

HOMERI ILIAS

AD

FIDEM LIBRORUM OPTIMORUM

EDIDIT

I. LA ROCHE.

PARS PRIOR.

LIPSIAE.
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXIII.

Neuester Verlag
von
[B. G.] TEUBNER IN LEIPZIG.
1872.

[Acta soc]ietatis philologae Lipsiensis edidit Fridericus [Rit]schelius. Tomi primi fasc. II. gr. 8. geh. n. 1 Thlr. 14 Ngr.
——— ——— Tomi II fasc. I. gr. 8. geh. n. 1 Thlr. 10 Ngr.
[Aeschine]s in Ctesiphontem oratio. Recensuit explicavit [Andr]eas Weidner. gr. 8. geh. 1 Thlr. 6 Ngr.
[Aristotel]is politicorum libri VIII cum vetusta translatione Guilelmi de Moerbeka. Recensuit Franciscus Susemihl. Accedunt variae lectiones Oeconomicorum. gr. 8. geh. n. 6 Thlr.
Autenrieth, Dr. **Georg**, Professor am Gymnasium zu Erlangen, die Conjunction Quom etymologisch und syntaktisch untersucht. gr. 8. geh. n. 10 Ngr.
Benseler, Dr. **G. E.**, griechisch-deutsches Schulwörterbuch. Vierte Aufl. Besorgt von Dr. Jul. Rieckher. gr. 8. geh. 2 Thlr.
Boeckh's, August, gesammelte kleine Schriften. VI. Band. Akademische Abhandlungen, vorgetragen in den Jahren 1836 bis 1858 in der Akademie der Wissenschaften zu Berlin. Nebst einem Anhange, epigraphische Abhandlungen aus Zeitschriften enthaltend. Herausgegeben von E. Bratuscheck und Paul Eichholtz. gr. 8. geh. n. 4 Thlr.
——— ——— VII. Band. Kritiken, nebst einem Anhange. Herausgegeben von Ferd. Ascherson und Paul Eichholtz. gr. 8. geh. n. 4 Thlr.
Boehme, Dr. **Gottfried**, Professor und Prorector am Gymnasium zu Dortmund, Aufgaben zum Uebersetzen ins Griechische. Für die oberen Klassen der Gymnasien. Vierte verbesserte Auflage. gr. 8. geh. 24 Ngr.
Brambach, **Wilh.**, Hülfsbüchlein für lateinische Rechtschreibung. gr. 8. geh. 7½ Ngr.
——— Handweiser der lateinischen Rechtschreibung. (Auszug aus dem „Hülfsbüchlein für lateinische Rechtschreibung".) gr. 8. 25 Exempl. 10 Ngr., 50 Exempl. 18 Ngr., 100 Exempl. 1 Thlr.
Bursian, **Conrad**, Geographie von Griechenland. II. Band, 3. Abth.: Die Inseln [Schluss]. gr. 8. geh. n. 1 Thlr. 14 Ngr.
Draeger, Dr. **A.**, Director des Gymnasiums zu Friedland i. M., historische Syntax der lateinischen Sprache. I. u. II. Theil. 1. Hälfte. gr. 8. geh. n. 1 Thlr. 18 Ngr.
Eratosthenis carminum reliquiae. Disposuit et explicavit Eduardus Hiller. gr. 8. geh. n. 1 Thlr.
Heinichen, Dr. **Fr. Ad.**, Gymnasialprorector a. D. und Professor, lateinisch-deutsches und deutsch-lateinisches Schulwörterbuch. Zweiter Theil: Deutsch-lateinisches Schulwörterbuch mit synonymischen und stilistischen, insbesondere antibarbaristischen Bemerkungen. Zweite Auflage. Lex.-8. geh. 1 Thlr. 18 Ngr.

HOMERI ILIAS

AD

FIDEM LIBRORUM OPTIMORUM

EDIDIT

I. LA ROCHE.

PARS PRIOR.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXIII.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

UXORI OPTIMAE

BETTINAE,

NUPER DEFUNCTAE,

HANC ILIADIS EDITIONEM

MONUMENTUM

CARITATIS PERPETUAE ATQUE IMMUTABILIS

ESSE VULT

EDITOR.

PRAEFATIO.

Easdem rationes secutus, quas in editione Odysseae ante hos quinque annos vulgatae mihi tenendas putavi, Iliadis editionem comparavi, de qua lectores benevolos paucis praemonitos esse velim.

In tanta copia librorum manuscriptorum, quibus haec carmina continentur, eos mihi potissimum eligendos duxi, qui et vetustate et praestantia eminent, quorum principes sunt Venetus A, omnium qui adhuc innotuerunt longe praestantissimus, et Laurentianus D, liber optimae notae et adhuc fere incognitus. His libris summa cum diligentia collatis adiunxi tres Vindobonenses et Laurentianum alterum, qui post D proximum locum obtinet, deinde fragmenta antiquissima in papyro scripta nec non fragmenta Ambrosiana et quae ex palimpsesto Syriaco Curetonus edidit. Nec testimonia veterum scriptorum et grammaticorum Graecorum mihi praetereunda esse censui, quo factum est, ut haec Iliadis editio variis lectionibus undique congestis sit ornata.

Imprimis autem id egi, ut textum ederem, qui proxime accederet ad Aristarcheam recensionem, quae omnium iudicio praestantissima et accuratissima habetur, a qua non nisi gravissimis de causis recessi. Hanc etiam omnibus libris dissentientibus secutus sum cum multis singulis locis tum in scripturis *ᾔδη*, *ἑστήκει*, *ἕλκον*, *ἧχι*, *ἐβήσετο*, *ἔδεισεν*, aliis. Ubi de Aristarchi scriptura nihil certi est traditum, eas lectiones praetuli, quae optimorum librorum fide et auctoritate nituntur, secutus praecipue Venetum A et Laurentianum D, in quibus haec carmina incorruptissime et integerrime sunt

servata. Digammi rationem habui fere nullam, neque *ἐγὼ εἴπω* *B* 139, *I* 26, 704, *M* 75, *δὴ ὄπα* *Γ* 221 propter digammum scripsi, sed motus auctoritate librorum optimorum, conf. *E* 475, *Z* 90, ubi *ἐγὼν ἰδέειν* et *ὅς οἱ* libris invitis non mutavi.

In orthographia iisdem rationibus ductus sum, quibus in editione Odysseae, idem versus eos tantum inclusi, qui a libris vel omnibus vel melioribus absunt. Hac in re iis assentiri non possum, qui versibus quam plurimis damnatis omnes discrepantias in his carminibus amoveri posse sibi persuasum habeant. Constitui enim haec carmina integra edere, sicuti nobis per tot secula sunt tradita, non qualia fuisse ante Solonis aut Lycurgi tempora quidam sibi fingunt.

Prolegomena alteri volumini adiicientur; nunc enim mortem lugeo coniugis optimae, qui III. die mensis Decembris huius anni praematura morte obiit, qua calamitate ita sum perculsus, ut ab omni omnino negotio abhorream.

Χαῖρε φίλη κεφαλή, γλυκερὸν φάος, ἥ τέ μοι αἰεὶ
θαλπωρὴ καὶ χάρμα πελέσκεο· νῦν δὲ θανοῦσα
ἄῤῥητόν μοι πένθος ἐνὶ μεγάροισιν ἔθηκας.
χαῖρε φίλη, σέο δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἐγώ γε
ζωοῖσιν μετέω καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.

Dabam Lentiae die XV. mensis Decembris
anni MDCCCLXXII.

ΙΛΙΑΔΟϹ Α.

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληιάδεω Ἀχιλῆος,
οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖϲ ἄλγε' ἔθηκε,
πολλὰϲ δ' ἰφθίμουϲ ψυχὰϲ Ἄϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺϲ δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεϲϲιν
οἰωνοῖϲί τε πᾶϲι, Διὸϲ δ' ἐτελείετο βουλή,
ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαϲτήτην ἐρίϲαντε
Ἀτρείδηϲ τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.
τίϲ τάρ ϲφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεϲθαι;
Λητοῦϲ καὶ Διὸϲ υἱόϲ. ὃ γὰρ βαϲιλῆι χολωθεὶϲ
νοῦϲον ἀνὰ ϲτρατὸν ὦρϲε κακήν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,

Varia lectio. 1 Πηληιάδεω: πηλειάδεω H, ει ex corr. — 2 ἔθηκε CDEGHL, Apoll. de Synt. 136, 27; 223, 11. Eustath. 256, 16; 1257, 36. Etym. Mg. 416, 3. Bachm. Anecd. II, 55, 13. ΕΘΗΚΕ Ambros.: vulgo ἔθηκεν cum AF et Apoll. Lex. 63, 14. — 3 πολλὰϲ: πολλῶν Matranga Anecd. 500. — 4 αὐτὸϲ (υ) H. δὲ ἑλώρια: δ' ἑλλώρια CHLS Townl. Laud. Barocc. Mor. (?) Bekk. Anecd. 696, 26. δ' ἑλλώρια Schol. Aristoph. Acharn. 327. δ' ἑλώρια D. δ' ἑλώρια Lips. Eustath. 936, 40. Et. Mg. 173, 3. Rhet. Graec. II, 409, 20. — 5 οἰωνοῖϲι τὲ CH. — 6 ταπρῶτα GH. ταπρῶτα L. ἐρίϲαντεϲ Bekk. An. 735, 3. — 7 τὲ CDH. ἀχιλεύϲ C. — 8 τάρ A Apoll. de Pron. 113 B. Bekk. Anecd. 915, 27; 1145; 1153: vulgo τ' ἄρ. Ambros. Τ' ΑΡ. ϲφωε: ϲφῶε CG Plutarchus de Commun. notitiis 14. ϲφῶϊ Apoll. de Synt. 167, 8. ϲυνέηκε Schol. Τ 58, Υ 134. — 9 ὁ CDE 23, 4 GHL Schol. Μ 127. Apoll. Lex. 118, 2. Pseudoplut. 121, 18. Eustath. 1325, 46.

Adnotatio critica. 3 ψυχὰϲ Aristarchus: κεφαλὰϲ Apollon. Rhodius cf. Scholl. Η 330, Λ 55. — 4, 5 ὅτι Ζηνόδοτοϲ ἀθετεῖ Aristonicus. — 5 πᾶϲι: Zenodotus δαῖτα, cf. Athen. I, 21 pg. 12; Suid. Lex. I, 1, 1190, 7; Eustath. 19, 45. βουλή: βουλῇ Nicanor cum aliis teste Eustath. 20, 12. — 6 διαϲτήτην: τινὲϲ γράφουϲιν ἐνταῦθα „διά ϲτήτην ἐρίϲαντο“ Eust. 21, 43. — 8 ϲφωε Aristarchus et Apollonius Dyscolus: ὅτι Ζηνόδοτοϲ ϲφῶϊν ἔγραφεν Aristonicus, vide Il. Τ. 356. cum Zenodoto faciunt Dionysius Sidonius et Seleucus, scribentes ϲφῶϊ (non ϲφῶϊν), conf. Schol. L et Apollon. de Synt. 167. 9 τὴν γὰρ τοιαύτην γραφὴν (ϲφῶϊ) καὶ Ϲέλευκοϲ προκρίνει καὶ ἄλλοι πλεῖϲτοι, παρατιθέμενοι καὶ ἐκδόϲειϲ Ὁμηρικάϲ.

οὕνεκα τὸν Χρύϲην ἠτίμαϲεν ἀρητῆρα
Ἀτρείδηϲ. ὃ γὰρ ἦλθε θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν
λυϲόμενόϲ τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείϲι' ἄποινα,
ϲτέμματ' ἔχων ἐν χερϲὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνοϲ
χρυϲέῳ ἀνὰ ϲκήπτρῳ, καὶ λίϲϲετο πάνταϲ Ἀχαιούϲ,
Ἀτρείδα δὲ μάλιϲτα δύω, κοϲμήτορε λαῶν·
Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοί,
ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεϲ
ἐκπέρϲαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέϲθαι·
παῖδα δ' ἐμοὶ λύϲαιτε φίλην τά τ' ἄποινα δέχεϲθαι
ἁζόμενοι Διὸϲ υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντεϲ ἐπευφήμηϲαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖϲθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶϲ ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
μή ϲε γέρον κοίλῃϲιν ἐγὼ παρὰ νηυϲὶ κιχείω
ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕϲτερον αὖτιϲ ἰόντα,
μή νύ τοι οὐ χραίϲμῃ ϲκῆπτρον καὶ ϲτέμμα θεοῖο.

V. L. 11 ἠτίμαϲεν A Lips. a man. sec. Vrat. a. Apollon. de Synt. 66, 26; de Coni. 505, 13. Schol. Ω 315. Cram. An. Par. III, 117, 24. Hesychius II, 294. ΗΤΙΜΑϹΕΝ Ambros. 1. man. ἠτίμαϲε Pseudoplut. 174, 36. ἠτίμωϲεν Bekk. Anecd. 934, 18. ἠτίμαϲ' L Schol. A 340, M 127. ἠτίμηϲεν DE 24, 11 Ambros. 2. man.: v. ἠτίμηϲ'. — 12 ὃ ACDE 70, 12 HL Et. Mg. 614, 8. — 13 φέροντ' A. — 15 λίϲϲετο A: ceteri ἐλίϲϲετο. — 16 μάλιϲτα, δύω L. — 17 ἀτρεῖδαι τὲ L. εὐκνήμϊδεϲ CGHL. — 20 δ' ἐμοὶ ACDL Lips. Mosc. 1. Apollon. de Synt. 14, 25; 121, 17. δ' ἐμοι H: δέ μοι E 24, 29; 28, 2; 4. GS Hesych. III, 253. Bachm. Anecd. II, 67, 32. λύϲαιτε AGHS Cant. Lips. 1. man. Apollon. de Synt. 14, 25: λῦϲαί τε Eust. 28, 4. Vrat. A Mor. Cant. Bachm. Anecd. II, 67, 32. λύϲατε CDE 24, 29; 28, 2 L Vrat. c. Townl. Apoll. de Synt. 121, 17. δέχεϲθαι AD Vrat. c. Townl. Apollon. de Synt. 78, 21; de Pron. 101 C. δέχεϲθαι^{ε} H: δέχεϲθε CE 28, 2 GLS Lips. man. sec. — 22 ἐπευφήμιϲαν L. — 25 ἐπὶ: ἐπι CDL. ἔτελλε ACGHL: v. ἔτελλεν. — 27 δηθύνοντα CDS Mor. Vrat. a. αὖτιϲ: αὖθιϲ CH Barocc. Bachm. Anecd. II, 193, 12. — 28 μὴ νύ τοι AGHL.

A. c. 12–15 ἀϲτερίϲκοι· οὐ καλῶϲ γὰρ ἐν τοῖϲ ἑξῆϲ (371 sqq.) μετετέθηϲαν Aristonicus. — 14 ϲτέμματ' Aristarchus: alii fortasse ϲτέμμά τ'. — 15 λίϲϲετο Aristarchus, conf. 374. ὅτι τὸ ἐλίϲϲετο ἐβιάϲαντό τινεϲ δαϲῦναι Eustath. 26, 1. — 16 Ἀτρείδα: >— ὅτι τινὲϲ ἀτρείδαϲ Aristonicus, unde Zenodotum ἀτρείδαϲ scripsisse conieci H. T. 60. — 20 ἐμοὶ ὀρθοτονεῖται Schol. BL. τὸ δὲ δέχεϲθαι ἀντὶ προϲτακτικοῦ ἀπαρέμφατον Schol. BL, ita Apio et Herodorus teste Eust. 28, 2. — 22–25 asteriscis notandi erant, cf. 376–79, quibus in cod. A obeli et asterisci adpicti sunt. — 24 Zenodotus Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονοϲ.

τὴν δ᾽ ἐγὼ οὐ λύϲω· πρίν μιν καὶ γῆραϲ ἔπειϲιν
ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρηϲ,
ἱϲτὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχοϲ ἀντιόωϲαν.
ἀλλ᾽ ἴθι, μή μ᾽ ἐρέθιζε, ϲαώτεροϲ ὥϲ κε νέηαι.
ὣϲ ἔφατ᾽, ἔδειϲεν δ᾽ ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
βῆ δ᾽ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίϲβοιο θαλάϲϲηϲ,
πολλὰ δ᾽ ἔπειτ᾽ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ᾽ ὁ γεραιὸϲ
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομοϲ τέκε Λητώ·
κλῦθί μευ ἀργυρότοξ᾽, ὃϲ Χρύϲην ἀμφιβέβηκαϲ
Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάϲϲειϲ,
Ϲμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ᾽ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί᾽ ἔκηα
ταύρων ἠδ᾽ αἰγῶν, τὸ δέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
τίϲειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα ϲοῖϲι βέλεϲϲιν.
ὣϲ ἔφατ᾽ εὐχόμενοϲ, τοῦ δ᾽ ἔκλυε Φοῖβοϲ Ἀπόλλων.
βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενοϲ κῆρ,
τόξ᾽ ὤμοιϲιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
ἔκλαγξαν δ᾽ ἄρ᾽ ὀιϲτοὶ ἐπ᾽ ὤμων χωομένοιο,
αὐτοῦ κινηθέντοϲ· ὃ δ᾽ ἤιε νυκτὶ ἐοικώϲ.
ἕζετ᾽ ἔπειτ᾽ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ᾽ ἰὸν ἕηκε·
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ᾽ ἀργυρέοιο βιοῖο.
οὐρῆαϲ μὲν πρῶτον ἐπῴχετο καὶ κύναϲ ἀργούϲ,
αὐτὰρ ἔπειτ᾽ αὐτοῖϲι βέλοϲ ἐχεπευκὲϲ ἐφιεὶϲ
βάλλ᾽· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

V. ι. 29 τήνδ᾽ GL. — 33 ὣϲ φάτο L. ἔδειϲεν: libri ἔδδειϲεν. ἔδδειϲε E 31, 30 FH Bekk. Anecd. 835, 1. — 38 Κίλλαν: πολλὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων τὸ Κίλλαϲ Κίλλοϲ γράφουϲιν Eust. 33, 43. — 39 εἴ ποτέ: ὥϲ ποτέ Schol. Θ 203. ἔρεψα H et in marg. ξα. — 40 omitt. D in textu. καταπίονα ACGL. ἔκηα Max. Tyrius Diss. XXVIII, 6. — 41 omitt. H in textu. τὸ δέ: τόδε DE 36, 33 G. τόδέ C. κρήηνον L. — 45 ἀμφηρεφέα: ἀμφιρεφέα DL Vrat. a. Mosc. 3. — 46 ἔκλαξαν Lips. 1. man. ἄρ᾽: ἂρ ADGHL Heraclides Alleg. C. 12. — 47 ὃ δ᾽ AGL. ὃδ᾽ CH: v. ὁ δ᾽. ἤιε G. — 48 μετα CG ἕηκε CL. έηκε A. ἕηκε DH: v. ἕηκεν. — 51 βέλοϲ γ᾽ S. ἐφιεὶϲ: ἀφιεὶϲ S Mosc. 3. — 52 βάλ᾽ D.

A. c. 29—31 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 33 ἔδειϲεν Aristarchus. — 34 ἀκέων: ὅτι Ζηνόδοτοϲ διὰ τοῦ χ (ἀχέων) Aristonicus. — 41 τὸ δέ: ἀρίϲταρχοϲ δύο μέρη λόγου τὸ τὸ δέ μοι, ἡρωδιανὸϲ ἕν Schol. A. Ptolemaeus Ascalon. τόδε, conf. H. T. 362. — 42 τίϲειαν: τίϲαιεν Zenodotus, cf. Düntzer. de Zenod. p. 64. — 46, 47 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν οὐ καλῶϲ Schol. A. — 47 Zenodotus νυκτὶ ἐλυϲθεὶϲ Aristonicus ad Μ 463. — 49 βιοῖο: Ἀριϲτάρχου ὁ τόνοϲ παρὰ τὴν βίαν, conf. H. T. 217. — 52 θαμειαί Aristarchus: Pamphilus θαμεῖαι, v. H. T. 279.

ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ cτρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο,
τῇ δεκάτῃ δ᾽ ἀγορὴν δὲ καλέccατο λαὸν Ἀχιλλεύc·
τῷ γὰρ ἐπὶ φρεcὶ θῆκε θεὰ λευκώλενοc Ἥρη·
κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήcκονταc ὁρᾶτο.
οἳ δ᾽ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέεc τε γένοντο,
τοῖcι δ᾽ ἀνιcτάμενοc μετέφη πόδαc ὠκὺc Ἀχιλλεύc·
Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε πάλιν πλαγχθένταc ὀίω
ἂψ ἀπονοcτήcειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμόc τε δαμᾷ καὶ λοιμὸc Ἀχαιούc.
ἀλλ᾽ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα
ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ᾽ ὄναρ ἐκ Διόc ἐcτιν,
ὅc κ᾽ εἴποι ὅτι τόccον ἐχώcατο Φοῖβοc Ἀπόλλων,
εἴ τ᾽ ἄρ᾽ ὅ γ᾽ εὐχωλῆc ἐπιμέμφεται εἴ θ᾽ ἑκατόμβηc,
αἴ κέν πωc ἀρνῶν κνίcηc αἰγῶν τε τελείων
βούλεται ἀντιάcαc ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
ἦ τοι ὅ γ᾽ ὣc εἰπὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο, τοῖcι δ᾽ ἀνέcτη
Κάλχαc Θεcτορίδηc, οἰωνοπόλων ὄχ᾽ ἄριcτοc,
ὃc ᾔδη τά τ᾽ ἐόντα τά τ᾽ ἐccόμενα πρό τ᾽ ἐόντα,
καὶ νήεcc᾽ ἡγήcατ᾽ Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴcω
ἣν διὰ μαντοcύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβοc Ἀπόλλων·

V. l. 54 ἀγορὴν δὲ A: v. ἀγορήνδε. ἀγορήνδ᾽ ἐκαλέccατο S Vrat. b. δ᾽ ἐκαλέcατο Cram. An. Par. III, 374, 35. ἀχιλεύc C 1. man. — 55 ἐπὶ: ἐν (i. e. ἐνὶ) Eust. 45, 20 et 30. — 56 ὅτι ῥὰ CDE 45, 43 GHL Eustath. 1854, 57. θνήιcκονταc A: ceteri θνήcκονταc. — 57 οἵδ᾽ CGHL, ceteri οἱ δ᾽. ὁμηγυρέεc S Laud. Vrat. a. Mosc. 1. τε γένοντο H Vrat. a. b. Schol Θ 2: vulgo τ᾽ ἐγένοντο. — 58 ἀχιλεύc C. — 59 * πάλιν πλαγχθένταc: v. παλιμπλαγχθένταc. παλιμπλαχθένταc CGHL Apollon. Lex. 24, 26. παλῐπλαχθένταc D. παλιμπλαχθέντα S. — 60 αἴ κεν C. — 61 ἐπειδὴ πόλεμόc τε δαμᾷ Eust. 46, 34. — 63 γὰρ τὸ ὄναρ L. — 64 ὃc εἴποι E. ὅc κ᾽ εἴπη L. εἴπη[οι] H. — 65 εἴ ταρ A Schol. A 93. Bekk. Anecd. 1147: ceteri εἴτ᾽ ἄρ᾽. εἴτ᾽ ἂρ DGH. εἴ θ᾽: ἠδ᾽ A. ἠδ᾽ CDGHLS. — 66 κνίcηc AD: κνίccηc CGHL. — 67 ἄπο CDL. ἄπο Apoll. Lex. 34, 15. — 68 ἤ τοι: libri ἤτοι. ἄρ᾽: ἂρ AGL. καταρέζετο DH 1. man. L. — 70 ΗΙΔΗ Ambros. ᾔδη G. ᾔδει L Mor. Vrat. b. Mosc. 1. man. sec. τάτε ὄντα L Etym. Gud. 236, 36.

A. c. 54 Zenodotum ἀγορὴν ἐκαλέccατο scripsisse coniecit Düntzer. de Zenod. p. 72. — 56 θνήcκονταc, vid. H. T. 282. ὁρᾶτο: ὅτι Ζηνόδοτοc ὁρῆτο γρ. Aristonicus, v. H. T. 302. — 59 παλιμπλαγχθένταc Aristarchus, v. H. T. 313. — 60 εἴ κεν: Zenodotus οἵ κεν. — 63 Ζηνόδοτοc ἠθέτηκεν Aristonicus. — 65 εἴ ταρ Herodianus, cf. H. T. 359. — 66 κνίcηc Aristarchus: alii κνίcηc. — 68 Zenodotus ἐκαθέζετο, cf. Scholl. A 611, γ 402, Ζ 1. — 69 Κάλχαc: μάντιc Zenodotus.

ὅ ϲφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήϲατο καὶ μετέειπεν·
ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, διίφιλε, μυθήϲαϲθαι
μῆνιν Ἀπόλλωνοϲ, ἑκατηβελέταο ἄνακτοϲ.
τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· ϲὺ δὲ ϲύνθεο καί μοι ὄμοϲϲον
ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεϲιν καὶ χερϲὶν ἀρήξειν.
ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωϲέμεν, ὃϲ μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
κρείϲϲων γὰρ βαϲιλεύϲ, ὅτε χώϲεται ἀνδρὶ χέρηι·
εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
ἀλλά τε καὶ μετόπιϲθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέϲϲῃ,
ἐν ϲτήθεϲϲιν ἑοῖϲι. ϲὺ δὲ φράϲαι, εἴ με ϲαώϲειϲ.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
θαρϲήϲαϲ μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅτι οἶϲθα.
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα διίφιλον, ᾧ τε ϲὺ Κάλχαν
εὐχόμενοϲ Δαναοῖϲι θεοπροπίαϲ ἀναφαίνειϲ,
οὔ τιϲ ἐμεῦ ζῶντοϲ καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
ϲοὶ κοίληϲ παρὰ νηυϲὶ βαρείαϲ χεῖραϲ ἐποίϲει
ϲυμπάντων Δαναῶν, οὐδ᾽ ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃϲ,
ὃϲ νῦν πολλὸν ἄριϲτοϲ Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.
καὶ τότε δὴ θάρϲηϲε καὶ ηὔδα μάντιϲ ἀμύμων·
οὔτ᾽ ἄρ᾽ ὅ γ᾽ εὐχωλῆϲ ἐπιμέμφεται οὔθ᾽ ἑκατόμβηϲ,

V. l. 73 ὅ ϲφιν AD 1. man. G Vat. Harl. Lips. Eton. Mosc. 1. 3. a man. rec. ὅ, ϲφιν C: ὅϲ ϲφιν D 2. man. HL. ΟϹϹΦΙΝ Ambros. *ἐὺ φρονέων: εὖ φρονέων DHLS, ceteri ἐΰφρονέων. — 74 διὶ φίλε CDGHLS Et. Gud. 270, 40. Cram. Epim. 215, 17. — 76 τοὶ γὰρ ACL. — 77 ἦ: ἢ C Schol. N 153, ο 31. εἰ G. ἔπεϲι GH. ἔπεϲϲϊ C. — 80 χέρηι C E 55, 1 et 24; 200, 42. — 81 καταπέψη (οι) C. καταπέμψη (οι) S. καταπέψοι Vat. Laud. — 82. ἀλλά τε: ἀλλά γε CE 52, 39 GHL Aristot. Rhet. II, 2. Et. Mg. 406, 28. Diog. Laert. VII, 1, 63. ἀλλ᾽ ἄγε S. — 83 ϲαώϲηϲ D 1. man. — 84 ἀχιλεύϲ C. — 85 θαρϲήϲαϲ, μάλα L. ὅ, τι L. — 86 διὶ φίλον ACD E bis GHLS. Κάλχαν: κάλχα D. — 88 ζώοντοϲ D. — 89 κοίληϲ: κοίλαιϲ E bis G. ἐποίϲει: ἐφήϲει Vrat. a. Bachm. Anecd. II, 59, 12. — 90 ϲὺν πάντων D. — 91 Ἀχαιῶν: ἐνὶ ϲτρατῷ ACDEGHL. — 93 ἄρ᾽: ἂρ ADGHL Apoll. Lex. 79, 31. οὔθ᾽: οὐδ᾽ ACDHLS.

A. c. 73 ὅ ϲφιν Aristarchus, cf. H. T. 326. ὅϲ μιν ἀμειβόμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα Zenodotus. — 80 κρείϲϲων: κρείϲϲω Zenodotus. Ζηνόδοτοϲ ἀθετεῖ τὸν ϲτίχον, κακῶϲ Schol. BL. — 83 φράϲαι: φράϲον Zenodotus, vid. Apollon. Lex. 165, 8. — 85 Aristarchus οἶϲθα: οἶϲθαϲ Zenodotus? cf. Eust. 1773, 27, H. T. 320. — 86 Κάλχαν: Zenodotus Κάλχα, cf. Schol. N 68, 222. — 91 Ἀχαιῶν editiones Aristarchi, Zenodoti, Aristophanis, Sosigenis. — 93 οὔ ταρ Herodianus: οὔ τ᾽ ἄρ᾽ Ptol. Ascalonita, cf. Cram. Epim. 415, 21, H. T. 360.

ἀλλ᾽ ἕνεκ᾽ ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμης᾽ Ἀγαμέμνων,
οὐδ᾽ ἀπέλυςε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ᾽ ἄποινα·
τοὔνεκ᾽ ἄρ᾽ ἄλγε᾽ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ᾽ ἔτι δώςει.
οὐδ᾽ ὅ γε πρὶν Δαναοῖςιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώςει,
πρίν γ᾽ ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ᾽ ἱερὴν ἑκατόμβην
ἐς Χρύςην· τότε κέν μιν ἱλαςςάμενοι πεπίθοιμεν.
ἦ τοι ὅ γ᾽ ὣς εἰπὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο, τοῖςι δ᾽ ἀνέςτη
ἥρως Ἀτρείδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ᾽, ὄςςε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην.
Κάλχαντα πρώτιςτα κάκ᾽ ὀςςόμενος προςέειπε·
μάντι κακῶν, οὔ πώ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας.
αἰεί τοι τὰ κάκ᾽ ἐςτὶ φίλα φρεςὶ μαντεύεςθαι,
ἐςθλὸν δ᾽ οὔτέ τί πω εἶπας ἔπος οὔτε τέλεςςας,
καὶ νῦν ἐν Δαναοῖςι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
ὡς δὴ τοῦδ᾽ ἕνεκά ςφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
οὕνεκ᾽ ἐγὼ κούρης Χρυςηίδος ἀγλά᾽ ἄποινα
οὐκ ἔθελον δέξαςθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήςτρης προβέβουλα,

V. l. 94 ἠτίμας᾽ LS. — 96 τούνεκα ἄλγε᾽ G., ἄρ᾽: ἂρ DH. ἑκατηβόλος S. — 97 Δαναοῖςιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώςει: λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει ACDEGHLS. — 98 ἄπο CDL. ἐλικώπιδα D. — 101 ἦ τοι: libri ἤτοι. ἂρ GL. κατὰρ A. καταρέζετο CDH 1. man. — 102 εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων, utrumque Eust. 57, 25. — 105 κακοςςόμενος EG. τὸ κακοςςόμενος καὶ ἐν δυςὶ λέξεςιν εὑρίςκεται „κάκ᾽ ὀςςόμενος" ἐν ἀντιγράφοις δηλοῦται παλαιοῖς Eust. 59, 36. προςέειπε ACGHL: v. προςέειπεν. — 106 οὔ πώ ποτέ: οὐ πώποτε A. οὐ πῴ ποτέ EGL. οὐ πῶ ποτέ H. εἶπας E 60, 27. Zonar. Lex. 1256: εἶπες A Cant. Vrat. c. A. Lips. Bekk. An. 763, 19. ἔειπας DE 60, 31 GHLS. ἔειπες C. — 107 ἐςτι G. — 108 οὔτέ τί: οὔτέ τι GH. οὔτε τι CE 60. 11; 147, 19 LS Laud. Vrat. a. Mosc. 1. Townl. οὐδέ τι AD. οὔτ᾽ ἔτι Barocc. εἶπας: εἶπες DH 1. man. Townl. *οὔτε τέλεςςας: v. οὔτ᾽ ἐτέλεςςας. ACDGHLS οὐδ᾽ ἐτέλεςςας. — 113 γὰρ ῥά DGHL.

A. c. 95 ἀθετεῖται Aristonicus. — 97 Δαναοῖςιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώςει editiones Aristarchi, Rhiani, Massiliensis: λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει Zenodoto tribuit Didymus. — 100 τότε: αἴ Zenodotus. — 102 εὐρὺ κρείων: εὐρυκρείων, cf. H. T. 314. — 103, 104 ἀςτερίςκος παράκειται, ὅτι ἀμφότεροι εἰς τὴν Ὀδύςςειαν (δ 661, 662) μετάκειντει οὐκ ὀρθῶς Aristonicus, cf. Schol. δ 661. — 106 οὐ πώποτέ Aristarchus, H. T. 348. εἶπας Aristarchus. — 108 οὐδέ . . . οὐδ᾽ Aristarchus et Aristophanes: ceteri οὔτέ . . . οὔτ᾽. — 110 ἀθετεῖται Aristonicus.

κουριδίηϲ ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἑθέν ἐϲτι χερείων,
οὐ δέμαϲ οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἂρ φρέναϲ οὔτέ τι ἔργα.
ἀλλὰ καὶ ὧϲ ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·
βούλομ' ἐγὼ λαὸν ϲῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέϲθαι·
αὐτὰρ ἐμοὶ γέραϲ αὐτίχ' ἑτοιμάϲατ', ὄφρα μὴ οἶοϲ
Ἀργείων ἀγέραϲτοϲ ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
λεύϲϲετε γὰρ τό γε πάντεϲ, ὅ μοι γέραϲ ἔρχεται ἄλλῃ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
Ἀτρείδη κύδιϲτε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
πῶϲ γάρ τοι δώϲουϲι γέραϲ μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήια κείμενα πολλά·
ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδαϲται,
λαοὺϲ δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν νῦν τῆνδε θεῷ πρόεϲ· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίϲομεν, αἴ κέ ποθι Ζεὺϲ
δῷϲι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
μὴ δὴ οὕτωϲ, ἀγαθόϲ περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,

V. l. 114 οὔ ἑθέν ἐϲτι A Apollon. de Pron. 198 A. Bekk. Anecd. 1146. Et. Mg. 498, 21. Schol. Γ 128: οὗ ἕθεν ἐϲτὶ GHL Et. Mg. 638, 6. οὐ ἕθεν ἐϲτὶ CE 61, 29. οὐ ἕθεν ἐϲτὶ D. τὸ οὐ ἕθεν ἐϲτὶ χερείων τὰ τῶν ἀντιγράφων ἀκριβέϲτερα οὔ ἑθὲν προπαροξυτόνωϲ ἔχουϲιν Eust. 61, 30. — 115 οὔτ' ἄρ: οὔτε E 61, 32. οὔτέ CL. οὐτέ A. — 116 ὧϲ A Apoll. Lex. 170, 17. Cram. Epim. 449, 17. Io. Alexandr. 31, 33: vulgo ὦϲ. εἰ τόγ' ἄριϲτον L. — 117 ϲῶν: ϲόον ACEGHLS Schol. A 528. Io. Alex. 41, 12. Thomas Mag. s. v. βούλομαι. Bekk. An. 696, 21; 963, 32. Cram. Epim. 189, 24; 193, 24; 393, 19. An. Par. III, 126, 14. Eustath. 1110, 17. Et. Mg. 415, 33; 56. Et. Gud. 673, 20. ϲάον Apoll. de Coni. 489, 16. ϲῶον D Cram. An. Par. 302, 26; 315, 32. — 119 ἔοικε ACEG: v. ἔοικεν. — 120 λεύϲϲετε: λεύϲετε CD Apoll. Lex. 118, 5. λεύϲατε G. τό γε: τότε Vrat. a. ἄλλη ACE Apoll. Lex. 118, 5: ἄλλῃ DGHL. — 123 πῶϲ τάρ τοι A. πῶϲ ἄν ϲοι E 63, 37. — 124 οὐδέ τι πω CDGHLS. οὐδέ τι πῶ (ου) A. — 127 τῆνδε A: ceteri τήνδε. — 129 δῷϲι: δῶϲι EGH Schol. Π 57. Apoll. Lex. 155, 12. Plutarchus de Aud. poët. 10. δώϲει D. Τροίην: τροῖην ACDEG. τρωῖην Apoll. Lex. 155, 12. ἐυτείχεον L. — 131 *μὴ δὴ: libri μὴ δ'. ἀχιλεῦ C.

A. c. 114 Herodianus cum Aristarcho οὔ ἑθέν. — 116 ὧϲ Tyrannio cum Aristarcho, cf. H. T. 380. — 117 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. Aristarchus ϲῶν, non ϲόον. — 120 λεύϲϲετε: λεύϲετε, cf. H. T. 305. — 122 φιλοκτεανέϲτατε Aristophanes teste Seleuco apud Eustath. 1441, 18. — 124 που Aristarchus, Aristophanes, Sosigenes. — 126 ταῦτ': Tyrannio ταύτ', ἵν' ᾖ τὰ αὐτά. — 129 Τροίην Zenodotus: Aristarchus Τροΐην. — 131 μὴ δὴ conf. H. U. 281.

κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύϲεαι οὐδέ με πείϲειϲ.
ἦ ἐθέλειϲ, ὄφρ' αὐτὸϲ ἔχῃϲ γέραϲ, αὐτὰρ ἔμ' αὔτωϲ
ἧϲθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τῆνδ' ἀποδοῦναι;
ἀλλ' εἰ μὲν δώϲουϲι γέραϲ μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ
ἄρϲαντεϲ κατὰ θυμόν, ὅπωϲ ἀντάξιον ἔϲται·
εἰ δέ κε μὴ δώωϲιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸϲ ἕλωμαι
ἢ τεὸν ἢ Αἴαντοϲ ἰὼν γέραϲ, ἢ Ὀδυϲῆοϲ
ἄξω ἑλών· ὃ δέ κεν κεχολώϲεται, ὅν κεν ἵκωμαι.
ἀλλ' ἤ τοι μὲν ταῦτα μεταφραϲόμεϲθα καὶ αὖτιϲ,
νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύϲϲομεν εἰϲ ἅλα δῖαν,
ἐϲ δ' ἐρέταϲ ἐπιτηδὲϲ ἀγείρομεν, ἐϲ δ' ἑκατόμβην
θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυϲηίδα καλλιπάρῃον
βήϲομεν· εἷϲ δέ τιϲ ἀρχὸϲ ἀνὴρ βουληφόροϲ ἔϲτω,
ἢ Αἴαϲ ἢ Ἰδομενεὺϲ ἢ δῖοϲ Ὀδυϲϲεὺϲ
ἠὲ ϲὺ Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
ὄφρ' ἧμιν ἑκάεργον ἱλάϲϲεαι ἱερὰ ῥέξαϲ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
ὤ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
πῶϲ τίϲ τοι πρόφρων ἔπεϲιν πείθηται Ἀχαιῶν
ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράϲιν ἶφι μάχεϲθαι;
οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ' ἤλυθον αἰχμητάων
δεῦρο μαχηϲόμενοϲ, ἐπεὶ οὔ τί μοι αἴτιοί εἰϲιν.
οὐ γάρ πώ ποτ' ἐμὰϲ βοῦϲ ἤλαϲαν, οὐδὲ μὲν ἵππουϲ,

V. l. 133 ἔχειϲ C. ἔχῃ Philemo gramm. 228, 10. αὔτωϲ ACDL: αὔτωϲ G Philemo 228, 10. Zonar. Lex. 478. — 134 τῆνδ' A: ceteri τήνδ'. — 136 ἄρϲαντεϲ A Bekk. Anecd. 1230: vulgo ἅρϲαντεϲ. — 137 δώωϲιν: δώϲουϲιν E 66, 26 G. — 138 ὀδυϲϲῆοϲ DGH 1. man. — 139 ὃ L. ὅδέ CD. — 140 μεταφραϲόμεθα D. αὖθιϲ CD. — 141 ἐρύϲομεν D. — 142 ἐϲ δ' libri: ἐν δ' Rhet. Gr. II, 437, 6. εἰϲ δ' Vrat. b. ἐπίτηδεϲ S. — 143 ἀν CD. αὐτὴν: αὐτῇ L. — 146 ἢ ϲὺ L. — 147 ἧμιν A Et. Mg. 432, 35. Cram. Epim. 188, 5. cf. Et. Gud. 243, 33: vulgo ἡμῖν. — 148 ἆρ DGL. ἀχιλεύϲ C. — 149 ὤμοι ACG. — 150 ἔπεϲι H Rhet. Gr. III, 124, 5. πείθοιτο S. — 151 ἐλθέμεναί τ' S. — 152 τρῴων CGL. — 153 οὔ τί μοι ADE 70, 16 et 18: v. οὔτι μοι. — 154 γάρ πώ ποτ': libri γὰρ πώποτ'. H γὰρ πῶ ποτ'. οὐδέμεν CL.

A. c. 133 αὔτωϲ conf. H. T. 210 et Γ 220, Ψ 268, ξ 151. — 133, 134 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 136 ἄρϲαντεϲ Aristarchus: Herodianus ἅρϲαντεϲ, cf. H. T. 204. — 139 ἀθετεῖται Aristonicus, cf. Bekk. Anecd. 736. Villois. Anecd. II, 173. Eustath. 67, 28. — 142 διὰ τοῦ ν ἀρίϲταρχοϲ ἐν δ' ἐρέταϲ Didymus. — 143 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 147 ἧμιν: οὕτωϲ ὀξυτόνωϲ τὴν ἄρχουϲαν τοῦ ἧμιν Herodianus. — 154 οὕτωϲ ὑφ' ἓν πώποτε Ἀρίϲταρχοϲ Herodianus.

οὐδέ ποτ᾽ ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
καρπὸν ἐδηλήϲαντ᾽, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεταξὺ
οὔρεά τε ϲκιόεντα θάλαϲϲά τε ἠχήεϲϲα·
ἀλλὰ ϲοί, ὦ μέγ᾽ ἀναιδέϲ, ἅμ᾽ ἑϲπόμεθ᾽, ὄφρα ϲὺ χαίρῃϲ.
τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ ϲοί τε κυνῶπα
πρὸϲ Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπῃ οὐδ᾽ ἀλεγίζειϲ·
καὶ δή μοι γέραϲ αὐτὸϲ ἀφαιρήϲεϲθαι ἀπειλεῖϲ,
ᾧ ἔπι πολλὰ μόγηϲα, δόϲαν δέ μοι υἷεϲ Ἀχαιῶν.
οὐ μὲν ϲοί ποτε ἶϲον ἔχω γέραϲ, ὁππότ᾽ Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρϲωϲ᾽ εὖ ναιόμενον πτολίεθρον·
ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικοϲ πολέμοιο
χεῖρεϲ ἐμαὶ διέπουϲ᾽· ἀτὰρ ἤν ποτε δαϲμὸϲ ἵκηται,
ϲοὶ τὸ γέραϲ πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ᾽ ὀλίγον τε φίλον τε
ἔρχομ᾽ ἔχων ἐπὶ νῆαϲ, ἐπεί κε κάμω πολεμίζων.
νῦν δ᾽ εἶμι Φθίην δ᾽, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐϲτιν
οἴκαδ᾽ ἴμεν ϲὺν νηυϲὶ κορωνίϲιν, οὐδέ ϲ᾽ ὀίω
ἐνθάδ᾽ ἄτιμοϲ ἐὼν ἄφενοϲ καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
φεῦγε μάλ᾽, εἴ τοι θυμὸϲ ἐπέϲϲυται, οὐδέ ϲ᾽ ἐγώ γε
λίϲϲομαι εἵνεκ᾽ ἐμεῖο μένειν· πάρ᾽ ἐμοί γε καὶ ἄλλοι,

V. L. 156 ἐπεὶ ἦ CGS Io. Alexandr. 42, 19. ἐπειὴ AH 2. man.: vulgo ἐπειή. — 158 ἀλλὰ ϲὺ A. ἑϲπόμεθ᾽ D. — 160 τρῴων CGL. ἀλεγίζῃϲ Vrat. a. — 162 ἐπι D: ceteri ἔπι. πολλὰ μόγηϲα: libri πόλλ᾽ ἐμόγηϲα. — 163 οὐ γὰρ ϲοὶ Plut. de Aud. poët. 10. μέν ϲοι GHL. — 164 τρῴων CGL. εὖ ναιόμενον ACDGHLS Vrat. a. Mosc. 1. Plut. de Aud. poët. 10: alii εὐναιόμενον. — 165 πολέμου D. — 168 ἐπεί κε κάμω: ἐπεὶ κεκάμω Et. Gud. 311, 49. ἐπεικεκάμω Bekk. Anecd. 1158. ἐπὴν κεκάμω ACDE 73, 10 GHLS Et. Mg. 499, 7. — 169 Φθίηνδε ἐπεὶ Draco de Metr. 96, 24. ἐπεὶ ἦ CGS Schol. A 219. Apoll. Lex. 81, 28. Et. Mg. 414, 51; 415, 7. ἐπειὴ AE 73, 16; 118, 33 H 2. man.: ἐπειὴ DH 1. man. L Plato Hipp. min. 370 C. φέρτερον: λώιον Plato Hipp. min. 370 C. — 171 ἄφενον Barocc. Mor. Mosc. 1. ex corr. — 173 εἴ τοι: ἤτοι D. *ἐγώ γε: libri ἔγωγε. — 174 πάρ᾽ CDH Et. Mg. 123, 53; 315, 8; 651, 27. Cram. Epim. 154, 12: παρ᾽ AEGL Cram. Epim. 363, 1. An. Par. III, 314, 11. *ἐμοί γε: libri ἔμοιγε.

A. c. 156 ἐπεὶ ἦ Herodianus. — 157 ϲκιόεντα: ϲκιόωντα διὰ τοῦ ω̄ ἀρίϲταρχοϲ Didymus. — 159 ἀρνύμενοϲ Zenodotus. — 160 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 162 ἰακῶϲ τὸ ἐμόγηϲα αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 163 ὁππότ᾽: οὐδ᾽ ὅτ᾽ Zenodotus. — 168 ἐπεί κε κάμω Herodianus cum Aristarcho, cf. ad H 5 et H. T. 294. — 169 Φθίην δ᾽: οὕτωϲ ϲὺν τῷ δ̄ αἱ ἀριϲτάρχου φθίην δὲ καὶ ἡ Ζηνοδότου ὁμοίωϲ Didymus. aliter Schol. ap. Cram. An. Par. III, 275, 8 Ζηνόδοτοϲ δὲ χωρὶϲ τοῦ δε̄, conf. Düntzer. de Zenod. 72. — 173 ἔγωγε et 174 ἔμοιγε Herodianus, cf. H. T. 231. — 174 πάρ᾽ Herodianus, cf. χ 106.

οἵ κέ με τιμήϲουϲι, μάλιϲτα δὲ μητίετα Ζεύϲ.
ἔχθιϲτοϲ δέ μοί ἐϲϲι διοτρεφέων βαϲιλήων.
αἰεὶ γάρ τοι ἔριϲ τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
εἰ μάλα καρτερόϲ ἐϲϲι, θεόϲ που ϲοὶ τό γ᾽ ἔδωκεν.
οἴκαδ᾽ ἰὼν ϲὺν νηυϲί τε ϲῇϲ καὶ ϲοῖϲ ἑτάροιϲι
Μυρμιδόνεϲϲιν ἄναϲϲε, ϲέθεν δ᾽ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
οὐδ᾽ ὄθομαι κοτέοντοϲ· ἀπειλήϲω δέ τοι ὧδε·
ὡϲ ἔμ᾽ ἀφαιρεῖται Χρυϲηίδα Φοῖβοϲ Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐγὼ ϲὺν νηί τ᾽ ἐμῇ καὶ ἐμοῖϲ ἑτάροιϲι
πέμψω, ἐγὼ δέ κ᾽ ἄγω Βριϲηίδα καλλιπάρῃον
αὐτὸϲ ἰὼν κλιϲίην δέ, τὸ ϲὸν γέραϲ, ὄφρ᾽ ἐὺ εἰδῇϲ,
ὅϲϲον φέρτερόϲ εἰμι ϲέθεν, ϲτυγέῃ δὲ καὶ ἄλλοϲ
ἶϲον ἐμοὶ φάϲθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
    ὣϲ φάτο· Πηλείωνι δ᾽ ἄχοϲ γένετ᾽, ἐν δέ οἱ ἦτορ
ϲτήθεϲϲιν λαϲίοιϲι διάνδιχα μερμήριξεν,
ἢ ὅ γε φάϲγανον ὀξὺ ἐρυϲϲάμενοϲ παρὰ μηροῦ
τοὺϲ μὲν ἀναϲτήϲειεν, ὃ δ᾽ Ἀτρείδην ἐναρίζοι,
ἦε χόλον παύϲειεν ἐρητύϲειέ τε θυμόν.
εἷοϲ ὃ ταῦθ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἕλκετο δ᾽ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφοϲ, ἦλθε δ᾽ Ἀθήνη
οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
ἄμφω ὁμῶϲ θυμῷ φιλέουϲά τε κηδομένη τε.

V. l. 175 μητιέτα L. — 176 δέ μοι ἐϲϲὶ ACDGHL. — 177 γάρ ϲοι H. — 178 κάρτερόϲ ἐϲϲὶ DH. κρατερόϲ C. θεὸϲ ποῦ ϲοι CDGH. τόδε δῶκεν S. — 179 ἑτάροιϲι A Ambros. CDGH. — 183 ἑτάροιϲι A Ambr. CDGH. — 184 καλλιπάρῃον GL Schol. Ο 97: καλλιπάρηον ACDH. καλλιπάρειον Bekk. An. 1290. — 185 κλιϲίην δὲ AH. * ἐὺ: libri εὖ. ΕΙΔΗϹ Ambros. — 186 ϹΤΥΓΕΗ Ambros. ϲτυγέει L. — 187 φᾶϲθαι ACDGH. — 188 φᾶτο D. — 189 μερμήριζεν GHL. Cant. Barocc. Mor. — 190 ἤ: ἢ C. ἐρυϲάμενοϲ C. — 191 ὃ δ᾽ Apoll. Lex. 36, 11. ὅδ᾽ CDL. ὁ δὲ G. ἐναρίζοι ACD Apoll. Lex. 36, 11: ἐναρίξοι H ex corr. LS. ἐναρίξει G. ἐξεναρίζοι Eust. 22, 13; 98. 4. — 192 ἦε A Io. Alex. 41, 27. Schol. δ 372: ceteri ἠέ. — 193 * εἷοϲ: libri ἕωϲ cum Et. Mg. 824, 9. Eust. 555, 5. Dracone de Metr. 8, 15. Bekk. An. 832, 24. Pseudoplut. 135, 45. Schol. Ω 154. ὁ ACDL Draco de Metr. 8, 15. Et. Mg. 824, 9. Pseudoplut. 135, 45. Eust. 555, 5. ὅρμαινε D. — 195 προ DHL.

A. c. 175 μητίετα Aristarchus, non μητιέτα. — 177 obelus cum asterisco: ὀρθῶϲ Ε 891, conf. Bekk. Anecd. 737, 14. Bekk. Praef. in Schol. Hom. Iliad. p. III. Schol Ε 891. Friedlaender. Ariston. pg. 47. — 187 φάϲθαι: φᾶϲθαι cf. H. T. 373. — 192 ἀθετεῖται Aristonicus. ἦε Herodianus. — 195, 196 ὀβελὸϲ ϲὺν ἀϲτερίϲκῳ. ὀρθῶϲ 208, 209.

ϲτῆ δ' ὄπιθε, ξανθῆϲ δὲ κόμηϲ ἕλε Πηλείωνα,
οἴῳ φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὔ τιϲ ὁρᾶτο.
θάμβηϲεν δ' Ἀχιλεύϲ, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄϲϲε φάανθεν·
καί μιν φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
τίπτ' αὖτ' αἰγιόχοιο Διὸϲ τέκοϲ εἰλήλουθαϲ;
ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο;
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεϲθαι ὀίω·
ἧϲ ὑπεροπλίῃϲι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέϲϲαι.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·
ἦλθον ἐγὼ παύϲουϲα τὸ ϲὸν μένοϲ, αἴ κε πίθηαι,
οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἧκε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
ἄμφω ὁμῶϲ θυμῷ φιλέουϲά τε κηδομένη τε.
ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδοϲ, μὴ δὲ ξίφοϲ ἕλκεο χειρί·
ἀλλ' ἦ τοι ἔπεϲιν μὲν ὀνείδιϲον, ὡϲ ἔϲεταί περ.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεϲμένον ἔϲται·
καί ποτέ τοι τρὶϲ τόϲϲα παρέϲϲεται ἀγλαὰ δῶρα
ὕβριοϲ εἵνεκα τῆϲδε· ϲὺ δ' ἴϲχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
χρὴ μὲν ϲφωίτερόν γε θεὰ ἔποϲ εἰρύϲϲαϲθαι,
καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὣϲ γὰρ ἄμεινον.
ὅϲ κε θεοῖϲ ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.

V. L. 197 * ὄπιθε: ὄπιϲθεν GL, ceteri ὄπιθεν, conf. H. U. 44 sq. — 198 ὁρᾶτο: ὁρῆτο C. — 199 ἀχιλλεὺϲ DH 1. m. μετα CDL. δὲ τράπετ' Cant. Harl. Mosc. 2. — 202 αὖτ': αὖ S Mosc. 2. — 203 ἦ: ἢ EGL Apoll. Lex. 91, 12. ἴδῃ: ἴδηϲ G Barocc. ἰδῇ Cram. Epim. 206, 16. — 204 τὸ δὲ: τόδε L. τελέεϲθαι: τετελέϲθαι ACDEGHLS. — 205 vulgo ὀλέϲϲῃ: ὀλέϲϲαι CD Townl. ὀλέϲαι S. — 207 τὸ ϲὸν: τεὸν E 88, 5. — 208 προ ACDL. — 209 θυμῷ omitt. D hic et 196. — 210 μὴ δὲ CDGHL Et. Mg. 331, 7. Zonar. Lex. 694. — 211 * ἦ τοι: libri ἤτοι. ἔπεϲϲι D. — 212 τὸ δὲ: τόδε HL. — 213 ποτέ ϲοι E 94, 27 H. — 216 χρὴ με G. εἰρύϲαϲθαι ACDGHL. — 217 ἐπιπείθεται DH 1. man.

A. c. 198 Zenodotus ὁρῆτο, cf. 56. — 203 Aristarchus ἴδῃ: ἴδηϲ Zenodotus, cf. Cram. Epim. 206, 16; 209, 15. — 204 τελέεϲθαι ὀίω Aristarchus: alii τετελέϲθαι. Zenodotus τετελεϲμένον ἔϲται. — 208, 209 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν, κακῶϲ conf. Ariston. ad A 216. asterisci cf. 195, 196. — 210 μὴ δέ, non μηδὲ scribendum, conf. C. A. J. Hoffmann. Das 21. und 22. Buch der Ilias I, pg. 113. — 212 τὸ δὲ Herodianus. τετελέϲθαι ὀίω Zenodotus. — 214 ἥμιν Aristarchus: ἡμῖν Herodianus, cf. Schol. BCL. — 218 αὐτοῦ: αὖ τοῦ Doederl. Emend. Homer. (1858) pg. 11.

ἦ, καὶ ἐπ᾽ ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
ἂψ δ᾽ ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ᾽ ἀπίθησε
μύθῳ Ἀθηναίης· ἣ δ᾽ Οὔλυμπον δὲ βεβήκει
δώματ᾽ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
Πηλείδης δ᾽ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο·
οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ᾽ ἔχων, κραδίην δ᾽ ἐλάφοιο
οὔτέ ποτ᾽ ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι
οὔτε λόχον δ᾽ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι.
ἦ πολὺ λώιόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
δῶρ᾽ ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τίς σεθεν ἀντίον εἴπῃ.
δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
ἦ γὰρ ἂν Ἀτρείδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
ἀλλ᾽ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
οὐδ᾽ ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε
φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας
πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος·
ἦ ποτ᾽ Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν
σύμπαντας· τότε δ᾽ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ

V. l. 220 ἄψ ἐς Plut. de Aud. poët. 8. ἀπίθησε CGH Plutarchus. ἀπείθησεν D. ceteri ἀπίθησεν. — 221 ἣ δ᾽ A. ἤδ᾽ CDGHL. οὔλυμπον δὲ A. οὔλυμπόνδ᾽ ἐβεβήκει H 1. man. Cant. — 223 ἐξαῦθις C. — 226 οὔτέ AH. οὐτέ CDGL. — 227 ἀριστεῦσιν L. — 228 τόδέ CD. τόδε G. — 230 δῶρα ἀφαιρεῖσθαι G. εἴπῃ (οι) S. — 232 ἤ: ἦ DE 91, 14. — 233 ἔπι AC. — 234 τόδε τὸ σκῆπτρον H. — 235 φύσσει L. *ἐπεὶ δή: libri ἐπειδή. — 236 ἀναθαλήσει (η) S. πέρι H. ἔλεψε ACEGH Et. Mg. 328, 28. Eust. 118, 30; 377, 37; 703, 12; 1003, 54; 1072, 63; 1081, 2; 1410, 5. ἔρεψε S. ἔρεψεν L. — 237 φύλλά τε D Bekk. An. 1143. φύλλα τὲ C. — 238 παλάμῃς Et. Mg. 166, 42; Et. Gud. 249, 45: παλάμαις ACDE bis GHL Lips. Vat. Barocc. Laud. Townl. Mosc. 1. — 239 ὃ δέ ACDE 92, 35 et 36 GH. ἔσσεται ὅρκος: ὅρκος ἐσεῖται G. Barocc. — 240 εἴ ποτ᾽ S. ἀχιλῆος C. — 241 τότε: τοῖς CDGHLS. δυνήσεαι: δυνήσῃ Vrat. a. 1. man. Mosc. 1. 2.

A. c. 219, 220 Ζηνόδοτος μεταγράφει „ὣς εἰπὼν πάλιν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ᾽ ἀπίθησε“ Schol. A. — 222 δύναται ἀθετεῖσθαι Schol. BL. — 225—233 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristouicus. — 228 τὸ δὲ Herodianus. — 239 ὃ δέ Herodianus. — 241 οὕτως ἀρίσταρχος τότε δ᾽ οὔτι Didymus.

χραιϲμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτοροϲ ἀνδροφόνοιο
θνήϲκοντεϲ πίπτωϲι· ϲὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξειϲ
χωόμενοϲ, ὅ τ' ἄριϲτον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτιϲαϲ.
ὣϲ φάτο Πηλείδηϲ, ποτὶ δὲ ϲκῆπτρον βάλε γαίῃ
χρυϲείοιϲ ἥλοιϲι πεπαρμένον, ἕζετο δ' αὐτόϲ·
Ἀτρείδηϲ δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖϲι δὲ Νέϲτωρ
ἡδυεπὴϲ ἀνόρουϲε, λιγὺϲ Πυλίων ἀγορητήϲ,
τοῦ καὶ ἀπὸ γλώϲϲηϲ μέλιτοϲ γλυκίων ῥέεν αὐδή.
τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
ἐφθίαθ', οἵ οἱ πρόϲθεν ἅμα τράφεν ἠδὲ γένοντο
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοιϲιν ἄναϲϲεν.
ὅ ϲφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήϲατο καὶ μετέειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθοϲ Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει.
ἦ κεν γηθήϲαι Πρίαμοϲ Πριάμοιό τε παῖδεϲ,
ἄλλοι τε Τρῶεϲ μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
εἰ ϲφῶιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν,
οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐϲτὲ μάχεϲθαι.
ἀλλὰ πίθεϲθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐϲτὸν ἐμεῖο.
ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοϲιν ἠέ περ ἡμῖν
ἀνδράϲιν ὡμίληϲα, καὶ οὔ ποτέ μ' οἵ γ' ἀθέριζον.
οὐ γάρ πω τοίουϲ ἴδον ἀνέραϲ οὐδὲ ἴδωμαι,
οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,

V. l. 245 φᾶτο D. Πηλείδηϲ: χωόμενοϲ Athenaeus XI, 488, conf. β 80. — 249 τοῦ: οὗ E 95, 33; 1628, 32. γλώττηϲ C. — 250 δύω D. — 251 ἠδὲ γένοντο Vrat. a., ceteri ἠδ' ἐγένοντο. — 253 ὅ, ϲφιν C. ὅϲ ϲφιν H. 2. man: ἐὺ φρονέων Et. Gud. 437, 42: εὖ φρονέων CDGHLS Cram. Epim. 306, 32; 312, 29. vulgo cum A ἐΰφρονέων. — 254 ὢ πόποι ACE 99, 4. ἀχαΐδα L. ἀχαιϊάδα C. γηθήϲαι (superscr. η) C. γηθήϲαι (superscr. ει) H. — 256 τρῷεϲ GL. μέγά C. — 258 πέρι L Eust. 1226, 8. βουλὴν A: βουλῇ DEGHLS Apoll. Lex. 129, 12. Schol. C 252. Eust. 44, 31; 951, 29; 1226, 8. Et. Mg. 124, 1; 664, 19. βουλὴν (superscr. η) C. μάχεϲθαι: μαχηταί Et. Mg. 124, 1. — 259 πειθεϲθ' D. ἐμοῖο S Vrat. b. — 260 ἐγὼν L. ἡμῖν ADE 100, 9; 102, 39 H: ὑμῖν CE 99, 43; 100, 9 GL Apoll. Lex. 82, 17. Et. Gud. 649, 18. — 261 ποτ' ἔμ' S. ποτ' ἐμ' Mosc. 1. οὔποτ' ἔμοιγ' D. μοι ἀθέριζον Et. Mg. 24, 36. — 262 εἶδον D.

A. c. 249 γλυκίων: γλυκίω Zenodotus. — 251 οἵ οἱ: αἵ οἱ Zenodotus. — 253 ὅ ϲφιν Aristarchus. — 258 διὰ τοῦ ν̄ βουλὴν οὐ διὰ τοῦ ῑ. οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, καὶ ἐν τῇ πολυϲτίχῳ Didymus. βουλῇ Heraclides, conf. Osann. Quaest. Hom. IV, 18. — 260 ἡμῖν Aristarchus: Zenodotus ὑμῖν.

Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
[Θηϲέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοιϲιν].
κάρτιϲτοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
κάρτιϲτοι μὲν ἔϲαν καὶ καρτίϲτοιϲ ἐμάχοντο,
φηρϲὶν ὀρεϲκῴοιϲι, καὶ ἐκπάγλωϲ ἀπόλεϲϲαν.
καὶ μὲν τοῖϲιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών,
τηλόθεν ἐξ ἀπίηϲ γαίηϲ· καλέϲαντο γὰρ αὐτοί·
καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοιϲι δ' ἂν οὔ τιϲ
τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰϲιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.
καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ.
ἀλλὰ πίθεϲθε καὶ ὔμμεϲ, ἐπεὶ πείθεϲθαι ἄμεινον.
μήτε ϲὺ τόνδ', ἀγαθόϲ περ ἐών, ἀποαίρεο κούρην,
ἀλλ' ἔα, ὥϲ οἱ πρῶτα δόϲαν γέραϲ υἷεϲ Ἀχαιῶν·
μήτε ϲὺ Πηλείδη θέλ' ἐριζέμεναι βαϲιλῆι
ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ' ὁμοίηϲ ἔμμορε τιμῆϲ
ϲκηπτοῦχοϲ βαϲιλεύϲ, ᾧ τε Ζεὺϲ κῦδοϲ ἔδωκεν.
εἰ δὲ ϲὺ κάρτερόϲ ἐϲϲι, θεὰ δέ ϲε γείνατο μήτηρ,
ἀλλ' ὅδε φέρτερόϲ ἐϲτιν, ἐπεὶ πλεόνεϲϲιν ἀνάϲϲει.
Ἀτρείδη, ϲὺ δὲ παῦε τεὸν μένοϲ· αὐτὰρ ἐγώ γε
λίϲϲομ' Ἀχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃϲ μέγα πᾶϲιν
ἕρκοϲ Ἀχαιοῖϲιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.

V. l. 265 omitt. ACDGHLS Lips. Eton. Townl. 1. man. Vrat. a. 1. man. Mosc. 2. 1. man.: habent H in marg. man. rec. Townl. Vrat. a. Mosc. 2. man. rec. Pausanias X, 29, 10. — 268 φηρϲὶν: θηρϲὶν L Lips. Vrat. b. est glossa, cf. Schol. L. ὀρεϲκώεϲϲι G. — 269 ἐγὼν L. μέθ' ὁμίλεον A. μεθ' ὁμίλεον Vrat. a. — 271 ἔμ' αὐτὸν: ἐμαυτὸν C 1. man. DGH 1. man. L Schol. B 366. — 272 μαχέοιτο: μαχέοιντο DH ex corr. — 273 ξύνιεν: ξύνιον CDE 100, 1 GLS Et. Mg. 612, 4. Bachm. Anecd. II, 68, 1. Eust. 22, 3; 1217, 37. — 274 πείθεϲθε D. ὔμμεϲ: ὕμμεϲ ADGH. — 277 πηλείδη, θέλ' L. πηλείδη θέλ' CDE 104, 44 GH 1. man. S Vat. μὴ δὲ ϲὲ Πηλείδη θέλ' Zonar. Lex. 623. πηλείδ' ἤθελ' A Lips. Eton. Πηλείδ' ἤθελε Cram. An. Par. III, 276, 17. Πηλείδη 'θελ' Cram. Epim. 203, 6. Πηλείδήθελ' Schol. Λ 217. Et. Mg. 318, 24. Πηλείδήθελε Schol. Θ 229. Πηλείδ' ἔθελε Cram. An. Ox. III, 263, 22. πελείδήθελ' (sic) H ex corr. — 280 δέ ϲ' ἐγείνατο CLS Mosc. 1. — 281 ὅδε ACDE 104, 7 H Townl. Eton. Vrat. b. Schol. Π 54: vulgo ὅγε cum GL. — 283 ΑΧΙΛΗΙ Ambros. ἀχῖλῆϊ C. — 284 ἀχαιοῖϲι DH Rhet. Gr. III, 232, 29.

A. c. 269 μεθομίλεον: Aristarchus μέθ' ὁμίλεον. — 271 ἔμ' αὐτόν Aristarchus, Apollonius de Synt. 140, Herodianus: Zenodotus ἐμωυτόν, conf. H. T. 252. — 273 οὕτωϲ ἡ ἀριϲτάρχειοϲ διὰ τοῦ ε ξύνιεν ὡϲ κόϲμηθεν. cf. H. U. 288. — 277 Πηλείδήθελ' Aristarchus, conf. Schol. Λ 217. H. T. 235. — 281 ὅδε Nicanor.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προςέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἅ τιν' οὐ πείσεσθαι ὀίω.
εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;
τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅττί κεν εἴπῃς·
ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἐμοί γε
σήμαιν'· οὐ γὰρ ἐγώ γ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι ὀίω.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
χερσὶ μὲν οὔ τοι ἐγώ γε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
οὔτε σοὶ οὔτέ τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
τῶν δ' ἄλλων, ἅ μοί ἐστι θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε·
αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.
ὣς τώ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένω ἐπέεσσιν
ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας

V. l. 286 γέρων Apoll. Lex. 113, 13. ἔειπας LS Laud. Mosc. 1. 2. — 287 πέρι L. περὶ πάντων ἔμμεναι: πάντων περιέμμεναι E 105, 19. — 289 ἅ, τιν' G. ΟΙΩΙ Ambros. cf. Φ 399. — 291 τοὔνεκά A. — 292 ἆρ AGH Apoll. Lex. 157, 6. ἀχιλεύς C. — 294 δή σοι DEGL. — 295 ἄλλοισι CH. — 296 ἔγωγε τί σοι L. ἔγωγέ τι E Vrat. a. Mosc. 2. σοι E. πείθεσθαι H. — 297 ἐνι A. σῇσι ACDGH. — 298 οὔ τι E 107, 2; 698, 9 GHLS Schol. A 300: οὔτοι ACD Lips. Townl. *ἐγώ γε: libri ἔγωγε cum Schol. A 300 et Eust. 698, 9. ἐγὼ D omisso γε. μαχήσομαι ACDE Vat. Mor. Vrat. a. Mosc. 1. 2. Cram. Epim. 441, 6: μαχέσσομαι GHLS Schol. A 300. Eust. 698, 9. — 299 σοι Cram. Ep. 403, 11. οὔτέ τῳ ACDGHL Et. Mg. 773, 31. Bekk. An. 1144. οὔτε τῷ Cram. Epim. 403, 11. — 300 ἅ μοι ἐστὶ ACDGHL Eust. 1315, 31. — 301 φέροις: ἕλοις Eust. 1315, 31. φέρῃς L 1. man. ἂν ἑλὼν A Vat. Barocc. ἐμοῖο S. — 302 οἶδε A: ceteri οἵδε. — 303 αἶψά τι Eust. 110, 20. — 304 μαχησαμένω: μαχεσσαμένω ACDE 107, 45 GH 2. man. LS Et. Mg. 773, 39. Apoll. Lex. 156, 10. μαχεσαμένω E 76, 9. H 1. man. — 305 παρα A.

A. c. 294 σοὶ Herodianus. — 296 ἀθετεῖται. — 298 μαχήσομαι Aristarchus, Aristophanes, Antimachus, Massiliensis, Argolica, Sinopensis: μαχέσσομαι Heracleo. — 299 ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες: ἐπεί ῥ' ἐθέλεις ἀφελέσθαι Zenodotus. — 304 μαχησαμένω Aristarchus.

ἤιε cύν τε Μενοιτιάδῃ καὶ οἷc ἑτάροιcιν·
Ἀτρείδηc δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλα δὲ προέρυccεν,
ἐc δ' ἐρέταc ἔκρινεν ἐείκοcιν, ἐc δ' ἑκατόμβην
βῆcε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυcηίδα καλλιπάρῃον
εἷcεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸc ἔβη πολύμητιc Ὀδυccεύc.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντεc ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
λαοὺc δ' Ἀτρείδηc ἀπολυμαίνεcθαι ἄνωγεν.
οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰc ἅλα λύματ' ἔβαλλον,
ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέccαc ἑκατόμβαc
ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸc ἀτρυγέτοιο·
κνίcη δ'. οὐρανὸν ἷκεν ἑλιccομένη περὶ καπνῷ.
ὣc οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ cτρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
λῆγ' ἔριδοc, τὴν πρῶτον ἐπηπείληc' Ἀχιλῆι,
ἀλλ' ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προcέειπε,
τώ οἱ ἔcαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε·
ἔρχεcθον κλιcίην Πηληιάδεω Ἀχιλῆοc·
χειρὸc ἑλόντ' ἀγέμεν Βριcηίδα καλλιπάρῃον·
εἰ δέ κε μὴ δώῃcιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸc ἕλωμαι
ἐλθὼν cὺν πλεόνεccι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔcται.
ὣc εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸc ἀτρυγέτοιο,
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλιcίαc καὶ νῆαc ἱκέcθην.
τὸν δ' εὗρον παρά τε κλιcίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ

V. L. 308 ἅλα δὲ A: ceteri ἅλαδε. — 310 καλλιπάρῃον GL: ceteri καλλιπάρηον. — 311 ἐν δ': ἂν δ' G Harl. Laud. Barocc. Vrat. A. ἀνὰ δ' S. — 312 ἀπέπλεον Vrat. a. 1. man. — 314 οἱ δ': οἵδ' CDGHL. ἀπολυμαίνοντο GH Apoll. Lex. 38, 11. — 315 ἕρδον: ἔρδον GHL. — 316 ἠδ' A. ἤδ' D. — 317 κνίcη A Schol. Φ 363. Schol. Pind. Isth. III, 117. Apoll. Lex. 101, 28: κνίccη CDE 109, 24; 111, 22; 245, 10 GHL Schol. B 423. Rhet. Gr. II, 408, 6. Et. Gud. 275, 8. Cram. Epim. 212, 30; 213, 14. ἷκεν: ἧκεν DH Apoll. Lex. 101, 28. περι A. — 318 κατα A. — 319 ἀχϊλλῆϊ DH. — 320 προcέειπε A Ambr. CDGH. — 321 τώ, οἱ G. ΟΤΡΗΡΩΙ Ambros. — 322 κλιcίην δέ γε πηλείδου G. — 323 ἑλόντε E 110, 32. καλλιπάρῃον DGL: ceteri καλλιπάρηον. — 324 ΔΩΗϹΙΝ Ambros. δῴῃcιν AE 111, 4. δῴηcιν C. δώῃcιν D Et. Mg. 173, 4. Bachm. Anecd. II, 40, 1. δώοιcιν L. δώωcιν (η supra) H. δώωcιν G Barocc. Mor. Eust. 957, 40. — 325 cὺν: ΞΥΝ Ambros. — 326 κρατερὸc L. ἐπϊ CD. ἔτελλε A Ambros. CDGHL. — 327 ΤΩΙ Ambros. ἀέκοντ' ἐβάτην H.

A. c. 309 ἐc: ἐν Aristarchus, cf. 142. — 314 λύματα βάλλον, Ἰακῶc Schol. BL. — 323 ἑλόντε Aristarchus. fallitur Schol. A ὅτι χειρὸc ἑλόντε ἄγειν Ἀριcτόνικοc, conf. Friedl. Ariston. ad h. l. et Lehrs. Quaest. Ep. 49.

ἥμενον· οὐδ᾽ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ᾽ ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὃ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσί, φώνησέν τε·
    χαίρετε κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἆσσον ἴτ᾽· οὔ τί μοι ὔμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ᾽ Ἀγαμέμνων,
ὃ σφῶι προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
ἀλλ᾽ ἄγε διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην,
καί σφωιν δὸς ἄγειν. τὼ δ᾽ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων
καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὖτε
χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὅ γ᾽ ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει,
οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.
    ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ᾽ ἑταίρῳ,
ἐκ δ᾽ ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
δῶκε δ᾽ ἄγειν. τὼ δ᾽ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
ἡ δ᾽ ἀέκουσ᾽ ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθεὶς
θῖν᾽ ἔφ᾽ ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπ᾽ ἀπείρονα πόντον·

V. l. 330 et 331 ΤΩΙ Ambros. — 332 οὐδέ τϊ μϊν CDHL. τι μὶν G. προσεφώνουν S. — 333 ὃ CDGHL. ἐνι A. — 335 ἆσσον: ἄσσον A. οὔ τί μοι D. ὔμμες ADH 2. man. ὑπαίτιοι H 2. man. S Laud. — 336 ὃ, σφῶϊ C. ὃς σφῶι DGHL Apoll. de Pron. 44 B. ὃς σφῶϊν Apoll. de Synt. 166, 8. — 337 ἀλλά γε C. Πατρόκλεες Mor. — 338 καὶ σφῶιν CDGHL. αὐτῷ Et. Mg. 381, 54. μάρτυροι: μάρτυρες G Boissonad. Anecd. II, 379. μάρτυρε C. — 340 *δὴ αὖτε: libri δ᾽ αὖτε. — 341 ἐμοῖο S Vrat. b. ἀμύνειν C et man. rec. γρ. ἀμῦναι. — 342 ὀλοιῇσι A: ὀλοῇσι CDE 114, 38 H Schol. Z 359. ὀλοῇσι (ω supra) L. ὀλοῇσιν G. — 343 οὐδ᾽ ἔτι D. — 344 ὅππώς C ὅπως H. — 345 φᾶτο D. ἐπιπειθετ᾽ L. — 346 καλλιπάρηον GL: ceteri in his A et Ambros. καλλιπάρηον. — 347 ΤΩΙ Ambros. αὖθις C. — 348 ἣδ᾽ CGHL: ceteri ἡ δ᾽. ἀχιλεύς C. — 350 ἔφ᾽ DH: ceteri ἐφ᾽. ἐπ᾽ ἀπείρονα: ἐπὶ οἴνοπα A (ἐπι) Ambros. CDGHLS Et. Mg. 113, 57. Et. Gud. 361, 49. Bekk. An. 836, 5. Cram. Ep. 262, 18. Cram. An. Par. III, 331, 8. Schol. A 104, N 703.

A. c. 332 διὰ τοῦ ī οὐδέ τι οὐ διὰ τοῦ ε καὶ ἡ κύπριος Didymus. — 336 ὃ σφῶι Aristarchus, cf. H. T. 326: Zenodotus σφῶιν. — 340 ἀπηνέος: Σέλευκος ἐν τῇ πολυστίχῳ γράφει ἀναιδέος Didymus. δὴ αὖτε, cf. H. U. 281. — 350 ἔφ᾽ conf. N 682, Ξ 31. ἐπ᾽ ἀπείρονα Aristarchus.

πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήϲατο χεῖραϲ ὀρεγνύϲ·
  μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκέϲ γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιοϲ ἐγγυαλίξαι,
Ζεὺϲ ὑψιβρεμέτηϲ· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτιϲεν.
ἦ γάρ μ' Ἀτρείδηϲ εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἠτίμηϲεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέραϲ, αὐτὸϲ ἀπούραϲ.
  ὣϲ φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεϲϲιν ἁλὸϲ παρὰ πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμωϲ δ' ἀνέδυ πολιῆϲ ἁλὸϲ ἠύτ' ὀμίχλη,
καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντοϲ,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
  τέκνον, τί κλαίειϲ; τί δέ ϲε φρέναϲ ἵκετο πένθοϲ;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
  τὴν δὲ βαρὺ ϲτενάχων προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
οἶϲθα· τί ἤ τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
ᾠχόμεθ' ἐϲ Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνοϲ,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
καὶ τὰ μὲν εὖ δάϲϲαντο μετὰ ϲφίϲιν υἷεϲ Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἕλον Ἀτρείδῃ Χρυϲηίδα καλλιπάρῃον.
Χρύϲηϲ δ' αὖθ', ἱερεὺϲ ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνοϲ,
ἦλθε θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυϲόμενόϲ τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείϲι' ἄποινα,
ϲτέμματ' ἔχων ἐν χερϲὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνοϲ

V. l. 351 ἠρήϲατο: ἠράϲϲατο G. — 352 ἔτεκέϲ τε S. — 353 τιμὴν μὲν Vrat. a. — 355 γὰρ H, omisso μ', εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. 357 φᾶτο D. δάκρυ χέων A: ceteri cum Ambros. δακρυχέων. — 359 ἠΰθ' ὀμίχλη Vrat. a. 2. man. b. — 360 δάκρυ χέοντοϲ AD: ceteri δακρυχέοντοϲ. — 361 κατέρρεξεν D. ὀνόμαζε A Ambros. CGHL. — 363 ΝΟΩ Ambros. ἵν' G. εἴδωμεν DH 1. man. — 364 τήνδε G. βαρὺ ϲτενάχων A: ceteri omnes βαρυϲτενάχων. — 365 τί ἤ D Mosc. 3. Cram. An. Par. III, 302, 11: τίή AC. τιή G. vulgo τίη. ταῦτα ἰδυίῃ: ταῦτ' εἰδυίῃ A Ambr. CDGH. ταῦτα εἰδυίῃ E 118, 34. ἀγορεύω: ἀγορεύϲω E Eton. Vat. Lips. — 366 Θήβαϲ Schol. C 444. — 367 τήνδε G. — 368 δάϲαντο E 120, 27 G Bekk. Anecd. 1147. μετα A. ἔν τιϲι τῶν ἀντιγράφων μετά ϲφιϲιν ἐγκλιτικῶϲ γράφεται Eust. 119, 28. — 369 καλλιπάρηον GL: ceteri cum Ambros. καλλιπάρῃον. — 370 αὖθ': αὖ Vat. — 372 φέροντ' A.

A. c. 351 ὀρεγνύϲ: ἀναπτάϲ Zenodotus. τινὲϲ ἀναϲχών γράφουϲιν Schol. BL. — 355 εὐρὺ κρείων, cf. H. T. 314. — 357 δάκρυ χέων, cf. Proleg. ad Odyss. XXXI. — 364 βάρυ ϲτενάχων, cf. H. S. 60. ϲτενάχων Aristarchus: Dion. Sidonius ϲτεναχῶν. — 365 τί ἤ veteres, cf. H. T. 267. — 366—369 ἀλλότριοι οἱ ἐπιφερόμενοι ϲτίχοι εἴκοϲιν ἑπτά Aristonicus. — 368 μετὰ ϲφίϲιν Herodianus, cf. Cram. An. Par. III, 137, 28.

χρυϲέῳ ἀνὰ ϲκήπτρῳ, καὶ λίϲϲετο πάντας Ἀχαιούϲ,
Ἀτρείδα δὲ μάλιϲτα δύω, κοϲμήτορε λαῶν.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντεϲ ἐπευφήμηϲαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖϲθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶϲ ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
χωόμενοϲ δ' ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
εὐξαμένου ἤκουϲεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλοϲ ἦεν,
ἧκε δ' ἐπ' Ἀργείοιϲι κακὸν βέλοϲ· οἱ δέ νυ λαοὶ
θνῆϲκον ἐπαϲϲύτεροι, τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο
πάντῃ ἀνὰ ϲτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντιϲ
εὖ εἰδὼϲ ἀγόρευε θεοπροπίαϲ ἑκάτοιο.
αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτοϲ κελόμην θεὸν ἱλάϲκεϲθαι·
Ἀτρείωνα δ' ἔπειτα χόλοϲ λάβεν, αἶψα δ' ἀναϲτὰϲ
ἠπείληϲεν μύθον, ὃ δὴ τετελεϲμένοϲ ἐϲτί.
τὴν μὲν γὰρ ϲὺν νηὶ θοῇ ἑλίκωπεϲ Ἀχαιοὶ
ἐϲ Χρύϲην πέμπουϲιν, ἄγουϲι δὲ δῶρα ἄνακτι·
τὴν δὲ νέον κλιϲίηθεν ἔβαν κήρυκεϲ ἄγοντεϲ
κούρην Βριϲῆοϲ, τήν μοι δόϲαν υἷεϲ Ἀχαιῶν.
ἀλλὰ ϲύ, εἰ δύναϲαί γε, περίϲχεο παιδὸϲ ἑῆοϲ·
ἐλθοῦϲ' Οὔλυμπον δὲ Δία λίϲαι, εἴ ποτε δή τι
ἢ ἔπει ὤνηϲαϲ κραδίην Διὸϲ ἠὲ καὶ ἔργῳ.
πολλάκι γάρ ϲεο πατρὸϲ ἐνὶ μεγάροιϲιν ἄκουϲα
εὐχομένηϲ, ὅτ' ἔφηϲθα κελαινεφέι Κρονίωνι
οἴη ἐν ἀθανάτοιϲιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
ὁππότε μιν ξυνδῆϲαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,

V. l. 374 καὶ λίϲϲετο A Lips. — 375 ἀτρείδα AC. ἀτρείδη H. δύο C. — 377 αἰδεῖϲθαι G, om. θ'. — 378 ἥνδανε DG 1. man. — 379 ἔπι DL. ἔτελλε ACGH. — 381 μάλά οἱ C. — 383 τὰ δ': τάχ' Apoll. Lex. 99, 2. — 388 ἠπείληϲε DE 120, 38 H Et. Mg. 121, 5. Zonar. Lex. 246. ὃ δὴ καὶ D. τετελεϲμένον H. ἐϲτὶ C p. ras. H: ceteri ἐϲτίν. — 393 ϲὺ: ϲύ γ' L. ἑῆοϲ ADE 121, 6 G Et. Mg. 318, 1. ἑῆοϲ CS Apoll. Lex. 63, 4. Suidas I, 2, 684, 4: ἑοῖο HL Cant. Vrat. b. — 394 οὔλυμπον δὲ A. λίϲϲαι GH. — 396 γὰρ ϲέο Schol. A 396. ἐνι A.

A. c. 374 καὶ λίϲϲετο: οὕτωϲ ἰακῶϲ τὸ λίϲϲετο Didymus. — 381 ἐπεὶ μάλα: ἐπεί ῥά νύ Cypria et Cretensis teste Seleuco; idem Theagenes. — 393 ἑῆοϲ: Zenodotus ἑοῖο, cf. Schol. Ω 528, 550. H. T. 233. — 396 γάρ ϲεο Aristarchus et Ptolemaeus Ascalonita: alii γάρ ϲέο, quod probat Herodianus. — 396—406 Ζηνόδοτοϲ ἀθετεῖ Aristonicus.

Ἥρη τ' ἠδὲ Ποϲειδάων καὶ Παλλὰϲ Ἀθήνη.
ἀλλὰ ϲὺ τόν γ' ἐλθοῦϲα θεὰ ὑπελύϲαο δεϲμῶν,
ὦχ' ἑκατόγχειρον καλέϲαϲ' ἐϲ μακρὸν Ὄλυμπον,
ὃν Βριάρεων καλέουϲι θεοί, ἄνδρεϲ δέ τε πάντεϲ
Αἰγαίων'· ὃ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸϲ ἀμείνων·
ὅϲ ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων·
τὸν καὶ ὑπέδειϲαν μάκαρεϲ θεοὶ οὐδέ τ' ἔδηϲαν.
τῶν νῦν μιν μνήϲαϲα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,
αἴ κέν πωϲ ἐθέλῃϲιν ἐπὶ Τρώεϲϲιν ἀρῆξαι,
τοὺϲ δὲ κατὰ πρυμνάϲ τε καὶ ἀμφ' ἅλα ἔλϲαι Ἀχαιοὺϲ
κτεινομένουϲ, ἵνα πάντεϲ ἐπαύρωνται βαϲιλῆοϲ,
γνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδηϲ εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἣν ἄτην, ὅ τ' ἄριϲτον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτιϲεν.
  τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτιϲ κατὰ δάκρυ χέουϲα·
ὤ μοι τέκνον ἐμόν, τί νύ ϲ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦϲα;
αἴθ' ὄφελεϲ παρὰ νηυϲὶν ἀδάκρυτοϲ καὶ ἀπήμων
ἧϲθαι, ἐπεί νύ τοι αἶϲα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν·
νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμοροϲ καὶ ὀιζυρὸϲ περὶ πάντων
ἔπλεο· τῶ ϲε κακῇ αἴϲῃ τέκον ἐν μεγάροιϲι.
τοῦτο δέ τοι ἐρέουϲα ἔποϲ Διὶ τερπικεραύνῳ
εἶμ' αὐτὴ πρὸϲ Ὄλυμπον ἀγάννιφον, αἴ κε πίθηται.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν νῦν νηυϲὶ παρήμενοϲ ὠκυπόροιϲι
μήνι' Ἀχαιοῖϲιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·

V. l. 400 Παλλὰϲ Ἀθήνη: Φοῖβοϲ Ἀπόλλων Schol. Pind. Ol. VIII, 41. — 401 τὸν ἐλθοῦϲα D. — 402 ὦκ' (χ) A. ἑκατόνχειρον DL. καλέϲαϲ L. — 403 βριάρεον Mosc. 3. Heraclid. Alleg. C. 21. καλοῦϲι H. θεοί γ' ἀνέρεϲ S. — 404 ὃ ACDGHL. — 405 ὃϲ ῥὰ CGH. καθίζετο Vrat. b. — 406 * ὑπέδειϲαν: libri ὑπέδδειϲαν. — 407 νῦν μιμνήϲαϲα G. — 408 ἐπι DL. — 409 ἔλϲαι C. ἔλξαι G. — 411 γνῶ CGL Eust 720, 32. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 412 ἔτιϲε CE. — 413 κατα CDGHL. δακρυχέουϲα DG. — 414 ὤμοι ACG. τί νυ ϲ' G. τεκοῦϲα: παθοῦϲα Schol. Δ 31. — 418 τῶ ACDGHL: vulgo τῷ cum E. μεγάροιϲι CH. — 420 πείθηται D. — 421 ὠκυπόροιϲι ACDGH. — 422 ἀχαιοῖϲι ACDH. δ' ἄπο, παύεο S.

A. c. 400 Παλλὰϲ Ἀθήνη: Φοῖβοϲ Ἀπόλλων Zenodotus. conf. Schol. Φ 444, Eust. 122, 30; 123, 23; 124, 38. — 404 βίῃ: ου (οὕτωϲ?) διὰ τοῦ ν βίην ἀρίϲταρχοϲ Didymus. Zenodotus βίῃ πολὺ φέρτατοϲ ἁπάντων (Lehrs. em. ἄλλων) ὁππόϲοι (G. Hermann. em. ἦεν πάντων, οἳ) ναίουϲ' ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα, conf. Eust. 124, 39. — 412 ὅ τ', non ὅτ' scribendum, vid. H. S. 265. — 405 ἐντεῦθεν ἐπὶ τοῦ Ἄρεωϲ (E 906) λέγεται οὐκ ὀρθῶϲ Aristonicus. — 421 νῦν Herodianus: νὺν Tyrannio, conf. Matranga Anecd. 432.

Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.
δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπον δέ,
καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι ὀίω.
ὣς ἄρα φωνήσας' ἀπεβήσετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός,
τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
οἳ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς.
ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·
ὦ Χρύση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην

V. l. 423 ἐς: ἐπ' C. μετ': ἐπὶ Eust. 128, 1. — 424 κατὰ Strabo I, 3. Schol. A 484. Apoll. Lex. 96, 16: μετὰ ACDE 128, 45 GHLS Macrobius Sat. I, 23, 1. Diodorus III, 2. Lesbonax περὶ σχημάτων pg. 180. Athenaeus VIII, 363. Et. Gud. 388, 26. Pseudoplut. 118, 8. Schol A 493. — 425 αὖθις C. οὔλυμπον δέ A. — 428 ἀπεβήσετο: ἀπεβήσατο DGL. ἀπεβήσἐατο H. *δὲ λίπ': libri δ' ἔλιπ' cf. B 35. — 429 χωόμενος L. εὐζώνοιο C 1. man. DL. — 432 οἵδ' CHL: ceteri οἱ δ'. — 435 προέρεσσαν: προέρυσσαν ADHLS. προέρυσαν CE 130, 24 G Zonar. Lex. 1462. — 436 ἔβαλλον D. κατα CDL. — 440 ἐπι A. βωμὸν: βωμῷ Apoll. Lex. 43, 20. — 443 τέ σοι CDE 131, 45 L.

A. c. μετ' ἀμύμονας: Ἀρίσταρχος ἐπ' ἀμύμονας Schol. L. est explicatio, non scriptura Aristarchi. alii μετὰ Μέμνονας Αἰθιοπῆας teste Eustath. 128, 41. — 424 ἀρίσταρχος κατὰ δαῖτα Didymus. ita etiam Antimachus, Aristophanes, Callistratus, Dion. Sidonius, Ixio, Massiliensis, Sinopensis, Cypria. fallitur scholiasta apud Cram. An. Par. III, 139, 17 et Schol. L et grammaticus apud Matranga Anecd. 432, qui Aristarchum ἐπὶ δαῖτα scripsisse affirmant. nec maior fides habenda est Schol. Aristoph. Av. 1177, qui μετὰ Aristophani grammatico tribuit. ἕποντο: ἕπονται Aristarchus. — 432 ἐντὸς: Aristarchus ἐγγύς. — 434 ὑφέντες Zenodotus: Aristarchus ἀφέντες teste Didymo, non ἐφέντες. — 435 προέρεσσαν Aristarchus cum Argolica, Sinopensi, Sosigene, conf. Eust. 1615, 57. H. T. 346.

ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλαϲόμεϲθα ἄνακτα,
ὃϲ νῦν Ἀργείοιϲι πολύϲτονα κήδε' ἐφῆκεν.
ὣϲ εἰπὼν ἐν χερϲὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων
παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην
ἑξείηϲ ἔϲτηϲαν ἐύδμητον περὶ βωμόν,
χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύταϲ ἀνέλοντο.
τοῖϲιν δὲ Χρύϲηϲ μεγάλ' εὔχετο χεῖραϲ ἀναϲχών·
κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃϲ Χρύϲην ἀμφιβέβηκαϲ
Κίλλάν τε Ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάϲϲειϲ·
ἠμὲν δή ποτ' ἐμεῦ πάροϲ ἔκλυεϲ εὐξαμένοιο,
τίμηϲαϲ μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
ἤδη νῦν Δαναοῖϲιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.'
ὣϲ ἔφατ' εὐχόμενοϲ, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβοϲ Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύταϲ προβάλοντο,
αὐέρυϲαν μὲν πρῶτα καὶ ἔϲφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούϲ τ' ἐξέταμον κατά τε κνίϲῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήϲαντεϲ, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτηϲαν.
καῖε δ' ἐπὶ ϲχίζηϲ ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερϲίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ ϲπλάγχνα πάϲαντο,

V. l. 444 ύπερ A. ἱλαϲόμεϲθα ACH Cant. Harl. Eton. Mosc. 1. ἱλαϲόμεϲθ' Lips.: ἱλαϲόμεθα D. ἱλαϲώμεθα E 132, 1. ἱλαϲϲώμεθα G. ἱλαϲϲώμεθ' L Vrat. b. A. Et. Gud. 36, 39. ἱλαϲώμεθ' Vrat. a. ἱλλαϲϲώμεθ' S. — 446 ὃ δὲ, δέξατο C. ὁ δὲ δέξατο A Townl. Eton. ὃδ' ἐδέξατο DL. ceteri ὁδ' ἐδέξατο, in his Ambrosianus. — 447 τοί: OI Ambros. — 448 εὔδμητον DG. — 449 ἀνέλοντο: προβάλοντο Eust. 132, 22. — 450 τοῖϲι CDHL. — 452 κίλλάν τε DH. κίλλαν τὲ C. — 453 ἠμὲν δή: ἤδη μέν ACGHLS. ἠ μὲν δή Schol. C 75. — 454 τιμήϲαϲ S. — 455 ἠδέ τι L. ἤδ' ἔτι D. ἐπικρῄηνον C. ἐπικρήηνον L. ἐέλδωρ G. — 456 ἤ δὴ νῦν Harl. — 458 προβάλλοντο D. — 459 αὐέρυϲαν AG Schol. Η 413, Μ 261. Bachm. Anecd. I, 112, 20. Bekk. An. 417, 10. Gellius XV, 3, 8. ἀνέρυϲαν Eust. 131, 9: αὖ ἔρυϲαν CDE 134, 9 HL Schol. Pind. Ol. XIII, 111. Cram. Epim. 29, 17. Et. Mg. 50, 22; 99, 2; 533, 50. Ammon. de Diff. s. v. ϲφάξαι. Dion. Halic. de Comp. verb. V. πρῶτον GH. — 460 κνίϲϲῃ CEGHL. — 462 ἐπι AH bis. ϲχίζαιϲ G. — 464 κατα CL. *μῆρα κάη: libri μῆρ' ἐκάη. *ϲπλάγχνα πάϲαντο: libri ϲπλάγχν' ἐπάϲαντο. D ἐπάϲϲαντο. add. L versum ϲπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπείραντεϲ ὑπείρεχον ἡφαίϲτοιο, qui legitur Β 426.

A. c. 444 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Schol. Φ 479. — 446, 447 Zenodotus ὣϲ εἰπὼν (Bekk. εἶπεν) τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην. — 447 Aristarchus ἱερὴν, non κλειτὴν. — 454 asteriscus. οὐκ ὀρθῶϲ Π 237. — 464 μῆρε κάη Ptolem. Ascalonita cum Aristarcho, quem potius μῆρα κάη scripsisse crediderim. vulgo μῆρ' ἐκάη, conf. Et. Mg. 585, 26; Et. Gud. 304, 55. ϲπλάγχνα πάϲαντο Aristarchus.

μίϲτυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖϲιν ἔπειραν,
ὤπτηϲάν τε περιφραδέωϲ, ἐρύϲαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύϲαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸϲ ἐδεύετο δαιτὸϲ ἐίϲηϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόϲιοϲ καὶ ἐδητύοϲ ἐξ ἔρον ἕντο,
κοῦροι μὲν κρητῆραϲ ἐπεϲτέψαντο ποτοῖο,
νώμηϲαν δ' ἄρα πᾶϲιν ἐπαρξάμενοι δεπάεϲϲιν·
οἳ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάϲκοντο,
καλὸν ἀείδοντεϲ παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
μέλποντεϲ ἑκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
    ἦμοϲ δ' ἠέλιοϲ κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφαϲ ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήϲαντο παρὰ πρυμνήϲια νηόϲ.
ἦμοϲ δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλοϲ ἠώϲ,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ ϲτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
τοῖϲιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργοϲ Ἀπόλλων.
οἳ δ' ἱϲτὸν ϲτήϲαντ' ἀνά θ' ἱϲτία λευκὰ πέταϲϲαν·
ἐν δ' ἄνεμοϲ πρῆϲεν μέϲον ἱϲτίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
ϲτείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸϲ ἰούϲηϲ·
ἣ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήϲϲουϲα κέλευθον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο κατὰ ϲτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυϲϲαν
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοιϲ, ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυϲϲαν·
αὐτοὶ δ' ἐϲκίδναντο κατὰ κλιϲίαϲ τε νέαϲ τε.
    αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυϲὶ παρήμενοϲ ὠκυπόροιϲι

V. l. 465 μίϲτυλόν D. τἆλλα EG: τ' ἄλλα ACDL Cram. An. Par. IV, 12, 15. τἄλλα H Cram. An. Par. III, 6, 18. ἔπειρον S. — 468 οὐκέτι θυμὸϲ E 136, 27. οὐδ' ἔτι Vat. Mor. Barocc. 468, 469 habet C in marg. — 469 ἕντο DL. — 471 ἐπαρξάμενοι: ἐπαρχόμενοι Cram. Epim. 107, 27. — 472 οἵ δὲ CH. — 474 ὅ δὲ C. — 475 ἦλθε ACDH. — 479 τοῖϲι H. Heraclid. Alleg. C. 16. — 480 οἳ δ' D. οἵδ' GHL. — 483 ἤδ' CGHL, ceteri ἡ δ'. διαπρήϲουϲα DH. κέλευθον: κελεύθοοϲ Et. Mg. 687, 53. — 484 κατὰ CHL: μετὰ ADG Cant. Vat. Barocc. Eton. Vrat. A. Townl. Lips. Mosc. 1. — 485 ἔρυϲαν DE 140, 4 et 20. — 486 ψαμάθοιϲ: ψαμάθου G Vrat. c. Mosc. 3. ψαμάθοιο L Mor. Cant. Lips. Vrat. a. b. ὑπο CDL ἔρματα D. ἔργματα H 2. man. τάνυϲαν E 140, 21. — 487 δὲ ϲκίδναντο Vrat. a. b. κατα A. — 488 ὁ ACDGHL. παρ' ἥμενοϲ A. ὠκυπόροιϲι ACDGH.

A. c. 465 τἆλλα: τ' ἄλλα Herodianus, cf. Schol. BL et Matranga Anecd. 436. — 474 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Bekk. An. 737, 4. — 484 ἀρίϲταρχοϲ κατὰ οὐ μετὰ Didymus. — 488—492 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν, τὸν δὲ „οὔτε ποτ' ἐϲ πόλεμον“ (491) οὐδὲ ἔγραφεν Aristonicus.

διογενὴϲ Πηλέοϲ υἱόϲ, πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
οὔτέ ποτ᾽ εἰϲ ἀγορὴν πωλέϲκετο κυδιάνειραν
οὔτέ ποτ᾽ ἐϲ πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεϲκε φίλον κῆρ
αὖθι μένων, ποθέεϲκε δ᾽ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ᾽ ἠώϲ,
καὶ τότε δὴ πρὸϲ Ὄλυμπον ἴϲαν θεοὶ αἰὲν ἐόντεϲ
πάντεϲ ἅμα, Ζεὺϲ δ᾽ ἦρχε. Θέτιϲ δ᾽ οὐ λήθετ᾽ ἐφετμέων
παιδὸϲ ἑοῦ, ἀλλ᾽ ἥ γ᾽ ἀνεδύϲετο κῦμα θαλάϲϲηϲ,
ἠερίη δ᾽ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε.
εὗρεν δ᾽ εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδοϲ Οὐλύμποιο.
καί ῥα πάροιθ᾽ αὐτοῖο καθέζετο καὶ λάβε γούνων
ϲκαιῇ, δεξιτερῇ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπ᾽ ἀνθερεῶνοϲ ἑλοῦϲα
λιϲϲομένη προϲέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή ϲε μετ᾽ ἀθανάτοιϲιν ὄνηϲα
ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τὸ δέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
τίμηϲόν μοι υἱόν, ὃϲ ὠκυμορώτατοϲ ἄλλων
ἔπλετ᾽· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἠτίμηϲεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέραϲ, αὐτὸϲ ἀπούραϲ.
ἀλλὰ ϲύ πέρ μιν τῖϲον Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
τόφρα δ᾽ ἐπὶ Τρώεϲϲι τίθει κράτοϲ, ὄφρ᾽ ἂν Ἀχαιοὶ
υἱὸν ἐμὸν τίϲωϲιν, ὀφέλλωϲίν τέ ἑ τιμῇ.
ὣϲ φάτο· τὴν δ᾽ οὔ τι προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ,
ἀλλ᾽ ἀκέων δὴν ἧϲτο. Θέτιϲ δ᾽ ὡϲ ἥψατο γούνων,

ω
V. l. 489 πηλέωϲ CDGS Vat. Mor. Laud. Barocc. Eton. πηλέοϲ H. πηλῆοϲ Harl. Mosc. 1. — 490 οὔτέ ποτ᾽ ACDGH. οὐδέ ποτ᾽ L. — 491 οὔτέ ποτ᾽ ACDGHL Draco de Metr. 97, 5. εἰϲ H. πόλεμόν γ᾽ Draco de Metr. 97, 5. — 492 καὶ πόλεμόν δε L. πόλεμόν DGH. — 495 ἐφετμάων
ε
H. — 496 ἀνεδύϲετο Mosc. 1: ἀνεδύϲατο CDE 140, 45 GLS. ἀνεδυϲάτο A.
ϲ
ἀνεδύϲατο H. — 497 οὔλυμπόνδε L. — 498 εὗρε H 1. man. L. — 500 καὶ ῥὰ G. — 501 δ᾽ ἆρ AD. δ᾽ αὖ L. δὲ E 141, 43. — 504 τὸ δέ H.
η
τόδέ CDL: ceteri τόδε. κρῄηνον L. κρῄηνον Vrat. A. κρίηνον D. ἐέλδωρ G. — 505 μου υἱὸν HL. — 509 ἐπι AD. τρῳεϲϲι L. — 510 ὀφέλλωϲι CH. τιμῇ: τιμήν D Vrat. b. A. — 511 φᾶτο D. — 512 ἀκέων: ἀχέων Vrat. a.

A. c. 493 ὅτε δὴ Pamphilus: ὁτεδὴ Aristarchus. — 496 ἀνεδύϲετο Aristarchus, conf. H. T. 229.

ὣς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις·
νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅ τέ μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ἥρῃ, ὅτ' ἄν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
ἡ δὲ καὶ αὔτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
νεικεῖ, καί τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω.
εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς·
τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,

V. l. 513 ὣς: ὡς A Cram. Epim. 364, 12. Et. Mg. 336, 11. Schol. λ 542. ἤρετο H. αὖθις G. ΑΥΘΙΣ Ambros. — 515 οὔτοι: οὔτι C 1. man. DG. ἔπι: ἔπει AD 1. man. ἐστὶ L. εἰδῶ: εἰδῇς Suidas I, 2, 752, 5. — 516 μετα A. — 517 τήνδε GL. την δὲ A. — 518 ἦ δή: τινὲς ἤδη ἔγραψαν Eust. 143, 25, conf. ad 573. ἔργα L Ambros. ὅτέ μ' L. ΟΤ' ΕΜ' Ambros. vulgo ὅτε μ'. — 519 ἥρη CDH. ὅτ' ἄν: ὅταν GL. ὅτάν CD. ὀνειδίοις DE 143, 27 H 1. man. Eton. Vrat. c. — 520 ἣ δὲ C. αὔτως AG. αἰεὶ ACDGHL: vulgo αἰὲν ἐν, quod male sonat. θεοῖσι ACDGH. — 521 τέ με φησὶ ADG (τε) HL. τ' ἐμὲ Vat. — 522 αὖθις CG. μή σε libri omnes. — 523 δὲ καὶ D. — 524 τοι: τῇ E. κατανεύσομαι: ἐπινεύσομαι
οι ω
Athenaeus II, 66. πεπείθῃς L. — 526 τέκμαρ H. — 527 ὅ τί κεν Schol. Θ 5. E 144, 7. ὅ, τι κεν G. ὅπερ ἂν Stobaeus Flor. XI, 6. — 528 κυα-
η
νέοισιν C. κυανέοισιν H. — 529 ἐπεῤῥώσαντο: ἐπερρώοντο Eust. 1885, 60. — 531 διέτμαγεν ACDEH: διέτμαγον GL Lips. Vrat. a. 1. man. A. Mosc. 1. man. rec. 3. man. prim.

A. c. 513 ὣς Schol. BL. εἴρετο: εἶρε τὸ Demetrius Ixion. — 519 Ἥρῃ: Ἥρη Aristarchus. — 520 αἰὲν defendit G. Hermann. ad Hymn. in Ven. 202. — 522 μή σε: μή τι αἱ Ἀριστάρχου καὶ αἱ ἄλλαι σχεδὸν πᾶσαι διορθώσεις Didymus. — 524 κατανεύσομαι, οὐχὶ ἐπινεύσομαι, Ἀρίσταρχος ἐν τοῖς πρὸς Φιλητᾶν προφέρεται Didymus. — 530 κρατός: κρητός Zenodotus. — 531 διέτμαγεν Aristarchus, cf. H. U. 288. — 532 ἆλτο Herodianus, non ἅλτο.

Ζεὺϲ δὲ ἑὸν πρὸϲ δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντεϲ ἀνέϲταν
ἐξ ἑδέων, ϲφοῦ πατρὸϲ ἐναντίον· οὐδέ τιϲ ἔτλη
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔϲταν ἅπαντεϲ.
ὣϲ ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
ἠγνοίηϲεν ἰδοῦϲ', ὅτι οἱ ϲυμφράϲϲατο βουλὰϲ
ἀργυρόπεζα Θέτιϲ, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντοϲ.
αὐτίκα κερτομίοιϲι Δία Κρονίωνα προϲηύδα·
τίϲ δὴ αὖ τοι δολομῆτα θεῶν ϲυμφράϲϲατο βουλάϲ;
αἰεί τοι φίλον ἐϲτίν, ἐμεῦ ἀπὸ νόϲφιν ἐόντα,
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν, οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκαϲ εἰπεῖν ἔποϲ, ὅττι νοήϲῃϲ.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἥρη, μὴ δὴ πάνταϲ ἐμοὺϲ ἐπιέλπεο μύθουϲ
εἰδήϲειν· χαλεποί τοι ἔϲοντ' ἀλόχῳ περ ἐούϲῃ.
ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲϲ ἀκουέμεν, οὔ τιϲ ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότεροϲ τόν γ' εἴϲεται οὔτ' ἀνθρώπων·
ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆϲαι,
μή τι ϲὺ ταῦτα ἕκαϲτα διείρεο μηδὲ μετάλλα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπιϲ πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπεϲ.
καὶ λίην ϲε πάροϲ γ' οὔτ' εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλ' εὔκηλοϲ τὰ φράζεαι, ἅϲϲ' ἐθέληϲθα.
νῦν δ' αἰνῶϲ δείδοικα κατὰ φρένα, μή ϲε παρείπῃ
ἀργυρόπεζα Θέτιϲ, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντοϲ·

V. l. 533 δ' ἑὸν DL. δ' ἐὸν H. ἀνέϲταν: ἕποντο E 146, 3. — 534 ἑδέων: ἑδρέων GHL Mor. Barocc. — 535 ἀντίοι: ἀντίον Townl. Eton. — 536 ὃ μὲν C. ἔνθ' ἐκαθέζετ' H. — 537 ἠγνοίηϲ' εἰδοῦϲ' L. ϲυμφράϲατο G. — 539 προϲηῦδα A. — 540 * δὴ αὖ: libri δ' αὖ. ϲυμφράϲατο G. ϲυμφράϲϲετο H. — 541 αἰεί ϲοι E 147, 4 Schol. Arist. Plut. 797. ἐμοῦ G. ἀπὸ νόϲφιν EGL 1. man. (?) Hesych. I, 73. ἄπο νόϲφιν Bekk. Anecd. 361, 10. — 542 οὐδέ τι πώ μοι C (πῶ) GL. — 543 νοήϲῃϲ: νοήϲειϲ CEGHLS. — 549 δέ κ': δ' ἂν E. * ἐθέλωμι: ἐθέλοιμι ACDEGHLS. — 550 μήτε ϲὺ L Vrat. b. ταῦθ' C. ταυτ' B. διήρεο D. μηδὲ: μὴ δὲ CDGHL. — 552 ἔειπεϲ ACDGH Eton. Laud. Lips. Vrat. omnes Mosc. 1. 3. Townl.: ἔειπαϲ E ter LS. — 553 λίαν H. πάροϲ γ': πάροϲ τ' Harl. Mor. Barocc. εἴρομαι: ἤρομαι D. — 555 κατα A.

A. c. 541 ἀπὸ νόϲφιν, conf. H. U. 88. — 549 ἐθέλωμι, cf. H. U. 250. ἐθέλοιμι admitti posse censet G. Hermann. Opusc. II. 38. — 553 οὔτε Aristarchus, Aristophanes, Rhianus: alii οὐδέ, quibus adversatur Didymus. — 554 ἅϲϲ' ἐθέληϲθα Aristarchus: Dion. Sidonius ὅττι θέληϲθα, cf. H. T. 235.

ἠερίη γὰρ ϲοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
τῇ ϲ᾽ ὀίω κατανεῦϲαι ἐτήτυμον, ὡϲ Ἀχιλῆα
τιμήϲῃϲ, ὀλέϲῃϲ δὲ πολέαϲ ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν.
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ ϲε λήθω.
πρῆξαι δ᾽ ἔμπηϲ οὔ τι δυνήϲεαι, ἀλλ᾽ ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔϲεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔϲται.
εἰ δ᾽ οὕτω τοῦτ᾽ ἐϲτίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
ἀλλ᾽ ἀκέουϲα κάθηϲο, ἐμῷ δ᾽ ἐπιπείθεο μύθῳ.
μή νύ τοι οὐ χραίϲμωϲιν ὅϲοι θεοί εἰϲ᾽ ἐν Ὀλύμπῳ
ἆϲϲον ἰόνθ᾽, ὅτε κέν τοι ἀάπτουϲ χεῖραϲ ἐφείω.
ὣϲ ἔφατ᾽, ἔδειϲεν δὲ βοῶπιϲ πότνια Ἥρη,
καί ῥ᾽ ἀκέουϲα καθῆϲτο, ἐπιγνάμψαϲα φίλον κῆρ·
ὤχθηϲαν δ᾽ ἀνὰ δῶμα Διὸϲ θεοὶ Οὐρανίωνεϲ.
τοῖϲιν δ᾽ Ἥφαιϲτοϲ κλυτοτέχνηϲ ἦρχ᾽ ἀγορεύειν
μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἦρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ·
ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ᾽ ἔϲϲεται οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἀνεκτά,
εἰ δὴ ϲφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
ἐν δὲ θεοῖϲι κολῳὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸϲ

V. l. 559 τιμήϲειϲ D 1. man. L. ὀλέϲειϲ D 1. man. — 560 τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενοϲ: γρ. τὴν δὲ μέγ᾽ ὀχθήϲαϲ A. — 562 ἄπο GH. — 563 ἔϲεαι: ἔϲϲεαι D Lips. Townl. Vrat. A. τόδε AGL. τόδέ D. — 565 δὲ πείθεο G. — 566 εἶϲ᾽ L. εἰϲὶν ὀλύμπῳ G. — 567 ἀϲϲον CEGHL: ἄϲϲον AD. ἰόντε E 150, 25 Schol. I, 182. ἰόνθ᾽ (ε supra) A. — 568 * ἔδειϲεν: ἔδδειϲε DH 1. man., ceteri ἔδδειϲεν. — 569 ἀκέουϲα: ἀκούουϲα H. ἀέκουϲα Vrat. b. ἐπιγνάψαϲα DLS Laud. — 570 ὤχθηϲαν: ὄχθηϲαν E Eton. Lips. Schol. B 212. ὠχθεῖϲαν C. — 571 τοῖϲι CH. — 572 ἐπὶ ἦρα Hesych. s. v. ΗΡΑ: ἐπίηρα CDEGHLS Schol. Υ 36, ϲ 56. Apoll. Lex. 73, 11. ἐπίηιρα A. — 573 ἦ δὴ: ἤδη Et. Mg. 419, 9. Apoll. Lex. 82, 19. Cram. An. Par. III, 130, 29; 344, 15; Epim. 184, 29. Eust. 100, 6, ubi add. εἰ δέ τινεϲ τοῦτο ἄλλωϲ γράφουϲιν ἦ δή, conf. 518. οὐδ᾽ ἔτ᾽ AD: οὐδέ τ᾽ CEGHLS Lips. Vrat. b. Mosc. 1. 3. οὐκέτ᾽ Schol. Θ 355. — 575 κολῳὸν ACDE: κολωὸν GHL.

A. c. 559 πολέαϲ: Zenodotus πολεῖϲ. — 567 ἰόντε Zenodotus: ἰόντι Aristarchus, cf. Schol. I 182. vera scriptura est ἰόντα, conf. H 143, Λ 120, Υ 296. ἀάπτουϲ Aristarchus (et ἀέπτουϲ?), Zenodotus et Herodianus ἀάπτουϲ, Apio ἀάπτουϲ: Aristophanes ἀέπτουϲ, cf. H. T. 175. — 572 ἐπίηρα Aristarchus ὑφ᾽ ἕν: alii ἐπὶ ἦρα, quod probat Herodianus, vid. H. T. 257. ἀντὶ τοῦ λευκωλένῳ Ἥρῃ ὤφειλεν εἶναι τετιημένη ἦτορ Schol. BL. — 573 ἦ δὴ, conf. Schol. A 219, 529, Θ 355. τινὲϲ δὲ τὸ ἦ δή, ὡϲ Ἀπίων καὶ Ἡρόδωρόϲ φαϲιν, ἐν ἑνὶ μέρει λόγου ἤδη φαϲὶν Eust. 153, 16. — 574 ϲφῷ Herodianus, cf. Schol. L. — 575 κολῳὸν: Philoxenus κολωὸν, conf. H. T. 300.

ἐϲθλῆϲ ἔϲϲεται ἦδοϲ, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούϲῃ,
πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε
νεικείῃϲι πατήρ, ϲὺν δ' ἥμιν δαῖτα ταράξῃ.
εἴ περ γάρ κ' ἐθέλῃϲιν Ὀλύμπιοϲ ἀϲτεροπητὴϲ
ἐξ ἑδέων ϲτυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατόϲ ἐϲτιν.
ἀλλὰ ϲὺ τόν γ' ἐπέεϲϲι καθάπτεϲθαι μαλακοῖϲιν·
αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαοϲ Ὀλύμπιοϲ ἔϲϲεται ἥμιν.
ὣϲ ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξαϲ δέπαϲ ἀμφικύπελλον
μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καί μιν προϲέειπε·
τέτλαθι μῆτερ ἐμὴ καὶ ἀνάϲχεο κηδομένη περ,
μή ϲε φίλην περ ἐοῦϲαν ἐν ὀφθαλμοῖϲιν ἴδωμαι
θεινομένην, τότε δ' οὔ τι δυνήϲομαι ἀχνύμενόϲ περ
χραιϲμεῖν· ἀργαλέοϲ γὰρ Ὀλύμπιοϲ ἀντιφέρεϲθαι.
ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
ῥῖψε ποδὸϲ τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεϲπεϲίοιο.
πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
κάππεϲον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγοϲ δ' ἔτι θυμὸϲ ἐνῆεν·
ἔνθά με Ϲίντιεϲ ἄνδρεϲ ἄφαρ κομίϲαντο πεϲόντα.
ὣϲ φάτο, μείδηϲεν δὲ θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
μειδήϲαϲα δὲ παιδὸϲ ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
αὐτὰρ ὃ τοῖϲ ἄλλοιϲι θεοῖϲ ἐνδέξια πᾶϲιν
οἰνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆροϲ ἀφύϲϲων.
ἄϲβεϲτοϲ δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωϲ μακάρεϲϲι θεοῖϲιν,

V. l. 578 ἐπίηρα libri omnes. Hesych. II, 285 ἐπὶ ἦρα. — 579 ἥμιν A Cram. Ep. 188, 19. ἡμιν Schol. A 147. ὕμιν Et. Mg. 432, 35. vulgo ἡμῖν. — 581 ἑδέων ACDEHL: ἑδρέων G Cant. Mor. conf. 534. ὃ ACD GHL Cram. An. Par. III, 109, 19. πολυφέρτατόϲ D. φέρτεροϲ Cram. An. Par. III, 109, 19. — 583 ἥμιν A: ceteri ἡμῖν. — 584 ἆρ GL. — 585 χειρὶ: χερϲὶ ACDGHL. προϲέειπε CGH. — 591 ῥῖψε Schol. Ξ 257. Bekk. An. 1286: ῥίψε ACDGHL. — 592 καταδῦντι D. — 593 δ' ἔτι ACDGS: δέ τι HL Eton. Mosc. 3. δέ μοι Eust. 157, 20; 1160, 15. — 594 ἔνθά με ACD. ϲίντιοι G. — 595 φᾶτο D. μείδηϲε H. — 597 ὃ ACDGHL. — 598 οἰνοχόει: ᾠνοχόει vel ὠνοχόει ACDGHLS Schol. Δ 3. κρατῆροϲ G. — 599 ἆρ ADHL. δ' ἐνῶρτο G. δ' ἀνῶρτο Rhet. Gr. III, 192, 19. δὲ ἀνῶρτο Et. Mg. 152, 9. θεοῖϲι A.

A. c. 576 ἧδοϲ Herodianus: ἦδοϲ Trypho apud Cram. An. Par. III, 367, 16. — 579 ἥμιν Herodianus. — 585 χειρὶ Aristarchus, Aristophanes, Sosigenes, Massiliensis. — 591 βηλοῦ Aristarchus: βήλου Crates. — 593 ἐν Λήμνῳ Aristarchus: alii ἐϲ Λῆμνον. — 598 οἰνοχόει Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus, Antimachus, Argolica, Massiliensis.

ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης,
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
μουσάων θ', αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος,
ἧχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι.
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤι' Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

ΙΛΙΑΔΟΣ Β.

Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
εὗδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
ἀλλ' ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλῆα
τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

V. L. 601 ἦμαρ D. ἐς: ἕως G. — 602 οὐδέ τι: οὐδ' ἔτι D. οὐδέ τε G. — 603 μὲν: μὴν A 2. man. Mosc. 3. — 604 καλλῇ G. μὲν: δὲ Schol. Ξ 37. οἶκον δὲ A: οἶκονδε CDG. οἴκονδε L. vulgo οἰκόνδε. — 607 ἧχι: ᾗχι A Cram. Epim. 192, 28; An. Par. III, 301, 31; An. Par. IV, 9, 5. — 608 ποίησεν ἰδυίῃσι A Ambros. L Apoll. Lex. 90. 5. Hesych. II, 295. ποίησεν εἰδυίῃσι E 162, 20. ποίησεν ἰδίῃσι Et. Mg. 805, 38: ποίησ' εἰδυίῃσι CDGHS Et. Mg. 440, 19. Cram. An. Par. III, 106, 23. εἰδυίαισι Suidas II, 2, 400, 3. γρ. ποίησ' εἰδυίῃσι πρα A. πραπίδεσσι AH. — 609 ἤϊ': HI Ambros. ἤϊε G. ᾖει Apoll. de Pron. 135 C. — 610 ὅτέ μιν C. ἱκάνει Vrat. a. — 611 καθεῦδ': κάθευδ' C 1. man. DGL. παρα A.

A. c. 606 δὴ κείοντες: οὕτω πᾶσαι· καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ „κείων ἐς θάλαμον" (τ 48) Schol. L. — 607 ἧχι Aristarchus et Dionysius. — 609 ὃν λέχος: ὃ λέχος Zenodotus, conf. Apollon. de Pron. 140. — 611 ἔνθα καθεῦδ': ἔνθ' ἐκάθευδ' Zenodotus, conf. Schol. A 68, γ 402, ζ 1. Düntzer, de Zenod. pg. 60.

V. L. 1 μὲν ῥὰ L. — 2 ἔχε, νήδυμος A. — 3 ὅ γε: ὅδε C. μερμήριξεν Et. Mg. 580, 26. ἀχιλλῆα DH 1. man. — 4 τιμήσῃ CDEGHLS Schol. Θ 5, X 468. τιμησῃ (ει superscript) A. ὀλέσῃ ACDEGHLS Schol. Θ 5, X 468.

A. c. 1 ἄλλοι: Zenodotus ὦλλοι, conf H. T. 186. — 2 ἔχε νήδυμος Aristarchus: alii ἔχεν ἥδυμος, conf. H. T. 315. — 4 τιμήσῃ, ὀλέσῃ, conf. H. U. 212. τιμήσει εὐκτικόν, τὸ δὲ ὀλέσῃ ὑποτακτικόν Schol. ABL.

ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
βάσκ' ἴθι οὖλε ὄνειρε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω.
θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.
ὣς φάτο, βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε.
καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
εὕδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληΐῳ υἷι ἐοικώς,
Νέστορι, τόν ῥα μάλιστα γερόντων τῖ' Ἀγαμέμνων·
τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος·
εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο·
οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.

V. L. 5 ἧδε A Et. Gud. 236, 7. — 6 ἀτρείδην ἀγαμέμνονα GS Barocc. Laud. — 9 ἐς: δ' ἐς CGS. — 10 ἐπιτέλλω: ἀγορεύω L. — 11 κάρη κομόωντας A: ceteri καρηκομόωντας. — 12 πανσυδίῃ: πασσυδίῃ GLS Apoll. Lex. 128, 31. πασυδίῃ vel πασσυδίῃ Mor. Barocc. Harl. Eton. man. sec. Mosc. 2. ἕλῃ G. εὐρυάγειαν G. — 13 τρῴων GL. — 14 ἐπέγναψε C 1. man. DL Et. Mg. 236, 12. Zonar. Lex. 445. ἐπέγναψεν Lips. ἐπέγναμψε Eust. 150, 13; 1229, 63. — 15 Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται: δίδομεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι Aristoteles Poët. 25; Soph. El. 4. — 16 φᾶτο D. ἆρ ADH. δ' ὄνειρος L. ἄκουσε ACDHL. — 18 ἆρ DGHL. ἐπατρείδην A. * δὲ κίχανεν: libri δ' ἐκίχανεν. — 19 περι AD. — 20 ἆρ ADGHL. ὑπερ A. νηληείω H. υἷϊ D. — 21 τὸν ῥὰ L. τί' D. — 22 θεῖος: γράφεται καὶ οὖλος A, ita Mosc. 2. — 23 ἀτρέως CDG Mosc. 1. — 25 τ' omitt. L. μέμηλε ACEGH. — 26 δεμέθεν D. — 27 ὅς σευ L; ceteri ὅς σεῦ cum Schol. Υ 334, sed Ω 174 plerique ὅς σευ.

τιμήσῃ Nicanor. ὀλέσαι, quod vulgo scribunt, est coniectura. πολέας: πολῦς Zenodotus, quem potius πολεῖς scripsisse puto, conf. Schol. A 559.

A. c. 8 βάσκ' ἴθι: Tyrannio βάσκιθι. — 12 πανσυδίῃ Aristarchus. ἕλοι Zenodotus: ἕλοις Aristarchus. 27 ἀστερίσκος σὺν ὀβελίσκῳ, ὀρθῶς Ω 174. ὀρθοτονητέον τὴν σεῦ Herodianus.

θωρῆξαί ϲ' ἐκέλευϲε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺϲ
πανϲυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοιϲ πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶϲ Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεϲ
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπανταϲ
Ἥρη λιϲϲομένη, Τρώεϲϲι δὲ κήδε' ἐφῆπται
ἐκ Διόϲ. ἀλλὰ ϲὺ ϲῇϲιν ἔχε φρεϲί, μὴ δέ ϲε λήθη
αἱρείτω, εὖτ' ἄν ϲε μελίφρων ὕπνοϲ ἀνήῃ.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἀπεβήϲετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἅ ῥ' οὐ τελέεϲθαι ἔμελλον.
φῆ γὰρ ὅ γ' αἱρήϲειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
νήπιοϲ, οὐδὲ τὰ ᾔδη, ἅ ῥα Ζεὺϲ μήδετο ἔργα·
θήϲειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε ϲτοναχάϲ τε
Τρωϲί τε καὶ Δαναοῖϲι διὰ κρατερὰϲ ὑϲμίναϲ.
ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή.
ἕζετο δ' ὀρθωθείϲ, μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶροϲ·
ποϲϲὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖϲιν ἐδήϲατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοιϲιν βάλετο ξίφοϲ ἀργυρόηλον.
εἵλετο δὲ ϲκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεί·
ϲὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆαϲ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
ἠὼϲ μέν ῥα θεὰ προϲεβήϲετο μακρὸν Ὄλυμπον

V. l. 28 ϲ' ἐκέλευϲε ACS Mor. Barocc. ϲ' ἐκέλευε H Lips. Townl. Eton. ϲε κέλευϲε G (ϲὲ) L. ϲε κέλευε D, conf. 65. κάρη κομόωνταϲ A: ceteri καρηκομόωνταϲ. — 29 πανϲυδίῃ: παϲϲυδίῃ GLS. — 30 τρῴων GL. — 31 ἐπέγναμψε CH 1. man. ἐπέγναψε DL. — 32 τρῴεϲϲι L. — 33 μὴ δέ ϲε CDGHL Et. Mg. 38, 6. Et. Gud. 21, 38. Zonar. Lex. 1179: μηδέ ϲε AE. — 34 ἀνήῃ AEGH Cram. Epim. 2, 5. ἀνήῃ CD. ἀνήῃ Et. Mg. 106, 52. ἀνίῃ L. — 35 ἀπεβήϲετο AC 1. man. Townl. Eton. Mosc. 1. 2.: ἀπεβήϲατο C 2. man. DHL. ἀπεβήϲϲατο G. δὲ λίπ' A: ceteri δ' ἔλιπ'. — 36 ἃ οὐ G. ἔμελλον Eust. 168, 39 G: ἔμελλε ACH Suidas I, 2, 203, 10. ἔμελλεν DL Apoll. Lex. 1, 11. — 37 πριάμοιο L. — 38 τά: τὸ Bekk. An. 938, 25. ᾔδη AD 2. man.: ἤδη GH. ᾔδει L Mor. ἤδει D 1. man. S. ἃ ῥὰ CL. ἅ ῥ' ὁ Ζεὺϲ Mor. Barocc. — 40 τρῳϲὶ L. — 42 δ' omitt. E. ἔδυνε L. — 43 περι AD. δὲ: δ' αὖ L Draco de Metr. 92, 18. φάροϲ D. φᾶροϲ et φάροϲ C. — 44 ὑπο ADH. ὑπὸ Lips. Vrat. a. man. prim. A. ὑπαὶ GL Draco de Metr. 76, 26. τὸ ὑπὸ λιπαροῖϲι τινὲϲ ὑπαὶ λιπαροῖϲι γράφουϲιν Eust. 170, 27. πέδιλα: πέδηλα D 1. man. G. — 45 ἂρ ADEGL. ἄρα H. ὤμοιϲι DH Schol. A 37. — 48 μὲν ῥὰ L. προϲεβήϲετο: προϲεβήϲατο CDEHL. προϲεβήϲϲατο G.

A. c. 34 ἀνήῃ Aristarchus, cf. H. T. 405 sq. — 35 ἀπεβήϲετο Zenodotus: ceteri ἀπεβήϲατο teste Schol. BC. δὲ λίπ': οὕτωϲ ἰωνικῶϲ τὸ λίπε Didymus. — 36 ἔμελλον Aristarchus: Zenodotus ἔμελλεν, conf. H. T. 383. — 44 ὑπό, non ὑπαὶ scribendum, cf. H. U. 50.

Ζηνὶ φόωc ἐρέουcα καὶ ἄλλοιc ἀθανάτοιcιν·
αὐτὰρ ὃ κηρύκεccι λιγυφθόγγοιcι κέλευcε
κηρύccειν ἀγορὴν δὲ κάρη κομόωνταc Ἀχαιούc·
οἳ μὲν ἐκήρυccον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων
Νεcτορέῃ παρὰ νηὶ Πυλοιγενέοc βαcιλῆοc·
τοὺc ὅ γε cυγκαλέcαc πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
κλῦτε φίλοι· θεῖόc μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειροc
ἀμβροcίην διὰ νύκτα· μάλιcτα δὲ Νέcτορι δίῳ
εἶδόc τε μέγεθόc τε φυήν τ' ἄγχιcτα ἐῴκει.
cτῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆc καί με πρὸc μῦθον ἔειπεν·
εὕδειc Ἀτρέοc υἱὲ δαΐφρονοc ἱπποδάμοιο·
οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόccα μέμηλε.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνεc ὦκα· Διὸc δέ τοι ἄγγελόc εἰμι,
ὅc cευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
θωρῆξαί c' ἐκέλευcε κάρη κομόωνταc Ἀχαιοὺc
πανcυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοιc πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶc Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεc

V. l. 49 φόωc: φάοc G. ἀθανάτοιcι C. — 50 ὃ CDGHL. κέλευcε AH Vrat. a. b. c. Lips. Mosc. 1. 2. κέλευε CDEG. κέλευεν S. — 52 ἀγορὴν δὲ A. κάρη κομόωνταc A: ceteri καρηκομόωνταc. — 53 βουλὴν ACEGS Et. Mg. 208, 37. Stob. Floril. 48, 9. βουλήνδε DHL. ἷζε EL: ἵζε AGH Et. Mg. 208, 37. Stob. Flor. 48, 9. ἶζε C. — 54 νεcτορίῃ GS. νεcτορίῃ [ε] H, ε 2. man. Πυλοιγενέοc: πυληγενέοc CDGLS, utrumque E. πυληγενέοc [οι] H, οι 2. man. — 56 ἐνύπνιον: ἐνύπνιοc D. — 58 τε μέγεθόc: τ' αὖ μέγεθοc L. — 59 ἄρ ADGHL. ὕπερ A. — 60 ἀτρέωc CD. — 62 τ' omitt. L. μέμηλε ACGH. — 63 ἄγγελοc εἰμὶ GL. — 64 ὅc cευ L, ceteri ὅc cεῦ. — 65 c' ἐκέλευcε CLS Harl. Vrat. a. c' ἐκέλευε H. Lips. Townl. Eton. cε κέλευε D. cε κέλευcε AG. κάρη κομόωνταc A: ceteri καρηκομόωνταc. — 66 παccυδίῃ GLS. — 67 τρῴων GL.

A. c. 53 βουλὴν Zenodotus et αἱ κοιναί: βουλὴ Aristarchus cum Aristophane. Ἀρίcταρχοc τὸ ἷζεν ἐκτείνει, ἡ δὲ κοινὴ cυcτέλλει. — 54 Πυλοιγενέοc δὲ ὡc ὁδοιπόροc, χοροιτύποc (Ω 261. add. ὁλοοίτροχοc χροιῇ Ξ 164) Schol. BL. — 55 Zenodotus αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέεc τ' ἐγένοντο, τοῖcι δ' ἀνιcτάμενοc μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων. — 56 θεῖοc: Zenodotus θεῖον. huic asteriscus adpictus est, quod hinc transpositus est in Odyss. ξ 495. — 60—70 Ζηνόδοτοc cυντέτμηκεν „ἠνώγει (Cod. ἀνώγει) cε πατὴρ ὑψίζυγοc, αἰθέρι ναίων, Τρωcὶ μαχήcαcθαι προτὶ Ἴλιον. ὡc ὃ μὲν εἰπών“ Aristonicus. — 61 habet asteriscum et obelum, conf. 27.

ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λιccομένη· Τρώεccι δὲ κήδε᾽ ἐφῆπται
ἐκ Διός. ἀλλὰ cὺ cῇcιν ἔχε φρεcίν. ὣc ὃ μὲν εἰπὼν
ᾤχετ᾽ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺc ὕπνος ἀνῆκεν.
ἀλλ᾽ ἄγετ᾽, αἴ κέν πωc θωρήξομεν υἷαc Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ᾽ ἐγὼν ἔπεcιν πειρήcομαι, ἣ θέμιc ἐcτί,
καὶ φεύγειν cὺν νηυcὶ πολυκλήιcι κελεύcω·
ὑμεῖc δ᾽ ἄλλοθεν ἄλλοc ἐρητύειν ἐπέεccιν.
ἦ τοι ὅ γ᾽ ὣc εἰπὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο, τοῖcι δ᾽ ἀνέcτη
Νέcτωρ, ὅc ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντοc·
ὅ cφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήcατο καὶ μετέειπεν·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορεc ἠδὲ μέδοντεc,
εἰ μέν τιc τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλοc ἔνιcπε,
ψεῦδόc κεν φαῖμεν καὶ νοcφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δ᾽ ἴδεν ὃc μέγ᾽ ἄριcτοc Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.
ἀλλ᾽ ἄγετ᾽, αἴ κέν πωc θωρήξομεν υἷαc Ἀχαιῶν.
ὣc ἄρα φωνήcαc βουλῆc ἐξ ἦρχε νέεcθαι.
οἳ δ᾽ ἐπανέcτηcαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
cκηπτοῦχοι βαcιλῆεc· ἐπεccεύοντο δὲ λαοί.
ἠύτε ἔθνεα εἶcι μελιccάων ἀδινάων,
πέτρηc ἐκ γλαφυρῆc αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ᾽ ἄνθεcιν εἰαρινοῖcιν·
αἳ μέν τ᾽ ἔνθα ἅλιc πεποτήαται, αἳ δέ τε ἔνθα·
ὣc τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλιcιάων

V. ι. 68 ἐπέγναμψε C. ἐπέγναψε DL. — 69 τριψεccι L. — 70 ώc A. δ μὲν C. — 73 ἐγών: ἔγωγ᾽ S. ἔπεcι E Et. Mg. 693, 16. πειράcομαι H 1. man. ἢ AG: ἡ CDHLS. ᾗ E. ἐcτί CL. — 74 κελεύcω: κελεύω Et. Mg. 518, 44. — 76 ἦ τοι: libri ἤτοι. καταρέζετο CDH 1. man. ἂρ GL. — 77 ὃc ῥὰ CHL. — 78 ὅ, cφιν C: ὅc cφιν L. ὃc cφίν G. ceteri ὅ cφιν.
ηγ
* ἐὺ φρονέων: εὖ φρονέων CDHLS, ceteri ἐΰφρονέων. — 79 οἰκήτορεc H. ἔνιcπε ACDL. — 82 Ἀχαιῶν: ἐνὶ cτρατῷ E 175, 22 L, conf. A 91. — 84 ἐξ ἦρχε: ἐξῆρχε ACDE 176, 13; 219, 31 GHL tres Vratt. Mosc. 1. — 85 οἵδ᾽ CGHL, ceteri οἱ δ᾽. ἐπανέcταν L. — 87 ἠΰτ᾽ Pseudoplut. 122, 38. ἀδινάων A, ceteri ἀδινάων. — 89 βοτρυδόνδε DL. — 90 αἳ μέν τ᾽ G. τ᾽ ἔνθ᾽ H. πεποτίαται D. δέ τ᾽ ἔνθα L. — 91 ώc A. ἀπο D.

A. c. 74 πολυκλήιcι: τινὲc προπεριcπῶcιν Et. Mg. 518, 44. — 76—83 ἀθετοῦνται Aristonicus. de versu 81. conf. Schol. Ω 222. — 87 ἀδινάων Herodianus. — 85 δ᾽ ἐπανέcτηcαν: τινὲc πανέcτηcαν γράφουcιν, ἤτοι πάντεc ὀρθοὶ ἔcτηcαν Eust. 176, 17. δὲ πανέcτηcαν: ἀντὶ τοῦ πάντεc ἀνέcτηcαν. τινὲc δὲ ἐπανέcτηcαν Schol. L.

ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐςτιχόωντο
ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ cφιcιν ὄcca δεδήει
ὀτρύνους' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο·
τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ cτεναχίζετο γαῖα
λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ' ἦν· ἐννέα δέ cφεας
κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' ἀυτῆς
cχοίατ', ἀκούςειαν δὲ διοτρεφέων βαςιλήων.
cπουδῇ δ' ἕζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας
παυςάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
ἔςτη cκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιςτος κάμε τεύχων.
Ἥφαιςτος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεϊφόντῃ.
Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
αὐτὰρ ὃ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρέι, ποιμένι λαῶν·
Ἀτρεὺς δὲ θνήςκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέςτῃ,
αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέςτ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
πολλῇςιν νήςοιςι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάςςειν.
τῷ ὅ γ' ἐρειςάμενος ἔπε' Ἀργείοιςι μετηύδα·
ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδηςε βαρείῃ,
cχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέςχετο καὶ κατένευςεν
Ἴλιον ἐκπέρςαντ' εὐτείχεον ἀπονέεςθαι,

V. L. 93 εἰλαδὸν A. δέ cφιcιν ACDEGL Schol. A 105: δὲ cφίcιν H. δεδήει CG Schol. A 105. Zonar. Lex. 487. — 94 οἴδ' CDGL, ceteri οἱ δ'. — 95 ὕπο CDL. ὑποδεςτοναχίζετο S. δὲ cτοναχίζετο CDGHL Lips. Mosc. 1. Eton. δ' ἐςτοναχίζετο Eust. 180, 4. ὑπεςτονάχιζε δὲ γαῖα Schol. Nicand. Ther. 175. — 96 δὲ cφέας L. δὲ cφὰς C. δέ cφας G. — 98 διοτροφέων G. — 99 καθέδρας CDGHL. — 100 ἀνα DL post ras. — 102 μὲν: δὲ Rhet. Gr. III, 134, 5. δῶκε: ἔδωκε Eust. 181, 39. — 104 δῶκεν: δῶκε CDE Rhet. Gr. III, 31, 17; 72, 17. — 105 δ ACDGHL. — 106 θνῄςκων A: ceteri θνήςκων. ἔλιπε E Rhet. Gr. III, 99, 32. — 107 δ AC DGL. — 108 πολλῇςι DEG Thucydides I, 9, 3. Apoll. Lex. 31, 15. Et. Mg. 136, 5. — 111 μέγα ACDEGHLS Apoll. Lex. 46, 11; 110, 12. Cram. Epim. 181, 4; 311, 4. Et. Mg. 409, 20; 638, 4. Et. Gud. 441, 4: μέγας Et. Mg. 163, 48. Et. Gud. 230, 10. γρ. καὶ μέγας Vrat. b. in marg.

A. c. 106 θνῄςκων, conf. H. U. 206. — 111 μέγα Zenodotus: μέγας Aristarchus et Callistratus teste Didymo. fallitur Aristonicus Zenodoto scripturam μέγας tribuens. — 112—118 Zenodotus omisit Ζηνόδοτος ςυντέμνει „ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος. λώβη γὰρ τάδε γ' ἐςτὶ καὶ ἐςςομένοιςι πυθέςθαι“ Aristonicus, iterum falsus; nam si Zenodotus versum 111. omiserat, causa non erat, cur Didymus sententiam eorum impugnaret, qui Zenodotum μέγας scripsisse contenderent.

νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύϲατο, καί με κελεύει
δυϲκλέα Ἄργοϲ ἱκέϲθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεϲα λαόν.
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι,
ὃϲ δὴ πολλάων πολίων κατέλυϲε κάρηνα
ἠδ' ἔτι καὶ λύϲει· τοῦ γὰρ κράτοϲ ἐϲτὶ μέγιϲτον.
αἰϲχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐϲτὶ καὶ ἐϲϲομένοιϲι πυθέϲθαι,
μὰψ οὕτω τοιόνδε τοϲόνδέ τε λαὸν Ἀχαιῶν
ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι
ἀνδράϲι παυροτέροιϲι, τέλοϲ δ' οὔ πώ τι πέφανται.
εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶέϲ τε,
ὅρκια πιϲτὰ ταμόντεϲ, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
Τρῶαϲ μὲν λέξαϲθαι ἐφέϲτιοι ὅϲϲοι ἔαϲιν,
ἡμεῖϲ δ' ἐϲ δεκάδαϲ διακοϲμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαϲτοι ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν,
πολλαί κεν δεκάδεϲ δευοίατο οἰνοχόοιο.
τόϲϲον ἐγώ φημι πλέαϲ ἔμμεναι υἷαϲ Ἀχαιῶν
Τρώων, οἳ ναίουϲι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέϲπαλοι ἄνδρεϲ ἔαϲιν,
οἵ με μέγα πλάζουϲι καὶ οὐκ εἰῶϲ' ἐθέλοντα
Ἰλίου ἐκπέρϲαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
ἐννέα δὴ βεβάαϲι Διὸϲ μεγάλου ἐνιαυτοί,
καὶ δὴ δοῦρα ϲέϲηπε νεῶν καὶ ϲπάρτα λέλυνται·
αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
εἵατ' ἐνὶ μεγάροιϲ ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον

V. l. 114 ἀπάτην: ἄτην S. ἐβουλεύϲατο L. — 115 δυϲκλέᾶ C. — 119 γ' omitt. G. — 120 τοϲόνδέ τε C. τοϲόνδε γε G. τοϲϲόνδε τε D. τε omitt. L. — 122 οὔπω τί D. οὔτϊ πω L. οὔ πώ τι E. — 125 τρῴαϲ CL. — 126 διακοϲμηθείημεν D. διακοϲμηθῆμεν CL Vrat. b. — 127 τρῴων CL. ἕκαϲτοι: ἕκαϲτον libri omnes. Τρώων αὖτε ἕκαϲτον Schol. A 225. — 130 τρῴων GL. οἳ: οἱ D. καταπόλιν H. — 131 ἐγχεϲπάλοι A. — 133 Ἰλίου libri omnes. εὖ ναιόμενον ACDGHLS. — 136 ἡμέτεραι ἄλοχοι S. — 137 εἵατ' ἐνὶ CH Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. Et. Mg. 295, 7. Cram. An. Par. IV, 145, 13. Rhet. Gr. III, 86, 15: εἵατο ἐν G. εἵαται ἐν L. εἵατ' ἐν D. εἵατο ἐνὶ Zonar. Lex. 638. εἵατ' ἐν et γρ. εἵατ' ἐνὶ μεγάροιϲ ποτιδέγμεναι A. ἄμμι δὲ ἔργον: υἷαϲ Ἀχαιῶν Rhet. Gr. III, 86, 15.

A. c. 116—118 ἀϲτερίϲκοι ὅτι εἰϲ τὰϲ Λιτὰϲ (I 23—25) μετάκεινται Aristonicus. — 124 ἀθετεῖται Aristonicus. — 125 Τρῶεϲ Aristarchus. — 127 ὁ Ἰξίων διὰ τοῦ ν̄ ἕκαϲτον Didymus (Schol. A). ὁ Ἰξίων διὰ τοῦ ῑ, τινὲϲ δὲ διὰ τοῦ ν̄ Schol. L, cui omnis fides est abroganda. — 130—133 ἀθετοῦνται Aristonicus, vid. Schol. Θ 56. — 131 ἔαϲιν: ἔνειϲιν Callistratus et altera Aristarchi. — 133 Ἰλίου: Ἴλιον Aristarchus. — 137 εἵατ' ἐνὶ: εἵαται ἐν Heraclides, conf. Osann. Quaest. Hom. IV, 18.

αὔτωϲ ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἱκόμεϲθα.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡϲ ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντεϲ·
φεύγωμεν ϲὺν νηυϲὶ φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήϲομεν εὐρυάγυιαν.
ὣϲ φάτο, τοῖϲι δὲ θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ὄρινε
πᾶϲι μετὰ πληθύν, ὅϲοι οὐ βουλῆϲ ἐπάκουϲαν.
κινήθη δ' ἀγορὴ ὡϲ κύματα μακρὰ θαλάϲϲηϲ
πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ' εὖρόϲ τε νότοϲ τε
ὤρορ' ἐπαΐξαϲ πατρὸϲ Διὸϲ ἐκ νεφελάων.
ὡϲ δ' ὅτε κινήϲῃ Ζέφυροϲ βαθὺ λήιον ἐλθών,
λάβροϲ ἐπαιγίζων, ἐπί τ' ἠμύει ἀϲταχύεϲϲιν,
ὣϲ τῶν πᾶϲ' ἀγορὴ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῷ
νῆαϲ ἐπ' ἐϲϲεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
ἵϲτατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοιϲι κέλευον
ἅπτεϲθαι νηῶν ἠδ' ἑλκέμεν εἰϲ ἅλα δῖαν,
οὐρούϲ τ' ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ' οὐρανὸν ἷκεν
οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ' ᾕρεον ἕρματα νηῶν.
ἔνθά κεν Ἀργείοιϲιν ὑπέρμορα νόϲτοϲ ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸϲ τέκοϲ, ἀτρυτώνη,
οὕτω δὴ οἶκον δέ, φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν,
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάϲϲηϲ,

V. l. 138 αὔτωϲ: αὔτωϲ ACEHL Et. Mg. 84, 20. Apoll. Lex. 21, 7. ἀκράαντον L. ἱκόμεθα G. — 139 ἐγὼ ACDE 186, 33; 188, 8 GHLS Schol. Ζ 71. Eust. 1583, 54: vulgo ἐγὼν. — 142 ὡϲ A. φᾶτο D. ὄρινε ACEHL. ὤρινε D. — 143 μετα A. — 144 ὡϲ ACDEGHL Schol. Θ 2. Strabo I, 29: alii φῆ. — 147 ὣϲ δ' G. κινήϲῃ: κινήϲει CEGHLS Schol. Theocr. VIII, 49. — 149 ὡϲ A. ἀγογὰ D. — 150 ἐπ': ἐπ' A. ἐπεϲϲεύοντο CDEGHLS Io. Alexandr. 28, 11. Heraclid. Alleg. C. 10. — 153 ἐξεκάθαραν Zon. Lex. 1479. ἷκεν ACEGLS ex corr. ἵκεν D. ἧκεν H. ἧκε Et. Mg. 171, 34. — 154 οἴκαδ' L. ἱεμένων DGH. ὑπο CD. ἤρεον H. — 155 ἔνθά κεν ACHL. ἐνθά κεν D. — 156 προϲ A. — 157 ὤ: ὢ A. τέκοϲ: τέκνον H, quod apud Homerum primam non corripit. — 158 οἶκον δὲ AD. οἶκονδε CGHL.

A. c. 141 ἔν τιϲιν οὐ φέρεται Schol. L. ἔν τιϲι τῶν ἀντιγράφων οὐδὲ ἐφέρετο Eust. 188, 7. — 143 ἀθετεῖται Aristonicus. — 144 ὡϲ: φὴ Zenodotus. — 148 ἐπαιγίζων: ἐπαΐϲϲων Aristophanes, vid. Schol. ο 293. — 150 ἐπ' ἐϲϲεύοντο Herodianus. — 155 ὑπέρμορα Aristarchus, Aristophanes, Ptolem. Ascalonita, cf. Apoll. Lex. 160, 18. Eust. 1386, 64. Schol. AB ad Υ 30. — 156—169 Ζηνόδοτοϲ ϲυντέτμηκεν „εἰ μὴ Ἀθηναίη λαοϲϲόοϲ ἦλθ' ἀπ' Ὀλύμπου. εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυϲῆα“ Aristonicus.

κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωcὶ λίποιεν
Ἀργείην Ἑλένην, ἧc εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίληc ἀπὸ πατρίδοc αἴηc.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
cοῖc ἀγανοῖc ἐπέεccιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαcτον,
μηδὲ ἔα νῆαc ἅλα δ' ἑλκέμεν ἀμφιελίccαc.
ὣc ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηcε θεὰ γλαυκῶπιc Ἀθήνη.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξαcα.
[καρπαλίμωc δ' ἵκανε θοὰc ἐπὶ νῆαc Ἀχαιῶν]
εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυcῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
ἑcταότ'· οὐδ' ὅ γε νηὸc ἐυccέλμοιο μελαίνηc
ἅπτετ', ἐπεί μιν ἄχοc κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν.
ἀγχοῦ δ' ἱcταμένη προcέφη γλαυκῶπιc Ἀθήνη·
διογενὲc Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυccεῦ,
οὕτω δὴ οἶκον δέ, φίλην ἐc πατρίδα γαῖαν,
φεύξεcθ' ἐν νήεccι πολυκλήιcι πεcόντεc,
κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωcὶ λίποιτε
Ἀργείην Ἑλένην, ἧc εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίληc ἀπὸ πατρίδοc αἴηc.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει,
cοῖc δ' ἀγανοῖc ἐπέεccιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαcτον,

V. L. 160 καδδέ ACDGHL Aristot. Rhet. I, 6. τρῳcὶ L. — 162 ἀπόλλοντο D. ἀπο D. ἄπο CGHL. — 163 κατὰ: μετὰ D. — 164 cοῖc Schol. Aristoph. Vesp. 1458: cοῖc δ' ACDEGHLS Et. Mg. 5, 55. — 165 μηδὲ: μὴ δὲ CDGH Et. Mg. 586, 10. μὴ δ' L Et. Gud. 390, 2. ἅλα δ' A: ceteri ἅλαδ', G ἅλαδε. — 166 ὥc A. — 168 omitt. ACD in textu Eton. Vrat. a. b. Townl. Mosc. 2: habent D in marg. man. rec. GHLS. — 169 εὗρε δ' ἔπειτ' Vrat. b. ὀδυccῆα DGH 1. man. — 170 ἑcταότ': ἑcτῶτ' L, non male, si ἑcτεῶτ' scripseris. ἐΰcέλμοιο GHL 1. man. εὐcέλμοιο. CD. — 171 ἅπτετ': ἥπτετο E. ἄ^{η}πτετ' H, η 2. man. — 174 οἶκον δὲ AD: οἶκονδε CH. οἴκονδε GL. — 176 καδδέ ACDGHL. — 178 ἀπο D. ἄπο CGHL. — 179 κατὰ: κατα A. μετὰ CDEHS Rhet. Gr. III, 123, 6. μηδέ τ' AEH. μὴ δέ τ' DGL Et. Mg. 381, 1. μὴ δ' ἔτ' C Lips. Barocc. Townl. Rhet. Gr. III, 123, 6. — 180 φῶτα: ἄνδρα Eust. 197, 45.

A. c. 160—162 ἀθετοῦνται, καὶ ἀcτερίcκοι παράκεινται (ὀρθῶc 176—178) Aristonicus. — 161 Ἀργείην Ἑλένην: Zenodotus Ἀργείην θ' Ἑλένην. — 162 ἀπὸ Herodianus: ἄπο Tyrannio et Ptolemaeus (Ascalonita). — 163 οὕτωc κατὰ λαὸν cυμφώνωc εἶχον ἅπαcαι Didymus. — 164 αἱ χαριέcταται „cοῖc ἀγανοῖc“, καὶ ἡ Ἀριcτοφάνουc οὕτωc εἶχεν Didymus. ἀθετεῖται καὶ ἀcτερίcκοc παράκειται ὅτι οἰκείωc λέγεται 180. — 176—178 ἀcτερίcκοι, cf. 160. — 180 ἀcτερίcκοc, cf. 164..

μηδὲ ἔα νῆας ἅλα δ᾽ ἑλκέμεν ἀμφιελίccac.
ὣc φάθ᾽, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶc ὄπα φωνηcάcηc,
βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμιcce
κῆρυξ Εὐρυβάτηc Ἰθακήcιοc, ὅc οἱ ὀπήδει.
αὐτὸc δ᾽ Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονοc ἀντίοc ἐλθὼν
δέξατό οἱ cκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεί·
cὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆαc Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
ὅν τινα μὲν βαcιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
τὸν δ᾽ ἀγανοῖc ἐπέεccιν ἐρητύcαcκε παραcτάc·
δαιμόνι᾽, οὔ cε ἔοικε κακὸν ὣc δειδίccεcθαι,
ἀλλ᾽ αὐτόc τε κάθηcο καὶ ἄλλουc ἵδρυε λαούc.
οὐ γάρ πω cάφα οἶcθ᾽, οἷοc νόοc Ἀτρείωνοc·
νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ᾽ ἴψεται υἷαc Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ᾽ οὐ πάντεc ἀκούcαμεν, οἷον ἔειπε.
μή τι χολωcάμενοc ῥέξῃ κακὸν υἷαc Ἀχαιῶν.
θυμὸc δὲ μέγαc ἐcτὶ διοτρεφέων βαcιλήων·
τιμὴ δ᾽ ἐκ Διόc ἐcτι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύc.
ὃν δ᾽ αὖ δήμου ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ᾽ ἐφεύροι,

V. L. 181 μηδὲ: μὴ δὲ CDGHL. ἔᾳ L. ἄλα δ᾽ A. — 182 ὡc A. φᾶθ᾽ D. — 183 ἄπο D. *δὲ κόμιcce: δ᾽ ἐκόμιcce ACH. δ᾽ ἐκόμιce DEG. — 184 κῆρυξ ACHL: κήρυξ DEG. — 185 ἀντίοc: ἀντίον HS. — 188 κιχείῃ G. κιχείει H, η 2. man. ἐφεύροι Max. Tyr. Diss. XXXII, 5. — 189 τὸν δ᾽: τόνδ᾽ E Max. Tyr. Diss. XXI, 9. τὸν ῥ᾽ Max. Tyr. Diss. XXXII, 5. ἐρητύεcκε Barocc. ἐρητύαcκε Vrat. a. 1. man. — 190 οὔ cε: οὔ c᾽ L. οὐ cὲ Cram. An. Par. III, 278, 28. ὣc: ὡc H. — 192 Ἀτρείωνοc L: ἀτρείδαο ACDEGHS. — 194 δ᾽ omitt. E bis. ἔειπε ACDEGH. — 196 θυμὸc γὰρ GL. θυμὸc δὴ Cant. διοτρεφέοc βαcιλῆοc ACES: διοτρεφέων (vel διοτροφέων) βαcιλήων DGHL Aristot. Rhet. II, 2. Schol. A 173. Cram. An. Par. III, 113, 21. Et. Mg. 458, 9 et 16. Zonar. Lex. 1059. Stobaeus Floril. 46, 2. Pseudoplut. 153, 31. — 197 μητιέτα G. — 198 αὖ: ἂν Eust. 847, 39; 901, 7; 1119, 1. δήμου ἄνδρα AS Barocc. Laud. Eton. Townl Schol. B 244. Eust. 901, 7; 1119, 1. Cram. An. Par. III, 331, 6: δήμου τ᾽ ἄνδρα CDEGHL Schol. ι 44. Cram. An. Par. III, 315, 19. Eust. 847, 39.

A. c. 187 ἔβη: ὅτι Ζηνόδοτοc γράφει cύν τῷ βάc κατὰ νῆαc Aristonicus. — 188 πρὸc τὴν τάξιν τῶν ἑξῆc τὸ ἀντίcιγμα Aristonicus, cf. 192 et 203. — 190 οὔ cε: ἡ μὲν ἀκρίβεια ὀρθοτονεῖ, ἐγκλίνει δὲ ἡ cυνήθεια Herodianus. — 192 τὸ ἀντίcιγμα, ὅτι ὑπὸ τοῦτον ἔδει τετάχθαι τοὺc ἑξῆc παρεcτιγμένουc τρεῖc cτίχουc (203—205). εἰcὶ γὰρ πρὸc βαcιλεῖc ἁρμόζοντεc, οὐ πρὸc δημόταc Aristonicus. Ἀτρείωνοc Aristophanes, Dionysius Sidonius, Ixion, αἱ πλείουc τῶν χαριεcτέρων, αἱ διορθώcειc καὶ τὰ ὑπομνήματα (i. e. Aristarchi). — 193—197 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 196 διοτρεφέοc βαcιλῆοc: οὕτωc ἑνικῶc αἱ Ἀριcτάρχου. εἶχον δὲ καὶ αἱ χαριέcταται οὕτωc ἄνευ τῆc Ζηνοδότου, ὃc γράφει διοτρεφέων βαcιλήων Didymus. — 198 δήμου ἄνδρα, non τ᾽ ἄνδρα scri-

τὸν cκήπτρῳ ἐλάcαcκεν ὁμοκλήcαcκέ τε μύθῳ·
δαιμόνι', ἀτρέμαc ἧcο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
οἳ cέο φέρτεροί εἰcι, cὺ δ' ἀπτόλεμοc καὶ ἄναλκιc,
οὔτέ ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιοc οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
οὐ μέν πωc πάντεc βαcιλεύcομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷc κοίρανοc ἔcτω,
εἷc βαcιλεύc, ᾧ ἔδωκε Κρόνου πάιc ἀγκυλομήτεω.
[cκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιcταc, ἵνα cφίcι βαcιλεύῃ.]
ὣc ὅ γε κοιρανέων δίεπε cτρατόν· οἳ δ' ἀγορὴν δὲ
αὖτιc ἐπεccεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλιcιάων
ἠχῇ, ὡc ὅτε κῦμα πολυφλοίcβοιο θαλάccηc
αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, cμαραγεῖ δέ τε πόντοc.
ἄλλοι μέν ῥ' ἕζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδραc·
Θερcίτηc δ' ἔτι μοῦνοc ἀμετροεπὴc ἐκολῴα,
ὅc ῥ' ἔπεα φρεcὶν ᾗcιν ἄκοcμά τε πολλά τε ᾔδη,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόcμον, ἐριζέμεναι βαcιλεῦcιν,
ἀλλ' ὅτι οἱ εἴcαιτο γελοίιον Ἀργείοιcιν
ἔμμεναι. αἴcχιcτοc δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
φολκὸc ἔην, χωλὸc δ' ἕτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω
κυρτώ, ἐπὶ cτῆθοc cυνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε
φοξὸc ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
ἔχθιcτοc δ' Ἀχιλῆι μάλιcτ' ἦν ἠδ' Ὀδυcῆι·
τὼ γὰρ νεικείεcκε· τότ' αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ

V. L. 199 ἐλάcαcκε D. — 201 ἀπόλεμοc Et. Mg. 97, 25. ἄναλκηc G. — 202 οὔτέ ποτ' ACG. οὐτέ ποτ' D. οὐδέ ποτ' L. ἐνι A. — 205 ἔδωκε libri omnes. *πάιc: παῖc libri. — 206 omitt. ACDEHS Lips. Townl. Mosc. 1. Eton. habent GL. cφίcιν L. — 207 οἵδ' CGL. οἵδε H. ἀγορὴν δὲ A. — 209 ὥc G. — 211 καθέδραc CDGHL Et. Mg. 373, 11. — 212 δ' ἔτι: δέ τοι G. δέ τι Cram. An. Par. III, 367, 3. ἐκολώα DL: ceteri ἐκολῴα cum Cram. Epim. 220, 28. An. Par. III, 367, 3. — 213 ὅc: ὅ D. ᾔδει CG Schol. B 212. ἤδει DS. ᾔδη L. — 215 ὅ, τι L. εἴcετο D. εἴcατο Apoll. Lex. 62, 26. — 216 δὲ ἀνήρ: δ' ἀνὴρ CG Barocc. Laud. Mor. Eton. ἦλθε ACEL. — 217 φολκὸc: φορκὸc S. — 218 cυνοχηκότε Mor. Vrat. c. ὕπερθε ACDGH. — 220 ἠδ' A. ἠδ' D. ὀδυccῆϊ G. — 221 τὼ: τῶ D. τότ': τῷ δ' G. αὖτ': αὖ GLS.

bendum est, quum τ' non nisi hiatus evitandi causa videatur additum esse, conf. A 151 ἢ ἄνδραcιν, B 216 δὲ ἀνήρ, 819 ἤ τοι ἄνδρεc, N 635 δὴ ἄνδρεccι, λ 414 ἀφνειοῦ ἀνδρόc, B 368 ἢ ἀνδρῶν.

A. c. 203–205 παράκειται ἡ cτιγμή, conf. ad 192. — 205 ἔδωκε: δῶκε Aristarchus. πάιc, conf. H. U. 96. — 212 ἐκολῴα: ἐκολώα Philoxenus. — 220–223 Ζηνόδοτοc ἠθέτηκεν Aristonicus. — 221 τὼ Aristarchus, non τῶ vel τῷ.

ὀξέα κεκληγὼϲ λέγ' ὀνείδεα. τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἐκπάγλωϲ κοτέοντο νεμέϲϲηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·
Ἀτρείδη, τέο δὴ αὖτ' ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζειϲ;
πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλιϲίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκεϲ
εἰϲὶν ἐνὶ κλιϲίῃϲ ἐξαίρετοι, ἅϲ τοι Ἀχαιοὶ
πρωτίϲτῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν.
ἦ ἔτι καὶ χρυϲοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τιϲ οἴϲει
Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἷοϲ ἄποινα,
ὅν κεν ἐγὼ δήϲαϲ ἀγάγω ἢ ἄλλοϲ Ἀχαιῶν,
ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίϲγεαι ἐν φιλότητι,
ἥν τ' αὐτὸϲ ἀπὸ νόϲφι κατίϲχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν
ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβαϲκέμεν υἷαϲ Ἀχαιῶν.
ὦ πέπονεϲ, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιίδεϲ, οὐκέτ' Ἀχαιοί,
οἴκαδέ περ ϲὺν νηυϲὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῶμεν
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεϲϲέμεν, ὄφρα ἴδηται,
ἤ ῥά τί οἱ χἠμεῖϲ προϲαμύνομεν, ἦε καὶ οὐκί·
ὃϲ καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἕο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
ἠτίμηϲεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέραϲ, αὐτὸϲ ἀπούραϲ.
ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆι χόλοϲ φρεϲίν, ἀλλὰ μεθήμων·
ἦ γὰρ ἂν Ἀτρείδη νῦν ὕϲτατα λωβήϲαιο.
ὣϲ φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θερϲίτηϲ· τῷ δ' ὦκα παρίϲτατο δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Θερϲῖτ' ἀκριτόμυθε, λιγύϲ περ ἐὼν ἀγορητήϲ,

V. ι. 222 ἆρ AGL. — 223 ἐνι A. — 224 δ CDGHL Apoll. Lex. 52, 2. Et. Mg. 203, 57. βοῶν: βιβὰϲ Vrat. a. — 225 * δὴ αὖτ': libri δ' αὖτ'. — 227 ἐνι A. κλιϲίαιϲ Barocc. Mor. κλιϲίῃ Cant. Plut. de Aud. poët. 9. κλιϲίοιϲιν L. — 229 ἦ: ἠδ' Et. Mg. 258, 40. Et. Gud. 140, 5. οἴϲει: οἴϲῃ G. — 230 τρῴων GL. — 231 ἐγὼν L. ἀγάγοιμι Eust. 1072, 56. ἡ A. — 233 ἥν τ': ἥν κ' S. ἀπὸ νόϲφι GH (L 1. man.?). ἄπο νόϲφι L: vulgo ἀπονόϲφι. — 235 ἀχαΐδεϲ S. — 237 ἐνὶ: ἐν S. — 238 ἤ: ἢ AHL. τι οἱ ACGL. τι οἶ DH. χἠμεῖϲ: libri χ' ἡμεῖϲ, excepto G, qui χ' omittit. ἦε: libri ἠὲ. — 239 ὅϲ κε D. ἀχιλλῆα D. — 241 ἀχιλλῆϊ G. — 242 ἡ A. λωβήϲεο G. — 243 ὡϲ A. φᾶτο D.

A. c. 225 τέο δ' αὖτ' Aristarchus: Ζηνόδοτοϲ δὲ διὰ τοῦ η̄ν (corr. η̄, δὴ αὖτ') Schol. V. — 226 Zenodotus πλεῖαι δὲ γυναικῶν. — 227, 228 Ζηνόδοτοϲ ἐθέτηκεν Aristonicus. — 231—34 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 238 χἠμεῖϲ, non χ' ἡμεῖϲ scribendum esse docuimus H. U. 284. οὐκί, non οὐχί, Aristarchus, conf. Schol. A ad B 300. — 239 ἕο Aristarchus: ἑοῦ Zenodotus.

ἴϲχεο, μηδ' ἔθελ' οἶοϲ ἐριζέμεναι βαϲιλεῦϲιν.
οὐ γὰρ ἐγὼ ϲέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον
ἔμμεναι, ὅϲϲοι ἅμ' Ἀτρείδῃϲ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
τῶ οὐκ ἂν βαϲιλῆαϲ ἀνὰ ϲτόμ' ἔχων ἀγορεύοιϲ,
καί ϲφιν ὀνείδεά τε προφέροιϲ, νόϲτόν τε φυλάϲϲοιϲ.
οὐδέ τί πω ϲάφα ἴδμεν, ὅπωϲ ἔϲται τάδε ἔργα,
ἢ εὖ ἦε κακῶϲ νοϲτήϲομεν υἷεϲ Ἀχαιῶν.
τῶ νῦν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ἧϲαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦϲιν
ἥρωεϲ Δαναοί· ϲὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύειϲ.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεϲμένον ἔϲται·
εἴ κ' ἔτι ϲ' ἀφραίνοντα κιχήϲομαι ὥϲ νύ περ ὧδε,
μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυϲῆι κάρη ὤμοιϲιν ἐπείη,
μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένοϲ εἴην,
εἰ μὴ ἐγώ ϲε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύϲω,
χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ ἀφήϲω
πεπληγὼϲ ἀγορῆθεν ἀεικέϲϲι πληγῇϲιν.
  ὣϲ ἄρ' ἔφη, ϲκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω
πλῆξεν· ὃ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεϲε δάκρυ.
ϲμῶδιξ δ' αἱματόεϲϲα μεταφρένου ἐξυπανέϲτη
ϲκήπτρου ὕπο χρυϲέου· ὃ δ' ἄρ' ἕζετο τάρβηϲέν τε,

V. l. 247 μὴ δ' CDGHL. βαϲιλεῦϲι D. — 249 ἀτρείδῃϲ' E 213, 20 GL 1. man. — 250 τῶ ACDGHL Et. Mg. 773, 28 et 45: τῷ E. τὼ Io. Alexandr. 31, 20. ἀνα A. ἀγορεύειϲ D. — 251 νόϲτόν τε A. νόϲτον τὲ C. φυλάττοιϲ C. φυλάϲϲειϲ Apoll. Lex. 165, 20. — 252 οὐδέ τι πω CDGL. — 254 τῶ ACGL: τῷ DH. — 256 ἥρωεϲ ἀχαιοὶ G. — 257 τόδε DHL. — 258 κ' ἔτι: κέ τι Harl. κέ τί Et. Mg. 820, 44. καί, τι S. κιχήϲομαι: κιχείω Et. Mg. 820, 44. — 259 μὴ κ' ἔτ' D. ὀδυϲϲῆϊ GH. ἐπείηι A. — 260 μηδέ τι H. μὴ δ' ἔτι τηλεμάχου γε G. μὴ δ' ἔτι CDL. — 261 ἄπο CDL. δύϲω: δύω L 1. man. — 264 ἀγορῆθϊ G. ἀεικῆϲϊ H. — 265 ὡϲ A. ἂρ AEGL. ὤμω C. — 266 ὃ δ' L: ὅδ' CDH. θαλερὸν: ἁλυκὸν Zonar. Lex. 133. ἔκπεϲε, non ἔκφυγε, libri cum Eustathio. — 267. ϲμώδιξ G. ἐξ ὑπανέϲτη Vrat. c. Mosc. 1. — 268 ὑπὸ ACDEGHL. ὃ δ' L. ὅδ' CGH. ἂρ ADEGHL.

A. c. 247 μηδ' ἔθελ' Aristarchus. — 252—256 ἀθετοῦνται Aristonicus, cf. Schol. BL ad 254. — 255 διδοῦϲιν Herodianus. — 258 εἰ δέ τι Aristarchus: εἴ κ' ἔτι Zenodotus, cui assentitur Didymus. κιχήϲομαι Philemo cum Sinopensi: κιχείομαι Ptolemaeus. ὥϲ νύ περ ὧδε: ὡϲ τὸ πάροϲ περ Sinopensis. ὕϲτερον αὖτιϲ Massiliensis. ἐν Δαναοῖϲιν Philemo. — 262 αἰδῶ Aristarchus et Pamphilus: αἰδὼ Dionysius Sidonius.

ἀλγήςας δ', ἀχρεῖον ἰδών, ἀπομόρξατο δάκρυ.
οἳ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλαccαν,
ὧδε δέ τις εἴπεcκεν ἰδὼν ἐς πληςίον ἄλλον·
ὢ πόποι, ἦ δὴ μυρί' Ὀδυccεὺς ἐcθλὰ ἔοργε
βουλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύccων·
νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριcτον ἐν Ἀργείοιcιν ἔρεξεν,
ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεcβόλον ἔcχ' ἀγοράων.
οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήcει θυμὸς ἀγήνωρ
νεικείειν βαcιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεccιν.
ὣς φάcαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυccεὺς
ἔcτη cκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
εἰδομένη κήρυκι cιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕcτατοι υἷες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούcειαν καὶ ἐπιφραccαίατο βουλήν.
ὅ cφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήcατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρείδη, νῦν δή cε ἄναξ ἐθέλουcιν Ἀχαιοὶ
πᾶcιν ἐλέγχιcτον θέμεναι μερόπεccι βροτοῖcιν,
οὐδέ τοι ἐκτελέουcιν ὑπόcχεcιν, ἥν περ ὑπέcταν
ἐνθάδ' ἔτι cτείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Ἴλιον ἐκπέρcαντ' εὐτείχεον ἀπονέεcθαι.
ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
ἀλλήλοιcιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεcθαι.
ἦ μὴν καὶ πόνος ἐcτὶν ἀνιηθέντα νέεcθαι.

V. l. 269 ἀπομόρξατο ACE 218, 8 Townl Eton. Cram. Epim. 13, 1. Et. Mg. 129, 7: ἀπεμόρξατο DE 216, 18; 218, 16 GHL Et. Mg. 120, 20. Et. Gud. 64, 24; 100, 44. — 270 οἳ δὲ C. γέλαςcαν D. γέλαcαν E. — 272 ὦ AH. ἕοργε ACDEGHL. — 274 νῦνδε D. τόδε ACDEGH Eton. Townl. tres Vratt. Mosc. 1. 2: τὸ δὲ Lips. Vrat. A. τὸ δὴ L. τόδ' αὖ Barocc. Harl. — 276 οὐ θὴν D. αὖθις CDG. ἀνήcῃ Apoll. Lex. 7, 18. — 277 ὀνειδίοις H 1. man. — 278 ὡς A. φᾶcαν D. δ' ὁ πτολίπορθος ACDGHL Schol. Γ 440: vulgo δὲ πτολίπορθος, conf. K 363. — 279 παρα A. — 280 cιωπᾷν G. — 282 ἐπιφραcαίατο DG Draco de Metr. 65, 18. — 283 ὅ, cφιν C. ὅc cφιν GHL, ceteri ὅ cφιν. *ἐὺ φρονέων: εὖ φρονέων CDGHLS. ἐύφρονέων A. — 286 οὐδέ τοι: οὐδέ τι CELS Rhet. Gr. III, 24, 1. — 287 ἐνθάδε γε cτείχοντες G. cτίχοντες D. — 289 ὥς τε CDG: ceteri ὥcτε. — 290 οἶκον δὲ A. οἶκονδε CDEHL. οἴκονδε G. — 291 omitt. H in textu.

A. c. 269 ἀχρεῖον: ἄχρειον Dionysius et Tyrannio. ἰδών: Φιλητᾶς τὸ ἰδὼν περιcπᾷ, οἷον τῶν ὀφθαλμῶν Aristonicus. 272 ἦ δὴ Herodianus. — 278 Aristarchus ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος: alii ἀνὰ δὲ et πτολέπορθος. — 283 ὅ cφιν, non ὅς cφιν, Aristarchus. — 284 νῦν δή: νῦν γάρ Aristarchus, ut ex scholio Aristonici colligo.

καὶ γάρ τίϲ θ' ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧϲ ἀλόχοιο
ἀϲχαλάᾳ ϲὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὅν περ ἄελλαι
χειμέριαι εἰλέωϲιν ὀρινομένη τε θάλαϲϲα·
ἡμῖν δ' εἴνατόϲ ἐϲτι περιτροπέων ἐνιαυτὸϲ
ἐνθάδε μιμνόντεϲϲι. τῶ οὐ νεμεϲίζομ' Ἀχαιοὺϲ
ἀϲχαλάαν παρὰ νηυϲὶ κορωνίϲιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπηϲ
αἰϲχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεϲθαι.
τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν,
ἢ ἐτεὸν Κάλχαϲ μαντεύεται, ἦε καὶ οὐκί.
εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεϲίν, ἐϲτὲ δὲ πάντεϲ
μάρτυροι, οὓϲ μὴ κῆρεϲ ἔβαν θανάτοιο φέρουϲαι·
χθιζά τε καὶ πρώιζ', ὅτ' ἐϲ Αὐλίδα νῆεϲ Ἀχαιῶν
ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωϲὶ φέρουϲαι·
ἡμεῖϲ δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺϲ κατὰ βωμοὺϲ
ἔρδομεν ἀθανάτοιϲι τεληέϲϲαϲ ἑκατόμβαϲ,
καλῇ ὑπὸ πλατανίϲτῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
ἔνθ' ἐφάνη μέγα ϲῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινόϲ,
ϲμερδαλέοϲ, τόν ῥ' αὐτὸϲ Ὀλύμπιοϲ ἧκε φόωϲ δέ,
βωμοῦ ὑπαΐξαϲ πρόϲ ῥα πλατάνιϲτον ὄρουϲεν.
ἔνθα δ' ἔϲαν ϲτρουθοῖο νεοϲϲοί, νήπια τέκνα,
ὄζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοιϲ ὑποπεπτηῶτεϲ,
ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
ἔνθ' ὅ γε τοὺϲ ἐλεεινὰ κατήϲθιε τετριγῶταϲ·
μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·

V. l.. 292 θ' omitt. G. ἄπο DEHL. — 293 ϲὺν νηί: παρὰ νηυϲὶν Et. Gud. 100, 24. ὅν περ ADHL Lips. Eton.: ἥνπερ CEGS. — 294 ἰλέωϲιν A. εἰλέωϲιν Schol. Z 359. γρ. φορέωϲϊ H. — 296 τῶ ACDGHL: τῷ E. — 299 ἐπὶ χρόνον libri omnes. — 300 ἤ: εἰ CDEGHLS Et. Gud. 413, 54. Cram. Epim. 301, 4. ἤ[ει] A. οὐκί: οὐχὶ Et. Gud. 413, 54. — 301 τόδε, non τόγε, libri mei. ἐνι A. — 303 πρωϊζὰ G. προΐζ' C. — 304 τρῳϲὶ L. — 305 περι AD. — 306 ἔρδομεν G. τελειέϲϲαϲ D. — 307 ὑπο A. ὅθεν ἢ ὅθε E. — 308 ἐπι A. — 309 τόν ῥ': τὸν δ' L. φόωϲ δέ A. φόοϲδε D. — 311 ἐνθάδ' D. ἔνθ' ἔϲαν CG. — 312, 313 omitt. H in textu. — 314 τετρηγῶταϲ C. — 315 ἀμφιποτᾶτο G.

A. c. 292 ἀπὸ Herodianus: alii ἄπο. — 297 παρὰ νηυϲὶ κορώνιϲιν: ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει ἀϲχαλάαν μιμνόντεϲϲι (μίμνοντ' ἐπὶ νήεϲϲ' Bekker. ex coni.) τὰ πληθυντικὰ δυϊκῶϲ ἐκφέρων Aristonicus. — 299 ἐπί: Zenodotus ἔτι. — 300 Aristarchus ἤ et οὐκί, conf. Scholl. ad B 238, 349. — 302 μάρτυροι: Zenodotus μάρτυρεϲ. — 311 ϲτρουθοῖο: ϲτρούθοιο Chaeris. — 314 τετριγῶταϲ Aristarchus: Zenodotus τεττίζονταϲ vel τιττίζονταϲ, vid. Schol. Δ 412, Eust. 229, 20; 490, 40.

τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε·
λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω·
ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη.
ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας,
Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
τίπτ' ἄνεῳ ἐγένεσθε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεύς,
ὄψιμον, ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται.
ὡς οὗτος κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
ὣς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι,
τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.
    ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες

V. L. 316 πτέρύγος H. ἀμφιαχυῖαν: ΑΜΦΙΑΧΟΥϹΑΝ Ambros. — 317 κατα AGL. τέκνα φάγε Mosc. 1: ceteri τέκν' ἔφαγε. — 318 ἀρίζηλον A Ambros. 2. man. CDEGHLS Schol. T 407: ΑΙΖΗΛΟΝ Ambros. 1. man. ἀείζηλον Apoll. Lex. 16, 29. ἀΐδηλον Et. Mg. 41, 44. θῆκε CDGHL Et. Mg. 41, 44. ὅς περ: ὥσπερ Schol. T 407. ἔφηνε ACEH. — 319 λάαν DG. πάις: libri παῖς. ἀγκυλομήτεο D. — 322 δ' omitt. GS. ἀγόρευε A Ambros. CDGHL. — 323 ἄνεῳ AEGL Et. Mg. 105, 17. Apoll. Lex. 32, 12: ἄνεω CDH. ΑΝΕΩ Ambros. κάρη κομόωντες A: ceteri καρηκομόωντες. — 324 μέν: δὲ Et. Mg. 432, 33. μητιέτα L. — 325 ὀψιτέλευτον Vrat. b. ὅου: ὅ οὐ A. — 326 κατα ACL. τέκνα G, ceteri τέκν'. — 328 ἡμεῖς τοσσαῦτ': ἡμεῖς γε τοσαῦτ' GS Mor. τοσαῦτ' C 1. man. D. πολεμίξομεν C 1. man. πολεμίζομεν L Lips. Vrat. a. πτολεμίζομεν DE 225, 10. — 330 τώς: θ' ὥς ACDEGHLS Et. Mg. 508, 25. θ'ὥς Cram. Epim. 234, 2. — 331 ἀλλάγε Barocc. Vrat. c. εὐκνήμιδες CDGHL. — 332 αὐτοῦ: αὐτοὶ H. εἰς ὅ κεν H: ceteri εἰσόκεν. — 333 ὥς A.

A. c. 316 Aristarchus πτερύγος, non πτέρυγος, conf. Cram. An. Par. III, 280, 16. Matranga. Anecd. 471. Cram. An. Ox. IV, 337, 22. — 318 ἀρίζηλον Aristarchus: ἀρίδηλον Zenodotus. — 319 ἀθετεῖται Aristonicus. Ζηνόδοτος προσέθηκεν Aristonicus ad B 318. — 323 ἄνεῳ, conf. H. T. 191. — 325 ὅου Herodianus, cf. ad α 70. ὅο Thiersch. Gr. Gr. § 148. 2. Buttm. Gramm. ampl. I, 299*. ὅο κράτος α 70. Ἰλίοο προπάροιθε Ο 66, Χ 6. ἀνεψίοο κταμένοιο Ο 554. ἀγρίοο πρόσθεν Χ 313. Αἰόλοο κλυτὰ δώματα κ 60. Αἰόλοο μεγαλήτορος κ 36. Ἰφίτοο μεγαλήτορος Β 518. Ἀσκληπίοο δύο (?) Β 731. — 330 Herodianus θ' ὥς: Aristarchus τώς vel τόσς', conf. Cram. Epim. 234, 3. Et. Mg. 508, 26. Et. Gud. 310, 33.

ϲμερδαλέον κονάβηϲαν ἀυϲάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
μῦθον ἐπαινήϲαντεϲ Ὀδυϲϲῆοϲ θείοιο.
τοῖϲι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
ὢ πόποι, ἦ δὴ παιϲὶν ἐοικότεϲ ἀγοράαϲθε
νηπιάχοιϲ, οἷϲ οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα.
πῆ δὴ ϲυνθεϲίαι τε καὶ ὅρκια βήϲεται ἥμιν;
ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν,
ϲπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ᾗϲ ἐπέπιθμεν·
αὔτωϲ γάρ ῥ' ἐπέεϲϲ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχοϲ
εὑρέμεναι δυνάμεϲθα πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντεϲ.
Ἀτρείδη, ϲὺ δ' ἔθ' ὡϲ πρὶν ἔχων ἀϲτεμφέα βουλὴν
ἄρχευ' Ἀργείοιϲι κατὰ κρατερὰϲ ὑϲμίναϲ,
τοῦϲδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
νόϲφιν βουλεύωϲ', ἄνυϲιϲ δ' οὐκ ἔϲϲεται αὐτῶν,
πρὶν Ἄργοϲ δ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸϲ αἰγιόχοιο
γνώμεναι εἴ τε ψεῦδοϲ ὑπόϲχεϲιϲ, εἴ τε καὶ οὐκί.
φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦϲαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
ἤματι τῷ, ὅτε νηυϲὶν ἐν ὠκυπόροιϲιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι Τρώεϲϲι φόνον καὶ κῆρα φέροντεϲ,
ἀϲτράπτων ἐπιδέξι', ἐναίϲιμα ϲήματα φαίνων.
τῶ μή τιϲ πρὶν ἐπειγέϲθω οἶκον δὲ νέεϲθαι,

V. L. 335 ἐπαινέϲαντεϲ L. ἐπαινέϲϲαντεϲ Mor. ἐπαιρήϲαντεϲ S. — 337 ὦ: ὢ AH. — 338 μέλλει D. — 339 πῆ AE Schol. E 54, Ω 235. Rhet. Gr. III, 397, 1: ceteri πῇ. τε omitt. S Rhet. Gr. III, 397, 1. ἥμιν A: ceteri ἡμῖν. — 340 ἐμ πυρὶ Hesych. III, 101. δὴ: δὲ G. — 341 ᾗϲ: αἷϲ GL. — 342 αὔτωϲ DGE 232, 30; 235, 3 et 5. Schol. K 167. Hesych. I, 330. Apoll. Lex. 47, 13. γάρ ῥ': γὰρ L Apoll. Lex. 47, 13. Schol. K 167. — 344 δ' ἔθ': δέ θ' CDEGHLS Pseudoplut. 117, 40. — 345 ἄρχευ': ἄρχευ L Bekk. An. 120, 28. Cram. Ep. 356, 4. Ἀργείοιϲιν ἀνὰ Pseudoplut. 117, 40. ὑϲμῖναϲ D. — 346 τοῦϲδε A: ceteri τούϲδε. — 347 νόϲφι CDG. βουλεύωϲ': βουλεύϲωϲ' L Vrat. a. b. A. βουλεύουϲιν E 232, 42; 235, 18. αὐτῶν: αὐτοῖϲ Lips. suprascr. Vrat. c. — 349 εἴτε—εἴτε ACDGHS Barocc. Mor. 1. man. Cant. Vrat. b. c.: alii εἴτε—ἠὲ. scribendum videtur ἤ τε—ἦε vel ἤ τε. — 351 ἐν ADL: ἐπ' CEGHS. — 352 τρῴεϲϲι L. — 353 ἐναίϲιμα: αἰνέϲιμα G. — 354 τῶ ACDGL Et. Mg. 773, 46: τῷ H. οἶκον δὲ A: οἶκονδε CDEHL. οἴκονδε G. οἰκόνδε Et. Mg. 773, 46.

A. c. 346 τοῦϲδε Herodianus. — 347 βουλεύωϲ' Aristarchus, non βουλεύωϲι (ἐκ πλήρουϲ), quod affirmavi H. T. 397, secutus Lehrsium Qu. Ep. p. 49. et Friedlaenderum Ariston. p. 67, nondum perspecto more scholiastae, qui propter sequens αἱ „βουλεύωϲιν“ pro βουλεύωϲ' scripsit, conf. H. U. 162. — 349 οὐκί Aristarchus. — 351 pro ἐπ' cum melioribus libris ἐν est scribendum, conf. adnot. ad α 211 et β 18, 27, γ 131, θ 445, ν 317, ϲ 181.

πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
τίϲαϲθαι δ' Ἑλένηϲ ὁρμήματά τε ϲτοναχάϲ τε.
εἰ δέ τιϲ ἐκπάγλωϲ ἐθέλει οἶκον δὲ νέεϲθαι,
ἁπτέϲθω ἧϲ νηὸϲ ἐυϲϲέλμοιο μελαίνηϲ,
ὄφρα πρόϲθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίϲπῃ.
ἀλλὰ ἄναξ αὐτόϲ τ' εὖ μήδεο πείθεό τ' ἄλλῳ·
οὔ τοι ἀπόβλητον ἔποϲ ἔϲϲεται, ὅττί κεν εἴπω·
κρῖν' ἄνδραϲ κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτραϲ, Ἀγάμεμνον,
ὡϲ φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοιϲ.
εἰ δέ κεν ὣϲ ἔρξῃϲ καί τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
γνώϲῃ ἔπειθ', ὅϲ θ' ἡγεμόνων κακὸϲ ὅϲ τέ νυ λαῶν,
ἠδ' ὅϲ κ' ἐϲθλὸϲ ἔῃϲι· κατὰ ϲφέαϲ γὰρ μαχέονται·
γνώϲεαι δ', ἢ καὶ θεϲπεϲίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξειϲ,
ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
    τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
ἦ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷϲ γέρον υἷαϲ Ἀχαιῶν.
αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον
τοιοῦτοι δέκα μοι ϲυμφράδμονεϲ εἶεν Ἀχαιῶν·
τῶ κε τάχ' ἠμύϲειε πόλιϲ Πριάμοιο ἄνακτοϲ
χερϲὶν ὑφ' ἡμετέρῃϲιν ἁλοῦϲά τε περθομένη τε.
ἀλλά μοι αἰγίοχοϲ Κρονίδηϲ Ζεὺϲ ἄλγε' ἔδωκεν,
ὅϲ με μετ' ἀπρήκτουϲ ἔριδαϲ καὶ νείκεα βάλλει.
καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεύϲ τε μαχηϲάμεθ' εἵνεκα κούρηϲ
ἀντιβίοιϲ ἐπέεϲϲιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
εἰ δέ ποτ' ἔϲ γε μίαν βουλεύϲομεν, οὐκέτ' ἔπειτα

V. l.. 355 παρ· D. τρώων CGL. 355—357 omitt. H in textu. — 357 οἶκον δὲ A. οἶκονδε CDEHL. οἴκονδε G. — 358 ἐϋϲέλμοιο DEGHL 1. man. εὐϲέλμοιο. C. — 360 ἀλλ' G. αὐτόϲ τε μήδεο G — 361 οὔ τοι: οὔτι DGH. — 362 κρίν' D. κατα A bis. φρήτραϲ τ' G. Ἀγαμέμνων Vrat. c. Schol. Z 1. — 363 φρήτρηφιν CDE bis G. ἀρήγει D 1. man. S. φύλα D. — 364 ὡϲ A. ἔρξηϲ H. ἔρξειϲ L. καὶ ϲοὶ G. πείθονται CDH Lips. Townl. Eton. Vrat. b. A. Mosc. 1. pr. man. — 365 ὅϲ τε νυ G. ὅϲ τ' ἔνι D. — 366 κατα A. μαχέονται: μαχέοιντο Schol. A 368. — 367 ἤ: libri εἰ. — 368 ἢ A: ceteri ἤ. — 370 ἢ D. ἢ μὴν EG Rhet. Gr. III, 153, 8. ἀγορῇ: ἀρετῇ Schol. B 350. — 373 τῶ ACDHL Et. Mg. 773, 50: τῷ G Schol. Z 518. Apoll. Lex. 156, 13. — 375 κρατέρ' ἄλγε' ἔδωκεν S. ἔδωκεν: ἔθηκεν E. — 376 ἀπρήκταϲ S. ἀπράκτουϲ E. — 377 μαχηϲάμεθ': μαχεϲϲάμεθ' ACEGHLS. μαχεϲάμεθ' D. — 378 χαλεπαίνειν G. — 379 γε omitt. D.

A. c. 355 πὰρ: περ Ἀρίϲταρχοϲ καὶ τὰ ὑπομνήματα. πρίν τινι Doederl. Emend. Homer. (1858) pg. 10. — 368 ἢ Ptolemaeus: ἤ Alexio. 373 τῶ, non τῷ, Herodianus. — 377 μαχηϲάμεθ' Aristarchus.

Τρωϲὶν ἀνάβληϲιϲ κακοῦ ἔϲϲεται, οὐδ᾽ ἠβαιόν.
νῦν δ᾽ ἔρχεϲθ᾽ ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
εὖ μέν τιϲ δόρυ θηξάϲθω, εὖ δ᾽ ἀϲπίδα θέϲθω,
εὖ δέ τιϲ ἵπποιϲιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεϲϲιν,
εὖ δέ τιϲ ἅρματοϲ ἀμφὶϲ ἰδὼν πολέμοιο μεδέϲθω,
ὥϲ κε πανημέριοι ϲτυγερῷ κρινώμεθ᾽ ἄρηι.
οὐ γὰρ παυϲωλή γε μετέϲϲεται, οὐδ᾽ ἠβαιόν,
εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦϲα διακρινέει μένοϲ ἀνδρῶν.
ἱδρώϲει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ ϲτήθεϲϲιν
ἀϲπίδοϲ ἀμφιβρότηϲ, περὶ δ᾽ ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
ἱδρώϲει δέ τευ ἵπποϲ ἐύξοον ἅρμα τιταίνων.
ὃν δέ κ᾽ ἐγὼν ἀπάνευθε μάχηϲ ἐθέλοντα νοήϲω
μιμνάζειν παρὰ νηυϲὶ κορωνίϲιν, οὔ οἱ ἔπειτα
ἄρκιον ἐϲϲεῖται φυγέειν κύναϲ ἠδ᾽ οἰωνούϲ.
ὣϲ ἔφατ᾽, Ἀργεῖοι δὲ μέγ᾽ ἴαχον, ὡϲ ὅτε κῦμα
ἀκτῇ ἐφ᾽ ὑψηλῇ, ὅτε κινήϲῃ νότοϲ ἐλθών,
προβλῆτι ϲκοπέλῳ· τὸν δ᾽ οὔ ποτε κύματα λείπει
παντοίων ἀνέμων, ὅτ᾽ ἂν ἔνθ᾽ ἢ ἔνθα γένωνται.
ἀνϲτάντεϲ δ᾽ ὀρέοντο κεδαϲθέντεϲ κατὰ νῆαϲ,
κάπνιϲϲάν τε κατὰ κλιϲίαϲ καὶ δεῖπνον ἕλοντο.
ἄλλοϲ δ᾽ ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων
εὐχόμενοϲ θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον ἄρηοϲ.
αὐτὰρ ὃ βοῦν ἱέρευϲεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι,
κίκληϲκεν δὲ γέρονταϲ ἀριϲτῆαϲ Παναχαιῶν,

V. l. 380 τρωϲὶ D. τρῳϲὶν L. — 383 ἵπποιϲι EGH. ὠκυπόδεϲϊν G. — 385 ὥϲ κε: ὥϲτε Vrat. a. — 387 διακρίνει (ε superscript) A. διακρινέῃ S. — 388 ἱδρώϲει D. μέν τευ: μέν τ᾽ εὖ Rhet. Gr. III, 131, 28. ϲτήθεϲϲιν: ϲτήθεϲφιν ACL. ϲτήθεϲφιν (ϲ superscript) H. ϲτήθεϲφι Eton. Vrat. b. c. Mosc. 1. ϲτήθεϲιν E. — 389 περι A. παρὰ H. ἔγχει χεῖρα παρεῖται Rhet. Gr. III, 131, 28. — 390 εὔξοον D. — 391 δέ κ᾽: δ᾽ ἂν E Vrat. a. Δ᾽ ΑΝ Ambros. cf. A 549. ἐθέλοντα: πτώϲϲοντα Aristot. Ethic. Nicom. III, 11. — 395 ὅ, τε G. κινήϲει CEHL Pseudoplut. 124, 14. — 396 τὸν δ᾽: ὅν γ᾽ G. — 397 ὅτ᾽ ἂν: ὅταν CE bis L Pseudoplut. 124, 14. ΟΤΑΝ Ambros. — 398 δ᾽ ὀρέοντο D. δ᾽ ὀρόωντο C. κατὰ: ἐπὶ E. — 399 κάπνιϲάν CDEHL Schol. Σ 207. Et. Mg. 489, 53. — 400 ἔρεζε: ἔρεξε Vrat. b. Schol. E 372. αἰεὶ γενετάων Vrat. c. — 402 ὁ ACDGHL Et. Mg. 204, 4. — 404 κίκληϲκε DG.

A. c. 380 οὐδ᾽ ἠβαιόν: alii οὐ δὴ βαιόν. — 397 γένωνται Aristarchus: alii γένηται. — 398 ἀνϲτάντεϲ Aristarchus, cf. H. T. 394.

Νέςτορα μὲν πρώτιςτα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
ἕκτον δ' αὖτ' Ὀδυςῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
ᾔδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο.
βοῦν δὲ περίςτηςάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖςιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ζεῦ κύδιςτε μέγιςτε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
αἰθαλόεν, πρῆςαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα,
Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ ςτήθεςςι δαΐξαι
χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
πρηνέες ἐν κονίῃςιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων,
ἀλλ' ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐέρυςαν μὲν πρῶτα καὶ ἔςφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατά τε κνίςῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήςαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτηςαν.
καὶ τὰ μὲν ἂρ ςχίζῃςιν ἀφύλλοιςιν κατέκαιον,
ςπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίςτοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ ςπλάγχνα πάςαντο,

V. L. 406 δύο DE. τυδέως C. — 407 δ' omitt. D. αὖθ' C. ὀδυςςῆα DG. — 408 δέ γε ἦλθε G. — 410 * περίςτηςάν τε: περιςτήςαντο ACDE GHLS. — 411 τοῖςι CDGHL Vrat. b. — 413 ἐπηέλιον C. ἐπι AC. — 414 καταπρηνὲς ACDEGHL Schol. B 400. — 416 δαΐξαι: δάϊξον H. — 419 ὡς A. πῶ C. πω G. ἐπεκρέαινε DH. ἐπϊκραίενε L. — 420 ὅγε, δέκτο C. ἱερὰ GH. πόνον: φόνον Et. Gud. 44, 16. — 421 προβάλοντο ACDEHL: ἀνέλοντο GS, cf. A 449. — 422 αὐέρυςαν AG: αὖ ἔρυςαν CDEHLS Et. Mg. 533, 50, cf. A 459. πρῶτον C. — 423 κνίςῃ: κνίςςῃ C. κνιςςη DL. — 425 μὲν ῥα H. ἂρ omitt. D. ἀφύλλοιςι CDE. — 426 ἂρ ADEGH Apoll. Lex. 85, 12. ἀμπείραντες: ἐμπείραντες E 136, 18 G Schol. A 591. ὑπήρεχον D. — 427 κατα ACDL. μῆρ' ἐκάη καὶ ςπλάγχν' ἐπάςαντο libri.

A. c. 410 περίςτηςάν τε Bekk. ex coniectura hic et μ 356, conf. Δ 532. — 412 ἔν τιςι γέγραπται „Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων [κύδιςτε, μέγιςτε]" ut Γ 320. — 415 πρῆςαι: ἐν ταῖς πλείςταις διὰ τοῦ λ πλῆςαι, καὶ αἱ Ἀριςτάρχου Didymus. — 420 ἀμέγαρτον: ἀλίαςτον Aristarchus. — 423 κνίςῃ Herodianus: κνίςη (οὐδετέρως) Aristarchus. — 427 μῆρα κάη: Ptolemaeus μῆρε κάη. Aristarchus ςπλάγχνα πάςαντο, cf. ad A 464.

μίϲτυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖϲιν ἔπειραν,
ὤπτηϲάν τε περιφραδέωϲ, ἐρύϲαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύϲαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸϲ ἐδεύετο δαιτὸϲ ἐίϲηϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόϲιοϲ καὶ ἐδητύοϲ ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖϲ ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
'Ατρείδη κύδιϲτε, ἄναξ ἀνδρῶν 'Αγάμεμνον,
μηκέτι νῦν δήθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν
ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸϲ ἐγγυαλίζει.
ἀλλ' ἄγε, κήρυκεϲ μὲν 'Αχαιῶν χαλκοχιτώνων
λαὸν κηρύϲϲοντεϲ ἀγειρόντων κατὰ νῆαϲ,
ἡμεῖϲ δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ ϲτρατὸν εὐρὺν 'Αχαιῶν
ἴομεν, ὄφρά κε θᾶϲϲον ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲεν ἄναξ ἀνδρῶν 'Αγαμέμνων.
αὐτίκα κηρύκεϲϲι λιγυφθόγγοιϲι κέλευϲε
κηρύϲϲειν πόλεμον δὲ κάρη κομόωνταϲ 'Αχαιούϲ.
οἱ μὲν ἐκήρυϲϲον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
οἱ δ' ἀμφ' 'Ατρείωνα διοτρεφέεϲ βαϲιλῆεϲ
θῦνον κρίνοντεϲ, μετὰ δὲ γλαυκῶπιϲ 'Αθήνη
αἰγίδ' ἔχουϲ' ἐρίτιμον ἀγήρων ἀθανάτην τε·
τῆϲ ἑκατὸν θύϲανοι παγχρύϲεοι ἠερέθονται,
πάντεϲ ἐυπλεκέεϲ, ἑκατόμβοιοϲ δὲ ἕκαϲτοϲ.
ϲὺν τῇ παιφάϲϲουϲα διέϲϲυτο λαὸν 'Αχαιῶν,
ὀτρύνουϲ' ἰέναι· ἐν δὲ ϲθένοϲ ὦρϲεν ἑκάϲτῳ

V. L. 428 τἆλλα: τ' ἄλλα CDGH. τᾶλλα A. ἀμφοβελοῖϲιν A. — 432 ἐξέρον CH. ἔντο DGH. ἐντο L. — 433 τοῖϲ ἄρα: τοῖϲι δὲ S Cant. — 434 ἀγαμέμνων L. — 435 μηκέτι: μὴ κέτι D. δηθὰ G. δῆτ' C 1. man. L. μηδ' ἔτι: μὴ δ' ἔτι CDL. μὴ δέ τι S Et. Mg. 79, 46. μηδέ τι AH. — 436 ἀμβαλώμεθα D. ἐγγυαλίζει A: ἐγγυαλίξει CE 250, 36 et 44; 251, 5 GHS. ἐγγυαλίξει (οι) L. ἐγγυαλύξει D. — 439 ὧδε Cram. Epim. 19, 15. — 440 ἴωμεν G. ὄφρά κε CH Zonar. Lex. 239. ὄφρα καὶ E. θάϲϲον D. ἐγείρομεν: ἀγείρομεν L. — 441 ἀπείθηϲεν DG. — 442 κέλευϲε ACDH Vrat. b. κέλευϲεν L. κέλευε G. — 443 πόλεμον δὲ AH. κάρη κομόωνταϲ A Lips — 444 οἳ μὲν D. κήρυϲϲον S. — 446 θύνον G. μετα D. — 447 ἀγήρων: ἀγήραον ACDEGHS. ἀγήρω τ' L. — 448 ἠερέθοντο GHS. — 449 εὐπλεκέεϲ DH. ἑκατόμβιοϲ L. — 450 πεφάϲϲουϲα G. — 451 ἑκάϲτῳ: ἑκάϲτου Pseudoplut. 136, 41.

A. c. 435 δήθ' αὖθι Aristarchus: δὴ ταῦτα Zenodotus. δὴ νῦν αὖθι Callistratus. — 436 ἐγγυαλίζει Aristarchus, Apollon. Rhodius, Aristophanes. — 447 ἀγήρων Aristarchus cum Aristophane. — 448 ἠερέθονται: ἠερέθοντο Zenodotus.

καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι.
τοῖϲι δ' ἄφαρ πόλεμοϲ γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεϲθαι
ἐν νηυϲὶ γλαφυρῇϲι φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν.
ἠΰτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄϲπετον ὕλην
οὔρεοϲ ἐν κορυφῇϲ, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή,
ὣϲ τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεϲπεϲίοιο
αἴγλη παμφανόωϲα δι' αἰθέροϲ οὐρανὸν ἷκε.
τῶν δ', ὥϲ τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἀϲίῳ ἐν λειμῶνι Καϋϲτρίου ἀμφὶ ῥέεθρα
ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεϲϲι,
κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, ϲμαραγεῖ δέ τε λειμών,
ὣϲ τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλιϲιάων
ἐϲ πεδίον προχέοντο Ϲκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν
ϲμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔϲταν δ' ἐν λειμῶνι Ϲκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
μυρίοι, ὅϲϲά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ.
ἠΰτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
αἵ τε κατὰ ϲταθμὸν ποιμνήιον ἠλάϲκουϲιν

V. l. 452 κραδίῃ CGL. ἄληκτον CDEGH. — 456 κορυφῇϲ: κορυφῇ E 243, 45 G. κορυφῇϲ' D. κορυφαῖϲ E 253, 41, conf. N 179, Π 634. ἐκ κορυφῇϲ Vrat. a. φαίνεται: φαίνετο L. — 457 ὡϲ A. τῶν: τῶνδ' Vrat. a. — 458 παμφανόεϲϲα H. ἷκε CEL: ἷκεν ADG. ἧκε H. ἧκεν Schol. N 837. — 459 καὶ ὥϲ τ' ὀρνίθων G. — 461 'Αϲίω ADHLS Schol. Aristoph Acharn. 68. Strabo XIV, 650: 'Αϲίῳ CEG Strabo XIII, 627. Schol. Apoll. Rhod. II, 777. ἀμφι A. — 462 ποτῶνται: πέτονται Pseudoplut. 114, 36. ἀγαλλόμενα AE 255, 7 et 16 GH Eton. 1. man. Barocc. Vrat. b. c. A.: ἀγαλλόμεναι CDL Pseudoplut. 114, 36. Eust. 44, 22; 254, 14; 255, 6; 531, 29. ἀγαλλόμενα (αι superscr.) S. πτερύγεϲϲι CEH. — 464 ὡϲ A. — 465 Ϲκαμάνδριον: καμάνδριον GL Mor. Harl. Lips. Townl. ὑπο ACDL. — 466 κονάβηϲε S. — 467 λιμῶνι (ει superscr.) D. καμανδρίῳ C post ras. GL Mor. Harl. Lips. Townl. — 468 ὅϲϲά τε CH. φύλλα: φῦλα H. *γίγνεται: γίνεται ACDEGL Lucianus XV, 42. Schol. ι 51. γείνεται H. ὥρᾳ G. γρ. ἦρι L man. rec. — 469 ἀδινάων A: ceteri ἀδινάων. — 470 κατα A. εἰλάϲκουϲιν L et sup. γρ. ἠ.

A. c. 452 ἄληκτον Aristarchus? vid. H. T. 389. — 453, 454 asterisci. οὐκ ὀρθῶϲ Λ 13, 14. — 461 'Αϲίω Aristarchus, Ptolem. Ascalonita, Herodianus, conf. Schol BDLV. Matranga. Anecd. 477. Eust. 254, 16. Cram. Epim. 20, 19. An. Par. III, 7, 30. Et. Mg. 153, 42. Et. Gud. 83, 36. Schol. Aristoph. Acharn. 68. 'Αϲίῳ defendit G. Hermann. ad Hymn. in Apoll. 250. — 462 Aristarchus ἀγαλλόμενα, non ἀγαλλόμεναι. — 463 λειμών: γαῖα Aristarchus (?), conf. Schol. V. — 465 Καμάνδριον, cf. H. U. pg. 43.

ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἵσταντο διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες.
τοὺς δ', ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν,
ὣς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
ὑσμίνην δ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
ἠύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
ταῦρος· ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι·
τοῖον ἄρ' Ἀτρείδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ,
ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.
ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε, ἴστέ τε πάντα,
ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν,
οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
φωνὴ δ' ἄῤῥηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,
εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας.
Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήιτος ἦρχον

V. l. 471 εἰαρινῇ γε ὅτε γλάγος G. τε omitt. H. δεύῃ L. — 472 ἔπι A. τρῴεσσι GL. κάρη κομόωντες A: ceteri καρηκομόωντες. — 475 διακρίνουσιν G Barocc. διακρινέωσιν L. — 476 ὡς A. τούς γ' G. — 478 κεφαλῇ Schol. Γ 168. ἴκελος GH. εἴκελος L Schol. Γ 168. — 479 Ἄρει Schol. Β 11. — 480 ἀγέληφι EG Rhet. Gr. III, 200, 9. Pseudoplut. 128, 44. Eust. 1111, 34. — 481 ὃ CDHL. ἀγρομένῃσι AD. ἀγρομένοισι CGH. 2. man. — 482 τοῖον δ' H. ἄρ AG. θῆκεν GH. — 483 εὐπρεπέ' [εκ] S. εὐπρεπέ' Cant. ἡρώεσσι C. — 484 ἔσπετε H. sequitur in H v. 487, qui suo loco est omissus. — 485 θεαὶ ἐστὲ, πάρεστε καὶ ἴστε πάντα G. — 487 omitt. C. — 489 εἶεν: ἦεν Cram. An. Ox. IV, 318, 1. — 490 φωνή τ' Bekk. An. 771, 21. — 494—877 omitt. D Townl.

A. c. 484 Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες: Ὀλυμπίαδες βαθύκολποι Zenodotus, conf. Eust. 260, 27 et 46. Schol. V ad Σ 339. Ariston. ad Ω 215. — 489 ἡ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς περιγράφοντας τούτους τοὺς στίχους (484—493?). de voce περιγράφειν vide Scholl. γ 245, 400, λ 525. Eust. 1480, 24 περιγράφει, ἤγουν ἀθετεῖ, ἐκβάλλει.

Ἀρκεϲίλαόϲ τε Προθοήνωρ τε Κλονίοϲ τε,
οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεϲϲαν
Ϲχοῖνόν τε Ϲκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέϲπειαν Γραῖάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαληϲϲόν,
οἵ τ' ἀμφ' Ἅρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέϲιον καὶ Ἐρύθραϲ,
οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἠδ' Ὕλην καὶ Πετεῶνα,
Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
Κώπαϲ Εὔτρηϲίν τε πολυτρήρωνά τε Θίϲβην,
οἵ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἁλίαρτον,
οἵ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ' οἳ Γλιϲᾶντα νέμοντο,
οἵ θ' Ὑποθήβαϲ εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
Ὀγχηϲτόν θ' ἱερόν, Ποϲιδήιον ἀγλαὸν ἄλϲοϲ,
οἵ τε πολυϲτάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν
Νῖϲάν τε Ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐϲχατόωϲαν·

V. l. 495 κλόνϊόϲ CGL. — 497 πολύκνημόν: πολύκρημνόν Bekk. An. 865, 25. — 498 θέϲπῖαν A. θέϲπιαν E. θεϲπίαν H 1. man., ceteri Θέϲπειαν cum Pausania IX, 20, 2 et Strabone VIII, 376. εὐρύχωρον GH. μυκαληϲόν G. — 499 οἳ δ' Apoll. Lex. 44, 29. ἐρυθράϲ ACL. — 500 ἔχον L. ἠδ': ἰδ' C Eton. Lips. Vrat. c. — 501 εὐκτίμενον EH. — 503 ποιήεντ' ἁλίαρτον L Bekk. Anecd. 865, 27. — 504 Γλιϲᾶντα νέμοντο: γλιϲᾶντ' ἐνέμοντο ACG. γλιϲᾶν ἐνέμοντο Lips. γλίϲϲαντ' ἐνέμοντο E 264, 1; 269, 19 L. γλιϲϲάντ' ἐνέμοντο H. γλίϲαντ' ἐνέμοντο Eton. Vrat. b. A. Mosc. 1. — 505 ὑπὸ θήβαϲ CE 269, 28 L Strabo IX, 412. — 506 Ὀγχηϲτόν ALS Eust. Schol. Λ 700. Schol. Pind. Ol. III, 26; 41; Isthm. I, 44. Strabo: vulgo Ὄγχηϲτόν. Ποϲειδήϊον EGL. ἀγλαὸν ἄϲτυ Schol. Apoll. Rhod. III, 1242. — 508 Νῖϲάν: νίϲϲαν LS. νιϲϲάν H. νίϲαν Mosc. 1. νιϲᾶν Lips. Eton.

A. c. 496 οἵ θ' Ὑρίην: τινὲϲ οὐ ϲύνδεϲμον ἐνόηϲαν ἐνταῦθα τὸν τε, ἀλλὰ Θυρίην πόλιν ὑπέλαβον εἶναι, conf. Schol. A. οἱ δὲ Θυρίην γράφοντεϲ ἁμαρτάνουϲιν Schol. BL. — 498 Θέϲπειαν Herodianus in cathol. prosodia: in pros. Hom. Θέϲπιαν, conf. Schol. A. Matranga. Anecd. 426. Cram. An. Par. III, 137, 6; 351, 8. γράφεται δὲ κοινῶϲ διὰ τοῦ ῑ ἡ παραλήγουϲα, Ἡρωδιανὸϲ δὲ ἐν τῇ καθόλου προϲῳδίᾳ τὴν ει δίφθογγον χαρίζεται αὐτῇ Eust. 265, 42. Θέϲπειαν Orus apud Cram. Epim. 370, 27. — 499 Ἐρύθραϲ βαρυτόνωϲ Schol. D: Ἐρυθρὰϲ Apio et Herodorus teste Eust. 267, 3. — 502 Θίϲβην: Μέϲϲην Zenodotus, cf. 582. — 503 Γλιϲᾶντα: ἡ ϲυνήθεια προπεριϲπᾷ τὸ ὄνομα, ἡ δὲ ἱϲτορία περιϲπᾷ (corrige προπαροξύνει) Schol. BL. ἡ μὲν ϲυνήθεια προπεριϲπᾷ Γλιϲϲᾶντα λέγουϲα, ἡ δὲ ἱϲτορία προπαροξύνει τὸ ὄνομα Eust. 269, 20. conf. Schol. D. Bekk. An. 1235, 4. Schol. Μ 20. H. T. 119. — 505 οἱ πλείουϲ οὐ νοοῦϲιν „ὑπὸ Θήβαϲ“ ἐν δυϲὶ μέρεϲι λόγου, ἀλλὰ ὑφὲν Ὑποθήβαϲ λέγοντεϲ Eust. 269, 28. — 507 Ἄρνην: Zenodotus Ἄϲκρην, conf. Schol. Η 9. Eust. 270, 37. Strabo IX, 413. Cram. An. Par. III, 193, 17. τοὺϲ δὲ γράψανταϲ „Τάρνην“ ἀντὶ Ἄρνηϲ αἰτιῶνται οἱ παλαιοί Eust. 270, 40. οὐκ εὖ δὲ οὐδὲ οἱ Τάρνην ἀντὶ τῆϲ Ἄρνηϲ γράφοντεϲ Strabo IX, 413. ἔνιοι πιθανῶϲ μεταγράφουϲι πολυϲτάφυλον Τάρνην Schol. D. — 508 Νῖϲαν: οἴονται δέ τινεϲ δεῖν γράφειν „Ἶϲόν τε Ζαθέην“. τινὲϲ δὲ γρά-

τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ
κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοϲι βαῖνον.
οἳ δ' Ἀϲπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
τῶν ἦρχ' Ἀϲκάλαφοϲ καὶ Ἰάλμενοϲ, υἷεϲ Ἄρηοϲ,
οὓϲ τέκεν Ἀϲτυόχη δόμῳ Ἄκτοροϲ Ἀζεΐδαο,
παρθένοϲ αἰδοίη, ὑπερώιον εἰϲαναβᾶϲα,
Ἄρηι κρατερῷ· ὃ δέ οἱ παρελέξατο λάθρῃ.
τοῖϲ δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέεϲ ἐϲτιχόωντο.
αὐτὰρ Φωκήων Ϲχεδίοϲ καὶ Ἐπίϲτροφοϲ ἦρχον,
υἱέεϲ Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
οἳ Κυπάριϲϲον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεϲϲαν
Κρῖϲάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
οἵ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἵ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφιϲὸν δῖον ἔναιον,
οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆϲ ἔπι Κηφιϲοῖο·
τοῖϲ δ' ἅμα τεϲϲαράκοντα μέλαιναι νῆεϲ ἕποντο.
οἳ μὲν Φωκήων ϲτίχαϲ ἵϲταϲαν ἀμφιέποντεϲ,
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριϲτερὰ θωρήϲϲοντο.

V. l. 511 ἀϲπληδόν' ἔναιον CEG Barocc. Eton. Mosc. 1. ἀϲπλήδον' ἔναιον Vrat. b. — 512 τῶνδ' ἦρχ' Cant. — 514 εἰϲ, ἀναβᾶϲα A Schol. Π 13. — 515 ὃ δέ οἱ H. — 516 τοῖϲ: τῶν HLS Eust. 276, 31. τῶν (οιϲ superscr.) A. τοῖϲδε τριάκοντα G. — 517 φωκήων (ει superscr.) H. ϲχέδιοϲ GL. — 518 υἱέεϲ: υἷεϲ GS. — 520 Κρῖϲάν ACGH Eton. Vrat. b. Et. Mg. 515, 20: κρίϲαν Laud. κρίϲϲαν ELS. — 522 παρ A. κηφιϲὸν ACGHL 1. man. Eton. Vrat. a. b. Mosc. 1. Lips. Strabo XIII, 590. Pausanias X, 38, 7: κηφιϲϲὸν L ex corr. ἔναιον: ἔβαινον L. — 523 πηγῆϲ: πηγαῖϲ G. πηγῆϲ E. ἔπι E Strabo IX, 407; 424: ἔπι A. ἐπὶ CGHL. — κηφιϲϲοῖο EL Strabo IX, 407; 424. — 524 δ' omitt. L. τεϲϲεράκοντα A. τετταράκοντα L. — 525 ἵϲταϲαν AGH Eton.: ἔϲταϲαν L. ἔϲταϲαν CS. — 526 ἐπαριϲτερὰ A. θωρήϲοντο L. θωρύϲϲοντο G.

φουϲι „Κρεῦϲάν τε ζαθέην“. ἄλλοι δὲ „Φαράϲ τε ζαθέαϲ“. γράφουϲι δὲ καὶ τοῦτο „Νῦϲάν τε ζαθέην“ Strabo IX, 405. Easdem quattuor lectiones affert Eust. 271, 5, sed Φηράϲ pro Φαράϲ.

A. c. 514 εἰϲ ἀναβᾶϲα Herodianus. — 516 τοῖϲ, non τῶν, Aristarchus. — 517 Φωκήων et Φωκείων Aristarchus διχῶϲ, cf. Eust. 273, 42. — 520 Κρῖϲαν: οὐκ ἠγνόηται δὲ οὐδ' ὅτι τινὲϲ τὴν Κρίϲϲαν δι' ἑνὸϲ ϲ̄ γράφουϲι περιϲπῶντεϲ τὴν ἄρχουϲαν Eust. 273, 28. Πανοπῆα: Ζηνόδοτοϲ γράφει „καὶ Πανοπτέων“ ἄμετρον ποιῶν τὸν ϲτίχον Aristonicus. ὁ Ζηνόδοτοϲ ἐν τῷ „καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα“ γράφει καὶ Πανόπεων ὡϲ Μενέλεων Eust. 274, 35. — 521 Ἀνεμώρειαν: τινὲϲ δὲ Ἀνεμώλειαν καλοῦϲιν Strabo IX, 424. — 523 ἔπι Ptolemaeus et Pamphilus: ἐπὶ Alexio cum Aristarcho.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀιλῆοϲ ταχὺϲ Αἴαϲ,
μείων, οὔ τι τόϲοϲ γε ὅϲοϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ,
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγοϲ μὲν ἔην, λινοθώρηξ,
ἐγχείῃ δ' ἐκέκαϲτο Πανέλληναϲ καὶ Ἀχαιούϲ·
οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε
Βῆϲϲάν τε Ϲκάρφην τε καὶ Αὐγειὰϲ ἐρατεινὰϲ
Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
τῷ δ' ἅμα τεϲϲαράκοντα μέλαιναι νῆεϲ ἕποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουϲι πέρην ἱερῆϲ Εὐβοίηϲ.
οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντεϲ Ἄβαντεϲ,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυϲτάφυλόν θ' Ἱϲτίαιαν
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
οἵ τε Κάρυϲτον ἔχον ἠδ' οἳ Ϲτύρα ναιετάαϲκον·
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὄζοϲ Ἄρηοϲ,
Χαλκωδοντιάδηϲ, μεγαθύμων ἀρχὸϲ Ἀβάντων.
τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντεϲ ἕποντο θοοί, ὄπιθεν κομόωντεϲ,
αἰχμηταί, μεμαῶτεϲ ὀρεκτῇϲιν μελίῃϲι
θώρηκαϲ ῥήξειν δηίων ἀμφὶ ϲτήθεϲϲι·
τῷ δ' ἅμα τεϲϲαράκοντα μέλαιναι νῆεϲ ἕποντο.
οἳ δ' ἄρ' Ἀθήναϲ εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
δῆμον Ἐρεχθῆοϲ μεγαλήτοροϲ, ὅν ποτ' Ἀθήνη
θρέψε, Διὸϲ θυγάτηρ, τέκε δὲ Ζείδωροϲ ἄρουρα,

V. l. 527 ὁ ἰλῆοϲ G. — 529 μείων: μείζων H. λινοθώραξ CG. — 531 οἳ κύρνον L. οἵτε κύνον ἐνέμοντο G. — 532 βῆϲαν GL Laud. Vrat. b. Mosc. 1. βῆϲάν H. ϲβῆϲϲάν C Eton. ϲκαφήν τε H. — 534 τῶν δ' ἅμα G. νῆεϲ ἕποντο μέλαιναι G. — 535 νέουϲι A. πέραν G. — 536, 537 Strabo I, 40 et X, 453 in unum contraxit οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον καὶ Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε. — 537 τ' ἱϲτίαιαν A. — 540 τῶν δ' αὖ G. — 542 ὄπιϲθεν E 281, 17 GH. — 543 ὀρεκτῇϲι EGHL. μελίῃϲι CEH. — 544 ῥήξειν: ῥήϲϲειν Strabo X, 448. ῥῆξε (i. e. ῥῆξαι) Bekk. An. 836, 9. ἀμφι A. ϲτήθεϲϲι ACGH. ϲτήθεϲιν E. ϲτήθεϲφιν L Bekk. An. 836, 9. — 546 οἱ A. ἄρ AGH.

A. c. 527 Ὀιλῆοϲ Aristarchus: ὁ Ἰλῆοϲ Zenodotus, conf. H. T. 322. — 528—530 ἀθετοῦνται Schol. D. — 528 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν αὐτόν Aristonicus. — 529, 530 ἀθετοῦνται ἀμφότεροι Aristonicus. — 530 Ἀρίϲταρχοϲ ἀθετεῖ Schol. A ad I 395. In codice A soli 529, 530 obelo notantur. — 532 Βῆϲϲάν Herodianus teste Eustath. 277, 31: Βῆϲαν Zenodotus, conf. Eust. 1871, 55. Strabo IX, 426. — 537 ἡ δὲ Ἱϲτίαια προπαροξυτόνωϲ μὲν κατὰ τοὺϲ ἀκριβεϲτέρουϲ ἀναγινώϲκεται Eust. 280, 13. — 544 δηίων: οἱ παλαιοὶ ἀξιοῦϲι δήων ἀναγινώϲκειν διϲυλλάβωϲ δίχα ἐκφωνήϲεωϲ τοῦ ῑ Eust. 282, 29; idem 1923, 50, conf. Kayser. de vers. aliquot Hom. Odyss. disp. II (1857), pg. 13.

κὰδ δ' ἐν Ἀθήνῃς εἷςεν ἑῷ ἐν πίονι νηῷ·
ἔνθα δέ μιν ταύροιςι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται
κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεςθεύς.
τῷ δ' οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
κοςμῆςαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀςπιδιώτας.
Νέςτωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέςτερος ἦεν.
τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αἴας δ' ἐκ Ϲαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας.
[ςτῆςε δ' ἄγων ἵν' Ἀθηναίων ἵςταντο φάλαγγες.]
οἳ δ' Ἄργός τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεςςαν,
Ἑρμιόνην Ἀςίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούςας,
Τροιζῆν' Ἠϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
οἵ τ' ἔχον Αἴγιναν Μάςητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
καὶ Ϲθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
τοῖςι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰςόθεος φώς,

V. l. 549 κὰδδ' A. Apoll. de Pron. 135 C. καδδ' CG. ἀθήνῃς' H. ἀθήναις G. ἐν πίονι ACHS Cant. Eton. Laud. Vrat. a. b. νηῷ: δήμῳ L. — 550 ἱλάονται (ο supra) S. — 552 τῶν δ' αὖθ' C. τῶνδ' αὖ G Barocc. Eton. Πετεῶο E 283, 38; 284, 30. — 553 τῷ οὔ πώ τις Schol. Λ 506: libri τῷ δ' οὔπω τις. — 554 κοςμῆςαι θ' L. — 555 νέςτωρ δ' L. ὃ ACGHL. — 557 δυοκαίδεκα G. δύο καὶ δέκα Athen. X, 458. Cram. An. Par. I, 287, 3. — 558 omitt. AH in textu Cant. in t. Vrat. b.: habent CGH 2. man. in marg. LS. adnotatum in marg. cod. C man. rec. οὗτος ὁ ςτίχος τοῦ ςόλωνος τοῦ ςαλαμινίου ςοφοῦ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἑνός. ἵςταντο: ςτήςαντο L. — 559 οἱ A. τ' εἶχον: εἶχον Eust. 246, 46. Et. Mg. 136, 7. τειχιόεςςαν: τειχήεςςαν L 2. man. Schol. Ψ 741. — 560 Ἀςίνην: Ἀςίην Et. Mg. 376, 44. κατα A. — 561 τροίζην' A. τροίζην C. — 562 οἵ τ' ἔχον: νῆςόν τ' Vitt. Script. Gr. ed. Westerm. 44, 86. αἴγειναν H. μάςςητά L. — 563 τῶν δ' CG. αὖθ': αὖ G. add. Vitt. Script. l. l. Τυδείδης οὗ πατρὸς ἔχων μένος Οἰνείδαο. — 565 Εὐρύαλος: Vitt. Scr. l. l. Εὐρύπυλος et 567 ἐκ πάντων δ' ἡγεῖτο.

A. c. 553—555 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristonicus. — 556, 557 Megarenses legebant „ἄγεν νέας ἔκ τε Πολίχνης ἔκ τ' Ἀγειρούςςης Νιςαίης τε Τριπόδων τε“, conf. Strab. IX, 394. Eust. 285, 10. — 557 Herodianus δυοκαίδεκα: δύο καὶ δέκα Pamphilus. ἄγεν δυοκαίδεκα: alii ἄγε τριςκαίδεκα teste Eust. 284, 41. — 558 Ϲόλων προςέθηκε, conf. Schol. B 494, 557; Γ 230. Diog. Laert. I, 2, 2. Plut. Solon. 10. Cram. An. Par. I, 287. Strab. IX, 394. Eust. 263, 23; 285, 4. — 561 τινὰ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων Τροίζηνα προπαροξυτόνως ἔγραψαν, ὡς καὶ Ἡρωδιανὸς ςυνηγορεῖ ἐν τῷ περὶ ταχυτῆτος καὶ δηϊοτῆτος Eust. 287, 18. — 562 γράφουςί τινες „νῆςόν τ' Αἴγιναν“ ἀντὶ τοῦ „οἵ τ' ἔχον Αἴγιναν“ Strabo VIII, 375.

Μηκιςτέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
ςυμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
τοῖςι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς,
Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν
καὶ Cικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἄδρηςτος πρῶτ' ἐμβαςίλευεν,
οἵ θ' Ὑπερηςίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεςςαν
Πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο
Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν,
τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης. ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖςτοι καὶ ἄριςτοι
λαοὶ ἕποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύςετο νώροπα χαλκὸν
κυδιόων, πᾶςιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεςςιν,
οὕνεκ' ἄριςτος ἔην, πολὺ δὲ πλείςτους ἄγε λαούς.
οἳ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεςςαν,
Φᾶρίν τε Cπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέςςην,
Βρυςειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς,
οἵ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἕλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο,
τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,

V. l. 566 μηκιςτέως CHLS. — 568 add. Vitt. Script. l. l. ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐςτιχόωντο, Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο, vid. Homeri et Hesiodi Certamen extr. — 569 οἱ A. εὐκτίμενον E. — 572 ἂρ AGH. ἄρ' omitt. L. ἄδραςτος G. ἐβαςίλευςεν CGS. ἐμβαςίλευςεν Lips. Vrat. a. — 573 ὑπερηςείην GH Barocc. Eton. Lips. Ὑπερραςίην Schol. Apoll. Rhod. I, 176. — 575 ἀμφελίκην L. — 578 ἐδύςετο AH: ἐδύςατο CE 296, 2; 299, 19 GL 1. man. ἐδύςςατο L ex corr. S. — 579 πᾶςιν δὲ: καὶ πᾶςι H, ceteri ὅτι πᾶςι. — 581 οἱ A. — 582 Φᾶρίν: φάρην G. τὴν δὲ Φάρην ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας διὰ τοῦ ῑ εἰδέναι φαίνεται, τὰ δὲ πλείω τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ η̄ γράφουςι Eust. 294, 19. Μέςςην: Θίςβην Max. Tyrius Diss. XVI, 7. — 583 βρυςςείας L. βυρςείας τ' G. αὐγειάς τ' G. — 584 ἂρ AGH. Ἕλος — 585 εἶχον omitt. C 1. man. ἐφάλον A. — 585 λᾶαν εἶχον ἰδ' S. ἰδ' οἳ τύλον L. οἵτηλον C. ἀμφινέμοντο S.

A. c. 571 Ἀραιθυρέην: Παραιθυρέην Zenodotus. — 573 Γονόεςςαν: narrat Pausanias VII, 26, 13 veterem scripturam Δονόεςςαν a Pisistrato mutatam esse in Γονόεςςαν. — 578 ἐδύςετο Aristarchus. — 579 πᾶςιν δὲ: οὕτως ἡ ἑτέρα τῶν Ἀριςταρχείων, καὶ ἔςτι χαριεςτέρα. ὁμοίως δὲ καὶ Ζηνόδοτος γράφει Didymus. — 579, 580 Ζηνόδοτος ἀμφοτέρους ἠθέτηκεν Aristonicus. — 581 κητώεςςαν: Zenodotus καιετάεςςαν, conf. Eust. 294, 9; 1478, 38. Schol. D. Schol. δ 1. Strabo VIII, 367. — 585 Οἴτυλον Herodianus: οἳ Τύλον Tyrannio, cf. Eust. 295, 41.

ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήϲϲοντο.
ἐν δ᾽ αὐτὸϲ κίεν ᾗϲι προθυμίῃϲι πεποιθώϲ,
ὀτρύνων πόλεμον δέ· μάλιϲτα δὲ ἵετο θυμῷ
τίϲαϲθαι Ἑλένηϲ ὁρμήματά τε ϲτοναχάϲ τε.
οἳ δὲ Πύλον τ᾽ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ,
καὶ Κυπαριϲϲήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἕλοϲ καὶ Δώριον, ἔνθά τε μοῦϲαι
ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦϲαν ἀοιδῆϲ,
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ᾽ Εὐρύτου Οἰχαλιῆοϲ·
ϲτεῦτο γὰρ εὐχόμενοϲ νικηϲέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ
μοῦϲαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸϲ αἰγιόχοιο·
αἳ δὲ χολωϲάμεναι πηρὸν θέϲαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
θεϲπεϲίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριϲτύν·
τῶν αὖθ᾽ ἡγεμόνευε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
τῷ δ᾽ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέεϲ ἐϲτιχόωντο.
οἳ δ᾽ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνηϲ ὄροϲ αἰπύ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν᾽ ἀνέρεϲ ἀγχιμαχηταί,
οἳ Φενεόν τ᾽ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεϲϲαν Ἐνίϲπην,
καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,
Στύμφηλόν τ᾽ εἶχον καὶ Παῤῥαϲίην ἐνέμοντο,
τῶν ἦρχ᾽ Ἀγκαίοιο πάιϲ, κρείων Ἀγαπήνωρ,
ἑξήκοντα νεῶν· πολέεϲ δ᾽ ἐν νηὶ ἑκάϲτῃ
Ἀρκάδεϲ ἄνδρεϲ ἔβαινον ἐπιϲτάμενοι πολεμίζειν.
αὐτὸϲ γάρ ϲφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
νῆαϲ ἐυϲϲέλμουϲ περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,

V. l. 589 πόλεμον δὲ A. — 591 οἱ A. — 592 ἐύκτιτον: εὔκτιτον E 296, 20; 297, 12 et 18. ἐϋκτίμεν᾽ C. εὐκτιμεν᾽ (ον supra εν) G. Αἶπυ CGHLS Steph. Byz. 54, 4. Strabo VIII, 349. Schol. γ 7: Αἰπὺ AE 296, 20; 297, 11. — 594 πελεὸν S. ἔνθά τε ACH. ἔνθα γε G. — 597 εὐχόμενοϲ: ἐρχόμενοϲ C. — 599 αἳ δὲ C. — 600 κιθαριϲτήν GH Barocc. Vrat. b. Mosc. 1. κιθαριϲτὺν (η supra υ) S. — 601 τῶν δ᾽ C. αὖθ᾽: αὖ G. — 602 τῷ: τῶν S. Cant. — 603 οἱ A. κυλλήνην S. — 605 φενεόν CES Steph. Byz. 662, 4. Strabo: vulgo Φένεόν. τε νέμοντο C. — 608 παρναϲίαν G. — 609 ἀγκέοιο G Apoll. Lex. 4, 6. — 613 ἐϋϲέλμουϲ CGH.

A. c. 592 εὔκτιτον Αἰπὺ Aristarchus et Apollodorus: Herodianus cum Ptolemaeo Αἶπυ. Pherecydes Εὔκτιτον αἰπύ, conf. Eust. 297, 15. — 612–614 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκε Aristonicus.

Ἀτρείδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.
οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἤλιδα δῖαν ἔναιον,
ὅσσον ἐφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα
πέτρη τ' Ὠλενίη καὶ Ἀλίσιον ἐντὸς ἐέργει,
τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ
νῆες ἕποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
υἷες ὃ μὲν Κτεάτου, ὃ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης·
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής,
υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος.
οἳ δ' ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ' ἱεράων
νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλός, Ἤλιδος ἄντα,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἄρηι,
Φυλείδης, ὃν τίκτε διίφιλος ἱππότα Φυλεύς,
ὅς ποτε Δουλίχιον δ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
οἵ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
οἵ τ' ἤπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέραια νέμοντο·
τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·

V. l. 615 οἱ A. ἄρα: ἂρ G. — 616 ὅσσον ἡ ὑρμίνη G. ὑρμίνῃ C. Ἀλίσιον Hesych. I, 123: libri Ἀλείσιον. — 620 ἂρ AG. — 621 ὁ μὲν εὐκτεάτου H. ὃ δ' CL. ἂρ AGHL. ἄρ' omitt. C Schol. N 185. εὐρύτου τοῦ G. ἀκτορίωνε A Schol. N 185. ἀκτορίωνος (ε supra ο) S: ceteri ἀκτορίωνος. — 624 ἀγασθενέως L. — 625 οἱ A. — 626 αἳ: οἳ Eust. 304, 45; utrumque 306, 18. ναίουσι (ονται supra) S. πέραν G. — 627 τῶν δ' C Vrat. A. αὖθ: αὖ G. — 628 διὶ φίλος ACEGHLS Strabo IX, 459. Athenaeus X, 458. φυλλεὺς L. — 629 δουλίχιον GS, omisso δ'. — 631 κεφαλῆνας C 1. man. HL. — 633 τραχεῖαν G. — 635 ἔχον οἵ τ' H. οἳ δ' ἀντιπέρα S. ἀντιπέρ' G. ἀντιπέραν Vrat. c. Mosc. 1. ceteri ἀντιπέραι' ἐνέμοντο.

A. c. 616 Ὑρμίνη: Ὑρμίνῃ Zenodotus. — 617 Ἀλίσιον: ἐν μὲν τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων διὰ διφθόγγου φέρεται, ὁ δὲ τῶν ἐθνικῶν ἐκθέτης διὰ τοῦ η̅ γράφει αὐτό Eust. 304, 25. Aristarchus Ἀλίσιον, conf. Schol. Λ 757. — 621 Ἀκτορίωνε Aristarchus, non Ἀκτορίωνος. — 626 αἳ: οἳ Zenodotus. — 631 habet obelum adpictum in cod. A. — 634 Aristarchus Σάμον: Zenodotus Σάμην, ἄμετρον ποιῶν τὸν στίχον, conf. Scholl. α 246, δ 671, 845, ι 24, ο 29.

τῷ δ' ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι.
    Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὤλενον ἠδὲ Πυλήνην
Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν·
οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος.
τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
    Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευεν,
οἳ Κνωσόν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιετοώσας,
ἄλλοι θ' οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευε
Μηριόνης τ', ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ·
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
    Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἠΰς τε μέγας τε,
ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
Λίνδον Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευεν,

V. L. 637 μιλτοπάρῃοι E 306; 36 L: in ceteris abest ι adscriptum. — 639 οἱ A. — 642 ἂρ AEGHL. post hunc cod. Mosc. καὶ Τυδεὺς (ἐν) Θήβαις ὅτ' ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν, cf. Z 223. — 643 ἐτέταλτο: ἐτέτακτο S. αἰτωλοῖσι CGH. post hunc repetuntur in H versus 637 et 642. — 645 δ' omitt. L. δουρὶ κλυτὸς A: ceteri δουρικλυτὸς. — 646 Κνωσόν AL Vrat. b. c.: Κνωσσόν CE bis GH Strabo. — 647 ἀργιόεντα S. κάμειρον H (cf. 656) et eadem manu suprascr. ἢ λύκαστον. — 648 τ' ἐρύτιόν τε L. πόλεις: πόλις A. * εὖ ναιετοώσας: εὖ ναιεταώσας CGHLS: εὐναιεταώσας A. — 649 ἄλλοί θ' C. — 650 ἂρ AGL. δουρὶ κλυτὸς A: ceteri δουρικλυτὸς. ἡγεμόνευε CHL. — 651 ἀνδριφόντῃ G. — 655 διάτριχα CE 314, 27 GHL Schol. Pind. Ol. VII, 34. διατρίχα Eust. 315, 4. — 656 ἰήλϋσσόν H Et. Mg. 488, 7. ἀργιόεντα S. Κάμειρον AE 315, 13; 30 GHL 1. man. Cant. Strabo XIV, 653; 654. Schol. Pind. Ol. VII, 34: κάμιρον CL 2. man. Barocc. Eton. Vrat. b. c. A. Et. Mg. 488, 7. Eust. 314, 27; 315, 8; 24; 30. — 657 δουρὶ κλυτὸς A.

A. c. 641, 642 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristonicus. — 646 Κνωσσόν Trypho, conf. Cram. An. Ox. II, 72, 10. — 648 Herodianus Ῥύτιον: Ῥυτίον Tyrannio. εὖ ναιετοώσας, conf. H. T. 310. — 655 διὰ τρίχα, non διάτριχα scribendum, conf. ι 157 διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες. — 656 Κάμειρον, conf. Eust. 315, 29.

ὃν τέκεν Ἀςτυόχεια βίῃ Ἡρακληείῃ,
τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Cελλήεντος,
πέρςας ἄςτεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.
Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ,
αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
ἤδη γηράςκοντα Λικύμνιον, ὄζον Ἄρηος.
αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὅ γε λαὸν ἀγείρας
βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείληςαν γάρ οἱ ἄλλοι
υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακληείης·
αὐτὰρ ὅ γ' ἐς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάςχων·
τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδὲ φίληθεν
ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖςι καὶ ἀνθρώποιςιν ἀνάςςει.
καί ςφιν θεςπέςιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.
Νιρεὺς αὖ Cύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίςας,
Νιρεύς, Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
Νιρεύς, ὃς κάλλιςτος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.

V. l. 658 Ἀςτυόχεια: Ἀςτυδάμεια Schol. Pind. Olymp. VII, 42. — 659 τὴν ἄγετ': τηλόθεν Strabo VII, 328; VIII, 339. ἄπο: ἀπὸ CEGHL. ἄπο A. ςελήεντος G. — 660 διοτρεφέων: διοτροφέων HL. αἰζειῶν G. — 661 τράφ' ἐνὶ A (ἐνι) CE 315, 38 S Eton. Vrat. b. Mosc. 1. τράφενῖ H. τράφεν ἐνὶ L Vrat. A. Cram. An. Ox. IV, 309, 25. τράφ' ἐν Vrat. a.: τράφη ἐν G Schol. Pind. Ol. VII, 36. ἐϋπήκτῳ CEGL Schol. Pind. Ol. VII, 36; vulgo εὐπήκτῳ. — 665 γάρ οἱ libri mei cum Eustathio. γάρ οἱ, ἄλλοι L: γὰρ οἱ Schol. Ψ 184. — 667 ἵξεν L. ἧκεν G. — 668 κατὰ φυλαδὸν CE 315, 41 GHL. καφφυλαδὸν Vrat. a. ἠδὲ φίληθεν CG Eton. Vrat. a. c. vulgo ἠδ' ἐφίληθεν. Cant. οἵ δ' ἐφίληθεν. — 671 αὖ: δ' αὖ Rhet. Gr. II, 433, 21. δ' αἰςύμηθεν S. Αἰςύμνηθεν Rhet. Gr. III, 203, 7. αὖ ἐςύμηθεν L. ἄγε: ἄγεν CL Stobaeus Floril. 65, 3. — 673 ἦλθε ACEGH Stobaeus l. l. — 674 τῶν δ' S. — 675 γάρ οἱ ἕπετο G.

A. c. 658 Ἡρακληείῃ: Ζηνόδοτος γράφει Ἡρακλείῃ ἄμετρον ποιῶν Aristonicus. — 661 τράφ' ἐνὶ dedi ex libris optimis. ἔτραφον notione intransitiva aliis quoque locis legitur, conf. e. g. Ε 555, Η 199, C 436, Φ 279, γ 28; sed Γ 202 τράφη ἐν in omnibus et Λ 222 in omnibus fere libris reperitur. ἐυπήκτῳ, conf. H. U. 85. — 662 κατέκτᾰ Ptolemaeus cum Aristarcho: κατέκτᾱ Tyrannio. — 665 βῆ φεύγων Aristarchus. γάρ οἱ: alii propter digammum neglectum γὰρ οἱ, sed conf. Ε 339, Ζ 90, 101, 289, Λ 339, Π 735, Ψ 865, Ω 53, 72, ε 234, ζ 280, λ 442, ν 430, ο 105. — 667 αὐτὰρ ὅ γ': αἶψα δ' ὅγ' Zenodotus. — 669 ἀθετεῖται Aristonicus. — 670 ἀθετεῖται teste Schol. Pind. Ol. VII, 62. — 671 ἄγε τρεῖς Aristarchus, non ἄγεν. — 673—675 τοὺς δύο ἠθέτηκε Ζηνόδοτος, τὸν ἐδ μέςον οὐδὲ ἔγραφεν Aristonicus.

οἳ δ᾽ ἄρα Νίϲυρόν τ᾽ εἶχον Κράπαθόν τε Κάϲον τε
καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήϲουϲ τε Καλύδναϲ,
τῶν αὖ Φείδιππόϲ τε καὶ Ἄντιφοϲ ἡγηϲάϲθην,
Θεϲϲαλοῦ υἷε δύω Ἡρακλείδαο ἄνακτοϲ·
τοῖϲ δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέεϲ ἐϲτιχόωντο.
νῦν αὖ τοὺϲ ὅϲϲοι τὸ Πελαϲγικὸν Ἄργοϲ ἔναιον,
οἵ τ᾽ Ἄλον οἵ τ᾽ Ἀλόπην οἵ τε Τρηχῖνα νέμοντο,
οἵ τ᾽ εἶχον Φθίην ἠδ᾽ Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνεϲ δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνεϲ καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸϲ Ἀχιλλεύϲ.
ἀλλ᾽ οἵ γ᾽ οὐ πολέμοιο δυϲηχέοϲ ἐμνώοντο·
οὐ γὰρ ἔην ὅϲ τίϲ ϲφιν ἐπὶ ϲτίχαϲ ἡγήϲαιτο.
κεῖτο γὰρ ἐν νήεϲϲι ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
κούρηϲ χωόμενοϲ Βριϲηίδοϲ ἠυκόμοιο,
τὴν ἐκ Λυρνηϲϲοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήϲαϲ,
Λυρνηϲϲὸν διαπορθήϲαϲ καὶ τείχεα Θήβηϲ,
κὰδ δὲ Μύνητ᾽ ἔβαλεν καὶ Ἐπίϲτροφον ἐγχεϲιμώρουϲ,
υἱέαϲ Εὐηνοῖο Ϲεληπιάδαο ἄνακτοϲ·
τῆϲ ὅ γε κεῖτ᾽ ἀχέων, τάχα δ᾽ ἀνϲτήϲεϲθαι ἔμελλεν.
οἳ δ᾽ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύραϲον ἀνθεμόεντα,

V. L. 676 οἱ A. νίϲϲυρόν L. κράϲον τε L. θάϲον τε L. — 677 κῶ L post ras. Schol. Theocr. I, 57. — 678 τῶν δ᾽ αὖ CG Mor. Eton. Vrat. c. — 680 τοῖϲδε Lips. Eton. τῶν δὲ AHL. — 681 νῦν, αὖ, τοὺϲ A. νῦν τοὺϲ φημὶ ὅϲοι G. οἵ τ᾽ αὐτοὶ ὅϲοι S. νῦν δ᾽ αὐτοὺϲ Vrat. a. c. A. Schol. Apoll. Rhod. I, 14. νῦν αὐτοὶ Vrat. b. οἱ δ᾽ αὐτοὶ ὅϲϲοι Mosc. 1. νῦν αὐτοὺϲ ὅϲοι Apoll. Lex. 41, 18. ὅϲοι H. — 682 libri τρηχῖν᾽ ἐνέμοντο. — 683 ἠδ᾽: καὶ E. — 684 δὲ καλεῦντο ACELS Strabo IX, 430; VIII, 367. Schol. B 529, I 478, Π 595. Eust. 1059, 59; 1123, 17. Cram. An. Par. III, 124, 5. Schol. Apoll. Rhod. I, 284; III, 775: δ᾽ ἐκαλεῦντο H Vrat. a. δ᾽ ἐκαλοῦντο Eust. 758, 56. δὲ καλοῦντο Schol. A 244. Schol. Pind. Nem. VII, 95. δὲ καλοῦνται G. δὲ καλεῦνται Schol. Apoll. Rhod. IV, 1329. — 685 τῶν δ᾽ L. — 687 ὅϲ τί ϲφιν CH. — 690 λυρνηϲοῦ L. λυρνιϲϲοῦ G. — 691 λυρνηϲὸν L. λυρνιϲϲὸν G. — 692 καδδὲ ACGHL. μύνητα βάλεν G. ἔβαλλεν H. ἔβαλε (λ supra) L. — 694 ὅγ᾽ ἔκειτ᾽ E.

A. c. 681 Ζηνόδοτοϲ μετέγραφεν „οἳ δ᾽ Ἄργοϲ εἶχον τὸ Πελαϲγικόν, οὖθαρ ἀρούρηϲ" Aristonicus. — 682 τ᾽ Ἄλον: τινὲϲ δὲ οἴονται δαϲύνεϲθαι τὴν Ἄλον Eust. 320, 4. οἱ δὲ τὸν Ἀλιοῦντα ἀντὶ Ἀλόπηϲ τιθέαϲι καὶ γράφουϲιν οὕτωϲ „οἵ θ᾽ Ἅλον οἵ θ᾽ Ἀλιοῦνθ᾽ οἵ τε Τρηχῖν᾽ ἐνέμοντο" Strabo IX, 432 extr., quod male intellexit Eust. 320, 7. Τρηχῖνα νέμοντο Aristarchus. — 686—694 Ζηνόδοτοϲ ἀθετεῖ Aristonicus. — 690 ἐκ Λυρνηϲϲοῦ Aristarchus: Zenodotus ἐν Λυρνηϲϲῷ. — 694 Aristarchus ἀνϲτήϲεϲθαι: Zenodotus ἀϲτήϲεϲθαι, conf. H. T. 394.

Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε, μητέρα μήλων,
ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε
ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο
καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
νηὸς ἀποθρῴσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλά σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἄρηος,
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
ὁπλότερος γενεῇ· ὃ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων,
ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος· οὐδέ τι λαοὶ
δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην,
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν,
τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἕνδεκα νηῶν,
Εὔμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν,
Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
οἳ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,

V. l. 696 Ἰτῶνα Draco de Metr. 53, 3. — 697 ἀντρῶνα ἰδὲ ACEHLS Strabo VIII, 350. ἀντρῶνα ἠδὲ G. — 698 ἡγεμόνευε AH. — 699 κατα CL. κατὰ G. — 702 ἀποθρώισκοντα A: ceteri ἀποθρώσκοντα, cf. Eust. 326, 12. τὸ δὲ πολὺ πρώτιστον τινὰ τῶν ἀντιγράφων πολυπρώτιστον ὑφὲν γράφουσι Eust. 326, 13. — 703 οἳ ACGHL. — 704 ἀλλὰ σφέας GHL Apoll. Lex. 132, 25. — 707 γενεῇ: γενεήν Schol. Δ 60. ὅδ' CGHL. ἅμα: ἄρα ACGHLS Apoll. Lex. 54, 12. — 708 οὐδέ τι ACEGL. οὐδ' ἔτι H Vrat. a.: alii οὐδέ τε, quod coniectura videtur. — 709 γε μὲν ACHL Barocc. Eton. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1.: γέ μεν E. γε μὶν G. δέ μιν S. — 710 τεσσεράκοντα A. — 711 οἱ A. — 712 γλαφυρὰς AC. εὐκτιμένην EL. εὐκτίμενον G. ἰαολκὸν GL. — 713 τῶν δ' Vrat. a. πάϊς CGHL: παῖς A. — 716 οἱ A. — 717 τραχεῖαν G.

A. c. 697 ἀγχίαλον: ἀγχιάλην Zenodotus, conf. Steph. Byz. 101, 14 s. v. Ἀντρών. τὴν Ἄντρωνα δέ τινες μὲν βαρύνουσιν ὡς τὴν Ἴτωνα, τινὲς δὲ Ἀντρῶνα φασὶν ὡς Πυθῶνα. Ἡρωιδιανὸς δέ φησιν ὡς Πλευρῶνα Eust. 324, 35. — 702 ἀποθρῴσκοντα conf. H. T. 284. — 703 γε μέν: δὲ τὸν Axt. Coni. Hom. (1860) pg. 4. — 707 ἅμα Aristarchus. — 711 παραὶ Βοιβηίδα λίμνην: κατ' ἐνίους δὲ καὶ ἔκδοσις παρ' Ὁμήρῳ οὕτως ἔχει „οἱ δὲ Φέρας ἐνέμοντο ἰδὲ κρήνην Ὑπέρειαν" Schol. Pind. Pyth. IV, 221. — 717 Ὀλιζῶνα Apio et Herodorus teste Eust. 329, 12. προπερισπωμένως ὡς Μεδεῶνα. Νικίας δὲ οὐκ εὖ γράφει Ὀλίζωνα ὡς περίζωμα Herodianus.

τῶν δὲ Φιλοκτήτηϲ ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώϲ,
ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ᾽ ἐν ἑκάϲτῃ πεντήκοντα
ἐμβέβαϲαν, τόξων εὖ εἰδότεϲ ἶφι μάχεϲθαι.
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἐν νήϲῳ κεῖτο κρατέρ᾽ ἄλγεα πάϲχων,
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἷεϲ Ἀχαιῶν
ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονοϲ ὕδρου·
ἔνθ᾽ ὅ γε κεῖτ᾽ ἀχέων· τάχα δὲ μνήϲεϲθαι ἔμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυϲὶ Φιλοκτήταο ἄνακτοϲ.
οὐδὲ μὲν οὐδ᾽ οἳ ἄναρχοι ἔϲαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ Μέδων κόϲμηϲεν, Ὀιλῆοϲ νόθοϲ υἱόϲ,
τόν ῥ᾽ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ᾽ Ὀιλῆι πτολιπόρθῳ.
οἳ δ᾽ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεϲϲαν,
οἵ τ᾽ ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆοϲ,
τῶν αὖθ᾽ ἡγείϲθην Ἀϲκληπιοῦ δύο παῖδε,
ἰητῆρ᾽ ἀγαθώ, Ποδαλείριοϲ ἠδὲ Μαχάων·
τοῖϲ δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέεϲ ἐϲτιχόωντο.
οἳ δ᾽ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἵ τ᾽ ἔχον Ἀϲτέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
τῶν ἦρχ᾽ Εὐρύπυλοϲ, Εὐαίμονοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ·
τῷ δ᾽ ἅμα τεϲϲαράκοντα μέλαιναι νῆεϲ ἕποντο.
οἳ δ᾽ Ἄργιϲϲαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὄρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ᾽ Ὀλοοϲϲόνα λευκήν,

V. L. 718 τῶνδε G. ἦρχε CGH. — 721 ὃ L. κρατερὰ G. — 724 δ᾽ ἀνϲτήϲεϲθαι H et supra μνήϲεϲθαι. — 726 οἳ CGHL. γε μὲν omnes. — 728 τὸν ῥ᾽ L. — 729 οἱ A. τρίκην Cant. κλωμακόεϲϲαν CEHLS Strabo IX, 437: κλιμακόεϲϲαν A Pausanias IV, 9, 2. Et. Mg. 470, 9. κλημακόεϲϲαν G. — 731 τῶν αὖ Vrat. b. τῶν αὖ ἡγεμόνευον παῖδεϲ ἀϲκληπιοῦ G. δῦω H. παῖδεϲ L Athenaeus XIV, 632. — 732 ἰητῆρε καλὼ G. — 734 οἱ A. ὁρμένιον L. ορμένιον A. κρίνην L. hic versus in A post 735 collocatus est. — 735 οἳ δ᾽ ἔχον L. — 737 τεϲϲεράκοντα A. — 738 οἱ A. ἄργιϲαν C Barocc. Lips. Vrat. a. Mosc. ἄργειϲαν AGH. τὴν ῥηθεῖϲαν Ἄργιϲϲαν εὕρηνται ϲπάνιά τινα τῶν ἀντιγράφων Ἄργειαν ἔχοντα προπαροξυτόνωϲ διὰ διφθόγγου Eustath. 333, 16. Γυρτώνην τε νέμοντο Schol. Apoll. Rhod. I, 57. — 739 ὀλοωϲόνα G. ὀλοϲϲῶνα H. ὀλοϲῶνα S.

A. c. 718 Zenodotus τῶν αὖ[θ᾽] ἡγεμόνευε Φιλοκτήτηϲ, ἄγοϲ ἀνδρῶν. — 724, 725 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 727 ἀλλά: Zenodotus τοὺϲ δέ. „videtur igitur Zenodotus etiam 726. eiecisse“ Friedlaender. Ariston. pg. 77. — 731 conf. Schol. M 208. — 733 οὕτωϲ κατὰ δοτικὴν πτῶϲιν τοῖϲ δὲ ἀρίϲταρχοϲ ὡϲ πρόκειται Didymus, conf. B 516. — 739 Ὄρθην: οὕτωϲ ὡϲ ϲπάρτην, ἵν᾽ ᾖ ἴδιον Herodianus. ἡ δὲ Ὄρθη βαρύνεται κατὰ τοὺϲ παλαιούϲ Eust. 333, 27. fallitur Schol. A ὀρθήν, οὕτωϲ ὀξυτόνωϲ, ἐπιθετικῶϲ γὰρ τέτακται. Ἠλώνη δὲ τῷ μὲν τόνῳ ὡϲ κορώνη, καθά φαϲιν οἱ παλαιοί Eust. 333, 30. Ὀλοοϲϲόνα προπαροξυτόνωϲ φηϲὶν ἐν τῇ καθόλου (Ἡρωδιανόϲ) Schol. A.

τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς·
τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια
ἤματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν.
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρηος,
υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
    Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
τῷ δ' Ἐνιῆνες ἕποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργα νέμοντο,
ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ,
οὐδ' ὅ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ' ἔλαιον·
ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.
    Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός,
οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
    οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
τίς τ' ἂρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε μοῦσα,
αὐτῶν ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ἕποντο.
    ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,
ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐίσας·

V. l. 740 τῶν δ' S. αὖθ': αὖ G. — 742 ὕπο A. — 746 ὑπερθύμου G. — 747 ἅμα: ἄρα Vrat. c. τεσσεράκοντα A. νῆες ἕποντο μέλαιναι G. — 748 δυωκαιείκοσι A. δύο E. — 750 omitt. H. — 751 ἔργα ἐνέμοντο E, ceteri ἔργ' ἐνέμοντο. — 752 καλλῖροον C. — 754 τε A. — 756 τερθρηδόνος S. τε(ευ)νθρηδόνος L. — 758 ἡγεμόνευε ACEGHL Rhet. Gr. II, 336, 28. — 759 τεσσεράκοντα A. — 760 ἂρ AGHL. ἔ(σ)αν C. — 761 τίς τ' ἄρ: τίς ταρ A. τίς γὰρ S Vrat. b. — 762 ἀτρείδαισιν G. — 763 ἦσαν CE. — 765 οἰέτεας: ἰσετέας L.

A. c. 741 ἀθάνατος: ἀθάνατον Zenodotus. — 744 Αἰθίκεσσι: Democrines Αἰθιόπεσσι. — 751 ἔργα νέμοντο Aristarchus, conf. Cram. An. Par. III, 280, 34. — 755 Aristarchus ἀπορρώξ: alii ἀπόρρωξ. — 756 Aristarchus ἦρχε, non ἦρχεν. — 765 σταφύλῃ Ptolemaeus Ascalonita, non σταφυλῇ conf. Eust. 341, 30. Ammon. de Diff. s. v. σταφυλήν.

τὰϲ ἐν Πηρείῃ θρέψ᾽ ἀργυρότοξοϲ Ἀπόλλων,
ἄμφω θηλείαϲ, φόβον Ἄρηοϲ φορεούϲαϲ.
ἀνδρῶν αὖ μέγ᾽ ἄριϲτοϲ ἔην Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ,
ὄφρ᾽ Ἀχιλεὺϲ μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατοϲ ἦεν,
ἵπποι θ᾽, οἳ φορέεϲκον ἀμύμονα Πηλείωνα.
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἐν νήεϲϲι κορωνίϲι ποντοπόροιϲι
κεῖτ᾽ ἀπομηνίϲαϲ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Ἀτρείδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάϲϲηϲ
δίϲκοιϲιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃϲιν ἱέντεϲ
τόξοιϲίν θ᾽· ἵπποι δὲ παρ᾽ ἅρμαϲιν οἷϲιν ἕκαϲτοϲ,
λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε ϲέλινον,
ἕϲταϲαν· ἅρματα δ᾽ εὖ πεπυκαϲμένα κεῖτο ἀνάκτων
ἐν κλιϲίῃϲ. οἳ δ᾽ ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντεϲ
φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ ϲτρατὸν οὐδὲ μάχοντο.
οἳ δ᾽ ἄρ᾽ ἴϲαν ὡϲ εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶϲα νέμοιτο·
γαῖα δ᾽ ὑπεϲτενάχιζε Διὶ ὣϲ τερπικεραύνῳ
χωομένῳ, ὅτε τ᾽ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάϲϲῃ
εἰν Ἀρίμοιϲ, ὅθι φαϲὶ Τυφωέοϲ ἔμμεναι εὐνάϲ·
ὣϲ ἄρα τῶν ὑπὸ ποϲϲὶ μέγα ϲτεναχίζετο γαῖα

V. l. 766 πηρείῃ E Macrob. Saturn. I, 17, 44: πιερίῃ CGHLS Schol. Ψ 383. πηερίηι A. τινὰ ἀντίγραφα διὰ διφθόγγου τὴν ἄρχουϲαν ἔχουϲι, τὴν δὲ παραλήγουϲαν διὰ μόνου διχρόνου (Πειρίῃ). ἐν δὲ ἑτέροιϲ ἡ μὲν ἀρχὴ τὸ η̈ ἔχει, ἐν διφθόγγῳ δὲ ἡ παράληξιϲ γίνεται (Πηρείῃ) Eust. 341, 39. — 768 αὖ ACEGLS Barocc. Cant. Eton. Lips. omnes Vratt. Mosc. 1.: δ᾽ αὖ H Schol. Pind. Nem. VII, 39. — 769 ἀχιλλεὺϲ GH. δ ACEGHL. φέρτεροϲ ES Cant. Vrat. b. — 771 δ L. ποντοπόροιϲι ACG. — 772 ἀπομηνιάϲαϲ Barocc. Mor. — 773 παραὶ H. — 774 δίϲκοιϲι EH. ἱέντεϲ H. ἐόντεϲ L. — 775 τόξοιϲί EG. — 776 ἐλεόθρεπτόν C. — 777 ἔϲταϲαν GL. εὖ: αὖ L. — 778 κλιϲίῃϲ᾽ L. κλιϲίῃϲιν G. οἳ δ᾽ L. οἵδ᾽ CGH. — 779 κατα A. οὐδὲ μάχοντο S Vrat. a. b. ceteri οὐδ᾽ ἐμάχοντο. — 780 οἵδ᾽ CHL. ἆρ H. ὡϲ εἴτε AE: ceteri ὡϲείτε. — 781 ὑπεϲτονάχιζε LS. ὑποϲτονάχιζε GH. ὣϲ: ὡϲ ACEGH. — 782 ὅτε τ᾽: ὅτε G. ὅτ᾽ ἔτ᾽ H. ὅτε γ᾽ Schol. O 17. ἱμάϲϲει CEG Vrat. a. Schol. O 17. — 783 εἰναρίμοιϲ A. — 784 ὡϲ A. ϲτεναχίζετο AES Cant. Eton. Vrat. a. b.: ϲτοναχίζετο CGHL.

A. c. 766 Πηρείῃ, conf. Steph. Byzant. Πηρεία: Θεϲϲαλίαϲ χωρίον et Hesych. III. 332 Πηρίη: πόλιϲ ἐν Θεϲϲαλίᾳ, Wolf. Proleg. p. 28. Valckenarius ad Ammon. p. 206 scribendum esse censet Φηρείῃ. — 769 οὕτωϲ φέρτατοϲ, οὐ φέρτεροϲ, αἱ Ἀριϲτάρχου Didymus. — 772 ἀπομηνίϲαϲ: ἐπιμηνίϲαϲ Aristarchus, conf. Schol. V ad H 230; Philem. pg. 271, 59; Osann. Quaest. Hom. IV, p. 19; H. T. 198. — 777 ἕϲταϲαν, non ἔϲταϲαν, Herodianus, conf. Eust. 345, 3. — 783 huic nonnulli subiunxerunt versum χώρῳ ἔνι δρυόεντι Ὕδηϲ ἐν πίονι δήμῳ teste Strabone XIII, 626. conf. Eust. 346, 35.

ἐρχομένων· μάλα δ᾽ ὦκα διέπρηςςον πεδίοιο.
Τρωςὶν δ᾽ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο ςὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
οἳ δ᾽ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃςι
πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱςταμένη προςέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
εἴςατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ,
ὃς Τρώων ςκοπὸς ἷζε ποδωκείῃςι πεποιθὼς
τύμβῳ ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ Αἰςυήταο γέροντος,
δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
τῷ μιν ἐειςαμένη προςέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
ὦ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰςιν,
ὥς ποτ᾽ ἐπ᾽ εἰρήνης· πόλεμος δ᾽ ἀλίαςτος ὄρωρεν.
ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰςήλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ᾽ οὔ πω τοιόνδε τοςόνδέ τε λαὸν ὄπωπα·
λίην γὰρ φύλλοιςιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοιςιν
ἔρχονται πεδίοιο μαχηςόμενοι προτὶ ἄςτυ.
Ἕκτορ, ςοὶ δὲ μάλιςτ᾽ ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι·
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄςτυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ᾽ ἄλλων γλῶςςα πολυςπερέων ἀνθρώπων·
τοῖςιν ἕκαςτος ἀνὴρ ςημαινέτω, οἷςί περ ἄρχει,
τῶν δ᾽ ἐξηγείςθω κοςμηςάμενος πολιήτας.
ὣς ἔφαθ᾽, Ἕκτωρ δ᾽ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίηςεν,
αἶψα δ᾽ ἔλυς᾽ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ᾽ ἐςςεύοντο.

V. l. 785 διέπρηςον CL. — 787 παρ A. παρὰ G. — 788 οἵδ᾽ CGHL. θύρῃςι ACEGH. — 790 μετέφη Vrat. b. προςέφη (μετ superscr.) H. — 791 εἴςατο γὰρ E 349, 12 S Vrat. b. εἰςαμένη E 348, 7. υἷι CEGHL. υἱέϊ A Vrat. a. Apoll. Lex. 62, 25. υἱεῖ Schol. N 533. — 792 τρῴων CGL. ἵζε GH. ἷζε A. ποδωκείαιςι G. — 793 ἐπακροτάτωι A. — 794 ναῦφι L 1. man. — 795 προςέφη ACL Vrat. a.: μετέφη GHS. γρ. μετέφη A. — 797 ὥς ποτ᾽: ὥςπερ G. — 798 ἦ μὲν δὴ: ἤδη μὲν S Cant. Vrat. b. πολλὰς G Lips. Vrat. b. c. — 799 τοςόνδέ τε ACGL. τόςον δέ τε H. — 801 προτὶ: libri περὶ. A περι. — 802 ἕκτωρ H. ὧδέ γε: ὧδε δὲ ACH Eton. Vrat. b. c. A. ὧδε δε S. ὧδέ τι L. — 804 πολυςπορέων S. — 807 ὡς A. ἠγνώηςεν H.

A. c. 791 υἷι, conf. H. U. pg. 46. 791—795 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 795 προςέφη, non μετέφη scribendum esse demonstravi H. S. 209; accedit meliorum librorum auctoritas. — 798 Herodianus ἦ μὲν δή vel ἦ δὴ μέν: Aristarchus ἤδη μὲν ut Γ 184. — 801 προτὶ Aristarchus cum Zenodoto et Aristophane: alii περὶ. — 808 δ᾽ ἔλυς᾽: τινὲς ἀπὸ τοῦ λ τὴν ἀρχὴν ποιοῦνται καὶ προπεριςπῶςιν Herodianus.

πᾶϲαι δ᾽ ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ᾽ ἔϲϲυτο λαόϲ,
πεζοί θ᾽ ἱππῆέϲ τε· πολὺϲ δ᾽ ὀρυμαγδὸϲ ὀρώρει.
ἔϲτι δέ τιϲ προπάροιθε πόλιοϲ αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομοϲ ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἤ τοι ἄνδρεϲ Βατίειαν κικλήϲκουϲιν,
ἀθάνατοι δέ τε ϲῆμα πολυϲκάρθμοιο Μυρίνηϲ·
ἔνθα τότε Τρῶέϲ τε διέκριθεν ἠδ᾽ ἐπίκουροι.
Τρωϲὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ
Πριαμίδηϲ· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖϲτοι καὶ ἄριϲτοι
λαοὶ θωρήϲϲοντο μεμαότεϲ ἐγχείῃϲι.
Δαρδανίων αὖτ᾽ ἦρχεν ἐὺϲ πάιϲ Ἀγχίϲαο,
Αἰνείαϲ, τὸν ὑπ᾽ Ἀγχίϲῃ τέκε δῖ᾽ Ἀφροδίτη,
Ἴδηϲ ἐν κνημοῖϲι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖϲα,
οὐκ οἶοϲ, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνοροϲ υἷε,
Ἀρχέλοχόϲ τ᾽ Ἀκάμαϲ τε, μάχηϲ εὖ εἰδότε πάϲηϲ.
οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδηϲ,
ἀφνειοί, πίνοντεϲ ὕδωρ μέλαν Αἰϲήποιο,
Τρῶεϲ, τῶν αὖτ᾽ ἦρχε Λυκάονοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ,
Πάνδαροϲ, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸϲ ἔδωκεν.
οἳ δ᾽ Ἀδρήϲτειάν τ᾽ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαιϲοῦ,
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείηϲ ὄροϲ αἰπύ,
τῶν ἦρχ᾽ Ἄδρηϲτόϲ τε καὶ Ἄμφιοϲ λινοθώρηξ,
υἷε δύω Μέροποϲ Περκωϲίου, ὃϲ περὶ πάντων

V. L. 810 ὀρυγμαδὸϲ CGHL 1. man. — 811 πόλιοϲ προπάροιθεν Apoll. Lex. 102, 3, unde Bothius πόλιοϲ προπάροιθ᾽ edidit. πόληοϲ EL 2. man. — 813 ἤ τοι: libri ἤτοι. — 814 Μυρίννηϲ E 350, 41; 44; 45; 351, 20; 25. — 815 τρῷεϲ G. — 816 τρῳϲὶ L. κορυθαιόλοϲ E 352, 21. — 818 μεμαῶτεϲ CH ἐγχείῃϲι AGG. — 819 τ᾽ αὖ ἦρχεν L. πάϊϲ CGLS Strabo XIII, 585; 592. Apoll. Lex. 79, 24. πᾷϊϲ H. παῖϲ A. — 820 τὸν: ὃν E. — 821 κνήμαιϲι G. — 824 οἱ AC. — 826 τρῷεϲ GL. τῶν τ᾽ αὖ Vrat. A. — 828 οἱ A. οἵδ᾽ ἄρ Ἀδρήϲτειάν H Schol. Apoll. Rhod. I, 1116. ἀδράϲτειαν εἶχον G. — 829 πίτυαν ἔχον G. πιτύαν εἶχον Strabo XIII, 587. τυρείηϲ GL. — 830 ἄδραϲτόϲ G. ἄνδρηϲτοϲ S. — 831 Περκωϲίου: κερκοπίου G. περι A.

A. c. 811 οὕτωϲ αἰπεῖα ὡϲ ὀξεῖα Schol. A. — 813 Βατίειαν Herodianus προπαροξυτόνωϲ. — 814 Μυρίννη ἐν ἁπλότητι μὲν γράφεται τοῦ ρ̄, διπλόην δὲ ἔχει τοῦ ν̄ κατὰ τὸ Ἠρίννα Eust. 351, 41. — 816 κορυθαιόλοϲ δὲ παροξύνεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν Eust. 352, 28, vid. H. T. 421. Cod. A fere semper κορυθαιόλοϲ habet. — 819 πάϊϲ conf. H. U. p. 96. — 824 ὑπαὶ πόδα Herodianus cum Aristarcho: Tyrannio ὕπαι, conf. Schol. O 4. — 828 Ἀδρήϲτειαν δὲ θέλουϲι μέν τινεϲ τριϲυλλάβωϲ Δρήϲτειαν γράφειν Eust. 355, 13. Ἀπαιϲοῦ Herodianus. — 831 περὶ, non πέρι, Herodianus, cf. H. T. 337.

ἤδεε μαντοςύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
cτείχειν ἐς πόλεμον φθιςήνορα. τὼ δέ οἱ οὔ τι
πειθέcθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
οἳ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
καὶ Cηςτὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίςβην,
τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄςιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄςιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίςβηθεν φέρον ἵπποι
αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Cελλήεντος.
Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελαςγῶν ἐγχεςιμώρων,
τῶν οἳ Λάριςαν ἐριβώλακα ναιετάαςκον·
τῶν ἦρχ' Ἱππόθοός τε Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρηος,
υἷε δύω Λήθοιο Πελαςγοῦ Τευταμίδαο.
αὐτὰρ Θρήικας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως,
ὅςςους Ἑλλήςποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει.
Εὔφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων,
υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιςτον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.

V. l. 832 οὐδὲ οὓς: οὐδ' ἑοὺς ACGHL Vrat. a. b. A. οὐδὲ ἑοὺς Lips. Eton. Vrat. c. ΟΥΔ' ΕΟΥC Ambros. ἔαςκε A Ambros. CGH. — 833 CΤΙΧΕΙΝ Ambros. φθειςήνορα Eust. 355, 10, sed 356, 17 φθιςήνορα. τώ: ΤΩΙ Ambros. τώδε G. — 834 ΠΙΘΕCΘΗΝ Ambrosianus. — 835 οἱ A. περκώπην G. — 837 τῶν δ' αὖ G. — 839 ἄπο AH Apoll. de Synt. 308, 28: ἀπὸ CEGL. — 841 Λάριςαν ACH Lips. Eton. Vrat. a. Strabo V, 221; XIII, 620: λάριςςαν EGL. ναιετάεςκον G. — 842 ὄζος: ὄζω G. — 844 Πείροος: Πείρως E 358, 24; 359, 5. πείρωος G. conf. Δ 520, 525. — 847 διοτροφέος G. — 849 Ἀμυδῶνος: Ἀβυδῶνος Steph. Byz. 10, 12. Suidas I, 1, 32, 7. εὐρὺ ῥέοντος ACE 359, 22 HLS. εὐρυρέοντος G. εὐρυρέοντος Strabo VII, 330 ter. utrumque Eust. 360, 5. — 850 ἐπιςκίδναται G. αἶαν libri mei cum Cant. Eton. Lips. Vratt. Mosc. 1.: αἴη Eust. 359, 24.

A. c. 832 οὐδὲ οὓς non οὐδ' ἑούς scribendum est, δέ enim ante οὕς, quod olim digammum habuit, produci quidem potest, sed ε̄ in ἑούς nunquam, conf. θυγατέρᾱ ἦν Ε 371, Ζ 192. πόςεϊ ᾧ Ε 71. τέκεϊ ᾧ Ω 36, δ 175. cθένεϊ ᾧ Π 542. ἄχεϊ οὗ ο 358. δὲ ἰάχοντες δ 454. cμερδαλέᾱ ἰάχων Ε 302, Θ 321, Π 785. ἄρᾱ ἔρξαν Ξ 411. ἀπὸ ἕο (ἕθεν) Ε 343, Ζ 62, Κ 465, Μ 205, Ν 163, Υ 261, 278, ι 398, φ 136, 163. — 839 ἄπο Nicias et Ptolemaeus: ἀπὸ Herodianus cum Aristarcho, conf. ad 877. — 842 Πύλαιος Herodianus, vide Eust. 358, 15, conf. Lehrs. Arist. p. 307. — 848 nonnulli huic subiunxerunt „Πηλεγόνος θ' υἱὸς περιδέξιος Ἀςτεροπαῖος“ conf. Schol. Φ 140. Eust. 1228, 37. — 849, 850 ἐν δὲ τῷ „ἐπικίδναται αἴη“ ἢ „αἶαν“ (διττῶς γὰρ ἡ γραφή) αἶαν τινὲς οὐ τὴν γῆν ἐνόηςαν, ἀλλά τινα πηγήν, ὡς δῆλον ἐξ ὧν ὁ γεωγράφος φηςί, λέγων ὅτι ἡ παρ' Ὁμήρῳ Ἀμυδὼν Ἀβυδὼν ὕςτερον ἐκλήθη Eust. 360,

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάϲιον κῆρ
ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένοϲ ἀγροτεράων,
οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Ϲήϲαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺϲ Ἐρυθίνουϲ.
αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίοϲ καὶ Ἐπίϲτροφοϲ ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβηϲ, ὅθεν ἀργύρου ἐϲτὶ γενέθλη.
Μυϲῶν δὲ Χρόμιϲ ἦρχε καὶ Ἔννομοϲ οἰωνιϲτήϲ.
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖϲιν ἐρύϲατο κῆρα μέλαιναν,

V. ι. 851 δ' omitt. S. — 852 ἐξενετῶν A. καὶ ἐνετῶν G. — 854 δώματ' ἔναιον: ἔργ' ἐνέμοντο Strabo XIII, 590. — 855 κρώμναν τ' G. ἐριθύνουϲ L. — 856 Ἁλιζώνων EGH Strabo XII, 549. Et. Mg. 64, 1. αλιζώνων A. Ἀλαζώνων Cram. Epim. 78, 25. Ὀδίοϲ ACHL: Ὁδίοϲ EG Et. Mg. 64, 1. Schol. ω 304. — 857 τηλόθϊ L post ras. ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπηϲ, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένοϲ ἐϲτὶν Steph. Byz. 77, 14. — 859 ἐρύϲατο E 364, 10 et 19 GL: ἐρύϲϲατο ACH.

---

11. τὸν ϲτίχον „Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιϲτον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν" μεταγράφουϲιν οὕτωϲ „Ἀξιοῦ, ᾧ κάλλιϲτον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἴηϲ" Strabo VII, 330. φέρει δὲ τὸ ἔποϲ καὶ Εὔδοξοϲ ἄνευ τοῦ ν̄ „Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιϲτον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἶα" Schol. λ 239.

A. c. 852 Ἐνετῶν: Zenodotus Ἐνετῆϲ vel Ἐνέτηϲ, conf. Strab. XII, 543; 553. Eust. 361, 19. — 855 Κρῶμνάν τ' Αἰγίαλόν τε γράφεται δὲ „Κρῶμναν Κωβίαλόν τε" Steph. Byz. 40, 17. γράφουϲι δέ τινεϲ „Κρῶμναν Κωβίαλόν τε" Strabo XII, 545, conf. Eust. 362, 29, qui addit Ἀπολλώνιοϲ δὲ γράφει ἐν τοῖϲ ἑαυτοῦ „Κωβίαλον Κρώμναν τε καὶ ὑλήεντα Κύτωρον" (Apoll. Rhod. Argon. II, 942). παρ' Ὁμήρῳ δὲ μεταγράφεται ἀντὶ τοῦ „Κρώμναν τ' Αἰγίαλόν τε" „Κρώμναν Κρωβίαλόν τε" Schol. Apoll. Rhod. II, 942. post 855 nonnulli Καυκῶναϲ δ' αὖτ' ἦγε Πολυκλέοϲ υἱὸϲ ἀμύμων (Eust. Ἄμειβοϲ ἢ Ἀμύμων, Schol. Υ 329 Ἄμειβοϲ), οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον (Eust. κατὰ δώματα ναῖον ἢ κλυτὰ δώματ' ἔναιον, Schol. Υ 329 κλυτὰ δώματα ναῖον). ita Callisthenes apud Strabonem XII, 542. conf. Schol. Υ 329. Eust. 1210, 47. — 856 οἱ μὲν μεταγράφουϲιν „Ἀλαζώνων", οἱ δ' „Ἀμαζώνων" ποιοῦντεϲ, τὸ δ' „ἐξ Ἀλύβηϲ" „ἐξ Ἀλόπηϲ" ἢ „ἐξ Ἀλόβηϲ" Strabo XII, 550. γράφει (Ἔφοροϲ) γὰρ οὕτωϲ „αὐτὰρ Ἀμαζώνων Ὀδίοϲ καὶ Ἐπίϲτροφοϲ ἦρχον, ἐλθόντ' ἐξ Ἀλύπηϲ, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένοϲ ἐϲτί" Strabo XII, 550, qui paullo infra addit καὶ ἡ μεταγραφὴ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἀντιγράφων τῶν ἀρχαίων πίϲτιν καινοτομουμένη ἐπὶ τοϲοῦτον ϲχεδιαϲμῷ ἔοικεν. Palaephatus Ἀλαζώνων teste Strabone XII, 551, Menecrates et Apollodorus Ἀλίζωνων (XII, 552). λέγει (ὁ γεωγράφοϲ) δὲ καὶ ὅτι τὸ Ἁλιζώνων οὐ μόνον Ὀλιζώνων τινὲϲ μεταγράφουϲιν, ἀλλὰ καὶ Ἀλαζώνων Eust. 363, 18. — 857 ἐξ Ἀλύβηϲ: Ἀλύπηϲ Palaephatus apud Strabonem XII, 551. ἐκ Χαλύβηϲ alii teste Strabone XII, 549; 551. τὸ δὲ „ἐξ Ἀλύβηϲ" „ἐξ Ἀλύβων" τινὲϲ γράφουϲιν, ἕτεροι δὲ „ἐκ Χαλύβων", ἄλλοι „ἐξ Ἀλόπηϲ", ἢ κατὰ Μενεκράτην „ἐξ Ἀλόβηϲ", ἔτι δὲ καὶ „ἐκ Χαλύβηϲ" Eust. 363, 12. — 859 ἐρύϲατο etsi non hoc, sed omnibus ceteris locis habent libri meliores uno ϲ̄ scriptum, conf. Ε 344, Λ 363, Ο 290, Υ 194, 450, α 6, ξ 279, χ 372.

ἀλλ᾽ ἐδάμη ὑπὸ χερϲὶ ποδώκεοϲ Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶαϲ κεράιζε καὶ ἄλλουϲ.
Φόρκυϲ αὖ Φρύγαϲ ἦγε καὶ Ἀϲκάνιοϲ θεοειδὴϲ
τῆλ᾽ ἐξ Ἀϲκανίηϲ· μέμαϲαν δ᾽ ὑϲμῖνι μάχεϲθαι.
Μῄοϲιν αὖ Μέϲθληϲ τε καὶ Ἄντιφοϲ ἡγηϲάϲθην,
υἷε Ταλαιμένεοϲ, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη,
οἳ καὶ Μῄοναϲ ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶταϲ.
Νάϲτηϲ αὖ Καρῶν ἡγήϲατο βαρβαροφώνων,
οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ᾽ ὄροϲ ἀκριτόφυλλον
Μαιάνδρου τε ῥοὰϲ Μυκάληϲ τ᾽ αἰπεινὰ κάρηνα·
τῶν μὲν ἄρ᾽ Ἀμφίμαχοϲ καὶ Νάϲτηϲ ἡγηϲάϲθην,
Νάϲτηϲ Ἀμφίμαχόϲ τε, Νομίονοϲ ἀγλαὰ τέκνα,
ὃϲ καὶ χρυϲὸν ἔχων πόλεμον δ᾽ ἴεν, ἠύτε κούρη,
νήπιοϲ, οὐδέ τί οἱ τό γ᾽ ἐπήρκεϲε λυγρὸν ὄλεθρον,

V. l. 861 τρῶαϲ κεραΐζετο ἄλλουϲ G. — 862 αὖ: δὲ Strabo XIV, 680. δ᾽ αὖ Schol. Ν 793. — 863 ὑϲμίνῃ GL. — 864 μηιόϲιν S. μῄοϲι δ᾽ αὖ G. — 865 Ταλαιμένεοϲ: πυλαιμένεοϲ S. πηλεμένεοϲ G. γυγ^{αι}έη C. γυγαίηι A. — 866 ὑπο A. γεγαώταϲ G. — 867 Νάϲτηϲ: Μάϲθληϲ Strabo XIV, 661. Ναύϲτηϲ, μάλιϲτα δὲ κατὰ τὰ πλείω καὶ ἀκριβέϲτερα τῶν ἀντιγράφων Νάϲτηϲ δίχα τοῦ υ Eust. 367, 1. — 868 φθιρῶν ACG Vrat. b.: φθειρῶν EHLS Hesych. IV, 240. Schol. Β 494. Eust. 263, 23. Μυκάληϲ τ᾽: Μυκαληϲοῦ τ᾽ Schol. Β 494. — 869 τὲ ῥοὰϲ ACH. — 870 ἂρ GH. ἀρ A. ναύϲτηϲ C. — 871 νομείονοϲ H. — 872 ὃϲ δὴ χρυϲὸν G. ἔχ^{ω}ον H. πόλεμον δ᾽ AHL. — 873 οὐδέ τι οἱ AGH. οὐδ᾽ ἔτι οἱ L. τό γ᾽: τόδ᾽ Pseudoplut. 140, 40.

A. c. 860, 861 ἀθετοῦνται ἀμφότεροι Aristonicus. — 864 Μῄοϲιν et Μῄοναϲ Heraclides (ἄνευ τοῦ ῑ) apud Eust. 365, 27. Μέϲθληϲ: τινὲϲ καὶ Μέϲτρην γράφεϲθαι φαϲίν Eust. 366, 11. — 865 Γυγαίη: γράφεται δὲ ἐν τοῖϲ ϲχολίοιϲ καὶ ὅτι ἡ Μαϲϲαλιωτικὴ ἔκδοϲιϲ ἀντὶ τοῦ Γυγαίη λίμνη γυραίωϲ (γυραίη?) εἶχεν Eust. 366, 12. λίμνη Aristarchus: λίμνῃ Chaeris et Diodorus. οἱ δὲ ϲχολιαϲταὶ τὸ μὲν Γυγαίη δέχονται κατ᾽ εὐθεῖαν πτῶϲιν, τὸ δὲ λίμνῃ κατὰ δοτικήν Eust. 366, 3. ἀρέϲκει τοῖϲ παλαιοτέροιϲ εὐθεῖαν εἶναι καὶ τὸ λίμνη, καθὰ καὶ τὸ Γυγαίη Eust. 366, 8. — 866 προϲγράφουϲί τινεϲ τοῦτο τέταρτον ἔποϲ „Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Ὕδηϲ ἐν πίονι δήμῳ“. οὐδεμία δ᾽ εὑρίϲκεται Ὕδη ἐν τοῖϲ Λυδοῖϲ Strabo XIII, 626. ἡ δὲ κατ᾽ Εὐριπίδην μετὰ τὸν τρίτον ϲτίχον, οὗ ἀρχὴ τὸ „οἳ καὶ Μῄοναϲ ἦγον“ γράφει τέταρτον τοῦτον κατὰ ϲχῆμα ἐπαναλήψεωϲ „Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Ὕδηϲ ἐν πίονι δήμῳ“ Eust. 366, 13. — 868 Φθιρῶν Herodianus, conf. Eust. 368, 12. Cram. An. Ox. II, 41, 17; 133, 19; 274, 7. Et. Mg. 792, 43. — 870, 871 ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἀμφιμάχου ἐϲτὶ τὸ „ὃϲ καὶ χρυϲὸν ἔχων“. ὁ δὲ Cιμωνίδηϲ ἐπὶ τοῦ Νάϲτου λέγει Aristonicus. videtur igitur Simonides hos versus non legisse. — 874, 875 in cod. A obelo notantur. intercidit scholium Aristonici socordia librarii; nam si Aristarchus versus 860, 861 Homero abiudicaverat, hos pro genuinis habere non potuit.

ἀλλ᾽ ἐδάμη ὑπὸ χερcὶ ποδώκεοc Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, χρυcὸν δ᾽ Ἀχιλεὺc ἐκόμιccε δαΐφρων.
Cαρπηδὼν δ᾽ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκοc ἀμύμων
τηλόθεν ἐκ Λυκίηc, Ξάνθου ἄπο δινήεντοc.

ΙΛΙΑΔΟϹ Γ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόcμηθεν ἅμ᾽ ἡγεμόνεccιν ἕκαcτοι,
Τρῶεc μὲν κλαγγῇ τ᾽ ἐνοπῇ τ᾽ ἴcαν ὄρνιθεc ὥc,
ἠύτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἵ τ᾽ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέcφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ᾽ Ὠκεανοῖο ῥοάων
ἀνδράcι Πυγμαίοιcι φόνον καὶ κῆρα φέρουcαι·
ἠέριαι δ᾽ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἴcαν cιγῇ μένεα πνείοντεc Ἀχαιοὶ
ἐν θυμῷ μεμαῶτεc ἀλεξέμεν ἀλλήλοιcιν.
εὖτ᾽ ὄρεοc κορυφῇcι νότοc κατέχευεν ὀμίχλην,
ποιμέcιν οὔ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸc ἀμείνω,

V. ʟ. 874 ὑπο A. — 875 ἀχιλλεὺc GH. ἐκόμιcε G. — 876 ἦρχε CE GHL 1. man. — 877 ἄπο AH: ἀπὸ CE 368, 43; 369, 30 GL.

A. c. 877 ἄπο Aristarchus et Apollonius: ἀπὸ Ptolemaeus, sed conf. 839.

V. ʟ. 1 ἕκαcτοι: ἕκαcτοc Eust. 1840, 8. — 2 τρῷεc CGL. τ᾽ post κλαγγῇ omitt. AEGHL Townl. Eton. Mosc. 1. Et. Mg. 344, 49. Cram. An. Ox. II, 472, 18. Zonar. Lex. 729: habent CDS Apoll. Lex. 3, 12. Io. Alex. 31, 30. Et. Mg. 516, 19. Cram. An. Par. I, 237, 30. Strabo XII, 574. — 5 κλαγγῖ D. ταί γε D 1. man.: τ᾽ αἰγε D 2. man. πέτωνται D. πέτανται Schol. Ε 249. — 7 omitt. G. τ᾽ αἴγε D ex corr. — 8 οἵδ᾽ CDGH. οἳ δ᾽ L. ἆρ ADEGHL. ἶcαν D. — 10 ὥc τ᾽ ὄρεοc G. ceteri εὖτ᾽ ὄρεοc cum Schol. T 386. Et. Mg. 398, 46; 56; 57. Eust. 117, 37. Apoll. de Adv. 558, 7. κορυφαῖcι G. ὀμίχλην: ὁμίχλην ACDE 373, 26; 42. — 11 οὔ τι: οὔτε L.

A. c. 3 Cέλευκοc καὶ οἱ πλεῖcτοι ὑγιῶc ἐφίcτων τῷ „οὐρανόθι πρό". ἡ γὰρ εἰc θι παραγωγὴ τὸ ἐν τόπῳ cημαίνει. ὅπερ τινὲc μετέγραψαν τὸ „οὐρανόθεν", ἵνα τὸ ἐκ τόπου δηλωθῇ Apoll. de Adverb. 608, 17. — 10 εὖτ᾽ ὄρεοc Aristarchus: ηὖτε ὄρεοc Chia et Massiliensis cum quibusdam aliis, conf. Schol. T 386. Et. Mg. 398, 46 sqq. ὀμίχλην, conf. A 359. — 11 Aristarchus ἀμείνω: ὅτι τινὲc γράφουcι cὺν τῷ ν ἀμείνων Aristonicus. conf. Et. Mg. 82, 43 et Et. Gud. 44, 31 ἀμείνω χωρὶc τοῦ ν.

τόϲϲόν τίϲ τ' ἐπιλεύϲϲει, ὅϲον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵηϲιν·
ὣϲ ἄρα τῶν ὑπὸ ποϲϲὶ κονίϲαλοϲ ὤρνυτ' ἀελλὴϲ
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρηϲϲον πεδίοιο.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
Τρωϲὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδροϲ θεοειδὴϲ
παρδαλέην ὤμοιϲιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφοϲ· αὐτὰρ ὃ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάνταϲ ἀρίϲτουϲ
ἀντίβιον μαχέϲαϲθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
τὸν δ' ὡϲ οὖν ἐνόηϲεν ἀρηίφιλοϲ Μενέλαοϲ
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβῶντα,
ὥϲ τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ ϲώματι κύρϲαϲ,
εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
πεινάων· μάλα γάρ τε κατεϲθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν
ϲεύωνται ταχέεϲ τε κύνεϲ θαλεροί τ' αἰζηοί·
ὣϲ ἐχάρη Μενέλαοϲ Ἀλέξανδρον θεοειδέα
ὀφθαλμοῖϲιν ἰδών· φάτο γὰρ τίϲεϲθαι ἀλείτην·
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ϲὺν τεύχεϲιν ἆλτο χαμᾶζε.
τὸν δ' ὡϲ οὖν ἐνόηϲεν Ἀλέξανδροϲ θεοειδὴϲ
ἐν προμάχοιϲι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
ἂψ δ' ἑτάρων εἰϲ ἔθνοϲ ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.

V. l. 12 τόϲϲόν A. τίϲ τ': τιϲ D. ἐπιλεύϲει CDE. ὅϲον ἐπὶ S. ὅϲϲον ἐπὶ D. ἐπι A. λάαν DG. ἶηϲιν A. ἵηϲιν D. — 13 ὡϲ A. ποϲὶ D. κονίϲαλοϲ ACDGH Lips. Townl.: κονίϲϲαλοϲ EL. ὄρνυτ' L Et. Mg. 19, 55. — 14 διέπρηϲον CL. — 15 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. ἐπαλλήλοιϲιν A. — 16 τρωϲὶ L. τρωϲὶ DG Schol. H 8. τοῖϲιν μὲν E. — 17 παρδαλίην S. — 18 ὃ ACDGHL Cram. Epim. 108, 21. Et. Mg. 289, 29. — 19 προκαλλίζετο D. — 22 βιβῶντα ACDE 374, 7; 375, 32 GHLS Et. Mg. 197, 22; 574, 23. Et. Gud. 378, 8: recentiores βιβάντα, quod omni caret librorum auctoritate. — 23 ὥϲ τε DGHL: ceteri ὥϲτε. ἐπι L. — 26 ϲεύονται DL Et. Gud. 214, 18. — 27 ὡϲ A. θεοειδῆ C. — 28 τίϲεϲθαι AG: τίϲαϲθαι CDHLS Et. Or. 32, 10. ἀλείτην: ἀλίτην Et. Or. 32, 10. — 29 ἅλτο C. ἄλτο S. χαμᾶζε A: χαμάζε CDGHL. — 31 κατεπλήγη: κατεπλάγη C 1. man. HL.

A. c. 13 κονίϲαλοϲ: Ἀριϲτοφάνηϲ γράφει κονιϲάλου Schol. BL. — 18 αὐτὰρ ὃ δοῦρε: αὐτὰρ δοῦρε Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus (teste Schol BL), Callistratus, Ixion, αἱ χαριέϲτεραι. — 19 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκε Schol. A. — 19, 20 ἀθετοῦνται ἀμφότεροι Aristonicus. — 20 Aristarchus δηιοτῆτι: alii δηιότητι, conf. Zonar. Lex. 499. — 22 βιβῶντα, conf. N 807, λ 539, ο 255, H. T. 215. — 28 τίϲεϲθαι: τίϲαϲθαι cf. Γ 366, υ 121. Aristarchus ἀλείτην: ἀλείταϲ Zenodotus (cf. υ 121). de scriptura ἀλίτην vide H. T. 184. — 29 χαμᾶζε Herodianus, non χαμάζε.

ὡϲ δ' ὅτε τίϲ τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορϲοϲ ἀπέϲτη
οὔρεοϲ ἐν βήϲϲῃϲ, ὑπό τε τρόμοϲ ἔλλαβε γυῖα,
ἂψ δ' ἀνεχώρηϲεν, ὦχρόϲ τέ μιν εἷλε παρειάϲ,
ὣϲ αὖτιϲ καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων
δείϲαϲ Ἀτρέοϲ υἱὸν Ἀλέξανδροϲ θεοειδήϲ.
τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεϲϲεν ἰδὼν αἰϲχροῖϲ ἐπέεϲϲι·
Δύϲπαρι, εἶδοϲ ἄριϲτε, γυναιμανέϲ, ἠπεροπευτά,
αἴθ' ὄφελεϲ ἄγονόϲ τ' ἔμεναι ἄγαμόϲ τ' ἀπολέϲθαι.
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
ἦ που καγχαλόωϲι κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
φάντεϲ ἀριϲτῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν
εἶδοϲ ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔϲτι βίη φρεϲὶν οὐδέ τιϲ ἀλκή·
ἦ τοιόϲδε ἐὼν ἐν ποντοπόροιϲι νέεϲϲι
πόντον ἐπιπλώϲαϲ, ἑτάρουϲ ἐρίηραϲ ἀγείραϲ,
μιχθεὶϲ ἀλλοδαποῖϲι γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνῆγεϲ
ἐξ ἀπίηϲ γαίηϲ, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,
πατρί τε ϲῷ μέγα πῆμα πόληΐ τε παντί τε δήμῳ,
δυϲμενέϲιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ ϲοὶ αὐτῷ;
οὐκ ἂν δὴ μείνειαϲ ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
γνοίηϲ χ', οἵου φωτὸϲ ἔχειϲ θαλερὴν παράκοιτιν.
οὐκ ἄν τοι χραίϲμῃ κίθαριϲ τά τε δῶρ' Ἀφροδίτηϲ,

V. L. 33 τε omitt. GHL Rhet. Gr. III, 240, 13; 25. — 34 βήϲϲῃϲ' L Cant. βήϲῃϲ D Townl. βήϲϲαιϲ G. ἔλαβε D. — 35 ἂψ δ' ACDE bis GHL Eton.: vulgo ἄψ τ', quod in nullo codice repperi. — 36 ὣϲ δ' Rhet. Gr. III, 222, 12. ὡϲ A. αὖθιϲ CDH Rhet. Gr. III, 201, 22. αὖθιϲ ἢ αὖτιϲ E 377, 11. τρῴων CGL. — 37 ἀτρέῶϲ (o supra) C. ἀτρέωϲ D. — 38 ἐπέεϲϲι CE. — 39 ἠπεροπεύτα G. — 40 ὄφελέϲ τ' S. ἔμμεναι DGH. — 41 πολυκέρδιον C. — 42 ἔμμεναι DGH. — 43 ἢ D. εἴ που παγκαλόωϲι Bekk. Anecd. 1148. κάρη κομόωντεϲ A: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 44 καλλόν G. — 45 ἔπ' omnes libri mei. οὔτέ τιϲ D. — 46 ἦ: ἢ CL. νέεϲϲι ACEGH. — 47 ἀρίηραϲ Barocc. Eton. — 51 δυϲμενέϲι DH. δυϲμενέεϲϲι CG. κατηφίην D. δέ ϲοι CDEL. — 53 γνοίηϲ θ' Eton. Vrat. A. — 54 ἄν τι E. ἄν ϲοι L.

A. c. 35 παρειάϲ Aristophanes et Aristarchus: παρειά altera Aristarchi (?). παρειά δυϊκῶϲ Ixio, cui adversatur Ptolem. Ascalonita. παρηά Dion. Sidonius, cf. H. T. 332. — 40 post hunc „μηδέ τι γούναϲιν οἷϲιν ἐφέϲϲαϲθαι φίλον υἱόν" (I 455) Dionysius Scythobrachion apud Eust. 380, 30. — 42 ὑπόψιον: ἐπόψιον Aristophanes. — 43 ἦ Herodianus. — 46 ἦ Herodianus et Nicanor: alii ἤ. — 51 κατηφείην Aristarchus, Aristophanes, Sosigenes, Argolica, αἱ χαριέϲταται: κατηφείη Zenodotus. — 54 κίθαριϲ: τινὲϲ μετέγραψαν κίδαριϲ Aristonicus, conf. Eust. 381, 13.

ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ᾽ ἐν κονίῃςι μιγείης.
ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη
λάινον ἕςςο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ᾽, ὅςςα ἔοργας.
τὸν δ᾽ αὖτε προςέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί με κατ᾽ αἶςαν ἐνείκεςας οὐδ᾽ ὑπὲρ αἶςαν,
αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐςτιν ἀτειρής,
ὅς τ᾽ εἶςιν διὰ δουρὸς ὑπ᾽ ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνῃ
νήιον ἐκτάμνῃςιν, ὀφέλλει δ᾽ ἀνδρὸς ἐρωήν·
ὣς ςοὶ ἐνὶ ςτήθεςςιν ἀτάρβητος νόος ἐςτί.
μή μοι δῶρ᾽ ἐρατὰ πρόφερε χρυςέης Ἀφροδίτης·
οὔ τοι ἀπόβλητ᾽ ἐςτὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
ὅςςά κεν αὐτοὶ δῶςιν, ἑκὼν δ᾽ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο.
νῦν αὖτ᾽, εἴ μ᾽ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεςθαι,
ἄλλους μὲν κάθιςον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
αὐτὰρ ἔμ᾽ ἐν μέςςῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
ςυμβάλετ᾽ ἀμφ᾽ Ἑλένῃ καὶ κτήμαςι πᾶςι μάχεςθαι.
ὁππότερος δέ κε νικήςῃ κρείςςων τε γένηται,
κτήμαθ᾽ ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ᾽ ἀγέςθω·
οἱ δ᾽ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιςτὰ ταμόντες
ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέςθων
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.
ὣς ἔφαθ᾽, Ἕκτωρ δ᾽ αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούςας,
καί ῥ᾽ ἐς μέςςον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας
μέςςου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ᾽ ἱδρύνθηςαν ἅπαντες.
τῷ δ᾽ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ

V. l. 56 τρῷες GH. δειλήμονες D. ἤ τέ κεν D. ἦ ῥά κεν G. — 57 ἕςςο D. — 61 ὅς τ᾽: ὃς G. εἶςι DG. ὑπανέρος A. — 63 ὥς τοι EGL. ἐνὶ: ἐν E. ἐςτί ACG. — 64 χρυςῆς ACDEGHLS Schol. K 479. — 65 οὔ τοι: οὔτι DGS. — 66 ὅςςά κεν AC. — 67 με θέλεις DL. — 67 Τρῶας κάθιςον Et. Mg. 483, 18. τρῷας G. — 70 ςυμβάλλετ᾽ G. ἑλένην D. — 71 κρείςςών D. — 72 ἄγεςθαι H Vrat. c. — 75 ἀχαΐδα L. — 76 *αὖτε χάρη: libri αὖτ᾽ ἐχάρη. — 77 καί ῥ᾽: ὅ ῥ᾽ S. μέςον G. τρώων GL. — 78 abest a cod. A. μέςον (ς superscr.) G. τοὶ δ᾽: οἵδ᾽ H. ἱδρύνθηςαν D. ἱδρύθηςαν H. — 79 κάρη κομόωντες A: ceteri καρηκομόωντες.

A. c. 55 μιγείης, conf. G. Hermann. Opusc. II, 34. — 56 δειδήμονες: Zenodotus ἐλεήμονες, conf. Schol. Γ 453, H 390. — 57 ἕςςο Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus: videntur alii εἷςο scripsisse. — 64 χρυςέης: χρυςῆς, χρυςῇ fere omnibus locis in libris occurrunt (vide indicem editionis Odysseae p. 352), vitio librariorum, qui formas orationis solutae poëticis substituerunt. — 71 κρείςςων: κρείςςω Zenodotus. — 74 ναίοιτε: ναίοιμεν Zenodotus. — 76 αὖτε χάρη, conf. H. U. 99 sq.

ἰοῖcίν τε τιτυcκόμενοι, λάεccί τ' ἔβαλλον.
αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄυcεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
    ἴcχεcθ' Ἀργεῖοι· μὴ βάλλετε κοῦροι Ἀχαιῶν·
cτεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἕκτωρ.
    ὣc ἔφαθ', οἳ δ' ἔcχοντο μάχης ἄνεῴ τε γένοντο
ἐccυμένως. Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροιcιν ἔειπε·
    κέκλυτέ μευ Τρῶεc καὶ ἐυκνήμιδεc Ἀχαιοὶ
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶαc καὶ πάνταc Ἀχαιοὺc
τεύχεα κάλ' ἀποθέcθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸν δ' ἐν μέccῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
οἴουc ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμαcι πᾶcι μάχεcθαι.
ὁππότεροc δέ κε νικήcῃ κρείccων τε γένηται,
κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέcθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιcτὰ τάμωμεν.
    ὣc ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεc ἀκὴν ἐγένοντο cιωπῇ.
τοῖcι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸc Μενέλαοc·
    κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιcτα γὰρ ἄλγοc ἱκάνει
θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
Ἀργείουc καὶ Τρῶαc, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποcθε
εἵνεκ' ἐμῆc ἔριδοc καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆc.
ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατοc καὶ μοῖρα τέτυκται,

V. L. 80 ἰοῖcι DGH Schol. Θ 347, Φ 50. τε omitt. CDG. — 81 ὃ ACDGHL. — 83 τι: τοι Eust. 299, 14. — 84 οἳ δ' D. οἵδ' CHL. ἄνεῳ AE 387, 36; 43; 46 GLS. — 85 ἔειπε CGH. — 86 τρῷεc G. εὐκνήμιδεc CDGL. post hunc addunt ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸc ἐνὶ cτήθεccι κελεύει CG Barocc. Cant. Mor. Lips. Townl. Harl. Eton., conf. Θ 6. — 88 τρῷαc G. — 89 ἔπι A. πολυβοτείρη D. — 90 ἐc μέccον Vrat. a. — 91 οἴουc δ' D. — 92 κρείccων τὲ AD. κρείττων L Schol. Γ 457. Plutarchus Quaest. conv. 9, 13, 1 huic versui substituit eum, qui legitur 255. — 93 γυναῖκάδε H. — 94 τάμοιμεν G. — 95 ὡc A. οἳ δ' D. οἵδ' CL. — 97 ἐμοῖο H Cant. Vrat. b. — 98 διακριθήμεναι C 1. man. DGL. ἤδη: ἄμφω S Cant. Harl. — 99 τρῷαc GL. πολλὰ κακὰ D. πέποcθε (α supra ο) A. πέποιcθε S. — 100 ἐμεῖο ἔριδοc G. εἵνεκ' DH. — 101 ὁποτέρω L. τετύκτω D.

A. c. 84 ἄνεῳ: ἄνεω Apollonius cum Aristarcho, cf. H. T. 191. — 92 Aristarchus κρείccων: κρείccω Zenodotus ut 71. — 99 Aristarchus Ἀργείουc καὶ Τρῶαc: Ἀργεῖοι καὶ Τρῶεc Zenodotus. Herodianus πέποcθε: πέπαcθε Aristarchus, cf. H. T. 336. — 100 Aristarchus ἀρχῆc: ἄτηc Zenodotus, conf. Schol. Ω 28.

τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιϲτα.
οἴϲετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
γῇ τε καὶ ἠελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖϲ οἴϲομεν ἄλλον.
ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὅρκια τάμνῃ
αὐτόϲ, ἐπεί οἱ παῖδεϲ ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιϲτοι,
μή τιϲ ὑπερβαϲίῃ Διὸϲ ὅρκια δηλήϲηται.
αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένεϲ ἠερέθονται·
οἷϲ δ' ὁ γέρων μετέῃϲιν, ἅμα πρόϲϲω καὶ ὀπίϲϲω
λεύϲϲει, ὅπωϲ ὄχ' ἄριϲτα μετ' ἀμφοτέροιϲι γένηται.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρηϲαν Ἀχαιοί τε Τρῶέϲ τε
ἐλπόμενοι παύϲαϲθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο.
καί ῥ' ἵππουϲ μὲν ἔρυξαν ἐπὶ ϲτίχαϲ, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
πληϲίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶϲ ἄρουρα.
Ἕκτωρ δὲ προτὶ ἄϲτυ δύω κήρυκαϲ ἔπεμπε
καρπαλίμωϲ ἄρνάϲ τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέϲϲαι.
αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
νῆαϲ ἔπι γλαφυρὰϲ ἰέναι, ἠδ' ἄρνα κέλευεν

V. L. 102 τεθναίῃ G. τεθνέῃ D. διακριθεῖτε GL Schol. Ω 264. διακριθῆτε C Vrat. a. διακρινθῆτε Barocc. Eton. Vrat. A. Pseudoplut. 106, 44. διακρίνθητε Bekk. An. 1266. διακριθείητε D, conf. ω 531. — 103 οἴϲεται δ' ἄρνα H. οἴϲετε δ' Suidas I, 1, 237, 2. οἴϲατε Zonar. Lex. 1436. ἕτερον μὲν λευκὸν G. — 105 ἄξατε G. τάμῃ H. τάμνοι Apoll. Lex. 150, 17. — 108 ἀεὶ G. — 109 μετέειϲιν C. πρόϲω καὶ ὀπίϲω E. — 110 λεύϲει D. μεταμφοτέροιϲι A. — 111 ὡϲ A. οἳ δ' DL. οἵδ' CH. τρῷεϲ τε CG. — 112 εὐχόμενοι H et supra γρ. ἐλπό. παύϲαϲθαι ACDEGHLS Barocc. Cant. Lips. Vrat. a. A. Townl. Eton. Mosc. 1. 3. Schol. B 12: vulgo παύϲεϲθαι. — 113 ἔρυξαν: ἔρυϲαν S. — 116 προτι A. πρὸ τὶ H. ἔπεμπε ADH. ἔπεμψε CGS Lips. Townl. Eton. Vrat. a. A. — 117 ἀρνάϲ τε AC. ἄρναϲ τὲ D. καλέϲαι G. — 118 ὁ ACDGHL. — 119 ἔπι: ἐπὶ ACDGHL. * ἄρνα κέλευεν: vulgo ἄρν' ἐκέλευεν cum AH. ἄρν' ἐκέλευϲεν CDGLS Cant. Barocc. Lips. Vrat. a. b. A. Eton. Mosc. 1. Athenaeus XIV, 660.

A. c. 102 διακρινθεῖτε διὰ διφθόγγου ἐν τοῖϲ ἀκριβεϲτέροιϲ τῶν ἀντιγράφων φέρει τὴν παραλήγουϲαν Eust. 388, 26. cf. Et. Mg. 267, 36. — 103 οἴϲετε Aristarchus, ut 105 ἄξετε. — 108—110 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 112 παύϲαϲθαι librorum optimorum auctoritate ita firmatur, ut ab iis recedere nisi gravissimis de causis non liceat. Sed nostro loco nulla est causa, cur auctoritatem librorum deseramus (ἔλπομαι enim non solum aoristo iungitur, si quid iam factum esse creditur, sed etiam si quid tam certe exspectatur, ut paene factum esse existimare possis), quin etiam aoristus esset praeferendus, si libri meliores in hac scriptura non ita consentirent, sicut Γ 98 φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη, Γ 366 ἦ τ' ἐφάμην τίϲαϲθαι Ἀλέξανδρον κακότητοϲ, υ 121 φάτο γὰρ τίϲαϲθαι ἀλείταϲ.

οἰϲέμεναι· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθηϲ' Ἀγαμέμνονι δίῳ.
    Ἶριϲ δ' αὖθ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελοϲ ἦλθεν,
εἰδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
τὴν Ἀντηνορίδηϲ εἶχε κρείων Ἑλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδοϲ ἀρίϲτην.
τὴν δ' εὗρ' ἐν μεγάρῳ· ἣ δὲ μέγαν ἱϲτὸν ὕφαινε
δίπλακα πορφυρέην, πολέαϲ δ' ἐνέπαϲϲεν ἀέθλουϲ
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓϲ ἕθεν εἵνεκ' ἐπάϲχον ὑπ' Ἄρηοϲ παλαμάων,
ἀγχοῦ δ' ἱϲταμένη προϲέφη πόδαϲ ὠκέα Ἶριϲ·
    δεῦρ' ἴθι νύμφα φίλη, ἵνα θέϲκελα ἔργα ἴδηαι
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοιϲι φέρον πολύδακρυν ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἳ δὴ νῦν ἕαται ϲιγῇ, πόλεμοϲ δὲ πέπαυται,
ἀϲπίϲι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδροϲ καὶ ἀρηίφιλοϲ Μενέλαοϲ
μακρῇϲ ἐγχείῃϲι μαχήϲονται περὶ ϲεῖο·
τῷ δέ κε νικήϲαντι φίλη κεκλήϲῃ ἄκοιτιϲ.
    ὣϲ εἰποῦϲα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρόϲ τε προτέροιο καὶ ἄϲτεοϲ ἠδὲ τοκήων.
αὐτίκα δ' ἀργεννῇϲι καλυψαμένη ὀθόνῃϲιν
ὡρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουϲα,
οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο,

V. l. 120 ὃ GL. ὅδ' CDH. ἄρ' omitt. D. ἂρ HL. — 121 ἦλθε D. — 122 ἀντϊνορίδαο D. ἀντηνορείδαο G. — 123 εἶχε omnes. ἑλικάων D. — 125 ἣ Athenaeus V, 191. ἠδὲ μέγαν G. ὕφαινε ACEGH Athenaeus. — 126 μαρμαρέην ACDE 392, 30; 393, 2 GHS Athenaeus. Schol. Theocr. XV, 34: πορφυρέην L. πολέαϲ: πολλοὺϲ Schol. Theocr. II, 18. Apoll. Lex. 129, 1. — 127 τρῴων GL. — 128 οὓϲ, ἕθεν A. οὓϲ ἕθεν CDEGHL Athenaeus V, 191. Apoll. Lex. 63, 11. Et. Mg. 124, 11. Schol. A 114. ὑπὲρ ἄρηοϲ D. — 131 τρῴων CGL. — 133 πτολέμοιο S. — 134 οἵ GH. ἕαται A. πόλεμόϲδε D. — 135 παρα AGH. — 137 μακρῇϲ' D. μακροῖϲ ἐγχείοιϲι G. — 138 τῶ δέ γε L. γυνή: γρ. φίλη H. — 139 ὥϲ A. ἵμερον A. — 140 προτεροῦ E. — 141 ἀργενῆϲϊ DG. — 142 κατα ACDL. κατὰ, δάκρυ χέουϲα S. — 143 τῇ γε: τῇδε S Cant.

A. c. 122 γαλόῳ Trypho et Herodianus, conf. Eust. 391, 43. Et. Mg. 220, 9. Cram. Epim. 100, 25. — 126 πορφυρέην Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus. — 128 οὓϲ ἑθεν Herodianus, sed conf. Il. Pros. A 114, ubi οὓϲ ἕθεν scribi iubet, vid. H. T. 236.

Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Ϲκαιαὶ πύλαι ἦϲαν.
οἳ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
Λάμπόν τε Κλυτίον θ' Ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος,
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Ϲκαιῇϲι πύλῃϲι,
γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
ἐϲθλοί, τεττίγεϲϲιν ἐοικότες, οἵ τε καθ' ὕλην
δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεϲϲαν ἱεῖϲι.
τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἧντ' ἐπὶ πύργῳ.
οἳ δ' ὡς οὖν εἴδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦϲαν,
ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
οὐ νέμεϲιϲ Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺϲ
τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάϲχειν·
αἰνῶϲ ἀθανάτῃϲι θεῇϲ εἰϲ ὦπα ἔοικεν·
ἀλλὰ καὶ ὥϲ, τοίη περ ἐοῦϲ', ἐν νηυϲὶ νεέϲθω,
μὴ δ' ἡμῖν τεκέεϲϲί τ' ὀπίϲϲω πῆμα λίποιτο.
ὣϲ ἄρ' ἔφαν, Πρίαμοϲ δ' Ἑλένην ἐκαλέϲϲατο φωνῇ·
δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦϲα φίλον τέκοϲ ἵζευ ἐμεῖο,

V. l. 144 τὲ C. — 146 οἵδ' H: ceteri οἱ δ'. ἀμφι A. — 147 λάμπόν τε AD. λάμποντα G. Κλυτίον ACDEG: κλύτιόν HL. — 148 οὐκαλέγων L. τὲ C. τε omitt. G. — 149 εἵατο CD. ϲκαιαῖϲϊ πυλαῖϲϊ G. πύλῃϲι CDH. — 150 γέραι S. γρ. καὶ γήρεϊ ὡϲ οὔδεϊ A. δὴ: δὲ G. — 152 δενδρέῳ ACDEGH. δένδρω L. δένδρει Diog. Laert. III, 9. ἑζόμενοι S Cant. λυριόεϲϲαν G. ἱεῖϲι GH Diog. Laert. III, 9. Bachm. Anecd. II, 180, 12. ἱεῖϲι D. ἱεῖϲιν L. ἵεῖϲιν A. ἱεῖϲιν CEG Schol. Λ 270. — 153 τοῖοι: τοῖϲιν G. τρῴων GL. ἧντ': ἧντ' D. εἶντ' G. ἐπι A. — 154 οἳ δ' CHL Apoll. Lex. 137, 33. εἴδονθ' ACHL Harl. Vrat. a. A. ἴδονθ' D. εἶδον θ' S: εἶδον G Apoll. Lex. 137, 33. Hesych. IV, 335. Et. Mg. 697, 36, conf. Θ 251. — 155 ἡκα G. — 156 τρῴαϲ G. τρῶαϲ τε καὶ HL. εὐκνήμϊδαϲ CDGHL. — 157 τοίηδ' D. — 158 ἀθανάτῃϲι Athen. V, 188; XIII, 566. Et. Mg. 36, 6. θεῇϲ ACE 148, 32 L Athen. V, 188; XIII, 566. Et. Mg. 36, 6. Bekk. An. 8, 31. Rhet. Gr. II, 390, 7. Schol. ρ 24. θεῇϲ' DH: θεαῖϲ G Eust. 397, 9; 33; 1369, 8. Schol. T 282. Cram. Epim. 218, 32. ἔοικεν: ἐῴκει L Eust. 1369, 8. — 159 ὧϲ A: ceteri ὧϲ. ἐοῦϲα D. — 160 μὴ δ' ACDL. μὴ G: ceteri μηδ'. ὀπίϲω E. λίπηται E 398, 8 L. — 161 ὡϲ A. ἆρ DG. ἐκαλέϲϲατο: καλέϲϲατο CD. καλέϲατο G. — 162 ἵζευ D. ἵζου G. ἐμοῖο S.

A. c. 144 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Schol. H 9, 10. — 147 Κλυτίον, conf. H. T. 399. — 152 δενδρέῳ Aristarchus: Zenodotus δένδρει. — 155 ἦκα: ὦκα Zenodotus et Crates. — 157 τοιῇδ' Herodianus, conf. Et. Mg. 416, 21: τοίῃδ' Schol. V ad Ω 15. — 158 θεῇϲ: θεαῖϲ, cf. H. T. 279. — 159 ὧϲ Herodianus, vide A 116.

ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόϲιν πηούϲ τε φίλουϲ τε·
οὔ τί μοι αἰτίη ἐϲϲί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰϲιν,
οἵ μοι ἐφώρμηϲαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν·
ὥϲ μοι καὶ τόνδ᾽ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃϲ,
ὅϲ τιϲ ὅδ᾽ ἐϲτὶν Ἀχαιὸϲ ἀνὴρ ἠύϲ τε μέγαϲ τε.
ἤ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονεϲ ἄλλοι ἔαϲι·
καλὸν δ᾽ οὕτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖϲιν,
οὐδ᾽ οὕτω γεραρόν· βαϲιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικέ.
τὸν δ᾽ Ἑλένη μύθοιϲιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
αἰδοῖόϲ τέ μοί ἐϲϲι φίλε ἑκυρὲ δεινόϲ τε·
ὡϲ ὄφελεν θάνατόϲ μοι ἁδεῖν κακόϲ, ὁππότε δεῦρο
υἱέι ϲῷ ἑπόμην θάλαμον γνωτούϲ τε λιποῦϲα
παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν.
ἀλλὰ τά γ᾽ οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουϲα τέτηκα.
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ᾽ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷϲ·
οὗτόϲ γ᾽ Ἀτρείδηϲ, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
ἀμφότερον, βαϲιλεύϲ τ᾽ ἀγαθὸϲ κρατερόϲ τ᾽ αἰχμητήϲ·
δαὴρ αὖτ᾽ ἐμὸϲ ἔϲκε κυνώπιδοϲ, εἴ ποτ᾽ ἔην γε.
ὣϲ φάτο, τὸν δ᾽ ὁ γέρων ἠγάϲϲατο φώνηϲέν τε·
ὦ μάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενέϲ, ὀλβιόδαιμον,
ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἤδη καὶ Φρυγίην εἰϲήλυθον ἀμπελόεϲϲαν,
ἔνθα ἴδον πλείϲτουϲ Φρύγαϲ ἀνέραϲ, αἰολοπώλουϲ,

V. l. 163 ἴδῃ ADHL Schol. Є 695, α 238: ἴδῃϲ CE 398, 43 GS. τὸ δὲ ἴδῃϲ γρ. καὶ ἴδῃ Eust. 398, 44. — 164 οὔ τί μοι A Bekk. An. 826, 12; 828, 17; 829, 6. Eust. 70, 16: vulgo οὔτι μοι. αἴτιοι εἰϲὶν GL. — 166 ἐξονομήνηϲ Et. Gud. 182, 12. — 167 ἀχαιῶν[οϲ] D. — 168 ἔαϲι CGH. — 169 εἶδον ὀφθαλμοῖϲ H. — 170 δὲ ἀνδρὶ Athen. XIII, 566. ἔοικε CG. — 172 δέ μοί Apoll. Lex. 57, 22. μοι ἐϲϲὶ ACDEGHL Et. Mg. 29, 25; 324, 53. Eust. 873, 10; 1357, 50. Apoll. Lex. 15, 8. — 173 ἀδεῖν E bis GL. ἄδδειν D. — 174 γνωϲτούϲ D. — 175 ὁμιλικίην D. — 177 μεταλᾶϲ D. — 178 οὗτοϲ δ᾽ Apoll. de Synt. 73, 12. γ᾽ omitt. G. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 179 κρατερὸϲ αἰχμητήϲ D. — 181 ὡϲ A. φᾶτο D. ἠγάϲατο DG Et. Mg. 614, 5. — 182 μοιριγενὲϲ D Zonar. Lex. 458. — 183 ἦ D. ῥὰ DH. — 184 ἐϲήλυθον H. — 185 ἔνθ᾽ εἶδον E. φρύγαϲ, ἀνέραϲ A. ἀνέρεϲ[αϲ] H. αἰοπώλουϲ G.

A. c. 163 ἴδῃ Aristarchus: ἴδῃϲ Zenodotus, vide Cram. Epim. 209, 16 et Aristonicum apud Schol. A ὅτι χωρὶϲ τοῦ ϲ γράφειν ὁμηρικώτερον. — 176 τάγ᾽: διὰ τοῦ κε ϲυνδέϲμου ϲυνάλειπται τάκε. γρ. δὲ καὶ τάγε Schol. A.

λαοὺϲ Ὀτρῆοϲ καὶ Μυγδόνοϲ ἀντιθέοιο,
οἵ ῥα τότ᾽ ἐϲτρατόωντο παρ᾽ ὄχθαϲ Ϲαγγαρίοιο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουροϲ ἐὼν μετὰ τοῖϲιν ἐλέχθην
ἤματι τῷ, ὅτε τ᾽ ἦλθον Ἀμαζόνεϲ ἀντιάνειραι·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ οἳ τόϲοι ἦϲαν, ὅϲοι ἑλίκωπεϲ Ἀχαιοί.
δεύτερον αὖτ᾽ Ὀδυϲῆα ἰδὼν ἐρέειν᾽ ὁ γεραιόϲ·
εἴπ᾽ ἄγε μοι καὶ τόνδε φίλον τέκοϲ, ὅϲ τιϲ ὅδ᾽ ἐϲτί·
μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο,
εὐρύτεροϲ δ᾽ ὤμοιϲιν ἰδὲ ϲτέρνοιϲιν ἰδέϲθαι.
τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸϲ δὲ κτίλοϲ ὣϲ ἐπιπωλεῖται ϲτίχαϲ ἀνδρῶν·
ἀρνειῷ μιν ἐγώ γε ἐΐϲκω πηγεϲιμάλλῳ,
ὅϲ τ᾽ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειθ᾽ Ἑλένη Διὸϲ ἐκγεγαυῖα·
οὗτοϲ δ᾽ αὖ Λαερτιάδηϲ, πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
ὃϲ τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκηϲ κραναῆϲ περ ἐούϲηϲ,
εἰδὼϲ παντοίουϲ τε δόλουϲ καὶ μήδεα πυκνά.
τὴν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντήνωρ πεπνυμένοϲ ἀντίον ηὔδα·
ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔποϲ νημερτὲϲ ἔειπεϲ·
ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ᾽ ἤλυθε δῖοϲ Ὀδυϲϲεὺϲ
ϲεῦ ἕνεκ᾽ ἀγγελίηϲ ϲὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ.
τοὺϲ δ᾽ ἐγὼ ἐξείνιϲϲα καὶ ἐν μεγάροιϲι φίληϲα,
ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Τρώεϲϲιν ἐν ἀγρομένοιϲιν ἔμιχθεν,
ϲτάντων μὲν Μενέλαοϲ ὑπείρεχεν εὐρέαϲ ὤμουϲ,

V. L. 186 μυγδόνοϲ ACDEGH Cant. Mor. Lips. Vrat. A. Cram. An. Par. III, 348, 20. — 187 οἵ ῥὰ D. — 188 ἐλέχθην: ἐλέγμην Strabo XII, 552; XIV, 681. — 189 τ᾽ omitt. G. — 190 οὐδ᾽ οἳ ACDL: οὗτοι Philem. Lex. 26, 35. τοὶ G. τόϲϲοι D. — 191 αὖθ᾽ C. ὀδυϲϲῆα DGH. — 192 εἶπ᾽ D. ἐϲτί ACGH. — 193 κεφαλὴν H. — 194 ἠδὲ G. — 195 πολυβοτείρῃ D. — 196 κτῖλοϲ D. ὡϲ A. — 197 μιν: μὲν S. ἔγωγ᾽ G. — 198 οἰῶν ACEL Et. Mg. 669, 22. Et. Gud. 465, 6. οἴων Et. Mg. 620, 23: vulgo ὀΐων. — 202 τὲ A. τε omitt. L. — 203 αὖτ᾽: αὖ L Lips. ηὖδα D. — 204 ἔειπαϲ GL Mor. Barocc. Vrat. a. 1. man. Lips. 1. man. — 205 ἦλθε D. — 206 ϲέθ, ἕνεκ᾽ G. ἕνεκ᾽, ἀγγελίηϲ A. — 207 τούϲδε δ᾽ ἐγὼ ξείνιϲα L. ἐξείνιϲα G. — 208 ἀμφοτέρην Et. Mg. 179, 34. — 209 τρῴεϲϲιν L. — 210 ὑπήρεχεν D.

A. c. 193 κεφαλῇ: κεφαλὴν Aristarchus. — 198 οἰῶν Ptolem. Ascalon. cum Aristarcho: ὀΐων Aristonicus, conf. Et. Mg. 620, 23. Eust. 403, 34. — 206 ϲέθ: Zenodotus ϲῆϲ (vel ἧϲ), conf. Apoll. Lex. 7, 14.

ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυccεύc·
ἀλλ' ὅτε δὴ μύθουc καὶ μήδεα πᾶcιν ὕφαινον,
ἦ τοι μὲν Μενέλαοc ἐπιτροχάδην ἀγόρευε
παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέωc, ἐπεὶ οὐ πολύμυθοc
οὐδ' ἀφαμαρτοεπήc, εἰ καὶ γένει ὕcτεροc ἦεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητιc ἀναΐξειεν Ὀδυccεύc,
cτάcκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεcκε κατὰ χθονὸc ὄμματα πήξαc,
cκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίcω οὔτε προπρηνὲc ἐνώμα,
ἀλλ' ἀcτεμφὲc ἔχεcκεν, ἀΐδρεϊ φωτὶ ἐοικώc·
φαίηc κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὔτωc·
ἀλλ' ὅτε δὴ ὄπα τε μεγάλην ἐκ cτήθεοc εἵη
καὶ ἔπεα νιφάδεccιν ἐοικότα χειμερίῃcιν,
οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυcῆί γ' ἐρίccειε βροτὸc ἄλλοc·
οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυcῆοc ἀγαccάμεθ' εἶδοc ἰδόντεc.
τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραιόc·
τίc τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλοc Ἀχαιὸc ἀνὴρ ἠΰc τε μέγαc τε,

V. L. 211 ἑζομένων D Schol. Ψ 711. — 213 ἤτοι libri cum Apoll. de Synt. 267, 11; de Coni. 524, 29; de Adv. 551, 1. ἐπιτροχάδην C. ἀγόρευε ACEGHL. — 215 εἰ καὶ CDE 406, 30; 407, 17 GHLS Apoll. Lex. 82, 1. Cram. Epim. 184, 6: ἢ καὶ AE 407, 18 Townl. Eton. Schol. A 219. Schol. Plat. Gorg. 469 B. Et. Mg. 415, 19; 37. Et. Gud. 250, 43. Cram. An. Par. III, 126, 4; 156, 29; 302, 17. Epim. 190, 7. ἢ Cram. Epim. 193. 15. ἦεν H. — 217 ὑπαι L. κατα A. — 218 ὀπίccω D. — 219 ἀΐδρεϊ AGH: ἀΐδρει CE 406, 37; 407, 35 L Schol. N 69. Et. Mg. 42, 33. ἀΐδρι S Cant. Townl. Vrat. b. c. ἀΐδρϊ (ε superscr.) D. — 220 φαίηc G. κε: κεν ACDEGHL Schol. E 85. Draco de Metr. 43, 22. ζάκοτόν τέ τιν' ACDE GHL Lips. Barocc. Vrat. A. Townl. Mosc. 1. Schol. E 85: ζάκοτόν τινα S Draco de Metr. 43, 22. ἄμφρονα L. τ' αὔτωc CDEGL tres Vratt. Townl. Mosc. 1. τ' αὔτωc A. δ' (τ superscr.) αὔτωc H. θ' αὔτωc Macrob. Saturn. V, 14, 9. Draco de Metr. 43, 22. — 221 δὴ ὄπα ACDE 406, 31; 38 GHL Cant. Harl. Townl. Eton. Strabo I, 17. Gellius I, 15, 3. Schol. Λ 462, ι 491. τὲ AC. τὴν Schol. ι 491. εἵη Strabo I, 17. Gellius I, 15, 3. Cant. Harl. Townl. Eton. εἴη AD. ἵει G. ἵει CEHL Schol. B 279. — 223 ὀδυccῆϊ DGH. ἐρίcειε CDEG. ἐρίccειεν H. — 224 ὀδυccῆοc DGH. ἀγαcάμεθ' DG. — 226 τίc τ' ἂρ DEL. τίc ταρ A. τὶc γὰρ G.

A. c. 211 ἄμφω δ' ἑζομένω Aristarchus: ἑζομένων Zenodotus, conf. Schol. Ψ 711. — 215 ἢ et ἤ Nicanor: Herodianus ἤ. — 217 ὑπαὶ Herodianus, conf. ad B 824. — 220 κε: κεν v. H. U. 45. αὔτωc: conf. ἔτ' αὔτωc Ψ 268; οὐκ αὔτωc Ξ 151. H. T. 210. — 221 δή ῥ' ὄπα in libris meis non inveni; videtur ῥ' hiatus evitandi causa a recentioribus editoribus additum esse; sed in caesura semiternaria non opus est hiatus causa consonantem interponere, de qua re egi in Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 498 sqq. optativum εἵη sententia postulat, ut 216 ἀναΐξειεν. — 226 τίc γὰρ Trypho apud Apoll. de Coni. 506, 32.

ἔξοχος Ἀργείων κεφαλήν τε καὶ εὐρέας ὤμους;
τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὣς
ἕστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἀχαιούς,
οὕς κεν ἐὺ γνοίην καί τ' οὔνομα μυθησαίμην·
δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
αὐτοκασιγνήτω, τώ μοι μία γείνατο μήτηρ·
ἢ οὐχ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς,
ἦ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ' ἔνι ποντοπόροισι,
νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν
αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ', ἅ μοί ἐστιν.
ὣς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά,
ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·

V. l. 227 κεφαλὴν ἠδ' εὐρέας ACDEGHLS. — 230 ἐνι A. ὡς A. — 231 ἠγερέθονται AC: ἠγερέθοντο DGH post ras. LS Cant. Mor. Townl. Vrat. a. b. — 232 ξείνισεν DEL. ξείνϊς' H. — 235 ἔϋ A. εὖ CDGHL. καὶ τοὔνομα CEHL. καί κ' οὔνομα C. — 236 δύω· S. — 237 πολυδεύκην CS. — 238 τώ: οὕς Eust. 1338, 41. γίνατο Apoll. Lex. 47, 28. — 239 ἐπέσθην CDEGHL 1. man. Schol. Z 321. Et. Mg. 368, 14. Zonar. Lex. 354. ἐξερατεινῆς D. — 240 δεύρω ACGL. δεῦρω D. δεῦρο EH Bekk. An. 969, 2. Cram. Epim. 117, 25. ἔνι: ἐνὶ ACDGL. ποντοπόροισι ACD. — 241 νῦν αὖτ' ADH Townl. Vrat. b. c. νῦν αὖ Vrat. a: νῦν δ' αὖτ' CGLS. μάχην: πόνον E. — 242 ἅ μοι ἐστίν ACDEGL. — 243 ὡς A. φᾶτο D. κατέχε G. φυσίζωος D. — 244 φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν D. — 245 φέρον θεῶν Athenaeus X, 425. ὅρκια D. — 246 εὔφρονα CEG. — 247 κρατῆρα G. — 248 κήρυξ GL. ἰδὲ L. χρύσεα D. χρύσια G.

A. c. 227 κεφαλήν τε καὶ εὐρέας ὤμους οὕτως σὺν τῷ τε ἡ ἀρίσταρχος (sic) καὶ ἡ ἀριστοφάνους καὶ ἔστιν εὐφραδέστερον Didymus. — 240 Nicanor ἦ: ἡ Herodianus. δεῦρο: ὅπερ εἴρηται παρὰ τῷ ποιητῇ ἅπαξ κατ' ἐπέκτασιν εἰς ω ἐν τῷ „ἦ δεύρω μὲν ἕποντο“ Herodianus π. μον. λέξεως 26, 32. conf. Et. Mg. 259, 1. ἔνι Nicias. — 244 φίλῃ: ἑῇ Zenodotus.

ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριϲτάμενοϲ ἐπέεϲϲιν·
ὄρϲεο Λαομεδοντιάδη, καλέουϲιν ἄριϲτοι
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐϲ πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὅρκια πιϲτὰ τάμητε·
αὐτὰρ Ἀλέξανδροϲ καὶ ἀρηίφιλοϲ Μενέλαοϲ
μακρῇϲ ἐγχείῃϲι μαχήϲοντ' ἀμφὶ γυναικί·
τῷ δέ κε νικήϲαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἕποιτο·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιϲτὰ ταμόντεϲ
ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται
Ἄργοϲ ἐϲ ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.
ὣϲ φάτο, ῥίγηϲεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευϲε δ' ἑταίροιϲ
ἵππουϲ ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέωϲ ἐπίθοντο.
ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμοϲ, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίϲϲω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήϲετο δίφρον.
τὼ δὲ διὰ Ϲκαιῶν πεδίον δ' ἔχον ὠκέαϲ ἵππουϲ.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρῶαϲ καὶ Ἀχαιούϲ,
ἐξ ἵππων ἀποβάντεϲ ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
ἐϲ μέϲϲον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐϲτιχόωντο.
ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' Ὀδυϲεὺϲ πολύμητιϲ· ἀτὰρ κήρυκεϲ ἀγαυοὶ
ὅρκια πιϲτὰ θεῶν ϲύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
μίϲγον, ἀτὰρ βαϲιλεῦϲιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖραϲ ἔχευαν.

V. l. 249 ὤτρυνε CDG. ὄτρυνεν Vrat. a. ὄτρυνε Et. Mg. 637, 28. — 251 τρώων GL. θ' omitt. L. ὅρκια D (et 256). τάμητε ACGL Lips. Oxon. Townl. Eton. Mosc. 1. 3. ex corr. Vrat. a: τάμηαι DHS. — 254 μακροῖϲ ἐγχείοιϲι G. μακρῆϲ' Cant. μαχήϲονται CDGL Lips. Vrat. c. — 257 τοίδε D. νέονται: νεέϲθων GS. — 258 ἀχαΐδα L. — 259 ὡϲ A. φᾶτο D. ῥίγηϲε G. ἑταίροιϲ CDH Lips. ἑτέροιϲ A: ἑταίρουϲ GLS. — 260 ἐπείθοντο D. — 261 ἀν ADGL. ἄρ AGHL. ἂν δ' ἀνέβη Et. Gud. 108, 40. κατα CD. — 262 παρ A. βήϲετο DLS Cant. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. βήϲετο (α supra ε) A: βήϲατο CEG. βήϲϲατο H. — 263 πεδίων Schol. B 67. — 264 τρῷαϲ GL. — 266 μέϲον C 1. man. τρώων GL. — 268 ἀν CDG. ὀδυϲϲεὺϲ DGH. πολύμητηϲ D. — 269 ὅρκια D. — 270 μίϲγον, non μῖϲγον, libri. ἀυτάρ H et οἶνον pro ὕδωρ. ἔχευαν DGL: ἔχευον CHS Ven. B. Lips. Townl. Oxon. Vrat. c. ἔχευαν (ο supra α) A.

A. c. 257 ὅτι νῦν ὀρθῶϲ ἐν τῷ τοῦ κήρυκοϲ λόγῳ γράφεται „ναίοιμεν", ἐν δὲ τοῖϲ ἐπάνω (74) οὐκέτι Aristonicus. — 259 ἑταίροιϲ Aristarchus cum Zenodoto. — 262 βήϲετο: προκρίνει μὲν τὴν διὰ τοῦ ε γραφὴν βήϲετο, πλὴν οὐ μετατίθηϲι, ἀλλὰ διὰ τοῦ α γράφει ὁ Ἀρίϲταρχοϲ Didymus. ὁ μὲν Ἀρίϲταρχοϲ ἄμεινόν φηϲι τὸ βήϲετο, οὐ μεταποιεῖ δὲ τὴν γραφὴν Cram. An. Par. III, 282, 17. conf. Scholl. B 95, K 513, Ξ 229. H. T. 214. — 270 ἔχευαν: ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ο καὶ ἀναλογεῖ τὸ (τῷ?) μίϲγον Didymus.

Ἀτρείδης δὲ ἐρυςςάμενος χείρεςςι μάχαιραν,
ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίςτοις.
τοῖςιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὔχετο χεῖρας ἀναςχών·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιςτε μέγιςτε,
ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντας
ἀνθρώπους τίνυςθον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόςςῃ,
ὑμεῖς μάρτυροι ἔςτε, φυλάςςετε δ' ὅρκια πιςτά.
εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ,
αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
ἡμεῖς δ' ἐν νήεςςι νεώμεθα ποντοπόροιςιν·
εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἥν τιν' ἔοικεν,
ἥ τε καὶ ἐςςομένοιςι μετ' ἀνθρώποιςι πέληται.
εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
τίνειν οὐκ ἐθέλωςιν Ἀλεξάνδροιο πεςόντος,

V. l. 271 δὲ: δ' DHL. ἐρυςςάμενος AE 413, 38 GL: ἐρυςάμενος DE 413, 30 H. ἐρυζάμενος C. χείρεςι G 1. man. — 272 παρ A. ἄωρτο AC EHS Mor. Cant. Barocc. Lips. Vrat. a. b. c. Mosc. 1. Cram. Ep. 85, 30. Et. Mg. 116, 51. Apoll. Lex. 50, 14: ἄορτο DGL. — 273 τάμνεν L. — 274 τρώων GL. νεῖμον Lips. Townl. Eton. — 275 τοῖςι DGH Vrat. c. — 276 Ζεῦ κύδιςτε, μέγιςτε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων Anonym. περὶ βαρβαριςμοῦ ed. Valckenaer, p. 198; Heraclides Alleg. c. 3 et 23. — 277 ἠέλιος δ' Schol. μ 374. — 278 καμόντες Heraclides. — 279 τίνυςθον ADEG: τίννυςθον L Rhet. Gr. III, 151, 9 et 24. τίνυςθον C. τῖνῦςθον H. ὅτις κ' A. ὅ τίς κ' E: ὅςτις κ' CDGHL Eust. 849, 40. Heraclides. ἐπι ὅρκον D. ὀμόςςει Eust. 849, 40. — 280 μάρτυροι ἐςτὲ DGHL. μάρτυροί ἐςτε CE 415, 6. μάρτυρες Rhet. Gr. III, 151, 24. ὅρκια D. όρκια A. — 283 omitt. C 1. man. Lips. Townl. Eton. δ' ἐνήεςςῖ D. — 285 τρῷας GL. — 286 τιμήν τ' DEHS Mosc. 1. 3. Schol. Γ 457: τιμὴν δ' ACGL Apoll. Lex. 153, 2. Et. Mg. 758, 46. — 287 omitt. Schol. Γ 457. — 288 ἐμοὶ: ἐμὴν Et. Mg. 679, 9. — 289 ἐθέλουςιν G. hunc et sequentem versum in unum contraxit Et. Mg. 679, 9 τίνειν οὐκ ἐθέλῃςι μαχήςομαι εἵνεκα ποινῆς.

A. c. 272 ἄωρτο Herodianus, conf. Et. Mg. 116, 51. — 273 ἀρνῶν Aristarchus: ἀρνέων Zenodotus, vide Cram. Epim. 239, 1; An. Ox. IV, 329, 5. Et. Mg. 507, 16. Et. Gud. 318, 2. — 279 τίνυςθον· Aristarchus. ἐπίορκον Herodianus. — 280 μάρτυροι Aristarchus: Zenodotus μάρτυρες. ἔςτε Herodianus et Heraclides, cf. Osann. Quaest. Hom. IV, 19. μάρτυροί ἐςτε Aristarchus teste Eust. 1457, 46. ἄλλοι γράφουςι „μάρτυροί ἐςτε“ Schol. A.

αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς
αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.
ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῷ·
καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός.
οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν
ἔκχεον, ἠδ' εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτῃσιν·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν,
ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος,
αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν.
ὣς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί·
ἤ τοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς,
ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
τὼ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς

V. l. 290 μαχέσσομαι HL Schol. Γ 457. μαχέσομαι G. — 291 εἵως κε: εἷσοκε H. — 292 ἄπο CDL. τάμεν G. τάμνε Apoll. Lex. 150, 16. — 294 ἄπο C. — 295 ἀφυσσόμενοι CH Lips. 1. man. Eton. Mosc. 1. ἀφυσσάμενοι (ο superscr.) A: ceteri ἀφυσσάμενοι. — 297 εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν H et in marg. γρ. ἀχαιῶν τε τρώων τε. τρῴων GL. — 299 ὑπερόρκια ACDGHL: ὑπὲρ ὅρκια E. πημήνειαν C. — 301 δαμεῖεν A Townl. Schol. BLV. Et. Mg. 246, 50: μιγεῖεν CDGHLS Schol. Є 486. δαμεῖεν ἢ μιγεῖεν Eust. 417, 7. utrumque Harl. — 302 ἔφαν: ἔφατ' E. ἐπεκρέαινε DH. — 303 δε D. μετα CDL. ἔειπε CGH. — 304 τρῷες GL. εὐκνήμιδες CDGHL. — 305 προτιΐλιον A. πρὸ τὶ C. ἤτοι ἐγὼ μὲν εἶμι πρὸς ἴλιον Mor. — 306 τλήσομαι ὀφθαλμοῖσιν E. — 308 μέν: γάρ E 417, 46. τό γε: τόδε D. — 310 ῥὰ CDGHL. — 311 ἀν ACDGL. ἆρ DGHL. κατα DL. — 312 παρ CD. βήσετο ADHL Vrat. a. b. A: βήσατο CG. — 313 ἆρ DGH. ἀρ A.

A. c. 290 μαχήσομαι Aristarchus. — 292 οὕτως αἱ Ἀριστάρχου „ἀπὸ στομάχους". αἱ δὲ πλείους διὰ τοῦ ε „ἐπὶ στομάχους", καὶ ἔστιν οὐκ ἄχαρις ἡ γραφή Didymus. — 295 Aristarchus ἀφυσσόμενοι.

χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
λαοὶ δ᾽ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
ὁππότερος τάδε ἔργα μετ᾽ ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
ἡμῖν δ᾽ αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.
ὣς ἄρ᾽ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
ἂψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
οἱ μὲν ἔπειθ᾽ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἧχι ἑκάστῳ
ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε᾽ ἔκειτο·
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἥρμοσε δ᾽ αὐτῷ.
ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
κρατὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.

V. l. 315 πρῶτον: πρῶτα E. — 316 πάλλον libri mei cum Eustathio, Hesych. III, 262, Et. Mg. 670, 34, conf. Ψ 861. — 317 ἀφείη CEGL. ἀφ᾽ εἴη A. ἀφεΐη H. ἀφίει D Townl. ex corr. Vrat. a. b. Mosc. 1. — 318 θεοῖσι δὲ ADEHL Bekk. An. 703, 11. Schol. Ω 499. Rhet. Gr. III, 226, 5: θεοῖς· ἰδὲ CS. θεοῖς, ἠδὲ G. ἀνάσχον Schol. Ω 499. — 319 τρῴων GL. — 321 ἔθηκε CEH. — 322 δύναι G. — 323 ὅρκια D. — 324 ὡς A. ἂρ ADGL. πάλλε G. πάλεν D. — 326 οἳ μὲν C. κατα A. ἦχι AC Schol. K 167. ἑκάστῳ libri omnes. — 327 ποικίλλα G. ἔκειτο: ἔκειντο CS Cant. — 328 αὐτὰρ ὄχ᾽ G. ἐδύσατο CDGHS. ἐδύσσατο L. — 330 κνημίδας DG. περι A. ἔθηκε ACGH. — 331 ἐπῖ σφυρῖοις D. — 332 αὖ, θώρηκα AG. περι A. — 334 ἀμφι A. ἂρ DEGHL. ἀρ A. ὤμοισι DG. βάλλετο D. — 335 μέγά τε C. — 336 ἐΰτυκτον C.

A. c. 318 θεοῖσι δὲ: θεοῖς, ἰδὲ Nicanor, conf. Schol. AB. Cram. An. Par. III, 8, 30. Bekk. An. 703, 11. Eust. 419, 15. Villoison. Anecd. Gr. II, 118. conf. ad H 177. — 326 ἑκάστῳ: ἑκάστου Aristarchus. — 334, 335 Ζηνόδοτος ἀμφοτέρους ἠθέτηκε Aristonicus, qui conferendus ad 339 et 361.

εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
ὣς δ' αὔτως Μενέλαος ἀρήιος ἔντε' ἔδυνεν.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθηςαν,
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐςτιχόωντο
δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰςορόωντας
Τρῶάς θ' ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
καί ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀτρείδαο κατ' ἀσπίδα πάντος' ἐίσην,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
ἀσπίδι ἐν κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρείδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
Ζεῦ ἄνα, δός τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ' ἔοργε,
δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
ὄφρά τις ἐρρίγῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχῃ.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντος' ἐίσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·

V. l. 338 παλάμηφιν CE. ἐν ἄλλῳ εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ A. — 339 ὡς A. αὔτως ACDEGHL Zonar. Lex. 350. — 340 οἳ δ' D. οἵδ' CH. — 341 μέσον DGH. τρώων G. — 342 ἔχεν: ἔσχεν G. — 343 τρῶας CGL. εὐκνήμϊδας CDGL. καὶ ἠΰκόμιας ἀχαιούς H. — 344 ἐνι A. — 345 ἀλλήλοισι DE. — 346 πρόσθεν δὲ G. προΐει A. — 347 βάλλεν H. πάντοσε ἴσην ACDE. πάντως ἐΐσην L. — 348 ἔρρηξε DEG. χαλκὸς AD 2. man. Townl. Vrat. a. χαλκὸς (ον) S: χαλκὸν CD 1. man. EGHL. ἀνεκάμφθη D. ἀνεγνάμφη H. ἀνεγνάφθη δὲ ἡ αἰχμή Et. Mg. 236, 11. — 349 ἀσπίδι ἐν ACDGH Eton. ἀσπίδι ἐνὶ E 423, 2 Cant. Townl. Mosc. 1. vulgo ἀσπίδ' ἐνὶ cum L. ὁ δὲ C. — 351 ὅς με G. ἔοργε ACEGH. — 352 ἐμαῖς G. ὑπο A. δάμασον G. — 353 ὄφρά τις ACDH. — 354 ὅς κεν D. — 355 ῥὰ CDL. προΐει A. — 356 κατ A. πάντοσε ἴσην ADL ex corr. S. — 357 ὄβριμον ADELS Barocc. Cant. Lips. ὄμβριμον CGH. — 358 δια A.

A. c. 338 παλάμηφιν: προσγράφει τὸ ῑ ἐκ παραδόσεως Cram. Epim. 360, 18. conf. H. U. 185. — 344 διαμητρητῷ Aristarchus: alii διαμετρήτῳ, conf. Et. Mg. 474, 22. — 348 χαλκός Aristarchus, non χαλκόν, conf. Scholl. Η 259, Ρ 44. — 349 ἀσπίδι ἐν, conf. H. U. 127. — 352 ἀθετεῖται Aristonicus. δάμασσον: δαμῆναι Aristarchus, conf. Schol. A ad Γ 368. — 357 ὄμβριμον, cf. H. U. 7.

ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμηcε χιτῶνα
ἔγχοc· ὃ δ᾽ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
᾽Ατρείδηc δὲ ἐρυccάμενοc ξίφοc ἀργυρόηλον,
πλῆξεν ἀναcχόμενοc κόρυθοc φάλον· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ
τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεcε χειρόc.
᾽Ατρείδηc δ᾽ ᾤμωξεν ἰδὼν εἰc οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, οὔ τιc cεῖο θεῶν ὀλοώτεροc ἄλλοc·
ἦ τ᾽ ἐφάμην τίcαcθαι ᾽Αλέξανδρον κακότητοc·
νῦν δέ μοι ἐν χείρεccιν ἄγη ξίφοc, ἐκ δέ μοι ἔγχοc
ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώcιον, οὐδ᾽ ἔβαλόν μιν.
ἦ, καὶ ἐπαΐξαc κόρυθοc λάβεν ἱπποδαcείηc,
ἕλκε δ᾽ ἐπιcτρέψαc μετ᾽ ἐυκνήμιδαc ᾽Αχαιούc·
ἄγχε δέ μιν πολύκεcτοc ἱμὰc ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
ὅc οἱ ὑπ᾽ ἀνθερεῶνοc ὀχεὺc τέτατο τρυφαλείηc.
καί νύ κεν εἴρυccέν τε καὶ ἄcπετον ἤρατο κῦδοc,
εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόηcε Διὸc θυγάτηρ ᾽Αφροδίτη,
ἥ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸc ἶφι κταμένοιο·
κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ᾽ ἕcπετο χειρὶ παχείῃ.
τὴν μὲν ἔπειθ᾽ ἥρωc μετ᾽ ἐυκνήμιδαc ᾽Αχαιοὺc
ῥῖψ᾽ ἐπιδινήcαc, κόμιcαν δ᾽ ἐρίηρεc ἑταῖροι.
αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουcε κατακτάμεναι μενεαίνων
ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ᾽ ἐξήρπαξ᾽ ᾽Αφροδίτη

V. l. 359 παραὶ ACEGHLS: παρὰ D Townl. Vrat. a. Hesych. III, 273. — 360 ὃ δ᾽ A. ὅδ᾽ CDGHL. — 361 ἐρυcάμενοc CDGH. — 362 ἂρ DGHL. ἀρ A. αὐτοῦ L. — 363 διατρυφὲν ADE Et. Mg. 768, 33. διατριφὲν L. διαδρυφθὲν CGH Mor. Lips. Townl. Vrat. a. — 365 ὀλοότεροc D. — 366 ἤ τ᾽ D. τίcαcθαι ACDE 424, 32 et 35 GHLS Mor. Cant. Barocc. Lips. Vrat. a. c. Mosc. 1. — 367 ἐκ δέ μοι — ἐτώcιον (368) omitt. L. ἐν χείρεccιν ἄγη ACDEGHLS Mor. Barocc. Cant. Townl. Eton. Vrat. a. Schol. Δ 214: olim ἐν χείρεcc᾽ ἐάγη, quod dubito an in ullo codice reperiatur, conf. Π 801. — 368 παλάμηφιν E. — 370 εἷλκε E. εὐκνήμιδαc CDEGH. — 371 ἱμὰc D. ὑπο A. — 373 εἴρυcέν DGE. ἤρατο AC. — 374 ἂρ EGH. ἀρ A. — 375 ἶφι D. — 377 εὐκνήμιδαc CDGH. — 378 ῥῖψ᾽ A: ῥίψ᾽ CDGHL. — 379 ὃ ACDGHL.

A. c. 359 παραί: παρὰ, conf. H. U. 50. — 362 αὐτῷ: ἀρίcταρχοc ἀμφὶ δ᾽ ἀρ αὐτῇ, τῇ περικεφαλαίᾳ Didymus. αὐτῇ αἱ χαριέcτεραι καὶ πλείονεc Schol. V. — 364 Aristarchus εὐρύν: αἰπύν Zenodotus. — 366 ἤ Herodianus. τίcαcθαι, cf. ad 112. — 368 ἔβαλόν μιν: Ammonius οὐδ᾽ ἐδάμαc(c)α, i. e. Aristarchi lectio erat οὐδ᾽ ἐδάμαccα, vel potius οὐδὲ δάμαccα, conf. H. T. 103 sq. — 373 Aristarchus εἴρυccεν: Aristophanes ἐξέρυcέν τε καὶ vel ἐξείρυccε καὶ (Schol. A ἐν τῆι ἀριcτοφάνουc καὶ νύκεν ἐξείρυcεν).

ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
κὰδ δ' εἷς' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηώεντι.
αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέους' ἴε· τὴν δὲ κίχανε
πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἅλις ἦσαν.
χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦςα,
γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προςέειπεν,
εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιετοώςῃ
ἤςκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεςκε·
τῇ μιν ἐειςαμένη προςεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·
    δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός ςε καλεῖ οἶκον δὲ νέεςθαι.
κεῖνος ὅ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖςι λέχεςςι,
κάλλεΐ τε ςτίλβων καὶ εἵμαςιν· οὐδέ κε φαίης
ἀνδρὶ μαχηςάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορὸν δὲ
ἔρχεςθ', ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
    ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ ςτήθεςςιν ὄρινε·
καί ῥ' ὡς οὖν ἐνόηςε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
ςτήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
θάμβηςέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
    δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
ἦ πῄ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων
ἄξεις ἢ Φρυγίης, ἢ Μῃονίης ἐρατεινῆς,

V. L. 381 ὥς τε DGL: ceteri ὥςτε. θεός γ' Vrat. a. ἆρ DGHL. ἀρ A. — 382 καδδ' ACDGHL. κὰδ δ' Apoll. de Synt. 326, 24. εἷς' ἐν: εἷςεν S. εἷςε Mosc. 1. εἷςεν ἐν Townl. ἵς' ἐν Apoll. de Synt. 326, 24. — 383 αὖθ': αὖ L. * δὲ κίχανε: vulgo δ' ἐκίχανεν. ACEGH δ' ἐκίχανε. — 384 περὶ γὰρ Schol. Γ 383. τρῳαὶ L: ceteri τρωαί. — 385 ἑανοῦ H. — 387 * ναιετοώςῃ, libri ναιεταώςῃ. L ναιεταούςῃ cum Athenaeo V, 191. — 388 ἤςκειν ACD 2. man. ES: ἤςκει D 1. man. GHL Lips. 2. man. Mor. εἴρια πολλά S Vrat. b. φιλέεςκε ACDGH. — 390 ἴθι DG. οἶκον δὲ AD. οἶκονδε CGHL. — 391 δεινωτοῖςι AG. λέχεςςι ACEG. λεχέεςςι H. — 392 κάλλεΐ libri, non κάλλει. — 393 μαχηςάμενον A: μαχεςςάμενον CDGHLS et libri apud Heyne. μαχεςάμενον E 428, 14; 493, 18. τόν γ': τόνδ' EH Vrat. a. χορὸν δε A. — 395 ὡς A. φᾶτο D. ἐνι A. ὄρινε ACDGH. — 396 περικαλέα G. — 398 θάμβηςε G. θάμβης' αὐτὰρ ἔπειτα Vrat. a. ἆρ DGHL. ἀρ A. ἔπειτα δ' ἔπος ἔφατ' G. ὀνόμαζε ACDGHL. — 400 ἣ πῆ DE. πῆι A: ceteri πή. προτέρων et γρ. προτέρῳ E. 429, 12. εὖ ναιομενάων ACDGHLS. — 401 ἄξῃς G. μηϊονῖης H.

A. c. 384 Τρῳαί, conf. H. U. 214. — 387 ναιετοώςῃ cf. H. T. 310. — 388 ἤςκειν: μετὰ τοῦ ν γράφουςιν οἱ παλαιοί Eust. 428, 1. conf. Schol. ε 112, ρ 359. Schol. Aristoph. Plut. 696. H. T. 194. — 393 μαχηςάμενον Aristarchus, conf. H. T. 308. — 396—418 ἀθετοῦνται Aristonicus ad vs. 395. conf. Schol. Δ 208.

εἴ τίϲ τοι καὶ κεῖθι φίλοϲ μερόπων ἀνθρώπων;
οὕνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαοϲ
νικήϲαϲ ἐθέλει ϲτυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ᾽ ἄγεϲθαι,
τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουϲα παρέϲτηϲ;
ἧϲο παρ᾽ αὐτὸν ἰοῦϲα, θεῶν δ᾽ ἀπόεικε κελεύθου,
μηδ᾽ ἔτι ϲοῖϲι πόδεϲϲιν ὑποϲτρέψειαϲ Ὄλυμπον,
ἀλλ᾽ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλαϲϲε,
εἰϲ ὅ κέ ϲ᾽ ἢ ἄλοχον ποιήϲεται, ἢ ὅ γε δούλην.
κεῖϲε δ᾽ ἐγὼν οὐκ εἶμι, νεμεϲϲητὸν δέ κεν εἴη,
κείνου πορϲανέουϲα λέχοϲ· Τρῳαὶ δέ μ᾽ ὀπίϲϲω
πᾶϲαι μωμήϲονται· ἔχω δ᾽ ἄχε᾽ ἄκριτα θυμῷ.
τὴν δὲ χολωϲαμένη προϲεφώνεε δῖ᾽ Ἀφροδίτη·
μή μ᾽ ἔρεθε ϲχετλίη, μὴ χωϲαμένη ϲε μεθείω,
τὼϲ δέ ϲ᾽ ἀπεχθήρω, ὡϲ νῦν ἔκπαγλα φίληϲα,
μέϲϲῳ δ᾽ ἀμφοτέρων μητίϲομαι ἔχθεα λυγρά,
Τρώων καὶ Δαναῶν, ϲὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.
ὣϲ ἔφατ᾽, ἔδειϲεν δ᾽ Ἑλένη, Διὸϲ ἐκγεγαυῖα,
βῆ δὲ καταϲχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ,

V. L. 402 εἴ τιϲ τοι D. εἴ τίϲ που Eust. 429, 12. καὶ κεῖθι ACH: κἀκεῖθι EGLS. κακεῖθι D. — 403 δὴ omitt. L. — 404 ἐθέλοι G. οἶκαδ᾽ D. — 405 δὴ omitt. C. δεῦρο omitt. H. — 406 ἀπόεικε κελεύθου: ἀπόειπε κελεύθους ACDE bis GHLS et libri apud Heyne. — 407 μὴ δ᾽ CL. μὴ δέτι DGH. μηδέ τι E. ϲοῖϲι: τοῖϲϊ G. — 408 περὶ κεῖνον: παρ᾽ ἐκεῖνον L. φύλαϲϲον H. — 409 εἴϲοκε, μὲν ἄλοχον G. εἰϲόκεν ἢ Vrat. a. 1. man. Mosc. 1. ποιήϲει L. — 410 νεμεϲητὸν C 1. man. G 1. man. — 411 πορϲανέουϲα ADS Cant. Vrat. b. A. Mosc. 1. Et. Mg. 683, 47: πορϲυνέουϲα CE 430, 1; 18 GHL. τρῳαὶ L: ceteri τρωαί. ὀπίϲω E. — 412 ἄχε᾽ ἀκριτόμυθα D. — 413 τήνδε G. προϲεφώνει H. — 414 χοϲαμένη D. μεθείωι A. — 415 τῶϲ D. ἀπεχθήρω CL. ἀπεχθείρω D. ἔκπαγλα φίληϲα Barocc. Lips. Townl. Eton.: ceteri ἔκπαγλ᾽ ἐφίληϲα. — 416 μέϲϲῳ: μέϲον D. μέϲον H. ἔχθεα: ἄχθεα CD. — 417 τρῴων GL. — 418 ἔδδειϲε D.

A. c. 402 Aristarchus καὶ κεῖθι, non κἀκεῖθι. — 406 ἀπόεικε κελεύθου Aristarchus, conf. Philem. gramm. 269, 57. ἄποειπε οὔτε ἐν ταῖϲ Ἀριϲταρχείοιϲ οὔτε ἐν ἑτέρῳ τῶν γοῦν μετρίων ἐμφερόμενον πέφυκεν. καὶ οὐ μόνον ἐν ταῖϲ ἐκδόϲεϲιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖϲ ϲυγγράμμαϲιν ἅπαξ ἅπαντεϲ οὕτωϲ ἐκτιθένται Didymus nihilominus Aristonicus ad Γ 395 laudat ἀπόειπε κελεύθουϲ. — 409 ἀθετεῖται Schol. δ 12 (cf. ad 396). εἰϲ ὅ κε Herodianus, conf. Et. Mg 305, 45. εἰϲ ὅ κε scribendum esse documento est β 99 εἰϲ ὅ τέ κέν μιν et ἐϲ ὅ apud Herodotum V, 85; 86; 92; 97; VI, 15; 40; 75; 83; 99; 113; 140; VII, 113; 225; VIII, 58. — 411 κείνου: κείνῳ Grashof. „das Hausgeräthe bei Homer“ p. 19, n. 16. πορϲανέουϲα Aristarchus, conf. H. T. 344. — 415 ἔκπαγλα φίληϲα Aristarchus. — 416 ἔχθεα et ἄχθεα Aristarchus διχῶϲ. τινὲϲ δὲ ἄλγεα Schol. A. — 417 ὄληαι: ὀλῆαι Tyrannio, conf. H. T. 228.

σιγῇ, πάσας δὲ Τρῳὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.
 αἳ δ᾽ ὅτ᾽ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ᾽ ἵκοντο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
ἣ δ᾽ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν.
τῇ δ᾽ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ἀντί᾽ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
ἔνθα καθῖζ᾽ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ᾽ ἠνίπαπε μύθῳ·
 ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ᾽ ὀλέσθαι,
ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
ἦ μὲν δὴ πρίν γ᾽ εὔχε᾽ ἀρηϊφίλου Μενελάου
σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ φέρτερος εἶναι·
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηΐφιλον Μενέλαον
ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλά σ᾽ ἐγώ γε
παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
ἀφραδέως, μή πως τάχ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ δουρὶ δαμήῃς.
 τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
μή με γύναι χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε.
νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
κεῖνον δ᾽ αὖτις ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν.

V. l. 420 τρῳὰς AL: ceteri τρωὰς. — 421 αἴδ᾽ CDHL. — 423 ἥδ᾽ GHL. ὑψόρροφον D. ἴηε vel ἴκε D pro κίε. κῖε H. — 424 φιλομειδὴς CGHL 1. man. Mor. Cant. Vrat. Townl. Et. Mg. 279, 36. — 426 κάθιζ᾽ ACDGHL. διὸς αἰγιόχοιο ἐκγεγαυῖα G. — 427 ἠνείπαπε D. — 428 εἴθ᾽ ὤφελες G. — 429 πρότερον E. — 430 πρὶν εὔχε᾽ C. πρὶν εὔχεο D. πρίν γ᾽ εὔχου G. πρίν γ᾽ εὔχεο E. — 431 τῇ τε βίῃ G. — 432 προκάλεσαι DH. — 433 ἐξ αὖτις L. ἐξαῦθις C. — 434 παύεσθαι CE 431, 41 HL Barocc. Mosc. 1. Eton.: παύσασθαι ADE 431, 36 GS Schol. Γ 432. παύσεσθαι Cant. Lips. μὴ δὲ CDGHL. — 436 δαμήῃς: δαμείης CDEGHLS. δαμασθῇς A. — 437 τήνδε G. προσέειπε ACGH. — 438 γῦναι D. ὀνείδεσσι μῦθον D. ἔνιπτε ACE Cram. Ep. 172, 20. Et. Mg. 342, 51. Zonar. Lex. 749: ἔνιπε H Lips. ἔνισπε DGL Mor. Vrat. a. Mosc. 1. — 439 ἐνίκησε DEGH. — 440 αὖθις C Schol. Z 359. παρὰ GH: πάρα ACDEL Et. Mg. 342, 10. Et. Gud. 139, 37. θεοὶ εἰσὶ AGL.

A. c. 423—427 Ζηνόδοτος μετετίθει „αὐτὴ δ᾽ ἀντίον ἶζεν Ἀλεξάνδροιο ἄνακτος ὄσσε πάλιν κλίνασα κ. τ. ἑ." Aristonicus. — 424—426 ἀθετοῦνται, conf. Bekk. Anecd. 737, 9. Villoison. Anecd. Gr. II, 173. — 426 κάθιζ᾽ Herodianus, conf. H. T. 403. — 432—436 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 434 παύεσθαι Aristarchus: παύσασθαι Aristonicus ad 432. — 436 δαμήῃς (non δαμείης ut Schol. A) Aristarchus, conf. H. T. 405 sq.

ἀλλ᾽ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
οὐ γάρ πώ ποτέ μ᾽ ὧδέ γ᾽ ἔρωϲ φρένας ἀμφεκάλυψεν,
οὐδ᾽ ὅτε ϲε πρῶτον Λακεδαίμονοϲ ἐξ ἐρατεινῆϲ
ἔπλεον ἁρπάξαϲ ἐν ποντοπόροιϲι νέεϲϲι,
νήϲῳ δ᾽ ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ,
ὥϲ ϲεο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺϲ ἵμεροϲ αἱρεῖ.
ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοϲ δὲ κιών· ἅμα δ᾽ εἵπετ᾽ ἄκοιτιϲ.
τὼ μὲν ἄρ᾽ ἐν τρητοῖϲι κατεύναϲθεν λεχέεϲϲιν,
Ἀτρεΐδηϲ δ᾽ ἀν᾽ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώϲ,
εἴ που ἐϲαθρήϲειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
ἀλλ᾽ οὔ τιϲ δύνατο Τρώων κλειτῶν τ᾽ ἐπικούρων
δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ᾽ ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ.
οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ᾽ ἐκεύθανον, εἴ τιϲ ἴδοιτο·
ἶϲον γάρ ϲφιν πᾶϲιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
τοῖϲι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
κέκλυτέ μευ Τρῶεϲ καὶ Δάρδανοι ἠδ᾽ ἐπίκουροι·
νίκη μὲν δὴ φαίνετ᾽ ἀρηιφίλου Μενελάου·
ὑμεῖϲ δ᾽ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ᾽ ἅμ᾽ αὐτῇ

V. l. 441 ἀλλά γε S. φιλότητα GL. εὐνηθέντε ACGL: εὐνηθέντεϲ DE bis H Townl. Vrat. a. Mosc. 1. Et. Mg. 794, 42. — 442 ὧδέγ᾽ A: ὧδ᾽ DH. ἔρωϲ φρέναϲ libri omnes: φρέναϲ ἔρωϲ Eust. 431, 46, qui 433, 8 haeret, ἔρωϲne an ἔροϲ scribendum sit. εἰ δὲ γράφεται κατά τιναϲ „ὧδε φρέναϲ ἔρωϲ ἀμφεκάλυψεν", ἡ τοιαύτη γραφὴ ϲμικρύνει τὸ ἔροϲ, οὗ αἰτιατικὴ τὸν ἔρον Eust. 433, 10. — 443 ϲέ E. πρῶτον: πρότερον C. — 444 ἀρπάϲαϲ G. νέεϲϲι ACDEGH. — 445 κραναῆι AE 433, 19. — 446 ὥϲ ϲεο ACH: ὡϲ ϲέο DEGL. ἔρραμαι D. ἶμεροϲ A. — 447 ῥὰ CDGHL. ἄρχε ACDEGHLS et libri apud Heynium: ἦρχε Barnes. ex coniectura, quam omnes fere editores recentes receperunt. λέχοϲ δὲ AE. — 448 ἂρ AEGL. κατεύναϲθε D. — 449 ἐφοῖτα D. — 450 ἐϲ ἀθρήϲειεν ADL. εἰϲαθρήϲειεν G. θεοειδῆ L. Mosc. 1. — 451 τρώων GL. κλυτῶν G. — 453 γ᾽ omitt. G. — 454 ϲφι G. ϲφιϲι Schol. I 378. — 456 τρῷεϲ L. τρῷεϲ καὶ εὐκνήμϊδεϲ ἀχαιοί G. — 458 ἡμεῖϲ D.

A. c. 442 ἔρωϲ Homero abiudicant Heyne., Bothe. cum Eustathio ὧδε φρέναϲ ἔροϲ scribendum esse censentes. sed haec scriptura metri vitio laborat, nam φρ apud Homerum ante se syllabam correptam non patitur (cf. H. U. 39.) nec productio ultimae in φρέναϲ excusationem habet. ἔρωϲ autem etiam Ξ 294 in omnibus fere libris legitur et ϲ 212 in nonnullis, ἔροϲ non nisi Ξ 315, ubi perperam multi ἔρωϲ, ἔρωτα in Hymno ad Merc. 449. γ᾽ quod Bentley. ante ἔρωϲ inseruit, legitur in A, quemadmodum Γ 223, 453, Ζ 99, Η 97, Ξ 107, Ρ 336, β 122, ο 100, 280, π 263, ρ 454, τ 215, 331. — 445 Κρανάῃ, παροξυτόνωϲ, ἵνα κύριον ὄνομα γένηται Schol. D, vide H. T. 400 sq. — 446 ὥϲ ϲεο Herodianus.

ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥν τιν' ἔοικεν,
ἥ τε καὶ ἐccoμένοιcι μετ' ἀνθρώποιcι πέληται.
ὣc ἔφατ' Ἀτρείδηc, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

ΙΛΙΑΔΟϹ Δ.

Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
χρυcέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ cφιcι πότνια Ἥβη
νέκταρ ἐῳνοχόει· τοὶ δὲ χρυcέοιc δεπάεccι
δειδέχατ' ἀλλήλουc Τρώων πόλιν εἰcορόωντεc.
αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδηc ἐρεθιζέμεν Ἥρην
κερτομίοιc ἐπέεccι, παραβλήδην ἀγορεύων·
δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνεc εἰcὶ θεάων,
Ἥρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενηὶc Ἀθήνη.
ἀλλ' ἤ τοι ταὶ νόcφι καθήμεναι εἰcορόωcαι
τέρπεcθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴc Ἀφροδίτη
αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆραc ἀμύνει,
καὶ νῦν ἐξεcάωcεν ὀιόμενον θανέεcθαι.
ἀλλ' ἤ τοι νίκη μὲν ἀρηιφίλου Μενελάου·
ἡμεῖc δὲ φραζώμεθ', ὅπωc ἔcται τάδε ἔργα,
ἤ ῥ' αὖτιc πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν

V. l. 459 ἥν τιν' ἔοικεν: ἣν ἐπέοικεν L. ἥν τ' ἐπέοικε Mosc. 1. — 461 ὡc A. ἐπι L. ἀχαιῶν D.

A. c. 459 Aristarchus ἀποτινέμεν: ἀποτίνετον Zenodotus. vera scriptura videtur ἀποτίνετε, cf. de hiatu pg. 16.

V. l. 1 παρ AD. — 2 μετα A. cφι (cι) L. Ἥβη: Ἥρη Apoll. Lex. 111, 30. — 3 ἐῳνοχόει libri omnes cum Eustathio, Schol. Θ 1. Schol. Eurip. Phoen. 28. Athen. XII, 513. Et. Mg. 600, 12. Rhet. Gr. III, 217, 18. Cram. An. Ox. IV, 179, 29. δεπάεccι ACDGHMN Eust. 682, 58. Athenaeus I, 13; XII, 513. — 4 δειδῖχατ' H. δειδέκατ' Vrat. a. τρώων GL. — 6 παρακλήδην Lips. — 7 ἀρήγονεc H. — 8 ἀλαλκομενῆc L. — 10 φιλομμειδὴc ADL Schol. Ε 131: φιλομειδὴc CEGHMNO Lips. Et. Mg. 578, 32. διπλάζει τὸ μ διὰ μέτρον κατά τινα τῶν ἀντιγράφων Eust. 439, 37. — 11 πὰρ μέμβλωκε G. — 12 οἰώμενον N. — 15 ἤ ῥ' D. ἢ ῥά H. ἠ αὖτιc EL. αὖθιc C. — 16 ὤρcομεν L. ἤ A: ceteri ἠ. βάλλωμεν H.

A. c. 3 ἐῳνοχόει Herodianus, conf. Eust. 438, 11; 1635, 27: ἐνῳνοχόει Zenodotus. praestat οἰνοχόει ut A 598, conf. H. T. 324.

ὄρϲομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροιϲι βάλωμεν.
εἰ δ' αὖ πωϲ τόδε πᾶϲι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
ἤ τοι μὲν οἰκέοιτο πόλιϲ Πριάμοιο ἄνακτοϲ,
αὖτιϲ δ' Ἀργείην Ἑλένην Μενέλαοϲ ἄγοιτο.
ὣϲ ἔφαθ', αἳ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη.
πληϲίαι αἵ γ' ἥϲθην, κακὰ δὲ Τρώεϲϲι μεδέϲθην.
ἤ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε,
ϲκυζομένη Διὶ πατρί, χόλοϲ δέ μιν ἄγριοϲ ᾕρει·
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε ϲτῆθοϲ χόλον, ἀλλὰ προϲηύδα·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπεϲ.
πῶϲ ἐθέλειϲ ἅλιον θεῖναι πόνον ἠδ' ἀτέλεϲτον,
ἱδρῶ θ', ὃν ἵδρωϲα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
λαὸν ἀγειρούϲῃ Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παιϲίν.
ἔρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντεϲ ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
δαιμονίη, τί νύ ϲε Πρίαμοϲ Πριάμοιό τε παῖδεϲ
τόϲϲα κακὰ ῥέζουϲιν, ὅ τ' ἀϲπερχὲϲ μενεαίνειϲ
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐυκτίμενον πτολίεθρον;
εἰ δὲ ϲύ γ' εἰϲελθοῦϲα πύλαϲ καὶ τείχεα μακρὰ
ὠμὸν βεβρώθοιϲ Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδαϲ
ἄλλουϲ τε Τρῶαϲ, τότε κεν χόλον ἐξακέϲαιο.
ἔρξον ὅπωϲ ἐθέλειϲ· μὴ τοῦτό γε νεῖκοϲ ὀπίϲϲω

V. l. 17 αὖ πωϲ: αὔτωϲ CD. αὔτωϲ A. αὔτωϲ GHLMNOS. — 19 αὖθιϲ C. — 20 ὡϲ A. αἵ δ' DMNO. αἵδ' CHL. αἱ δὲ G. ὑπέμυξαν Cram. An. Par. III, 378, 31. — 21 πληϲίαι (ον) Eton. αἵ γ': αἵδ' O. τρῴεϲϲι GL. — 22 ἡ μὲν ἀθηναίη G. εἶπε ACN. — 23 ᾕρει G. ἤιρει A. — 24 Ἥρῃ Eust. 125, 8; 1345, 1. Apoll. Lex. 166, 10. MN. οὐκ ἔχαδε ACE 125, 7; 440, 45; 965, 52 GHLMNOS Apoll. Lex. 166, 10: οὐ κέχαδε H Eust. 723, 47. ἐν τῷ „Ἥρῃ δ' οὐ κέχαδε ϲτῆθοϲ χόλον“ ἔχαδε δεῖ γράφειν ὡϲ δεύτερον ἀόριϲτον Eust. 1345, 2. χρῆϲιϲ δὲ τοῦ κέχαδεν ἐν τῷ „Ἥρῃ δ' οὐ κέχαδε χόλον θυμόϲ“. εἰ γὰρ καί τινεϲ βούλονται γράφειν ἔχαδε λόγῳ δευτέρου ἀορίϲτου, ἀλλ' ἡ πλείων χρῆϲιϲ τῶν ἀντιγράφων κέχαδεν αὐτὸ οἶδεν Eust. 1487, 5. — 25 ἔειπαϲ N Mor. Vrat. a. — 27 ἔκαμον δέ μοι ἵπποι Eust. 441, 22, conf. ἔκαμον δέ μοι ὄϲϲε μ 232. ἵπποι: ἵππω S Cant. Schol. Ω 765. — 29 ἔρδ': ἔρδ' LMNO. ἔρδε H. ἔρδε ἄρ οὗτοι G. ἔρδε ἀτὰρ οὐ πάντεϲ E 441, 33. αὐτὰρ οὗτοι Appoll. Lex. 75, 25. οὔ τοι: οὔτι MN. ἐπαινέϲομεν Mosc. 1. — 30 τήνδε H. — 33 εὐκτήμενον D. — 34 ϲύγ' ἐλθοῦϲα H. — 35 βεβρώθειϲ Mor. — 36 ἄλλουϲ τὲ CHM. τρῷαϲ G. — 37 ἔρξον HLMO. ἐρξον A.

A. c. 17 αὖ πωϲ Aristarchus: Aristophanes αὖ τὼϲ vel αὔτωϲ. Aristophanes γένοιτο: πέλοιτο Aristarchus. Axt. Coniect. Hom. (1861) pg. 5 coniecit εἰ δή πωϲ vel εἰ δ' οὖν πωϲ.

ϲοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔριϲμα μετ' ἀμφοτέροιϲι γένηται.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, ϲὺ δ' ἐνὶ φρεϲὶ βάλλεο ϲῇϲιν·
ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαὼϲ πόλιν ἐξαλαπάξαι
τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρεϲ ἐγγεγάαϲι,
μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μ' ἐᾶϲαι.
καὶ γὰρ ἐγὼ ϲοὶ δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ·
αἳ γὰρ ὑπ' ἠελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀϲτερόεντι
ναιετάουϲι πόληεϲ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
τάων μοι περὶ κῆρι τιέϲκετο Ἴλιοϲ ἱρὴ
καὶ Πρίαμοϲ καὶ λαὸϲ ἐυμμελίω Πριάμοιο.
οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸϲ ἐδεύετο δαιτὸϲ ἐίϲηϲ,
λοιβῆϲ τε κνίϲηϲ τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέραϲ ἡμεῖϲ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπιϲ πότνια Ἥρη·
ἤ τοι ἐμοὶ τρεῖϲ μὲν πολὺ φίλταταί εἰϲι πόληεϲ,
Ἄργόϲ τε Ϲπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη·
τὰϲ διαπέρϲαι, ὅτ' ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
τάων οὔ τοι ἐγὼ πρόϲθ' ἵϲταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρϲαι,
οὐκ ἀνύω φθονέουϲ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόϲ ἐϲϲι.
ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεϲτον·
καὶ γὰρ ἐγὼ θεόϲ εἰμι, γένοϲ δέ μοι ἔνθεν ὅθεν ϲοί,
καί με πρεϲβυτάτην τέκετο Κρόνοϲ ἀγκυλομήτηϲ,

V. l. 38 ἔρειϲμα D 1. man. μεταμφοτέροιϲι A. — 39 ἐνι A. ϲῇϲϊ M. — 41 ἐγγεγάαϲι A Vrat. b. Townl. Mosc. 1. 3 ex corr. ἐγγεγάαϲιν L: ἐκγεγάαϲι CEGHMNO. ἐκγεγάαϲιν D. — 42 μή τι: μή μοι N. ἔαϲον G. — 43 ἐγὼ ϲοὶ ACH: ἐγώ ϲοι DGLMNO. ἐγώ τοι E bis S. ἐγὼ τοι Cant. ἀέκοντί τε (γε) O. — 44 ἠελίωι τὲ A. — 45 ναιετάωϲι D. πόλιεϲ CGN. — 46 ἐκ τῶν μοι G. περὶ ACELMN: πέρι DGHO. — 47 ἐϋμελίω EGMO. εὐμελίω D. ἐϋμμελίωι A. ἐϋμμελίου L. — 48 γάρ μοι ποτὲ CDGHL. βωμὸϲ: θυμὸϲ E. εἴϲϲηϲ NO. — 49 κνίϲηϲ AG: κνίϲϲηϲ CDEHLMNO. — 51 πολυφίλταταί AG (αι). εἰϲὶ DGLN. γρ. πολυφίλταται O. φίλτατοι N Vrat. a. — 53 διάπερϲον G. ὅταν EGLN. ὅτάν CDH. ἀπέχθονται D. πέρι O. — 54 οὔτι EGMS: οὔτοι ACDHL Townl. Eton. Mosc. 1. 3. προΐϲταμαι G. — 55 ἐπεὶ ἦ Et. Mg. 115, 14. Cram. An. Par. III, 302, 9. ἐπειὴ A. ἐπεὶ ἢ C et ἡ duobus accentibus. ἐπεὶ ἡ D: ceteri ἐπειή. πολυφέρτατόϲ D. φέρτεροϲ ἐϲϲὶ GMNO. φέρτατοϲ ἐϲϲὶ L. φέρτατόϲ ἐϲϲι A in marg. — 57 ἀλλὰ γὰρ χρὴ M. — 58 δέ μοι ACDEGHLOS: vulgo δ' ἐμοί. — 59 καί μοι H.

A. c. 43 ἐγὼ ϲοὶ Herodianus. δῶκα ἑκών: δῶκ' ἀέκων Trypho. — 46 περὶ Herodianus: alii πέρι, conf. H. T. 337. — 55, 56 ἀθετοῦνται Aristonicus.

ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὕνεκα cὴ παράκοιτις
κέκλημαι, cὺ δὲ πᾶcι μετ' ἀθανάτοιcιν ἀνάccειc.
ἀλλ' ἤ τοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοιcι,
coὶ μὲν ἐγώ, cὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἕψονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι. cὺ δὲ θᾶccον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
ἐλθεῖν ἐc Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν,
πειρᾶν δ' ὥc κε Τρῶεc ὑπερκύδανταc Ἀχαιοὺc
ἄρξωcι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήcαcθαι.
ὣc ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηcε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
αἶψα μάλ' ἐc cτρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶαc καὶ Ἀχαιούc,
πειρᾶν δ' ὥc κε Τρῶεc ὑπερκύδανταc Ἀχαιοὺc
ἄρξωcι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήcαcθαι.
ὣc εἰπὼν ὤτρυνε πάροc μεμαυῖαν Ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξαcα.
οἷον δ' ἀcτέρα ἧκε Κρόνου πάιc ἀγκυλομήτεω,
ἢ ναύτῃcι τέραc ἠὲ cτρατῷ εὐρέι λαῶν,
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ cπινθῆρεc ἵενται·
τῷ εἰκυῖ' ἤιξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰc Ἀθήνη,
κὰδ δ' ἔθορ' ἐc μέccον· θάμβοc δ' ἔχεν εἰcορόωνταc
Τρῶάc θ' ἱπποδάμουc καὶ ἐυκνήμιδαc Ἀχαιούc.
ὧδε δέ τιc εἴπεcκεν ἰδὼν ἐc πληcίον ἄλλον·
ἦ ῥ' αὖτιc πόλεμόc τε κακὸc καὶ φύλοπιc αἰνὴ

V. l.. 62 ἐπιείξομεν Apoll. de Synt. 123, 13. ἀλλήλοιcι ACDEGMNO. — 63 ἐπι CD. — 64 θάccον D. ἐπίτειλαι Apoll. de Synt. 78, 14. — 65 εἰc O. τρώων GL. — 66 πειρᾶν δ' ACDEHMNOS Mor. Vrat. b. Eton. Townl. Mosc. 1. Schol. Aristoph. Plut. 322. Cram. Epim. 269, 29. Schol. Γ 276. πειρᾷν δ' G Apoll. de Synt. 78, 19. Et. Gud. 390, 28. δ' omitt. L. κε Et. Gud. 390, 28: κεν ACDEGHLMNO Apoll. de Synt. 78, 19. Cram. Epim. 269, 29. ὡc κέντροιcιν Schol. Γ 276. τρῷεc GL. — 67 ἄρξανταc προτέρουc Schol. Γ 276. ὑπερόρκια ACDGHL Mor.: ὑπὲρ ὅρκια E. — 68 ὡc A. ἀπείθηcε D. — 69 αὐτίκα δ' MN. προcηῦδα D. — 70 μετα A. τρῷαc G. — 71 πειρᾷν G. κεν ACDGHLMNOS Anonym. περὶ βαρβαριcμοῦ ed. Valckenaer. p. 200. τρῷεc G. — 72 πρότερον O. ὑπερόρκια ACDGHL. — 73 ὡc A. — 75 ἀcτέρα ἧκε omnes. πάϊc: παῖc libri cum Schol. Ρ 547. — 76 ναύταιcι G. ἢ cτρατῷ G. — 77 ἄπο G. ἀπο CDHM. ἵενται DLM. Vrat. a. — 78 εἰκυῖα G. εἰκυίη D. τῷ ἰκέλη L. — 79 καδδ' CGHLMNO. καδδέθορ' D. μέcον GM. δ' ἔcχεν G. — 80 τρῷαc θ' GL. εὐκνήμιδαc CDGHLMO. — 82 ἤ ῥ' GO. αὖθιc C.

A. c. 63 δ' ἐμοὶ Apoll. de Pron. 50 A; 103 C; de Synt. 98, 4; 112, 10. — 64 Aristarchus ἐπιτεῖλαι, conf. Et. Mg. 365, 40. — 77 ἄπο et ἀπὸ Schol. BL.

ἔϲϲεται, ἢ φιλότητα μετ᾽ ἀμφοτέροιϲι τίθηϲι
Ζεύϲ, ὅϲ τ᾽ ἀνθρώπων ταμίηϲ πολέμοιο τέτυκται.
ὣϲ ἄρα τιϲ εἴπεϲκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
ἡ δ᾽ ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύϲεθ᾽ ὅμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι.
εὗρε Λυκάονοϲ υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
ἑϲταότ᾽· ἀμφὶ δέ μιν κραταιαὶ ϲτίχεϲ ἀϲπιϲτάων
λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο ἀπ᾽ Αἰϲήποιο ῥοάων.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱϲταμένη ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο Λυκάονοϲ υἱὲ δαΐφρον;
τλαίηϲ κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
πᾶϲι δέ κε Τρώεϲϲι χάριν καὶ κῦδοϲ ἄροιο,
ἐκ πάντων δὲ μάλιϲτα Ἀλεξάνδρῳ βαϲιλῆι.
τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ᾽ ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
αἴ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον, Ἀτρέοϲ υἱόν,
ϲῷ βέλεϊ δμηθέντα πυρῆϲ ἐπιβάντ᾽ ἀλεγεινῆϲ.
ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ὀΐϲτευϲον Μενελάου κυδαλίμοιο,
εὔχεο δ᾽ Ἀπόλλωνι λυκηγενέι κλυτοτόξῳ
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
οἴκαδε νοϲτήϲαϲ ἱερῆϲ εἰϲ ἄϲτυ Ζελείηϲ.

V. l. 83 τίθηϲι ACEGHMN: τίθηϲιν DLO Apoll. Lex. 163, 7. τιθεῖμεν Et. Mg. 794, 43, quod fortasse pertinet ad ω 476. — 84 ἀνθρώποιϲ M. ταμίαϲ G. — 85 ὡϲ A. ἄρά D. τίϲ GMO. τρῴων G. — 86 ἤδ᾽ CGHLMNO. ἱκέλη CGHLM. εἰκέλη D. τρῴων CGL. κατεδύϲεθ᾽ N Townl. Vrat. b. κατεδύϲϲεθ᾽ Lips. Mosc. 3. καταδύϲεθ᾽ A: κατεδύϲαθ᾽ CDGHMOS Mor. Et. Gud. 164, 24. κατεδύϲϲαθ᾽ L Vrat. a. — 87 ἀντινορίδῃ G. κραταιῶ O. — 88 ἐφεύρη^{οι} O. — 89 εὗρε δὲ DGL. — 90 ἀμφι A. — 91 ἕποντο^{αι} O. ἀπαιϲήποιο D. αἰϲύποιο G. — 92 ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα (προϲηῦδα D): προϲέφη γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη NS Cant. Lips. Mor. γρ. προϲέφη γλαυκῶπιϲ ἀθήνη O in marg. — 93 ἤ ῥὰ νύ H. ἦ ῥὰ νύ μοι τί NO. νύ μοι τί CDGH. ἤ ῥά νύ μοι τι M. νύ μοι τι L. πείθοιο C. — 94 τλαίηϲ G. ἐπιπροέμεν A. — 95 κε ADEGH Schol. I 303: κεν LMNOS Vrat. b. c. κε omitt. C. τρώεϲϲι L. — 96 μάλιϲτ᾽ C Lips. Townl. — 97 παρ᾽ ACDNO: πάρ᾽ EGHLM. — 98 ἴδοι O. ἀτρέωϲ DGNO. — 99 πυρῆϲ τ᾽ G Mor. Vrat. a. πυρῆϲ δ᾽ L. ἐπιβάντ᾽ A. — 100 ἀλλά γ᾽ M Vrat. c. ἀλλά γε E. — 101 λυκηγενέϊ A. — 102 πρωτογόνων A. πρωτοτόκων Et. Gud. 78, 58. — 103 οἶκα δὲ A. ἱερῆϲ ἄϲτυ γε ζελείηϲ L.

A. c. 88 εἴ που ἐφεύροι: εὗρε δὲ τόνδε Zenodotus, τὸν δὲ δεύτερον (89) οὐδὲ γράφει Aristonicus. — 94 Menecrates Milesius ἐπιπροέμεν: ἔπι προέμεν Aristarchus. — 97 παρ᾽ Herodianus: alii πάρ᾽.

ὣϲ φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
αὐτίκ' ἐϲύλα τόξον ἐύξοον ἰξάλου αἰγὸϲ
ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸϲ ὑπὸ ϲτέρνοιο τυχήϲαϲ
πέτρηϲ ἐκβαίνοντα, δεδεγμένοϲ ἐν προδοκῇϲι,
βεβλήκει πρὸϲ ϲτῆθοϲ· ὃ δ' ὕπτιοϲ ἔμπεϲε πέτρῃ.
τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆϲ ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει·
καὶ τὰ μὲν ἀϲκήϲαϲ κεραοξόοϲ ἤραρε τέκτων,
πᾶν δ' εὖ λειήναϲ χρυϲέην ἐπέθηκε κορώνην.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυϲϲάμενοϲ, ποτὶ γαίῃ
ἀγκλίναϲ· πρόϲθεν δὲ ϲάκεα ϲχέθον ἐϲθλοὶ ἑταῖροι,
μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι υἷεϲ Ἀχαιῶν,
πρὶν βλῆϲθαι Μενέλαον ἀρήιον, Ἀτρέοϲ υἱόν.
αὐτὰρ ὃ ϲύλα πῶμα φαρέτρηϲ, ἐκ δ' ἕλετ' ἰὸν
ἀβλῆτα πτερόεντα, μελαινέων ἕρμ' ὀδυνάων·
αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόϲμει πικρὸν ὀιϲτόν,
εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενέι κλυτοτόξῳ
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
οἴκαδε νοϲτήϲαϲ ἱερῆϲ εἰϲ ἄϲτυ Ζελείηϲ.
ἕλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδαϲ τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
νευρὴν μὲν μαζῷ πέλαϲεν, τόξῳ δὲ ϲίδηρον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲϲ μέγα τόξον ἔτεινε,

V. l. 104 ἔφατ' D. — 105 ἐϲύλλα Eton. ἰξάλου Schol. B 827. Et. Gud. 131, 4. ἴξάλου A. — 106 ῥα H. ὑπο AEM. ϲτέρνοιο: ϲτέρνοιϲι Schol. B 827. — 107 προδοκῆϲι A Ambros. CDELMNO. προδόκαιϲι G. — 108 ὃδ' CDGHLMN. ἔπεϲε M. — 109 ἑκκαιδεκάδωρα A. ἑκκαίδεκα δῶρα G. — 110 κεραοξόοϲ A. — 111 λειήναϲ CG. ΛΙΗΝΑϹ ΚΡΥϹΕΗΝ Ambros. χρυϲῆν Et. Mg. 530, 25. — 112 τανυϲάμενοϲ EHMN. — 113 ἐγκλίναϲ H Lips. Eton. Vrat. a. — 114 ἀναΐξειαν: ἀναῤῥήξειαν Vrat. a. — 115 βλῆϲθαι: βεβλῆϲθαι N. βληθῆναι G. ἀτρέωϲ DG Vrat. a. b. Mosc. 1. ἀρήϊον ἀρχὸν ἀχαιῶν C. abest hic versus ab Etonensi. — 116 δ ACDGHLMNO. — 117 μελαινέων A: μελαινάων CDEGHLMNO Apoll. Lex. 2, 26. μελενάων Apoll. Lex. 76, 32. — 118 ἐπὶ: ἐπεὶ G. κατεκόϲμεε NS Cant. — 119 λυκηγενέϊ A. — 120 πρωτογόνων A. — 122 γλυφίδαϲ τὲ CMO. γλυφίδ' αὖτε G. — 123 πέλαϲε EGO. πέλαϲϲεν DM ex corr. — 124 *ἐπεὶ δὴ: libri ἐπειδὴ. ἔτεινε ACEHMO.

A. c. 107 δεδεγμένοϲ: δεδεχμένοϲ, conf. H. T. 224. — 117 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Apoll. Lex. 76, 34. μελαινέων: οὕτω διὰ τοῦ ε διὰ τὸ μέτρον Schol. A. — 118 κατεκόϲμεε, conf. H. U. 97. — 123 ὅτι Ζηνόδοτοϲ πρὸ τούτου τὸν ἑξῆϲ (124) τέταχεν Aristonicus. — 124 ἐπεὶ δὴ in duas dictiones resolvendum esse ostendunt ἐπεὶ οὖν δή ρ 226, ϲ 362, ἐπεὶ ἄρ δή α 231, ο 390, ἐπὴν δή Ν 285, Π 453, α 293, ε 363. ϲ 269 et docuit Io. Alexandr. 40, 21 ὁ εἰ δή καὶ ἐπεὶ δή δύο μέρη λόγου εἰϲὶν ὀξυνόμενα.

λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἆλτο δ' ὀϊςτὸς
ὀξυβελὴς καθ' ὅμιλον ἐπιπτέςθαι μενεαίνων.
οὐδὲ ςέθεν Μενέλαε θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
ἥ τοι πρόςθε ςτᾶςα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
ἣ δὲ τόςον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὡς ὅτε μήτηρ
παιδὸς ἐέργῃ μυῖαν, ὅθ' ἡδέι λέξεται ὕπνῳ·
αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν ὅθι ζωςτῆρος ὀχῆες
χρύςειοι ςύνεχον καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ.
ἐν δ' ἔπεςε ζωςτῆρι ἀρηρότι πικρὸς ὀιςτός·
διὰ μὲν ἂρ ζωςτῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειςτο
μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροός, ἕρκος ἀκόντων,
ἥ οἱ πλεῖςτον ἔρυτο· διὰ πρὸ δὲ εἴςατο καὶ τῆς.
ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀιςτὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός·.
αὐτίκα δ' ἔῤῥεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς.
ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ
Μῃονὶς ἠὲ Κάειρα, παρήιον ἔμμεναι ἵππων·
κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήςαντο
ἱππῆες φορέειν· βαςιλῆι δὲ κεῖται ἄγαλμα,
ἀμφότερον, κόςμός θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος·

V. l. 125 ἆλτο ADEGHLMNO. ἅλτο C. ἄλτο S. — 126 ὀξυβελὴς A. — 129 πρόςθε EHN: πρόςθεν ACDGLMO. ἐχεπευκὲς A. — 130 ἢ δὲ C. — 131 ἐέργῃ AM Townl. Cram. Epim. 169, 14: ἐέργει CDEGHLNO. — 132 αὖθ': αὖ Draco de Metr. 52, 5. — 133 cῦνέχον G (sic). δίπλοος A. θώραξ G. — 135 ἀρ A. — 136 ἐρήριςτο D. — 137 μίτρης δ' M. μίτρη θ' L post ras. — 138 διὰ πρὸ ACDEM Schol. N 191, Υ 269: vulgo διαπρὸ. διαπρο δε L. διὰ προ δ' N. δὲ εἴςατο libri omnes excepto N. — 139 ἆρ DGHM. ἀρ A. — 141 τ' omitt. LO. μιῄνη CD. μιήνει Apoll. Lex. 164, 30. — 142 ἠέ: ἠδὲ S. ἵππων: ἵππου Eust. 1051, 61. γρ. ἵππω O. — 143 δέ μιν H. — 145 ἵππῳ: ἵππων DO Apoll. Lex. 6, 31. ἐλατῆρι τὲ CM. δὲ O Vrat. b. Et. Mg. 532, 16.

A. c. 126 ἐπιπτέςθαι Herodianus. — 129 ἥ τοι: οὕτω μετὰ τοῦ τ̄ ἥ τοι Didymus. πρόςθεν, conf. H. U. 44. — 137 Aristarchus ἔρυμα: ἔλυμα Aristophanes cum Zenodoto, conf. Cram. An. Par. III, 9, 6; 282, 5. — 138 ἔρυτο Aristarchus. — 139 ἄρ' ὀιςτὸς: ἄρα χαλκὸς Zenodotus. ἐπέργαψε χωρὶς τοῦ ν̄ Aristarchus. — 140 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Apoll. Lex. 171, 27. — 141 ἐλέφαντα Aristarchus: alii ἐλεφαντά. — 142 διὰ τοῦ ῑ τινὲς τὸ Κάϊρα γράφουςιν Eust. 456, 12. ἵππων: διχῶς καὶ ἵππω (sic) δυϊκῶς καὶ πληθοντικῶς. ἐν δὲ τῇ κατὰ Ἀριςτοφάνη μόνως δυϊκῶς, conf. Grashof. „das Fuhrwerk bei Homer“ pg. 39. H. T. 144.

τοῖοί τοι Μενέλαε μιάνθην αἵματι μηροὶ
εὐφυέες κνῆμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.
    ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὡς εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφιλος Μενέλαος.
ὡς δὲ ἴδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
ἄψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·
    φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὅρκι' ἔταμνον,
οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι,
ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πάτησαν.
οὐ μέν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον αἷμά τε ἀρνῶν
σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ᾗς ἐπέπιθμεν.
εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
σὺν σφῇσιν κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

V. l. 146 τοῖοί τε H. μιάνθη L. μιάνθεν G. — 147 τε ἰδὲ ACDH LMNO: τε ἠδὲ GE. κάλλ' C. ὑπένερθε AGHO. — 148 ῥίγησε EGH 1. man. MO. δ' ἄρ DEGHLMO sup. δ' ἀρ A. τάρ O 1. man. τ' ἄρ N. — 149 εἶδε M. — 150 ῥίγησε GMO. — 151 δὲ ἴδεν AHLM Lips. Harl. Townl. Vrat. a. Schol. φ 61. Cram. An. Par. III, 334, 15. δὲ ἴδε GO. δ' ἴδεν Mosc. 1. 3. δ' ἴδε E. δ' εἶδεν CS. δ' εἶδε DN Et. Mg. 613, 47. ὡς εἶδε Zonar. Lex. 1424. — 152 ἄψορον οἱ D. ἄψορρόν θ' οἱ M. στήθεσιν G 1. man. — 153 τοῖς δέ: τὸν δὲ LN. τόνδε G. τοὺς δὲ Schol. A 364. βαρὺ στενάχων A Schol. A 364: βαρυστενάχων CDEGHLMNO. μετέφη: προσέφη CNS et C (Cant.) L apud Bentl. — 154 ἐπεστονάχοντο GHL. — 155 φῖλε AG: ceteri φίλε. θάνατον ACD. ὅρκι' D. όρκι' A. ἔταμνον: ἔταμον N. γρ. ἔταμον O. — 156 οἶον DL. προ A. τρῳσὶ L. — 157 ὡς omisso σ' DGS. ᾧ σ' Hesych. IV, 333. τρῷες GL. κατα CL. ὅρκια (ϊ) A. — 158 μέν περ S. μὲν O. ἅλιον DL. πέλοι C et L apud Bentl. ὅρκιον D. αἷμα κατ' ἀρνῶν M. — 159 ᾗς: αἷς GO Zonar. Lex. 831. — 160 ἐτέλεσεν M. — 162 σφῇσι EGHL 1. man. MNO Schol. B 259. τεκέεσσϊ H. — 163 κατα A bis.

A. c. 148 οὕτως ἀρίσταρχος ῥίγησεν δάρ (sic) διὰ τοῦ δ οὐ διὰ τοῦ τ Didymus. — 149 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Schol. Ξ 424. — 151 δὲ ἴδεν Herodianus: alii δ' εἶδεν. — 153 altera lectio erat τὸν δὲ....προσέφη, quae est integra in Cod. N. ex his duobus lectionibus conflatae sunt scripturae librorum, qui aut τοῖς δὲ προσέφη aut τὸν δὲ μέτεφη exhibent. στενάχων Aristarchus: Dion. Sidonius στεναχῶν. — 155 φῖλε Ptolem. Ascalonita, vide ad Ε 359 et Eust. 556, 34. — 161 τελεῖ...ἀπέτισαν: Zenodotus τελέσει et τίσουσιν. placet coniectura Bekkeri ἐκ δὲ pro ἔκ τε scribentis.

ἔccεται ἦμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιοc ἱρὴ
καὶ Πρίαμοc καὶ λαὸc ἐυμμελίω Πριάμοιο,
Ζεὺc δέ cφι Κρονίδηc ὑψίζυγοc, αἰθέρι ναίων,
αὐτὸc ἐπιccείῃcιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶcι
τῆcδ' ἀπάτηc κοτέων. τὰ μὲν ἔccεται οὐκ ἀτέλεcτα·
ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχοc cέθεν ἔccεται, ὦ Μενέλαε,
αἴ κε θάνῃc καὶ πότμον ἀναπλήcῃc βιότοιο.
καί κεν ἐλέγχιcτοc πολυδίψιον Ἄργοc ἱκοίμην·
αὐτίκα γὰρ μνήcονται Ἀχαιοὶ πατρίδοc αἴηc·
κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωcὶ λίποιμεν
Ἀργείην Ἑλένην· cέο δ' ὀcτέα πύcει ἄρουρα
κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.
καί κέ τιc ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων
τύμβῳ ἐπιθρῴcκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
αἴθ' οὕτωc ἐπὶ πᾶcι χόλον τελέcει' Ἀγαμέμνων,
ὡc καὶ νῦν ἅλιον cτρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
καὶ δὴ ἔβη οἶκον δὲ φίλην ἐc πατρίδα γαῖαν
cὺν κεινῇcιν νηυcί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.

V. L. 164 ἤμαρ D. ὅτ' ἄν ACE 459, 29; 460, 14; 756, 9; 962, 40. ὅτάν DHMN: ὅταν E 460, 6 N Strabo XIII, 601. Schol. Θ 373, 527. ὀλώλει N. — 165 ἐϋμελίω GO Schol. B 461. εὐμελίω D. ἐϋμελίωι C. ἐϋμμελίου L. — 166 cφι AE: cφιν CDGHLMOS Schol. Θ 5, I 418. γάρ cφιν N, conf. I 236, Σ 185, Ω 143; Λ 734, Ξ 86, ο 524. — 167 ἐπιcείῃcιν E Schol. Θ 5. ἐπιcείῃcι DMO. ἐπιcείῃcι Schol. Δ 249. πᾶcι CDE GHNO: πᾶcιν ALM Schol. P 595. — 168 τῆcδ': τῆc Schol. β 315. — 169 cέθεν ἔccεται: ἔcεται cέθεν Et. Mg. 36, 3. — 170 πότμον: μοῖραν ACDEGHLMNO. γρ. πότμον H. — 171 καί κεν: ἤ κεν Bekk. An. 1155. πολυδίψιον A. πολὺ δίψιον D. — 173 καδδέκεν ACDGHLMNO. τρῳcὶ L. λίποιμεν AHMO: λίποιεν CDGLNS Cant. Lips. Eton. — 174 πύccει C. — 176 καί κεν D. τριῴων GL. — 177 ἐπιθρώιcκων A: ceteri ἐπιθρώcκων. — 178 τελέcει' ADO Cant. Apoll. de Synt. 247, 26; 250, 11: τελέcει C 1. man. GHLM Schol. B 4. τελέcει (αι supra) S. τελέcοι EN. — 179 ἄλιον N. — 180 οἶκον δὲ AD: οἶκονδε CGHMNO. οἴκονδε L. οἰκόνδε E. — 181 κεινῆcι DEHLMO. κειναῖcι ναυcὶ G. νέεccι L. χερcὶ et supra νηυcὶ S Cant.

A. c. 170 πότμον Aristarchus pro μοῖραν quod legebatur ἐν ταῖc κοιναῖc. conf. Λ 263 πότμον ἀναπλήcαντεc. — 171 ἐλέγχιcτοc et ἐλέγχιcτον Aristarchus (διχῶc). πολυδίψιον: τοῦτο ἀντὶ τοῦ πολυπόθητον κεῖται, ἢ χωρὶc τοῦ δ πολυΐψιον· καὶ cὺν τῷ δ δὲ ὑπερβάτωc δέχονταί τινεc κατὰ cυναλοιφὴν μετὰ τοῦ cυνδέcμου τοῦ δέ, ἵν' ᾖ οὕτωc „καί κεν ἐλέγχιcτοc πολύ δ' ἴψιον Ἄργοc ἱκοίμην“ [ἢ] πολυΐψιον Ἄργοcδε ἱκοίμην ἀντὶ τοῦ „εἰc Ἄργοc“ Strabo VIII, 370, conf. Eust. 461, 7. — 174 Ἀργείην θ' Ἑλένην Zenodotus, conf. Schol. B 161. — 178 τελέcει' conf. H. U. 243.

ὥς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
θάρσει, μὴ δέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἠδ' ὑπένερθε
ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
αἲ γὰρ δὴ οὕτως εἴη, φίλος ὦ Μενέλαε·
ἕλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται ἠδ' ἐπιθήσει
φάρμαχ', ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα·
Ταλθύβι', ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονος ἰητῆρος,
ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον, Ἀτρέος υἱόν,
ὅν τις ὀιστεύσας ἔβαλεν τόξων εὖ εἰδὼς
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δὲ νόησεν
ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο Τρίκης ἐξ ἱπποβότοιο.

V. l. 182 ὡς M. τότέ μοι CDO. τότ' ἐμοί Apoll. Lex. 17, 22. χάνει L. — 183 ἐπιθαρσήσας Vrat. c. — 184 μὴ δέ τι ACDO. μὴ δ' ἔτι LM, ceteri μηδέ τι. πω omnes. δειδίσσεο D. δειδείσαιο G. — 185 οὐ θὴν καίριον ὀξὺ βέλος πάγη Harl. — 186 ἐρύσατο D. ἠδ' D. οὐ[η]δ' H. ὑπένερθε ACGHM Schol. Δ 135. — 189 ὦ omitt. G. — 190 ἢ δ' D. — 191 ἅ κεν: ἅπερ L. παύσῃ σε G. παύσῃ τε Mosc. 3. ex corr. — 192 προσηῦδα D. — 193 ὅτι A. — 195 ὄφρα ADHLMNOS: ὄφρ' CG Ven. B Harl. Townl. ἀτρέος υἱόν AN Townl. ἀτρέως υἱόν D: ἀρχὸν ἀχαιῶν CGHLMOS. γρ. ἀρχὸν ἀχαιῶν A. — 196 ὅν τῖν'[τις] C. τίς GM. ἔβαλε G Schol. Γ 315. ἔβαλλε M. — 196, 197 omitt. D, habet O in margine. — 197 τρῴων GL. τὼ μὲν C. — 198 ὡς A. ἀρά οἱ MNO. κήρυξ DLN. — 200 *δὲ νόησεν: libri δ' ἐνόησεν. — 201 ἀμφι A. — 202 τρίκκης AC 1. man. HLMN Harl. Vrat. a. θρήκης D. conf. B 729 οἳ δ' εἶχον Τρίκκην, qua scripturae inconstantia motus Bothe. coniecit οἳ Τρίκκης οἱ ἕποντ' vel ἕποντ' ἐκ Τρίκκης.

A. c. 184 πω: οὕτω πω ἀρίσταρχος, οὐχὶ ποῦ, ὥς τινες Didymus. in codice πῶ est scriptum, non πῶς, ut Bekk. edidit. — 194 οὐ περιττὸς ὁ στίχος Schol. BL. — 195 ὁ ὀβελὸς καὶ ἀστερίσκος ὅτι νῦν παρέλκει (= περιττός ἐστι) Aristonicus. pertinere simul ad vss. 196, 197 monuit Friedlaender. recte, nam in codice his versibus et asterisci et obeli sunt adpicti.

ἀγχοῦ δ' ἱϲτάμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ὄρϲ' Ἀϲκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
ὅν τιϲ ὀιϲτεύϲαϲ ἔβαλεν τόξων εὖ εἰδὼϲ
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέοϲ, ἄμμι δὲ πένθοϲ.
ὣϲ φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ὄρινε·
βὰν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ ϲτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι ξανθὸϲ Μενέλαοϲ
βλήμενοϲ ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅϲϲοι ἄριϲτοι
κυκλόϲ', ὃ δ' ἐν μέϲϲοιϲι παρίϲτατο ἰϲόθεοϲ φώϲ,
αὐτίκα δ' ἐκ ζωϲτῆροϲ ἀρηρότοϲ ἕλκεν ὀιϲτόν·
τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέεϲ ὄγκοι.
λῦϲε δέ οἱ ζωϲτῆρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθε
ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆεϲ κάμον ἄνδρεϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἕλκοϲ, ὅθ' ἔμπεϲε πικρὸϲ ὀιϲτόϲ,
αἷμ' ἐκμυζήϲαϲ ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδὼϲ
πάϲϲε, τά οἵ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων ϲτίχεϲ ἤλυθον ἀϲπιϲτάων·
οἱ δ' αὖτιϲ κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήϲαντο δὲ χάρμηϲ.
ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοιϲ Ἀγαμέμνονα δῖον,
οὐδὲ καταπτώϲϲοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεϲθαι,

V. L. 203 προϲηῦδα D. γρ. ἀγόρευεν A. — 204 ὄρϲε' S. — 205 ἴδῃ ACDH Lips. Townl. Eton. Mosc. 1. Apoll. Lex. 125, 12: ἴδῃϲ GLMNOS. ἀρχὸν ἀχαιῶν ACHN Townl. Eton. Apoll. Lex. 125, 12: ἀτρέοϲ υἱόν DGLMOS. — 206 ὅν τῖν' (τιϲ) C. τίϲ GMO. ἔβαλε GO Lips. ἔβαλλε M. — 207 τρώων GL. τῶ μὲν C. — 208 ὡϲ A. φᾶτο D. τοῦ δ' ἄρα N. ὄρινε ACD GHLMO. — 209 βᾶν DHM. ἀνα A. κατὰ M. — 212 κυκλὸϲ D 1. man. κϋκλοϲφ' M. ὃδ' CDGHLMNO. μέϲοιϲι DGHM. — 213 εἷλκεν ACGHM NOS. εἵλκεν D: ἕλκεν L, cf. 122. — 214 πάλιν, ἀγεν A. — 215 λῦϲαι δέ οἱ D. ἠδ' D. ἠδ' Apoll. Lex. 81, 18. ὑπένερθε ACHMO Apoll. Lex. 81, 18. — 216 κάμον: τάμον M. — 217 εἶδεν D. — 218 ἄρ DGHLM. ἀρ A. ἐπί τ' ἤπια φάρμακ' ἔπαϲϲον Plato Rep. III, 408 A. — 219 τά οἱ ποτὲ ACDGHLMNO. — 220 ὄφρά τοι N. τοι DG. οἱ O. — 221 ἐπὶ C. τρώων GL. — 222 οἱ δ' D. οἵδ' CHLMN. αὖθιϲ C. κατα ACDGL. κατά τ' ἔντε' ἐδυντο N. ἔδυνον O. — 223 ἴδηϲ N. ἴδεϲ M. — 224 καταπτώϲοντ' MN Townl. καταπτώϲϲοντα DE.

A. c. 205—207 νῦν δεόντωϲ λέγονται (Cod. λέγεται) πρὸϲ Μαχάονα ὑπὸ τοῦ κήρυκοϲ Aristonicus, conf. ad 195. — 205 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ ϲ ἴδῃ Didymus. — 212 κυκλόϲ' Nicias, Ptolemaeus, Herodianus: κύκλοϲ Aristarchus, conf. Schol. P 392. — 213 ἀρίϲταρχοϲ ἰακῶϲ ἕλκεν, καὶ αἱ πλείουϲ Didymus.

ἀλλὰ μάλα ϲπεύδοντα μάχην ἐϲ κυδιάνειραν.
ἵππουϲ μὲν γὰρ ἔαϲε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
καὶ τοὺϲ μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυϲιόωνταϲ
Εὐρυμέδων, υἱὸϲ Πτολεμαίου Πειραΐδαο·
τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παριϲχέμεν, ὁππότε κέν μιν
γυῖα λάβῃ κάματοϲ πολέαϲ διὰ κοιρανέοντα·
αὐτὰρ ὃ πεζὸϲ ἐὼν ἐπεπωλεῖτο ϲτίχαϲ ἀνδρῶν.
καί ῥ' οὒϲ μὲν ϲπεύδονταϲ ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
τοὺϲ μάλα θαρϲύνεϲκε παριϲτάμενοϲ ἐπέεϲϲιν·
'Αργεῖοι, μή πώ τι μεθίετε θούριδοϲ ἀλκῆϲ·
οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέϲϲι πατὴρ Ζεὺϲ ἔϲϲετ' ἀρωγόϲ,
ἀλλ' οἵ περ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήϲαντο,
τῶν ἤ τοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπεϲ ἔδονται,
ἡμεῖϲ αὖτ' ἀλόχουϲ τε φίλαϲ καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεϲϲιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν.
οὕϲ τιναϲ αὖ μεθιένταϲ ἴδοι ϲτυγεροῦ πολέμοιο,
τοὺϲ μάλα νεικείεϲκε χολωτοῖϲιν ἐπέεϲϲιν·
'Αργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέεϲ, οὔ νυ ϲέβεϲθε;
τίφθ' οὕτωϲ ἔϲτητε τεθηπότεϲ ἠύτε νεβροί,
αἵ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέοϲ πεδίοιο θέουϲαι,
ἑϲτᾶϲ', οὐδ' ἄρα τίϲ ϲφι μετὰ φρεϲὶ γίγνεται ἀλκή·
ὧϲ ὑμεῖϲ ἔϲτητε τεθηπότεϲ οὐδὲ μάχεϲθε.
ἦ μένετε Τρῶαϲ ϲχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθά τε νῆεϲ

V. l. 226 habet O in margine. — 229 παριϲχέμεν AGHNOS: παραϲχέμεν CDLM Cant. Mor. L apud Bentl. Vrat. A. Mosc. 1. — 230 λάβοι M Harl. διακοιρανέοντα ACDGHLMNO. — 231 ὁ ACDGHLMNO. — 233 ἐπέεϲϲι D. — 234 μήπω τι ACDLMN. μήπω τοι G. μήπω τό H. μήποτε E 466, 23. μεθείετε AHN Townl. — 235 ἐπὶ ψευδέϲϲι E 467, 17: ἐπιψευδέϲϲι E 466, 23. — 236 ὑπερόρκια ACDEGHLMN. — 238 δ' αὖτ' ACDEGHLMOS. — 240 δ' αὖ N, an ὅν τινα δ' αὖ μεθιέντα? conf. Μ 268, Ν 229. — 241 χολωτοῖϲ EO. ἐπέεϲϲι M. — 242 ϲεύεϲθε H. — 243 οὕτωϲ: αὕτωϲ Schol. Χ 1. ἔϲτητε AHMO: ἕϲτητε CDEGLN Pseudoplut. 123, 17 Schol. Χ 1. νεβροί: νευροί G. — 245 ἑϲτᾶϲ' D. ἑϲτάϲ' N. τί ϲφι MN. γίγνεται LN: γίνεται CDEGHMO. γείνεται A. — 246 ὡϲ A. ἕϲτητε DEHLN Apoll. Lex. 150, 28. ἑϲτήκατε G. — 247 ἢ DHLMO Schol. Ε 466. τρῷαϲ G. ἐνθά τε ACDM.

A. c. 228 Πειραΐδαο: Πειραίδαο Tyrannio τετραϲυλλάβωϲ. — 235 Hermappias ψεύδεϲϲι: ψευδέϲϲι Ptolemaeus cum Aristarcho, conf. Et. Gud. 573, 24. — 238 ἡμεῖϲ αὖτ' Aristarchus, non δ' αὖτ'. — 242 ἐλέγχέεϲ Aristarchus, conf. Schol. Ε 787. mallem ἐλέγχεα ut Β 235, Ω 260, Hes. Theog. 26. conf. Il. T. 250. — 243 ἔϲτητε: ἕϲτητε Ptolemaeus. — 245 τίϲ ϲφι, non τι ϲφι, Aristarchus, ut Ζ 438.

εἰρύατ' εὔπρυμνοι, πολιῆϲ ἐπὶ θινὶ θαλάϲϲηϲ,
ὄφρα ἴδητ', αἴ κ' ὔμμιν ὑπέρϲχῃ χεῖρα Κρονίων;
ὣϲ ὅ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο ϲτίχαϲ ἀνδρῶν·
ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεϲϲι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
οἳ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα. θωρήϲϲοντο·
Ἰδομενεὺϲ μὲν ἐνὶ προμάχοιϲ, ϲυὶ εἴκελοϲ ἀλκήν,
Μηριόνηϲ δ' ἄρα οἱ πυμάταϲ ὤτρυνε φάλαγγαϲ.
τοὺϲ δὲ ἰδὼν γήθηϲεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προϲηύδα μειλιχίοιϲιν·
Ἰδομενεῦ, περὶ μέν ϲε τίω Δαναῶν ταχυπώλων
ἠμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ
ἠδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούϲιον αἴθοπα οἶνον
Ἀργείων οἱ ἄριϲτοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται.
εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
δαιτρὸν πίνωϲιν, ϲὸν δὲ πλεῖον δέπαϲ αἰεὶ
ἕϲτηχ', ὥϲ περ ἐμοί, πιέειν, ὅτε θυμὸϲ ἀνώγῃ.
ἀλλ' ὄρϲευ πόλεμον δ', οἷοϲ πάροϲ εὔχεαι εἶναι.
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύϲ, Κρητῶν ἀγόϲ, ἀντίον ηὔδα·

V. l. 248 habet Lips. in margine. εὔπρυμνοι A. ἐπὶ χθονὶ θαλάϲϲηϲ D. — 249 ὄφρ' C Mosc. 1. ἴδοιτ' N. αἴ χ' ὑμῖν D. αἴ κεν ὔμιν Cram. An. Par. III, 135, 13. αἴχ' ὔμμιν M Mosc. 3. ὕμμιν EN. — 250 ώϲ A. — 251 ἦλθεν ἐπὶ Eust. 179, 17. — 252 οἳ δ' L. οἴδ' HMNO. ο ἴδ' C (sic). θωρήϲοντο L. θωρίϲϲοντο D. — 253 μὲν ἐπὶ G. ἐνι A. εἰκελοϲ: ἴκελοϲ GMNO Lips. a man. rec. ἴκελοϲ E. — 254 μϋριόνηϲ H. — 255 τούϲδε G. — 256 προϲηῦδα D. — 257 περὶ ADHMN Et. Mg. 142, 16. Et. Gud. 47, 55. Cram. Epim. 15, 25; 42, 1: πέρι CGLO Et. Mg. 94, 18; 758, 40. — 258 ἦδ' D. — 259 ἠδ' AD. δαιτὶ D. δαιτὶ A. (θ' superscr.) δαῖθ' H. — 260 κρητῆρι: κρητῆρϲι ACDEGHLMNOS. — 261 κάρη κομόωντεϲ A: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 262 πίνωϲι DEGO. — 263 ἔϲτηχ' HN. ἕϲτηχ' A. πιέμεν N. *ἀνώγῃ: ἀνώγοι ACDGHM Athenaeus V, 193. Lucianus 48, 45. ἀνώγει (οι superscr.) LN. ἀνώγει EO Vrat. a. b. a. man. sec. — 264 πόλεμον δ' AD. εὔχεαι ACDLNOS Cant. Harl. Vrat. a b.: εὔχεο GHM. — 265 αὖτ', non αὖ, libri mei. ηῦδα D.

A. c. 249 κ' ὔμμιν διὰ τοῦ κ̄ Herodianus, conf. Schol. A 335. — 259 δαιτὶ, conf. H. U. 126. — 260 ἀρίϲταρχοϲ ἐνικῶϲ ἐνικρητηρι Didymus. — 263 ἀνώγῃ: libri aut indicativum aut optativum exhibent, quorum neuter hic ferri potest. in hac re librorum nulla fere est auctoritas, nec quicquam impedit, quominus coniunctivum reponamus, qui hoc loco necessarius est. e. g. conf. librorum scripturas κινήϲει B 147, 395; Π 264, 298; φιλήϲει I 117; ὁρμήϲει N 64; ἡγεμονεύειϲ O 46; ποιήϲει O 363; ἡγεμονεύει Φ 258; ἐθείρει Φ 347; ἐπικλώϲει δ 207; ἀποδώϲει θ 318, et quae exempla congessimus ad Δ 483.

Ἀτρεΐδη, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
ἔϲϲομαι, ὡϲ τὸ πρῶτον ὑπέϲτην καὶ κατένευϲα·
ἀλλ' ἄλλουϲ ὄτρυνε κάρη κομόωνταϲ Ἀχαιούϲ,
ὄφρα τάχιϲτα μαχώμεθ', ἐπεὶ ϲύν γ' ὅρκι' ἔχευαν
Τρῶεϲ· τοῖϲιν δ' αὖ θάνατοϲ καὶ κήδε' ὀπίϲϲω
ἔϲϲετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήϲαντο.
ὣϲ ἔφατ', Ἀτρεΐδηϲ δὲ παρῴχετο γηθόϲυνοϲ κῆρ.
ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεϲϲι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
τὼ δὲ κορυϲϲέϲθην, ἅμα δὲ νέφοϲ εἵπετο πεζῶν.
ὡϲ δ' ὅτ' ἀπὸ ϲκοπιῆϲ εἶδεν νέφοϲ αἰπόλοϲ ἀνὴρ
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆϲ·
τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἐόντι μελάντερον ἠΰτε πίϲϲα
φαίνετ' ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν,
ῥίγηϲέν τε ἰδὼν ὑπό τε ϲπέοϲ ἤλαϲε μῆλα·
τοῖαι ἅμ' Αἰάντεϲϲι διοτρεφέων αἰζηῶν
δήιον ἐϲ πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγεϲ
κυάνεαι, ϲάκεϲίν τε καὶ ἔγχεϲι πεφρικυῖαι.
καὶ τοὺϲ μὲν γήθηϲεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί ϲφεαϲ φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
ϲφῶι μέν, οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν, οὔ τι κελεύω·
αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἶφι μάχεϲθαι.
αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον
τοῖοϲ πᾶϲιν θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι γένοιτο·
τῶ κε τάχ' ἠμύϲειε πόλιϲ Πριάμοιο ἄνακτοϲ

V. L. 266 ἐγὼ M. — 267 τοπρῶτον LMNO. — 268 ὤτρυνε M. κάρη κομώονταϲ A. — 269 ὅρκι' D. — 270 τρῷεϲ L. τοῖϲι DEGMO. δ' αὖ: δὲ C. — 271 ὑπὲρ ὅρκια EO: ὑπερόρκια ACDGHLMN. ὅρκι' ἐδηλήϲαντο Vrat. a. — 272 ὡϲ A. δ' ὑπερώχετο M. — 273 ἦλθεν ἐπ' E. ἀνα A. — 274 τώγ' ἐκορυϲϲέϲθην M. κορυϲέϲθην GL 1. man. — 275 ἀπο A. εἶδε DE bis GHMNO Lips. — 276 κατα A. ὑπο A. — 277 τῷ δ' ἀπάνευθεν N. τῷ δ' ἔτ' H. ἐόντι: ἰόντι MS. ἰόντι ἢ ἐόντι Eust. 471, 28. — 279 ῥίγηϲέ E. — 280 τοῖ$^{\alpha\iota}$οι C. αἰάντεϲϲϊν ἀρηϊθόων H. διοτροφέων GS Lips. — 281 πυκναὶ S. — 282 ϲάκεϲί E. ϲάκεϲϲί N. ϲάκκεϲϲίν D. — 283 καὶ μέν, τοὺϲ, L. — 284 καὶ ϲφέαϲ DGO. — 286 κελεύ^{c}ω Vrat. b. — 289 πᾶϲι CDGMNO Schol. B 372. ἐνι A. — 290 τῶ ACDGHLMO. ἠμύϲειε G. ἠμύϲϲειε L.

A. c. 277 Zenodotus ἰόντι: ἐόντι Aristarchus. — 282 κυάνεαι: ἡρώων Zenodotus. πεφρικυῖαι et βεβριθυῖαι Aristarchus διχῶϲ, conf. Schol. H 62.

χερϲὶν ὑφ’ ἡμετέρῃϲιν ἁλοῦϲά τε περθομένη τε.
ὣϲ εἰπὼν τοὺϲ μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ’ ἄλλουϲ·
ἔνθ’ ὅ γε Νέϲτορ’ ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,
οὓϲ ἑτάρουϲ ϲτέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεϲθαι,
ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάϲτορά τε Χρομίον τε
Αἵμονά τε κρείοντα Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν.
ἱππῆαϲ μὲν πρῶτα ϲὺν ἵπποιϲιν καὶ ὄχεϲφι,
πεζοὺϲ δ’ ἐξόπιθε ϲτῆϲεν πολέαϲ τε καὶ ἐϲθλοὺϲ
ἕρκοϲ ἔμεν πολέμοιο· κακοὺϲ δ’ ἐϲ μέϲϲον ἔλαϲϲεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τιϲ ἀναγκαίῃ πολεμίζοι.
ἱππεῦϲιν μὲν πρῶτ’ ἐπετέλλετο· τοὺϲ γὰρ ἀνώγει
ϲφοὺϲ ἵππουϲ ἐχέμεν, μὴ δὲ κλονέεϲθαι ὁμίλῳ·
μηδέ τιϲ ἱπποϲύνῃ τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθὼϲ
οἶοϲ πρόϲθ’ ἄλλων μεμάτω Τρώεϲϲι μάχεϲθαι,
μηδ’ ἀναχωρείτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔϲεϲθε.
ὃϲ δέ κ’ ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ’ ἅρμαθ’ ἵκηται,
ἔγχει ὀρεξάϲθω, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον οὕτω.
ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιαϲ καὶ τείχε’ ἐπόρθεον
τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἔχοντεϲ.

V. l. 291 ἡμετέροιϲιν G. ἡμετέρῃϲι O. ἀλοῦϲά D. — 292 ὥϲ A. — 293 λιγὴν M. πηλίων GN. — 294 ὀτρυνέοντα C. — 295 χρόμϊόν CDGHM Et. Mg. 35, 25. τε ϲχέδιόν τε L. — 296 αἱμονά N. κρείοντα G, ut sit nomen proprium. αἵμονά τε κρίοντα θόωνά τε δηΐπυρόν τε Apoll. Lex. 14, 9, conf. N 92. — 297 πρώτιϲτα Vrat. b. c. Mosc. 1. 3. πρῶτον M. ἵπποιϲι DEGL. ὄχεϲφι CMN Cram. An. Par. III, 283, 9. Pseudoplut. 156, 19: ὄχεϲφιν ADEGHLO. — 298 ἐξόπιθεν ADLO Maxim. Tyr. Diss. XVI, 6. Pseudoplut. 156, 19. ἐξόπιϲθεν CGH. ἐξώπιϲθεν N. ἐξόπιϲθε E. ϲτῆϲε EG. ϲτῆϲαν M. τε AC. — 299 μέϲον CGM. — 300 τίϲ CMNO. πολεμίζῃ DMNOS Schol. Δ 296. πολεμίζειν L. — 301 ἱππεῦϲι GHMNO Lips. ἱππεῦϲι μὲν πρώτοιϲ ἐπετέλλετο Schol. A 16. ἐπιτέλλετο S. τοὺϲ μὲν (γαρ) DLMNO Caut. Harl. Vrat. a. b. μὲν A. — 302 μὴ δὲ CDGHLMNO. — 303 μὴ δέ CDLNO. ἱπποϲύνηϲϊ καὶ D. ἠνορέηφϊ CEG Hesych. II, 282. — 304 τρώεϲϲι CGL. — 305 μὴ δ’ CDGHMNO. — 306 ὅϲ δ’ ἂν E. — 307 ἐγχεῖ D. ἐπειὴ A. ἐπεὶἠ CD: ceteri ἐπειὴ. πολυφέρτερον G. οὔτω ACDEGHLMNO Lips. — 308 ὥϲ δὲ καὶ D. πόλιαϲ A in marg. CDEG LMO: πόλεαϲ AH. πόλειϲ N. ἐπόρθεον A Townl.: ἐπόρθουν CEGHLM NOS. ἐπόρθο D (sic). — 309 ἐνι A. ϲτήθεϲιν GM.

A. c. 295 Χρομίον veteres, conf. H. T. 399. — 299 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἔλαϲϲεν, ἄλλοι δὲ ἔεργεν Didymus. — 308 πόλεαϲ Aristarchus, Ptolemaeus, Herodianus: alii πολέαϲ, vel πόλιαϲ. πόλιαϲ legitur etiam θ 560, 574 πόλιεϲ ο 412. ἐπόρθεον in fine versus scribendum est ut ρ 161 ἐγεγώνεον, conf. Η 310, Λ 282, Ξ 116, Ρ 142, Υ 218.

ὣϲ ὁ γέρων ὤτρυνε πάλαι πολέμων εὖ εἰδώϲ.
καὶ τὸν μὲν γήθηϲεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί μιν φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ὦ γέρον, εἴθ', ὡϲ θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι φίλοιϲιν,
ὥϲ τοι γούναθ' ἕποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδοϲ εἴη.
ἀλλά ϲε γῆραϲ τείρει ὁμοίιον· ὡϲ ὄφελέν τιϲ
ἀνδρῶν ἄλλοϲ ἔχειν, ϲὺ δὲ κουροτέροιϲι μετεῖναι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
Ἀτρείδη, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸϲ
ὣϲ ἔμεν, ὡϲ ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν.
ἀλλ' οὔ πωϲ ἅμα πάντα θεοὶ δόϲαν ἀνθρώποιϲιν·
εἰ τότε κοῦροϲ ἔα, νῦν αὖτέ με γῆραϲ ὀπάζει.
ἀλλὰ καὶ ὣϲ ἱππεῦϲι μετέϲϲομαι ἠδὲ κελεύϲω
βουλῇ καὶ μύθοιϲι· τὸ γὰρ γέραϲ ἐϲτὶ γερόντων.
αἰχμὰϲ δ' αἰχμάϲϲουϲι νεώτεροι, οἵ περ ἐμεῖο
ὁπλότεροι γεγάαϲι πεποίθαϲίν τε βίηφιν.
ὣϲ ἔφατ', Ἀτρείδηϲ δὲ παρῴχετο γηθόϲυνοϲ κῆρ.
εὗρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεϲθῆα πλήξιππον
ἑϲταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήϲτωρεϲ ἀυτῆϲ·
αὐτὰρ ὃ πληϲίον ἑϲτήκει πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ ϲτίχεϲ οὐκ ἀλαπαδναὶ

V. L. 310 ὡϲ A. ὄτρυνε HM Harl. — 311 καὶ μὲν τὸν O. — 312 προϲηῦδα D. — 313 ἐνι A. — 314 ὡϲ καὶ γούναθ' G. δέ ϲοι M. — 315 ὁμοίοιον GH. ὡϲ G. ὄφελέ N. — 318 μέν τοι ACDEGHMN Lips. Townl. Vrat. a. b. Mosc. 1.: μέν κεν LO. μέν γε Harl. — 319 κατέκτα͡ν A. κατέκτον C. — 320 ἀνθρώποιϲ D. ἀνθρώποιϲι M. — 321 εἴ ποτε Schol. Ε 533. ἔα: ἔην N. ὀπάζει: ἱκάνει ACEGHLMNOS Plato Conviv. 173 A. Schol. Ε 533, Θ 186. ἱκάνοι D. — 322 ὡϲ O Cram. Epim. 449, 16. Io. Alexandr. 32, 1. ὡϲ A. ceteri ὡϲ. μετέϲϲομαι: μετείϲομαι L. — 323 βουλαῖϲ H. — 324 αἰχμάϲουϲι G Barocc. Lips. ἐμοῖο G 1. man. MNS Et. Mg. 628, 26. — 325 πεποίθαϲί DGEMN. βίηφι ADHLMN. βιηφι CEG. βίηφιν O. — 326 ὡϲ A. — 328 ἑϲταότ' D. ἑϲταῶτ' Schol. Κ 167. ἑϲταῶτ' N. μνήϲτορεϲ O. — 329 ὃ ACDGHLMO. αὐτὰρ οἱ N. ἑϲτήκει AGH. Townl. Vrat. b. Mosc. 1.: εἱϲτήκει CDLMNOS. — 330 παρ D. κεφαλήνων DMO 1. man. ἀμφι AM.

A. c. 319 κατέκταν Herodianus cum Aristarcho, conf. Schol. Β 662. Cram. Epim. 224, 13. — 320 ὁ ἀϲτερίϲκοϲ καὶ ὁ ὀβελόϲ Aristonicus, conf. Ν 729. — 321 ἀρίϲταρχοϲ γῆραϲ ὀπάζει ἐπείγει ἐλαύνει ἀπὸ δὲ τοῦ κα͡ὶ τοπιν ἐϲχημάτιϲται Didymus, conf. Schol. Θ 103 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ὀπάζει, ὁ δὲ ἰξίων ἐπείγει, ἐν ἄλλῳ γῆραϲ ἱκάνει et Ψ 623 ἐπείγει: γράφεται καὶ ὀπάζει καὶ ἱκάνει (καὶ ἔπειϲι add. 2. man.). — 329 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἰακῶϲ ἑϲτήκει Didymus.

ἔϲταϲαν· οὐ γάρ πώ ϲφιν ἀκούετο λαὸϲ ἀυτῆϲ,
ἀλλὰ νέον ϲυνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγεϲ
Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντεϲ
ἕϲταϲαν, ὁππότε πύργοϲ Ἀχαιῶν ἄλλοϲ ἐπελθὼν
Τρώων ὁρμήϲειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
τοὺϲ δὲ ἰδὼν νείκεϲϲεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καί ϲφεαϲ φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ὦ υἱὲ Πετεῶο, διοτρεφέοϲ βαϲιλῆοϲ,
καὶ ϲύ, κακοῖϲι δόλοιϲι κεκαϲμένε, κερδαλεόφρον,
τίπτε καταπτώϲϲοντεϲ ἀφέϲτατε, μίμνετε δ' ἄλλουϲ;
ϲφῶιν μέν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοιϲιν ἐόνταϲ
ἑϲτάμεν ἠδὲ μάχηϲ καυϲτείρηϲ ἀντιβολῆϲαι.
πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸϲ ἀκουάζεϲθον ἐμεῖο,
ὁππότε δαῖτα γέρουϲιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἠδὲ κύπελλα
οἴνου πινέμεναι μελιηδέοϲ, ὄφρ' ἐθέλητον·
νῦν δὲ φίλωϲ χ' ὁρόῳτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλέι χαλκῷ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
Ἀτρείδη, ποῖόν ϲε ἔποϲ φύγεν ἕρκοϲ ὀδόντων.
πῶϲ δὴ φῂϲ πολέμοιο μεθιέμεν, ὁππότ' Ἀχαιοὶ

V. L. 331 ἔϲταϲαν DGLO. ἐϲταϲαν A. οὐδέ πω G. γάρ πω HLN. — 332 νέων M. κινοῦντο Vrat. b. — 333 τρῴων GL. plerique τρώων θ': θ' omittunt DHL Townl. οἳ M. — 334 ἔϲτάϲαν GLO. ἔϲταν D. πῦργοϲ HLN. — 335 τρῴων GL. ἄρξειεν Vrat. b. — 336 τούϲδε G. νείκεϲεν H. νείκηϲεν N. — 337 καὶ ϲφέαϲ DLO. — 338 διοτροφέοϲ H. — 339 κερδαλεόφρων N. — 341 ϲφῶϊ Vrat. b. Schol. Ε 2. Apoll. Lex. 147, 14. — 342 καϋϲτείρηϲ AH. καϋϲτήρηϲ D. — 343 πρῶτοι E. ἐμοῖο GLS. — 344 ἐφοπλίζωμεν A. ἐφοπλίζῶμεν (οι supra) H. ἐφοπλίζομεν L: ἐφοπλίζοιμεν CDE bis GMNOS. — 345 ἔδμεναι: ἔμμεναι L. — 347 ὁρόῳτε C, ceteri ὁρόωτε. ὁρόωτε ἐὰν δέκα G. πῦργοι M. — 349 ἄρ DGHM. — 350 φῦγεν DM. ἕρκοϲ D. — 351 φῂϲ ACEN. φῂϲ GHLMO. φῆϲ D Cram. Epim. 433, 2. μεθειέμεν AN Townl.

A. c. 333 ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ θ τρώων ἱπποδάμων· τὸ δὲ ἀχαιῶν ἄμεινον ἀκούειν ἐπαχαιούϲ Didymus. — 334, 335 Aristarchus πύργοϲ Ἀχαιῶν....ἄρξειαν: ἐν τῇ πολυϲτίχῳ „κέν τιϲ ἐναντίον.... ἄρξειεν". — 339 κερδαλεόφρον: φαίδιμ' Ὀδυϲϲεῦ Zenodotus. — 343 ἐμεῖο, conf. Apoll. de Pron. 137 B: 138 A; de Synt. 164, 17; 165, 7. — 344 ἐφοπλίζοιμεν defendit G. Hermann. Opusc. II, 38. — 345, 346 ἐν μὲν τοῖϲ ὑπομνήμαϲιν οὐκ ἀθετοῦνται, ἐπαιτιῶνται δὲ αὐτοὺϲ οἱ ἡμέτεροι ὡϲ ἀπρεπεῖϲ Schol. A. — 346 μελιήδέοϲ Herodianus, cf. H. T. 418. — 351 φῂϲ conf. Herod. ad Ρ 174. Cram. Epim. 432, 25. Cram. An. Ox. IV, 354, 20. Eust. 1578, 18. Zonar. Lex. 1805. H. T. 374.

Τρωϲὶν ἐφ' ἱπποδάμοιϲιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα:
ὄψεαι. ἢν ἐθέληϲθα, καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοιϲι μιγέντα
Τρώων ἱπποδάμων· ϲὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζειϲ.
τὸν δ' ἐπιμειδήϲαϲ προϲέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
ὡϲ γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον·
διογενὲϲ Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυϲϲεῦ,
οὔτέ ϲε νεικείω περιώϲιον οὔτε κελεύω·
οἶδα γὰρ ὥϲ τοι θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι φίλοιϲιν
ἤπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέειϲ, ἅ τ' ἐγώ περ.
ἀλλ' ἴθι ταῦτα δ' ὄπιϲθεν ἀρεϲϲόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώνια θεῖεν.
ὣϲ εἰπὼν τοὺϲ μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλουϲ.
εὗρε δὲ Τυδέοϲ υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
έϲταότ' ἔν θ' ἵπποιϲι καὶ ἅρμαϲι κολλητοῖϲι·
πὰρ δέ οἱ ἑϲτήκει Ϲθένελοϲ, Καπανήιοϲ υἱόϲ.
καὶ τὸν μὲν νείκεϲϲεν· ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί μιν φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ὤ μοι, Τυδέοϲ υἱὲ δαΐφρονοϲ, ἱπποδάμοιο,
τί πτώϲϲειϲ, τί δ' ὀπιπεύειϲ πολέμοιο γεφύραϲ;
οὐ μὲν Τυδέι γ' ὧδε φίλον πτωϲκαζέμεν ἦεν,
ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηίοιϲι μάχεϲθαι,
ὡϲ φάϲαν οἵ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἐγώ γε
ἤντηϲ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φαϲὶ γενέϲθαι.
ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰϲῆλθε Μυκήναϲ

V. l. 352 τρωϲὶν GL. — 353 ἦν κ' ἐθέληιϲθα A. μεμήλει N. — 354 τηλεμάχου CG Lips. — 355 τρώων GL. τρώων θ' Lips. — 357 μύθῳ Vrat. a. — 359 οὔτέ ϲε ACDH. οὔτε ϲὲ G. οὔτι ϲε M. νεικίω D. οὐδὲ κελεύω L. οὔτι κελεύω N. — 360 φίλοιϲι M. — 361 μήδεα οἶδε H. — 363 μεταμώνια AE 483, 5 GN Eton.: μεταμώλια CDE 480, 21; 483, 8 HLMOS. — 365 δὲ διὸϲ υἱὸν L. — 366 ἑϲταότ' D. θ' omitt. G. κολλητοῖϲι ACDHMO. κολλωτοῖϲι Vrat. b. κολλοτοῖϲι Lips. — 367 παρ D. ἑϲτήκει AGH: εἰϲτήκει CDLMNOS. — 368 καὶ μὲν τὸν MS. νείκεϲεν DG. — 369 habet A in margine. προϲηῦδα D. — 370 ῷμοι ACG. ὦμοι D. — 371 ὀπιπεύειϲ ACDN Lips : ὀπιπτεύειϲ EGHLMOS Et. Mg. 627, 55. Plutarchus de Se ipsum citra invid. laud. 4. — 372 πτωκαζέμεν EGLM. — 373 προ AL. — 374 ὣϲ EM. — 375 ἶδον D. πέρι GL.

A. c. 367 οὕτωϲ ἑϲτήκει ἰακῶϲ ἀρίϲταρχοϲ Didymus. — 370 ῷμοι, conf. H. U. 188. — 371 ὀπιπεύειϲ, non ὀπιπτεύειϲ scribendum esse confirmant libri optimi hic et H 243 et τ 67, et quod semel apud Homerum legitur (Λ 385) παρθενοπῖπα.

ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ, λαὸν ἀγείρων.
οἵ δὲ τότ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
καί ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους·
οἵ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευον·
ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίσια σήματα φαίνων.
οἵ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποίην,
ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί.
αὐτὰρ ὃ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας
δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληείης.
ἔνθ' οὐδὲ ξεῖνός περ ἐὼν ἱππηλάτα Τυδεὺς
τάρβει, μοῦνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
ἀλλ' ὅ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
ῥηιδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.
οἵ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
ἂψ ἀναερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἷσαν ἄγοντες,
κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἱμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,

V. L. 378 οἵ ῥα: οἱ δὲ ALO. οἵ ῥὰ DM. τότε στρατόωνθ' S. τότε στρατόωντο Townl. — 379 λίσοντο δόμεναι D. — 380 οἵ δ' D. οἵδ' CGLMNO. δοῦναι E. — 381 παραίσιμα N. — 382 οἵ δ' DL. οἵδ' CHMN. ᾤχοντο ἰδὲ ACEGHLMNO. ᾤχοντο ἠδὲ DS. πρὸς ὁδοῦ L. — 383 ἀσσωπόν C. ἀσωπόν θ' Barocc. — 384 ἔνθ' αὖ Apoll. Lex. 7, 12. ἀγγελείην D. ἐπὶ ACDEGHLMNOS Apoll. Lex. 7, 12. Et. Mg. 670, 8. Eust. 610, 43: ἔπι Schol. O 339. Eust. 1018, 65. τυδῆ AC 1. man. EHMNO. τυδη[εῖ] S. τυδεῖ[η] L: τυδεῖ C 2. man. DG Mor. Cant. Vrat. a. c. στείλαν G. — 385 δ CDGHLMNO. δ' ἐκιχήσατο L. — 386 δαιννυμένους G. ἐτεοκλείης DGM. — 388 πολέσϊ GH. μετα A. καδμειωσιν EN. — 392 ἂψ ἀναερχομένῳ AHNO Townl. Harl. Vrat. a ex coni. ἂψ ἀνερχομένῳ CDEGLMS Mor. Cant. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. λόχον ἦσαν D. λέχος[ο] N. — 393 δύο E.

A. c. 382 ᾤχοντο ἰδέ, quod omnes fere libri exhibent, recentiores quidam hiatus causa mutaverunt in ᾤχοντ' ἠδέ, perperam, conf. B 697, Δ 147, Z 479, Θ 162, K 573, M 311, Φ 351, X 469, δ 604, λ 337, σ 249, ψ 289. — 384 ἐπὶ Aristarchus, non ἔπι, conf. H. T. 176. Τυδῆ, conf. Μηκιστῆ O 339 et Schol. ad h. l. — 390 ὁ ἀστερίσκος conf. E 808. — 392 recentiores aut ἂψ ἄρ' ἀνερχομένῳ ut Z 187, aut ἂψ ἀνερχομένῳ aut ἄψ οἱ ἀνερχομένῳ scripserunt. sed nulla hoc loco opus est coniectura; nam ἀναερχομένῳ non magis offendit quam ἀποαίρεο A 230, 275; ἀποαίνυμαι N 262, κ 322, μ 419, ξ 309; καταείσατο Λ 358; ἐπιείσομαι Λ 367, Y 454; ἐπιεισαμένη Φ 424; ἐπιόψομαι I 167, β 294; ἐπιοσσομένω P 381; ἐπιάλμενος H 15, ω 320.

υἱόc τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης.
Τυδεὺc μὲν καὶ τοῖcιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἶον ἵει οἶκον δὲ νέεcθαι·
Μαίον' ἄρα προέηκε θεῶν τεράεccι πιθήcας.
τοῖοc ἔην Τυδεὺc Αἰτώλιοc· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
γείνατο εἷο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.
ὣc φάτο, τὸν δ' οὔ τι προcέφη κρατερὸc Διομήδηc
αἰδεcθεὶc βαcιλῆοc ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
τὸν δ' υἱὸc Καπανῆοc ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
Ἀτρείδη, μὴ ψεύδε' ἐπιcτάμενοc cάφα εἰπεῖν.
ἡμεῖc τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονεc εὐχόμεθ' εἶναι·
ἡμεῖc καὶ Θήβηc ἕδοc εἵλομεν ἑπταπύλοιο
παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχοc ἄρειον,
πειθόμενοι τεράεccι θεῶν καὶ Ζηνὸc ἀρωγῇ·
κεῖνοι δὲ cφετέρῃcιν ἀταcθαλίῃcιν ὄλοντο.
τῷ μή μοι πατέραc ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προcέφη κρατερὸc Διομήδηc·
τέττα, cιωπῇ ἧcο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεcῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ὀτρύνοντι μάχεcθαι ἐυκνήμιδαc Ἀχαιούc·
τούτῳ μὲν γὰρ κῦδοc ἅμ' ἕψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Τρῶαc δῃώcωcιν ἕλωcί τε Ἴλιον ἱρήν,

V. l. 395 πολυφόντηc A: λυκοφόντηc CDEHLMNOS. λυκοφάντηc G. γρ. λυκοφόντηc A. — 396 ἐφῆκε A. ἐφῆκε GHMO. ἐνεῖκε C. — 397 πάνταc δ' G. οἶκον δὲ A. οἶκονδε CDGHLNO. οἴκονδε M. οἰκόνδε E. — 398 μαίων' ἄρα G. μαίονα ῥά NS. μαιονά ῥα Cant. — 400 χέρεια AC 1. man. DLOS Schol. A 80. Cram. Epim. 338, 13; 350, 22. Et. Mg. 809, 2. Et. Or. 166, 13: χέρηα C 2. man. GMN Lips. 1. man. Vrat. A. Cram. An. Par. III, 375, 6. χέρια (η supra) Vrat. a. χέρηα E bis H. ἀμείνων A, ceteri ἀμείνω. — 401 ὡc A. φᾶτο D. — 402 βαcιλέωc CE. αἰδίοιο D. — 403 omitt. Eton. — 404 ψεύδε' (ο supra) A. ψεύδε' (α supra) G. ψεύδεο E 482, 19. — 409 cφετέραιcιν ἀταcθαλίαιcιν ὤλοντο G. — 410 τῶ ACDGHILMO: τῷ EN. πόθ' CM. ἔνθεο A. — 411 ἄρ ADGHMO. — 412 τέτγα A. cιγῇ ἧcο N. ἧcο D. — 413 ἐγὼν M. — 414 εὐκνήμιδαc DGO. — 415 μὲν omitt. M. γὰρ omitt. CG Lips. εἴ κεν: αἴ κεν NS Cant. εἰ μὲν G. — 416 τρῷαc GL. δῃϊώcωcιν LNO. δῃϊόωcιν M. δῃώcουcιν D. δῃώcουcιν Vrat. A. δηιώcουcιν E. ἕλωcι δε L. Τρώων ἐκπέρcωc' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον Schol. A 407.

A. c. 400 χέρεια, conf. H. T. 379. H. U. 157. ἀμείνω: ἀμείνων Aristarchus. — 404 ψεύδε': Ἡρωδιανὸc τὸ ἐντελὲc ψεύδεό φηcιν Schol. V. — 410 τῶ Herodianus: τὼ Apollonius, conf. H. T. 368. ἔνθεο Aristarchus: ἐν θέο Apollonius.

τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἄνακτος
ὀρνυμένου· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλεν.
ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέι κῦμα θαλάσσης
ὄρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὕπο κινήσαντος·
πόντῳ μέν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην·
ὣς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμον δέ. κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης
τόσσον λαὸν ἕπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδήν,
σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἱμένοι ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ', ὥς τ' ὄιες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρίαι ἑστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,

V. l.. 417 δηϊωθέντων CDNO Schol. Θ 236. δηιωθέντων AE. — 418 ἀλλά γε AMS. — 419 ῥά CDGHLMNO. ἆλτο: ἅλτο S. ἄλτο CH. χαμᾶζε AEHL: χαμάζε CDGMNO. — 420 στήθεσιν M. — 422 πολυηχέϊ A. — 423 ὕπο: ὑπὸ A. ὑποκινήσαντος CDEGHLMNOS Vrat. b. c. Schol. H 64, Λ 269. — 424 μέν τε AL Vrat. c. μέν τοι M. μὲν τὰ CDEHNO Et. Mg. 531, 17. Et. Gud. 339, 19. μὲν ταπρῶτα S. ταπρῶτα G. — 427 ὡς A. ἐπασσύτερον G. ἐπ' ἀσσύτεροι N. κίνυντο: ὤρνυντο O. — 428 πόλεμον δέ A. κέλευσε N. πόλεμόν δ' ἐκέλευεν οἷσιν H. — 429 ἦσαν D 1. man., nunc ἶσαν ut M. — 430 ἕπεσθαι L. ἐν: ἐνὶ LM. — 431 δεδιότες H. πᾶσι CDGHLMNO. — 433 τρῷες GL. πολυπάμονος A. πολυπάμονος Schol. Γ 2, Ε 137: πολυπάμμονος CDEGHLMNOS Et. Mg. 681, 48 Et. Gud. 490, 13. Heraclides Alleg. C. 30. Schol. Pind. Pyth. VIII, 103. ἐναυλῇ G. — 434 ἑστήκασιν D. ἑστήκωσιν NS Vrat. b. ἑστήκασι: γρ. ἑστήκωσι O.

A. c. 423 ὕπο Ptolemaeus Aristonici, Nicias, Tyrannio: ceteri ὑποκινήσαντος. — 424 τὰ πρῶτα, quod vulgo scribunt, ferendum non est, conf. Α 6, Ζ 489, Μ 420, Ν 679, Ρ 612, Ψ 523, θ 268, 553, quibus locis significat „primum" (das erstemal, einmal). ubi sequitur ἔπειτα vel δεύτερον, non nisi πρῶτον aut πρῶτα est in usu, conf. Γ 330, Δ 442, Κ 344, Λ 17, 244, 301, Π 131, 495, 532, 694, Τ 369, κ 519, λ 27, 640, χ 448. At frequens est usus particulae τε in comparationibus, sicut Δ 442 ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται αὐτὰρ ἔπειτα, qui locus nostro est simillimus. conf. porro Β 145, 456, 463, 470, 481, Γ 25, 33, Δ 483, 485, 487, Ε 88, 89, 137, 138, 139, 141. — 426 ἐὸν: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ῑ ἰόν Didymus. — 434 magnopere arridet scriptura ἑστήκωσιν, cuius coniunctivi in comparationibus adhibiti exempla contuli ad vs. 483.

ἀζηχὲς μεμακυῖαι, ἀκούουςαι ὄπα ἀρνῶν.
ὣς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·
οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
ἀλλὰ γλῶςς' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔςαν ἄνδρες.
ὦρςε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα,
Ἄρεος ἀνδροφόνοιο καςιγνήτη ἑτάρη τε,
ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύςςεται, αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐςτήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίιον ἔμβαλε μήςςῳ
ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουςα στόνον ἀνδρῶν.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀςπίδες ὀμφαλόεςςαι
ἔπληντ' ἀλλήλῃςι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
ὡς δ' ὅτε χείμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεςφι ῥέοντες
ἐς μιςγάγκειαν ςυμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοςθε χαράδρης·
τῶν δέ τε τηλόςε δοῦπον ἐν οὔρεςιν ἔκλυε ποιμήν·

V. l. 435 ἀκούουςαι ACDEGHLMNOS Cant. Harl. Eton. Vrat. a. b. c. A. Schol. Є 137. Apoll. Lex. 11, 32. Et. Gud. 431, 26; 584, 27; 601, 8. in Aldina I. et Romana expressum est ἀκούςαςαι. — 436 τρῴων L. ἀνα G. — 438 γλῶςςα ἐμέμικτο G. γλῶςςα μέμικτο Vrat. b. γλῶςςαι μεμικτο (η) L. πολύκλιτοι D. — 441 omitt. Townl. — 442 κολύςςεται E 495, 16. — 443 κάρην G. — 444 σφι G. μέςω M. μέςῳ G 1. man. μέςςον D. μέςον Eust. 477, 1. — 445 ὀφελοῦςα Lips. — 446 οἳ δ' DL. οἵδ' CMNO. ἵκοντο: ἵκανον O. — 447 σὺν δ' ἔβαλον Et. Mg. 704, 26. Euseb. Praep. Ev. XIV, 6, 7. ῥηνούς N. ῥινούς τε καὶ ἀςπίδας ὀμφαλοέςςας Aristoph. Pac. 1274. — 448 χαλκεοθωρήκων ACG. αὐτὰρ DL. — 449 ἔπληντο ἀλλήλαιςι G. ἀλλήλοιςι CDN Vrat. a. b. ὀρυγμαδὸς CDEGHM. — 450 ἐνθάδ' ἅμ' O. ἔνθα δ' ἄρ Max. Tyr. Diss. XXXVI, 4 ἔνθ' ἅμα GL Rhet. Gr. III, 40, 15. ἔνθ' ἅμ' DN. — 451 ὀλλύντων τὲ ACO. ὀλλύντων γε M. τε omitt. H. — 452 χείμαροι O. ῥέοντε C. — 453 μιςγάγγειαν DGLN. ςυμβάλετον DGMNO 1. man. ὄμβριμον CGHLMNO ex corr. Mor. Vrat. a. Mosc. 3. Schol. Eurip. Orest. 325. Dionysius de Comp. verb. XVI.

A. c. 447 σύν ῥ' ἔβαλον laudat Aristonicus ad 448. — 452 χείμαρροι Nicias: χειμάρροι Ptolemaeus Ascalonita et Herodianus, conf. Eust. 496, 35.

ὣϲ τῶν μιϲγομένων γένετο ἰαχή τε πόνοϲ τε.
πρῶτοϲ δ' Ἀντίλοχοϲ Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυϲτὴν
ἐϲθλὸν ἐνὶ προμάχοιϲι, Θαλυϲιάδην Ἐχέπωλον·
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτοϲ κόρυθοϲ φάλον ἱπποδαϲείηϲ,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρηϲε δ' ἄρ' ὀϲτέον εἴϲω
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ ϲκότοϲ ὄϲϲε κάλυψεν,
ἤριπε δ' ὡϲ ὅτε πύργοϲ ἐνὶ κρατερῇ ὑϲμίνῃ.
τὸν δὲ πεϲόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
Χαλκωδοντιάδηϲ, μεγαθύμων ἀρχὸϲ Ἀβάντων·
ἕλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων, λελιημένοϲ ὄφρα τάχιϲτα
τεύχεα ϲυλήϲειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὁρμή.
νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμοϲ Ἀγήνωρ
πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀϲπίδοϲ ἐξεφαάνθη,
οὔτηϲε ξυϲτῷ χαλκήρεϊ, λῦϲε δὲ γυῖα.
ὣϲ τὸν μὲν λίπε θυμόϲ, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ λύκοι ὣϲ
ἀλλήλοιϲ ἐπόρουϲαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνοϲ υἱὸν Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ,
ἠΐθεον θαλερόν, Ϲιμοείϲιον, ὅν ποτε μήτηρ
Ἴδηθεν κατιοῦϲα παρ' ὄχθῃϲιν Ϲιμόεντοϲ
γείνατ', ἐπεί ῥα τοκεῦϲιν ἅμ' ἕϲπετο μῆλα ἰδέϲθαι.
τοὔνεκά μιν κάλεον Ϲιμοείϲιον· οὐδὲ τοκεῦϲι
θρέπτρα φίλοιϲ ἀπέδωκε, μινυνθάδιοϲ δέ οἱ αἰὼν

V. L. 456 ὡϲ A. γένετ' CHLOS. γίνετ' M. πόνοϲ LO: φόβοϲ ACDE bis GHMNS. — 457 τρῴων GL. — 458 θαλαϲϲιάδην S. — 459 ἔβαλεν CHS. — 460 ἆρ DEGLM. ἀρ A. — 461 τόνδε G. τὸν δὴ M. ὄϲϲ' ἐκάλυψεν DHLMO. — 462 πῦργοϲ HLM. — 463 ἔλαβε: εἷλε S Cant. ἐλεφείνωρ L. — 465 ὑπ' ἐκ ACDGHLMNO. — 467 γάρ ῥ': γὰρ CGLNO Harl. Lips. Townl. Eton. γὰρ ἕλκοντα D. — 468 πλευρᾶ D. — 469 οὔτιϲε G. ξυϲτῷ: χαλκῷ Cant. δὲ omitt. H. — 470 ὡϲ A. — 471 τρῴων GL. καὶ δαναῶν L. οἳ δὲ C. — 472 ἐδνοπάλιξεν Vrat. a. Apoll. Lex. 59, 22. ἐδνοπάλιξε Zonar. Lex. 557. — 473 ἀνθεμίονοϲ D. — 475 ὄχθῃϲι EHLM. ὄχθαιϲι G. — 476 ἐπεὶ ῥὰ GLMO. — 477 τοκεῦϲι ADEGHMO. — 478 θρέπτα E ter LOS Vrat. b. c. Mosc. 3.

A. c. 456 ἀρίϲταρχοϲ ἰαχή τε πόνοϲ τε. οὐ γὰρ γέγονέ πω φυγή Didymus. — 467 particula ῥα neque in caesura semiternaria neque ante ἐρύοντα, quod olim a digammo inchoabat, est necessaria, conf. Δ 506, Ν 598, Ξ 79, Ο 351, 354, Ρ 161, 235, 277, 287, 317, 419. quum autem Δ 492 omnes libri in scriptura ἑτέρωϲ' ἐρύοντα consentiant, vulgatam retinui. vid. Ξ 30, Ρ 403, ε 321, κ 242, φ 32, Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 506. — 478 Aristarchus θρέπτρα: θρεπτά Zenodotus, conf. H. T. 283.

ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζὸν
δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
ἦλθεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν αἴγειρος ὥς,
ἥ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκῃ
λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
τὴν μέν θ' ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλέι δίφρῳ·
ἡ μέν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
Αἴας διογενής. τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ
Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξέι δουρί.
τοῦ μὲν ἅμαρθ', ὃ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον,
βεβλήκει βουβῶνα νέκυν ἑτέρωσ' ἐρύοντα·
ἤριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
τοῦ δ' Ὀδυσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

V. l. 482 ὃδ' CGLMNO. — 483 εἱαμενεῖ (η) L. ἔλεος AD. πεφύκῃ: πεφύκει ACDEGHLMO. — 484 λείῃ L. αὐτὰρ M. ἐπακροτάτη M. πεφύασι ACHMNO. πεφύκασι G. — 485 ἁρματοπηγὸς A. αἴθονι D. — 486 ὄφρ' DG Apoll. Lex. 93, 14. περικαλέϊ E. — 487 μὲν ἀζομένη E. ποταμοῦ παρὰ G. — 488 ἄρ ADGLM. — 489 τοῦ: τὸν Vrat. a. αἰολοθώρηξ A. — 490 καθόμιλον D. ὀξέϊ χαλκῷ D. ἐν ἄλλῳ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶι A. — 491 ἅμαρθ' D. ὀδυσσέως DM. ὀδυσέος O. — 493 αὐτῷ: αὐτὸν N. ἔκπεσε: γρ. ἔκφυγε O. ἔκπεσε χειρός, ἢ καὶ ἄλλως κατά τινα τῶν ἀντιγράφων ἔκφυγε χειρός Eust. 499, 37. — 494 ὀδυσσεὺς DGHMO. — 496 ἰών: ἐὼν lemma Schol. BL.

A. c. 483 πεφύκῃ: ita G. Hermann. Opusc. II, 44 ex coniectura, nam indicativus plusquamperfecti, quem libri consensu tuentur, in comparationibus prorsus est inauditus, quamobrem aut πέφυκεν aut πεφύκῃ est scribendum. coniunctivum ut praeferrem, motus sum locis similibus, quibus indocti librarii coniunctivum perfecti in indicativum plusquamperfecti mutaverunt, decepti simili pronuntiatione sonorum ει et η, qui sexcenties permutantur. exempla sunt haec: Ρ 435 ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥ τ' ἐπὶ τύμβῳ ἀνέρος ἑστήκει ADHLS; εἱστήκει CEG.· χ 469 ἕρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἑστήκει ἐνὶ θάμνῳ ACEFGIK LNPQRSV. εἱστήκει H ex em. Π 633 ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρει, ita omnes. Λ 477 ὄφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρει D. σ 133 ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρει AN et CKS 1. man. α 316 δῶρον δ' ὅττί κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγει ABDH KLMPQV. δ 400 ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει ABD 1. man. EFGHIKLM 1. man. NPRSV. ἀμφιβεβήκοι D 2. man. M 2 man.

ἀμφὶ ἓ παπτήναϲ. ὑπὸ δὲ Τρῶεϲ κεκάδοντο
ἀνδρὸϲ ἀκοντίϲϲαντοϲ. ὃ δ' οὐχ ἅλιον βέλοϲ ἧκεν,
ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
ὅϲ οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειάων.
τόν ῥ' Ὀδυϲεὺϲ ἑτάροιο χολωϲάμενοϲ βάλε δουρὶ
κόρϲην· ἣ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρηϲεν
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ ϲκότοϲ ὄϲϲε κάλυψε.
δούπηϲεν δὲ πεϲών, ἀράβηϲε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
χώρηϲαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύϲαντο δὲ νεκρούϲ,
ἴθυϲαν δὲ πολὺ προτέρω. νεμέϲηϲε δ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεϲϲι δὲ κέκλετ' ἀύϲαϲ·
ὄρνυϲθ' ἱππόδαμοι Τρῶεϲ, μὴ δ' εἴκετε χάρμηϲ
Ἀργείοιϲ, ἐπεὶ οὔ ϲφι λίθοϲ χρὼϲ οὐδὲ ϲίδηροϲ
χαλκὸν ἀναϲχέϲθαι ταμεϲίχροα βαλλομένοιϲιν.
οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεύϲ, Θέτιδοϲ πάιϲ ἠυκόμοιο,
μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυϲὶ χόλον θυμαλγέα πέϲϲει.
ὣϲ φάτ' ἀπὸ πτόλιοϲ δεινὸϲ θεόϲ· αὐτὰρ Ἀχαιοὺϲ
ὦρϲε Διὸϲ θυγάτηρ κυδίϲτη τριτογένεια,
ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιένταϲ ἴδοιτο.
ἔνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρα πέδηϲε.
χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ ϲφυρὸν ὀκριόεντι
κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρῃκῶν ἀγὸϲ ἀνδρῶν,

V. l. 497 ἀμφί ἑ O. παπτῄναϲ C. ὑπο A. τρῷεϲ GL. — 498 ἀκοντίϲαντοϲ CDEGHM Lips. Schol. α 1. ὅδ' CDGHLMNO. ἄλιον D. — 499 βᾶλε D. — 501 in O man. rec. insertus. τόν ῥ': τὸν δ' O. ὀδυϲϲεὺϲ DGHMO. — 502 κόρϲηϲ H. ἧδ' D. ἥδ' CLN. — 503 τόνδε G. ὄϲϲε κάλυψε ENO: ὄϲϲ' ἐκάλυψε ACHMS. ὄϲϲ' ἐκάλυψεν DL. ὄϲϲὲ ἐκάλυψε G. — 504 δούπηϲε H Et. Mg. 285, 10. ἐπαυτῶι A. ἐπ' ὤμων M. — 506 μέγα AG: μέγ' CDHLMNOS Cant. Townl. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. ἐρρύϲαντο O Vrat. c. Mosc. 1. 3. — 507 δὲ πολλοὶ M. πολλὺ N. προτέρῳ G. — 508 ἐκκατιδὼν ACDGHLMNO. ἐκ κατιδὼν E. τρώεϲϲι GL. δὲ, κέκλετ' D. δ' ἐκέκλετ' L. — 509 τρῷεϲ GL. μὴ δ' ACDGHLMNO. — 510 ἀργείοιϲ (ων supra) O. ϲφῖν H. — 511 τάμεϲίχροα A. — 512 μάν: μὴν E 508, 26 G. ἀχιλλεὺϲ DGMO. πάϊϲ CS Cant.: ceteri παῖϲ. — 514 ὡϲ A. φᾶτ' D. — 515 τριτογένεια A. — 516 μεθιέντεϲ M. μεθιέντα N. — 517 μοῖρα πέδηϲε: μοῖρ' ἐπέδηϲε ACGHMO. ceteri μοῖρ' ἐπέδηϲεν. — 518 ὀκρυόεντι CLMOS.

A. c. 508 ἐκκατιδών, conf. H 21. — 517 ἀρίϲταρχοϲ μοῖρα πέδηϲε ἰακῶϲ Didymus.

Πείροος Ἰμβραςίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει·
ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀςτέα λᾶας ἀναιδὴς
ἄχρις ἀπηλοίηςεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃςι
κάππεςεν ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροιςι πετάςςας,
θυμὸν ἀποπνείων. ὃ δ' ἐπέδραμεν, ὅς ῥ' ἔβαλέν περ,
Πείροος· οὖτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶςαι
χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ ςκότος ὄςςε κάλυψε.
τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεςςύμενον βάλε δουρὶ
ςτέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
ἐςπάςατο ςτέρνοιο, ἐρύςςατο δὲ ξίφος ὀξύ,
τῷ ὅ γε γαςτέρα τύψε μέςην, ἐκ δ' αἴνυτο θυμόν.
τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυςε· περίςτηςαν γὰρ ἑταῖροι
Θρήικες ἀκρόκομοι δολίχ' ἔγχεα χερςὶν ἔχοντες,
οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
ὦςαν ἀπὸ ςφείων· ὃ δὲ χαςςάμενος πελεμίχθη.
ὣς τώ γ' ἐν κονίῃςι παρ' ἀλλήλοιςι τετάςθην,
ἤ τοι ὃ μὲν Θρῃκῶν, ὃ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
ἔνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόςαιτο μετελθών,
ὅς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέι χαλκῷ

V. l. 520 πείρως ACDGHLMOS. ἥρως Strabo VII, 351. ὅς ἄρ ADGMO. ὅς ῥ' NS. — 521 λάας CDGH. — 522 ἀπηλλοίηςεν C Vrat. a. ἀπηλλοίωςεν H 1. man. L. ἀπη λοίωςεν H post ras. ὅδ' CDGLMNO. κονίῃςι ACDEGHMO. — 522 πετάςας DEMO. — 524 ὅδ' CDGHLMNO. ἔβαλέν μιν NS Cant. ἔβαλεν μὶν G. — 525 πείρως ACDGHLMS. οὖτα DHL. — 526 χῦντο D Et. Mg. 813, 21. ὄςς' ἐκάλυψε(ν) ACDG ex corr. HLMNO. ὄςςε κάλυψεν S Cant. Vrat. a. — 527 τόνδε G. ἀπεςςύμενον GMO Townl. Mosc. 3: ceteri ἐπεςςύμενον. — 528 ὕπερ D. ὑπὸ M. πνεύμονι: πλεύμονι Phot. Lex. 320. — 529 ὄβριμον AC post ras. DLNO post ras.: ὄμβριμον C 1. man. GHMO 1. man. — 530 ἐρύςατο DO. — 531 ἔνυτο D. — 532 περιςτῆςαν D. — 533 ἀκρόκομοι A. — 535 ἄπο M. ςφίων G. ὃ δὲ C. χαςάμενος DGN Lips. πολεμίχθη GL. — 536 ὡς A. ὥς οἵγ' G. πετάςθην D. — 537 ὃ μὲν N. ὅδ' CDMN. — 538 περικτείνοντο CDGMNO, conf. M 245, λ 412. — 539 ἔνθά κεν CDHMO Et. Mg. 370, 8. οὐκέτι CDGHLMNOS Et. Mg. 370, 8. Et. Gud. 429, 53. Schol. Soph. Trach. 21. οὐκ ἔτι E. οὔ, κέτι A. δ' ἔργον O. ὀνόςετο N.

A. c. 527 ἀρίςταρχος διὰ τοῦ ᾱ ἀπεςςύμενον Didymus, conf. N 516, 567, 650, Ξ 409, 461. — 535 conf. Aristonicum ad N 148, ubi Zenodotus ὃ δὲ χάςςατο πολλὸν ὀπίςςω scripsit. — 538 περικτείνοντο, conf. H. T. 340. — 539 οὐκέτι Ptolemaeus Ascalonita: οὔ κέ τι Aristarchus (ἡ διπλῆ ὅτι περιςςὸς ὁ κέν Aristonicus), vide Ariston. ad N 127.

δινεύοι κατὰ μέϲϲον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰϲ Ἀθήνη
χειρὸϲ ἑλοῦϲα, ἀτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
πρηνέεϲ ἐν κονίῃϲι παρ' ἀλλήλοιϲι τέταντο.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ε.

Ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰϲ Ἀθήνη
δῶκε μένοϲ καὶ θάρϲοϲ, ἵν' ἔκδηλοϲ μετὰ πᾶϲιν
Ἀργείοιϲι γένοιτο ἰδὲ κλέοϲ ἐϲθλὸν ἄροιτο.
δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθόϲ τε καὶ ἀϲπίδοϲ ἀκάματον πῦρ,
ἀϲτέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅϲ τε μάλιϲτα
λαμπρὸν παμφαίνῃϲι λελουμένοϲ Ὠκεανοῖο·
τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατόϲ τε καὶ ὤμων,

V. L. 511 δινεύει GH. μέϲον DE. ἄγει G. ἄγει (οι) N. ἄγη (οι) O. δὲ ἓ G. — 512 ἑλοῦϲα ἀτὰρ E. ἑλοῦϲ (α)' ἀτὰρ G. ἑλοῦϲ' ἀτὰρ H. ἑλοῦϲ (α)' (υ) ἀτὰρ A. ἑλοῦϲα αὐτὰρ O. ceteri ἑλοῦϲ' αὐτάρ. ἀπερύκει D. — 543 τρῴων GL. ἤματι D.

A. c. 512 ἑλοῦϲα ἀτάρ, conf. Ahrens. de hiat. Hom. legitimis quibusdam generibus pg. 11. hanc scripturam confirmant ἐφοπλιϲόμεϲθα ἀτάρ Θ 503; ποτάμοιο ἀτάρ Λ 732; ἀνέπαλτο ἀτάρ Ψ 694; ἰχθυόεντα ἀτάρ ι 83; μεγάροιο ἀτάρ φ 229. conf. porro κανέοιϲιν ἀτάρ Ι 217, Ω 626; ἡμιόνοιϲιν ἀτάρ Η 333; προμάχοιϲιν ἀτάρ Λ 744; ἔπεφνεν ἀτάρ Κ 488; ἐϲτὶν ἀτάρ ρ 307 et Ε 483, 833, Ι 56, Λ 614, Ξ 105, Υ 181, Ψ 265, β 240, ν 243. Ε 287 οὐδ' ἔτυχε̄ϲ ἀτάρ. Ε 485 ἕϲτηκᾱϲ ἀτάρ. Ψ 104 εἴδωλο̄ν ἀτάρ.

V. L. 2 μετα A. πᾶϲϊ M. — 3 γένοιτο ἠδὲ G. — 4 ΔΑΙΕΔΕΟΙ Ambrosianus: ceteri δαῖέ οἱ cum Bekk. Anecd. 1208. Bachm. Anecd. II, 140, 19. Drac. de Metr. 34, 8. Macrob. Sat. V, 13, 34. Suid. Lex. I, 1, 151, 25. Rhet. Gr. III, 234, 6. τινὲϲ γράφουϲι „δαῖε δέ οἱ ἐκ κόρυθοϲ" Eust. 514, 8, qui frustra quaerit, cur hoc loco ν paragogicum sit omissum. — 5 ΑϹΤΕΡΙ Ambros. ἀϲτέρι G Eust. 12, 29. Draco de Metr. 41, 12. Hesych. I, 304. ἀϲτέρ (ι)' A. γράφεται καὶ ἄλλωϲ ἐντελῶϲ „ἀϲτέρι ὀπωρινῷ" Eust. 514, 18. — 6 παμφαίνηϲι MN Lips. cum aliis sine ι subscripto, quod multis locis est omissum.

A. c. 4 δαῖέ οἱ χωρὶϲ τοῦ ν ἐν πολλοῖϲ ἀντιγράφοιϲ φερόμενον Eust. 514, 4. conf. κέ οἱ Ζ 281, Ι 157, Ψ 540 (κέν CDGHL)' γ 258 (κέν GINV), ι 458; sed Φ 567 omnes κέν οἱ habent. κέ ἑ Ι 155. — 6 παμφαίνῃϲι, conf. H. U. 197 et Bäumlein. in Commentat. de Homero editioni Iliadis praefixa pg. XL.

ὦρϲε δέ μιν κατὰ μέϲϲον, ὅθι πλεῖϲτοι κλονέοντο.
ἦν δέ τιϲ ἐν Τρώεϲϲι Δάρηϲ ἀφνειὸϲ ἀμύμων,
ἱρεὺϲ Ἡφαίϲτοιο· δύω δέ οἱ υἱέεϲ ἤϲτην,
Φηγεὺϲ Ἰδαῖόϲ τε, μάχηϲ εὖ εἰδότε πάϲηϲ.
τώ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὁρμηθήτην·
τὼ μὲν ἀφ' ἵπποιιν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸϲ ὤρνυτο πεζόϲ.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
Φηγεύϲ ῥα πρότεροϲ προΐει δολιχόϲκιον ἔγχοϲ·
Τυδείδεω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριϲτερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχεοϲ, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕϲτεροϲ ὤρνυτο χαλκῷ
Τυδείδηϲ· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλοϲ ἔκφυγε χειρόϲ,
ἀλλ' ἔβαλε ϲτῆθοϲ μεταμάζιον, ὦϲε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαῖοϲ δ' ἀπόρουϲε λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸϲ ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' Ἥφαιϲτοϲ ἔρυτο, ϲάωϲε δὲ νυκτὶ καλύψαϲ,
ὡϲ δή οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενοϲ εἴη.
ἵππουϲ δ' ἐξελάϲαϲ μεγαθύμου Τυδέοϲ υἱὸϲ
δῶκεν ἑταίροιϲιν κατάγειν κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ.

V. L. 8 κατα A. μέϲον G 1. man. M. καὶ ἄριϲτοι H, deletum man. recentiore, quae suprascripsit κλονέοντο. — 9 τρῴεϲϲι GL. — 10 ἱερεὺϲ GHMO. ἰρεὺϲ E. υἱέε L post ras. Pseudoplut. 120, 43. ἤϲτην: ἤτην D post ras. L. ἦϲαν C. ἤϲθην N. — 11 ΙΔΟΤΕ Ambros. — 12 ἀποκρινθέντε AE 515, 18 H: ἀποκριθέντε CDGLMNS Lips. Vrat. a. ΤΩΙΟΙ ΑΠΟΚΡΙΘΕΝΤΕ Ambros. ἀποκριθέντεϲ O. ἀποκρινθέντεϲ Harl. sup. ἐναντίω A Ambr. CDL: ἐναντίον GHMNOS Mor. Cant. Harl. Lips. a man. sec. Vrat. A. ὁρμηθήτην A Ambr. DLNO: ὡρμηθήτην CGHMS Eton. Vrat. b. c. Mosc. 1 οἵ, φηϲιν, ἀποκρινθέντεϲ ἐναντίοι, τῷ Διομήδει ὡρμήθηϲαν Eust. 515, 16 suo more, unde nequaquam colligendum est, exstitisse in aliquo codice scripturam οἵ οἱ ἀποκρινθέντεϲ ἐναντίοι ὡρμήθηϲαν. — 13 omittit C in textu. ΤΩΙ Ambros. δ δ' L. ὅδ' C 2. man. GHMNO. ἀπο A. — 14 οἳ δ' L. οἵδ' CDGHMNO. ἐπαλλήλοιϲιν A. — 15 ῥὰ DGMN. προΐει δολιχόϲκιον A. — 16 τυδείδου G. — 17 ὃ δ' L. ὅδ' CDMNO. — 19 μετὰ μάζιον HM. — 20 ἀπόρουϲε: ἐπόρουϲε N. — 21 περιβῆναι: περιμεῖναι L errore librarii. — 24 ὡϲ A. εἴηι A. — 26 ἑταίροιϲῖ CGNO. ἑτάροιϲῖ HM.

A. c. 9 Δάρηϲ, non Δαρήϲ, Herodianus, conf. Eust. 515, 2. — 10 ἱρεύϲ: ψιλοῦται Schol. B. το δὲ ἱρεὺϲ ψιλοῦται, ὡϲ ἐν τοῖϲ Ἀπίωνοϲ κεῖται καὶ Ἡροδώρου Eust. 515, 35. — 12 ὁρμηθήτην, conf. Κ 359 ὁρμήθηϲαν (ita AH et Schol. A τὸ ὁρμήθηϲαν ἰακῶϲ). Ρ 530 ὁρμηθήτην (ita A). κ 214 ὁρμήθηϲαν (ita Q). sed Ν 496, 526, Ψ 817 in omnibus libris legitur ὡρμήθηϲαν.

Τρῶεϲ δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητοϲ
τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ᾽ ὄχεϲφι,
πᾶϲιν ὀρίνθη θυμόϲ· ἀτὰρ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη
χειρὸϲ ἑλοῦϲ᾽ ἐπέεϲϲι προϲηύδα θοῦρον Ἄρηα·
Ἆρεϲ Ἄρεϲ βροτολοιγέ, μιαιφόνε, τειχεϲιπλῆτα,
οὐκ ἂν δὴ Τρῶαϲ μὲν ἐάϲαιμεν καὶ Ἀχαιοὺϲ
μάρναϲθ᾽, ὁπποτέροιϲι πατὴρ Ζεὺϲ κῦδοϲ ὀρέξῃ;
νῶι δὲ χαζώμεϲθα, Διὸϲ δ᾽ ἀλεώμεθα μῆνιν.
ὣϲ εἰποῦϲα μάχηϲ ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα.
τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖϲεν ἐπ᾽ ἠιόεντι Ϲκαμάνδρῳ,
Τρῶαϲ δ᾽ ἔκλιναν Δαναοί· ἕλε δ᾽ ἄνδρα ἕκαϲτοϲ
ἡγεμόνων. πρῶτοϲ δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἀρχὸν Ἁλιζώνων, Ὀδίον μέγαν, ἔκβαλε δίφρου·
πρώτῳ γὰρ ϲτρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεϲϲηγύϲ, διὰ δὲ ϲτήθεϲφιν ἔλαϲϲεν.
[δούπηϲεν δὲ πεϲών, ἀράβηϲε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.]
Ἰδομενεὺϲ δ᾽ ἄρα Φαῖϲτον ἐνήρατο, Μῄονοϲ υἱὸν
Βώρου, ὃϲ ἐκ Τάρνηϲ ἐριβώλακοϲ εἰληλούθει.
τὸν μὲν ἄρ᾽ Ἰδομενεὺϲ δουρὶ κλυτὸϲ ἔγχεϊ μακρῷ
νύξ᾽ ἵππων ἐπιβηϲόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·

V. L. 27 τρῷεϲ GL. δὲ: δὴ G 2. man. εἶδον M. ἴδον O. — 28 τονδὲ D. ὄχεϲφι ACDGMN. — 29 ὀρύνθη M. αὐτὰρ M. — 30 ἑλοῦϲα ἔπεϲϲι G. προϲηῦδα D. θούριον H. — 31 ἄρεϲ bis D. ἆρεϲ bis M. τειχεϲιπλῆτα A. τειχεϲιπλήτα L. τειχεϲιπλήτα M. τείχεϲι πλῆκτα D. γρ. τειχεϲιβλῆτα O. — 32 οὐκ ἂν μὲν[β] δὴ[α] τρῷαϲ[γ] ἐάϲϲαιμεν L. τρῷαϲ G. — 33 ὁποτέροιϲι D. ὀρέξει CM Vrat. a. 1. man. c. Schol. H 171. Eust. 519, 8. ὀρέξοι[η] L. ὀρέξοι Eust. 519, 12. — 34 χαζώμεθα DG 1. man. — 35 ὡϲ A. — 36 τὸν μετέπειτα S. καμάνδρῳ C post ras. GL Mor. Barocc. Harl. — 37 τρῷαϲ GL. ἕλεν M. — 38 πρῶτοϲ: πρότεροϲ H. δ᾽ ἄναξ CGM. — 39 ἀλιζώνων DG 1. man. L. ὀδῖον N. — 40 πῆξε M. — 41 μεϲηγὺϲ DN. ἔλαϲϲε HMO. ἔλαϲε E. ἤλαϲεν N. hic versus in Lips. margini est adscriptus. — 42 omitt. AC Townl. Eton, qui habet in margine. δούπηϲε EMO. — 43 ἐνήρατο C. μαίονοϲ C. τέκτονοϲ H ex corr. pro Μῄονοϲ. — 44 ἐκ τ᾽ ἄρνηϲ G Mor. Cant. ἐξ ἄρνηϲ Vrat. a. — 45 ἄρ GHMN. ἀρ A. δουρὶ, κλυτὸϲ A. δουρὶ κλυτὸϲ (sic) O. ἔγχεϊ χαλκῷ L. — 46 κατα A.

A. c. 31 Ἄρεϲ: ἀρέϲ Ixio. τειχεϲιπλῆτα: τειχεϲιβλῆτα Zenodotus, conf. Et. Mg. 756, 18. — 39 Ἁλιζώνων, vide ad B 856. Ὀδίον Herodianus παροξυτόνωϲ. — 44 Τάρνηϲ, ita Strabo IX, 413. Stephan. Byz. 102, 19. Schol. ABD.

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, cτυγερὸc δ' ἄρα μιν cκότοc εἷλε.
τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆοc ἐcύλευον θεράποντεc·
υἱὸν δὲ Ϲτροφίοιο Ϲκαμάνδριον, αἵμονα θήρηc,
Ἀτρείδηc Μενέλαοc ἕλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
ἐcθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμιc αὐτὴ
βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὔρεcιν ὕλη.
ἀλλ' οὔ οἱ τότε γε χραῖcμ' Ἄρτεμιc ἰοχέαιρα,
οὐδὲ ἑκηβολίαι, ᾗcιν τὸ πρίν γε κέκαcτο·
ἀλλά μιν Ἀτρείδηc δουρὶ κλειτὸc Μενέλαοc
πρόcθεν ἕθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔταcε δουρί.
[ὤμων μεccηγύc, διὰ δὲ cτήθεcφιν ἔλαccεν]
ἤριπε δὲ πρηνήc, ἀράβηcε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Μηριόνηc δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, Τέκτονοc υἱὸν
Ἁρμονίδεω, ὃc χερcὶν ἐπίcτατο δαίδαλα πάντα
τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰc Ἀθήνη·
ὃc καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆαc ἐίcαc
ἀρχεκάκουc, αἳ πᾶcι κακὸν Τρώεccι γένοντο
οἵ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὔ τι θεῶν ἐκ θέcφατα ᾔδη.
τὸν μὲν Μηριόνηc, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
βεβλήκει γλουτὸν κάτα δεξιόν· ἣ δὲ διὰ πρὸ

V. l. 47 cκότοc: μόροc MN Harl. εἷλε ACEGMN. — 48 ἄρ MN. ἀρ A. ἐcύλεον ἐcθλοὶ ἑταῖροι MNS (αἰcθλοὶ) Cant. — 49 καμάνδριον C post ras. GLS Mor. Barocc. Vrat. a. Mosc. 1. αἴμονα H. — 50 ὀξιόεντι S. — 51 ἄρτεμιc ἐcθλή L. — 53 γε omitt. GLN. γε, χραῖcμ' A. — 54 οὐδ' DH. ἧcι HN. αἰcι G. τοπρίν HMNO. τοπρὶν G. *γε κέκαcτο: vulgo τ' ἐκέκαcτο. τ' omitt. GLM. — 55 δουρὶ, κλυτὸc A. δουρικλυτὸc CGHL MNO. δουρικλειτὸc D. — 56 πρόcθε Apollon. de Pron. 55 A. — 57 omitt. A in textu CDN 1. man. Lips. Townl. 1. man. cτήθεccιν O. ἔλαcεν MN. — 58 δὲ πρηνὴc: δ' ἐξ ὀχέων MS Harl. γρ. πρηνὴc S. γρ. δὲ πρηνὴc M. — 59 ἐνήρατο ACO. — 60 Ἁρμονίδου E. ἀρμονίδεω L. ἀρμονίδαο G. — 61 ἐφίλατο: φίλατο N. ἐφίληcε S. γρ. ἐφίληcε O. — 62 τεκτῆνατο C. εἶccαc O. — 63 τρῳεccι GL. — 64 οἵ τ' D: ceteri οἳ τ' cum Apoll. de Pron. 53 A; de Synt. 137, 26; 145, 22. ἐκ: ἓκ Apoll. de Pron. 53 A. ᾔδη L. ᾔδει CMN Harl. — 66 κάτα: libri κατὰ. ἣ δὲ C. διὰ πρὸ DEM Schol. O 127.

A. c. 53 χραῖcμ' Ἄρτεμιc ἰοχέαιρα: χραῖcμεν θανάτοιο πέλωρα Zenodotus. — 56 ἕθεν Herodianus: ἑθὲν Dion. Sidonius, conf. Schol. Γ 128, Є 80. Et. Mg. 124, 17. H. T. 236. — 59 τέκτονοc υἱὸν οἱ μὲν ἀκριβέcτεροι ἐπίθετόν φαcι Eust. 521, 39. — 60 πάντα: πολλά altera Aristarchi. — 64 ἀθετεῖται Aristonicus. οἵ τ', non οἳ τ' scribendum esse docui H. U. 141. οἳ Herodianus cum Apollonio. ᾔδη Aristarchus, non ᾔδει. — 66 ἣ δὲ Aristarchus, non ἠδὲ, conf. Herod. ad O 127.

ἀντικρὺ κατὰ κύϲτιν ὑπ' ὀϲτέον ἤλυθ' ἀκωκή.
γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξαϲ, θάνατοϲ δέ μιν ἀμφεκάλυψε.
Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγηϲ, Ἀντήνοροϲ υἱόν,
ὅϲ ῥα νόθοϲ μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανὼ
ἶϲα φίλοιϲι τέκεϲϲι, χαριζομένη πόϲεϊ ᾧ.
τὸν μὲν Φυλεΐδηϲ δουρὶ κλυτὸϲ ἐγγύθεν ἐλθὼν
βεβλήκει κεφαλῆϲ κατὰ ἰνίον ὀξέϊ δουρί·
ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόνταϲ ὑπὸ γλῶϲϲαν τάμε χαλκόϲ.
ἤριπε δ' ἐν κονίῃϲ, ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦϲιν.
Εὐρύπυλοϲ δ' Εὐαιμονίδηϲ Ὑψήνορα δῖον,
υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονοϲ, ὅϲ ῥα Ϲκαμάνδρου
ἀρητὴρ ἐτέτυκτο, θεὸϲ δ' ὣϲ τίετο δήμῳ,
τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλοϲ, Εὐαίμονοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ,
πρόϲθεν ἕθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλαϲ' ὦμον
φαϲγάνῳ ἀΐξαϲ, ἀπὸ δ' ἔξεϲε χεῖρα βαρεῖαν.
αἱματόεϲϲα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέϲε· τὸν δὲ κατ' ὄϲϲε
ἔλλαβε πορφύρεοϲ θάνατοϲ καὶ μοῖρα κραταιή.
ὣϲ οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑϲμίνην·
Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίηϲ ποτέροιϲι μετείη,
ἠὲ μετὰ Τρώεϲϲιν ὁμιλέοι ἦ μετ' Ἀχαιοῖϲ.
θῦνε γὰρ ἂμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼϲ
χειμάρρῳ, ὅϲ τ' ὦκα ῥέων ἐκέδαϲϲε γεφύραϲ·
τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐερμέναι ἰϲχανόωϲιν,
οὔτ' ἄρα ἕρκεα ἴϲχει ἀλῳάων ἐριθηλέων,

V. l. 68 ἀμφεκάλυψε AEGHMNO. — 69 πήδαιον ACDEGHLMNOS Vrat. a. b. Mosc. 1. 3. Zonar Lex. 381. ἂρ ADGHLMN. γάρ Zonar. 381. ἀντίνοροϲ G. — 70 ῥὰ DGLMO. μὲν omitt. G. ἔτραφε Towul. — 72 δουρὶ, κλυτὸϲ A: ceteri δουρικλυτὸϲ. — 73 ἠνίον N. χαλκῷ M et supra δουρί. — 74 ἂν A. ἀνοδόνταϲ DN. — 75 κονίῃ CEGMNOS: κονίῃϲ ADL. κονίῃϲι H ex corr. ἐν ἄλλῳ ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων A. ὀδοῦϲι M. — 77 ῥὰ DGLMN. καμάνδρου C post ras. GL Barocc. Mor. Vrat. b. — 78 ὡϲ A. ἐτίετο DLM. — 79 ἂρ LM. ἀρ A. — 81 ἀποδέξελε M. — 83 ἔλαβε G: ἔλλαχε Porphyrius ad Z 488. πορφύρεοϲ λάβε θάνατοϲ D. — 86 ὁμιλέει EG Barocc. Vrat. a. ἦ: libri ἤ. — 87 ἀμπεδίον ACDGHLMNO. — 88 χειμάρῳ L. ἐκέδαϲε DGM. ἐϲκέδαϲϲε HN. — 89 τε omitt. C. τι Et. Mg. 478, 42, quod postulat Naegelsbach. Anmerk. z. Ilias pg. 37. ἐερμέναι: libri ἐεργμέναι. — 90 ἂρ H. ἀλῳάων H: ceteri ἀλωάων. ἐριθηλάων GL.

A. c. 69 Aristarchus Πήδαιον: alii Πηδαῖον. — 76 Εὐαιμονίδηϲ et 79 Εὐαίμονοϲ Ptolemaeus Ascalonita, conf. Eust. 524, 6. — 87 ἀμπεδίον, conf. Schol. ε 329. — 89 ἀρίϲταρχοϲ ἐερμέναι Didymus, conf. Schol. V.

ἐλθόντ᾽ ἐξαπίνης, ὅτ᾽ ἐπιβρίϲῃ Διὸϲ ὄμβροϲ·
πολλὰ δ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ᾽ αἰζηῶν.
ὣϲ ὑπὸ Τυδείδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγεϲ
Τρώων, οὐδ᾽ ἄρα μιν μίμνον πολέεϲ περ ἐόντεϲ.
τὸν δ᾽ ὡϲ οὖν ἐνόηϲε Λυκάονοϲ ἀγλαὸϲ υἱὸϲ
θύνοντ᾽ ἂμ πεδίον, πρὸ ἕθεν κλονέοντα φάλαγγαϲ,
αἶψ᾽ ἐπὶ Τυδείδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
καὶ βάλ᾽ ἐπαΐϲϲοντα τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
θώρηκοϲ γύαλον, διὰ δ᾽ ἔπτατο πικρὸϲ ὀιϲτόϲ·
ἀντικρὺ δὲ διέϲχε, παλάϲϲετο δ᾽ αἵματι θώρηξ.
τῷ δ᾽ ἐπὶ μακρὸν ἄυϲε Λυκάονοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ·
ὄρνυϲθε Τρῶεϲ μεγάθυμοι, κέντορεϲ ἵππων·
βέβληται γὰρ ἄριϲτοϲ Ἀχαιῶν, οὐδέ ἕ φημι
δήθ᾽ ἀνϲχήϲεϲθαι κρατερὸν βέλοϲ, εἰ ἐτεόν με
ὦρϲεν ἄναξ Διὸϲ υἱὸϲ ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.
ὣϲ ἔφατ᾽ εὐχόμενοϲ· τὸν δ᾽ οὐ βέλοϲ ὠκὺ δάμαϲϲεν,
ἀλλ᾽ ἀναχωρήϲαϲ πρόϲθ᾽ ἵπποιιν καὶ ὄχεϲφιν
ἔϲτη, καὶ Cθένελον προϲέφη, Καπανήιον υἱόν·
ὄρϲο πέπον Καπανηιάδη, καταβήϲεο δίφρου,
ὄφρά μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύϲϲῃϲ πικρὸν ὀιϲτόν.
ὣϲ ἄρ᾽ ἔφη, Cθένελοϲ δὲ καθ᾽ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
πὰρ δὲ ϲτὰϲ βέλοϲ ὠκὺ διαμπερὲϲ ἐξέρυϲ᾽ ὤμου·
αἷμα δ᾽ ἀνηκόντιζε διὰ ϲτρεπτοῖο χιτῶνοϲ.
δὴ τότ᾽ ἔπειτ᾽ ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·

V. l. 91 ἐπιβρίϲει CDE ter LM Vrat. A. — 93 ὑπο A. πυκναὶ S. — 94 τρῴων GL. — 96 ἀμπεδίον ACDGHLMNO Apoll. Lex. 63, 12. ἀνπεδίον Townl. ἂν πεδίον E. — 97 τυδείδεω Vrat. b. — 98 τυχὸν N. κατα A. — 99 δια CDGL. δέπτατο D. — 101 ἐπι D. — 102 τρῷεϲ GL. — 103 οὐδέ ἑ φημὶ ACDEGHLMNO. — 104 δηθὰ ϲχήϲεϲθαι E 528, 5 NOS Cant. δήθ᾽ ἀναϲχήϲεϲθαι C (δήθ᾽) LM Lips. Mor. δηθὰ ἀναϲχέϲθαι G. γράφεται οὐδέ ἑ φημὶ δῆθ᾽ ἀνϲχήϲεϲθαι Eust. 528, 6. — 106 ὡϲ A. ὥϲ φάτ᾽ D. ὥϲ φάτ᾽ ἐπευχόμενοϲ E 528, 18 M Vrat. b. Harl. — 107 πρόϲθεν ἵπποιϲ G. — 108 καπανήϊοϲ G. — 109 ὄρϲε S Cant. Vrat. A. ὄρϲεο NO Vrat. a. c. Mosc. 3. καπανιάδη L. καταβήϲαιο GN. — 110 ὄφρά μοι CDLO. ἐρύϲῃϲ N. ἐρρύϲϲῃϲ O. — 111 ὡϲ A. ἂρ DGM. ἄλτο C. χαμάζε CGLMN. — 112 παρ CDG. ὤμων N. — 113 ἀνηκόντιζε διά: ἀνηκόντιζεν ἀπὸ Eust. 680, 24. δια L.

A. c. 104 ἀρίϲταρχοϲ δὴθ᾽ ἀνϲχήϲεϲθαι Didymus, conf. H. T. 394. ἀρίϲταρχοϲ βέλοϲ Didymus. de alia scriptura nihil est traditum.

κλῦθί μευ αἰγιόχοιο Διὸϲ τέκοϲ, ἀτρυτώνη,
εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουϲα παρέϲτηϲ
δηΐῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φῖλαι Ἀθήνη·
δὸϲ δέ τέ μ' ἄνδρα ἑλεῖν καὶ ἐϲ ὁρμὴν ἔγχεοϲ ἐλθεῖν,
ὅϲ μ' ἔβαλε φθάμενοϲ καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φηϲι
δηρὸν ἔτ' ὄψεϲθαι λαμπρὸν φάοϲ ἠελίοιο.
ὣϲ ἔφατ' εὐχόμενοϲ· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰϲ Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδαϲ καὶ χεῖραϲ ὕπερθεν·
ἀγχοῦ δ' ἱϲταμένη ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
θαρϲῶν νῦν Διόμηδεϲ ἐπὶ Τρώεϲϲι μάχεϲθαι·
ἐν γάρ τοι ϲτήθεϲϲι μένοϲ πατρώιον ἧκα
ἄτρομον, οἷον ἔχεϲκε ϲακέϲπαλοϲ ἱππότα Τυδεύϲ·
ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' εὖ γιγνώϲκῃϲ ἠμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
τῶ νῦν, αἴ κε θεὸϲ πειρώμενοϲ ἐνθάδ' ἵκηται,

V. L. 115 κλῦθί μοι ACDGHL. μέυ NO Cant. Harl. μου M. — 117 αὖτ' ἐμὲ ADGN: αὖτέ με CE bis HLMOS Cant. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1. Et. Mg. 793, 33. Zonar. Lex. 1812. Cram. An Ox. II, 421, 27. φῖλαι AN: φίλαι E bis S Cant. Townl. Mosc. 1. Et. Mg. 793, 33. Zonar. Lex. 1812. φίλε D. φίλε' CGHLMO Mosc. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. γρ. φίλαι ἀθήνη O. νῦν αὖ με φίλαι Ἀθήνη, οὕτω γάρ τινεϲ γράφουϲι τῶν ἀκριβεϲτέρων Eust. 1269, 10. conf. Κ 280. — 118 δὸϲ δέ τε μ' vel τέ μ' libri mei. τὸν δέ τ' ἄνδρα Schol. O 119. δὸϲ δέ τ' ἔμ' Apollon. de Synt. 243, 7; 244, 20. — 119 οὐδέ με φηϲὶ ACDGL (φηϲὶν) MNO. οὔ ἐμὲ φηϲὶ Townl. — 121 ὡϲ A. — 124 ἐπι A. τρώεϲϲι GL. — 125 ϲτήθεϲι O. — 126 ϲακεϲπάλοϲ D 1. man. ϲακκεϲπάλοϲ M. — 128 γιγνώϲκηϲ N 1. man. O 2. man. γινώϲκηϲ EMN 2. man. O 1. man. Lucianus XII, 7. Et. Mg. 722, 19. Plato Alcib. II, 150 D. γινώϲκηϲ [οι] H. γιγνώϲκοιϲ L. γινώϲκοιϲ ACDG Mosc. 3. Maxim. Tyr. Diss. XIV, 5. Zonar. Lex. 1661. conf. Schol. Ε 451. — 129 τῶ ACDGHLMNO.

A. c. 115 κλῦθί μοι (conf. H. S. 162) non solum hoc loco, sed etiam Κ 278, β 262, δ 762, ζ 239, 324 in libris optimis scribitur, socordia librariorum, qui ceteris locis (Α 37, 451, Γ 97, 304, 456, Η 67, 348, 368, Θ 5, 497, Κ 284, Τ 101, β 25, 161, 229, ρ 370, 468, ϲ 43, υ 292, φ 68, 275, ω 443, 445) genitivum Homero usitatum non immutaverunt at poëtae Homero recentiores dativo utebantur, ut Theognis 4 ϲὺ δέ μοι κλῦθι. 13 εὐχομένῳ μοι κλῦθι. Solon 13, 2 κλῦτέ μοι εὐχομένῳ. — 117 φῖλαι scribendum est, non φίλαι vel φίλε', est enim imperativus aoristi ab indicativo ἐφιλάμην, qui legitur Ε 61, ut πείρηϲαι Α 302, θ 145, φράϲαι Α 83, ἄλευαι Χ 285, κατάλεξαι τ 44. — 118 δὸϲ δέ τέ μ': οὕτωϲ ἔν τιϲιν ἡρωδιανόϲ ἡ δὲ γραφὴ τὸν δέ τέ μ' ἄνδρα Schol. A. — 122 ὁ ἀϲτερίϲκοϲ, ὅτι ἐντεῦθεν μετενήνεκται εἰϲ τὸν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνα Aristonicus, conf. Schol. Ν 61. — 128 optativum γιγνώϲκοιϲ agnoscit Schol. BL. ἠδὲ καὶ ἄνδρα: ἠδ' ἄνθρωπον Zenodotus.

μή τι cύ γ᾿ ἀθανάτοιcι θεοῖc ἀντικρὺ μάχεcθαι
τοῖc ἄλλοιc· ἀτὰρ εἴ κε Διὸc θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃc᾿ ἐc πόλεμον, τήν γ᾿ οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ.
ἡ μὲν ἄρ᾿ ὣc εἰποῦc᾿ ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τυδείδηc δ᾿ ἐξαῦτιc ἰὼν προμάχοιcιν ἐμίχθη·
καὶ πρίν περ θυμῷ μεμαὼc Τρώεccι μάχεcθαι,
δὴ τότε μιν τρὶc τόccον ἕλεν μένοc, ὥc τε λέοντα,
ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ᾿ εἰροπόκοιc ὀίεccι
χραύcῃ μέν τ᾿ αὐλῆc ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάccῃ·
τοῦ μέν τε cθένοc ὦρcεν, ἔπειτα δέ τ᾿ οὐ προcαμύνει,
ἀλλὰ κατὰ cταθμοὺc δύεται, τὰ δ᾿ ἐρῆμα φοβεῖται·
αἱ μέν τ᾿ ἀγχιcτῖναι ἐπ᾿ ἀλλήλῃcι κέχυνται,
αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαὼc βαθέηc ἐξάλλεται αὐλῆc·
ὣc μεμαὼc Τρώεccι μίγη κρατερὸc Διομήδηc.
ἔνθ᾿ ἕλεν Ἀcτύνοον καὶ Ὑπείρονα, ποιμένα λαῶν,
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί,
τὸν δ᾿ ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ᾿ ὦμον
πλῆξ᾿, ἀπὸ δ᾿ αὐχένοc ὦμον ἐέργαθεν ἠδ᾿ ἀπὸ νώτου.
τοὺc μὲν ἔαc᾿, ὁ δ᾿ Ἄβαντα μετῴχετο καὶ Πολύιδον,

V. l. 130 μή τι cύ γ᾿: μή cύγε NS Cant. μὴ cύπερ M. — 131 αὐτὰρ M. εἴ κε: εἰ καὶ D. — 132 τήν γ᾿: τήνδ᾿ M. — 133 ἣ Athenaeus X, 458. ἂρ DGLMN. ἀρ A. ὡc A. — 134 ἐξ αὖτιc L. ἐξαῦθιc C. — 135 καίπερ πρὶν G. τρῴεccι DL. — 136 ἕλε C 1. man. GN. εἷλεν M. ὡc τε D. — 137 ὃν ῥά DE. ὀῗεccι ACDEGMNO. — 138 χραύcει CEO Eust. 1063, 30; 1314, 9. Steph. Byz. 146, 9. ὑπεράλμενον A. ὑπὲρ ἄλμενον Cram. An. Par. III, 152, 27. δαμάccει CE Townl. δαμάcει Vrat. A. — 140 κατα AD 1. man. — 141 omitt. M. ἀγχιcτῖναι D: ἀγχηcτῖναι ACGHL Vrat. c. Schol. B 474, Θ 131. Apoll. Lex. 5, 19. ἀγχηcτίναι N. ἀγχιcτῆναι O Apoll. de Pron. 108 C. ἀγχηcτῆναι E 530, 46; 531, 42. γράφεται δὲ διὰ τοῦ η ἡ προπαραλήγουcα τοῦ ἀγχηcτῆναι Eust. 531, 46. ἀλλήλοιcι DH Vrat. c. Mosc. 1. 2. Schol. Φ 6. ἀλλήλαιcι G. — 142 ὃ ACDGHLMNO. βαθείηc CDG. ἐξάλεται L. — 143 ὡc A. τρῴεccι L. — 144 Ὑπείρονα: ὑπήρονα L. ὑπήνορα MN. — 145 ὑπερ A. — 146 τὸν ἄλλον Vrat. b. et γρ. ἕτερον. κληῖδα DGMN. — 147 νώτων L. ex corr. — 148 ὃ δ᾿ D. ὅδ᾿ CGLNO. πολύϊδον ACDHLMN 2. man. O 1. man. πολύειδον

A. c. 132 τήν γ᾿ οὐτάμεν et τὴν οὐτάμεν Aristarchus, διχῶc: τήν γ᾿ οὐτάcαι Zenodotus. — 136 πτολεμαῖοc ὁ τοῦ ὀροάνδου ἐν τῷ περὶ τῆc ὁπλοποιίαc διὰ τοῦ χ προφέρεται ἔχεν μένοc Didymus. — 138 Ptolemaeus et Herodianus ὑπεράλμενον: ὕπερ ἄλμενον Dionysius. — 141 ἀγχιcτῖναι, conf. P 361, χ 118, ω 181, 449. — 142 Apollonius ἐξάλλεται: alii ἐξ ἄλλεται. — 146 τὸν δ᾿ ἕτερον: τοῦ δ᾿ ἑτέρου Zenodotus. — 148 Πολύιδον Apollonius Archibii, conf. Cram. An. Par. IV, 188, 25 et N 663.

υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος,
τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ᾽ ὀνείρους,
ἀλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
βῆ δὲ μετὰ Ξάνθόν τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἷε,
ἄμφω τηλυγέτω· ὃ δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῷ,
υἱὸν δ᾽ οὐ τέκετ᾽ ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
ἔνθ᾽ ὅ γε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ᾽ ἐξαίνυτο θυμὸν
ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
λεῖπ᾽, ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκ νοστήσαντε
δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
ἔνθ᾽ υἷας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο,
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε.
ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
πόρτιος ἠὲ βοός, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
ὣς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε᾽ ἐσύλα·
ἵππους δ᾽ οἷς ἑτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
τὸν δ᾽ ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,

GN 1. man. O 2. man. S Et. Mg. 681, 22. ὁ δὲ Πολύϊδος διφορεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἔν τε διχρόνῳ καὶ διὰ διφθόγγου δὲ ἔχων τὴν παραλήγουσαν Eust. 533, 6. conf. N 663, 666.

V. L. 149 Εὐρυδάμαντος: εὐρυμέδοντος M. ὀνειροπόλοιο A. — 150 τοῖς: οἷς E bis. κρίνατ᾽ H. — 151 ἀλλὰ σφέας LMNO. καὶ γάρ σφεας E 532, 38. ἐξενάριξε ACGHMNO. ἐξενάρηξεν D. — 152 ξάνθόν τε AD. θέωνά τε N. φῖνοπος M. — 153 ὃ C. δέ, τείρετο CL. δὲ τείρετο A Vrat. a. c. A. ὃ δ᾽ ἐτείρετο D. ὅδ᾽ ἐτείρετο GMNO. ὁ δ᾽ ἐτείρετο ES. ὅδ᾽ ἐτείρατο H. — 154 τέκετ᾽: τέκεν H. υἱὸν δ᾽ οὐκέτ᾽ ἄλλον L. — 155 ἐνάριξε D 1. man. MNOS Cant. Vrat. a. b. A. Mosc. 1. 3. — 156 ἀμφοτέρῳ H. ἀμφοτέρων LMN Cant. Vrat. b. πατρὶ μέν γε γόον G. κήδεϊ A. — 157 ἐκνοστήσαντε ACDEGHLMNO. — 158 δια, κτῆσιν S. δια CDGL. — 159 υἷας libri mei cum Townl. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. alii υἱοὺς. δύο GH. — 160 ἐχέμονά DGH. ἐχαίμονά LN. χρόμϊόν CDGHLMNO. — 161 θορῶν C. ἄξει CEN Rhet. Gr. III, 107, 3. ἄξῃ[ει] L. ἄξη ADGHMO Barocc. Townl. Lips. 1. man. Vrat. A. Mosc. 1. — 162 κάτα βοσκομενάων ADLO Et. Mg. 123, 37; 342, 11. Et. Gud. 189, 40: κατὰ Cram. Epim. 154, 17: καταβοσκομενάων CEGHMN. — 163 ὡς AD. — 166 omitt. O in textu.

A. c. 156 ἀμφοτέρω: ἀμφοτέρων Zenodotus. — 158 δατέονται Heraclides, conf. Osann. Quaest. Hom. IV, 20. — 160 ἐόντας: ἐόντε Aristophanes? cf. Schol. Λ 103. dualem defendit Ahrens. de hiat. Hom. legit. quibusdam generibus pg. 20. — 161 ἄξῃ postulat G. Hermann. Opusc. II, 46. — 162 πόρτιος: βουκόλου Zenodotus. κάτα βοσκομενάων, conf. Δ 230, Ε 332, 763, Π 96, Ρ 207, Σ 492, Υ 221, 329, Ω 705, α 247, ε 335, λ 201, ν 377, π 424, τ 48, φ 346, ψ 290.

βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ηὔδα·
Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοὶ
καὶ κλέος, ᾧ οὔ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ;
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μή τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Τυδεΐδῃ μιν ἐγώ γε δαΐφρονι πάντα ἐΐσκω,
ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεός ἐστιν.
εἰ δ' ὅ γ' ἀνήρ, ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
οὐχ ὅ γ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγχι
ἕστηκ' ἀθανάτων νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,
ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἤδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλον ὦμον
δεξιὸν ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
καί μιν ἐγώ γ' ἐφάμην 'Αϊδωνῆϊ προϊάψειν,
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.

V. l. 169 εὗρε δὲ MO. — 170 ηὗδα D. — 171 ἰδὲ: ἠδὲ CG. — 172 ᾧ δὴ οὔτις τοι ἐρίζεται G omisso ἐνθάδε γ'. οὔ τίς τοι: libri οὔτις τοι. — 174 ἔφες: ἄφες GL. — 175 ὅδε: ὧδε LN. ἔοργε ACDGHLMNO. — 176 τρῷας GL. πολλῶν τὲ O. — 177 τρῴεσσιν GL. τρώεσσι MO. — 178 ἱερῶν G. ἔπι μῆνις E 535, 45 HM. ἐπὶ μῆνις AL Lips. ἐπιμῆνις CDE 564, 16 GNO. — 180 τρῴων G. — 181 μιν: μὲν GO sup. — 182 γιγνώσκων CLM 2. man. N 2. man. Schol. Ε 183: γινώσκων ADEGHM 1. man. N 1. man. O Lips. Schol. Γ 166. — 183 ἵππους δ' M. ἐστι C. — 184 ὅδ' ἀνὴρ Cant. ὃν φημὶ CDGH. ὃ φημι L. δαΐφρονος S. — 185 ὅ γ': ὅδ' E. ἄνευ G. — 187 κιχήμενον (superscr. ος) S. — 188 γάρ ῥ οἱ D. — 189 δια C. — 190 ἔγωγε φάμην O. — 191 ἐδάμασα M. νύ τις ἐστὶ EGLMN. νύ τις ἔστι DO. νύ τοι ἐστὶ C.

A. c. 178 ἐπὶ μῆνις Aristarchus, κατὰ παρολκὴν τῆς ἐπί, conf. H. U. 261 sqq. — 181 μιν et μὲν Aristarchus, διχῶς. — 183 ἀθετεῖται Aristonicus. — 187 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristonicus.

ἵπποι δ' οὐ παρέαϲι καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·
ἀλλά που ἐν μεγάροιϲι Λυκάονοϲ ἕνδεκα δίφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖϲ νεοτευχέεϲ· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
πέπτανται· παρὰ δέ ϲφιν ἑκάϲτῳ δίζυγεϲ ἵπποι
ἑϲτᾶϲι κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύραϲ.
ἦ μέν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοιϲ ἔνι ποιητοῖϲιν·
ἵπποιϲίν μ' ἐκέλευε καὶ ἅρμαϲιν ἐμβεβαῶτα
ἀρχεύειν Τρώεϲϲι κατὰ κρατερὰϲ ὑϲμίναϲ·
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
ἵππων φειδόμενοϲ, μή μοι δευοίατο φορβῆϲ,
ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότεϲ ἔδμεναι ἅδην.
ὣϲ λίπον, αὐτὰρ πεζὸϲ ἐϲ Ἴλιον εἰλήλουθα
τόξοιϲιν πίϲυνοϲ· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήϲειν.
ἤδη γὰρ δοιοῖϲιν ἀριϲτήεϲϲιν ἐφῆκα,
Τυδείδῃ τε καὶ Ἀτρείδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροιιν
ἀτρεκὲϲ αἷμ' ἔϲϲευα βαλών, ἤγειρα δὲ μᾶλλον.
τῷ ῥα κακῇ αἴϲῃ ἀπὸ παϲϲάλου ἀγκύλα τόξα
ἤματι τῷ ἑλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰϲ ἐρατεινὴν
ἡγεόμην Τρώεϲϲι φέρων χάριν Ἕκτορι δίῳ.
εἰ δέ κε νοϲτήϲω καὶ ἐϲόψομαι ὀφθαλμοῖϲι
πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑψερεφὲϲ μέγα δῶμα,
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριοϲ φώϲ,
εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην

V. l. 193 μεγάροιϲ H. — 195 παρα AD. — 196 ἱϲτᾶϲι L. — 198 ἐνὶ CDGHLMNO: εὖ Vrat. a. ποιητοῖϲι D. — 199 ἵπποιϲί DGNO. με κέλευε D. μ' ἐκέλευϲε O. τ' ἐκέλευε H. ἐμμεμαῶτα Mor. Vrat. c. — 200 τρώεϲϲι GL. — 201 ἔγωγε G. πειθόμην M. ἦτ' D. γρ. εἶτ' ἂν O. πολὺκέρδιον O 1. man. — 203 εἱλομένων EGLM. ἅδην D 1. man. E bis Cram. An. Par. III, 327, 11. ceteri ἄδδην. — 204 ὡϲ A. ἀτὰρ DO. αὐτὰρ δ L. ἐϲῖλιον A. ἐϲ omitt. G. εἰϲ CMNO. ἠλήλουθα O. hunc versum omitt. H in textu. — 205 τόξοιϲι DEGMNO Lips. ἆρ DGM. ἀρ A. ἔμελλον CGHLMN: ἔμελλεν ADEO. — 206 ἐφῆκα A. — 207 τὲ καὶ CMO. ἀμφοτέροι|||ϊν O post ras. — 208 ἔϲευα G. — 209 τῶ ACGLMNO. τῷ DH. ῥὰ DMNO. — 210 ὅτε τ' C. ὅτε γ' G. — 211 τρώεϲϲι GL. — 212 ὀφθαλμοῖϲι ACDEGMNO. — 213 ὑψερεφὲϲ ACEH Mor. ὑψιρεφὲϲ GL post ras. M Barocc. ὑψηρεφὲϲ DNO Lips. Vrat. b. c. — 214 ἐμοῖο N post ras. S. τάμῃ Vrat. a. — 215 ἂν μὴ G.

A. c. 194 Ζηνόδοτοϲ μετέθηκεν (ἠθέτηκεν?) Aristonicus. — 203 ἀρίϲταρχοϲ ἅδην, ἄλλοι δὲ ἄδδην διὰ β' δδ Didymus. Nicias ἄδδην, conf. H. T. 179. — 205 ἔμελλον: ἔμελλεν, conf. H. T. 383. — 211 τινὲϲ μεταγράφουϲι „Τρώεϲϲι φέρων χάριν ἱπποδάμοιϲιν" Aristonicus.

χερcὶ διακλάccαc· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
τὸν δ' αὖτ' Αἰνείαc, Τρώων ἀγόc, ἀντίον ηὔδα·
μὴ δὴ οὕτωc ἀγόρευε· πάροc δ' οὐκ ἔccεται ἄλλωc,
πρίν γ' ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρὶ cὺν ἵπποιcιν καὶ ὄχεcφιν
ἀντιβίην ἐλθόντε cὺν ἔντεcι πειρηθῆναι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήcεο, ὄφρα ἴδηαι,
οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιcτάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεcθαι·
τὼ καὶ νῶι πόλιν δὲ caώcετον, εἴ περ ἂν αὖτε
Ζεὺc ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδοc ὀρέξῃ.
ἀλλ' ἄγε νῦν μάcτιγα καὶ ἡνία cιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήcομαι, ὄφρα μάχωμαι·
ἠὲ cὺ τόνδε δέδεξο, μελήcουcιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
τὸν δ' αὖτε προcέειπε Λυκάονοc ἀγλαὸc υἱόc·
Αἰνεία, cὺ μὲν αὐτὸc ἔχ' ἡνία καὶ τεὼ ἵππω·
μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἅρμα
οἴcετον, εἴ περ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέοc υἱόν.
μὴ τὼ μὲν δείcαντε ματήcετον, οὐδ' ἐθέλητον
ἐκφερέμεν πολέμοιο τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
νῶι δ' ἐπαΐξαc μεγαθύμου Τυδέοc υἱόc
αὐτώ τε κτείνῃ καὶ ἐλάccῃ μώνυχαc ἵππουc.
ἀλλὰ cύ γ' αὐτὸc ἔλαυνε τέ' ἅρματα καὶ τεὼ ἵππω,

V. l. 216 διακλάcαc CDEGHO. διακλάξαc A. ὀπήδει Apoll. Lex. 35, 19. — 217 τρῴων CGL. — 218 *μὴ δή: libri μὴ δ'. παρέλκει δὲ ὁ πρῶτοc δε cύνδεcμοc καὶ κεῖται ἀντὶ τοῦ δη Eust. 541, 9. — 219 νώ: νῶ Apoll. Lex. 117, 14. τῶι ἀνδρὶ D. ἵπποιcι DHMNO Lips. ὄχεcφι ACDHN Apoll. Lex. 117, 14. — 220 cυνέντεcι A. πειραθῆναι M. — 221 ἐπιβήcαιο N. — 222 τρῴϊοι G. — 223 διώκειν Plato Laches 191 B. φεύεcθαι G. — 224 τῶ καὶ LO. τῶ et τὼ A eadem manu. πόλιν δὲ AD. εἴπερ : εἴκεν Vrat. a. — 225 ὀρέξει EO. — 226 ἀλλά γε D. ἄλλα γε M. νῦν: δὴ MN Harl. — 227 ἀποβήcομαι ADGHLMNO 2. man. conf. Eust. 542, 16. ἐπιβήcομαι S. ἐπιβήcομαι (ἀπο) CO 1. man. Cant. Vrat. c. Mosc. 1. 3. — 228 τόνδε: τόνγε E 542, 18 N. μελήcουcι CDELMNO Lips. δ' ἐμοὶ ACHMNO: δέ μοι DEGLS Lips. Vrat. a. b. c. A. Mosc. 1. 3. — 231 εἰωθότε L. — 233 οὐδὲ θέλητον DN. — 234 ποθέοντεc DE 557, 31 L. — 236 κτείνει G. ἐλάcῃ DEL. ἐλάcοι G. — 237 ἀλλ' αὐτὸc cύ γ' C. ἔλαυνέ τε M. ἔλαυνέ θ' ἅρματα O.

A. c. 218 μὴ δὴ οὕτωc conf. H. U. 281. — 219 νώ: alii νῷ conf. H. U. 190. — 227 οὕτωc ἀρίcταρχοc ἀποβήcομαι διὰ τοῦ α Didymus. Zenodotus ἐπιβήcομαι. — 231 οὕτωc εἰωθότι καὶ Ἀρίcταρχοc καὶ cχεδὸν ἅπαντεc Didymus. altera lectio erat εἰωθότε.

τόνδε δ᾽ ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέι δουρί.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαντεϲ, ἐϲ ἅρματα ποικίλα βάντεϲ,
ἐμμεμαῶτ᾽ ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέαϲ ἵππουϲ.
τοὺϲ δὲ ἴδε Ϲθένελοϲ, Καπανήιοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ,
αἶψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Τυδείδη Διόμηδεϲ, ἐμῷ κεχαριϲμένε θυμῷ,
ἄνδρ᾽ ὁρόω κρατερὼ ἐπὶ ϲοὶ μεμαῶτε μάχεϲθαι,
ἶν᾽ ἀπέλεθρον ἔχοντε· ὃ μὲν τόξων εὖ εἰδώϲ,
Πάνδαροϲ, υἱὸϲ δ᾽ αὖτε Λυκάονοϲ εὔχεται εἶναι·
Αἰνείαϲ δ᾽ υἱὸϲ μεγαλήτοροϲ Ἀγχίϲαο
εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἵ ἐϲτ᾽ Ἀφροδίτη.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ χαζώμεθ᾽ ἐφ᾽ ἵππων, μὴ δέ μοι οὕτω
θῦνε διὰ προμάχων, μή πωϲ φίλον ἦτορ ὀλέϲϲῃϲ.
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη κρατερὸϲ Διομήδηϲ·
μή τι φόβον δ᾽ ἀγόρευ᾽, ἐπεὶ οὐδέ ϲε πειϲέμεν οἴω·
οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυϲκάζοντι μάχεϲθαι
οὐδὲ καταπτώϲϲειν· ἔτι μοι μένοϲ ἔμπεδόν ἐϲτιν·
ὀκνείω δ᾽ ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὔτωϲ
ἀντίον εἶμ᾽ αὐτῶν· τρεῖν μ᾽ οὐκ ἐᾷ Παλλὰϲ Ἀθήνη.

V. L. 238 τόνδε δ᾽: τόνδ᾽ EN. ἐγώ E 542, 19. — 239 φωνήϲαντε GL Mosc. 1. βάντε GL Mosc. 1., quod non displicet, conf. 234, 245. — 240 ἐμμεμαῶτεϲ E 543, 30 HM. — 241 τούϲδε G. — 242 αἶψ᾽ ἐπὶ τϋδείδην L. προϲηῦδα D. — 245 ἔχοντε GMN Harl. Mosc. 1. Vrat. b. Lesbonax περὶ ϲχημάτων pg. 186. ἔχοντεϲ Et. Gud. 278, 49. ceteri ἔχονταϲ. ὁ CDM. — 246 δ᾽ omitt. N. — 247 θ᾽ υἱὸϲ C. μεγαλήτοροϲ A sup. DHS Schol. T 291. Rhet. Gr. III, 154. 7: μὲν ἀμύμονοϲ AGLMNO Lips. Townl. Barocc. Vrat. a. A. conf. Ε 468, Υ 208. — 248 abest a Vrat. a. δέ οἱ ἔϲτ᾽ ACDEHLM. — 249 ἀλλά γε M. μὴ δέ ACDGLMN. μοι: μεν G. οὕτω ACDE bis GHLMNO. — 250 θύναι G. δια A. ὀλέϲῃϲ EM. — 251 ἂρ DGMN. ἀρ A. ἄρα H. — 252 φόβον μ᾽ L. οὐδέ ϲε CDHLMNO. οὐδε ϲὲ A. οὐδέ με S Cant. ceteri οὐδὲ ϲὲ, conf. 284. οὐδ᾽ ἐμὲ Pseudoplut. 138, 21. ὀΐω CDGMO. — 253 γάρ μοί A. ἐμοί S Cant. Mosc. 1. γάρ μοι ceteri cum Apoll. Lex. 54, 17. Schol. Pind. Pyth. VIII, 53. — 254 ἐϲτι DMNO. — 255 ἐπιβαινέμεν: ἐπιβήμεναι EM, conf. Schol. Soph. Trach. 7. αὔτωϲ AEGHLMNO. οὕτωϲ Lips. Townl. — 256 ἀντίοϲ S Cant. μ᾽ οὐκ: δ᾽ οὐκ S. ἐᾷ DGHMNO Aristonicus ad N 515. ἐᾶ CL: ἔα AE Et. Mg. 637, 31. Draco de Metr. 71, 16.

A. c. 238 τόνδε δ᾽ Herodianus ad Ω 17. — 245 ἔχοντε probat Ahrens. de hiatus Hom. legitimis quibusdam generibus pg. 20. de duali in hac sede vocabulo praeposita, quod a vocali incipit, conf. Ε 12, Θ 378, θ 361, Λ 103, Ρ 103, ε 477. — 247 μεγαλήτοροϲ scripsi, ut Ε 468, Υ 208. — 249 ἐφ᾽ ἵππων Aristarchus. an alii ἐφ᾽ ἵππουϲ? — 249, 250 δοκεῖ Ζηνόδοτοϲ τοῦτον καὶ τὸν ἑξῆϲ ἠθετηκέναι Aristonicus. — 252 οὐδέ ϲε Ptolem. Ascalonita: οὐδὲ ϲὲ Herodianus. — 256 ἐᾷ: ἔα Herodianus.

τούτω δ' οὐ πάλιν αὖτιϲ ἀποίϲετον ὠκέεϲ ἵπποι
ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἕτερόϲ γε φύγῃϲιν.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, ϲὺ δ' ἐνὶ φρεϲὶ βάλλεο ϲῇϲιν·
αἴ κέν μοι πολύβουλοϲ Ἀθήνη κῦδοϲ ὀρέξῃ
ἀμφοτέρω κτεῖναι, ϲὺ δὲ τοῦϲδε μὲν ὠκέαϲ ἵππουϲ
αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγοϲ ἡνία τείναϲ·
Αἰνείαο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένοϲ ἵππων,
ἐκ δ' ἐλάϲαι Τρώων μετ' ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ.
τῆϲ γάρ τοι γενεῆϲ, ἧϲ Τρωί περ εὐρύοπα Ζεὺϲ
δῶχ' υἷοϲ ποινὴν Γανυμήδεοϲ, οὕνεκ' ἄριϲτοι
ἵππων, ὅϲϲοι ἔαϲιν ὑπ' ἠῶ τ' ἠέλιόν τε.
τῆϲ γενεῆϲ ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίϲηϲ,
λάθρῃ Λαομέδοντοϲ ὑποϲχὼν θήλεαϲ ἵππουϲ·
τῶν οἱ ἓξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροιϲι γενέθλη·
τοὺϲ μὲν τέϲϲαραϲ αὐτὸϲ ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
τὼ δὲ δύ' Αἰνείᾳ δῶκεν, μήϲτωρε φόβοιο.
εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέοϲ ἐϲθλόν.
ὣϲ οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸϲ ἀλλήλουϲ ἀγόρευον.
τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέαϲ ἵππουϲ.

V. l. 257 τούτων M. πάλιν αὔτωϲ D. ὠκέαϲ ἵππουϲ (superscr. οι) C. — 258 εἰ γοῦν CEGLM Eust. 1174, 2. φύγηϲϊ M. — 259 ἐνι AD. — 260 ὀρέξοι L. — 261 τοῦϲδε A: ceteri τούϲδε. — 262 ἐξάντυγοϲ AD. — 263 ἐπαΐξαι ACDEGHMNO. ἐπάϊξαι LS. καλλίτριχαϲ S et in marg. μεμνημένοϲ. — 264 ἐξελάϲαι A. τρώων (superscr. κδ') GL. μετεϋκνήμιδαϲ A. εὐκνήμϊδαϲ CDGHLN. — 265 τρωΐ L. — 267 ὅϲοι C. ἠώ G. — 268 ἔκλεψε H. — 269 θήλεαϲ ACDEHM: θηλέαϲ GLNO Vrat. A. ὑποϲχὼν θήλεαϲ ἵππουϲ γράφουϲι τινεϲ „ὑποϲχὼν θηλέαϲ ἵππουϲ ἀντὶ τοῦ θηλείαϲ παροξυτόνωϲ, καὶ οὐ προπαροξυτόνωϲ θήλεαϲ“ Eust. 558, 19. — 270 τῶν οἳ D. τῶν, οἳ M. ἐνι A. ἐνϊμμεγάροιϲϊ H. γενέθλη ADEGHMO Cant. Barocc. Vrat. a: γενέθλῃ C Lips. Vrat. c. A. γενέθλῃ (superscr. ηϲ) N. γενέθλαι L. — 271 τοὺϲ: τῶν M. — 272 δῶκε CDEGHMNO. μήϲτωρε ACDEGHLMNO et Heynii omnes. μήϲτωρι (superscr. ε) S. conf. Θ 108. — 273 ἀραίμεθα M. κε κλέοϲ AHLO: κεν CDGMNS Cant. Barocc. Lips. Vrat. a. b. c. Townl. Mosc. 1. 3. ἂν E. conf. c 255, τ 128. — 274 ὥϲ A.

A. c. 258 οὕτωϲ εἰ γοῦν διὰ τοῦ γ̄, εἰ δὴ ἕτεροϲ αὐτὸν φύγῃ Schol. A. εἰ γοῦν tuetur G. Hermann. Opusc. IV, 99. — 263 Αἰνείαο: Αἰνειῶο Zenodotus, non Αἰνείω, conf. ad 323. — 269 Ptolemaeus cum Aristarcho θήλεαϲ: θηλέαϲ Hellanicus. — 272 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ μήϲτωρε δυϊκῶϲ, ἐπὶ γὰρ τῶν ἵππων Didymus. — 273 γε λάβοιμεν Bekk. cum J. H. Vossio. de εἴ κεν cum optativo conf. Θ 196 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κὲν Ἀχαιοὺϲ αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβηϲέμεν et Α 60, Β 123, 597, Η 387, Ι 141, Τ 322, Ψ 346.

τὸν πρότερος προϲέειπε Λυκάονος ἀγλαὸϲ υἱόϲ·
καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέοϲ υἱέ·
ἦ μάλα ϲ' οὐ βέλοϲ ὠκὺ δαμάϲϲατο, πικρὸϲ ὀιϲτόϲ·
νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήϲομαι, αἴ κε τύχωμι.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόϲκιον ἔγχοϲ,
καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀϲπίδα· τῆϲ δὲ διὰ πρὸ
αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάϲθη.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυϲε Λυκάονος ἀγλαὸϲ υἱόϲ·
βέβληαι κενεῶνα διαμπερέϲ, οὐδέ ϲ' ὀίω
δηρὸν ἔτ' ἀνϲχήϲεϲθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχοϲ ἔδωκαϲ.
τὸν δ' οὐ ταρβήϲαϲ προϲέφη κρατερὸϲ Διομήδηϲ·
ἤμβροτεϲ, οὐδ' ἔτυχεϲ· ἀτὰρ οὐ μὲν ϲφῶί γ' ὀίω
πρίν γ' ἀποπαύϲεϲθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεϲόντα
αἵματοϲ ἆϲαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιϲτήν·
ὣϲ φάμενοϲ προέηκε· βέλοϲ δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺϲ δ' ἐπέρηϲεν ὀδόνταϲ.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶϲϲαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸϲ ἀτειρήϲ,
αἰχμὴ δ' ἐξεϲύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβηϲε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
αἰόλα, παμφανόωντα, παρέτρεϲϲαν δέ οἱ ἵπποι

V. L. 276 τὸν: τῶν N. τὼ Mosc. 1. — 277 καρτερόθυμε A. — 278 ἢ D. — 279 τύχωμι A: ceteri τύχοιμι cum Et. Mg. 608, 52. Thom. Mag. s. v. νῦν. Drac. de Metr. 151, 5. — 280 ἢ ῥὰ CDGHLMNO. προΐη Vrat. a. δολιχόϲκιον A. — 281 διὰ πρὸ MO: ceteri διαπρὸ. — 282 πεπταμένη θώρακι G. — 283 ἐπι D. — 285 ἂν ϲχήϲεϲθαι D. ἀναϲχήϲεϲθαι L. — 288 πρίν γ': πρὶν L. ἀποπαύϲεϲθαι DN: ἀποπαύϲαϲθαι CGHLMOS Cant. Barocc. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. ἀποπαύϲαϲθαι (ε supra α) A. ἀναπαύϲαϲθαι Townl. πρὶν ἢ L, conf. Χ 266. — 289 ἄρηα κατὰ λαύρϊνον H. — 290 ὡϲ A. προέηκε A. — 292 πρύμνην L. — 293 ἐξεϲύθη CDEGLNO Vrat. a. A. Lucianus 60, 27. ἐξεϲϲύθη Vrat. b. ἐξελύθη (ϲ supra λ) AHM Mor. Barocc. Cant. Vrat. c. Apoll. Lex. 15, 12. Schol. Ο 451. ἐξελύθη Harl. ἐξελάθη (υ supra α) S. ἐξέϲυτο Lips. Townl. ἐξεχύθη Mosc. 1. ed. Romana. — 295 παμφανόεντα G. παρέτρεϲαν CDEGL. παρέτρεϲεν (α supra ε) H.

A. c. 279 τύχωμι, conf. H. U. 250. — 281 τῆϲ δὲ: ἧ δὲ? conf. Ε 66, Η 260, Υ 276. — 283 ἐπὶ: οὐκ ἀναϲτρεπτέον τὴν πρόθεϲιν Herodianus. — 288 γ' bis positum delevit Bekkerus, conf. Ε 258, 827, Π 30, Χ 266. — 289 ταλαύρινον Trypho assentiente Herodiano: ταλαύρινον Aristarchus cum Aristophane. — 293 Aristarchus ἐξελύθη, quod explicant τῆϲ ὁρμῆϲ ἐπαύϲατο: ἐξεϲύθη Zenodotus.

ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
δείσας μή πως οἵ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὣς ἀλκὶ πεποιθώς,
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην
τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
σμερδαλέα ἰάχων. ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'. ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἰσχίον, ἔνθά τε μηρὸς
ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
ὦσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
ἔστη γνὺξ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψε.
καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι·
ἀμφὶ δ' ἑὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ,
πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα κάλυψεν,
ἕρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕλοιτο.
ἣ μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·

V. l. 297 ἀπόρουσε ACDGMOS 1. man. Cant. Harl. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1. ἐπόρουσε LS 2. man. ἐπώρουσε N. ἀπορουσε (ε supra) H. — 298 libri μήπως οἱ: G μή πως οἵ bene, conf. H. U. 144. — 299 ἂρ GLMN. ἀρ A. ὣς D. — 300 προς δέ οἱ N. πάντοσε ἴσην LMNOS Townl. — 301 τοῦ γ': τοῦδ' Mosc. 1. ἀντίος ACGLMNO Harl. Vrat. c. A. Mosc. 3. ἀντίον DEHS. ἔλθῃ N Vrat. A. — 302 ὃ δὲ CD. — 303 δύο ἄνδρε D. — 304 οἷοι: τῶν οἱ Pseudoplut. 115, 49. ὃ O. πάλε N. — 305 ἔνθά τε ACDHMNO. ἔνθα γε G Mosc. 1. — 306 ἰσχίῳ: ἰνίῳ Cram. An. Ox. II, 372, 28. δέ τε μιν ACL. κάλέουσι ACDEGHMNO. — 307 τένοντε omnes. — 308 ἄπο H. — 310 ἀμφὶ δέ οἱ ὄσσε E. ἐκάλυψε ACEGHMNO. — 312 ἂρ DGMNO. ἀρ A. — 314 δ' ἑὸν CDHMNO: δὲ ὃν EGLS Cant. δὲ όν A. δ' ὃν Vrat. b. — 315 • πτύγμα κάλυψεν: libri πτύγμ' (A πτύγ' μ') ἐκάλυψεν. — 317 ἐνι AD. στήθεσι E. στήθεσι (σ supra) N. ἐκ θυμόν, non ἀπὸ, libri mei cum Cant. Barocc. Vrat. a. Mosc. 1. ἕληται N. — 318 ὑπεξέφερε DLMNO Lips. πτολέμοιο N Harl.

A. c. 302 Aristarchus ἰάχων: ἰαχῶν Tyranni[o]. — 308 Herodianus ἀπὸ: ἄπο Ptolemaeus. — 310 ὁ ἀστερίσκος, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐπὶ Ἕκτορος λέγεται (Λ 356) Aristonicus.

οὐδ᾽ υἱὸϲ Καπανῆοϲ ἐλήθετο ϲυνθεϲιάων
τάων, ἃϲ ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ,
ἀλλ᾽ ὅ γε τοὺϲ μὲν ἑοὺϲ ἠρύκακε μώνυχαϲ ἵππουϲ
νόϲφιν ἀπὸ φλοίϲβου, ἐξ ἄντυγοϲ ἡνία τείναϲ.
Αἰνείαο δ᾽ ἐπαΐξαϲ καλλίτριχαϲ ἵππουϲ
ἐξέλαϲε Τρώων μετ᾽ ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ.
δῶκε δὲ Δηιπύλῳ, ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάϲηϲ
τῖεν ὁμηλικίηϲ, ὅτι οἱ φρεϲὶν ἄρτια ᾔδη,
νηυϲὶν ἔπι γλαφυρῇϲιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἥρωϲ
ὧν ἵππων ἐπιβὰϲ ἔλαβ᾽ ἡνία ϲιγαλόεντα,
αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχαϲ ἵππουϲ
ἐμμεμαώϲ· ὃ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέι χαλκῷ,
γιγνώϲκων ὅ τ᾽ ἄναλκιϲ ἔην θεόϲ, οὐδὲ θεάων
τάων, αἵ τ᾽ ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουϲιν,
οὔτ᾽ ἄρ᾽ Ἀθηναίη οὔτε πτολίπορθοϲ Ἐνυώ.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐκίχανε πολὺν καθ᾽ ὅμιλον ὀπάζων,
ἔνθ᾽ ἐπορεξάμενοϲ μεγαθύμου Τυδέοϲ υἱὸϲ
ἄκρην οὔταϲε χεῖρα μετάλμενοϲ ὀξέι δουρὶ
ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸϲ ἀντετόρηϲεν
ἀμβροϲίου διὰ πέπλου, ὅν οἱ χάριτεϲ κάμον αὐταί,
πρυμνὸν ὕπερ θέναροϲ. ῥέε δ᾽ ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
ἰχώρ, οἷόϲ πέρ τε ῥέει μακάρεϲϲι θεοῖϲιν·
οὐ γὰρ ϲῖτον ἔδουϲ᾽, οὐ πίνουϲ᾽ αἴθοπα οἶνον,
τοὔνεκ᾽ ἀναίμονέϲ εἰϲι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.

V. l. 321 ἐρύκακε GNO. εἰρύκακε L. — 322 ἐξάντυγοϲ AD. — 324 τρῴων GL. εὐκνήμϊδαϲ CDGHLN. — 325 περί: πέρι GLN. — 326 ἤδηι D. ᾖδη GL. ἤιδει C. — 327 ἔπι AN. ἐπὶ CDHLMO. — 330 ὃ δὲ CD. — 331 γιγνώϲκων LN: γινώϲκων ACDEGHMO. ἔην θεὰ G. — 332 κατακοιρανέουϲιν ACDEGHLMNO. — 333 οὐτὰρ H. ἄρ DEGMN. ἀρ A. — 334 ῥα κίχανε G. — 336 abhinc usque ad vers. 635 codex A recentiore manu est scriptus: desunt scholia et signa critica. — 336 δουρί: χαλκῷ H Lips. — 337 ἀμβληχρὴν LS. δὲ διὰ χροὸϲ L. ἀντετόρηϲε D. — 338 δια DN. ὃν οἱ D. — 339 ὑπὲρ MNO. — 341 ἔδουϲιν D. πίνουϲιν DN. — 342 ἀναίμονεϲ εἰϲὶ GHL.

A. c. 322 Herodianus ἀπό. — 323 ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει αἰνειῶο (cod. αἰνείω), οὐκ ἔϲτι δὲ αἰνειώϲ ὡϲ πετεώϲ Aristonicus, conf. 263. — 329 κρατερώνυχαϲ ἵππουϲ: κρατερωνύχεϲ᾽ ἵπποιϲ Zenodotus. — 331 ὅ τ᾽, conf. H. S. 265. — 332 κάτα κοιρανέουϲιν Ptolem. Ascalonita: κατακοιρανέουϲιν defendit Herodianus. — 337 ἀβληχρήν: ἀβλήχρην Heraclides Milesius, conf. Herod. et Eustath. ad Θ 178. Cram. Epim. 95, 11. Osann. Quaest. Hom. III, 5.

ἣ δὲ μέγα ἰάχουcα ἀπὸ ἕο κάββαλεν υἱόν.
καὶ τὸν μὲν μετὰ χερcὶν ἐρύcατο Φοῖβοc Ἀπόλλων
κυανέῃ νεφέλῃ, μή τιc Δαναῶν ταχυπώλων
χαλκὸν ἐνὶ cτήθεccι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕλοιτο·
τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυcε βοὴν ἀγαθὸc Διομήδηc·
    εἶκε Διὸc θύγατερ πολέμου καὶ δηιοτῆτοc·
ἦ οὐχ ἅλιc ὅττι γυναῖκαc ἀνάλκιδαc ἠπεροπεύειc;
εἰ δὲ cύ γ' ἐc πόλεμον πωλήcεαι, ἦ τέ c' ὀίω
ῥιγήcειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἑτέρωθι πύθηαι.
    ὣc ἔφαθ', ἣ δ' ἀλύουc' ἀπεβήcετο, τείρετο δ' αἰνῶc.
τὴν μὲν ἄρ' Ἶριc ἑλοῦcα ποδήνεμοc ἔξαγ' ὁμίλου
ἀχθομένην ὀδύνῃcι· μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.
εὗρεν ἔπειτα μάχηc ἐπ' ἀριcτερὰ θοῦρον Ἄρηα
ἥμενον· ἠέρι δ' ἔγχοc ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω.
ἣ δὲ γνὺξ ἐριποῦcα καcιγνήτοιο φίλοιο
πολλὰ λιccομένη χρυcάμπυκαc ᾔτεεν ἵππουc·
    φίλε καcίγνητε, κόμιcαί τέ με δὸc δέ μοι ἵππουc,
ὄφρ' ἐc Ὄλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἕδοc ἐcτί.
λίην ἄχθομαι ἕλκοc, ὅ με βροτὸc οὔταcεν ἀνήρ,
Τυδείδηc, ὃc νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.

V. l. 313 ἡ δὲ C. μέγ' ἰάχουcα ACGHMS Lips. κάμβαλεν ACL 1. man. NS: ceteri κάββαλεν. — 344 ἐρύcατο ADEGH Lips.: ἐρύccατο CLS cum aliis. — 346 ενι D. ἐνι N. ἕλοιτο ADEGLMNOS Cant. Lips. Harl. Townl. Barocc. Vratt. Mosc. 1.: ἕληται CH. — 348 θυγάτηρ CNO. πολέμοιο O. — 349 ἡ GNO: ceteri ἦ. ὅτι N. ὑπεροπεύειc AN. — 351 πόλεμόνδε
γε
DN. πόλεμόνδε C. καὶ εἴ γ' H. ῥιγήcειν καὶ εἰ χ' ἑτέρωθι πυθῃ πόλεμόν γε G. — 352 ἦδ' AD. ἥδ' CGHM. ἀλύουc' H. ἀκέουc' Et. Gud. 25, 24. Et. Orionis 4, 1. ἀπεβήcετο AD Vrat. b. 1. man. c.: ἀπεβήcατο CEGHLNO Cram. Epim. 23, 3; 273, 1. Bekk. An. 380, 24. Bachm. Anecd. I, 72, 4. Et. Gud. 25, 24. Eust. 654, 54. ἀπεβήc|||το M. — 353 ἄρ ADGLMN. — 355 εὗρεν δ' D. — 357 ἡ δὲ C. — 358 ἐλιccομένη S. — 359 φῖλε GM: ceteri φίλε. καcίγνητε κόμιcαί C 1. man. DEGHMNO Harl. Townl. Vrat. a. b. Et. Mg. 526, 48: καcίγνητ' ἐκκόμιcαι AC 2. man. L. Lips. καcίγνητε ἐκκόμιcαί S. δέ με G. δὸc δέ μοι ADEHLMNOS. δόc τέ μοι C. — 360 ἐcτί AGMNO. — 361 λίαν G. — 362 δc δή γε E 357, 11.

A. c. 343 ἰάχουcα: ἰαχοῦcα Tyrannio. — 341 ἐρύcατο dedi ex optimis libris, conf. Β 859, Λ 363, Ο 290, Υ 194, 450, α 6, ξ 279, χ 372. — 350 ἔν τιcι γράφεται „εἰ δὲ καὶ ἐc" Schol. LV. — 352 ἀλύουc': ἀλύουc' Ptolem. Ascalonita, conf. H. T. 186. — 359 φῖλε Ptolemaeus Ascalonita, conf. ad Δ 155. cημειωτέον ὅτι καὶ ἀκεφάλοιc χρῆται ὁ ποιητήc, ὥcτε οὐ χρὴ περιcπᾶν τὸ „φίλε καcίγνητε" Schol. DV ad Χ 379. δὸc δέ μοι libri fere omnes. quod cur Heynio suspectum fuerit non video, conf. Matth. Gramm. § 626.

ὣϲ φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρηϲ δῶκε χρυϲάμπυκαϲ ἵππουϲ.
ἡ δ' ἐϲ δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
πὰρ δέ οἱ Ἶριϲ ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερϲί,
μάϲτιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέϲθην.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἕδοϲ, αἰπὺν Ὄλυμπον.
ἔνθ' ἵππουϲ ἔϲτηϲε ποδήνεμοϲ ὠκέα Ἶριϲ
λύϲαϲ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόϲιον βάλεν εἶδαρ·
ἡ δ' ἐν γούναϲι πῖπτε Διώνηϲ δῖ' Ἀφροδίτη,
μητρὸϲ ἑῆϲ· ἡ δ' ἀγκὰϲ ἐλάζετο θυγατέρα ἥν,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τίϲ νύ ϲε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκοϲ Οὐρανιώνων
μαψιδίωϲ, ὡϲ εἴ τι κακὸν ῥέζουϲάν ἐνωπῇ;
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδὴϲ Ἀφροδίτη·
οὖτά με Τυδέοϲ υἱόϲ, ὑπέρθυμοϲ Διομήδηϲ,
οὕνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
Αἰνείαν, ὃϲ ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατόϲ ἐϲτιν.
οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιϲ αἰνή,
ἀλλ' ἤδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοιϲι μάχονται.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων·
τέτλαθι τέκνον ἐμὸν καὶ ἀνάϲχεο κηδομένη περ.
πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεϲ
ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοιϲι τιθέντεϲ.
τλῆ μὲν Ἄρηϲ, ὅτε μιν Ὦτοϲ κρατερόϲ τ' Ἐφιάλτηϲ,

V. l. 363 τῇ δ' ἄρ' ἄρηϲ CG(ἄρ)HOS Cant. Vrat. b. Mosc. 1.: τῇ δ' ἄρηϲ ADLMN. — 364 ἠδ' CHLMNO. ἀκαχημένη G. ἀκαχεμένη H ex corr.
α η
ἀκηχεμένη S. ἀκαχ|||μένη O. — 365 παρ CD. ἶριϲ DG. ἔβαινεν A. χερϲί GHMNO. — 366 μάϲτιξε EGNO 1. man. μάϲτιζεν L. μάϲτιζε N ex corr. ἐλάαν G. ἀέκοντε GO Cant. Barocc. Rhet. Gr. III, 233, 16. ἄκοντε ceteri cum Cram. Epim. 398, 6. Macrob. Sat. VI, 7, 14. Gell. Noct. Att. II, 6, 11. Drac. de Metr. 13, 5. ἄκοντ' ἐπετέϲθην H. — 369 λύϲαϲ M. παρα C. πὰρ δ' G. περὶ A. — 370 ἡ δ' A Athenaeus X, 458. ἠδ' CGLMNO. πῖπτε Athenaeus X, 458. Schol. Ε 357: πίπτε ACDGHLMNO. — 371 ἡ δ' D. ἠδ' CGLMNO. ἥν: ἣν D. — 372 κατέρεψεν G. ὀνόμαζε ACDEGHLNO. — 373 τίϲ νυ ϲε D. — 374 ὡϲ εἴ τι CDEM Apoll. Lex. 69, 29. Et. Mg. 344, 55: ὡϲεί τι AGHLNO. ἐν ὠπῇ O et γρ. ἐνωπῖ ἤγουν ἐνώπ (sic). — 375 φιλομειδὴϲ ACGNO 1. man. Lips. — 376 οὗτα ACDGHLMN. — 377 πτολέμοιο N. — 378 πολυφίλτατοϲ ἐϲτίν D. φίλτατοϲ ἐϲτίν LN. — 379 τρώων G. — 380 δαναοί τε Vrat. a. b. — 383 πολλοί: πολλὰ OS. — 385 ὅτέ μιν A. Ἐπιάλτηϲ Heracl. Alleg. C. 32. conf. Zonar. Lex. 790.

A. c. 366 de scriptura ἀέκοντε vid. H. U. 98. — 374 τινὲϲ δὲ γράφουϲιν ἐνιπῇ Schol. BL.

παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ·
χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρεισκαίδεκα μῆνας.
καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἆτος πολέμοιο,
εἰ μὴ μητρυιή, περικαλλὴς Ἠερίβοια,
Ἑρμέᾳ ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα
ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἑ δεσμὸς ἐδάμνα.
τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάις Ἀμφιτρύωνος
δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀιστῷ τριγλώχινι
βεβλήκει· τότε καί μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
τλῆ δ' Ἀίδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀιστόν,
εὖτέ μιν ωὑτὸς ἀνήρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν.
αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὄλυμπον
κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος· αὐτὰρ ὀιστὸς
ὤμῳ ἔνι στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν.
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.
σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων,
ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι.
σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,

V. L. 386 ἐνι D. — 387 * τρεισκαίδεκα: libri τρισκαίδεκα. — 388 καὶ AC. — 389 περικαλῆς ἐρίβοια G. — 390 ἑρμείαι A. ἑρμείᾳ Cant. ἑρμεῖ S. ἑρμέα τ' M. ὃ δ' DL. ὅδ' ACHMNO. ἔκλεψεν HL. — 392 ὅτέ μιν A. πάϊς AS: ceteri παῖς. — 394 καί μιν ADLS Cant. Barocc. Mosc. 1.: κέν μιν HMNO. καί μιν περ G. καί περ C et rec. man. γρ. κέν μιν. εὖχος N et supra ἄλγος. — 396 ὠυτὸς DLMNO. ωὑτὸς ACEGH Lips. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 1. 3. ωὐτὸς Bekk. Anecd. 803, 23. — 397 ὀδύναισιν G. — 398 ὃ ACDGHLMNO. — 399 κῆρ' AC. ὀδύναισι G. — 400 ἐνὶ ACEGHLMNO. ἐνι D. ἐλήλατο EMNO Vrat. a. b. A. κηδε δ' ἓ θυμῷ G Mor. Barocc. — 401 ἐπϊ CD. — 402 κατὰ θνητός AMNO. κατὰ θνητός et καταθνητός E. γε τέτυκτο O Vrat A. ceteri γ' ἐτέτυκτο. — 403 ὀμβριμοεργὸς ACG Eust 564, 28. Cram. Epim. 305, 27. ὀβριμουργός S. ὅς: ὅδ' Cram. Ep. 51. 29. ὡς Cram. Ep. 73, 27. — 404 ἔχουσι ACGHMNO. — 405 ἔπι A. ἐπι D. — 406 νήπϊον H. τὸ ἤδη G. κατα D. 1. man. Τυδέος υἱός: καὶ κατὰ θυμόν E.

A. c. 387 τρεισκαίδεκα, conf. H. T. 229. — 394 τότε καί μιν: ἐν τῇ ἑτέρᾳ τότε κέν μιν Schol. V. — 397 Πύλῳ: πύλῳ Aristarchus ἀντὶ τοῦ πύλῃ, conf. Apollodorum II, 7, 3. Schol. V ad Π 203. Apollon. de Coni. 511. Eust. 563, 27. — 401 ἐπὶ, non ἔπι Schol. B. — 403 ὀβριμοεργός: αἰσυλοεργός Aristarchus. ὅς: διὰ τοῦ τ ὅτ' οὐκ ὄθετ' Schol. LV, voluit ὅ τ' = ὅτι τε. — 405 ἐπί: οὐκ ἀναστρεπτέον Schol. B.

ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς ὃς ἀθανάτοισι μάχηται,
οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.
τῶ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι,
φραζέσθω μή τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχηται,
μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὀμόργνυ·
ἄλθετο χείρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
αἱ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, ὅττί κεν εἴπω;
ἦ μάλα δή τινα Κύπρις Ἀχαιιάδων ἀνιεῖσα
Τρωσὶν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησε,
τῶν τινα καῤῥέζουσα Ἀχαιιάδων εὐπέπλων

V. l. 407 μάχηται DE 564, 38 HLMN Harl. Lips. Vrat. b. 2. man. c. Et. Mg. 266, 25. ΜΑΧΗΤΑΙ Ambros. μάχεται E 564, 36: μάχοιτο ACGOS. — 408 οὐδέ τι μιν ADLMNO. ποτὶ: ἐν Eust. 1283, 36. — 410 τῷ CDGLMO. ΤΩΙ Ambros. τῷ AHN. κρατερός GHL. ἐστι A Ambros. CEHLMO. — 411 μή τις οἱ ACDHLMNO. ἀμείνω σοῖο S. — 412 ἀδραστίνη G. — 413 ἐξύπνου D. ἀγείρῃ Lips. Mosc. 1. — 414 Διομήδους ἱπποδάμεια Et. Mg. 480, 43. — 415 ΙΦΘΙΜΗΙ Ambros. — 416 ἦ ῥά ACDGHLMN. ἀμφοτέραισιν G. ἰχῶ A Ambros. E 566, 30 N Mor. Et. Mg. 480, 57. Et. Gud. 286, 53. Zonar. Lex. 1135. Bekk. An. 1233. ἰχὼ S: ἰχῶρ CDGLM. ἰχῶρ HO Cant. Eust. 984, 21. τὸ δὲ γράφειν ἰχῶρ μετὰ τοῦ ρ̄ κατὰ ἀποκοπὴν μόνου τοῦ τελευταίου φωνήεντος οὐ πάνυ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς Eust. 566, 32. ὀμόργνυ: ὅμορξεν Et. Mg. 480, 57. ἀπομόργνυ H. — 417 ἄλφετο H. ἄλθετο δὲ χείρ A. — 418 αἳ δ' AL αἴδ' CHMNO. — 420 μῦθον M. — 421 ῥά τϊ μοι CHM. ῥά τί μοι LN. ἦ ῥα τί μοι D. — 422 ἦ D. ΕΝΙΕΙΣΑ Ambros. — 423 τρῳσὶν L. ἅμα σπέσθαι CDGHMN Mor. Harl. Townl. ἅμ' ἑσπέσθαι A Ambros. ELOS Lips. Rhet. Gr. III, 205, 30. •ἔκπαγλα φίλησε: ἔκπαγλ' ἐφίλησε A Ambros. CEGHLMNO Rhet. Gr. III, 205, 30. — 424 τινὰ EM. καῤῥέζους'[α] G. καταρέζουσα N. εὐπέπλων ACEGHLNS Rhet. Gr. III, 205, 30. Apoll. Lex. 95, 27. εὖ πέπλων M.

A. c. 408 οὐδέ τί μιν: διχῶς, καὶ οὐδέ τέ μιν Schol. V. — 416 χειρὸς: ἡ Ἀριστάρχειος ἑνικῶς· ἡ Ζηνοδότου χερσίν Schol. LV. — 424 εὐπέπλων, conf. H. U. 85.

προὸϲ χρυϲέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.
ὣϲ φάτο, μείδηϲεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καί ῥα καλεϲϲάμενοϲ προϲέφη χρυϲέην Ἀφροδίτην·
οὔ τοι τέκνον ἐμὸν δέδοται πολεμήια ἔργα,
ἀλλὰ ϲύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ' Ἄρηι θοῷ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήϲει.
ὣϲ οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸϲ ἀλλήλουϲ ἀγόρευον.
Αἰνείᾳ δ' ἐπόρουϲε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ,
γιγνώϲκων ὅ οἱ αὐτὸϲ ὑπείρεχε χεῖραϲ Ἀπόλλων·
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο, ἵετο δ' αἰεὶ
Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦϲαι.
τρὶϲ μὲν ἔπειτ' ἐπόρουϲε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρὶϲ δέ οἱ ἐϲτυφέλιξε φαεινὴν ἀϲπίδ' Ἀπόλλων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέϲϲυτο δαίμονι ἶϲοϲ,
δεινὰ δ' ὁμοκλήϲαϲ προϲέφη ἑκάεργοϲ Ἀπόλλων·
φράζεο Τυδεΐδη, καὶ χάζεο, μὴ δὲ θεοῖϲιν
ἶϲ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὔ ποτε φῦλον ὁμοῖον
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
ὣϲ φάτο, Τυδεΐδηϲ δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίϲϲω
μῆνιν ἀλευάμενοϲ ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνοϲ.
Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηόϲ γε τέτυκτο·

V. l. 425 χρυϲέῃ: χρυϲῇ A Ambros. CDEGHLMNOS Lips. Rhet. Gr. III, 205, 30. καταμύξατο EN: κατεμύξατο A Ambr. CDGHLMO Rhet. Gr. III, 205, 30. ἀραιήν E bis HO: ceteri ἀραιήν. — 426 φᾶτο D. μείδηϲε DGN. μείδιϲε MO. — 427 καὶ ῥὰ GM. χρυϲέην: χρυϲῆν A Ambr. CD(ῆν)GHLMNOS. — 428 τέκνον ἐμόν, οὔ τοι Cicero ad Atticum XIV, 13, 2. Plutarchus de Aud. poët. 14. — 431 οἵ C. — 432 ἐπώρουϲε N. — 433 γιγνώϲκων ALN: ceteri γινώϲκων. χεῖρα O. — 434 ὅγ' ἄρ AN. ὃ γὰρ CDLMO Lips. Mosc. 1. ὅγε οὐδὲ G. ἵετο DHM. — 435 ἄπο ACDGHLM. δύϲαι N. — 437 ϲτυφέλιξε L. — 438, 439 omitt. A. — 439 δεινά γ' Mosc. 1. — 440 μὴ δὲ ACDGHLMNO. — 441 ἶϲα θέλε GO. — 442 χαμαί τ' ἐρχομένων ἀνθρώπων G. — 444 ἀλευάμενοϲ: ἀλευόμενοϲ AGNS Cant. Lips. Townl. Vrat. a. b. Mosc. 1. — 445 ἀπάτερθεν: ἀπάνευθεν S Cant. conf. Schol. Θ 10. — 446 εἰν: ἐν CDEO Schol. Pind. Ol. VIII, 55. γε τέτυκτο O: ceteri γ' ἐτέτυκτο praeter G qui γ' omittit.

A. c. 425 καταμύξατο Aristarchus. ἀραιὴν Aristarchus, conf. H. T. 201. — 428 οὔ τοι Apollonius, conf. de Pron. 105 A: οὐ τοὶ Zenodotus, vid. Cram. Epim. 409, 14. — 443 Ἀρίϲταρχοϲ τυτθόν, οὐ πολλόν Schol. L, conf. Π 710.

ἤ τοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε.
αὐτὰρ ὃ εἴδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἴκελον καὶ τεύχεσι τοῖον,
ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήιά τε πτερόεντα.
δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
    Ἆρες Ἄρες βροτολοιγέ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν
Τυδείδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος.
    ὣς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ,
Τρῳὰς δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθών,
εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρῃκῶν·
υἱάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
    ὦ υἱεῖς Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;

V. l. 449 ὃ ACDGHLMNO. — 450 τ' omitt. LN. τε A. ἴκελον ACDGHLN. τεύχεσι τοῖο G Mor. — 451 ἂρ ADGLMNO. τρῷες GL. — 452 δηίουν DHNO Lips. ἀλλήλους Zonar. Lex. 502. στήθεσι G. στήθεσφι D Vrat. b. — 453 ἐϋκύκλους C. — 454 προσηΰδα DG. — 455 ἆρες ἄρες C. ἆρες bis M. ἄρες bis DNO. — 456 δὴ omitt. A. τόνδ': τὸν E. — 457 μάχοιτο: μάχηται Vrat. b. conf. 407. — 458 πρῶτα ACDEGHLM Barocc.: πρῶτον NO, cf. 883. — 460 μὲν omitt. O Flor. Rom. — 461 τρῳὰς G Cram. Epim. 442, 15. τρωὰς D 2. man. NO Mor. Harl. τρωΐας C. τρῶας D 1. man. E Schol. Υ 44. Lesbonax περὶ σχημάτων 183. τρώων AHMS. τρῴων L. διττὴ φέρεται γραφὴ τοῦ πρώτου ποδός· ἢ γὰρ κτητικῶς Τρῳὰς ὀξυτόνως λέγει τὰς Τρωικάς, ἢ μᾶλλον προπερισπωμένως Τρῷας στίχας Eust. 571, 17. τινὲς γράφουσι „Τρῳὰς δὲ στίχος ἠλὸς Ἄρης ὤτρυνεν" Cram. Epim. 442, 15. γρ. τρώων O. — 462 θρακῶν G. — 463 υἱᾶσι DO. υἱέσι LN. διοτροφέεσσι G. κέλευσεν ACGLNO Cant. Lips. Townl. Vrat. a. b. c. Mosc. 1. — 464 διοτροφέος GHO. — 465 εἰς τί A. ἐάσατε Cant. Et. Mg. 382, 10. ἀχαιῶν CM.

A. c. 455 ἀρές Ixion, conf. 31. — 461 Τρῷας Antimachus, Sinopensis, Cypria: Τρῶας Ptolemaeus Ascalonita, ἡ κοινή. tertia scriptura nec Nicanori neque Eustathio cognita erat, nam Τρώων est glossema ut ex scholio Nicanoris colligo ἵν' ᾖ Τρῶας ἀντὶ τοῦ Τρώων. οὖλος, conf. Herod. ad K 134. — 465 ἐς τί ἔτι: ἐστιέτι Ptolem. Ascalonita, conf. Et. Mg. 382, 10.

ἢ εἰς ὅ κεν ἀμφὶ πύλῃς εὖ ποιητῇσι μάχωνται;
κεῖται ἀνήρ, ὅν τ' ἶσον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ,
Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.
ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἕκτορα δῖον·
"Ἕκτορ, πῇ δή τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἑξέμεν ἠδ' ἐπικούρων
οἶος σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσι.
τῶν νῦν οὔ τιν' ἐγὼν ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι,
ἀλλὰ καταπτώσσουσι κύνες ὣς ἀμφὶ λέοντα·
ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵ πέρ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἵκω·
τηλοῦ γὰρ Λυκίη, Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι,
ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν,
κὰδ δὲ κτήματα πολλά, τά τ' ἔλδεται, ὅς κ' ἐπιδευής.
ἀλλὰ καὶ ὣς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς

V. L. 466 ἤ L: ceteri ἢ. εἰς ὅ κεν M. ἐσόκεν L. εἰσόκ' AN. ceteri εἰσόκεν. πύλαις EG. πύλης N. πύλῃσιν DH. εὖ ποιητῇσι DGL. εὐποιητῇσι A. εὐποιήτῃσι CH Schol. Π 636. εὖ ποιητοῖσι O Harl. Townl. εὐποιήτοισι MN Vrat. b. — 467 ὅν τ': ὃν Eust. 580, 16. — 468 post hunc in H et Vrat. b. insertus est versus „εὔχεται ἐκγεγάμεν μήτηρ δέ οἱ ἔστ' ἀφροδίτη", qui legitur Ε 248. — 469 φλοίσβου CG. — 470 ὄτρυνε Vrat. b. — 471 νείκεσσεν M. — 472 πῆ DEHMO. πῇ ACL. ποῖ N Vrat. b. Mosc. 1. — 473 φῆς CDEH 1. man. Schol. BL. φῇς vel φής AGH ex corr. LMNOS Cram. Epim. 432, 29. — 474 γαβροῖσι G. συγαμβροῖσι D. κασιγνήτεσσι N. σοῖσι ACDEGHMNO. — 475 ἐγὼν ACDEHLN: ἐγὼ GMO. δύναμαι DGHO. οὔτε νοῆσαι H. — 477 δ' αὖ: δὲ GM Lips. Harl. Mosc. Schol. Β 131. τὲ C, conf. ad Ο 478. οἵ πέρ CD, ceteri οἵπερ. τ' omitt. N. — 478 * ἵκω: libri ἥκω. — 479 ἔπι Io. Alexandr. 26, 32. Et. Mg. 342, 12. Et. Gud. 189, 41: ἐπὶ ACDEGLMNO Io. Alexandr. 4, 3. Cram. Epim. 154, 19. Schol. Β 839. ἐπϊ H. — 481 καδδὲ CDEGHLMNO Cram. Epim. 364, 2. τὰ δ' S. ὅς κ': ὅς τ' CHMOS. ὃς L. ἐπιδεύει O. — 482 ὡς O: ceteri ὣς.

A. c. 466 ποιητοῖσι δὲ Ἀρίσταρχος, Ζηνόδοτος δὲ ποιητῇσι Schol. LV. τὸ εὖ οὐ θέλουσι κατ' ἰδίαν προφέρεσθαι, ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροις φησὶ τὴν δοτικὴν „εὐποιήτῃσι πύλῃσι" παρωνύμως. κἀγὼ δὲ συγκατατίθεμαι Herodianus ad Π 636. conf. Lobeck. Paralip. 497. Grashof. „das Hausgeräthe bei Homer" pg. 11, not. 11. — 473 φῆς: Ἀρίσταρχος περισπᾷ καὶ τὸ ῑ οὐ γράφει. λέγει γὰρ ἐὰν εἶχε τὸ ῑ, ἐνεστὼς ὤφελλεν εἶναι Zonar. Lex. 1805. conf. Herod. ad Ρ 174. Eust. 1578, 18. H. U. 192. — 477 ἔνειμεν: οὕτως αἱ Ἀριστάρχου, conf. Didym. ad Β 131. — 478 ἵκω, non ἥκω, poëtam usum esse veteres tradiderunt, conf. H. T. 288.

ἀνδρὶ μαχήϲαϲθαι· ἀτὰρ οὔ τί μοι ἐνθάδε τοῖον,
οἷόν κ' ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ ἤ κεν ἄγοιεν·
τύνη δ' ἕϲτηκαϲ, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοιϲι κελεύειϲ
λαοῖϲιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεϲϲι.
μή πωϲ, ὡϲ ἀψῖϲι λίνου ἁλόντε πανάγρου,
ἀνδράϲι δυϲμενέεϲϲιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένηϲθε·
οἳ δὲ τάχ' ἐκπέρϲουϲ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
ϲοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτάϲ τε καὶ ἦμαρ,
ἀρχοὺϲ λιϲϲομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
νωλεμέωϲ ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέϲθαι ἐνιπήν.
ὣϲ φάτο Ϲαρπηδών, δάκε δὲ φρέναϲ Ἕκτορι μῦθοϲ.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ϲὺν τεύχεϲιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ ϲτρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέϲαϲθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἳ δ' ἐλελίχθηϲαν καὶ ἐναντίοι ἔϲταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέεϲ οὐδὲ φόβηθεν.

V. l. 483 μαχέϲϲαϲθαι ADS. μαχέϲαϲθαι CGNO. μαχέϲθαι H. οὔ τί: οὔτι libri. — 484 οἷόν κ': οἷον E 574, 1. οἷον ἄν E 572, 25. ἤ κ' ἄγοιεν H. — 485 ἔϲτηκαϲ DM. — 486 λαοῖϲι ACDEGHMNO. ὤρεϲϲι ACGMNO. — 487 ἀψίϲι DGH. ἀψῖϲιν A. ἀψῖϲι O. ἁλόντεϲ E. λίνοιο ἑλόντε Et. Mg. 183, 32. — 488 ἀνδρᾶϲι D. κῦρμα ADHN. γένοιϲθε C. — 459 οἵ AC. ἐκπέρϲουϲιν AD. ἐκπέρϲωϲιν M. ἐκπέρϲωϲ' C Harl. Mosc. 2. εὖ ναιομένην ACDEGLO. εὐναιομένην HMN. ὑμήν: ὑμῖν OS Lips. — 490 καὶ ϲὲ χρὴ Et. Gud. 386, 39. μέλλειν HM. νύκτάϲ τε M. νύκταϲ τὲ C. ἦμαρ D. — — 491 λιϲϲόμενοι (ω supra) D. τηλεκλειτῶν DLS Lips. 1. man. Cant. Townl. Vrat. b. c. τηλεκλητῶν ACGNO. τηλεκλητῶν τ' M. τηλεκλειτῶν γ' H. τηλεκλυτῶν Schol. Μ 49. — 492 κρατερὴν CDEGM Et. Mg. 126, 23: χαλεπὴν AHLNOS Cant. Vrat. a. b. Schol. Θ 523. — 493 φάτο D. — 494 ἄλτο AM. ἆλτο C. χαμάζε ACDGHLMNO. — 496 μαχέεϲθαι L. — 497 οἵδ' ACHLMNO. — 498 οὐδὲ φόβηθεν ACH 2. man. MNOS Vrat. c. Mosc. 1.

A. c. 483 μαχήϲαϲθαι Aristarchus, conf. ad Α 298, 304, Β 377, Γ 290. — 487 ἀψῖϲι: ψιλωτέον τὸ ἀψῖϲι εἰϲ ἰδιότητα Schol. BLV. φαϲὶ δὲ τὰ ϲχόλια δέον εἶναι βαρύνεϲθαι τὸ ἀψίϲ ὡϲ Αἰολικόν. λέγουϲι δὲ ὅτι ψιλοῦται τὸ ᾱ παραλόγωϲ ἐνταῦθα Schol. D. conf. Eust. 574, 21. haesitabant viri docti in duali ἁλόντε, cuius prima syllabā hoc loco praeter consuetudinem poëtae producitur. hanc anomaliam facili coniectura „λίνου πανάγροιο ἁλόντεϲ" sanavit Bentleius, sed neque Heynius, qui Bentleium verum vidisse sibi persuasum habet, nec recentiores eam receperunt, nam dualis librorum et scholiorum consensu firmatur. quodsi emendatione esset opus, posses cum etymologico λίνοιο scribere, sed in vulgata mihi acquiescendum esse putavi. alii alia tentaverunt, in his Clarkius „λίνου που ἁλόντε", Bothius „λίνου ἀλύοντε", Axtius coniect. Hom. (1860) pg. 5 „ὡϲ πανάγροιο λίνου ἀψῖϲιν ἁλόντεϲ".

ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλῳὰς
ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
κρίνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε καὶ ἄχνας·
αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
λευκοὶ ὕπερθε γένοντο κονισάλῳ, ὅν ῥα δι' αὐτῶν
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
ἂψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆες.
οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγων,
πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκραίαινεν ἐφετμὰς
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην
οἰχομένην· ἣ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.
αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
ἧκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἑτάροισι μεθίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν,
ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα
καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔ τι.
οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
ὤτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ

V. l. 499 ἀλῳὰς Townl., ceteri ἀλωὰς. — 500 τε omitt. G. τὲ H. — 501 κρίνῃ AH post ras. MO: κρίνει CDELN Et. Mg. 181, 52. Zonar. Lex. 362; 1254. κρίνοι G. — 502 αἵδ' CLMNO. ὑπολευκαίνοντο L. — 503 ὕπερθ' ἐγένοντο GLMN Vrat. c. Mosc. 1. κονισάλῳ CDEGH Lips. Vrat.: κονισσάλῳ ALMNO Heraclides Alleg. c. 10. ὃν ῥὰ GHL. — 505 ὕπο CD. — 506 οἳ δὲ C. — 507 τρῴεσσιν GL. — 508 ἐκρέαινεν D 2. man. ἐκράαινεν L. δὲ κραίαινεν M. — 510 τρῳσὶ DHN Schol. Θ 2. τρῳσὶ G. τρῳσὶν L. ἐγεῖραι: ἀγεῖραι E 577, 13. Schol. Θ 2. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων οὐκ ἀγεῖραι γράφουσιν, ἀλλὰ „Τρωσὶ θυμὸν ἐγεῖραι" Eust. 577, 17. — 511 ἣ CDHLMO. γὰρ ῥὰ HL. πέλε GO. ἀρήγων M. ἀρηγός CDN. — 513 στήθεσι GM. — 514 μεθ' ἵστατο A. τοὶ: οἱ E. οἳ M. • δὲ χάρησαν: libri δ' ἐχάρησαν. — 516 οὔ τι: οὐδέν D. — 518 τὲ CDNO. — 520 ὤτρυναν Mosc. 2. πολεμίζειν E. οἳ δὲ C. ἠδὲ Harl. Townl. Mosc. 1.

A. c. 499 τὸ ἀλωάς μετὰ προσγεγραμμένου ῑ γράφουσιν οἱ παλαιοί Cram. An. Par. III, 211, 9, conf. H. U. 212. — 500 Πτολεμαῖος τοὺς δωδεκασυλλάβους στίχους ἐκτιθείς φησι καὶ τοῦτον οὕτω γράφεσθαι „εὖτ' ἂν ξανθὴ Δητήτηρ" Schol. LV. — 502 κατ' ὀξεῖαν δὲ τὸ ἀχυρμιαί Schol. BL. — 511 ἀρηγών: Ἀρίσταρχος ὀξυτόνως Schol. V.

οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδιϲαν οὔτε ἰωκάς,
ἀλλ᾽ ἔμενον νεφέληϲιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
νηνεμίης ἔϲτηϲεν ἐπ᾽ ἀκροπόλοιϲιν ὄρεϲϲιν
ἀτρέμας, ὄφρ᾽ εὕδῃϲι μένος βορέαο καὶ ἄλλων
ζαχρειῶν ἀνέμων, οἵ τε νέφεα ϲκιόεντα
πνοιῇϲιν λιγυρῇϲι διαϲκιδνᾶϲιν ἀέντες·
ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
Ἀτρείδης δ᾽ ἀν᾽ ὅμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων·
ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔϲτε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεϲθε,
ἀλλήλους τ᾽ αἰδεῖϲθε κατὰ κρατερὰς ὑϲμίνας.
αἰδομένων δ᾽ ἀνδρῶν πλέονες ϲόοι ἠὲ πέφανται·
φευγόντων δ᾽ οὔτ᾽ ἂρ κλέος ὄρνυται οὔτέ τις ἀλκή.
ἦ, καὶ ἀκόντιϲε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνείω ἕταρον μεγαθύμου, Δηικόωντα
Περγαϲίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεϲϲι
τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔϲκε μετὰ πρώτοιϲι μάχεϲθαι.
τόν ῥα κατ᾽ ἀϲπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
ἡ δ᾽ οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴϲατο χαλκός,
νειαίρῃ δ᾽ ἐν γαϲτρὶ διὰ ζωϲτῆρος ἔλαϲϲε.
δούπηϲεν δὲ πεϲών, ἀράβηϲε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.
ἔνθ᾽ αὖτ᾽ Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν ἄνδρας ἀρίϲτους,

V. l. 521 τρίψων G. ὑποδείδιϲαν Rhet. Gr. III, 130, 6. ἰωκάς: ἰωάς O. — 523 ὄρεϲιν E. — 525 ζαχρειῶν ACDEGHLMNOS Apoll. Lex. 81, 1. Et. Mg. 389, 34. Zonar. Lex. 906. ζαχρειῶν et ζαχρηῶν Hesych. II, 254. — 526 πνοιῇϲι CDEGHNO Lips. Schol. O 171. διαϲκίδναϲιν N Apoll. Lex. 10, 4. διαϲκέδαϲθεν Et. Mg. 20, 30. διαϲκίδνηϲιν Schol. O 171. — 527 τρῷας G. οὐδὲ φέβοντο CH 1. man. N Vrat. a. b.: ceteri οὐδ᾽ ἐφέβοντο. — 528 πολλὰ ἢ μακρὰ Eust. 579, 35. — 529 ἔϲτε GMO Et. Mg. 381, 58: ἐϲτὲ ACDEHLN Et. Mg. 107, 43. — 530 τ᾽ omitt. L. — 531 αἰδομένων δ᾽ ACDEHMNOS Cant. Harl. Schol. Soph. Ai. 676, 1079. Schol. Pind. Nem. IX, 85. Apoll. Lex. 15, 7. Eust. 654, 38. δ᾽ omittunt GL. — 532 ὤρνυται (o supra ω) C. οὔτέ τις ACGHLMN. — 534 Αἰνείω Schol. B 461: αἰνείεω ACDGHLMN. αἰνείαο O. Δηικόωντα: δημοκόωντα CH Vrat. b. Schol. E 326. — 535 τρῷες GL. τέκεϲϲι ACDHMNO Schol. E 326. τεκέεϲϲι G. — 537 τὸν ῥὰ DL. — 538 ἥδ᾽ ACDGHLMNO. διὰ πρὸ MO. διὰ προδεεείϲατο D. χαλκὸς ALO Vrat. b. in marg. Barocc.: καὶ τῆς CDGHMN, ut Δ 138. praestat χαλκός, conf. P 518, ω 524. — 539 ἐγγαϲτρὶ Apoll. Lex. 115, 10. ἔλαϲϲε ACDGHNO. — 540 δούπηϲε DO. δὲ πεϲὼν: ἤριπε δὲ πρηνὴς M Harl. Mosc. 1. ἐπαυτῷ M.

A. c. 531 αἰδομένων δ᾽ ἀνδρῶν: αἰδομένων ἀνδρῶν Aristarchus, vide Didym. ad O 563. — 534 Αἰνείω, ut Ἑρμείω O 214, Βορέω Ξ 395, Ψ 692, ξ 533, Ἀϲίω B 461, ἐυμμελίω Δ 47, 165, Z 449.

υἷε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρςίλοχόν τε,
τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐυκτιμένῃ ἐνὶ Φηρῇ
ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ᾽ ἦν ἐκ ποταμοῖο
Ἀλφειοῦ, ὅς τ᾽ εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης,
ὃς τέκετ᾽ Ὀρςίλοχον πολέεςς᾽ ἄνδρεςςιν ἄνακτα·
Ὀρςίλοχος δ᾽ ἄρ᾽ ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,
ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέςθην,
Κρήθων Ὀρςίλοχός τε μάχης εὖ εἰδότε πάςης.
τὼ μὲν ἄρ᾽ ἡβήςαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἅμ᾽ Ἀργείοιςιν ἑπέςθην,
τιμὴν Ἀτρείδῃς, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
ἀρνυμένω· τὼ δ᾽ αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
οἵω τώ γε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇςιν
ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεςιν ὕλης·
τὼ μὲν ἄρ᾽ ἁρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτὼ
ἀνδρῶν ἐν παλάμῃςι κατέκταθεν ὀξέι χαλκῷ·
τοίω τὼ χείρεςςιν ὑπ᾽ Αἰνείαο δαμέντε
καππεςέτην, ἐλάτῃςιν ἐοικότες ὑψηλῇςι.
τὼ δὲ πεςόντ᾽ ἐλέηςεν ἀρηίφιλος Μενέλαος,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
ςείων ἐγχείην· τοῦ δ᾽ ὤτρυνεν μένος Ἄρης,
τὰ φρονέων, ἵνα χερςὶν ὑπ᾽ Αἰνείαο δαμείη.
τὸν δ᾽ ἴδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέςτορος υἱός,

V. l. 542 κρίθωνά D. — 543 ῥὰ LMN. ἐΰκτημένη D. φηρῇ: φῦρη H. φορῇ NO. — 545 ὅς τ᾽: ὃς E. — 546 τέκεν Mosc. 2. τέκ᾽ H. ὀρςί- (τ supra ς) λοχον D. ὀρτίλοχον Townl. πολέεςςϊν C. πολέεςϊν (ς supra) G. πολέεςςϊ δ᾽ H. — 547 ἂρ ADGHMNO. — 548 διδυμάωνε G. παῖδες H. 1. man. — 550 ἂρ ADGMNO. ἡβήςαντες M. βήςαντε O. — 551 εἰς: ἐς O. — 552 ἀτρείδῃς᾽ GHLMNO. — 556 ἂρ ADGLMNO. — 557 σταθμούς τ᾽ N. αὐτώ: αὐτοὶ EN. — 559 τοίῳ H. τώ: τοὶ O. χείρεςιν O. δαμέντες Mor. Barocc. — 560 ἐοικότε L Mosc. 1. ὑψηλῇςι AEHMNO. ὑψηλοῖςϊ C. — 561 ἀρηίφιλος, non βοὴν ἀγαθὸς, libri mei cum Mor. Cant. Barocc. Vrat. a. b. Mosc. 1. — 563 τοῦ: τῷ Mosc. 1. ὤτρυνε DGNO Lips.

A. c. 543 Φηρῇ: τὸ Φηρῇ περιςπᾶται κατὰ τὴν παράδοςιν· ἡ μέντοι ἀναλογία ἠξίου βαρύνεςθαι Et. Mg. 791, 45. παραλόγως δὲ ἡ Φηρὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὀξύνεται, ὡς οὕτω τετριμμένη τῇ παραδόςει Eust. 580, 43. — 549 (542) Ὀρςίλοχος: Ὀρτίλοχος Zenodotus teste Schol. HQ ad γ 489. conf. Schol. LV ad 542 ὁ πρόγονος διὰ τοῦ τ, ὁ παῖς διὰ τοῦ ς̄. — 555 τάρφεςιν Herodianus: ταρφέςιν Tyrannio, conf. Herod. ad O 606. — 560 δυϊκῶς τὸ ἐοικότες Ἀρίσταρχος Schol. V.

βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν
μή τι πάθοι, μέγα δέ cφας ἀποcφήλειε πόνοιο.
τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεcθαι·
Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' οὐ μεῖνε θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τὼ μὲν ἄρα ϝδειλὼ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων,
αὐτὼ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.
ἔνθα Πυλαιμένεα ἑλέτην ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπιστάων·
τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος
ἑσταότ' ἔγχεϊ νύξε κατὰ κληῖδα τυχήσας·
Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἡνίοχον θεράποντα,
ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην, ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους,
χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
αὐτὰρ ὅ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου
κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
δηθὰ μάλ' ἑστήκει, τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης,
ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσι,

V. l. 566 περὶ HLNO Schol. O 568, X 251. Et. Mg. 273, 10. πέρι AGM. περι CD. παρὰ Zonar. Lex. 544. δῖε CM. ποιμένα Zonar. Lex. 544. — 567 πάθοι LO: πάθῃ ACDEGHMNS et Heynii libri. Schol. O 568. Zonar. Lex. 544. δέ cφας GHLMO Mor. Vrat. a. Apoll. de Pron. 127 C. Et. Mg. 128, 22: δέ cφεας ACDEN. δὲ cφέας Zon. Lex. 270. — 568 ὀξιόεντα S. — 571 μεῖναι GM. — 572 εἶδε EMO. ἴδε A. δύω AGM. — 573 οἳ δ' ADL: οἵδ' CHMNO. — 575 στραφθέντε M. στραφέντε O et γρ. στρεφθέντε. — 578 τὼ μὲν M. ἂρ AGM. δουρικλυτὸς ACDGMN. — 579 κατα A. παρὰ Harl. Townl. κληῖδα DGMNO. — 581 ὃ δ' ADMNO. ὅδ' CGHL. — 582 χειρὸς Vrat. A. — 583 πέσον: πέσεν L. κονίῃσι D. — 584 ἂρ AGDMO.
γ
ἄρ' omitt. LN. κόρσϊν G. — 586 κονίησι M. ἐπι D. βρεχμόν A. βρεγμόν N Cant. βρεγχμόν S. — 587 εἱστήκει ACDEGHLMNOS Schol. Z 201. γάρ ῥ' ἀμάθοιο ACD 1. man. E Lips. Schol. I 593. γὰρ ἀμάθοιο MNO Vrat. a. Mosc. 1. 3. a prim. man. Apoll. Lex. 27, 10. Ammon. de Diff. s. v. ψάμαθος. δ' ἂρ ἀμάθοιο G. γὰρ ψαμάθοιο D 2. man. HL. — 588 κονίῃσι CDHMNO.

A. c. 567 cφας: cυσταλτέον διὰ τὸ μέτρον Schol. NV. — 587 ἑστήκει, non εἱστήκει, Aristarchus.

τοὺϲ ἵμαϲ' Ἀντίλοχοϲ, μετὰ δὲ ϲτρατὸν ἤλαϲ' Ἀχαιῶν.
τοὺϲ δ' Ἕκτωρ ἐνόηϲε κατὰ ϲτίχαϲ, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺϲ
κεκληγώϲ· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγεϲ
καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα ϲφιν Ἄρηϲ καὶ πότνι' Ἐνυώ,
ἡ μὲν ἔχουϲα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηιοτῆτοϲ,
Ἄρηϲ δ' ἐν παλάμῃϲι πελώριον ἔγχοϲ ἐνώμα,
φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόϲθ' Ἕκτοροϲ, ἄλλοτ' ὄπιϲθε.
τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγηϲε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ.
ὡϲ δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνοϲ, ἰὼν πολέοϲ πεδίοιο,
ϲτήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἅλα δὲ προρέοντι,
ἀφρῷ μορμύροντα ἰδών, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίϲϲω,
ὣϲ τότε Τυδείδηϲ ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ·
ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἕκτορα δῖον
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρϲαλέον πολεμιϲτήν·
τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷϲ γε θεῶν, ὃϲ λοιγὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνοϲ Ἄρηϲ βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώϲ.
ἀλλὰ πρὸϲ Τρῶαϲ τετραμμένοι αἰὲν ὀπίϲϲω
εἴκετε, μὴ δὲ θεοῖϲ μενεαινέμεν ἶφι μάχεϲθαι.
ὣϲ ἄρ' ἔφη, Τρῶεϲ δὲ μάλα ϲχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
ἔνθ' Ἕκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμηϲ,
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέϲθην Ἀγχίαλόν τε.
τὼ δὲ πεϲόντ' ἐλέηϲε μέγαϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ·
ϲτῆ δὲ μάλ' ἐγγὺϲ ἰών, καὶ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἄμφιον, Ϲελάγου υἱόν, ὅϲ ῥ' ἐνὶ Παιϲῷ

V. L. 589 τοὺϲ ἵμαϲ' ACDGHLMNOS Harl.: vulgo τοὺϲ δ' ἵμαϲ', quod cum ne unus quidem ex libris meis exhibeat, neque paraphrastes apud Bekkerum agnoscat, meram coniecturam esse iudico — 591 τρώων GL. — 592 κρατεραὶ CGHMN Lips. ϲφὶν G. — 595 ὄπιϲθε ACDH: ὄπιϲθεν EGLMNO. — 596 τόνδε G. τοὺϲ δὲ M. Harl. ῥίγηϲεν D. — 597 ϲτήῃ CO Et. Mg. 73, 47. Zonar. Lex. 139. ϲτήῃ D. ϲτηη L. — 598 ὠκυρρόῳ N. ἄλα δὲ DH. — 599 ὀπίϲω Apoll. Lex. 30, 15. — 600 ἀναχάζετο S. εἶπε δὲ L. εἶπε τὲ N. — 602 ἔμμεναι N. — 604 Ἄρηϲ: ἀνὴρ Cram. Epim. 223, 25; 248, 30. — 605 τρῷαϲ GL. — 606 μὴ δὲ ACDHLMNO: vulgo μηδέ. μενεαινέμεν G. — 607 ἄρ DM. ἄρ (α superscr.) O. τρῷεϲ GL. — 608 δύω DGHNO. — 609 ἐγχίαλόν τε O. — 610 τώδε G. — 612 ὅϲ ῥ': ὅϲ γ' O. παιϲϲῷ G. πεϲϲῶ L. Παίϲῳ Zonar. Lex. 247.

A. c. 597 ϲτήῃ, conf. H. U. 198. — 605 μενεαινέμεν: μενεαίνετε Ahrens. de hiat. Hom. leg. quibusdam generibus pg. 31. conf. Γ 459. — 609 Aristarchus Μενεϲθῆν, alii Μενέϲτην διὰ τοῦ τ. τὸ δὲ Ἀγχίαλον ψιλωτέον· κύριον γὰρ Schol. LV. conf. H. T. 416. — 612 Παιϲῷ Strabo XIII, 589. Herodianus ad B 828. Et. Mg. 119, 33.

ναῖε πολυκτήμων πολυλήιος· ἀλλά ἑ μοῖρα
ἦγ' ἐπικουρήϲοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷας.
τόν ῥα κατὰ Ζωϲτῆρα βάλεν Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ,
νειαίρῃ δ' ἐν γαϲτρὶ πάγη δολιχόϲκιον ἔγχοϲ,
δούπηϲεν δὲ πεϲών. ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμοϲ Αἴαϲ
τεύχεα ϲυλήϲων· Τρῶεϲ δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
ὀξέα, παμφανόωντα· ϲάκοϲ δ' ἀνεδέξατο πολλά.
αὐτὰρ ὃ λὰξ προϲβὰϲ ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχοϲ
ἐϲπάϲατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήϲατο τεύχεα καλὰ
ὤμοιιν ἀφελέϲθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεϲϲι.
δεῖϲε δ' ὅ γ' ἀμφίβαϲιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
οἳ πολλοί τε καὶ ἐϲθλοὶ ἐφέϲταϲαν ἔγχε' ἔχοντεϲ,
οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
ὦϲαν ἀπὸ ϲφείων· ὃ δὲ χαϲϲάμενοϲ πελεμίχθη.
    ὣϲ οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑϲμίνην·
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἠύν τε μέγαν τε,
ὦρϲεν ἐπ' ἀντιθέῳ Ϲαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
υἱόϲ θ' υἱωνόϲ τε Διὸϲ νεφεληγερέταο,
τὸν καὶ Τληπόλεμοϲ πρότεροϲ πρὸϲ μῦθον ἔειπε·
    Ϲαρπῆδον, Λυκίων βουληφόρε, τίϲ τοι ἀνάγκη
πτώϲϲειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχηϲ ἀδαήμονι φωτί;
ψευδόμενοι δέ ϲέ φαϲι Διὸϲ γόνον αἰγιόχοιο
εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
οἳ Διὸϲ ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,

V. l. 613 πολυκτήμων πολυλήϊοϲ C. — 614 ἦκ' ἐπϊκουρήϲοντα C. — 615 ῥά DGL. κατα H. βάλε O. — 616 πάγεν L. — 617 δούπηϲε MNO. ὃδ' ADMNO. ὅδ' CG. — 618 τρῷεϲ GL. ἐπι AC. — 620 δ ACDGLMNO. προβὰϲ ACDNO Lips. — 621 ἆρ ADGMN. — 622 βελέεϲϲι CDEGHNO. — 623 κρατερὴν: κρατερῶν Apoll. Lex. 27, 20. τρῴων GL. — 625 οἵ ἑ: οἵ καὶ A. — 626 ἀπο O. ὃ δὲ CD. χαϲάμενοϲ EN. πολεμίχθη GL. — 628 ἠύν: αἰῦν M. — 630 οἵδ' ACLMNO. — 632 τόν κε LN. τοῦ δὲ Ammon. de Diff. s. v. πρότεροϲ. πρῶτοϲ Mosc. 1. προϲ A. ἔειπε CGHMNO. — 633 ϲαρπηδῶν O. Ϲαρπήδων Apollon. Lex. 140, 23. — 634 ἐνθάδε ὄντι E. — 635 δέ ϲε φαϲὶ CDEGHLMNO. — 636 abhinc codex A a prima manu est scriptus. πολλῶν S. — 637 οἱ A. ἐπι D.

A. c. 630 ἰόντεϲ: ἐν τῇ ἑτέρᾳ ἰόντε κεῖται Schol. L. conf. Schol. Z 121.

ἀλλ' οἷόν τινά φαϲι βίην Ἡρακληείην
εἶναι, ἐμὸν πατέρα θραϲυμέμνονα θυμολέοντα,
ὅϲ ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντοϲ
ἓξ οἴηϲ ϲὺν νηυϲὶ καὶ ἀνδράϲι παυροτέροιϲιν
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωϲε δ' ἀγυιάϲ.
ϲοὶ δὲ κακὸϲ μὲν θυμόϲ, ἀποφθινύθουϲι δὲ λαοί.
οὐδέ τί ϲε Τρώεϲϲιν ὀίομαι ἄλκαρ ἔϲεϲθαι
ἐλθόντ' ἐκ Λυκίηϲ, οὐδ' εἰ μάλα καρτερόϲ ἐϲϲι,
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλαϲ Ἀίδαο περήϲειν.
τὸν δ' αὖ Ϲαρπηδών, Λυκίων ἀγόϲ, ἀντίον ηὔδα·
Τληπόλεμ', ἦ τοι κεῖνοϲ ἀπώλεϲεν Ἴλιον ἱρὴν
ἀνέροϲ ἀφραδίῃϲιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντοϲ,
ὅϲ ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππουϲ, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε·
ϲοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἐξ ἐμέθεν τεύξεϲθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὖχοϲ ἐμοὶ δώϲειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
ὣϲ φάτο Ϲαρπηδών, ὃ δ' ἀνέϲχετο μείλινον ἔγχοϲ
Τληπόλεμοϲ. καὶ τῶν μὲν ἁμαρτῇ δούρατα μακρὰ
ἐκ χειρῶν ἤιξαν· ὃ μὲν βάλεν αὐχένα μέϲϲον
Ϲαρπηδών, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲϲ ἦλθ' ἀλεγεινή·

V. L. 638 ἀλλ' οἷον A Ambr. CDEGHLMNOS: ἀλλοῖόν τινα Diodorus IV, 32; 49. τινὰ φαϲὶ DGHL. τινα φαϲὶ N. τινά φηϲϊ M. ἡρακλείην G. — 639 θραϲυμήμονα S. — 640 ὃϲ ποτὲ D. ΩϹΠΟΤΕ Ambros. — 641 ΟΙΗϹ Ambros. οἴηϲιν νηυϲὶ D. οἴηϲι νηυϲὶ Mosc. 1. — 642 ἐξαλαπάξαι G. δ'ἀγυιάϲ: γυναῖκαϲ S in margine. — 644 οὐδέ τϊ ϲε ACDGLN. ita vel οὐδέ τί ϲε E Barocc. Vrat. a. b. Mosc. 1. 2. Ambrosianus. οὐδέ τιϲϊ M. οὐδ' ἔτι HO. τρώεϲϲιν GL. οἴομαι H. — 645 κρατερόϲ CH 1. man. LN. ἐϲϲὶ L. — 646 ἐμοὶ A Ambros. CDHLM Lips. Barocc. Vrat. a. ἐμοῦ GNOS Cram. An. Par. III, 303, 27. — 647 αὖ: ἄρ Mosc. 1. ηὖδα D. — 650 ἔρξαντα GNO 2. man. ῥέξαντα Vrat. a. ἠνείπαπε Lips. — 651 ὧν: τῶν A. ἕνεκα D. ἦλθε A Ambros. CDEGHMNO. — 653 δ' omitt. L. ὑπο A. δαμέντα: δαμέντι N 1. man. O. — 654 ἀίδη N. — 655 ὡϲ A. ὃ δ' DHMNO ὃδ' CGL. μείλινον: χάλκεον O. — 656 ἁμαρτῆ A Ambros. CGLMN Harl. Mosc. 1. ὁμαρτῇ DEO. ὁμαρτῆ HS. ὁμαρτῇ γράφεται κατά τινα τῶν ἀντιγράφων Eust. 592, 20. — 657 ἤιξαν: ΗΙΞΕΝ Ambros. —

A. c. 638 ἀλλ' οἷον Aristarchus, Aristophanes, Heracleo, Philoxenus, Herodianus, Pius: ἀλλοῖον Tyrannio. ἀλλ' οἷον Nicias et Parmeniscus, conf. Schol. δ 242. Ἡρακληείην: Ζηνόδοτοϲ δὲ καὶ ἀμέτρωϲ γράφει ἡρακλείην Schol. A. conf. Schol B 658. — 656 Herodianus et Ptolemaeus ἁμαρτῇ: ἁμαρτὴ Aristarchus, conf. Herod. ad Φ 162. Zonar. Lex. 164. Eustath. 592, 19. — 657 ἤιξαν Aristarchus, conf. Ariston. ὅτι τὰ δόρατα ἤιξαν, H. T. 383 sq.

τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε.
Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ
βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
ὀστέῳ ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.
οἳ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
ἑλκόμενον. τὸ μὲν οὔ τις ἐπεφράσατ' οὐδὲ νόησε,
μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίη,
σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
Τληπόλεμον δ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ·
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
ἢ ὅ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ·
τῶ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ὅ γε Κοίρανον εἷλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Ἄλκανδρόν θ' Ἅλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
καί νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ.

V. L. 659 ἐκάλυψε CEGHMNO. — 661 βεβλήκει CDGHLMNOS. βεβλήκει A (ν 2. man. add.). — 662 ἐγχριμφθεῖσα ACGHLNO: ἐγχριφθεῖσα DM Vrat. b. c. Mosc. 3. δ'ἔτι ACEHLMNO Lips. Mosc. 1. 2. δέ τι DGS. δέ τε Vrat. a. ἄμυνε D. ἄμεινεν G. — 663 οἳ μὲν C. ἂρ DGLMNO. ἀρ A. — 664 μακρῷ Harl. — 665 ἐπεφράσσατ' NO. οὐδὲ νόησεν L. οὐδ' ἐνόησε ACDEGMNO. vulgo οὐδ' ἐνόησεν. — 666 ἐπιβαίη AG. — 668 εὐκνήμιδες CDGHM. — 669 δέ μιν δῖος G. — 670 μέμησε O. μαίησε H. — 671 μερμήριζε L Vrat. b. — 672 ἣ: ἢ L. προτέρωι A. ἐριγδούποιο A. διώκει M Lips. 1. man. — 673 ἤ A: ceteri ἢ. ἀπο ACDH. — 674 ἂρ DGLMNO. ἀρ A. — 675 ἀποκτάμεν' LN. — 676 τῶ ACDGMNO. τω L. τῷ H. ῥὰ CLMN. κατα D. τρέπε L Mosc. 2. — 677 χρομίον τε AD: χρόμϊόν τε CEGHLMNO. — 678 τ' ἄλϊόν L. ἀλῖον H. πρίτανίν L. — 679 πλείονας N. κτᾶνε D. — 680 ἂρ DGMNO. ἀρ A.

A. c. 661 ἀρίσταρχος μετὰ τοῦ ν̄ βεβλήκειν Didymus, conf. H. T. 194 sq. Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 499. — 665 τὸ μέν: ἔν τισι τό οἱ οὔτις Schol. A. ἔν τισι τό τοι Schol. L. — 672 προτέρῳ conf. H. U. 186. — 678 Ἅλιον Herodianus: τινὲς δὲ καὶ τὸ Ἅλιος κύριον ἐνταῦθα παροξύνουσι Eust. 593, 34.

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
δεῖμα φέρων Δαναοῖϲι· χάρη δ' ἄρα οἱ προϲιόντι
Ϲαρπηδών, Διὸϲ υἱόϲ, ἔποϲ δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε·
Πριαμίδη, μὴ δή με ἕλωρ Δαναοῖϲιν ἐάϲηϲ
κεῖϲθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἐγώ γε
νοϲτήϲαϲ οἶκον δὲ φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
ὣϲ φάτο, τὸν δ' οὔ τι προϲέφη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ,
ἀλλὰ παρήϊξεν λελιημένοϲ ὄφρα τάχιϲτα
ὤϲαιτ' Ἀργείουϲ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
οἳ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Ϲαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
εἷϲαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸϲ περικαλλέϊ φηγῷ·
ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὦϲε θύραζε
ἴφθιμοϲ Πελάγων, ὅϲ οἱ φίλοϲ ἦεν ἑταῖροϲ.
τὸν δ' ἔλιπε ψυχή, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύϲ·
αὖτιϲ δ' ἐμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ βορέαο
ζώγρει ἐπιπνείουϲα κακῶϲ κεκαφηότα θυμόν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηι καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυϲτῇ
οὔτέ ποτε προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν
οὔτέ ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίϲϲω
χάζονθ', ὡϲ ἐπύθοντο μετὰ Τρώεϲϲιν Ἄρηα.
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕϲτατον ἐξενάριξαν

V. l. 683 ἔειπε ACGHMNO. — 684 μὴ δέ NO. ἔλωρ D. — 686 ἡμετέρῃ EM. οὐκ: οὐδ' S Cant. ἂρ DGMNO. ἀρ A. — 687 οἶκον δὲ A. οἶκονδε CDHLMNO. οἴκονδε G. οἰκόνδε E. — 689 ὡϲ A. — 690 παρήϊξε EGLMNO. — 691 ἀπο CL. — 692 οἳ μὲν C. ἂρ DGLMNO. ἀρ A. — 696 δὲ λίπε Vrat. b. — 697 αὖθιϲ CE Schol. X 475. Pseudoplut. 115, 18; 160, 12. ἐμπνύνθη Schol. X 475: libri ἀμπνύνθη. ἀμπνύ(ν)θη A. ἀμπνύϲθη Townl. γρ. ἀμπνύνθη A. περὶ δ' ἓ G Mor. πνοὴ N Lips. πνοιῆ M. — 698 ζώγρει: ζώει L. κεκαφηῶτα O. — 700 οὔτέ ποτε ACGLMNO. οὐτέ ποτε D. οὐδέποτε H. ἐπὶ: ἀπὸ Ammon. de Diff. s. v. ἀπό. — 701 οὔτέ ποτ' CGLMNO. οὐτέ ποτ' AD. οὐδέποτ' H. ἄντ' ἐφέροντο A. ἀντιφέροντο G. μάχῃ: μάχην L. ὀπίϲω E. — 702 μετα A. τρῴεϲϲιν GL. — 703 ἐξενάριξαν ACGM Mor. Barocc. Harl. Lips.: ἐξενάριξεν DEHLNOS Cram. An. Par. III, 278, 16.

A. c. 695 Πελάγων: Ϲελάγων Ptolemaeus Oroandae. — 697 ἔν τιϲι διὰ τοῦ ε̈ ἐμπνύνθη γρ. ita Aristarchum scripsisse testantur Schol. X 475, ε 458. — 700 οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ ἀμφότερα διὰ τοῦ ε̄, προτρέποντο καὶ ἐπὶ νηῶν Didymus: alii προτράποντο et ἀπό. — 703 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ᾱ [ἐ]ξενάριξαν Didymus.

Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἄρης;
ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἕλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,
ὅς ῥ' ἐν Ὕλῃ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· πὰρ δέ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.
τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
ἦ ῥ' ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὖλον Ἄρηα.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
χάλκεα ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς.
τῶν ἤ τοι χρυσέη ἴτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθε
χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν.
δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμᾶσιν

V. l. 704 ἕκτωρ τὲ ACMO. — 706 τρῆχον τόντ' A. — 707 ὑπέρβιον O et γρ. ὀρέσβϊον. — 709 κηφῖσίδι A. κηφισίδι CDGHN Harl. Townl. Mosc. 2. Pausanias IX, 38, 7. Et. Mg. 500, 21; 566, 21. Eustath. 1046, 13. κϊφϊσῖδϊ N. κεφησίδι M. κεφισσίδι L. κηφισσίδι E Strabo IX, 407; 408. Eust. 267, 20; 556, 17. conf. B 522. παρ D. οἱ, ἄλλοι A. — 711 τὸν δ' M. — 712 omitt. D in textu. ἐνι A. — 713 προσηῦδα D. — 714 ὢ AE.
ύ α
— 715 ἀπέστημεν H. — 716 ἴλϊόν τ' H. ἐκπέρσαντ' A. — 718 ἄγε δὲ M. — 720 ἣ μὲν C. ἐποιχομένη: ἐπειγομένη O. χρυσάμπυκας A. ἔντυεν ACDEGH 1. man. ἔντυνεν H ex corr. LMNOS. — 721 θεά: θεῶν N. — 722 ὀχέεσσι C: ὀχέεσφι ADGHLMNOS Lips. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 1. 2. ὄχεσφι Vrat. a. — 723 ὀκτάκνημα A. — 724 libri ἤτοι. ὕπερθε ACGMNO. — 725 ἐπίσωτρα GN Lips. — 727 δῖφρος M. χρυσέοις M Et. Mg. 279, 30. χρυσέῃσι καὶ ἀργυρέῃσιν ἱμᾶσι D.

A. c. 708 Ὕλῃ: Ὕδῃ Zenodotus. — 725 ἔν τισι γρ. ὀπίσσωτρα διὰ τοῦ ο̄ Schol. A. conf. Υ 394, 502.

ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰcι.
τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
δῆcε χρύcειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα
κάλ' ἔβαλε, χρύcει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἔριδος καὶ ἀυτῆς.
  αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήcατο καὶ κάμε χερcίν·
ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦcα Διὸς νεφεληγερέταο
τεύχεcιν ἐς πόλεμον θωρήccετο δακρυόεντα.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοιcιν βάλετ' αἰγίδα θυccανόεccαν,
δεινήν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἐcτεφάνωται,
ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεccα ἰωκή,
ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
δεινή τε cμερδνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
χρυcείην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεςς' ἀραρυῖαν.
ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποcὶ βήcετο, λάζετο δ' ἔγχος
βριθὺ μέγα cτιβαρόν, τῷ δάμνηcι cτίχας ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖcίν τε κοτέccεται ὀβριμοπάτρη.

V. l. 728 εἰcι AC. ἄντυγες εἰcὶ DGHL(εἰcὶν)MO. ἄντυγες ἀμφὶς N. — 729 ἐξαργύρεος D. ἄκρῳ: αὐτῷ D. — 730 δῆcεν D. — 731 κάλλ' M. καδδ' ἔβαλεν H. χρύcεια D. χρύcεα O. ἤγαγεν: ἔβαλεν M. γρ. ἤραρεν Vrat. b. in marg. — 734 ἑανόν N. ἐπούδα M. — 735 χερcὶ M. — 736 ἣ δὲ CD. νεφεληγερέταο A. — 737 εἰς E. θωρήcετο G. — 738 ἄρ GLN. ἀρ A. ἀρ D. ὤμοιcι DEGMO. βάλετ': βάλεν O. βάλ' Lips. αἰγίδα: ἀcπίδα Mor. et Barocc. in marg. θυcανόεccαν E 600, 25 Lips. θυ^c^ανόεccαν A. — 739 περὶ CDEMN. ἐcτεφάνωται AEHLM Harl. Vrat. c. A. Mosc. 2. 3.: ἐcτεφάνωτο CDGNO Lips. ἐcτεφάνω^αι^το S. — 740 ἓν δ' ἔρις A. δὲ κρυόεccα: δ' ὀκρυόεccα G. — 744 πόλεων CDEGHLMNS Schol. Δ 308. Hesych. II, 40: πολίων O. πολ^ε^ίων A. πρϋλλέεcc' M. — 745 ποccὶ G. βήcατο O. — 746 τῷ: ᾧ E. δάμνηcι CDEGLMNO: δάμνηcι AH. — 747 τοῖcι GNO Lips. οἷcιν τε L. τοῖcιν δὲ H. δὲ O. ὀβριμοπάτρη A. ὀμβριμοπάτρη C.

A. c. 734, 735 asterisci. οὐ δεόντως Θ 385, 386. ὁ δὲ Ζηνόδοτος τούτους μὲν ἀθετεῖ, ἐκείνους δὲ καταλείπει Aristonicus, sed conf. Didymum, qui Θ 385 adnotavit ἠθέτει δὲ καὶ Ἀριcτοφάνης, Ζηνόδοτος δὲ οὐδὲ ἔγραφεν. — 736 ἣ δὲ Herodianus cum Aristarcho: alii ἠδὲ, conf. Ariston. ad O 127. — 739 πέρι Herodianus. — 744 πόλεων Herodianus ad Δ 308. — 746 δάμνηcι Dion. Sidonius: δάμνηcι Aristarchus. — 746, 747 εἰς τὴν Ὀδύccειαν (α 100, 101) μετάκεινται, itaque asterisci, conf. Schol. α 99.

Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶϲ ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππουϲ·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃϲ ἔχον Ὧραι,
τῇϲ ἐπιτέτραπται μέγαϲ οὐρανὸϲ Οὔλυμπόϲ τε,
ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφοϲ ἠδ' ἐπιθεῖναι.
τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέαϲ ἔχον ἵππουϲ.
εὗρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδοϲ Οὐλύμποιο.
ἔνθ' ἵππουϲ ϲτήϲαϲα θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη
Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προϲέειπε·
  Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεϲίζῃ Ἄρῃ τάδε καρτερὰ ἔργα,
ὁϲϲάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεϲε λαὸν Ἀχαιῶν
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόϲμον, ἐμοὶ δ' ἄχοϲ· οἳ δὲ ἕκηλοι
τέρπονται Κύπρίϲ τε καὶ ἀργυρότοξοϲ Ἀπόλλων
ἄφρονα τοῦτον ἀνέντεϲ, ὃϲ οὔ τινα οἶδε θέμιϲτα;
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώϲεαι, αἴ κεν Ἄρηα
λυγρῶϲ πεπληγυῖα μάχηϲ ἐξ ἀποδίωμαι;
  τὴν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
ἄγρει μάν οἱ ἔπορϲον Ἀθηναίην ἀγελείην,
ἥ ἑ μάλιϲτ' εἴωθε κακῇϲ ὀδύνῃϲι πελάζειν.

V. l. 748 ἐπεμαίετ' ἄρ: ἐπεμαίετο E. ἆρ DGLMNO. ἀρ A. — 749 αὐτόμαται libri cum Et. Mg. 579, 13. Cram. Epim. 281, 21. Rhet. Gr. II, 361, 10: αὐτόματοι E Rhet. Gr. II, 407, 26. Eust. 1148, 29; 1901, 4. μῦκον GM. — 750 τῇϲ' O. ταῖϲ G. τῇϲ κ' H. τῇϲιν D. — 752 ῥὰ LMNO. κεντρηνεκέαϲ L. — 753 εὗρον δ' εὐρύοπα θεῶν ἄτερ N conf. Α 498. — 754 πολυδειράδοϲ A. ὀλύμποιο E. — 756 ἐξείρετο ADEGHMOS Cant. Barocc. Harl. Vrat. A. Mosc. 1.: ἐξήρετο CLN Lips. προϲέειπε ADGHLMNO: μετέειπεν E. μετέειπε Mosc. 2. — 757 ἄρῃ ADHN ex corr. Vrat. 1. (sic) Mosc. 1. 2. ceteri ἄρει Harl. ἄρει et ἄρῃ. ὦ πάτερ οὐ νεμεϲίζει ὁρῶν τάδε ἔργ' ἀΐδηλα Apoll. Lex. 16, 31. κρατερὰ CDGMNO Lips. τάδ' ἀΐδηλ' ἔργα S. τάδε ἔργ' ἀΐδηλα Cant. Harl. — 758 ὅϲ τοιόντε καὶ οἷον G post ras. ὁϲϲάτἴόν (sic) H. — 759 κατα D. οἳ δὲ C. — 760 τὲ καὶ CN. — 762 ἤ ῥα τί μοι DGHMO. ῥὰ N. — 763 ἐξαποδίωμαι CDEGHLMNO. — 764 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε LS Cant. Vrat. b. Mosc. 1. — 765 μήν οἱ G. νῦν μοι et ἀγελίην Apoll. Lex. 6, 20. — 766 κακαῖϲ ὀδύναιϲι G.

A. c. 757 ἄρῃ non ἄρει hic et Φ 112, 431 cum melioribus libris est scribendum. καρτερὰ ἔργα, οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ τάδε ἔργ' ἀΐδηλα Didymus. — 763 ἐξ ἀποδίωμαι scripsi propter caesuram bucolicam quae dicitur, conf. Β 84, Δ 230, Ε 157, 332, Π 96, 252, Ρ 207, Υ 212, 221, 329, Χ 444, Ψ 477, α 247, ε 335, λ 201. — 764 ἡ διπλῆ, ὅτι ἔνιοι γράφουϲι „τὴν δ' αὖτε προϲέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε“, unde colligi potest alteram scripturam esse Aristarcheam.

ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
μάϲτιξεν δ' ἵππουϲ· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέϲθην
μεϲϲηγὺϲ γαίηϲ τε καὶ οὐρανοῦ ἀϲτερόεντοϲ.
ὅϲϲον δ' ἠεροειδὲϲ ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖϲιν
ἥμενοϲ ἐν ϲκοπιῇ, λεύϲϲων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
τόϲϲον ἐπιθρῴϲκουϲι θεῶν ὑψηχέεϲ ἵπποι.
ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἷξον ποταμώ τε ῥέοντε,
ἧχι ῥοὰϲ Ϲιμόειϲ ϲυμβάλλετον ἠδὲ Ϲκάμανδροϲ,
ἔνθ' ἵππουϲ ἔϲτηϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη
λύϲαϲ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευε·
τοῖϲιν δ' ἀμβροϲίην Ϲιμόειϲ ἀνέτειλε νέμεϲθαι.
αἳ δὲ βάτην τρήρωϲι πελειάϲιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
ἀνδράϲιν Ἀργείοιϲιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι πλεῖϲτοι καὶ ἄριϲτοι
ἕϲταϲαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεοϲ ἱπποδάμοιο
εἰλόμενοι, λείουϲιν ἐοικότεϲ ὠμοφάγοιϲιν
ἢ ϲυϲὶ κάπροιϲιν, τῶν τε ϲθένοϲ οὐκ ἀλαπαδνόν,
ἔνθα ϲτᾶϲ' ἤυϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
Ϲτέντορι εἰϲαμένη μεγαλήτορι, χαλκεοφώνῳ,
ὃϲ τόϲον αὐδήϲαϲχ', ὅϲον ἄλλοι πεντήκοντα·

V. l. 767 ὡϲ A. — 768 μάϲτιξε GNO. μάϲτιζεν Lips. ἀέκοντε GN Vrat. a. ceteri ἄκοντε, conf. 366. ἄκοντ' ἐπετέϲθην A, perperam, conf. H. U. 77 et 113. — 769 τε omitt. G. — 770 ὅϲϲόν τ' H. εἶδεν D. 1. man. (?) G. — 771 λεύϲων CG. — 772 ἐπιθρώϲκουϲι A Ambr. CDEGHLMNOS: ἔπι θρώϲκουϲι nullus. ὑψηχέεϲ A. ὑψηυχέεϲ L. ὑψαυχέεϲ G ex corr. Mosc. 1. ὑψαύχενεϲ quod ex Longino afferunt est glossema, conf. Schol. B et Et. Mg. 785, 50 ὑψηχέεϲ ἵπποι: παρὰ τὸ εἰϲ ὕψοϲ ἀναφέρειν τὸν ἦχον τῶν ποδῶν, ἢ μεγαλόφωνοι, ἢ ὑψαύχενεϲ. Suidas et Zonar. Lex. 1791. ὑψηχήϲ: ὁ ὑψαύχην. — 773 ἵξον ADLM. — 774 ἠχι CDGLMNO: ἦχι AH. Schol. Y 138. Rhet Gr. III, 101, 22; 154, 20. Io. Alexandr. 5, 25. Cram. An. Ox. III, 369, 11. Suidas I, 1, 230, 7. ·HIXI Ambros. ἔνθα Schol. Q ad κ 513. ϲυμβάλετον GO. κάμανδροϲ C post ras. GLM Mor. Barocc. Harl. Vrat. A. Io. Alex. 5, 25. — 776 ΛΥϹΑϹ Ambros. πολὺν DGMO. ἔχευε NO. — 777 τοῖϲι CEGL 1. man. NO Lips. ἀβροϲίην L. ἀμβροϲίηϲ D. νέμεϲθαι: νέεϲθαι M. — 778 αἵ: libri αἱ. τὼ Schol. Soph. El. 977. Oed. Colon. 1676. Eurip. Alc. 924. Zonar. Lex. 758. πελειάϲιν D. ὁμοῖαι: ὁμοίω Schol. Eurip. Alc. 924. — 781 ἔϲταϲαν DL. ἀμφι D. — 782 εἱλόμενοι GM. εἱλούμενοι A. λέουϲιν D. ὠμοφάγοιϲι D. — 783 κάπροιϲι CDEGMNO Lips. οὐ καλαπαδνόν A. — 785 εἰϲαμένη: εἰδομένη HS Cant. Vrat. b. εἰϲομένη L. — 786 ὃϲ: ἢ S. αὐδήϲαϲ, χ' L.

A. c. 774 ἦχι Aristarchus et Dionysius, conf. ad A 607. — 786 ἔν τιϲιν οὐκ ἦν ὁ ϲτίχοϲ Schol. BL. ἄλλοι δέ φαϲιν ἐν πολλοῖϲ τῶν ἀντιγράφων μὴ κεῖϲθαι τὸν ϲτίχον Eust. 607, 30.

αἰδὼς Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·
νῦν δὲ ἑκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
ὣς εἰποῦσ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εὗρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἕλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῷ.
ἱδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφὲς αἷμ' ἀπομόργνυ.
ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο φώνησέν τε·
ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.
Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον
οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας,
δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἕκηλον·

V. l.: 787 ἐλέγχεα: ἐλεγχέες L. ἀγητοί: ἄριστοι L. — 788 ἐς: εἰς O. — 789 τρῷες GL. προ A. δαρδανείων M. δαρδανίων Lips. Δαρδανιδάων Pseudoplut. 103, 33. — 790 ᾤχνεσκον Cant. ὄμβριμον CG Barocc. — 791 δὲ ἑκὰς ACELMNOS Cant. Harl. Townl. Mosc. 1. 2. 3. Vrat. b. δ' ἑκὰς D Lips. δ' ἕκαθεν GH. κοίλαις G. ἐπι A. — 792 ὡς A. εἰπὼν H 1. man. — 793 τυδεΐδην NS. — 794 τόν γε: τόντε H. τόνδε O. ἵπποισι DGMNO. ὄχεσφι CO. — 797 εὐκύκλου ἢ ἀμφιβρότης E 608, 33, conf. Β 398, Μ 402, Υ 281. ἐϋκύκλου C. τείρετο LNOS: τρίβετο CDGHM Barocc. Harl. Vrat. b. in marg. Mosc. 1. 2. τείρετο (ριβ) A. τείρετο ἢ τρίβετο E 608, 34. δὲ χερσι D. — 798 ἀν CDGL. ἄν τ' Vrat. a ἰσχὼν Mosc. 3. ἀσχὼν Vrat. c. ἀπομόργνυ ACGLNO Lips. Vrat. a. b. A. Mosc. 2. ἀπεμόργνυ DEHMS. — 800 ὀλίγον οἶ AG Apoll. de Pron. 44 C; 52 B; 53 A; 103 C. Et. Mg. 616, 28; 621, 45. Et. Gud. 420, 45. Schol. Pind. Ol. I, 55; Nem. X, 147. Schol. Aristoph. Pac. 763; Av. 1635: ὀλίγον οἱ CDEHLNO Apoll. de Synt. 143, 28. Et. Gud. 425, 42. Zonar. Lex. 1441. Phot. Lex. 239. Suidas II, 1, 1080, 16; 1081, 12; II, 2, 149, 20. Schol. Pind. Ol. XI, 26. ὀλίγόν οἱ M. παῖδ' C. — 802 πολεμίζειν Eust. et Et. Mg. 658, 8 cum omnibus fere libris: πολεμιζέμεν H. — 803 ἐκπεφάσσειν G. ἐκπε(αι)φάσσειν M. — 804 πολλέας D. μετα A. — 805 ἐνι A.

A. c. 787 ἐλέγχεα: ἐλεγχέες Aristarchus ut Δ 242, Ω 239; sed. conf. Β 235, Ω 260. ἀγητοί et ἄριστοι Aristarchus, διχῶς. — 791 Zenodotus et Aristophanes δὲ ἑκάς: δ' ἕκαθεν Aristarchus, conf. Didym. ad Ν 107. — 797 ἀρίσταρχος τῷ τείρετο, ἄλλοι δὲ τῷ τρίβετο Didymus.

αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὡς τὸ πάρος περ,
κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
ῥηιδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάῤῥοθος ἦα.
σοὶ δ' ἤ τοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἀλλά σευ ἢ κάματος πολυάιξ γυῖα δέδυκεν,
ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
γιγνώσκω σε θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο·
τῶ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
οὔτέ τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτέ τις ὄκνος,
ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
οὔ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃς' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ.
τοὔνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
γιγνώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

V. l. 806 δ ACDGHLMNO. κρατερὸν CDGHNO Lips. τοπάρος O. τοπάρος GL post ras. N. — 807 δέ, νίκα D. — 808 τοίη οἱ ADHLMNOS Lips. Harl. Vrat. A. οἷ Cant. τοίη τοι CE Townl. Vrat. c. Mosc. 3. τοίη δὴ G. ἐγὼ DLOS. — 809 * δ' ἤ τοι: libri δ' ἤτοι. H Lips. δὴ τοι. παρά θ': παραδ' H. — 810 καὶ σέ G. — 811 ἀλλὰ σεῦ D. ἀλλά σε G. πολυάϊξ ACDEGHLMNO Schol. O 709. δέδοϋκεν C. λέλυκεν L. — 812 νύ σε που CDNO. νύ σε ποῦ GM. νυ σέ που E. ἴσχει: ἔχει G. — 813 Τυδέως E. ἔκγονος ἐσσὶ GL. ἔγγονος Vrat. b. οἰνίδαο DG. — 815 γιγνώσκω LN: γινώσκω ACDEGHMO. — 816 τῶ ACDGHL. τῷ E. τώ MNO. — 817 οὔτέ τι AMNO. οὔτέ τί CH. οὐτέ τι GL. ἴσχει: ἔχει G. οὔτέ τις ACMNO. οὐτέ τις GL. οὐδέ τις H. — 818 σέων: σῶν ACDEGHLMNOS. σὴν et ἐφετμὴν ἃς ἐπέτελλεν Schol. Z 129. — 819 θεοῖσιν DL. — 821 ἔλθῃς': ἔλθῃ LMO Vrat. b. ἔλθῃσιν G. εἰς O. τήν γ': τὴν L. — 824 γιγνώσκω LN: γινώσκω ACDEGHMO Apoll. Lex. 30, 21. ἀνὰ A. ἄνα Apoll. Lex. 30, 21. ἀνακοιρανέοντα CDEGHLMNO.

A. c. 807 ὅτι Ζηνόδοτος ὑποτάσσει τούτῳ στίχον „ῥηϊδίως, τοίη οἱ ἐγὼν ἐπίταῤῥοθος ἦα" Aristonicus. — 808 τοῦτον τὸν στίχον οὐχ εὑρῆσθαι καθόλου φασὶν ἐν ταῖς Ἀριστάρχου Didymus, conf. Δ 390, cui versui asteriscus est adpictus. — 814 ὅτι ἔνιοι „τὴν δ' αὖτε προσέειπε [βοὴν ἀγαθὸς]" Aristonicus. — 818 Ἀρίσταρχος σέων γράφει Schol. LV. conf. M 424 αὐτέων, O 656 πρωτέων, B 131, I 544 πολλέων. — 821 τήν γ': τήν, conf. ad 132. — 824 ἀνὰ, non ἄνα, Aristarchus.

Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαριϲμένε θυμῷ,
μήτε ϲύ γ' Ἄρηα τό γε δείδιθι μήτέ τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθόϲ εἰμι.
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχαϲ ἵππουϲ,
τύψον δὲ ϲχεδίην μὴ δ' ἅζεο θοῦρον Ἄρηα
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἀλλοπρόϲαλλον,
ὃϲ πρῴην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ ϲτεῦτ' ἀγορεύων
Τρωϲὶ μαχήϲεϲθαι, ἀτὰρ Ἀργείοιϲιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρώεϲϲιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλαϲται.
ὣϲ φαμένη Ϲθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὦϲε χαμᾶζε
χειρὶ πάλιν ἐρύϲαϲ'· ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέωϲ ἀπόρουϲεν.
ἣ δ' ἐϲ δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινοϲ ἄξων
βριθοϲύνῃ· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρά τ' ἄριϲτον.
λάζετο δὲ μάϲτιγα καὶ ἡνία Παλλὰϲ Ἀθήνη·
αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχαϲ ἵππουϲ.
ἤ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριϲτον, Ὀχηϲίου ἀγλαὸν υἱόν·
τὸν μὲν Ἄρηϲ ἐνάριζε μιαιφόνοϲ· αὐτὰρ Ἀθήνη

V. ι. 827 μή τϊ ϲύγ' M. τό γε ACDGHLN Mor. Barocc. Vrat. b. A. Mosc. 1. 2. τόνγε EO Townl. Vrat. a. τόνδε S Cant. Lips. Mosc. 3. τὸν M Harl. μήτέ τιν' ACDGHLMNO Bekk. An. 835, 23. ἄλλον: ἄλλων Cant. Vrat. a. — 828 ἐγὼ O. — 829 ἀλλά γ' H. — 830 μὴ δ' ACDGHLMNO. ἄζεο GN Lips. — 831 ἀλλοπρόϲαλλον AC. — 832 πρῴην AEG: ceteri πρώην. πρῶτον Schol. B 14, P 24. ἐμοί τε: ἔμοιγε Schol. B 12. — 833 τρῳϲὶ L. μαχήϲαϲθαι HLO Vrat. A. Mosc. 3. μαχέϲθαι (ϲα) G. μαχέϲαϲθαι Vrat. a. αὐτὰρ M. — 834 μετα A. λέληϲται G. — 835 ὡϲ A. καθ' ἵππων N. χαμᾶζε AE: χαμάζε CDGHLMNO. — 836 ἐρύϲαϲα D. ὃ δ' LMNO. ὅδ' CG. ἄρ GLMNO. ἀρ A. ἐμμαπέωϲ: γρ. ἐμμεμαώϲ Vrat. b. in marg. ἐπόρουϲεν N. — 837 ἥδ' CGLMNO. παρὰ OS 1. man. — 838 φήγινοϲ libri cum Apoll. Lex. 162, 9: πήδινοϲ Et. Mg. 669, 40. Hesych. III, 330. — 839 ἄγε NO Lips. ἄγε θεάν G. — 840 δὲ: δὴ G 2. man. γὰρ H. — 841 πρῶτα L. post hunc in C insertus est versus, qui legitur 846. in A ordo est 841, 846, 842—845, 847 adscripto ad vs. 846. scholio „ἐν ἄλλῳ οὗτοϲ ὁ ϲτίχοϲ μετὰ τέϲϲαραϲ ϲτίχουϲ κεῖται“. — 842 ὃ μὲν C. ἐξενάριζεν AD: ἐξενάριξεν CGHLMNOS. — 844 ἐνάριζε ACHL Vrat. b. a. Townl.: ἐνάριξε D(ξεν)GNOS Cant. Lips. Harl. Vrat. a. c. ἐξενάριξε M.

A. c. 832 πρῴην, conf. H. U. 218. — 838 οἱ δὲ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ φήγινοϲ „πήδινοϲ“ γράφουϲιν Eust. 613, 9. — 838, 839 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 839 διὰ τοῦ δὲ αἱ ἀριϲτάρχου ἄνδρα δ' ἄριϲτον Didymus. — 842 ἐξενάριζεν Aristarchus: ὅτι τινὲϲ γράφουϲιν ἐξενάριξεν Aristonicus, in his Zenodotum fuisse suspicor, conf. Ariston. ad Λ 368. — 844 ἐνάριζε Aristarchus, cf. Ariston. ad 842.

δῦν' Ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.
ὡς δὲ ἴδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
ἤ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
ἔγχεϊ χαλκείῳ μεμαὼς ἀπὸ θυμὸν ἑλέσθαι·
καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὦσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον ἀιχθῆναι.
δεύτερος αὖθ' ὡρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην·
τῇ ῥά μιν οὖτα τυχών, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν,
ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις. ὃ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
ὅσσόν τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἀνέρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες ἄρηος·
τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἷλεν Ἀχαιούς τε Τρῶάς τε
δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἆτος πολέμοιο.
οἵη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ
καύματος ἒξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο,

V. L. 845 ὄμβριμος C. — 846 omitt. M, conf. ad 841. δὲ εἶδε D. δὲ οἶδε G Vrat. A. δ' εἶδε H ex corr. δ' εἶδε Vrat. b. — 847 ἔασε ACGMNO. — 848 κεῖσθ' ὅθι πρῶτον μῖν NS. κεῖσθ' ὅθι μιν πρῶτον Cant. πρῶτα C. ἐξένυτο G. — 849 δ ACDGHLMNO. ῥὰ NS. — 850 οἵδ' CGLMNO. — 852 ἄπο ACDHL. ἐλέσθαι A Ambr. NS Cant. Harl.: ὀλέσσαι CDGHLMO. γρ. ὀλέσσαι A. — 853 τό γε: τότε Harl. Townl. — 854 ὑπ' ἐκ CDEGHMO. ΥΠ' ΕΚ Ambros. ὑπὲκ N. ὑπεκ G. ἀπ' ἐκ Vrat A. ὑπὲρ A. — 855 δεύτερον DS Cant. ὁρμᾶτο MN. — 856 ἐπέρεισε (η superscr.) N. ἐπέρεξε Vrat. a. — 857 ζωνύσκετο DE bis LMN Lips. Vrat. c. Mosc. 2. μίτρην omnes libri cum Hesych. II, 260. — 858 τῇ ῥά μιν: ἔνθα μιν E. οὖτα G. δια AD. — 859 ἐν δὲ A. αὖθις C. ὅδ' CLMNO. — 860 ἐννεάχιλοι AG. ἐννεάχειλοι S. γρ. ἐννεάχειλοι O. δεκάχειλοι S. γρ. δεκάχειλοι O, conf. Eust. 614, 41. — 861 συνάγοντες E bis. — 862 ἄρ ADGLNO. ὑπο CDHLMN. τρῶας G. — 863 τόσσον DO Mor. — 864 ἐρεβενὴ G. — 865 ἐξ EGHLMNO.

A. c. 857 Herodianus μίτρην: μίτρῃ Aristarchus. ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων „ὅθι στελλέσκετο μίτρῃ" Didymus. Homerus et accusativo (Ξ 181, Ψ 110) et dativo (Κ 77, σ 67) ζώννυσθαι iungit. — 860 Aristophanes ἐννεάχιλοι: ἐννεάχειλοι et δεκάχειλοι Aristarchus, conf. Schol. V ad Ξ 148. ὅσσόν τ': ὅσσον δ' Aristophanes, ibidem. — 862 βαρυτονητέον τὴν ὑπό Herodianus.

τοῖοϲ Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεοϲ Ἄρηϲ
φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεϲϲιν ἰὼν εἰϲ οὐρανὸν εὐρύν.
καρπαλίμωϲ δ' ἵκανε θεῶν ἕδοϲ, αἰπὺν Ὄλυμπον,
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆϲ,
καί ῥ' ὀλοφυρόμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεϲίζῃ ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
αἰεί τοι ῥίγιϲτα θεοὶ τετληότεϲ εἰμὲν
ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεϲϲι φέροντεϲ.
ϲοὶ πάντεϲ μαχόμεϲθα· ϲὺ γὰρ τέκεϲ ἄφρονα κούρην,
οὐλομένην, ᾗ τ' αἰὲν ἀήϲυλα ἔργα μέμηλεν.
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντεϲ, ὅϲοι θεοί εἰϲ' ἐν Ὀλύμπῳ,
ϲοί τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεϲθα ἕκαϲτοϲ·
ταύτην δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι οὔτέ τι ἔργῳ,
ἀλλ' ἀνιεῖϲ, ἐπεὶ αὐτὸϲ ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον·
ἣ νῦν Τυδέοϲ υἱόν, ὑπερφίαλον Διομήδεα,
μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοιϲι θεοῖϲι.
Κύπριδα μὲν πρῶτον ϲχεδὸν οὔταϲε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέϲϲυτο δαίμονι ἶϲοϲ·
ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέεϲ πόδεϲ· ἦ τέ κε δηρὸν

V. L. 867 εὐρὺ D. — 868 δ' omitt. Lips. — 869 παρ D. — 870 δεῖξε CNO. καταῤέον D. — 871 προϲηῦδα D. — 872 κρατερὰ CGMO Lips. ἔργ' ἀΐδηλα N Cant. τάδ' ἀΐδηλ' ἔργα S. — 873 αἰεί τι H. τετληκότεϲ N. — 874 χάριν ἄνδρεϲϲι EHNO Cant. Harl. Townl. Mosc. 2.: χάριν δ' ACDGLM. — 875 μαχόμεθα EMNO 1. man. — 876 μέμηλε O. — 877 γὰρ omitt. G. εἶϲ' CNO. — 878 δεδμήμεθα CNO. — 879 οὔτέ τι ACEHLMNO. — 880 ἀνιεῖϲ Schol. Ξ 131: ἀνίειϲ ACDEGHLO 1. man. Lips. Et. Mg. 109, 50. ἀνίηϲ NO 2. man. S Cant. Lips. 2. man. ἀνείηϲ M. — 881 ὑπερφίαλον ADGL: ὑπέρθυμον CHMNOS Lips. — 882 ἀνέηκεν A. ἐπαθανάτοιϲι A. θεοῖϲι ACDGHMNO. — 883 πρῶτα H Vrat. b. πρώτην Et. Mg. 676, 37, conf. 458. ἐπι A. — 884 αὐτῷ 'μοι (sic!) μοι G. ἶϲοϲ D. — 885 ὑπήνεγκαν LN Et. Orionis 53, 4. ἦ τὲ καὶ O. κεν G.

A. c. 872 καρτερὰ ἔργα: γράφεται ἔργ' ἀΐδηλα Schol. LV, conf. ad 757. — 874 χάριν ἄνδρεϲϲι: χάριν δ' ἄνδρεϲϲι Aristarchus, conf. Λ 68 ἐλαύνωϲῖν ἀνδρόϲ, Λ 371 κεκλιμένὸϲ ἀνδροκμήτῳ et ad Β 198. — 880 ἀνιεῖϲ, conf. μεθιεῖϲ Ζ 523, δ 732; μεθιεῖ Κ 121; τιθεῖ Ν 732, α 192; διδοῖϲ Ι 164; διδοῖ Ι 515, δ 237, ρ 350; τιθεῖν Theognis 286; ϲυνιεῖν 1237; διδοῦν 1329. alii ἀνίειϲ perperam; haec enim verba apud poetas et Iones saepenumero coniugationem contractorum in εω et οω sequuntur, quod confirmat frequens usus formarum τιθεῖ, ξυνιεῖϲ, τιθεῖϲι, ἱεῖϲι, διδοῖ, διδοῦϲιν, ἐδίδουν, ἐδίδου, ἵουν, ἵειϲ, ἵει, quas neque scriptores prosae orationis plane aspernantur. — 881 Aristarchus ὑπερφίαλον: ὑπέρθυμον αἱ δημώδειϲ.

αὐτοῦ πήματ' ἔπαϲχον ἐν αἰνῇϲιν νεκάδεϲϲιν,
ἤ κε ζὼϲ ἀμενηνὸϲ ἔα χαλκοῖο τυπῇϲι.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
μή τί μοι ἀλλοπρόϲαλλε παρεζόμενοϲ μινύριζε.
ἔχθιϲτόϲ δέ μοί ἐϲϲι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουϲιν·
αἰεὶ γάρ τοι ἔριϲ τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
μητρόϲ τοι μένοϲ ἐϲτὶν ἀάϲχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
Ἥρηϲ· τὴν μὲν ἐγὼ ϲπουδῇ δάμνημ' ἐπέεϲϲι.
τῶ ϲ' ὀίω κείνηϲ τάδε πάϲχειν ἐννεϲίῃϲιν.
ἀλλ' οὐ μάν ϲ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένοϲ ἐϲϲί, ἐμοὶ δέ ϲε γείνατο μήτηρ.
εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὧδ' ἀίδηλοϲ,
καί κεν δὴ πάλαι ἦϲθα ἐνέρτεροϲ Οὐρανιώνων.
ὣϲ φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήϲαϲθαι.
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάϲϲεν

V. l. 886 αἰνῇϲι CMNO Et. Mg. 600, 10. αἰναῖϲι G. — 887 ἤ: εἴ H sup NO. ἢ Schol. Π 445. Bekk. An. 1202. ἦ Cram. An. Par. IV, 232, 33. κε Et. Gud. 236, 30. Schol. Π 445. Cram. An. Par. IV, 232, 33. κεν ACDEGHLMNOS Lips. Apoll. Lex. 27, 5. Et. Mg. 306, 52. Schol. Θ 111. Bekk. An. 1202. Cram. An. Ox. IV, 359, 11; 363, 30. χαλκιοτυπαῖϲι G. τυπῇϲι ACDHO. — 888 ἂρ DGMNO. ἀρ A. νεφεληγερέτα A. — 889 μήτῐ μοι CLMNO. ἀλλοπρόϲαλλε A. — 890 δέ μοι ἐϲϲὶ ACDEGHLMNO. — 891 τοι: τιϲ N. τοι omitt. HL. — 892 ἐϲτὶν: αἰὲν Et. Mg. 1, 30. — 893 ἐπέεϲϲι ACGNO Et. Mg. 247, 8. — 894 τῶ ACDGHLMO. οἴω DH. ἐννεϲίῃϲι H. — 895 μάν: μέν Vrat. b. — 896 ἐμοὶ (η sup.) S. ἐϲϲί: ἐϲϲὶν MO. ϲ' ἐγείνατο HM. — 897 γε omitt. CL. ἄλλου (οιο sup.) C (οιο man. rec.). τε θεῶν γίνευ H. — 898 ἦϲθα: ἦϲθαϲ ADO 1. man. S. νέρτεροϲ Townl. Lips. — 899 ὡϲ A. ἀνώγειν AC Townl.: ἀνώγει GHLMNOS. ἀνῶγεν D. ἄνωγεν δ καὶ ἀνώγει γράφεται Eust. 619, 21. — 900 ἐπῐ C. ὀδυνήφατα A. πάϲϲεν ACDHL Lips. Mosc. 1. φάρμακ' ἔπαϲϲεν Harl.: πάϲϲων EGMNOS Vrat. A.

A. c. 887 ζὼϲ Herodianus: ζῶϲ Ptolemaeus Ascalonita, conf. Et. Mg. 413, 30. Eust. 618, 10. τὸ ἤ κεν γράφεται μὲν διὰ τοῦ η παρὰ τοῖϲ ἀκριβεϲτέροιϲ Eust. 618, 6. — 891 asteriscus; κακῶϲ A 177. — 898 ἐνέρτεροϲ: ἐνέρτατοϲ Zenodotus. de forma ἦϲθαϲ conf. Eust. 1773, 30 Αἴλιοϲ Διονύϲιοϲ γράφει ὅτι καὶ τὸ οἶϲθα καὶ τὸ οἶϲθαϲ ἄμφω Ἑλληνικά, καθὰ καὶ ἦϲθα καὶ ἦϲθαϲ. hoc Nauckius Euripidi tribuit, quem Helen 587. ἐνθάδ' ἦϲθαϲ ἐν Τροίᾳ scripsisse coniecit, conf. Ion. 999 οἶϲθαϲ, qua forma usus est Alexis comicus apud Athen. III, 118, a. — 900 ἰακῶϲ φάρμακα πάϲϲεν Schol. A, quod si est Didymi, Aristarchus sequentem versum omisit.

[ἠκέϲατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητόϲ γ' ἐτέτυκτο].
ὡϲ δ' ὅτ' ὀπὸϲ γάλα λευκὸν ἐπειγόμενοϲ ϲυνέπηξεν
ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὦκα περιτρέφεται κυκόωντι,
ὣϲ ἄρα καρπαλίμωϲ ἰήϲατο θοῦρον Ἄρηα.
τὸν δ' Ἥβη λοῦϲεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἕϲϲε·
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων.
αἳ δ' αὖτιϲ πρὸϲ δῶμα Διὸϲ μεγάλοιο νέοντο
Ἥρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενηὶϲ Ἀθήνη,
παύϲαϲαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκταϲιάων.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ζ.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιϲ αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυϲε μάχη πεδίοιο,
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεϲϲηγὺϲ Ϲιμόεντοϲ ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

V. L. 901 omitt. CDL Townl. in textu, Lips. Vrat. A. Mosc. 1. ἐν ἄλλῳ ὁ ϲτίχοϲ οὐχ εὕρηται A in margine. γρ. φάρμακα πάϲϲων ἠκέϲατ', οὐ μὲν γάρ τι κατὰ θνητόϲ γε τέτυκτο C in margine. κατὰ θνητόϲ MO. κατὰ θνητὸν Vrat. b. κατὰ θνητούϲ Vrat. a. γε τέτυκτο S Cant. — 902 ἐπειγόμενον DGS Mor. Townl. man. sec. Mosc. 1. 2. — 903 περιτρέφεται Cram. An. Par. III, 215, 20. Apoll. Lex. 130, 14. Eust. 1339, 19. Schol. Ξ 308: libri περιϲτρέφεται. — 904 ὡϲ A. — 905 τόνδε G. λοῦϲε GNO Lips. χαρίεντά τε HS Vrat. a. εἵματα ἕϲϲεν D. ἕϲϲε AMNO. — 906 παρ CD. — 907 αἵ δ' DMNO. αἵδ' CGL. αἶδ' H. — 909 παύϲαϲθαι Mosc. 1. βροτολοιγὸν A. ἄρην ACDEGHLMNO. ἄρη' Cant. ἄρηα S.

A. c. 903 περιτρέφεται Herodianus apud Eust. 620, 14 et Cram. An. Par. III, 215, 14. conf. ι 246, ξ 477, ubi sex libri περιϲτρέφετο pro περιτρέφετο exhibent. — 906 asteriscus (cum obelo, qui deest in codice): ὀρθῶϲ A 405, ubi vide Aristonicum. τὸ ἔποϲ Ζηνόδοτοϲ ἀθετεῖ Schol. B. Ἀρίϲταρχοϲ ἀθετεῖ Schol. LV. — 909 Ἄρην Herodianus, conf. ad 757. sed haud scio an Ἄρη praeferendum sit, quod propter hiatum, qui h. l. est nullus (conf. ad B 198) in Ἄρην mutatum videtur esse.

V. L. 1 τρώων L. — 2 δ' ἄρ': δ' ἆρ DGMNO. δ' ἀρ A. γὰρ H. δὲ E. ἔνθα ἴθυϲε DMNOS Schol. Θ 106. — 3 ἰθυνόντων S. — 4 ἰδέ: ἠδὲ GN.

A. c. 4 ἐν τοῖϲ ἀρχαίοιϲ (i. e. in exemplaribus prioris editionis Aristarcheae. τοῖϲ Ἀριϲταρχείοιϲ Lehrsius. ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν Ἀριϲταρχείων Bekkerus) ἐγέγραπτο „μεϲϲηγὺϲ ποταμοῖο Ϲκαμάνδρου καὶ ϲτομαλίμνηϲ.“ διὸ καὶ ἐν τοῖϲ ὑπομνήμαϲι φέρεται. καὶ ὕϲτερον δὲ περιπεϲὼν (sc. Ἀρίϲταρχοϲ) ἔγραψε „μεϲϲηγύϲ Ϲιμόεντοϲ ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων“ Aristonicus. Χάρηϲ (Χαῖριϲ) δὲ γράφει μεϲϲηγύϲ ποταμοῖο Ϲκαμάνδρου καὶ Ϲιμόεντοϲ Schol. BLV, conf. H. T. 81, n. 147.

Αἴαϲ δὲ πρῶτοϲ Τελαμώνιοϲ, ἕρκοϲ Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόωϲ δ' ἑτάροιϲιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλών, ὃϲ ἄριϲτοϲ ἐνὶ Θρῄκεϲϲι τέτυκτο,
υἱὸν Ἐυϲϲώρου, Ἀκάμαντ' ἠΰν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτοϲ κόρυθοϲ φάλον ἱπποδαϲείηϲ,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρηϲε δ' ἄρ' ὀϲτέον εἴϲω
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ ϲκότοϲ ὄϲϲε κάλυψεν.
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ
Τευθρανίδην, ὃϲ ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐν Ἀρίϲβῃ
ἀφνειὸϲ βιότοιο, φίλοϲ δ' ἦν ἀνθρώποιϲι·
πάνταϲ γὰρ φιλέεϲκεν ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων.
ἀλλά οἱ οὔ τιϲ τῶν γε τότ' ἤρκεϲε λυγρὸν ὄλεθρον
πρόϲθεν ὑπαντιάϲαϲ, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήϲιον, ὅϲ ῥα τόθ' ἵππων
ἔϲκεν ὑφηνίοχοϲ· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
Δρῆϲον δ' Εὐρύαλοϲ καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξε·
βῆ δὲ μετ' Αἴϲηπον καὶ Πήδαϲον, οὕϲ ποτε νύμφη
νηῒϲ Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι.
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸϲ ἀγαυοῦ Λαομέδοντοϲ
πρεϲβύτατοϲ γενεῇ, ϲκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ·
ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεϲϲι μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
ἡ δ' ὑποκυϲαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
καὶ μὲν τῶν ὑπέλυϲε μένοϲ καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιϲτηιάδηϲ, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐϲύλα.
Ἀϲτύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμοϲ Πολυποίτηϲ·

V. l. 6 τρῴων GL. — 7 βαλών: λαβών H. ἐν M. — 8 εὐϲώρου N. ἀκάμαντα MO. — 9 τὸν ῥὰ βάλε G. — 10 πέρηϲεν H. ἂρ DGLMNO. ἀρ A. — 11 τονδε D. ὄϲϲ' ἐκάλυψεν CHLMOS et Heynii libri praeter Mor. — 12 ἄζυλον Vrat. 1 (sic). ἂρ DGLMNO. ἀρ A. — 14 ἀνθρώποιϲι ACDEGHNO. — 15 πάνταϲ μὲν Schol. Ζ 305. ἔπι: ἐπὶ CGL. ἔπι O (sic). ἐνὶ HN. ἐπιοικία D. — 16 τῶν γε: τόνγε A. — 17 ἀπηῦρα D. ἀπηύρεν G ex corr. — 18 ὃϲ ῥὰ DNO. — 19 ὑφ' ἡνίοχοϲ ACDH 1. man. LMO 1. man. τὼ δ': τὼ H. τώγ' G. — 20 δρῆϲόντ' H. ἐξενάριξε ACGHMNO. — 22 νηῖϲ βαρβαρέη N. — 24 δὲ ἓ G. δ' ἑ D. — 26 ἥδ' CGHLMNO. ὑποκυϲαμένη NO: ὑποκυϲϲαμένη ACDEGHLMS Lips. διδυμάον' ἐγείνατο M Mosc. 1. — 27 καὶ μὴν . . . . ἐπέλυϲε Mosc. 1. — 28 μηκιϲτιάδηϲ DL. — 29 ἄϲτυλλον Mosc. 3. ἂρ DEGLMNO. ἀρ A.

A. c. 21 οἱ περὶ Ἀρίϲταρχον Πήρεχον τὴν Πήδαϲον λέγουϲιν Schol. BLV.

Πιδύτην δ' Ὀδυϲεὺϲ Περκώϲιον ἐξενάριξεν
ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεῦκροϲ δ' Ἀρετάονα δῖον.
Ἀντίλοχοϲ δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεϲτορίδηϲ, Ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ναῖε δὲ Ϲατνιόεντοϲ ἐυῤῥείταο παρ' ὄχθαϲ
Πήδαϲον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἕλε Λήιτοϲ ἥρωϲ
φεύγοντ'· Εὐρύπυλοϲ δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.
Ἄδρηϲτον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸϲ Μενέλαοϲ
ζωὸν ἕλ'· ἵππω γάρ οἱ ἀτυζομένω πεδίοιο,
ὄζῳ ἔνι βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἅρμα
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτὼ μὲν ἐβήτην
πρὸϲ πόλιν, ᾗ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
αὐτὸϲ δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίϲθη
πρηνὴϲ ἐν κονίῃϲιν ἐπὶ ϲτόμα. πὰρ δέ οἱ ἔϲτη
Ἀτρείδηϲ Μενέλαοϲ ἔχων δολιχόϲκιον ἔγχοϲ.
Ἄδρηϲτοϲ δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίϲϲετο γούνων·
ζώγρει Ἀτρέοϲ υἱέ, ϲὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸϲ κειμήλια κεῖται,
χαλκόϲ τε χρυϲόϲ τε πολύκμητόϲ τε ϲίδηροϲ.
τῶν κέν τοι χαρίϲαιτο πατὴρ ἀπερείϲι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν.
ὣϲ φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἔπειθε.

V. L. 30 πηδύτην O Barocc. Vrat. a in margine. ὀδυϲϲεὺϲ DGHLM. περκάϲιον Lips. — 31 δ' ἄρ' ἐτάονα Lips. Vrat. b. 1. man. δ' Ἀρετάονα ἢ δ' ἄρ Ἑτάονα Eust. 623, 9. — 32 αὔληρον M. αὔκληρον N. ἐνήρατο DDGHO. ἐνείρατο Cant. — 34 εὐρείταο O. ἐϋρρύταο N. παρόχθαϲ D. ὄχθαιϲ Strabo XIII, 606. — 35 Φύλακον: Ϲχεδίον Herodianus περὶ μον. λέξ. 18, 6. — 37 ἂρ DGLMNO. ἀρ A. — 38 ζωιὸν C. ἕλεν L. ἵπποι E 656, 9. ἀτυζόμενοι Eust. 656, 9. Apoll. Lex. 46, 22. — 39 ἔνι CE: ἐνὶ GHLM. ἐνιβλαφθέντε ADNO Vrat. b. — 41 οἵπερ N Vrat. a. — 42 ἐξεκυλίϲθην H. — 43 ἔπι D. παρ CD. — 45 ἂρ DGLMNO. ἐλίϲϲετο CDGHLMO. λαβὼν, ἐλίϲϲετο N (ε 2. man.) — 46 ἀτρέωϲ N. δέξ' G. — 47 κεῖνται G Barocc. — 48 πολύκμητόϲ A. — 49 τῶν: τῶ O 1. man. κέν: καί DN. ἀπειρέϲι' G. — 50 αἴ E Lips. εἴ κε με N. — 51 ὥϲ A. ἐνι A. ἔπειθε HNOS. ἔπειθεν ADM. γρ. ἔπειθε C man. rec. ὄρινε CGL Barocc. Mor. Leid. Mosc. 2. utrumque Harl. ὄρινεν A sup.

A. c. 34 ναῖε δὲ: ὃϲ ναῖε (νάε?) Zenodotus. Ϲατνιόεντοϲ: ὁ γεωγράφοϲ φηϲὶν ὅτι τινὲϲ Ϲαφνιόεντα λέγουϲιν Eust. 623, 20, cf. Strab. XIII, 606. — 51 ἔπειθε ut I 384, 386, 587, M 173, Π 842, X 78, α 43, η 258, ι 33, 500, ψ 230, 337, cum libris melioribus scribendum est, non ὄρινεν, quod recentiores fere omnes receperunt. nam Adrastus pretio proposito Menelao persuadere volebat, ut vitae suae parceret, non autem animum eius ad misericordiam commovere.

καὶ δή μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δώcειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήcας ἔπος ηὔδα·
ὦ πέπον ὦ Μενέλαε, τί ἦ δὲ cὺ κήδεαι οὕτως
ἀνδρῶν; ἦ coὶ ἄριcτα πεποίηται κατὰ οἶκον
πρὸς Τρώων· τῶν μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
χεῖράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὅν τινα γαcτέρι μήτηρ
κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὃς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
Ἰλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεcτοι καὶ ἄφαντοι.
ὣς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
αἴcιμα παρειπών· ὃ δ' ἀπὸ ἕθεν ὤcατο χειρὶ
ἥρω' Ἄδρηcτον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὖτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρείδης δὲ
λὰξ ἐν cτήθεcι βὰς ἐξέcπαcε μείλινον ἔγχος.
Νέcτωρ δ' Ἀργείοιcιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύcας·
ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπιcθε
μιμνέτω, ὥς κε πλεῖcτα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἕκηλοι
νεκροὺς ἂμ πεδίον cυλήcετε τεθνηῶτας.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάcτου.

V. L. 54 ἀντίον Vrat. a. b. ἀντίος H post ras. ηὖδα G. — 55 τί ἦ A Io. Alexandr. 42, 22. τιή EO. ceteri τίη. οὕτως ACDGHLMNOS Barocc. Mor. Cant. Townl. Vrat. a. b. c. A. Mosc. 1. 2. 3. Cram. Epim. 190, 12. αὔτως E Io. Alex. 42, 22. — 56 ἦ: ἡ GH. coί: coι ACGHMO. τοι E. πεποίηνται Townl. — 57 τρώων CGL. ὑπεκφύγη S. ἐκφύγοι H. ὑπ' ἔκφυγε Vrat. a. — 58 μὴ δ' ACGLMNO. — 59 φέρει N. μὴ δ' ACDGHLMN. φύγη Vrat. a. — 61 ὡς A. ἔτρεψεν: παρέπειcεν AHNO Vrat. a. Cram. An. Par. III, 385, 12. γρ. ἔτρεψεν AO. conf. H 120, N 788. — 62 αἴcιμα: αἴcια Bekk. An. 831 16. ὅδ' CGHLMNO. ἀπὸ: ἀπαὶ S Cant. Vrat. A. τινὲς μεταγράφουcιν ἀπαὶ ἕθεν Eust. 625, 12. — 64 οὗτα DG Et. Mg. 637, 48. κατὰ: καταὶ Schol. E 256. ὅδ' CGLMN. — 65 ἀπέcπαcε Vrat. b. — 66 δ' omitt. Draco de Metr. 16, 8. — 68 μετόπιcθε ACDEGM. — 69 ὥς κε Lips. Mosc. 1. ὥς κεν ACGHLMNOS Pseudoplut. 157, 30. ὡς καὶ D. ὡς ἂν EO sup. — 71 νεκρούς ῥ' S. ἀμπεδίον ACDEGHLMNO Pseudoplut. 157, 30. Schol. O 349. ἂν πεδίον Eust. 1019, 3. cυλήcεται H. τεθνειῶτας CD(ώ)EGMN Pseudoplut. 157, 30. τεθνηιῶτας A. τεθν$^{\eta}$ειῶτας O. — 72 ὡς A. ὄτρυνε Lips. 1. man. Vrat. a.

A. c. 54 ἀντίος: οὕτως ἀρίcταρχος διὰ τοῦ c̄, ἄλλοι (Zenodotus teste Schol. B) δὲ διὰ τοῦ ν̄ Didymus, conf. H. T. 193. — 59 τινὲς δὲ γράφουcι φέρει Schol. A. — 69 κε πλεῖcτα, conf. H. U. 15. — 71 οὕτως ἀρίcταρχος τεθνηῶτας Didymus. Zenodotus Τρώων ἀμπεδίον cυλήcομεν ἔντεα νεκρῶν.

ἔνθά κεν αὖτε Τρῶεϲ ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰϲανέβηϲαν ἀναλκείῃϲι δαμέντεϲ,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι εἶπε παραϲτὰϲ
Πριαμίδηϲ Ἕλενοϲ, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριϲτοϲ·
Αἰνεία τε καὶ Ἕκτορ, ἐπεὶ πόνοϲ ὔμμι μάλιϲτα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὕνεκ' ἄριϲτοι
πᾶϲαν ἐπ' ἰθύν ἐϲτε μάχεϲθαί τε φρονέειν τε,
ϲτῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων
πάντῃ ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερϲὶ γυναικῶν
φεύγονταϲ πεϲέειν, δηίοιϲι δὲ χάρμα γενέϲθαι.
αὐτὰρ ἐπεί κε φάλαγγαϲ ἐποτρύνητον ἁπάϲαϲ,
ἡμεῖϲ μὲν Δαναοῖϲι μαχηϲόμεθ' αὖθι μένοντεϲ,
καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
Ἕκτορ, ἀτὰρ ϲὺ πόλιν δὲ μετέρχεο, εἰπὲ δ' ἔπειτα
μητέρι ϲῇ καὶ ἐμῇ· ἣ δὲ ξυνάγουϲα γεραιὰϲ
νηὸν Ἀθηναίηϲ γλαυκώπιδοϲ ἐν πόλει ἄκρῃ,
οἴξαϲα κληῖδι θύραϲ ἱεροῖο δόμοιο,
πέπλον, ὅϲ οἱ δοκέει χαριέϲτατοϲ ἠδὲ μέγιϲτοϲ
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καί οἱ πολὺ φίλτατοϲ αὐτῇ,
θεῖναι Ἀθηναίηϲ ἐπὶ γούναϲιν ἠυκόμοιο,

V. l. 73 ἔνθά κεν ACDHMN. αὖτε: αὖ G. τρῷεϲ GL. ἀρηϊφίλων A'. — 74 εἰϲ ἀνέβηϲαν A. ἀναλκίῃϲι AO. — 75 ἂρ DMNO. ἀρ A. αἰνεία τὲ N. — 76 οἰωνοπόλων A. — 77 αἰνεία τὲ A. ὔμμι AGHMN. — 78 τρῴων GL. — 79 ἐπιθύν ἐϲτὲ D. ἰθὺν ἐϲτὲ ACGHLMNO. — 80 προ A. — 81 πάντη ADE Bekk. An. 832, 11: ceteri πάντῃ. — 82 δῄοιϲϊ H. δηίοιϲι τε D. — 83 ἐπωτρύνητον O. — 86 πόλιν δὲ AD. μετέρχεο: μετοίχεο E Vrat. a. — 87 δὲ: δὴ Mor. Barocc. ϲυνάγουϲα G Mor. Barocc. — 89 κληῖδι DGMN. — 90 ὅϲ οἱ ACDEGHLMNOS: recentiores ex coni. ὅ οἱ. — 91 ἐνὶμμεγάρῳ H. μεγάροιϲι E. καὶ ὃϲ et γρ. καί οἱ L. πολυφίλτατοϲ D. — 92 ἀθηναίοιϲ L.

A. c. 76 οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριϲτοϲ: Ἀμμώνιοϲ ὡϲ Ἀριϲτάρχειον (Cod. Ἀρίϲταρχοϲ) προφέρεται καὶ ταύτην τὴν γραφήν „μάντίϲ τ' οἰωνοπόλοϲ τε“. ἔργον δὲ τὸ ϲαφὲϲ εἰπεῖν· διὸ διχῶϲ Didymus, conf. H. T. 103. — 87 τινὲϲ „γεραιράϲ“ ἀναγινώϲκουϲιν, ἵνα δηλοῖ τὰϲ ἱερείαϲ Schol. BLV. — 87, 88 εἰϲ τὸ γλαυκώπιδοϲ ϲτικτέον, καὶ λείπει ἡ εἰϲ...... ἢ περιϲϲοὶ οἱ δύο ϲτίχοι Schol. BL. — 90 ὅϲ οἱ: τὴν ὅϲ ὀξυτονητέον διὰ τὴν οἱ ἀντωνυμίαν, ἥτιϲ νῦν ἐγκλιτική ἐϲτιν Herodianus, qui igitur ὅϲ οἱ, non ὅ οἱ, legit. recentiores fere omnes ὅ οἱ scribunt, quod omni librorum auctoritate caret. qua coniectura non opus esse docent alii loci, quibus digammum pronominis tertiae personae neglectum est, conf. οὐδέ τίϲ οἱ Z 101; πέπλου ὅν οἱ Ε 338; ἀπείληϲαν γάρ οἱ Β 665; μέγηρε γάρ οἱ Ψ 865; porro Z 289, λ 44', ν 430, ο 105.

καί οἱ ὑποϲχέϲθαι δυοκαίδεκα βοῦϲ ἐνὶ νηῷ
ἤνιϲ ἠκέϲταϲ ἱερευϲέμεν, αἴ κ' ἐλεήϲῃ
ἄϲτύ τε καὶ Τρώων ἀλόχουϲ καὶ νήπια τέκνα,
αἴ κεν Τυδέοϲ υἱὸν ἀπόϲχῃ Ἰλίου ἱρῆϲ,
ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήϲτωρα φόβοιο,
ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιϲτον Ἀχαιῶν φημι γενέϲθαι.
οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὅν πέρ φαϲι θεᾶϲ ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
μαίνεται, οὐδέ τίϲ οἱ δύναται μένοϲ ἰϲοφαρίζειν.
  ὣϲ ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' οὔ τι καϲιγνήτῳ ἀπίθηϲεν.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ϲὺν τεύχεϲιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ ϲτρατὸν ᾤχετο πάντῃ
ὀτρύνων μαχέϲαϲθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἱ δ' ἐλελίχθηϲαν καὶ ἐναντίοι ἔϲταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρηϲαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
φὰν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀϲτερόεντοϲ
Τρωϲὶν ἀλεξήϲοντα κατελθέμεν· ὣϲ ἐλέλιχθεν.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεϲϲιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύϲαϲ·
  Τρῶεϲ ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
ἀνέρεϲ ἔϲτε, φίλοι, μνήϲαϲθε δὲ θούριδοϲ ἀλκῆϲ,

V. l. 93 δυοκαίδεκα AGL. γρ. δύο καὶ δέκα ὡϲ ὁ μέγαϲ θεϲϲαλωνίκηϲ εὐϲτάθιοϲ ἰϲχυρίζεται O. — 94 ἦνῖϲ AN. ἦνιϲ GLO Cram. Epim. 283, 6. ἀκέϲταϲ G. ἐλεήϲει D. 2. man. — 95 ἄϲτύ τε A. ἄϲτυ τὲ HMN. τρῴων CG. — 96 ὥϲ κεν Lips. ἀπόϲχοι Vrat. a. — 97 μύϲτωρα L. — 98 κράτιϲτον HM Lips. ἀχαιῶν φημι ACD 1. man. EGHLMNO. — 99 γε δείδημεν H. γε δείδιμεν Vrat. a. γ' omitt. Lips. Vrat. b. — 100 ὅν πέρ φαϲι E: ὅνπερ φαϲί ACDGHLMNO. ἐξέμμεναι ACDGHLMNOS: ἐξ ἔμμεναι E. ἐξ ἔμμεναι nullus. — 101 οὐδέ τιϲ οἱ CDGM οὐδέ τι, ϲοὶ A. — 102 ὡϲ A. ὣϲ φάτο L. — 103 ἅλτο A. ἆλτο S. χαμάζε CDGLMNO. — 104 πάντῃ AEH Schol. Γ 379: ceteri πάντη. — 105 μαχέϲαϲθαι: μαχέεϲθαι E. — 106 οἳ δ' D. οἵδ' CGLMNO. ἐναντίον H, conf. Ε 497, Λ 214, Ρ 343. — 107 ὑποχώρηϲαν S. — 109 τρωϲὶν GL. ἀλεξήϲαντα Townl. μετελθέμεν L. ὣϲ ELO: ὡϲ ACDGHMN Lips. Et. Mg. 328, 47. — 110 τρῴεϲϲιν GL. — 111 τρῷεϲ GL. τηλεκλητοί GNO Lips. Vrat. c. Mosc. 1. 3. τηλεκλ(ει)ητοί S. τρῶεϲ καὶ λύκϊοι καὶ δάρδανοι ἀγχιμαχηταί H. — 112 ἔϲτε AGMO Et. Mg. 381, 58: ἐϲτὲ DHLN Eust. 556, 46. μνήϲαϲθαι H. μνήϲεϲθε Vrat. a.

A. c. 96 αἴ κεν: ἀρίϲταρχοϲ ὥϲκεν τυδέοϲ Didymus. — 97 τινὲϲ οὕτωϲ διεῖλον ἄγριον, εἶτα αἰχμητὴν κρατερόν, εἶτα μήϲτωρα φόβοιο. Ἀπολλόδωροϲ δὲ διχῶϲ ἄγριον αἰχμητήν, εἶτα κρατερὸν μήϲτωρα φόβοιο Nicanor. — 109 ἤτοι ϲτικτέον ἐπὶ τὸ κατελθέμεν, ἵνα ἀφ' ἑτέραϲ ἀρχῆϲ λέγηται τὸ ὣϲ ἐλέλιχθεν ἀντὶ τοῦ οὕτωϲ ἐλέλιχθεν, ἢ ϲυναπτέον, ἵν' ᾖ τὸ ὡϲ ἀντὶ τοῦ ὅτε. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον Nicanor. — 112 Zenodotus ἀνέρεϲ ἔϲτε θοοί, καὶ ἀμύνετον ἄϲτεϊ λώβην.

ὄφρ' ἂν ἐγὼ βείω προτὶ Ἴλιον ἠδὲ γέρουϲιν
εἴπω βουλευτῆϲι καὶ ἡμετέρῃϲ ἀλόχοιϲι
δαίμοϲιν ἀρήϲαϲθαι, ὑποϲχέϲθαι δ' ἑκατόμβαϲ.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἀπέβη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
ἀμφὶ δέ μιν ϲφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
ἄντυξ, ἣ πυμάτη θέεν ἀϲπίδοϲ ὀμφαλοέϲϲηϲ.
Γλαῦκοϲ δ', Ἱππολόχοιο πάιϲ, καὶ Τυδέοϲ υἱὸϲ
ἐϲ μέϲον ἀμφοτέρων ϲυνίτην μεμαῶτε μάχεϲθαι.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
τὸν πρότεροϲ προϲέειπε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
τίϲ δὲ ϲύ ἐϲϲι φέριϲτε καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκαϲ ἁπάντων
ϲῷ θάρϲει, ὅ τ' ἐμὸν δολιχόϲκιον ἔγχοϲ ἔμειναϲ.
δυϲτήνων δέ τε παῖδεϲ ἐμῷ μένει ἀντιόωϲιν.
εἰ δέ τιϲ ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθαϲ,
οὐκ ἂν ἐγώ γε θεοῖϲιν ἐπουρανίοιϲι μαχοίμην.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντοϲ υἱόϲ, κρατερὸϲ Λυκόοργοϲ,
δὴν ἦν, ὅϲ ῥα θεοῖϲιν ἐπουρανίοιϲιν ἔριζεν·

V. L. 113 βείω: βέω Zonar. Lex. 385, 388. βίω Et. Gud. 109, 26. προτὶ ADGHNO Schol. Ο 194, Χ 421. Cram. Epim. 402, 11. Et. Mg. 198, 7. πρὸ τὶ CM: ποτὶ LS Zonar. Lex. 385, 388. Cram. Epim. 202, 22. — 114 ἀλόχοιϲι ACDHNO. — 115 ὑποϲχέϲθαι θ' E. — 116 ὡϲ A. κορυθαίολοϲ A. κορυθαιόλοϲ D 1. man. — 120 ἀμφοτέρων: ἀμφοτέρω A, conf. Ψ 814. μεμαῶτεϲ G. — 121 οἳ δ' DLMNO. οἵδ' CH. — 123 ϲὺ ἐϲϲὶ DHLMN. κατὰ θνητῶν ACDE bis HLMNO Lips. Vrat. a. b. c. A. Mosc. 1. 3. καταθνήτων Schol. Κ 204. — 124 ἔνι ADG Apoll. de Synt. 306, 28. Schol. Ψ 718. Et. Mg. 123, 43: ἐνὶ CELMNO Schol. Β 839. ἐνι H Et. Gud. 67, 12. — 125 τοπρὶν N. τοπρὶν G. νῦν μέν Vrat. b. γε omitt. GL. πολλὸν L. — 126 ὅ τ' A: ceteri ὅτ'. ὅτε μὲν δολιχόϲκιον Vrat. a. δολιχόϲκιον A. — 128 ἀθανάτων δε (γε) H. οὐρανοῦ: οὐρανὸν G. — 130 Δρύαντοϲ παῖϲ Pseudoplut. 113, 7. λυκόοργοϲ A. λυκοῦργοϲ L. λυκόεργοϲ N Vrat. b. Rhet. Gr. III, 107, 6; 200, 29. — 131 ὃϲ ῥὰ DLN.

A. C. 113 διχῶϲ ἀρίϲταρχοϲ καὶ διὰ τοῦ κε ὄφρα κ' ἐγὼ καὶ διὰ τοῦ ἂν Didymus. — 119 ἡ διπλῆ, ὅτι μετατιθέαϲί τινεϲ ἀλλαχόϲε ταύτην τὴν ϲύϲταϲιν Aristonicus. — 121 Ζηνόδοτοϲ καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ δυϊκῶϲ ἰόντε. ἐν δὲ τοῖϲ ἔμπροϲθεν (cf. Schol. Ε 630) εἰρήκαμεν Ἀριϲτάρχου εἶναι τὴν δυϊκὴν γραφήν Didymus. — 124 ἔνι Herodianus ad Ψ 718. — 128 κατ' οὐρανὸν Aristarchus.

ὅϲ ποτε μαινομένοιο Διωνύϲοιο τιθήναϲ
ϲεῦε κατ' ἠγάθεον Νυϲήιον· αἳ δ' ἅμα πᾶϲαι
θύϲθλα χαμαὶ κατέχευαν ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
θεινόμεναι βουπλῆγι· Διώνυϲοϲ δὲ φοβηθεὶϲ
δύϲεθ' ἁλὸϲ κατὰ κῦμα, Θέτιϲ δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
δειδιότα· κρατερὸϲ γὰρ ἔχε τρόμοϲ ἀνδρὸϲ ὁμοκλῇ.
τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύϲαντο θεοὶ ῥεῖα ζώοντεϲ,
καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊϲ· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοιϲιν ἀπήχθετο πᾶϲι θεοῖϲιν.
οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεϲϲι θεοῖϲ ἐθέλοιμι μάχεϲθαι.
εἰ δέ τίϲ ἐϲϲι βροτῶν, οἳ ἀρούρηϲ καρπὸν ἔδουϲιν,
ἆϲϲον ἴθ', ὥϲ κεν θᾶϲϲον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
τὸν δ' αὖθ' Ἱππολόχοιο προϲηύδα φαίδιμοϲ υἱόϲ·
Τυδείδη μεγάθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεείνειϲ;
οἵη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμοϲ χαμάδιϲ χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
τηλεθόωϲα φύει, ἔαροϲ δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·

V. l. 132 δϲ τότε Rhet. Gr. III, 234, 10. διωνύϲοιο ACGHO Lips. Et. Mg. 280, 8. Strabo XV, 687. Schol. Pind. Pyth. IV, 138. Rhet. Gr. III, 234, 10. διονύϲοιο N Schol. Apoll. Rhod. III, 118. διονύϲϲοιο LM. Διωνύϲϲοιο E 629, 33. διονύϲιο D. — 133 κατηγάθεον A. νυϲήϊον ACDHMNO Barocc. Vrat. b. Lips. Strabo XV, 687. Rhet. Gr. III, 234, 11. Apoll. Lex 82, 11. Et. Mg. 5, 52: νυϲϲήιον E bis Cram. Ep. 64, 17. νηϲήϊον G. νιϲήιον L. αἳ δ' Heraclid. Alleg. C. 35. αἴδ' CDGMNO. — 134 κατέχευον G Barocc. Heraclid. Alleg. C. 35. — 135 διόνυϲοϲ DE. διόνυϲοϲ (ϲ supra) N. διώνυϲϲοϲ HLM. — 136 κατα A. κατὰ omitt. D. — 137 δὲ ἔχε Cant. — 138 ὀδύϲϲαντο N. — 139 * πάϊϲ: libri παῖϲ. ἆρ GLMNO. ἀρ A. — 140 θεοῖϲι D. — 141 οὐ γὰρ ἐγὼ H. — 142 δέ τιϲ ἐϲϲὶ ACDEGHLMNO. οὗ H et supra οἳ. — 143 ἄϲϲον CEGHMNO: ἄϲϲον DL. ἀϲϲον A. ὥϲ κε EO. — 144 τῷ δ' N. αὖ H. προϲηῦδα D. — 145 τί ἧ D. τί ἡ A: ceteri τίη. γενετὴν Plutarchus Consol. ad Apoll. 6. ἐρεείνηϲ A. — 146 τοίη δὲ ADM Steph. Byz. 370, 5. τοίηδε E bis G Schol. Apoll. Rhod. I, 5. τοίη, omisso δὲ, LO: τοιήδε CHN Eust. 812, 50. Strabo XIV, 651. Plutarchus Consol. ad Apoll. 6. Diog. Laert. IX, 11, 6. Stob. Floril. 98, 29. Schol. Aristoph. Av. 686. Rhet. Gr. III, 201, 24; 240, 15. Et. Mg. 225, 32; 761, 20; 802, 15. — 148 ἔαρόϲ τ' L. ἔαροϲ ὅτε [illegible] γίνεται G. ἐπιγίγνεται L: ἐπιγίνεται ADE bis MNOS Lips. Euseb. Praep. Ev. XV, 4, 13. ἐπιγείνεται CH. ἐπεγείνατο Vrat. a. ὥρη: ὥρῃ AE bis HS.

A. c. 135 φοβηθεὶϲ: ὅτι Ζηνόδοτοϲ γρ. χολωθεὶϲ Aristonicus. — 143 ἄϲϲον: ἄϲϲον Herodianus, conf. Et. Mg. 158, 13. Cram. Epim. 42, 28. H. T. 206. — 146 τοίη δὲ Aristarchus et Herodianus, non τοιῆδε. — 148 Ἀριϲτοφάνηϲ γράφει τηλεθόωντα, καὶ ἐπὶ τῶν φύλλων ἀκούει, καὶ τὸ ὥρη μετὰ τοῦ ῑ γράφει κατὰ δοτικήν Didymus.

ὥϲ ἀνδρῶν γενεὴ ἣ μὲν φύει, ἣ δ' ἀπολήγει.
εἰ δ' ἐθέλειϲ, καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇϲ
ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρεϲ ἴϲαϲιν·
ἔϲτι πόλιϲ Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεοϲ ἱπποβότοιο,
ἔνθα δὲ Ϲίϲυφοϲ ἔϲκεν, ὃ κέρδιϲτοϲ γένετ' ἀνδρῶν,
Ϲίϲυφοϲ Αἰολίδηϲ· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
αὐτὰρ Γλαῦκοϲ ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
τῷ δὲ θεοὶ κάλλόϲ τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
ὤπαϲαν. αὐτάρ οἱ Προῖτοϲ κακὰ μήϲατο θυμῷ,
ὅϲ ῥ' ἐκ δήμου ἔλαϲϲεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροϲ ἦεν,
Ἀργείων· Ζεὺϲ γάρ οἱ ὑπὸ ϲκήπτρῳ ἐδάμαϲϲε.
τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο, δῖ' Ἄντεια,
κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔ τι
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
ἣ δὲ ψευϲαμένη Προῖτον βαϲιλῆα προϲηύδα·
τεθναίηϲ ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
ὅϲ μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούϲῃ.
ὣϲ φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλοϲ λάβεν, οἷον ἄκουϲε·

V. l. 149 ἣ μὲν C. ἡ μὲν ADGHLMNO Apoll. Lex. 54, 7. Euseb. Praep. Ev. XV, 4, 13: ἡμὲν ES Cant. Lips. Et. Mg. 803, 29. ἣ δ' MNO. ἡ δ' ADGH Apoll. Lex. 54, 7. Euseb. Praep. Ev. XV, 4, 13: ἠδ' CELS Cant. Lips. Et. Mg. 803, 29. — 150 δὲ θέλειϲ N. ἐθέλειϲ, καὶ A. — 153 ἐνθάδε CGLMNO Schol. K 44. ἔνθα καὶ S. ὃ: ὃϲ LMNO Apoll. Lex. 98, 2. — 154 ὃ δ' DLMNO. ὅδ' CG. τέκεν M Harl. Mosc. 3. — 155 αὐτὰρ ὃ D. ἔτικτεν libri omnes. βελλερεφόντην LS. — 156 τῷδε G. κάλλόϲ τε A. — 157 κακ' ἐμήϲατο A(κἀκ')CDEGHLMNOS et Heynii libri. — 158 ἔλαϲεν G 1. man. L. φέρτεροϲ (ατοϲ) A. — 159 γάρ οἱ ACDGHMN 2. man. S: γάρ μιν ALN 1. man. O Vrat. a. Mosc. 1. γρ. Ζεὺϲ γάρ οἱ A. γρ. γάρ οἱ O. γρ. μιν C man. rec. ὑπο D. ἐδάμαϲϲε AC. ἐδάμαϲεν E. τε δάμαϲϲε Vrat. a. — 160 ἐπεμήνατο CH Eust. 1809, 8. δῖα GL. διάντεια H. — 161 μιγῆναι G. τὸν οὔτοι Plutarchus de Aud. poët. 11. — 162 βελλερεφόντην LS. — 163 ἣ δὲ C. προϲηῦδα D. — 164 βελλερεφόντην LS. — 165 μ' (οἱ) A. ἔθελε DEGO Lips. ἔθελ' ἐν MNS Vrat. A, conf. Cram. An. Ox. IV, 316, 23. — 166 τὸν δέ: τὸν δ' D. τόνδ' G. ἄκουϲε ACEGHLO. —

A. c. 149 ἣ μὲν — ἣ δ': Alexio ἠμὲν — ἠδ'. — 150 ὑποϲτικτέον εἰϲ τὸ ἐθέλειϲ, ἵνα ᾖ τὸ δαήμεναι ἀντὶ προϲτακτικοῦ τοῦ δάηθι Nicanor, conf. ad Φ 487. εἰδῇϲ Ἀρίϲταρχοϲ περιϲπᾷ Herodianus. — 155 ἔτικτεν: ἰακῶϲ τὸ τίκτεν ἀρίϲταρχοϲ Didymus. Βελλεροφόντην: καὶ ὁ Βελλεροφόντηϲ δέ, φαϲιν, Ἑλλεροφόντηϲ ἐν τοῖϲ Ζηνοδότου εὕρηται Eust. 289, 39. — 157 ἀρίϲταρχοϲ ἰακῶϲ κακὰ μήϲατο Didymus. — 160 δῖ' Ἄντεια Herodianus. τινὲϲ δὲ Διάντεια ὁμοῦ ἀναγινώϲκουϲι, κακῶϲ Schol. BL.

κτεῖναι μέν ῥ' ἀλέεινε, cεβάccατο γὰρ τό γε θυμῷ,
πέμπε δέ μιν Λυκίην δέ, πόρεν δ' ὅ γε cήματα λυγρά,
γράψαc ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο.
αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίην δὲ θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἷξε Ξάνθόν τε ῥέοντα,
προφρονέωc μιν τῖεν ἄναξ Λυκίηc εὐρείηc.
ἐννῆμαρ ξείνιccε καὶ ἐννέα βοῦc ἱέρευcεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλοc ἠώc,
καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ᾔτεε cῆμα ἰδέcθαι,
ὅττί ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτοιο φέροιτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ cῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
πρῶτον μέν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευcε
πεφνέμεν. ἣ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένοc οὐδ' ἀνθρώπων,
πρόcθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέccη δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνείουcα πυρὸc μένοc αἰθομένοιο.
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεccι πιθήcαc.
δεύτερον αὖ Ϲολύμοιcι μαχήcατο κυδαλίμοιcι·
καρτίcτην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόναc ἀντιανείραc.
τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·

V. L. 167 cεβάcατο GL 1. man. M. τό γε: τόδε L. — 168 λυκίην δὲ A. λυκίην γε L. λυκίηνδ' ἔπορεν H. πόρε G Lips. — 169 πυκτῷ CHMNO Lips. Cant. Vrat. a. c. Mosc. 1. 3. Apoll. Lex. 55, 24. Schol. H ad α 141. Cram. An. Ox. IV, 320, 3; 324, 27. γρ. πτυκτῶ O. πτυκτῇ Bekk. An. 784, 26. τυκτῷ GL. — 170 ἠνώγει CDEGHMNO Et. Mg. 115, 29. Cram. An. Par. III, 347, 13. ἀνώγει L. ἠνώγειν A. — 171 ὃ ACDGHLMNO. λυκίην δὲ AD. θεοῦ E. — 172 ἷξε CL. ἶξε A. ἷξεν D. ἶξεν M. ἧξε G. ξάνθόν τε ACD. — 173 τίεν CGNO. — 174 ἐννῆμαρ μὲν LNO. ξείνιcε EL. — 175 φάνη CLNO. — 176 cήματ' L. — 177 ὅ,ττι G. παρὰ CGHLMNO. παρα D. περὶ S. — 178 libri ἐπειδὴ. — 179 μὲν ῥὰ GL. ἐκέλευcε ACDEGMO. — 180 ἢ δ' MNO. ἣδ' CGHL. ἆρ LMNO. ἀρ A. — 181 ὄπιθε CDGO 2. man. ὄπιcθεν H Lips. ὄπιcθε O 1. man. δὲ omitt. CG. μέϲῃ G. — 184 μαχέccατο ACDE 635, 50 HLMNS Strabo XII, 573; XIII, 630; XIV, 667. Schol. A 298. μαχέcατο E 635, 29 GO. κυδαλίμοιcι ACDGMNO. κυδαλίμοιc H. — 185 κρατίcτην H Lips. δὴ: δὲ E 635, 29 GL Vrat. a. τήν γε: τήνδε GL Barocc. Vrat. a. ἔμμεναι L et γρ. δύμεναι. — 186 τοτρίτον DNO. τοτρίτον M. — 187 δ' ἆρ DEGMNO. δ' ἀρ A. δ' ἀναερχομένω HL, conf. Δ 392. ἀπερχομένῳ Lips. πυκνὸν H. δόλον A in marg. CD 1. man. EGLMNO. λόχον AD ex corr. H. ὕφαινε ACGHLMNO.

A. c. 170 οὕτωc cὺν τῷ ν̅ ἠνώγειν Ἀρίcταρχοc Didymus. — 171 ὑπ': μετ' Ixion. — 174 ἀρίcταρχοc καὶ ξείνιccε καὶ ξείνιζε Didymus. — 187 ἀνερχομένῳ: οὕτωc ἀρίcταρχοc, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ε̅ ἐπερχομένῳ Didymus. fallitur Schol. V Ἀρίcταρχοc ἀπερχομένῳ.

κρίναϲ ἐκ Λυκίηϲ εὐρείηϲ φῶταϲ ἀρίϲτουϲ
εἷϲε λόχον· τοὶ δ' οὔ τι πάλιν οἶκον δὲ νέοντο·
πάνταϲ γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντηϲ.
ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωϲκε θεοῦ γόνον ἠὺν ἐόντα,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἥν,
δῶκε δέ οἱ τιμῆϲ βαϲιληίδοϲ ἥμιϲυ πάϲηϲ·
καὶ μέν οἱ Λύκιοι τέμενοϲ τάμον ἔξοχον ἄλλων,
καλὸν φυταλιῆϲ καὶ ἀρούρηϲ, ὄφρα νέμοιτο.
ἣ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
Ἴϲανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεύϲ,
ἣ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Ϲαρπηδόνα χαλκοκορυϲτήν.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνοϲ ἀπήχθετο πᾶϲι θεοῖϲιν,
ἤ τοι ὃ κὰπ πεδίον τὸ Ἀλήιον οἶοϲ ἀλᾶτο,
ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων,
Ἴϲανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρηϲ ἄτοϲ πολέμοιο
μαρνάμενον Ϲολύμοιϲι κατέκτανε κυδαλίμοιϲι,
τὴν δὲ χολωϲαμένη χρυϲήνιοϲ Ἄρτεμιϲ ἔκτα.
Ἱππόλοχοϲ δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέϲθαι·
πέμπε δέ μ' ἐϲ Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
αἰὲν ἀριϲτεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,

V. L. 188 ἐείκοϲι φῶταϲ ἀρίϲτουϲ Towul Et. Mg. 538, 41. γρ. καὶ εἴκοϲι φῶταϲ L. — 189 οἶκον δὲ A. οἶκονδε CDHLMO. οἴκονδε E bis GN. — 190 πάνταϲ δὲ L. βελλερεφόντηϲ LS. — 191 γίνωϲκε ACDEGHLMNO Lips. Cant. Mor. Vrat. A. — 192 δίδου γ' ὅγε H. δίδου ὅγε Lips. — 193 βαϲϊλήϊοϲ N. — 194 οἱ, λύκιοι A. — 195 ὄφρα νέμοιτο: πυροφόροιο ALO, conf. M 314. γρ. ὄφρα νέμοιτο A. γρ. ὄφρα νέμηται O. — 196 ἣ δ' H. ἥδ' CGLMNO. βελλεροφοντῖ G. βελλερεφόντῃ LS. — 199 ἥδ' CHLMNO. χαλκοκορυϲτὴν A. — 200 καὶ κεῖνοϲ AE: κἀκεῖνοϲ C post. ras. DGHLMNO. θεοῖϲι DO. αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ κεῖνοϲ Aristoteles Probl. XXX, 1. — 201 ἤτοι Schol. Pind. Ol XIII, 130. ὃ CDGLMO. καππεδίον ACDEGHLMNO Aristot. Probl. XXX, 1. Schol. Pind. Ol. XIII, 130. Et. Mg. 62, 24. Rhet. Gr. III, 115, 29. ὅ γ' ἐϲ πεδίον Rhet. Gr. II, 251, 17. — 203 Ἴϲανδρον: Πείϲανδρον Strabo XII, 573; XIII, 631. — 204 κατέκτα Lips. κυδαλίμοιϲι ACDGMNO. — 205 τήνδε H. κ|||||έκτα D. — 206 *δ' ἔμ' ἔτικτε: δέ μ' ἔτικτε ACDEGHLMNOS Athenaeus X, 458. τοῦ φημὶ libri cum Athenaeo. — 207 τροίαν G. ἐπέτελλε D.

A. c. 201 τὸ δὲ ἀλήιον οἳ μὲν ἐψίλωϲαν (in his Aristarchus) οἳ δὲ ἐδάϲυναν Schol. A, conf. Et. Mg. 62, 34. — 206 δ' ἔμ' ἔτικτε scripsi contra libros, ut N 452, τ 181. pronomen enim hoc loco premendum est propter notionem discretivam, vel ut verbis veterum grammaticorum utar ὅτι ἀντιδιαϲταλτικῶϲ κεῖται, cf. H. U. 280.

μὴ δὲ γένος πατέρων αἰϲχυνέμεν, οἳ μέγ' ἄριϲτοι
ἔν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
ταύτηϲ τοι γενεῆϲ τε καὶ αἵματοϲ εὔχομαι εἶναι.
    ὣϲ φάτο, γήθηϲεν δὲ βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ.
ἔγχοϲ μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὰρ ὁ μειλιχίοιϲι προϲηύδα ποιμένα λαῶν·
    ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνοϲ πατρώιόϲ ἐϲϲι παλαιόϲ·
Οἰνεὺϲ γάρ ποτε δῖοϲ ἀμύμονα Βελλεροφόντην
ξείνιϲ' ἐνὶ μεγάροιϲιν ἐείκοϲιν ἤματ' ἐρύξαϲ·
οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοιϲι πόρον ξεινήια καλά·
Οἰνεὺϲ μὲν ζωϲτῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν,
Βελλεροφόντηϲ δὲ χρύϲεον δέπαϲ ἀμφικύπελλον,
καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμαϲ' ἐμοῖϲι.
Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεί μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃϲιν ἀπώλετο λαὸϲ Ἀχαιῶν.
τῷ νῦν ϲοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνοϲ φίλοϲ Ἄργεϊ μέϲϲῳ
εἰμί, ϲὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι.
ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὁμίλου·

V. l. 209 μὴ δὲ ACDGHLMNO: μηδὲ E. — 210 ἔντε φύρῃ L. — 211 ταύτηϲ: τοίηϲ Schol. Plat. Gorg. 449 A. τοι: τῆϲ Plato Soph. 268 D. δὴ G. γενεᾶϲ D. τε καί: καὶ H Cant. Schol. Plat. Gorg. 449 A Bekk. Anecd. 356, 18. Bachm. Anecd. I, 44, 27. Zonar. Lex. 87 τοι καὶ L. καὶ εὔχομαι αἵματοϲ εἶναι Lips. Mosc. 3. — 212 ὡϲ A. γήθηϲε CG Lips. ῥίγηϲε (θη superscr.) N, θη man. rec., quae ῥί delevit. — 213 πολυβοτείρηι D. — 214 ὁ ACDGHLMNO. προϲηῦδα D. — 215 ῥα HO. ῥὰ DN. πατρώϊοϲ ἐϲϲὶ EGLMNO. — 216 βελλερεφόντην LS. — 217 ξείνιϲ' ἐνὶ EHLNO. ἐνι CD. ξείνιϲ' ἐν GM. ξείνιϲεν ἐν A Mor. γρ. ξείνιϲ' ἐνιμεγάροιϲιν A. ἐνὶμμεγάροιϲιν C. ἦματ' DG. — 218 οἳ δὲ C. — 220 βελλερεφόντηϲ LS. χρύϲειον GLN. — 221 καὶ τόγ' ἐγὼ H. κατέλιπον C post. ras. DMN. δώμαϲιν D. ἐμοῖϲι A Ambr. CDHMNO. — 222 μέμνημ' H. — 223 ΚΑΛΛΙΠ' Ambros. θήβαιϲιν (η superscr.) H. — 224 τῶ ACGHLMNO. τῶι D. ΤΩΙ Ambros. ξέ|||νοϲ ἄργεϊ μέϲϲῳ εἰμί G post ras. deleto man. rec. εἰμί in versu 225 et φίλοϲ super ξένοϲ scripto. φίλοϲ omitt. M. — 225 εἶμι M. δὲ|||λυκίῃ G. τῶν: τὸν N Townl. 1. man. Vrat. a. conf. Ω 481, ο 228, 238, υ 219. — 226 ἔγχεα MNO Harl. Townl. Leid. Mosc. 1. a. man. sec. 3. ἔγχεα (ϲι superscr.) A. ἔγχε||||| (ϲι superscr.) C: ἔγχεϲι DEGHLS Lips.

A. c. 213 ἐνὶ χθονὶ Bekk. ex coni. collatis Η 441, Λ 378. adde Κ 374, Λ 574, Ο 317, Υ 279, Φ 69, 168, Χ 276. sed Ψ 876 poëta dixit ἂψ ἐπὶ γαίῃ πρόϲθεν Μηριόναο πάγη ποδόϲ, quem locum Bekkerus non tetigit. ceteris locis ἐπὶ χθονί (γαίῃ) significat „auf die Erde“, non „in die Erde“, conf. Γ 89, 114, Ζ 473, Θ 73, Μ 158, Π 310, Ρ 58, ω 553. — 222, 223 ἄτοποι οἱ δύο ϲτίχοι Schol. LV. — 226 Aristarchus ἔγχεα δ' ἀλλήλων: Zenodotus ἔγχεϲι δ' ἀλλήλουϲ.

πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶεϲ κλειτοί τ' ἐπίκουροι
κτείνειν, ὅν κε θεόϲ γε πόρῃ καὶ ποϲϲὶ κιχείω,
πολλοὶ δ' αὖ ϲοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὅν κε δύνηαι.
τεύχεα δ' ἀλλήλοιϲ ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἵδε
γνῶϲιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαντε, καθ' ἵππων ἀίξαντε,
χεῖράϲ τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιϲτώϲαντο.
ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδηϲ φρέναϲ ἐξέλετο Ζεύϲ,
ὃϲ πρὸϲ Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε
χρύϲεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.
Ἕκτωρ δ' ὡϲ Ϲκαιάϲ τε πύλαϲ καὶ φηγὸν ἵκανεν,
ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον ἠδὲ θύγατρεϲ
εἰρόμεναι παῖδάϲ τε καϲιγνήτουϲ τε ἔταϲ τε
καὶ πόϲιαϲ· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖϲ εὔχεϲθαι ἀνώγει
πάϲαϲ ἑξείηϲ· πολλῇϲι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
ξεϲτῇϲ αἰθούϲῃϲι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
πεντήκοντ' ἔνεϲαν θάλαμοι ξεϲτοῖο λίθοιο,
πληϲίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδεϲ
κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηϲτῇϲ ἀλόχοιϲι.

V. l. 227 τρῷεϲ L. τρῶεϲ ἐμοὶ Harl. τρῷεϲ ἐμοὶ G. κλητοί O Mor. Barocc. Vrat. a. — 228 κτείνειν, ὅν ACEGL. ὅν γε N. ὅν γ' M. ὅν τε Cant. θεόϲ τε S Cant. πόροι EGLMN Lips. Cant. Harl πορῃ (οι superscr.) S. — 229 ϲοι HL. ἐναιρέμεν, ὅν DEL. — 230 ἀλλήλοιϲ' G. ἀλλήλοιϲι S. ἀλλήλων Schol. Z 234. ἐπαμείψωμεν DH. ἀπαμείψομεν S. οἶδε AD: ceteri οἵδε. — 232 ὡϲ A. φωνήϲαντεϲ et ἀΐξαντεϲ O 1. man. — 233 βαλέτην LO. γρ. λαβέτην O. καὶ ἐπιϲτώϲαντο E 638, 30 Vrat. a. κἀπιϲτώϲαντο M. — 234 ἔνθ' αὖ G. ἔνθά τε D. — 235 προϲ A. ἄμειβε AGHLMNO Lips. — 236 ἐννεαβοίων A. — 237 φηγὸν CDEGHLMN: πύργον AOS Cant. Lips. Mor. suprascr. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 1. 2. Apoll. Lex. 170, 13. Hesych. IV, 335. καὶ φηγὸν A suprascr. γρ. φηγὸν S Lips. — 238 τρῴων GL. — 239 καϲιγνήτουϲ τὲ A. — 240 ὃ δ' DHMNO. ὅδ' CGL. — 241 πάϲαϲ libri omnes. — 242 ἵκανε ACGHMNO. — 243 ξεϲταῖϲ L. αἰθούϲϲῃϲϊ H. αἰθούϲϲηιϲε A. — 244 ενέϲαν D. ἔϲαν C. ἔϲϲαν NO. γρ. ἔνεϲαν O. πεντήκοντα ἔϲαν G. — 245 πληϲίον DMNOS Barocc. Vrat. a. b. c. A. Mosc. 3. πληϲίον (ι superscr.) A: ceteri πληϲίοι. ἐνθάδε HNO. ἔνθάδε M. — 246 παρὰ μνηϲτῇϲ' A. μνηϲταῖϲ G. παρ' αἰδοίηϲ M Townl. Vrat. b. παρ' αἰδίηϲ H. ἐν ἄλλῳ παραιδοίηϲ ἀλόχοιϲι A. ἀλόχοιϲι ACDEGHMNO.

A. c. 229 δύνηαι Aristarchus cum ceteris: δυνῆαι Tyrannio, cf. H. T. 228. — 239 Herodianus et Ptolemaeus Ascalonita ἑταϲ: ἔταϲ Alexio, conf. Eust. 641, 58. — 241 Aristarchus πάϲαϲ ἑξείηϲ: ἔν τιϲι γράφεται πᾶϲι μάλ' ἑξείηϲ Aristonicus. — 244 ἔνεϲαν Aristarchus.

κουράων δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆϲ
δώδεκ' ἔϲαν τέγεοι θάλαμοι ξεϲτοῖο λίθοιο,
πληϲίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ
κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίῃϲ ἀλόχοιϲιν.
ἔνθά οἱ ἠπιόδωροϲ ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ
Λαοδίκην ἐϲάγουϲα, θυγατρῶν εἶδοϲ ἀρίϲτην·
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θραϲὺν εἰλήλουθαϲ;
ἦ μάλα δὴ τείρουϲι δυϲώνυμοι υἷεϲ Ἀχαιῶν
μαρνάμενοι περὶ ἄϲτυ· ϲὲ δ' ἐνθάδε θυμὸϲ ἀνῆκεν
ἐλθόντ' ἐξ ἄκρηϲ πόλιοϲ Διὶ χεῖραϲ ἀναϲχεῖν.
ἀλλὰ μέν', ὄφρά κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
ὡϲ ϲπείϲῃϲ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοιϲ ἀθανάτοιϲι
πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸϲ ὀνήϲεαι, αἴ κε πίῃϲθα.
ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένοϲ μέγα οἶνοϲ ἀέξει,
ὡϲ τύνη κέκμηκαϲ ἀμύνων ϲοῖϲιν ἔτῃϲι.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα πότνια μῆτερ,

V. l. 247 ἐναντίον N Vrat. b. — 248 ἔϲϲαν N. — 249 πληϲίον DMO 1. man. S. πληϲίον A. ἐνθάδε HLNO. ἔνθα γε G. ἔνθά γε Vrat. b. — 250 παρ' αἰδοίηιϲ' A. παραιδοίηϲ D. αἰδοίηϲ M. αἰδῖηϲ H. αἰδοίαιϲ G. παρὰ μνηϲταῖϲ Mor. ἀλόχοιϲι DHM. ἐν ἄλλῳ παρὰ μνηϲτῇϲ ἀλόχοιϲι A. — 251 ἔνθά οἱ ACDGHLMNO. ἠπιόδωροϲ A. ἐναντίον Mosc. 2. — 252 εἰϲάγουϲα EL. — 253 ἐνδ' M Harl. ἄρά οἱ O Et. Mg. 803, 31. ὀνόμαζε ACDGHLMNO. — 256 περιάϲτυ A. — 257 πόλεωϲ S. πόληοϲ M. — 258 καίτοι DG. — 259 ἀθανάτοιϲι AGHLMNO. — 260 δὲ καὐτὸϲ H Et. Mg. 628, 10. Et. Gud. 422, 24. δε καὐτὸϲ D. δὲ καὶ αὐτὸϲ G Athenaeus II, 35. Schol. Γ 246. Eust. 1077, 54. δὲ αὐτὸϲ Eust. 641, 13; 1765, 31. δὲ κ' αὐτὸϲ Et. Mg. 618, 26. Et. Gud. 429, 52. Eust. 640, 43. δέ καὐτὸϲ AC 2. man. δέ κ' αὐτὸϲ C 1. man. LMNO Schol. Υ 311, γ 255. Eust. 1774, 47. Cram. Epim. 306, 8; 322, 23; 332, 19. An. Par. III, 357, 12. — 261 δὲ omitt. H. κεκμηότι L. οἶνοϲ μένοϲ μέγα ἀέξει O. οἶνοϲ μάλα μένοϲ ἀέξει L. μέγα omitt. M. μέγα ϲθένοϲ οἶνοϲ ἀέξει Boissonad. Anecd. I, 114. — 262 ἔτῃϲι CDM post. ras. O. ἐτηιϲι A. — 263 τὴν δ' ἐπαμείβετ' Vrat. a. κορυθαιόλοϲ D.

A. c. 250 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ παραιδοίηιϲ' (sic) Didymus. — 260 δέ κ' αὐτὸϲ Ptolem. Ascalonita cum Aristarcho, conf. Aristou. ad Υ 311, qui hoc loco corrigendus est ὅτι τὸ πλῆρέϲ ἐϲτι κε (cod. καὶ) αὐτόϲ. Ὁμηρικὸν δὲ τὸ τὸν κὲ (cod. καὶ) περιττὸν εἶναι. Herodianus utramque scripturam novit, δὲ καὐτὸϲ et δέ κ' αὐτόϲ, conf. H. U. 283 sq. — 262 ἔτῃϲι: ἔτῃϲι, conf. 239.

μή μ' ἀπογυιώϲῃϲ μένεοϲ, ἀλκῆϲ τε λάθωμαι·
χερϲὶ δ' ἀνίπτοιϲιν Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
ἅζομαι· οὐδέ πῃ ἔϲτι κελαινεφέι Κρονίωνι
αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάαϲθαι.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν πρὸϲ νηὸν Ἀθηναίηϲ ἀγελείηϲ
ἔρχεο ϲὺν θυέεϲϲιν ἀολλίϲϲαϲα γεραιάϲ·
πέπλον δ', ὅϲ τίϲ τοι χαριέϲτατοϲ ἠδὲ μέγιϲτοϲ
ἔϲτιν ἐνὶ μεγάρῳ καί τοι πολὺ φίλτατοϲ αὐτῇ,
τὸν θὲϲ Ἀθηναίηϲ ἐπὶ γούναϲιν ἠυκόμοιο,
καί οἱ ὑποϲχέϲθαι δυοκαίδεκα βοῦϲ ἐνὶ νηῷ
ἤνιϲ ἠκέϲταϲ ἱερευϲέμεν, αἴ κ' ἐλεήϲῃ
ἄϲτύ τε καὶ Τρώων ἀλόχουϲ καὶ νήπια τέκνα,
αἴ κεν Τυδέοϲ υἱὸν ἀπόϲχῃ Ἰλίου ἱρῆϲ,
ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήϲτωρα φόβοιο.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν πρὸϲ νηὸν Ἀθηναίηϲ ἀγελείηϲ
ἔρχευ, ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύϲομαι, ὄφρα καλέϲϲω,
αἴ κ' ἐθέλῃϲ' εἰπόντοϲ ἀκουέμεν. ὥϲ κέ οἱ αὖθι
γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιοϲ ἔτρεφε πῆμα

V. L. 265 μένεοϲ δ' LO. μένεοϲ τ' G. δ' omittunt ACDEHMNS Cant. Lips. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. 2. Apoll. Lex. 40, 2. — 266 ἀνίπτοιϲι CDEGHLMNO. ἀνίπτῃϲι S. — 267 πῃ AEO: ceteri πη. ἔϲτι: ἐϲτὶ CEGLMNO. ἐϲτι D. — 269 ϲὺ μὲν: ϲύγε N. προϲ A. — 270 ϲυν AD. θϋέϲϲιν L. θυέεϲϲι D (sic). ἀολλίϲϲαϲα ADGL Et. Mg. 116, 50: ἀολλίϲαϲα CEHN. ἀολίϲαϲα MO. ἀολλήϲαϲα S. γερεάϲ G. γρ. καὶ γεραιράϲ A. — 271 πέπλον ACDGMNO. πέπλ(ω)ον H. πέπλων L Barocc. Harl. Lips. suprascr. Vrat. a. Mosc. 2. πέπλοϲ Vrat. b. Mosc. 1. 3. ὅϲ τίϲ ACMNO; ceteri ὅϲτιϲ. — 272 ἐϲτὶν O. ἐνι A. ἐν G Lips. ἐνὶμμεγάρῳ HS. καί ϲοι N. πολυφίλτατοϲ D. — 273 ἐπι A. — 274 δυοκαίδεκα ACGL. ἐνι AD. — 275 ἦνιϲ GLO. ἱερευϲαίμεν D. αἴ κ': εἰ Vrat. a. ἐλεήϲει N Vrat. a. — 276 ἄϲτύ τε A. ἄϲτυ τὲ HLMN. τρῴων GL. — 277 ἀπόϲχοι G Mor. Barocc. — 278 ἄγριον· αἰχμητὴν· κρατερὸν A. ἄγριον· αἰχμητὴν κρατερὸν· μήϲτωρα L. — 280 ἔρχεο D. καλέω G. κελεύϲω Vrat. a. 1. man. — 281 ὥϲ κέ οἱ ACGLMNO Cant. Mor. Mosc. 1. ὡϲ καί οἱ DH Townl. Mosc. 2. ὥϲ κέν οἱ E Lips. — 282 ἔτραφε DEMO.

A. c. 265 δ' post μένεοϲ omittit Aristarchus, conf. Eust. 641, 27, eaque sola est vera ac genuina lectio, quam consensus omnium fere librorum tuetur. accedit auctoritas Platonis, qui in Cratylo 415 A. locum nostrum ita laudat „μή μ' ἀπογυιώϲῃϲ μένεοϲ", unde apparet, Platonem genetivum μένεοϲ ad ἀπογυιώϲῃϲ retulisse. — 266 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ καὶ ἡρωδιανὸϲ διὰ τοῦ η ἀνίπτῃϲιν Schol. A. ὅτι Ζηνόδοτοϲ γρ. ἀνίπτῃϲιν· οὐκ ἔϲτι δὲ ἡ εὐθεῖα ἄνιπτηϲ Aristonicus, conf. H. T. 388. — 268 Aristarchus, Ptolem. Ascalonita, Herodianus εὐχετάαϲθαι: alii εὐχεταᾶϲθαι.

Τρωςί τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παιςίν.
εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἴςω,
φαίην κε φρέν' ἀτέρπου ὀϊζύος ἐκλελαθέςθαι.
ὣς ἔφαθ', ἣ δὲ μολοῦςα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοιςι
κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλιςςαν κατὰ ἄςτυ γεραιάς.
αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήςετο κηώεντα,
ἔνθ' ἔςάν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
Cιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
ἤγαγε Cιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
τὴν ὁδὸν ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
τῶν ἕν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
ὃς κάλλιςτος ἔην ποικίλμαςιν ἠδὲ μέγιςτος,
ἀςτὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεςςεύοντο γεραιαί.
αἳ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
τῇςι θύρας ὤϊξε Θεανὼ καλλιπάρῃος,
Κιςςηίς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·
τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν.
αἳ δ' ὀλολυγῇ πᾶςαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέςχον.
ἣ δ' ἄρα πέπλον ἑλοῦςα Θεανὼ καλλιπάρῃος
θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούναςιν ἠυκόμοιο,

V. l. 283 τρωςὶ L. τρωςί τὲ N. παιςὶ D. — 284 γ' εἴδοιμι LMNO Mor. — 285 κε C Lips.: κεν: A Ambr. DEGHLMNOS. ἀτέρ που A. ἐπιλαθέςθαι Vrat. A. — 286 ὡς A. ἡ δὲ C. ἀμφιπόλοιςι A Ambr. CGHMNO. — 287 ταὶ: αἱ E. ἄρ DGMO. ἀρ A. ἀόλλϊςαν CDH. ἀόληςαν N. — 288 κατεβήςατο CDGLMO. καταβήςετο H. κατεβήςετο (α) A. ΗΔ' ΕΙC ΟΙΚΟΝ ΙΟΥCΑ ΠΑΡΙCΤΑΤΟ ΦΩΡΙΑΜΟΙCΙΝ Ambrosianus. eundem habet D in margine manu recentiore scriptum. — 289 ἐςάν AL Schol. B 255. Bekk. An. 1154: vulgo ἔςαν. οἱ, πέπλοι AC. παμποίκιλα M. — 290 τὰς: AC Ambros. ἃς Strabo I, 41. — 293 ἀειρομένη M Harl. — 295 ὡς DH. ἔλαμπεν G. — 296 πολλαί τε H. μετεςεύοντο L. μετεςςίλοντο G. — 297 αἳ δ' DMNO. αἵδ' GH. γρ. ἀλλ' ὅτε Lips. ὅτε δὴ D. ἀθηναίης DG. — 298 τάς γε θύρας G. ΚΑΛΛΙΠΑΡΗΟC Ambros. cum plerisque: καλλιπάρῃος EHO. — 300 γὰρ: καὶ H. τρῷες GL. — 301 αἳ δ' DMNO. αἵδ' CGHL. χεῖρας ἀνέςχον ἀθήνη N. — 302 ἣδ' CHLMNO.

A. c. 285 ἔςτι δὲ καὶ ἄλλη γραφή. „φαίην περ" Schol. LV. φρέν' ἀτέρπου: φίλον ἦτορ Zenodotus. alii φρέν' ἄτερ που, conf. Eust. 642, 16. in his Aristarchum fuisse patet ex scholio Aristonici ὅτι τὸ ςημαινόμενον, εἰ ἐκεῖνον ἴδοιμι τετελευτηκότα, δόξαιμι ἂν ἐκλελῆςθαι τῆς κακοπαθείας καὶ χωρὶς αὐτῆς γεγονέναι. ἔνιοι δὲ ἀγνοήςαντες γράφουςιν ἀτέρπου, conf. Schol. BL et D. — 288 ἐν ταῖς ἀριςτάρχου φέρεται καὶ ἑτέρως „ἡ δ' εἰς οἶκον ἰοῦςα παρίςτατο φωριαμοῖςιν" (qui habetur o 104) Didymus. — 289 ἐςάν οἱ Aristarchus, conf. Bekk. An. 1154. H. T. 414.

εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸϲ κούρῃ μεγάλοιο·
πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυϲίπτολι, δῖα θεάων,
ἆξον δὴ ἔγχοϲ Διομήδεοϲ, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
πρηνέα δὸϲ πεϲέειν Cκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
ὄφρά τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦϲ ἐνὶ νηῷ
ἤνιϲ ἠκέϲταϲ ἱερεύϲομεν, αἴ κ' ἐλεήϲῃϲ
ἄϲτύ τε καὶ Τρώων ἀλόχουϲ καὶ νήπια τέκνα.
ὧϲ ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰϲ Ἀθήνη.
ὧϲ αἱ μέν ῥ' εὔχοντο Διὸϲ κούρῃ μεγάλοιο,
Ἕκτωρ δὲ πρὸϲ δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
καλά, τά ῥ' αὐτὸϲ ἔτευξε ϲὺν ἀνδράϲιν, οἳ τότ' ἄριϲτοι
ἦϲαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονεϲ ἄνδρεϲ,
οἵ οἱ ἐποίηϲαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἕκτοροϲ, ἐν πόλει ἄκρῃ.
ἔνθ' Ἕκτωρ εἰϲῆλθε διίφιλοϲ, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχοϲ ἔχ' ἐνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸϲ
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύϲεοϲ θέε πόρκηϲ.
τὸν δ' εὗρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἕποντα,
ἀϲπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἁφόωντα·
Ἀργείη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇϲι γυναιξὶν
ἧϲτο καὶ ἀμφιπόλοιϲι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.

V. l. 305 ἐρυϲίπτολι A. — 306 ἆξον ADGMN Et. Mg. 15, 23. Schol. C 521. Cram. An. Ox. IV, 369, 32: ἄξον CEHLO Apoll. Lex. 37, 12. Eust. 1287, 10. Cram. Epim. 76, 15. An. Ox. III, 293. 6. — 308 ὄφρά τοι ACDHNO. δυοκαίδεκα AGL. ἐνι A. — 309 ἦνιϲ GLMO. ἀκέϲταϲ G. ἱερευϲέμεν H. ἱερεύϲωμεν LO. — 310 ἄϲτύ τε A. ἄϲτυ τὲ CHMN. τρώων GL. — 311 ὡϲ A. ἀνένευϲε N. — 312 ὡϲ A. ῥ' omitt. O. — 313 βέβηκε S. — 314 κάλ' ἅτ' ἄρ' Vrat. a. — 315 ἐνι AD. τροίηιϲ D. — 317 ἐγγύθι τε LMNO. — 318 διῒ φίλοϲ ACDGHLMNOS. Pseudoplut. 121, 30. — 319 ἐνδεκάπηχυ A. δ' ἐλάμπετο G. — 321 θαλάμῳ: μεγάροιϲ H. ἕποντα AGHL. ἔχοντα Cram. Epim. 435, 4. — 322 τόξ' ἀφόωντα AD ex corr. GHLMN Lips. Et. Mg. 178, 30. Apoll. Lex. 26, 7. τόξ' ἀφόοντα O. τόξ' ἀφόωντα CE Zonar. Lex. 554. τόξα φόωντα D 1. man. Zonar. Lex. 1821, conf. Et. Mg. 178, 31. — 323 μετά ῥα EN Cant. μετὰ ῥὰ S. μετάρα D. — 324 περικλυτὰ A. ἔργα κέλευε ACDEGHO. ἔργ' ἐκέλευεν LMN. —

A. c. 305 ἐρυϲίπτολι: ἄμεινον ῥυϲίπτολι Schol. ABLV. — 306 ἆξον Herodianus, vid. π. διχρόνων 293, 7. — 308 δυοκαίδεκα: δύο καὶ δέκα Pamphilus, conf. H. T. 228. — 319 ἔχ' ἐνδεκάπηχυ Heracleo, Alexio, Herodianus: alii ἔχεν δεκάπηχυ. ὁ Ἀϲκαλωνίτηϲ οὐδεμίαν προκρίνει Herodianus, conf. Eust. 644, 37. — 322 τὸ δὲ φόωντα τινὲϲ λαμπρύνοντα, παρὰ τὸ φῶϲ· ἢ ἀφόωντα ἀντὶ τοῦ ἐρευνῶντα, ψηλαφῶντα Schol. LV.

τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεϲϲεν ἰδὼν αἰϲχροῖϲ ἐπέεϲϲι·
  δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.
λαοὶ μὲν φθινύθουϲι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχοϲ
μαρνάμενοι· ϲέο δ' εἵνεκ' ἀυτή τε πτόλεμόϲ τε
ἄϲτυ τόδ' ἀμφιδέδηε· ϲὺ δ' ἂν μαχέϲαιο καὶ ἄλλῳ,
ὅν τινά που μεθιέντα ἴδοιϲ ϲτυγεροῦ πολέμοιο.
ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄϲτυ πυρὸϲ δηίοιο θέρηται.
  τὸν δ' αὖτε προϲέειπεν Ἀλέξανδροϲ θεοειδήϲ·
Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶϲαν ἐνείκεϲαϲ οὐδ' ὑπὲρ αἶϲαν,
τοὔνεκά τοι ἐρέω· ϲὺ δὲ ϲύνθεο καί μευ ἄκουϲον,
οὔ τοι ἐγὼ Τρώων τόϲϲον χόλῳ οὐδὲ νεμέϲϲι
ἥμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέϲθαι.
νῦν δέ με παρειποῦϲ' ἄλοχοϲ μαλακοῖϲ ἐπέεϲϲιν
ὥρμηϲ' ἐϲ πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
λώιον ἔϲϲεϲθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδραϲ.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω·
ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήϲεϲθαι δέ ϲ' ὀίω.
  ὣϲ φάτο, τὸν δ' οὔ τι προϲέφη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
τὸν δ' Ἑλένη μύθοιϲι προϲηύδα μειλιχίοιϲι·
  δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸϲ κακομηχάνου, ὀκρυοέϲϲηϲ,
ὥϲ μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
οἴχεϲθαι προφέρουϲα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
εἰϲ ὄροϲ ἢ εἰϲ κῦμα πολυφλοίϲβοιο θαλάϲϲηϲ,

V. L. 325 τὸν δ': τόν ῥ' N. νείκεϲεν N. ἐπέεϲϲι ACDGHNO. — 327 οἱ λαοὶ S. περι A. πόλιν GS Lips. — 328 πόλεμόϲ τε GLMO. — 329 ἀμφιδέδηε L. ἀμφιδέδειε (η suprascr.) O. ἀμφιδέδηαι D. ϲὺ δ' αὖ M. μαχέϲϲαιο E. — 330 ὅν: εἴ ACDEGHLMNOS. ἴδῃϲ (οι suprascr.) N. — 331 τάχ' G. δηιοῖο D. — 333 οὐχ Vrat. b. — 335 οὔτι H Lips. τρῴων GL. τόϲον G 1. man. τόϲϲω N. χόλῳ (ον suprascr.) M et suprascr. τόϲϲον διχῶϲ γρ. οὐδὲ: οὔτε Townl. νεμέϲϲι AO Et. Mg. 600, 32: νεμέϲϲει ACDEGHLNS Lips. Schol. Z 326. νέμεϲει (ιϲ suprascr.) M. — 336 ἥμην G. — 337 ἐπέεϲϲι D. — 339 ἔϲεϲθαι GN. ἐπαμείβετ' H. — 340 ἀλλά γε N. post ἐπίμεινον 2. man. in L add. ὄφρα. — 341 ἴθι D. — 342 κορυθαιόλοϲ D. — 343 προϲηῦδα D. μειλιχίοιϲι ACDGHMO. μύθοιϲιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν S Cant. ἐν ἄλλῳ προϲηύδα δῖα γυναικῶν A. — 344 ἐμοῖο L. — 345 ὤφελ' NO. ἥματι D. ὅτέ C. με omitt. GHL. — 346 θυέλλη L.

A. c. 330 εἴ τινα: ἀρίϲταρχοϲ ὅντινά που Didymus. — 335 διὰ τοῦ ῑ μακροῦ τὸ νεμέϲϲι, ὡϲ Θέτι (Ϲ 407) Schol. LV. — 336 ἤμην Herodianus: alii ἥμην.

ἔνθά με κῦμ' ἀπόερϲε πάροϲ τάδε ἔργα γενέϲθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
ἀνδρὸϲ ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονοϲ εἶναι ἄκοιτιϲ,
ὃϲ ᾔδη νέμεϲίν τε καὶ αἴϲχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
τούτῳ δ' οὔτ' ἂρ νῦν φρένεϲ ἔμπεδοι οὔτ' ἄρ' ὀπίϲϲω
ἔϲϲονται· τῶ καί μιν ἐπαυρήϲεϲθαι ὀίω.
ἀλλ' ἄγε νῦν εἴϲελθε καὶ ἕζεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
δᾶερ, ἐπεί ϲε μάλιϲτα πόνοϲ φρέναϲ ἀμφιβέβηκεν
εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸϲ καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτηϲ,
οἷϲιν ἐπὶ Ζεὺϲ θῆκε κακὸν μόρον, ὡϲ καὶ ὀπίϲϲω
ἀνθρώποιϲι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐϲϲομένοιϲι.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
μή με κάθιζ' Ἑλένη, φιλέουϲά περ· οὐδέ με πείϲειϲ.
ἤδη γάρ μοι θυμὸϲ ἐπέϲϲυται ὄφρ' ἐπαμύνω
Τρώεϲϲ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντοϲ ἔχουϲιν.
ἀλλὰ ϲύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέϲθω δὲ καὶ αὐτόϲ,
ὥϲ κεν ἔμ' ἔντοϲθεν πόλιοϲ καταμάρψῃ ἐόντα.
καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκον δὲ ἐλεύϲομαι, ὄφρα ἴδωμαι
οἰκῆαϲ ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
οὐ γάρ τ' οἶδ', ἢ ἔτι ϲφιν ὑπότροποϲ ἵξομαι αὖτιϲ,

V. l. 348 ἔνθά με ACDHMN Et. Mg. 126, 12. — 349 τάδέ HL. τεκμήραντο C. θεοὶ διετεκμήραντο D. — 350 ὤφειλον L. ὤφελον HM Lips. ὄφελλον O. — 351 ὃϲ ACDEGMO Mor. Harl. Townl. Vrat. a. ὅϲ ῥ' HN Lips. ὃϲ ῥ' L. ὅϲ τ' Vrat. b. ἤδηι D. ᾔδη GL. — 352 οὔτ' ἂρ bis ADEGLMNO. οὐτὰρ H. ὀπίϲϲωι A. — 353 τῶ ACGHLMNO: τῷ DE. καί μιν ADGHLMO Harl. Vrat. b. Mosc. 1. κέν μιν CEN Lips. γρ. καί μιν A. — 354 ἔπι A. ἐνὶ N. — 355 δάερ HN. ἀμφιβέβηκε O. — 356 ἐμοῖο E bis O. ἄτηϲ: ἀρχῆϲ Vrat. c. Apollon. de Synt. 133, 6. — 357 ἔπι GS. ἐπι CDH. ὥϲ κεν NS Cant. — 358 ἐϲϲομένοιϲι ACDGMNO. — 359 κορυθαίολοϲ A. κορυθαιόλοϲ D. — 362 τρῴεϲϲ' L. τρώεϲιν GM. τρώεϲϲιν Lips. ἐμοῖο EL. ἔχουϲι N. — 364 ἔντοϲθε CDHO Lips. πτόλιοϲ O. πόληοϲ H. — 365 οἰκόνδε ἐλεύϲομαι O. οἶκονδ' ἐλεύϲομαι EM 1. man. N Lips. Vrat. b. οἶκονδ' ἐλεύϲομαι G. οἶκονδ'ἐ, λευϲομαι M ex corr. οἶκονδ' ἐϲελεύϲομαι ACDHL Cant. Harl. Vrat. a. A. Apoll. de Synt. 341, 1. ὄφρ' ἂν ἴδωμαι M. Lips. ὄφρα ἴδωμεν Et. Gud. 421, 25. Ammon. de Diff. s. v. οἰκῆαϲ. ὄφρα ἴδω H. — 367 οὐ γὰρ ἔτ' οἶδ' Mosc. 3. οὐ γὰρ ἔτι οἶδ' D. οὐ γὰρ ἔτ' οἶδα H. * ἤ: εἰ ACDEGHLMNO. αὖθιϲ C Apoll. Lex. 159, 35.

A: c. 354 ἄγε νῦν: οὕτωϲ νῦν αἱ ἀριϲτάρχου Didymus, alii fortasse δή. — 355 ἐπεί ϲε Herodianus: alii ἐπεὶ ϲέ. — 356 ἄτηϲ Aristarchus: Zenodotus ἀρχῆϲ, conf. Schol. Γ 300, Ω 28. — 357 ἐπὶ Heracleo et Alexio: ἔπι Ptolem. Ascalonita. — 365 οἶκον δὲ ἐλεύϲομαι Ahrens. de hiatus Hom. legitimis quibusdam generibus pg. 22. genuinam lectionem putat esse. cui assentior, conf. H. T. 223. — 367 ἔτι ϲφιν Herodianus, non ἔτί ϲφιν.

ἢ ἤδη μ' ὑπὸ χερϲὶ θεοὶ δαμόωϲιν Ἀχαιῶν.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἀπέβη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμουϲ εὖ ναιετάονταϲ,
οὐδ' εὗρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροιϲιν,
ἀλλ' ἥ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐυπέπλῳ
πύργῳ ἐφεϲτήκει γοόωϲά τε μυρομένη τε.
Ἕκτωρ δ' ὡϲ οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
ἔϲτη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳῇϲιν ἔειπεν·
εἰ δ' ἄγε μοι δμῳαὶ νημέρτεα μυθήϲαϲθε·
πῇ ἔβη Ἀνδρωμάχη λευκώλενοϲ ἐκ μεγάροιο;
ἠέ πῃ ἐϲ γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐυπέπλων,
ἢ ἐϲ Ἀθηναίηϲ ἐξοίχεται, ἔνθά περ ἄλλαι
Τρῳαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάϲκονται;
τὸν δ' αὖτ' ὀτρηρὴ ταμίη πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγαϲ ἀληθέα μυθήϲαϲθαι,
οὔτέ πῃ ἐϲ γαλόων οὔτ' εἰνατέρων ἐυπέπλων
οὔτ' ἐϲ Ἀθηναίηϲ ἐξοίχεται, ἔνθά περ ἄλλαι
Τρῳαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάϲκονται,
ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὕνεκ' ἄκουϲε

V. l. 368 * ἢ: libri ἤ. μ': δ' O. — 369 ὡϲ A. κορυθαίολοϲ A. κορυθαιόλοϲ C 1. man. D. — 370 εὖ ναιετάονταϲ CDGLMNOS. εὐναιετάονταϲ AH. — 371 μεγάροιϲι DN. — 372 ἀλλ' αὕτη G ex corr. ξύμπαιδὶ C. ξυμπαιδὶ DH, conf. ι 199 ϲυμπαιϲὶ L, ϲὺμπαιδὶ Hesych. IV, 120. Π 248 ξυμπᾶϲι D Pal., ϲυμπᾶϲι C. Ξ 296 ϲυμφόρτον L. ι 332 ϲυμμοχλὸν PS. κ 42 ϲυγχεῖραϲ A. Κ 19 ϲυμμῆτιν CDHL Townl. Ϲ 213 κεμπωϲ Pal. Φ 145 ἐμφρεϲὶ A. λ 257 ἐμπύλω A. δ 671 ἐμπορθμῷ A. Τ 251 ἐγχειρὶ A. ἐϋπέπλῳ CDEGLOS. — 373 ἐφεϲτήκει G Et. Mg. 697, 35: ἐφειϲτήκει ACDEH 1. man. LMNOS Apoll. Lex. 137, 33. ἐφϊϲτήκει H ex corr. — 375 δμωιῇϲιν A: ceteri δμωῇϲιν — 376 μυθήϲαϲθαι LMS. — 377 πῆ AEHMO Apoll. de Synt. 21, 25; de Coni. 517, 18; de Adv. 616, 14. Et. Mg. 512, 25; 669, 13. Et. Gud. 464, 48. Schol. Ο 171, Ρ 643: πῇ CDGLN Cram. Ep. 104, 22; 352, 7; 384, 30. An. Ox. III, 267, 21. Apoll. Lex. 131, 8. Ammon. de Diff. s. v. πῆ. ποῖ Thomas Mag. s. v. ὅποι. — 378 πῃ AEH: ceteri πη. ἐϋπέπλων ACDEGHLS Et. Mg. 302, 16. Eust. 1042, 15: εὐπέπλων MNO. — 379 ἐνθά περ ACHN. — 380 τρωιαὶ AL. εὐπλόκαμοι E bis GLMO. post hunc in A insertus est versus, qui legitur 386. — 381 προϲ AC. ἔειπε N. — 382 ἕκτωρ M. ἐπεί μ' ἄνωγαϲ N. — 383 οὔτέ ACGHMN. οὔτ' ἄρ πη L. πῃ AMN: ceteri πη. ἢ εἰνατέρων S. ἐϋπέπλων ACDGHLS. — 384 ἐνθά περ ACHL. — 385 τρωιαὶ AL. εὐπλόκαμοι GHMO. — 386 πῦργον G. ἄκουϲε ACDGHLMNO.

A. c. 369 de κορυθαιόλοϲ, quod h. l. duo boni libri exhibent, et multis locis etiam Venetus A, conf. H. T. 421. — 373 ἐφειϲτήκει: ἐφεϲτήκει Aristarchus. — 375 δμῳῇϲιν veteres, conf. H. U. pg. 214.

τείρεϲθαι Τρῶαϲ, μέγα δὲ κράτοϲ εἶναι Ἀχαιῶν.
ἣ μὲν δὴ πρὸϲ τεῖχοϲ ἐπειγομένη ἀφικάνει,
μαινομένῃ εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
ἦ ῥα γυνὴ ταμίη, ὁ δ' ἀπέϲϲυτο δώματοϲ Ἕκτωρ
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτιϲ ἐϋκτιμέναϲ κατ' ἀγυιάϲ.
εὖτε πύλαϲ ἵκανε διερχόμενοϲ μέγα ἄϲτυ,
Ϲκαιάϲ, τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξίμεναι πεδίον δέ,
ἔνθ' ἄλοχοϲ πολύδωροϲ ἐναντίη ἦλθε θέουϲα
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτοροϲ Ἠετίωνοϲ,
Ἠετίων, ὃϲ ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέϲϲῃ,
Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεϲϲ' ἄνδρεϲϲιν ἀνάϲϲων·
τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἕκτορι χαλκοκορυϲτῇ.
ἥ οἱ ἔπειτ' ἤντηϲ', ἅμα δ' ἀμφίπολοϲ κίεν αὐτῇ
παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουϲ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὔτωϲ,
Ἑκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀϲτέρι καλῷ,
τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεϲκε Ϲκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀϲτυάνακτ'· οἶοϲ γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.
ἦ τοι ὁ μὲν μείδηϲεν ἰδὼν ἐϲ παῖδα ϲιωπῇ·
Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίϲτατο δάκρυ χέουϲα,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
δαιμόνιε, φθίϲει ϲε τὸ ϲὸν μένοϲ, οὐδ' ἐλεαίρειϲ

V. L. 387 τρῷαϲ GL. — 388 ἣ μὲν C. προϲ A. — 390 ἣ ῥὰ CDHLMN. ὃ δ' D. ὅδ' CGHLMN. — 391 αὖθιϲ C. εὐκτιμέναϲ O. καταγυιάϲ D. — 392 εὖτέ τε M. εὖτε δὲ N. — 393 τῇ ἄρ' CGLMN Barocc. Harl. Mosc. 1. τῇ ἄρ DHO. τῆι ἀρ A. τῇδ' ἄρ S Cant. Vrat. A. διεξιέναι MN. διϊεξιέμεναι C. διεξέμεναι DH. πεδίον δὲ A: πεδίοιο D. — 394 ἄλοχοϲ πολύεδνοϲ Mor. e glossa. — 396 ὑποπλάκῳ CDEGHMNO Lips. — 397 ὑπὸπλακίη O (sic). ὑπὸ πλακίη D et ex corr. πλακίω. Κιλίκεϲιν E. κιλίκεϲ' MO. ἄνδραϲιν G. ἄνδραϲϲιν Mor. ἄνδρεϲιν M. — 398 χαλκοκορυϲτῆι A. — 399 κῖεν D. — 400 ἐπὶ: ἐνὶ EGL Barocc. κόλπῳ: κόλπον CHNS Lips. conf. I. H. Voss. ad Hymn. in Cererem 187. αὔτωϲ CHLN Townl. αὐτωϲ A. in D non liquet utrum sit αὔτωϲ an αὕτωϲ. αὗτωϲ EGMO. — 402 ῥ' omitt. DG. τόν ῥ' ἄκτωρ H. καμάνδριον C post ras. H post ras. LM. — 403 οἶοϲ: αὐτὸϲ Schol. Ξ 424. ἐρύατο Vrat. c. ἴλιον ἱρὴν Barocc. — 404 μείδιϲεν N. — 405 δακρυχέουϲα libri. δακρυχέουϲα O. — 406 ἄρά οἱ N. ἄρ οἱ Lips. ὀνόμαζε ACDGHLNO. — 407 φθείϲει A Cram. Ep. 427, 1.

A. c. 390 ἦ: φῆ Passovius, conf. Lehrs. Arist. pg. 105. — 393 τῇ ἄρ' dedi ex libris optimis, quum γάρ quod vulgo scribunt, non nisi hiatus causa positum videatur, vide Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 501. — 402, 403 ἄμφω πρέποντα Schol. BLV.

παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
ϲεῦ ἔϲομαι· τάχα γάρ ϲε κατακτανέουϲιν Ἀχαιοὶ
πάντεϲ ἐφορμηθέντεϲ· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
ϲεῦ ἀφαμαρτούϲῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
ἔϲται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν ϲύ γε πότμον ἐπίϲπῃϲ,
ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἔϲτι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἤ τοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
ἐκ δὲ πόλιν πέρϲεν Κιλίκων εὖ ναιετόωϲαν,
Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἠετίωνα,
οὐδέ μιν ἐξενάριξε, ϲεβάϲϲατο γὰρ τό γε θυμῷ,
ἀλλ' ἄρα μιν κατέκηε ϲὺν ἔντεϲι δαιδαλέοιϲιν
ἠδ' ἐπὶ ϲῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέαϲ ἐφύτευϲαν
νύμφαι ὀρεϲτιάδεϲ, κοῦραι Διὸϲ αἰγιόχοιο.
οἳ δέ μοι ἑπτὰ καϲίγνητοι ἔϲαν ἐν μεγάροιϲιν,
οἳ μὲν πάντεϲ ἰῷ κίον ἤματι Ἄϊδοϲ εἴϲω·
πάνταϲ γὰρ κατέπεφνε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
βουϲὶν ἐπ' εἰλιπόδεϲϲι καὶ ἀργεννῇϲ ὀΐεϲϲι.
μητέρα δ', ἣ βαϲίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέϲϲῃ,
τὴν ἐπεὶ ἂρ δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοιϲι κτεάτεϲϲιν,
ἂψ ὅ γε τὴν ἀπέλυϲε λαβὼν ἀπερείϲι' ἄποινα,
πατρὸϲ δ' ἐν μεγάροιϲι βάλ' Ἄρτεμιϲ ἰοχέαιρα.
Ἕκτορ, ἀτὰρ ϲύ μοί ἐϲϲι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

V. L. 408 ἢ τάχα L. — 410 δὲ κέρδιον MN. — 411 ἀμαρτούϲῃ GL Lips. οὐχ ἔτ' ἄλλη D. — 412 ἐπεὶ ἂν: ἐπειδὰν L. — 413 οὐδέ μοι ἐϲτὶ ACDEGHLMNO Schol. Soph. Ai. 514. — 414 ἀμὸν DGHLM: ἁμὸν AC Apoll. de Pron. 142 B. ἐμὸν O Lips. Cant. πατέρα 'μον Vrat. A. ἤτοι μὲν γὰρ ἐμὸν πατέρ' ἔκτανε N. idem fortasse voluit Eustathius cum exhibet ἤτοι μὲν γὰρ πατέρα ἐμὸν ἀπέκτανε. ἀπέκτεινε GM. — 415 πέρϲε GNO. πέρϲαι H. εὖ ναιετάωϲαν ACDGMNS. εὖ ναιετάουϲαν ELO ex corr. Barocc. Mor. Vrat. c. εὐναιετάωϲαν H. — 416 κατα ACDL. δὲ κτάνεν Et. Gud. 678, 41. — 417 ἐξενάριξεν D. ϲεβάϲατο GL. ϲεβάϲϲατό γαρ A. — 418 κατέκηε C Schol. Soph. Ai. 574. κατέκηεν L. κατέκηεν D. κατέκαιε S Cant. μῖν κατέθηκε G. ϲυντεύχεϲι D. δαιδαλέοιϲι N. — 419 ἠδ' M. ἐπι A. ἔχευεν DM. ἔχευε O. — 421 οἱ AC post. ras. ἔϲϲαν H. — 422 ἤματι D. — 423 ἀχιλεύϲ C. — 424 ἐπειλιπόδεϲϲι D. ἀργεννῆϲ' O. ἀργενῆϲ CD. ἀργενῆϲ M. δίεϲϲι A Ambr. CDGHNO. — 425 ὑποπλάκῳ ACDEGHNO, conf. 396. — 426 ἤγαγεν CG. ΑΛΛΟΙϹΙΝ Ambros. κτεάτοιϲι D. — 429 αὐτάρ O. ϲύ μοι ἐϲϲὶ ACDEGHLMNO Schol. Soph. Ai. 514.

A. c. 408 ὅτι τινὲϲ γράφουϲι καὶ ἐμὸν μόρον οὐκ εὖ Schol. A, conf. Schol. Ω 773. — 414 ἀμὸν Demetrius: ἁμὸν Apollonius. — 415 Ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ο ναιετόωϲαν Didymus. — 422 ἰῷ Aristarchus, non ἴῳ, conf. Eust. 652, 51.

ἠδὲ καςίγνητος, cὺ δέ μοι θαλερὸc παρακοίτηc.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήῃc χήρην τε γυναῖκα·
λαὸν δὲ cτῆcον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιcτα
ἀμβατόc ἐcτι πόλιc καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχοc.
τρὶc γὰρ τῇ γ' ἐλθόντεc ἐπειρήcανθ' οἱ ἄριcτοι
ἀμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
ἠδ' ἀμφ' Ἀτρείδαc καὶ Τυδέοc ἄλκιμον υἱόν·
ἤ πού τίc cφιν ἔνιcπε θεοπροπίων εὖ εἰδώc,
ἤ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸc ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
    τὴν δ' αὖτε προcέειπε μέγαc κορυθαίολοc Ἕκτωρ·
ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶc
αἰδέομαι Τρῶαc καὶ Τρῳάδαc ἑλκεcιπέπλουc,
αἴ κε κακὸc ὣc νόcφιν ἀλυcκάζω πολέμοιο·
οὐδέ με θυμὸc ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐcθλὸc
αἰεὶ καὶ πρώτοιcι μετὰ Τρώεccι μάχεcθαι,
ἀρνύμενοc πατρόc τε μέγα κλέοc ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔccεται ἦμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιοc ἱρὴ
καὶ Πρίαμοc καὶ λαὸc ἐυμμελίω Πριάμοιο.
ἀλλ' οὔ μοι Τρώων τόccον μέλει ἄλγοc ὀπίccω,

V. ι. 430 παρακοίτιc G. παράκοιτιc M. — 431 ἔπι A. — 432 θήῃc AO Townl. Vrat. b. Cram. Epim. 430, 29. θήηc DH. ΘΗΙΗC Ambros. θείηc CGLMNS Lips. Schol. Soph. Ai. 419. — 434 ἄμβατόc CS. — 435 τῇ γ': τῇ δ' H Townl. τῆγ' ἐλθόντεc γρ. καὶ διὰ τοῦ δ καὶ διὰ τοῦ γ̄ A in marg. — 438 ἢ L. που ACDGLNO. τίc: τί AM Vrat. c. θεοπροπίαc CG Barocc. Mor. θεοπροπέων D Lips. θεοπρέων L. — 440 κορυθαιόλοc D. — 441 μέλλει O. — 442 τρῷαc GL. τρωϊάδαc ACDE bis GMN. ἑλκεcιπέπλουc A. — 443 ὡc AD. γρ. καὶ κακὸc ᾇ Eust. 651, 46. γρ. κακὸc ἅ, ἤγουν καθὰ κακόc L. — 444 οὐδὲ μὲ A. οὐδ' ἐμὲ Townl. Mosc. 2. ἀνώγει N. — 445 τρῴεccι GL. — 446 ἠδ': καὶ E Lips. — 447 εὖ μὲν ἐγὼ CGL Vrat. b. Mosc. 2. τόδε: τόγε Mosc. 1. κατα AD. — 448 ἔccετ' G. ὅτάν DGNO. — 449 ἐϋμμελίωι A. εὐμελίωι D. ἐϋμελίω GO Townl. ἐϋμμελίου CL. — 450 οὔτι μοι G omisso ἄλγοc. τρῴων GL. ὀπίccωι A. ὀπῖcω D.

A. c. 432 οὕτωc ἀρίcταρχοc διὰ τοῦ η θήηc Didymus, conf. H. T. 406. τὸ δὲ θείηc, ὃ δὴ κοινῶc τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγεται, πολλὰ τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ η γράφουcιν ἐν τῇ παραληγούcῃ Eust. 653, 42. — 433—439 ἀθετοῦνται cτίχοι ἑπτά Aristonicus. — 434 οὕτωc ἀρίcταρχοc ἀμβατόc. καλλίcτρατοc διὰ τοῦ η̄ ἀμβάτη Didymus. — 437 Ἀτρείδαc: ὁ Ἰξίων ἐν τῷ πρὸc τοὺc ἠθετημένουc Ἀτρείδα προφέρεται (sc. ὡc Ἀριcτάρχειον) δυϊκῶc Didymus. — 439 αὐτῶν: ἐν ἐνίοιc ἤ νυ καὶ αὐτούc Schol. A.

οὔτ' αὐτῆϲ Ἑκάβηϲ οὔτε Πριάμοιο ἄνακτοϲ,
οὔτε καϲιγνήτων, οἵ κεν πολέεϲ τε καὶ ἐϲθλοὶ
ἐν κονίῃϲι πέϲοιεν ὑπ' ἀνδράϲι δυϲμενέεϲϲιν,
ὅϲϲον ϲεῦ, ὅτε κέν τιϲ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
δακρυόεϲϲαν ἄγηται ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούραϲ.
καί κεν ἐν Ἄργει ἐοῦϲα πρὸϲ ἄλληϲ ἱϲτὸν ὑφαίνοιϲ,
καί κεν ὕδωρ φορέοιϲ Μεϲϲηίδοϲ ἢ Ὑπερείηϲ
πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείϲετ' ἀνάγκη.
καί ποτέ τιϲ εἴπῃϲιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουϲαν·
Ἕκτοροϲ ἥδε γυνή, ὃϲ ἀριϲτεύεϲκε μάχεϲθαι
Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
ὥϲ ποτέ τιϲ ἐρέει· ϲοὶ δ' αὖ νέον ἔϲϲεται ἄλγοϲ
χήτει τοιοῦδ' ἀνδρόϲ, ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
ἀλλά με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
πρίν γέ τι ϲῆϲ τε βοῆϲ ϲοῦ θ' ἑλκηθμοῖο πυθέϲθαι.
ὣϲ εἰπὼν οὗ παιδὸϲ ὀρέξατο φαίδιμοϲ Ἕκτωρ.
ἂψ δ' ὁ πάιϲ πρὸϲ κόλπον ἐυζώνοιο τιθήνηϲ
ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸϲ φίλου ὄψιν ἀτυχθείϲ,
ταρβήϲαϲ χαλκόν τε ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,

V. L. 451 οὔτ' ἑκάβηϲ αὐτῆϲ H. — 452 πολέεϲ τὲ AM. — 453 ὑπ': ἐπ' Mosc. 1. δυϲμενέεϲϲι D. — 454 ϲεῖ' CHL post ras. MN. ϲεῖ' (ο supra) A. ϲεῖ DS. ϲεῖο GO. — 456 ἄργεϊ G. ἄργεϊ οὖϲα C Townl. Vrat. A. Mosc. 1. 2. ϊοῦϲα (ε supra) H. ἰοῦϲα O et supra ἢ ἐοῦϲα. ἄλλῃϲ HN. ἄλλαιϲ G. ὑφαίνῃϲ L Lips. 1. man. Mosc. 3. ὑφαίνειϲ D. — 457 φορέειϲ (οι supra) A. φορέηϲ LO. μεϲηΐδοϲ G. — 458 ἐπικείϲεται EM. — 459 καὶ τότε H. καταδακρυχέουϲαν DGHLMNO. δακρυχέουϲαν E. — 460 ἦδε A. — 461 τρώων GL. ἀμφὶ μάχοντο Vrat. c. Mosc. 3. — 463 χήτει ACDEGHLMNOS Apoll. Lex. 166, 28; 167, 33. — 464 τεθνειῶτα CDEGMNS. τεθνειῶτα (ηι supra) A. τεθνειῶτα (η supra) O. κατα CDGL. καλύπτει D. καλύψαι NS Cant. — 465 γέ τι ADLN Mosc. 2. γέ τοι Mosc. 1. γ' ἔτι CGMOS. γέ τι et γ' ἔτι E. ϲοῦ τ' ἑλκυθμοῖο D. ἑλκυθμοῖο GLMN Mor. Barocc. Mosc. 1. 3. ἑλκυθμοῖο (η supra) C. — 466 ὡϲ A. — 467 εὐζώνοιο EM. — 468 φίλον N Schol. Nicandr. Alex. 193. — 469 τε ἠδὲ GO. τ' ἠδὲ N Townl. ἱππιοχαίτην A.

A. c. 454 in caesura semiternaria ϲεῦ, non ϲεῖ' scribendum est, ut T 273, Φ 398, ο 19, ρ 43. conf. A 541, Z 409, 411, I 426, C 77, T 62, Y 349, X 432, Ω 371, c 268, Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 500. — 463 causam non intelligo, cur recentiores fere omnes χήτει, quod librorum consensus tuetur, in χητεῖ mutaverint, conf. H. U. 71. — 465 Dionysius Sidonius, Alexio, Heracleo γέ τι: γ' ἔτι Ptol. Ascalonita, ab Herodiano reprehensus.

δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.
ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ,
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
αὐτὰρ ὅ γ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσίν,
εἶπεν ἐπευξάμενος Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσι·
    Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
παῖδ' ἐμόν, ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Ἰλίου ἶφι ἀνάσσειν·
καί ποτέ τις εἴποι πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων
ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα
κτείνας δήιον ἄνδρα, χαρείη δὲ φρένα μήτηρ.
    ὣς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
παῖδ' ἑόν· ἣ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ
δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
    δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ Ἄϊδι προϊάψει·
μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,

V. l. 471 δ' ἐγέλασε GHMN. δὲ γέλασσε O. — 474 κῦσε EGHMN. πῆλε τὲ CNO. πάλλε O 1. man. — 475 εἶπε τ' N. ἄλλοισί DGMNO Lips. θεοῖσι ACDGO. — 476 ἄλλοί τε AM. ἄλλοι τὲ N. δὴ omitt. O. — 477 ἀριπρεπέα A. τρῴεσσιν L. — 478 βίην τ' ἀγαθὸν AELO Mor. Harl. Vrat. a. c. βίην ἀγαθόν τε GHMN Lips. Barocc. Mosc. 1. 2. βίην τ' ἀγαθόν τε C. βοὴν ἀγαθόν τε D. ἄλλοι ὧδε βίην ἀγαθόν τε A. — 479 εἴπῃ L Rhet. Gr. III, 154, 27. εἴποι Schol. N 352. εἴπῃσι (οι superscr.) A. ceteri εἴπῃσι. γ' ὅδε: δ' ὅγε ACDEGHLMNO Schol. Γ 43, N 352. δ' ὅδε πολλὸν ἀρείων Rhet. Gr. III, 154, 27. ἀμείνω Schol. N 352. — 480 πολέμου δ' H. φέρει H. — 482 ὡς A. ἔθηκε ACEGMO. — 483 ἥδ' CGHLMNO. — 484 ἐλέησε: ἐλέαιρε DM Lips. Harl. Mosc. 1. — 485 κατέρεψεν G. ὀνόμαζε ACDGHLNO. — 486 μοί γε G. μοι CLMN. λίαν LN. — 487 τις CMN. — 488 οὔτινα φημὶ ADGHLNO Et. Mg. 589, 29. οὔτινά φημι CEM Schol. A 3, α 34. Zonar. Lex. 1369. Apoll. Lex. 113, 12. πεφευγμένον Apoll. Lex. 113, 12.

A. c. 475 εἶπεν: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ δ εἶπε δ' ἐπευξάμενος Didymus. — 479 εἴποι, non εἴπῃσι hoc loco scribendum est, nam πατρός apud poëtam nusquam primam habet correptam, conf. H. U. 9. optativum εἴποι et hoc loco et ad N 352 profert Nicanor, quem memoria lapsum esse non facile adducor ut credam. quodsi coniunctivo opus esset, εἴπῃ esset scribendum, sed precationi magis accomodatus est optativus, quam coniunctivus loco indicativi futuri positus. ἀρίσταρχος πατρὸς γ' ὅδε Didymus.

οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐϲθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
ἀλλ' εἰϲ οἶκον ἰοῦϲα τὰ ϲ' αὐτῆϲ ἔργα κόμιζε,
ἱϲτόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοιϲι κέλευε
ἔργον ἐποίχεϲθαι· πόλεμοϲ δ' ἄνδρεϲϲι μελήϲει
πᾶϲιν, ἐμοὶ δὲ μάλιϲτα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάαϲιν.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ κόρυθ' εἵλετο φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
ἵππουριν· ἄλοχοϲ δὲ φίλη οἶκον δὲ βεβήκει
ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουϲα.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμουϲ εὖ ναιετάονταϲ
Ἕκτοροϲ ἀνδροφόνοιο, κιχήϲατο δ' ἔνδοθι πολλὰϲ
ἀμφιπόλουϲ, τῇϲιν δὲ γόον πάϲῃϲιν ἐνῶρϲεν.
αἳ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἵξεϲθαι προφυγόντα μένοϲ καὶ χεῖραϲ Ἀχαιῶν.
οὐδὲ Πάριϲ δήθυνεν ἐν ὑψηλοῖϲι δόμοιϲιν,
ἀλλ' ὅ γ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
ϲεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄϲτυ ποϲὶ κραιπνοῖϲι πεποιθώϲ.
ὡϲ δ' ὅτε τιϲ ϲτατὸϲ ἵπποϲ ἀκοϲτήϲαϲ ἐπὶ φάτνῃ,

V. L. 489 ταπρῶτα L. ταπρῶτα EGN. — 490 τὰ ϲ' αὐτῆϲ D: τὰ ϲαυτῆϲ ACEGHLMNOS Et. Mg. 370, 10. Zonar. Lex. 868. Cram. An. Par. IV, 255, 5. Schol. Soph. Ai. 292. Hesych. III, 184. — 493 τοὶ: οἳ G. ἐκγεγάαϲιν CGM Vrat. b. 1. man. Mosc. 1. ἐγγεγάαϲι D. ἐνγεγάαϲιν A. — 494 ὡϲ A. — 495 οἶκον δὲ AD. οἶκονδε CGMNO. οἶκονδε EL. οἶκονδ' ἐβεβήκει H Mosc. 1. — 496 κατα DLNO. δάκρυ' D. δακρυχέουϲα HNO. — 497 εὖ, ναιετάονταϲ A. εὖ ναιετάονταϲ CGNO. εὐναιετάονταϲ DLM. — 499 τῇϲι DEGMNO Lips. πᾶϲιν L. — 500 est in margine cod. O. αἲ μὲν C. ζωὸν E. γόων ENO Lips. Cant. Vrat. b. c. Mosc. 2: ceteri γόον cum Apoll. Lex. 170, 8. Et. Mg. 238, 23. Zonar. Lex. 449. Schol. ν 265. ἐνι A. — 501 ἔτι φάντο Mor. — 503 δόμοιϲι AD. — 505 ϲεύετ' N. ϲεύατο G. — 506 τίϲ CDM. φάτνῃ: φάτνηϲ Et. Mg. 51, 11.

A. c. 489 τὰ πρῶτα: τινὲϲ πρωτά, ὡϲ γνωτά, ἵν' ᾖ τὰ πεπρωμένα, οὐχ ὑγιῶϲ Schol. A. conf. Cram. Epim. 340, 8 πρωτὸϲ γὰρ ὀξυτόνωϲ ὁ πεπρωμένοϲ ὑποπεπτωκώϲ (τῇ πεπρωμένῃ ὑποπεπτωκώϲ?), ὅθεν καὶ ἐτόλμηϲάν τινεϲ ἀναγινώϲκειν „ἐπὴν τὰ πρωτὰ γένηται“ κατὰ πεπρωμένην. — 490 τὰ ϲ' αὐτῆϲ, cf. H. U. 139. — 490—493 asterisci: ὀρθῶϲ hoc loco et φ 350; κακῶϲ α 356—359, conf. Schol. α 356. — 493 verborum ordinem propter digammum vocis Ἰλίῳ invertit Bekkerus praeeunte Hoffmanno, et scribit πᾶϲι μάλιϲτα δ' ἐμοί, quod legitur α 359, φ 353, idque probavit Friedlaender. in Iahnii Annalibus, 1859, pg. 817. quibus non assentior, cui certum ac deliberatum est, ultra recensiones Alexandrinorum nullo pacto regredi. — 500 γόον Apollonius et Herodianus, conf. Et. Mg. 238, 23. — 506—511 asterisci: κακῶϲ O 263—268.

δεϲμὸν ἀποῤῥήξαϲ, θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
εἰωθὼϲ λούεϲθαι ἐυῤῥεῖοϲ ποταμοῖο,
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοιϲ ἀίϲϲονται· ὃ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθώϲ,
ῥίμφά ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὣϲ υἱὸϲ Πριάμοιο Πάριϲ κατὰ Περγάμου ἄκρηϲ,
τεύχεϲι παμφαίνων ὥϲ τ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει
καγχαλόων, ταχέεϲ δὲ πόδεϲ φέρον, αἶψα δ' ἔπειτα
Ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε
ϲτρέψεϲθ' ἐκ χώρηϲ, ὅθι ᾗ ὀάριζε γυναικί.
τὸν πρότεροϲ προϲέειπεν Ἀλέξανδροϲ θεοειδήϲ·
ἠθεῖ', ἦ μάλα δή ϲε καὶ ἐϲϲύμενον κατερύκω
δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίϲιμον, ὡϲ ἐκέλευεϲ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
δαιμόνι', οὐκ ἄν τίϲ τοι ἀνήρ, ὃϲ ἐναίϲιμοϲ εἴη,
ἔργον ἀτιμήϲειε μάχηϲ, ἐπεὶ ἄλκιμόϲ ἐϲϲι·
ἀλλὰ ἑκὼν μεθιεῖϲ τε καὶ οὐκ ἐθέλειϲ· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ ϲέθεν αἴϲχε' ἀκούω
πρὸϲ Τρώων, οἳ ἔχουϲι πολὺν πόνον εἵνεκα ϲεῖο.
ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὄπιϲθεν ἀρεϲϲόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺϲ

V. l. 507 δεϲμὸν δ' G. δεϲμὰ διαρρήξαϲ Et. Mg. 51, 12. θειῇ (vel θείῃ) ADGHLMNO Cant. Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 2. Suidas I, 1, 171, 15. Et. Mg. 51, 12: θείει CE bis Lips. Hesych. I, 102. πεδίονδε Et. Mg. 51, 12. — 508 εὐρεῖοϲ O. ἐΰρρῆοϲ N. — 510 ἀΐϲονται L. ὃ δ' D 2. man. LMNO. ὅδ' CG. ἀγλαίῃφι CEH. ἀγλαιΐ̃φι D 1. man. ἀγλαηΐ̃φι D 2. man. — 511 ῥίμφά ἑ ACDHLN. ῥίμφα ἓ G. — 512 πάϊϲ D 1. man. pro πάριϲ. — 513 τεύχεϲϲι M. ὥϲ τ' L Vrat. c.: ceteri ὥϲτ'. ἐμβεβήκει H. — 514 δ' ἓ πόδεϲ G Mor. — 515 ἂρ CGLMNO. ἀρ A. ἔμελλε ACGHNO. — 516 ϲτρέψαϲθαι G. — 518 ἤ θεῖ' Vrat. c. ῆ D. — 519 αἰνέϲιμον N. ἐκέλευεϲ: ἐκέλευϲαϲ GNO. — 521 δαιμόνιε DG. τίϲ ϲοι Bekk. An. 177, 1. τιϲ τοι CL. αἰνέϲιμοϲ MN. εἴηι A. — 522 τοὖργον Vrat. b. ἄλκιμοϲ ἐϲϲί GLNO. — 523 ἀλλ' D. μεθίειϲ ACDE bis GHMOS Bekk. An. 577, 3. μεθίηϲ LN Lips. Vrat. b. γράφεται δὲ καὶ νῦν τὸ μεθίειϲ ἐν τῇ ληγούϲῃ καὶ διὰ τοῦ η̄ Eust. 660, 15, conf. ad Ε 880. — 524 ὅθ' (τι supra) A. ὑπερ A. — 525 τρῴων GL. — 526 τὰ δ': τὸ δ' N Vrat. b.

A. c. 507 conf. G. Hermann. Opusc. II, 43. — 511 Zenodotus ῥίμφ' ἑὰ γοῦνα φέρει, conf. Ariston. ad Ο 405, Ρ 700, C 148. Ποϲειδώνιοϲ ὁ ἀναγνωϲτὴϲ Ἀριϲτάρχου ἄνευ διαιρέϲεωϲ τὸ ε̄ ψιλῶϲ προφέρεται (ῥίμφαε γοῦνα) Aristonicus. — 518 ἠθεῖ': Ἀρίϲταρχοϲ προπεριϲπᾷ Herodianus.

δώῃ ἐπουρανίοιϲι θεοῖϲ αἰειγενέτῃϲι
κρητῆρα ϲτήϲαϲθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροιϲιν,
ἐκ Τροίηϲ ἐλάϲανταϲ ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ.

ΙΛΙΑΔΟϹ Η.

Ὣϲ εἰπὼν πυλέων ἐξέϲϲυτο φαίδιμοϲ Ἕκτωρ,
τῷ δ' ἅμ' Ἀλέξανδροϲ κί' ἀδελφεόϲ· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφότεροι μέμαϲαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι.
ὡϲ δὲ θεὸϲ ναύτῃϲιν ἐελδομένοιϲιν ἔδωκεν
οὖρον, ἐπεί κε κάμωϲιν ἐυξέϲτῃϲ ἐλάτῃϲι
πόντον ἐλαύνοντεϲ, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ὣϲ ἄρα τὼ Τρώεϲϲιν ἐελδομένοιϲι φανήτην.
  ἔνθ' ἑλέτην ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηιθόοιο ἄνακτοϲ,
Ἄρνῃ ναιετάοντα Μενέϲθιον, ὃν κορυνήτηϲ
γείνατ' Ἀρηίθοοϲ καὶ Φυλομέδουϲα βοῶπιϲ·
Ἕκτωρ δ' Ἠϊονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι

V. L. 527 δώῃ HMN. δώη CGL. δώιηι AD. διψη Zonar. Lex. 590. αἰειγενέτηιϲι A. αἰειγενέτῃϲι CDGHO. αἰηγενέτηϲϊ N. — 528 ϲτήϲεϲθαι EH Vrat. b. Et. Mg. 329, 52. μεγάροιϲι D. — 529 ἐλάϲαντεϲ Lips. ἐλάϲαϲιν G. εὐκνήμιδαϲ DGMO.

V. L. 1 Ὡϲ A. — 3 μέμαϲϲαν G. πολεμίζειν ACDEGL Apoll. de Synt. 45, 6. Et. Mg. 91, 50 et 55: πολεμιζέμεν H. — 5 ἐπεί κε, κάμωϲιν A. ἐπεί κε κάμωϲιν CE Mosc. 1. ἐπὴν κεκάμωϲιν HL. ἐπῆν κεκάμωϲιν D. ἐπὰν κεκάμωϲιν G. ἐπήν κε κάμωϲι Mosc. 2. ἐπεὶ κεκάμωϲι Cant. ἐϋξέϲτῃϲ (οι) S. ἐλάτῃϲι ACDE Cram. Epim. 218, 22. — 6 ἐλαύνοντεϲ: γρ. ἐρέϲϲοντεϲ A Lips. ύπο ACH. ὕπο G. — 7 ὡϲ A. τρῴεϲϲιν L. — 10 φυλομέδουϲα ACDH Vrat. b. φιλομέδουϲα GLS. — 11 ἕκτωρ δὲ δηϊονῆα G.

A. c. 5 ἐπεί κε: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ ἐπήν κε Didymus. ἐπήν κε Sidonius teste Schol. V. ὅτι ἔν τιϲι γράφεται ἐπήν. ἐὰν δὲ οὕτωϲ ἔχῃ, προενεκτέον ὑφ' ἓν κεκάμωϲιν ὡϲ λελάχωϲιν Aristonicus. cf. ad A 168. H. T. 294. — 6 ἐλαύνοντεϲ: κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων ἐρέϲϲοντεϲ Didymus. ὑπὸ Herodianus, non ὕπο. — 7 τώ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ τώ (Cod. τὸ) δυϊκῶϲ Didymus. ἀμμώνιοϲ ἐν τῷ πρὸϲ ἀθηνοκλέα „τοὶ τρώεϲϲι" προφέρεται πληθυντικῶϲ Didymus. ad προφέρεται supplendum est ὡϲ ἀριϲτάρχειον, vid. H. T. 103 sq. — 9 Ἄρνῃ Zenodotus.

αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο πάις, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων,
ὦμον· ὃ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
    τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα
Ἴλιον εἰς ἱερήν. τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
ἀλλήλοισι δὲ τώ γε συναντέσθην παρὰ φηγῷ.
τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
    τίπτε σὺ δὴ αὖ μεμαυῖα, Διὸς θύγατερ μεγάλοιο,
ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
δῷς; ἐπεὶ οὔ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσοντ', εἰς ὅ κε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωσιν, ἐπεὶ ὣς φίλον ἔπλετο θυμῷ
ὑμῖν ἀθανάτῃσι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.
    τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

V. l. 12 ὑπο A. ὑπὲρ Cant. ἐϋχάλκου S Apoll. Lex. 97, 13. εὐκύκλου D. λῦσε: λῦσαι D. λύντο S. — 14 κατα A. — 15 ἐπάλμενον D. — 16 δ δ' D. δδ' CGL. χαμάδης G. λῦντο CDEG. — 17 τὸν δ' ὡς οὖν L. — 18 ὀλέκοντα L post ras. ἀνὰ κρατερὴν ὑσμίνην Vrat. b. — 19 ῥὰ DGL. — 20 ἱερὴν ACDHLS Cant. Barocc. Mor. Mosc. 1. 2. ἱρὴν G Draco de Metr. 54, 16. — 21 ἐκκατιδὼν ACDGHLS, conf. Δ 508. — 22 συναντίσθην G. παρά: περὶ S Cant. — 24 * δὴ αὖ: libri δ' αὖ. θυγάτηρ C. — 25 Οὐλύμποιο: οὐλύμπου γε G. — 26 ἢ D. — 27 οὔτι ACDGHLS Mor. Harl. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1. alii οὔτοι. τρῷας L. — 28 πείθοιο D. — 29 νῦν μὲν δὴ D. — 30 αὖτε: αὖ E. δ' αὖτε D. μαχήσονται L. libri εἰσόκε. — 32 ἀθανάτοισι D 1. man. Cant. Harl. Vrat. b. c.

A. c. 12 ἀρίσταρχος λῦντο δὲ γυῖα Didymus, conf. 6, 16, B 135, 397, M 159, N 28, 117. — 15 Δεξιάδην: τινὲς δεξιάδην ἐπιάλμενον, ἤτοι ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν ἐπιβαίνοντα Schol. BLV. conf. Et. Mg. 256, 11. Hesych. I, 474. Eust. 662, 4. εἴτε ὄνομα πατρωνυμικόν, εἴτε ποιότητος ἢ τόπου ἐπίῤῥημα, δύναται καὶ τοῖς ἄνω καὶ τοῖς ἑπομένοις συνάπτεσθαι Nicanor. — 16 λύντο Aristarchus, conf. Ariston. ὅτι λύντο εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἐλύθησαν. — 31 βαρυτονητέον τὸ ὣς Herodianus. — 32 ἀθανάτῃσι: ἀθανάτοισι Zenodotus. Aristophanes ἀμφοτέρῃσι. — 33 ὅτι Ζηνόδοτος γράφει τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Aristonicus.

ὧδ' ἔϲτω ἑκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουϲα καὶ αὐτὴ
ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶαϲ καὶ Ἀχαιούϲ.
ἀλλ' ἄγε, πῶϲ μέμοναϲ πόλεμον καταπαυϲέμεν ἀνδρῶν;
τὴν δ' αὖτε προϲέειπεν ἄναξ Διὸϲ υἱὸϲ Ἀπόλλων·
Ἕκτοροϲ ὄρϲωμεν κρατερὸν μένοϲ ἱπποδάμοιο,
ἤν τινά που Δαναῶν προκαλέϲϲεται οἰόθεν οἶοϲ
ἀντίβιον μαχέϲαϲθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
οἳ δέ κ' ἀγαϲϲάμενοι χαλκοκνήμιδεϲ Ἀχαιοὶ
οἶον ἐπόρϲειαν πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη.
τῶν δ' Ἕλενοϲ, Πριάμοιο φίλοϲ παῖϲ, ϲύνθετο θυμῷ
βουλήν, ἥ ῥα θεοῖϲιν ἐφήνδανε μητιόωϲι·
ϲτῆ δὲ παρ' Ἕκτορ' ἰὼν καί μιν πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο; καϲίγνητοϲ δέ τοί εἰμι·
ἄλλουϲ μὲν κάθιϲον Τρῶαϲ καὶ πάνταϲ Ἀχαιούϲ,
αὐτὸϲ δὲ προκάλεϲϲαι Ἀχαιῶν ὅϲ τιϲ ἄριϲτοϲ
ἀντίβιον μαχέϲαϲθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι·
οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπιϲπεῖν.
ὣϲ γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουϲα θεῶν αἰειγενετάων.
ὣϲ ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούϲαϲ,
καί ῥ' ἐϲ μέϲϲον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγαϲ,
μέϲϲου δουρὸϲ ἑλών· οἳ δ' ἱδρύνθηϲαν ἅπαντεϲ.
κὰδ δ' Ἀγαμέμνων εἷϲεν ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ.
κὰδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξοϲ Ἀπόλλων
ἑζέϲθην ὄρνιϲιν ἐοικότεϲ αἰγυπιοῖϲι

V. L. 35 ἀπουλύμποιο A. μετά: κατά S Cant. τρῷαϲ L. — 36 ἀνδρῶν omitt. L. — 38 ὄρϲομεν CD. — 41 αγαϲάμενοι G. χαλκοκνήμιδεϲ A. — 43 ὥϲ A. — 44 ϲύνθετο: ξύνθετο Plutarchus de Genio Socratis 24. — 45 ἦ ῥά DL. ἐφῆνδανε A. μητιόωϲι AG. — 46 προϲ A. ἔειπε C. — 48 ἢ ῥά CL. νύ μοι τί CGL. νύ μοι τι DH. δέ τοι εἰμί ACDEGHL. — 49 κάθιζον L. τρῷαϲ L. — 52 γάρ πω τοι CGHL. γάρ πῶ τοι D. — 53 ὥϲ Eust. 1780, 20. ἐγὼ G. αἰειγενετάων A. — 54 ὥϲ A. • αὖτε χάρη: libri αὖτ' ἐχάρη. δ' ἄρ: γρ. δ' αὖτ' ἐχάρη L. — 55 μέϲον EG 1. man. τρῴων L. — 56 μέϲον G. οἳ δ' DLS. οἱ δ' A Cant. Vrat. b. Mosc. 1. vulgo τοὶ δ'. τοίδ' C. ἵδρύθηϲαν H. — 57 καδδ' CDGHL. εὐκνήμιδαϲ DG. — 58 καδδ' CDGHL. ἄρ AEGL. — 59 αἰγυπίοιϲι ACG.

A. c. 41 ἀγαϲϲάμενοι: ἀγαϲϲόμενοι Aristarchus. — 53 ἀθετεῖται Aristonicus.

φηγῷ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸϲ Διὸϲ αἰγιόχοιο,
ἀνδράϲι τερπόμενοι· τῶν δὲ ϲτίχεϲ εἵατο πυκναὶ
ἀϲπίϲι καὶ κορύθεϲϲι καὶ ἔγχεϲι πεφρικυῖαι.
οἵη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρὶξ
ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντοϲ ὑπ' αὐτῆϲ,
τοῖαι ἄρα ϲτίχεϲ εἵατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
ἐν πεδίῳ· Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροιϲιν ἔειπε·
    κέκλυτέ μευ Τρῶεϲ καὶ ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοί,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι κελεύει.
ὅρκια μὲν Κρονίδηϲ ὑψίζυγοϲ οὐκ ἐτέλεϲϲεν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροιϲιν,
εἰϲ ὅ κεν ἢ ὑμεῖϲ Τροίην εὔπυργον ἕλητε,
ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυϲὶ δαμήετε ποντοπόροιϲιν.
ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔαϲιν ἀριϲτῆεϲ Παναχαιῶν·
τῶν νῦν ὅν τινα θυμὸϲ ἐμοὶ μαχέϲαϲθαι ἀνώγῃ,
δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμοϲ ἔμμεναι Ἕκτορι δίῳ.
ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺϲ δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυροϲ ἔϲτω·

V. l. 60 ἐφ': ἐν Barocc. Mor. Schol. Π 233. — 61 εἴατο CD. — 62 πεφρικυῖαι: γρ. καὶ βεβριθυῖαι A. — 63 ἐπιφρὶξ CDE 664, 57; 665, 1; 4 GHL post ras. ἐπὶ φρὶξ L 1. man. ἐπι, φρὶξ S. ἐπίφριξ Lips. Vrat. b. ἔπι φρίξ A Schol. Λ 269, Φ 126. — 64 μελάνει (η supra ει) S. μελαίνει G Mor. πόντοϲ AC 2. man. DEHLS Vrat. A. Schol. Λ 269, N 340, Φ 126, α 44. Eustath. 967, 40: πόντον C 1. man. G Lips. Vrat. c. utrumque Harl. αὐτῆϲ ACDEHLS Schol. Λ 269, Φ 126: αὐτῇ Lips. Harl. Townl. Ven. B. αὐτοῦ G. — 65 εἴατ' CD. τρῴων L. — 66 ἔειπε ACGH. — 67 τρῷεϲ L. εὐκνήμιδεϲ CDGHL. — 68 ἐνι A. — 69 ἐτέλεϲεν G 1. man. — 70 ἀμφοτέροιϲι AG. — 71 ἡμεῖϲ L. ἐΰπυργον CL. ἕληται D. ἕλοιτε H Et. Gud. 174, 13. — 72 ἢ καὶ αὐτοὶ G. * δαμήετε: libri δαμείετε. ποντοπόροιϲι D. — 73 δ' ἐν: μὲν ACDEGHL. γὰρ omitt. H. παναχαιῶν A. — 74 τῶν νῦν ὅντινα: γρ. τῶν εἰ καί τινα θυμὸϲ A. θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἀνώγει H. μάχεϲθαι L. * ἀνώγῃ: libri ἀνώγει. — 76 ἄμμ': ἅμμ' D. ἄμ' Schol. B 302, Γ 280. ἔπι μάρτυροϲ A. ἐπὶ μάρτυροϲ Cram. An. Par. III, 135, 15, quod non displicet.

A. c. 62 πεφρικυῖαι: βεβριθυῖαι, cf. ad Δ 282. — 63 ὁ Ἀϲκαλωνίτηϲ ἀναϲτρέφει „πόντον ἔπι", οὕτωϲ καὶ οἱ ἄλλοι· καὶ ἄμεινον Herodianus. — 64 ἀρίϲταρχοϲ πόντον διὰ τοῦ ν καὶ ὑπ' αὐτῇ, τῇ φρικί, ἄλλοι δὲ πόντοϲ ὑπ' αὐτοῦ Didymus, conf. Aristonicum. — 72 δαμήετε scripsi cum Bekkero, δαμείετε enim, quod libri exhibent, neque optativus, nec coniunctivus potest esse; nam η optativi nusquam in ε corripitur et ε in formis coniunctivi, si subsequitur ε vel η, non nisi in η producitur, cf. παρϲτήετον c 182, βλήεται ρ 472, H. U. 153. — 73 Aristarchus ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔαϲιν. — 74 ἀνώγῃ scripsi libris invitis, nam ὅϲ τιϲ pro ὅϲ κεν (quicunque) positum cum coniunctivo iungitur, vide A 230, N 234, P 631, Φ 347, α 352, 415, γ 320, ε 448, θ 210, μ 41, 66, ν 214, ξ 106, ο 401, π 76, c 335, υ 335, ω 286.

εἰ μέν κεν ἔμ' ἐκεῖνος ἕλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ,
τεύχεα ϲυλήϲαϲ φερέτω κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ,
ϲῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρόϲ με
Τρῶεϲ καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωϲι θανόντα.
εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἕλω, δώῃ δέ μοι εὖχοϲ Ἀπόλλων,
τεύχεα ϲυλήϲαϲ οἴϲω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνοϲ ἑκάτοιο,
τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆαϲ ἐυϲϲέλμουϲ ἀποδώϲω,
ὄφρά ἑ ταρχύϲωϲι κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
ϲῆμά τέ οἱ χεύωϲιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλληϲπόντῳ·
καί ποτέ τιϲ εἴπῃϲι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
νηὶ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
ἀνδρὸϲ μὲν τόδε ϲῆμα πάλαι κατατεθνηῶτοϲ,
ὅν ποτ' ἀριϲτεύοντα κατέκτανε φαίδιμοϲ Ἕκτωρ.
ὥϲ ποτέ τιϲ ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέοϲ οὔ ποτ' ὀλεῖται.
ὣϲ ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ·
αἴδεϲθεν μὲν ἀνήναϲθαι, δεῖϲαν δ' ὑποδέχθαι.
ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαοϲ ἀνίϲτατο καὶ μετέειπε
νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ ϲτεναχίζετο θυμῷ·
ὤ μοι, ἀπειλητῆρεϲ, Ἀχαιίδεϲ, οὐκέτ' Ἀχαιοί·
ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔϲϲεται αἰνόθεν αἰνῶϲ,
εἰ μή τιϲ Δαναῶν νῦν Ἕκτοροϲ ἀντίοϲ εἶϲιν.
ἀλλ' ὑμεῖϲ μὲν πάντεϲ ὕδωρ καὶ γαῖα γένοιϲθε,

V. l. 77 ἔμ' ἐκεῖνοϲ H: ceteri ἐμὲ κεῖνοϲ. — 80 τρῷεϲ καὶ τρῴων L. — 81 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν: αἴ κεν πῶϲ μιν Apoll. Lex. 18, 10. δώῃ: δώη CGL. δῴη ADE 666, 6 et 36 S Apoll. Lex. 18, 10. — 82 προτὶ ACDEGHL: ποτὶ S. — 83 προτὶ ADH: ποτὶ CELS. ἐπὶ G Mor. Barocc. νηὸϲ L. — 84 ἐϋϲέλμουϲ C 1. man. EG. — 85 ὄφρά ἑ ACHL. ὄφρα ἓ DG. ταρχύϲουϲι H. ταρχεύϲωϲι G. ταρχεύωϲι Mor. ταρχήϲωϲι Vrat. b. κάρη κομόωντεϲ AH: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 86 χεύϲωϲιν GLS. — 87 εἴποιϲι G. — 88 κατατεθνηῶτοϲ GHL Et Mg. 711, 11: κατατεθνειῶτοϲ ACDES Barocc. Lips. Cant. Vrat. A. Ven. B. Pseudoplut. 162, 39. — 91 ὡϲ A. — 92 ὡϲ A. οἵδ' CGHL. ἀκῆν G. — 93 ἀνήναϲθαι ACGH. ἀρνήϲαϲθαι S. — 94 μετέειπε ACDG. — 95 νείκε' (α) G. δὲ ϲτοναχίζετο CE. δ' ἐϲτοναχίζετο GL Mor. δ' ἐϲτεναχίζετο H Townl. — 96 ᾧμοι ACGH. ὢ μοι D. — 97 τά γ' ἔϲϲεται D. — 98 ἀντίον Townl. εἶϲι DG. — 99 μὲν omitt. H.

A. c. 77 ἔμ' ἐκεῖνοϲ, conf. Ξ 250, κ 397, 414, λ 615, π 151, ρ 110, ψ 76, H. T. 249. — 89 ἀρίϲταρχοϲ διά τοῦ η̅ κατατεθνηιῶτοϲ (sic) Didymus. — 95 νείκει: ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων νείκε' ὀνειδίζων ἔξω τοῦ ῑ Didymus. praeter hoc aliud scholium in cod. A margini est adscriptum ἔν τιϲι νείκε' ὀνειδίζων.

ἥμενοι αὖθι ἕκαϲτοι ἀκήριοι, ἀκλεὲϲ αὔτωϲ·
τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸϲ θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθε
νίκηϲ πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοιϲι θεοῖϲιν.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ κατεδύϲετο τεύχεα καλά.
ἔνθά κέ τοι Μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτὴ
Ἕκτοροϲ ἐν παλάμῃϲιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροϲ ἦεν,
εἰ μὴ ἀναΐξαντεϲ ἕλον βαϲιλῆεϲ Ἀχαιῶν·
αὐτόϲ τ' Ἀτρείδηϲ, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
δεξιτερῆϲ ἕλε χειρὸϲ ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ἀφραίνειϲ Μενέλαε διοτρεφέϲ, οὐδέ τί ϲε χρὴ
ταύτηϲ ἀφροϲύνηϲ· ἀνὰ δὲ ϲχέο κηδόμενόϲ περ,
μὴ δ' ἔθελ' ἐξ ἔριδοϲ ϲεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεϲθαι,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε ϲτυγέουϲι καὶ ἄλλοι.
καὶ δ' Ἀχιλεὺϲ τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ἔρριγ' ἀντιβολῆϲαι, ὅ περ ϲέο πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν νῦν ἵζευ ἰὼν μετὰ ἔθνοϲ ἑταίρων,
τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναϲτήϲουϲιν Ἀχαιοί.
εἴ περ ἀδειήϲ τ' ἐϲτὶ καὶ εἰ μόθου ἔϲτ' ἀκόρητοϲ,

V. L. αὖθι: αὖθιϲ Apoll. Lex. 19, 15. ἀκλεεῖϲ G. αὔτωϲ CEGH Apoll. Lex. 19, 15. αὕτωϲ A. — 101 τῷ δ' ἐγὼν L. τῷ δὲ ἐγὼν E 667, 60. ὕπερθε ACEG Townl.: alii ὕπερθεν. — 102 θεοῖϲι D. — 103 ὡϲ A. κατεδύϲετο G Vrat. c. Mosc. 1. κατεδύϲϲετο H: κατεδύϲατο ACDLS Cant. Mor. Barocc. — 104 βιότοιο: γρ. καὶ θανάτοιο τελευτὴ οἷον θανάϲιμον τέλοϲ A. — 107 αὐτόϲ τ': αὐτὸϲ δ' HS Cant. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 108 ὀνόμαζε ADG. — 109 διοτροφὲϲ GH. οὐδέ τι ϲε ACDGHL. χρὴ: χρεὼ H. — 110 ἀνὰ δὲ, ϲχέο A. ἀνα CD. δὲ ϲχέο DE 668, 8. ἀνα δ' ἔϲχεο GL. ceteri ἀνὰ δ' ἴϲχεο. — 111 μὴ δ' ACDGL. μηδ' et μηδ' E. μὴ δὲ θέλ' H. — 113 ἀχιλλεὺϲ DEGH. τούτῳ γε: γρ. καὶ τοῦτόν γε A. ἐνὶ CEGH Io. Alex. 3, 28. ἐνι AD. — 117 ἀδειήϲ τ' ἐϲτὶ ACE bis GL Apoll. Lex. 9, 18. ἀδειήϲ γ' ἐϲτὶ H. ἀδειήϲ ἐϲτι DE 669, 36. Townl. Vrat. b. c. γρ. καὶ διὰ τοῦ γε ἀδειήϲ γε A. ἔϲτ': ἐϲτ' G.

A. c. 110 ἀρίϲταρχοϲ ἀναδ ἄνϲχεο, ἀνάϲχου δὲ Didymus. adduci non possum ut credam Aristarchum ἀνὰ δ' ἄνϲχεο scripsisse, quod omnino pro varia lectione non habeo; variant enim libri inter δὲ ϲχέο et δ' ἴϲχεο. illud Herodiani est, ut ex scholio eius patet (τὸ ϲχέο τὴν ὀξεῖαν ἴϲχει ἐφ' ἑαυτοῦ νῦν), hoc Schol. Vict. Aristarcho et Herodiano tribuit, non minus a vero aberrans. id unum ei concedere possumus, Aristarchum ἀνὰ δ' ἴϲχεο scripsisse, si enim lectio Aristarchea eadem esset, quae in codice A, librarius more suo οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἀνὰ δὲ ϲχέο scripsisset, de quo dixi H. T. 125 sq. sed ne id quidem certum est, nam haec lex in codice non ubique servatur, quapropter Herodiani et librorum optimorum auctoritatem sequi malebam. — 114 ἀμείνων: Ζηνόδοτοϲ χωρὶϲ τοῦ $\bar{\nu}$ ἀμείνω γράφει Aristonicus, conf. A 80, 249. τὸ δὲ ἀντιβολῆϲαι γράφεται καὶ διὰ τοῦ $\bar{\mu}$ ἀντιμολῆϲαι Schol. A.

φημί μιν ἀϲπαϲίωϲ γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγῃϲι
δηΐου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆϲ δηιοτῆτοϲ.
ὣϲ εἰπὼν παρέπειϲεν ἀδελφειοῦ φρέναϲ ἥρωϲ,
αἴϲιμα παρειπών· ὃ δ' ἐπείθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
γηθόϲυνοι θεράποντεϲ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Νέϲτωρ δ' Ἀργείοιϲιν ἀνίϲτατο καὶ μετέειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθοϲ Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει·
ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύϲ,
ἐϲθλὸϲ Μυρμιδόνων βουληφόροϲ ἠδ' ἀγορητήϲ,
ὅϲ ποτέ μ' εἰρόμενοϲ μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
τοὺϲ νῦν εἰ πτώϲϲονταϲ ὑφ' Ἕκτορι πάνταϲ ἀκούϲαι,
πολλά κεν ἀθανάτοιϲι φίλαϲ ἀνὰ χεῖραϲ ἀείραι
θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδοϲ εἴϲω.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
ἡβῷμ' ὡϲ ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδεϲ ἐγχεϲίμωροι,
Φειᾶϲ πὰρ τείχεϲϲιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
τοῖϲι δ' Ἐρευθαλίων πρόμοϲ ἵϲτατο, ἰϲόθεοϲ φώϲ,
τεύχε' ἔχων ὤμοιϲιν Ἀρηιθόοιο ἄνακτοϲ,
δίου Ἀρηιθόου, τὸν ἐπίκληϲιν κορυνήτην
ἄνδρεϲ κίκληϲκον καλλίζωνοί τε γυναῖκεϲ,
οὕνεκ' ἄρ' οὐ τόξοιϲι μαχέϲκετο δουρί τε μακρῷ,
ἀλλὰ ϲιδηρείῃ κορύνῃ ῥήγνυϲκε φάλαγγαϲ.
τὸν Λυκόοργοϲ ἔπεφνε δόλῳ, οὔ τι κράτεΐ γε,

V. l. 118 φύγῃϲι ACDEGH. — 119 πολέμου DE. — 120 ὡϲ A. — 121 ὅδ' CGHL. — 124 ὤ: ὢ AD. — 125 ἤ καὶ C. κεν μέγ' οἰμώξειεν D. — 126 omitt. Apoll. de Synt. 89, 13. — 127 ἐνιοίκωι A. — 129 πτώϲονταϲ G. ἀκούϲαι ACL Lips. Cant. Townl. Vrat. c. A. Mosc. 1. ἀκοῦϲαι H. ἀκούϲοι G Mor. Barocc. Lips. man. sec. ἀκούϲει DE. — 130 ἀνα A. χεῖραϲ ἀναεῖραι φίλαϲ D. ἀείροι G Mor. Barocc. ἀείρο^{οι} H. — 131 ἀπο A. ἄπαι GL post ras. S Cant. — 133 ὠκυῤῥόω L. — 135 παρ AD. ἰορδάνου H. — 136 τοῖϲι δ' ἄρ' ἐρευθαλίων H. — 137 ἀρηϊθόου G. — 140 ἆρ EGL. ἀρ A. οὕνεκαρ D. — 142 λυκάοργοϲ G. λυκόεργοϲ Mor. Λυκοῦργοϲ Schol. Ζ 130. κράτει γε H.

A. c. 127 Zenodotus μειρόμενοϲ et μεγάλ' ἔϲτενεν, non μέγα δ' ἔϲτενεν, conf. Schol. Ι 616. — 130 φίλαϲ ἄνα: ἐν ταῖϲ ἐξηταϲμέναιϲ Ἀριϲτάρχου βαρείαϲ χεῖραϲ Didymus. — 133 Κελάδοντι: alii Ἀκίδοντι teste Strabone VIII, 348. — 135 Φειᾶϲ: nonnulli Χάαϲ apud Strabonem VIII, 348. alii Φιᾶϲ teste Eust. 671, 18.

στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
χραῖσμε σιδηρείη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·
τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τά οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον ἄρηος.
αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
δῶκε δ' Ἐρευθαλίωνι, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι·
τοῦ ὅ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους.
οἳ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν οὐδέ τις ἔτλη·
ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων·
καὶ μαχόμην οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
τῶ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ.
ὑμέων δ' οἵ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
οὐδ' οἳ προφρονέως μέμαθ' Ἕκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.
ὣς νείκεσσ' ὁ γέρων, οἳ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,

V. L. 143 στεινοπῷ D 2. man. εἰν ὁδῶ L. ἂρ EGL. ἀρ A. άρ D. — 144 λυκάοργος G. ὑποφθὰς: γρ. καὶ ἀναστὰς A. — 145 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 146 τεύχεα δ' AHS Cant. Harl. τεύχεά τ' CDEGL. τά: ἅ Schol. Υ 265. χάλκειος G. — 147 ἔπειτα φόρει ADEGL Cant. Lips. Harl. Vrat. b. Mosc. 1. ἔπειτ' αὐτὸς φόρει C. ἔπειτ' ἐφόρει H. — 148 λυκάοργος G. ἐνιμεγάροισιν AD. ἐνῖμμεγάροισῖν CH. ἐγήρᾱ AC. — 149 δῶκε δ': δῶκεν D post ras. GHS. — 151 οἳ δὲ C. μάλλ' D. δὲ μέγ' H. post hunc insertus in GS Cant. Barocc. Mor. Vrat. b. versus ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι. — 152 πολυτλήμων A. — 153 θάρσει ACDGHL: θάρσεϊ Apoll. de Pron. 60 C. de Synt. 155, 1. — 154 οἶ CD. δῶκε CDEGL 1. man. εὖχος ἀπόλλων H. — 156 παρῄορος E bis. — 157 ὡς A. — 158 τῶ ACHL: τῷ DEG. κε: καὶ D. κορυθαιόλος D. — 159 παναχαιῶν A. — 160 οἳ ACDEGHL. — 161 ὡς A. νείκες' G. οἳ δ' D. οἴδ' CGHL. — 162 πρῶτος: πρῶτον S Cant. Lips. 1. man. μὲν omitt. L. — 163 ἐπι AC. ἔπι EGH.

A. c. 144 ὑποφθάς: Ἀρίσταρχος δέ φησι καὶ ἀναστάς, οἷον ἐκ λόχου ἀναστάς Didymus. — 146 τεύχεα δ': οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ τε τεύχεά τ' ἐξενάριξε Didymus. — 149 δῶκε δ' Aristarchus: alii δῶκεν. — 153 θάρσει ᾧ: θάρσει ἐμῷ Zenodotus. — 163 ἐπί, non ἔπι, Herodianus, idem 164, 165, 167 ἐπ', non ἔπ' conf. Schol. 167 οὐδὲ ἐνθάδε ἀναστρεπτέον, καὶ ὅτι συνήλειπται.

τοῖϲι δ' ἐπ' Αἴαντεϲ, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,
τοῖϲι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺϲ καὶ ὀπάων Ἰδομενῆοϲ,
Μηριόνηϲ, ἀτάλαντοϲ Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
τοῖϲι δ' ἐπ' Εὐρύπυλοϲ, Εὐαίμονοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ,
ἂν δὲ Θόαϲ Ἀνδραιμονίδηϲ καὶ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
πάντεϲ ἄρ' οἵ γ' ἔθελον πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.
τοῖϲ δ' αὖτιϲ μετέειπε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
κλήρῳ νῦν πεπάλαϲθε διαμπερέϲ, ὅϲ κε λάχῃϲιν·
οὗτοϲ γὰρ δὴ ὀνήϲει ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ·
καὶ δ' αὐτὸϲ ὃν θυμὸν ὀνήϲεται, αἴ κε φύγῃϲι
δηίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆϲ δηιοτῆτοϲ.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δὲ κλῆρον ἐϲημήναντο ἕκαϲτοϲ,
ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο.
λαοὶ δ' ἠρήϲαντο, θεοῖϲι δὲ χεῖραϲ ἀνέϲχον·
ὧδε δέ τιϲ εἴπεϲκεν ἰδὼν εἰϲ οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν, ἢ Τυδέοϲ υἱόν,
ἢ αὐτὸν βαϲιλῆα πολυχρύϲοιο Μυκήνηϲ.
ὣϲ ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ,
ἐκ δ' ἔθορε κλῆροϲ κυνέηϲ, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
Αἴαντοϲ· κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ
δεῖξ' ἐνδέξια πᾶϲιν ἀριϲτήεϲϲιν Ἀχαιῶν.
οἳ δ' οὐ γιγνώϲκοντεϲ ἀπηνήναντο ἕκαϲτοϲ.

V. ι. 164, 165, 167 ἔπ' EGH. — 166 ἀνδριφόντῃ DGHL Lips. 1. man. cf. Eust. 673, 52. — 168 ἀν CD. ἐν L. — 169 ἄρ EG. ἀρ A. γὰρ L. — 170 τοῖϲ δ' AHLS Cant. Harl. Townl. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. τοῖϲι δ' CDG. αὖθιϲ C. — 171 πεπάλαϲθε AG Mor. Lips. πεπάλαχθε C post ras. DEHLS Rhet. Gr. III, 226, 17. Schol. Pind. Ol. VII, 110. Eust. 809, 18. λάχῃϲι DG. — 172 οὗτοϲ: οὕτωϲ D. .εὐκνήμιδαϲ DGHL. — 173 ὀνήϲειεν Vrat. A. φύγῃϲι ACDEGH — 174 πολέμου L. — 175 ὡϲ A. οἵ δὲ C. ἐϲημήναντο CGH. — 176 ἒν δ' A. δέβαλον D. — 177 θεοῖϲι δὲ C post ras. DE 674, 42 GL: θεοῖϲ· ἰδὲ AS Ven. B. Cant. Townl. Vrat. c. Mosc. 1. τὸ θεοῖϲι δὲ διαιρεθὲν γράφεται καὶ οὕτωϲ· „ἠρήϲαντο θεοῖϲ", εἶτα „ἰδὲ χεῖραϲ ἀνέϲχον" Eust. 674, 46. — 179 λαχεῖν: τυχεῖν L. — 181 ὡϲ A. ἂρ D. — 182 ἒκ A. καδδ' ἔθορε H. ὅν ῥ' C. ἂρ DEGL. ἀρ A. — 183 κῆρυξ ACEH: κήρυξ DGL. ἀν A. ἀνόμιλον D. ἁπάντῃ AE: ceteri ἀπάντη. — 185 οἳ δ' L. οἵδ' CH. γιγνώϲκοντεϲ L: γινώϲκοντεϲ ACDE bis GH. ἀπηνήναντο ACEGH.

A. c. 167 Εὐαἵμονοϲ Herodianus, ψιλῶϲ. — 171 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ καὶ ἡρωδιανὸϲ διὰ τοῦ ϲ̄ πεπάλαϲθε, οὐ διὰ τοῦ χ̄ Schol. A, conf. Schol. et Eustath. ad ι 331. — 173 καὶ δ': καὶ δή? — 177 διχῶϲ καὶ θεοῖϲι δὲ καὶ θεοῖϲ ἰδὲ Schol. A. θεοῖϲι δὲ Alexio et Heracleo: θεοῖϲ ἰδὲ Ptolem. Ascalonita, conf. Γ 318. — 184 ἐνδέξια Herodianus, non ἐν δεξιᾷ, conf. Schol. ρ 365.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ,
ὅc μιν ἐπιγράψαc κυνέῃ βάλε, φαίδιμοc Αἴαc,
ἤ τοι ὑπέcχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραcτάc,
γνῶ δὲ κλήρου cῆμα ἰδών, γήθηcε δὲ θυμῷ.
τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἑὸν χαμάδιc βάλε φώνηcέν τε·
ὦ φίλοι, ἤ τοι κλῆροc ἐμόc, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸc
θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικηcέμεν Ἕκτορα δῖον.
ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήια τεύχεα δύω,
τόφρ' ὑμεῖc εὔχεcθε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι
cιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶέc γε πύθωνται,
ἠὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὔ τινα δείδιμεν ἔμπηc·
οὐ γάρ τίc με βίῃ γε ἑκὼν ἀέκοντα δίηται,
οὐδέ τι ἰδρείῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήιδά γ' οὕτωc
ἔλπομαι ἐν Cαλαμῖνι γενέcθαί τε τραφέμεν τε.
ὣc ἔφαθ', οἳ δ' εὔχοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
ὧδε δέ τιc εἴπεcκεν ἰδὼν εἰc οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιcτε, μέγιcτε,
δὸc νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχοc ἀρέcθαι·
εἰ δὲ καὶ Ἕκτορά περ φιλέειc καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
ἴcην ἀμφοτέροιcι βίην καὶ κῦδοc ὄπαccον.
ὣc ἄρ' ἔφαν, Αἴαc δὲ κορύccετο νώροπι χαλκῷ.

V. l. 186 δή ῥ' ἵκανε A. ἁπάντῃ AE: ceteri ἀπάντη . ἀχαιῶν Vrat. b. 1. man. — 187 κυνέῃ: κυνέην L Et. Gud. 327, 37. — 188 ἤτει ὑπεcχέθαι[ε] H. ὃ δ' L. ὅδ' GH. ἂρ DGL. ἔβαλεν GS. — 190 παρ A. — 191 ἤ τοι Et. Mg. 519, 12. ἤτοι μὲν κλῆροc ἐμοί G. — 195 τρῶεc L. γε πύθωνται: πεπύθωνται F Vrat. c. Mosc. 3. — 196 ἠὲ: ἠδὲ L. — 197 γάρ τῖc με H. ἑλὼν: γρ. ἑκὼν LS. ἀέκοντα A. — 198 οὐδέ τ' ἀϊδρείῃ ACD ELS et libri apud Heynium cum Et. Mg. 42, 45. Apoll. Lex. 17, 3. Hesych. I, 73. οὐδέ γ' ἀϊδρείῃ G. οὐδ' ἐμὲ: οὐδέ με HL. οὕτωc: αὔτωc H. — 199 γενέcθαί τε, τραφέμεν τε ACD. γενέcθαί τε G Et. Gud. 244, 21. Cram. Ep. 187, 21. Cram. An. Par. III, 116, 26: vulgo γενέcθαι τε, conf. ad γ 28. τετραφέμεν E 676, 7. — 200 ὣc A. οἳδ' CGL. — 206 ὣc A ἂρ ADG.

A. c. 186 διχῶc ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο καὶ ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε Didymus. — 193 ἀρίcταρχοc δύνω, ἄλλοι δὲ δύω Didymus. — 195—199 cτίχοι πέντε ἀθετοῦνται Aristonicus, conf. Didym. ad 198 ἠθέτηντο δὲ καὶ παρὰ Ἀριcτοφάνει καὶ Ζηνοδότῳ. — 197 ἑκὼν: ἀρίcταρχοc διὰ τοῦ λ ἑλὼν Didymus. Ἀρίcταρχοc καὶ αἱ πλείουc ἑλὼν Schol. A. — 198 διὰ τοῦ ι (οὐδέ τι ἰδρείῃ) εἶχον αἱ Ἀριcτάρχου· ἡ δὲ Ἀριcτοφάνουc οὐδὲ μὲν ἰδρείῃ Didymus. ἀϊδρείῃ, τῇ πολυπειρίᾳ, ἐπιτάcει τοῦ α Schol. BL. οὐδ' ἐμὲ, non οὐδέ με, Herodianus. — 199 γενέcθαί τε Herodianus, conf. Il. T. 413.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ ἕϲϲατο τεύχεα,
ϲεύατ' ἔπειθ' οἷόϲ τε πελώριοϲ ἔρχεται Ἄρηϲ,
ὅϲ τ' εἶϲιν πόλεμον δὲ μετ' ἀνέραϲ, οὕϲ τε Κρονίων
θυμοβόρου ἔριδοϲ μένεϊ ξυνέηκε μάχεϲθαι.
τοῖοϲ ἄρ' Αἴαϲ ὦρτο πελώριοϲ, ἕρκοϲ Ἀχαιῶν,
μειδιόων βλοϲυροῖϲι προϲώπαϲι· νέρθε δὲ ποϲϲὶν
ἤιε μακρὰ βιβάϲ, κραδάων δολιχόϲκιον ἔγχοϲ.
τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰϲορόωντεϲ,
Τρῶαϲ δὲ τρόμοϲ αἰνὸϲ ὑπήλυθε γυῖα ἕκαϲτον,
Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι πάταϲϲεν·
ἀλλ' οὔ πωϲ ἔτι εἶχεν ὑποτρέϲαι οὐδ' ἀναδῦναι
ἂψ λαῶν ἐϲ ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέϲϲατο χάρμῃ.
Αἴαϲ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων ϲάκοϲ ἠύτε πύργον,
χάλκεον ἑπταβόειον, ὅ οἱ Τυχίοϲ κάμε τεύχων,
ϲκυτοτόμων ὄχ' ἄριϲτοϲ, Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων·
ὅϲ οἱ ἐποίηϲεν ϲάκοϲ αἰόλον ἑπταβόειον
ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλαϲε χαλκόν.
τὸ πρόϲθε ϲτέρνοιο φέρων Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ
ϲτῆ ῥα μάλ' Ἕκτοροϲ ἐγγύϲ, ἀπειλήϲαϲ δὲ προϲηύδα·
"Ἕκτορ, νῦν μὲν δὴ ϲάφα εἴϲεαι οἰόθεν οἶοϲ,
οἷοι καὶ Δαναοῖϲιν ἀριϲτῆεϲ μετέαϲι
καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.

V. l. 207 τεύχεα: τεύχη CDEGHLS. τεύχη (superscript εα) A. — 208 τε omitt. D. — 209 πόλεμον δὲ ADH. — 210 ξυνἕηκε A. — 211 ἄρ DEG. ἀρ A. — 212 προϲώπαϲι: προϲώποιϲ L. προϲώποιϲι DG Vrat. b. A. ποϲϲὶ D. — 213 βιβὰϲ libri omnes. — 214 τόνδε GL. μὲν: μέγ' ACDGLS. μέγα E 676, 49; 677, 56. — 215 τρῷαϲ L. τρώων G. δὲ: μὲν Pseudoplut. 138, 49. ὑπήλυθε: ἐπήλυθε Plutarchus de Aud. poët. 10. ὑπῆλθεν Eust. 677, 57 et 61. ὑπείληφε Eust. 676, 50. ἕκαϲτον: ἑκάϲτου DG Vrat. A. pro emendatione. — 216 ἐνι AD. ἐν ϲτήθεϲφι Barocc. Mor. — 218 λαὸν L. καλέϲϲατο H. — 219 πῦργον L. — 220 ἑπταβόειον A. ὅ, οἱ CG. τῦχιοϲ D. κάμε τέκτων Cant. — 221 ἐνὶ CDGHL. ἔνι A Apoll. Lex. 157, 16. — 222 ἐποίηϲε CEGL. ἑπταβόειον A. — 224 πρόϲθε ADEL. τὸ, πρόϲθεν CGH. — 225 ῥὰ DL. — 226 ἕκτωρ H. — 227 μετέαϲι ACEG. — 228 ἀχιλῆα CG.

A. c. 207 τεύχεα, conf. H. U. 146. — 213 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ βιβάϲ Didymus, conf. H. T. 215. — 214 ἀρίϲταρχοϲ τὸν δὲ καὶ ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον Didymus. — 221 Ὕλῃ: οὐδ' ἐνταῦθα εὖ γράφουϲί τινεϲ „Ὕδῃ ἔνι"· οὐ γὰρ ὁ Αἴαϲ ἐκ Λυδίαϲ τὸ ϲάκοϲ μετεπέμπετο Strabo IX, 408; conf. XIII, 626, Eust. 267, 18; 678, 12.

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεϲϲι κορωνίϲι ποντοπόροιϲι
κεῖτ' ἀπομηνίϲαϲ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
ἡμεῖϲ δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν ϲέθεν ἀντιάϲαιμεν,
καὶ πολέεϲ. ἀλλ' ἄρχε μάχηϲ ἠδὲ πτολέμοιο.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
Αἶαν διογενὲϲ Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
μή τί μευ ἠύτε παιδὸϲ ἀφαυροῦ πειρήτιζε
ἠὲ γυναικόϲ, ἣ οὐκ οἶδεν πολεμήια ἔργα.
αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχαϲ τ' ἀνδροκταϲίαϲ τε·
οἶδ' ἐπὶ δεξιά, οἶδ' ἐπ' ἀριϲτερὰ νωμῆϲαι βῶν
ἀζαλέην, τό μοι ἔϲτι ταλαύρινον πολεμίζειν·
οἶδα δ' ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκειάων·
οἶδα δ' ἐνὶ ϲταδίῃ δηίῳ μέλπεϲθαι Ἄρηι.
ἀλλ' οὐ γάρ ϲ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα
λάθρῃ ὀπιπεύϲαϲ, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἴ κε τύχωμι.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόϲκιον ἔγχοϲ,
καὶ βάλεν Αἴαντοϲ δεινὸν ϲάκοϲ ἑπταβόειον
ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃϲ ὄγδοοϲ ἦεν ἐπ' αὐτῷ.

V. L. 229 ποντοπόροιϲι ACDEGH. — 230 κεῖται μηνίϲαϲ G. — 231 εἰμὲν τοι οἵ H. γρ. τοὶ οἵ Vrat. b. — 232 πολέμοιο D. — 233 κορυθαιόλοϲ D. — 234 habet A in margine. αἶαν ἁμαρτοεπὲϲ βουγάϊε ποῖον ἔειπεϲ S Cant. Vrat. A. hic versus legitur N 824. — 235 μή τί AE Schol. A 522, Z 465. μεῦ H. — 236 οἶδε DG. — 238 οἶδ' ἐπὶ: ἠδ' ἐπ' Schol. C 514. ἠδ' ἐπὶ D post ras. οἶδ' ἐπ': ἠδ' ἐπ' D ex corr. LS Cant. Vrat. A. Schol. C 514. τινὲϲ πειρῶνται μεταγράψαι „ἠδ' ἐπὶ δεξιὰ ἠδ' ἐπ' ἀριϲτερὰ" Eust. 678, 52. βῶν ACDEGHS Apoll. Lex. 53, 25. Et. Mg. 608, 21. Zonar. Lex. 414. Hesych. III, 166. Cram. An. Ox. II, 328, 10; 420, 25; IV, 415, 28. Bekk. An. 654, 14. Schol. C 514. βοῶν Cram. An. Ox. II, 399, 3. βοῦν L Et. Mg. 204, 5. Zonar. Lex. 55. — 239 ἀζαλέην· τό AC. τό μοι ἐϲτὶ ACDGHL Eust. 1160, 8: τό μοί ἐϲτι E Apoll. Lex. 11, 24. Schol. C 514. ταλαύρηνον G Mor. — 240 libri ἐπαῖξαι cum Et. Gud. 396, 39; Bekk. Anecd. 654, 16. ἐπαΐξαι. γρ. καὶ ἐπαΐξειν A. hic versus in Cod. D et apud Eust. post 241 est collocatus. — 241 ἐνι D. ἐν E. ϲταδίῳ (η) S. ϲταδίῳ Cant. — 242 ϲε θέλω DH Schol. Λ 612. τοιοῦτον: τοῖον περ L. — 243 ὀπιπεύϲαϲ ACD: ὀπιπτεύϲαϲ EGHLS. τύχωμι AH Mor. Townl. τύχοιμι CDE bis GLS. γρ. δὲ καὶ τύχῳμι E 679, 41. τύχωμαι Et. Mg. 88, 35. — 244 ῥὰ CDGL.

A. c. 230 ἀπομηνίϲαϲ: Ἀρίϲταρχοϲ ἐπιμηνίϲαϲ Schol. V. conf. H. T. 199. — 238 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ βῶν ἀντὶ τοῦ ἀϲπίδα Didymus. Aristophanes βοῦν. τινὲϲ (Herodianus teste Schol. V) ἔξω τοῦ ν̄ βῶ, καὶ μήποτε πιθανῶϲ Didymus. ἐν τοῖϲ παλαιοῖϲ ἐγέγραπτο ΒΟΝ, ὅπερ οὐκ ἐνόηϲαν οἱ διορθωταί Schol. V. — 239 τό μοί ἐϲτι Aristarchus, conf. H. S. pg. 74. Eust. 679, 26 explicat διό μοι ἐϲτί. — 241 δηίῳ: δηίων Aristarchus. — 243 τύχωμι, conf. H. U. 250.

ἓξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸϲ ἀτειρήϲ·
ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῷ ϲχέτο. δεύτεροϲ αὖτε
Αἴαϲ διογενὴϲ προΐει δολιχόϲκιον ἔγχοϲ,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀϲπίδα πάντοϲ' ἐίϲην.
διὰ μὲν ἀϲπίδοϲ ἦλθε φαεινῆϲ ὄβριμον ἔγχοϲ,
καὶ διὰ θώρηκοϲ πολυδαιδάλου ἠρήρειϲτο·
ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμηϲε χιτῶνα
ἔγχοϲ· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
τὼ δ' ἐκϲπαϲϲαμένω δολίχ' ἔγχεα χερϲὶν ἅμ' ἄμφω
ϲύν ῥ' ἔπεϲον λείουϲιν ἐοικότεϲ ὠμοφάγοιϲιν,
ἢ ϲυϲὶ κάπροιϲιν, τῶν τε ϲθένοϲ οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδηϲ μὲν ἔπειτα μέϲον ϲάκοϲ οὔταϲε δουρί,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόϲ, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
Αἴαϲ δ' ἀϲπίδα νύξεν ἐπάλμενοϲ· ἣ δὲ διὰ πρὸ
ἤλυθεν ἐγχείη, ϲτρυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα.
ἀλλ' οὐδ' ὧϲ ἀπέληγε μάχηϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ,
ἀλλ' ἀναχαϲϲάμενοϲ λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε·
τῷ βάλεν Αἴαντοϲ δεινὸν ϲάκοϲ ἑπταβόειον
μέϲϲον ἐπομφάλιον· περιήχηϲεν δ' ἄρα χαλκόϲ.
δεύτεροϲ αὖτ' Αἴαϲ πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείραϲ
ἧκ' ἐπιδινήϲαϲ, ἐπέρειϲε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον,
εἴϲω δ' ἀϲπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέι πέτρῳ,
βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὃ δ' ὕπτιοϲ ἐξετανύϲθη
ἀϲπίδι ἐγχριμφθείϲ· τὸν δ' αἶψ' ὤρθωϲεν Ἀπόλλων.

V. l. 247 δια A. — 248 ἑβδομάτῃ δὲ ῥινῷ H. — 250 βάλλε D. πάντοϲε ἴϲην CHS. πάντοϲ'ε ἴϲην D. πάντοϲε ἴϲην A. — 251 ὄμβριμον CGH. — 254 ὃ δ' D. ὅδ' CGL. — 255 ἐκϲπαϲαμένω GHL. ἐκϲπαϲάμενοι E. — 257 ἢ A. κάπροιϲι CDEG. — 259 ἔρρηξε GL 2. man Townl. χαλκὸϲ S Townl.: χαλκὸν ACDEGHL. ἀνεγνάφθη G Mor. ἀνεγνάμφη Lips. — 260 ἣ δὲ C. διὰ πρὸ L: ceteri διαπρὸ. — 262 τυδείδην D et man. rec. γρ. τμήδην. ἀνακήκιεν Schol. Soph. Phil. 697. — 263 ὡϲ A: ceteri ὧϲ. κορυθαίολοϲ A. — 264 ἀναχαϲάμενοϲ E. — 265 τραχύν G. — 267 ἐπὸμφάλιον A. ἐπ' ὀμφάλιον G Cant. Mor. Vrat. A. Mosc. 1. περιήχηϲε DEG. — 268 δεύτερον H. λάαν G. — 269 ἐπέρηϲε A. — 271 ὅδ' CGHL. — 272 ἀϲπίδι ἐγχριμφθείϲ ACEGHLS. ἐγχριφθείϲ D: ἀϲπίδ' ἐνιχριμφθείϲ Mor.

A. c. 256, 257 τοὺϲ ϲτίχουϲ τούτουϲ οὐ προϲίενται ἔνιοι, ὥϲπερ οὐδὲ Ζηνόδοτοϲ Schol. A. — 259 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ϲ̄ χαλκόϲ Didymus, conf. Γ 348, Ρ 44. — 272 ἀρίϲταρχοϲ ἀϲπίδ' ἐνιχριμφθείϲ Didymus, conf. H. U. 127. αἶψ': οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ, οὐκ ἄψ Schol. V.

καί νύ κε δὴ ξιφέεϲϲ' αὐτοϲχεδὸν οὐτάζοντο,
εἰ μὴ κήρυκεϲ, Διὸϲ ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἦλθον, ὃ μὲν Τρώων, ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ταλθύβιόϲ τε καὶ Ἰδαῖοϲ, πεπνυμένω ἄμφω·
μέϲϲῳ δ' ἀμφοτέρων ϲκῆπτρα ϲχέθον, εἶπέ τε μῦθον
κῆρυξ Ἰδαῖοϲ, πεπνυμένα μήδεα εἰδώϲ·
μηκέτι παῖδε φίλω πολεμίζετε, μηδὲ μάχεϲθον·
ἀμφοτέρω γὰρ ϲφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντεϲ.
νὺξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέϲθαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ·
Ἰδαῖ', Ἕκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήϲαϲθαι·
αὐτὸϲ γὰρ χάρμῃ προκαλέϲϲατο πάνταϲ ἀρίϲτουϲ.
ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείϲομαι ᾗ περ ἂν οὗτοϲ.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
Αἶαν, ἐπεί τοι δῶκε θεὸϲ μέγεθόϲ τε βίην τε
καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατόϲ ἐϲϲι,
νῦν μὲν παυϲώμεϲθα μάχηϲ καὶ δηιοτῆτοϲ
ϲήμερον· ὕϲτερον αὖτε μαχηϲόμεθ', εἰϲ ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροιϲί γε νίκην·
νὺξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέϲθαι·
ὡϲ ϲύ τ' εὐφρήνῃϲ πάνταϲ παρὰ νηυϲὶν Ἀχαιούϲ,
ϲούϲ τε μάλιϲτα ἔταϲ καὶ ἑταίρουϲ, οἵ τοι ἔαϲιν·
αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄϲτυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτοϲ

V. L. 273 ξιφέεϲϲι G. — 275 τρῴων GL. ὃδ' CHL. — 277 μέϲϲον Harl. μέϲϲοι E. ἀμφοτέρω Mosc. 1. — 278 κῆρυξ ACGH: κήρυξ DL. — 279 μὴ κέ τι CD. μὴ δὲ CDGHL. μάχεϲθε Barocc. Mor. Gellius XIII, 25, 18. μάχεϲθαι L. — 280 ϲφῶϊ: ϲφῶε H. — 281 αἰχμηταὶ G Barocc. Mor. — 282 δ' omitt. H. — 284 ἕκτορα ACDLS: ἕκτορι EGH Lips. Ven. B. — 285 αὐτὸϲ: οὗτοϲ EL. ἐν ἄλλῳ οὗτοϲ γὰρ A. γὰρ: δὲ G 1. man. δὴ G ex corr. — 286 ᾗπερ ACD Townl.: εἴπερ GHLS. — 287 κορυθαιόλοϲ D. — 289 ἔγχεϊ EGL. φέρτατοϲ: φέρτεροϲ D. — 290 νῦν μὲν παύϲωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα G (πολέμου) Barocc. Harl. (νώ μὲν) Townl. ἐν ἄλλῳ νῦν μὲν παύϲωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα A. — 291 δ' αὖτε D. — 292 δῴη EGH. δώῃ CL. δῴῃ AS. δώιηι D. — 294 εὐφρήνῃϲ CEL. εὐφρῄνῃϲ H. εὐφράνῃϲ G Mor. τε εὐφρήνῃϲ Eust. 1121, 20. ἀχαιοὺϲ: ἀχαιῶν G. — 295 οἵ ϲοι G. οἵ τ' ἔαϲιν D.

A. c. 280 ϲφῶϊ: ϲφῶε Ixion teste Apollon. de Pronom. 114 A. — 282 asteriscus: κακῶϲ 293. — 289 πινυτήν Aristarchus ὀξυτόνωϲ. — 293 obelus cum asterisco: ὀρθῶϲ 282. — 295 ἀθετεῖται Aristonicus.

Τρῶας ἐυφρανέω καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
αἵ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
ὄφρά τις ὧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
ἠμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.
    ὣς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον
σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐυτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.
τὼ δὲ διακρινθέντε ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
ἤι', ὃ δ' ἐς Τρώων ὅμαδον κίε. τοὶ δὲ χάρησαν,
ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
καί ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ ἀελπτέοντες σόον εἶναι.
Αἴαντ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκῃ.
    οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρείδαο γένοντο,
τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρσενα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι.
τὸν δέρον ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα.

V. l. 297 τρῶας τ' C. εὐφρανέω CGHL. τρωιάδας A. τρωϊάδας CDGHL Townl. Vrat. b. c. ἑλκεσιπέπλους A. — 298 αἵ τέ μοι CDHL. δύσσονται G. — 299 δῶρα δ' ἄμ' G Mor. δῶρα δέ γ' Harl. Lips. δέ γ' et δ' ἄγ' E 682, 18. ἄγ' omitt. D 1. man. H. — 300 ὄφρά τις ACL. τίς G. τρῴων G. εἴπῃσιν καὶ αἰῶν χαλκοχιτώνων D et suprascr. χαιῶν τε τρώων τε. — 301 ἦ μὲν DEGLS Et. Mg. 141, 31. περὶ DGH. περι A. θυμοβόροιο A. — 302 ἢ δ' A. αὖτε φιλότητι S. ἠδὲ καὶ αὖ φιλότητι Et. Mg. 141, 31. διέτμαγον Mosc. 1. ἀρθμήσαντε ACEHL Et. Mg. 141, 31: ἀρθμήσαντες D Vrat. b. ἁρμοσθέντε G e glossa, conf. Schol. B. — 303 ὡς A. ἐΰτμήτω A. ἐυδμήτῳ E. εὐδμήτῳ G. — 306 οἱ δὲ διακρινθέντες E. διακριθέντε CGHL Lips. Townl. διακρινθέντες Pseudoplut. 116, 16. ὃ μὲν C. — 307 ἤϊε D. ἦϊ' G. ὅδ' CGL. ὁ δὲ τρώων· H. τρῴων L. ὅμαδον G. * δὲ χάρησαν: libri δ' ἐχάρησαν. — 309 ἀάπτους A. — 310 καί ῥ': καὶ δὴ E. ἀέλποντες G. ἀελπέοντες Hesych. I, 54. σόον: σῶον D Barocc. Mor. σῷον G. — 311 εὐκνήμιδες DGL. — 312 ἄγων D. ἆγον G. κεχαρηότα: κεκαφηότα Et. Mg. 492, 8 diserte. — 313 οἵδ' CL. — 315 ὑπερμενέϊ C. — 316 ἀμφὶ δ' Schol. μ 209. διέχευον (suprascr. α) A, conf. τ 421, Γ 270.

A. c. 298 δύσονται: γρ. δὲ καὶ θύονται, ὡς Ἡρωδιανός Schol. BL. — 304 ἐΰτμήτῳ: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ κ ἐΰκμήτωι Didymus. — 310 σόον, conf. Schol. I 681, Π 252.

μίϲτυλλόν τ' ἄρ' ἐπιϲταμένωϲ πεῖράν τ' ὀβελοῖϲιν,
ὤπτηϲάν τε περιφραδέωϲ, ἐρύϲαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύϲαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸϲ ἐδεύετο δαιτὸϲ ἐΐϲηϲ.
νώτοιϲιν δ' Αἴαντα διηνεκέεϲϲι γέραιρεν
ἥρωϲ Ἀτρείδηϲ, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόϲιοϲ καὶ ἐδητύοϲ ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖϲ ὁ γέρων πάμπρωτοϲ ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
Νέϲτωρ, οὗ καὶ πρόϲθεν ἀρίϲτη φαίνετο βουλή·
ὅ ϲφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήϲατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριϲτῆεϲ Παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνᾶϲι κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοί,
τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐΰρροον ἀμφὶ Ϲκάμανδρον
ἐϲκέδαϲ' ὀξὺϲ Ἄρηϲ, ψυχαὶ δ' Ἄϊδοϲ δὲ κατῆλθον·
τῶ ϲε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ' ἠοῖ παῦϲαι Ἀχαιῶν,
αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήϲομεν ἐνθάδε νεκροὺϲ
βουϲὶ καὶ ἡμιόνοιϲιν· ἀτὰρ κατακήομεν αὐτοὺϲ
τυτθὸν ἀπὸ πρὸ νεῶν, ὥϲ κ' ὀϲτέα παιϲὶν ἕκαϲτοϲ
οἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν.
τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντεϲ
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα

V. l. 317 μῖϲτῦλον δ' H. ἆρ DGL. ἀρ A. — 320 οὐδ' ἔτι A. — 321 νώτοιϲι E. — 322 εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 323 ἕντο L. ἔντο DGH. — 324 τοῖϲ δ' Eust. 1850, 19. πάμπρωτον Plut. Quaest. conviv. VII, 9, 1. ἤρξατο Eust. 1275, 61. μύθῳ Vrat. b. μῦθον Eust. 1850, 19. μύθουϲ Et. Mg. 785, 32, conf. I 93. — 326 ὅ, ϲφιν C. ὅϲ ϲφιν GL. ἔϋ φρονέων A. εὖ φρονέων CDEGHLS. ἐϋφρονέων nullus. — 327 ἀτρείδη (αι supra) A. ἀτρεῖδαί CGH Barocc. Mor. Harl. παναριϲτῆεϲ ἀχαιῶν L. παναχαιῶν A. — 328 γὰρ: μὲν S Cant. Mor. μὲν γὰρ G Harl. δὴ Vrat. b. 1. man. κάρη κομόωντεϲ A: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 329 κάμανδρον L Harl. — 330 ἄϊδοϲ δὲ ADH. — 331 τῶ ACL. τῷ DEH. τώ G. γε χρὴ H. — 332 νεκροὺϲ: πάνταϲ Et. Mg. 544, 24. — 333 ἡμιόνοιϲι H. κατακείομεν ACDEHL Lips. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. — 334 ἀπὸ πρὸ A. ἄπο πρὸ CDH. ἄπο προ S. ἀπόπρο GL Mor. ἀποπρὸ Cant. ἄπο πρὸ ἢ μᾶλλον ἀπόπρο E. — 335 ἄγει Schol. C 332. ὅταν CG. — 336 τύμβον δ' ἐκ πεδίου ἵνα χεύομεν Pseudoplut 156, 8. — 337 ἐκ πεδίου ACDGHLS Cant. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. ἐκ πεδίου ἢ μάλιϲτα ἐν πεδίῳ E 683, 34. προτὶ L.

A. c. 334 ἀπὸ πρὸ Herodianus: ἄπο πρὸ Aristarchus. — 334, 335 ἀθετοῦνται Aristonicus, conf. Schol. Δ 174, C 332. — 336 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ τ τύμβον τ' ἀμφι Didymus. — 337 ἐκ πεδίου: ἐν πεδίῳ Aristophanes, conf. ad 436.

πύργους ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε καί αὐτῶν,
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἥ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ,
δεινή, τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι.
τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
δεῦτ' ἄγετ', Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὅρκια πιστὰ
ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῶ οὔ νύ τι κέρδιον ἧμιν
ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.
ἦ τοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντῆνορ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,

V. L. 338 εἴλαρ H. αὐτῶν D ex corr. — 339 ἓν A. — 340 εἴῃ libri et Eustathius. — 342 ἦχ' Townl. Mosc. 1. 3. ἵππους E: ἵππον ACDGHL Barocc. Mor. Harl. Townl. Lips. Vrat. c. Mosc. 1. 3. ἱππονους S, i. e. ἵππον (ους). ἀντὶ τοῦ ἵππους D in margine. ἀμφὶς ἔουσα: γράφεται ἀμφὶς ἔχουσα V. — 343 ἐπιβρήσῃ DG. τρῴων L. — 344 ὡς A. οἵδ' CL. ὅδ' H. ἐπήνεσαν DGH. — 345 δ' αὖτ' DG. — 346 δεινή τε τραχεῖα G Mor. τε τρηχεῖα H. θύρῃσι ACDGH. ἑστίῃσιν S. ἑστίῃσι Cant. et suprascr. θύρῃσι. — 347 τοῖσι GH Lips. τοῖσι δὴ αὖτ' Vrat. b. ἀντίον ηὔδα A et γρ. ἦρχ' ἀγορεύειν. — 348 τρῷες L. — 349 ἐνι A. ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει D Vrat. b. 1. man. — 351 Ἀτρεΐδῃσιν: ἀργείοισιν Harl. νῦν: γρ. μὴ C man. rec. ὅρκια D. — 352 τῶ ACDL: τῷ EH. μαχόμεθα τῶ οὔ νύ τοι G. οὐ νύ τϊ H. ἧμιν AD. ἡμῖν ἢ ἧμιν E 684, 50. — 354 ὡς A. ἆρ GL. ἀρ A. καταρέζετο CDH. — 357 ἀντήνωρ D. τάδ' H et sup. ταῦτ'. — 358 ἀμείνονα: ἀμύμονα Townl. -- 359 ἀγορεύῃς G.

A. c. 340 εἴη: εἴῃ G. Hermannus ad Vigerum 906. idem Opusc. II, 32 inter εἴῃ et ἤῃ haesitat; sed legitima forma coniunctivi est ἤῃ, producto ε̄ in η, ut ἀνήῃ, θήῃ, σαπήῃ, φανήῃ. — 353 ἀθετεῖται Aristonicus. ἀρίσταρχος ἐκτελέεσθαι ἵνα ἂν μὴ Didymus. scripsit Aristarchus ἵν' ἄν, non ἐκτελέεσθ' ἵνα ἄν. — 359 εἰ δ' ἐτεὸν: οὕτως ἀρίσταρχος ἄλλοι δίχα τοῦ δ̄ εἰ ἐτεὸν Didymus.

ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεϲαν αὐτοί.
αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεϲϲι μεθ' ἱπποδάμοιϲ ἀγορεύϲω.
ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώϲω·
κτήματα δ', ὅϲϲ' ἀγόμην ἐξ Ἄργεοϲ ἡμέτερον δῶ,
πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
    ἦ τοι ὅ γ' ὣϲ εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖϲι δ' ἀνέϲτη
Δαρδανίδηϲ Πρίαμοϲ, θεόφιν μήϲτωρ ἀτάλαντοϲ,
ὅ ϲφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήϲατο καὶ μετέειπε·
[κέκλυτέ μευ Τρῶεϲ καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι κελεύει.]
νῦν μὲν δόρπον ἕλεϲθε κατὰ πτόλιν, ὡϲ τὸ πάροϲ περ,
καὶ φυλακῆϲ μνήϲαϲθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαϲτοϲ·
ἠῶθεν δ' Ἰδαῖοϲ ἴτω κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ
εἰπέμεν Ἀτρείδηϲ, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκοϲ ὄρωρε·
καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔποϲ, αἴ κ' ἐθέλωϲι
παύϲαϲθαι πολέμοιο δυϲηχέοϲ, εἰϲ ὅ κε νεκροὺϲ
κήομεν· ὕϲτερον αὖτε μαχηϲόμεθ', εἰϲ ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροιϲί γε νίκην.
    ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
[δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ ϲτρατὸν ἐν τελέεϲϲιν.]
ἠῶθεν δ' Ἰδαῖοϲ ἔβη κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ.
τοὺϲ δ' εὗρ' εἰν ἀγορῇ Δαναούϲ, θεράποντας Ἄρηοϲ,
νηὶ πάρα πρυμνῇ Ἀγαμέμνονοϲ· αὐτὰρ ὁ τοῖϲι
ϲτὰϲ ἐν μέϲϲοιϲιν μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ·

V. L. 361 τρώεϲϲι L. ἀγορεύω Lips. — 362 ἀπόφημι A. — 364 ἐπιθεῖναι: ἐπιδοῦναι Eust. 1335, 50. — 365 ὡϲ A. κατὰρ A. ἂρ GL. καταρέζετο CDH. — 367 ὅ, ϲφιν C. ὅϲ ϲφιν GL. ἔϋ φρονέων A. εὖ φρονέων CDEGHLS, conf. 326. μετέειπε C. — 368, 369 omitt. AH. ἐν ἄλλῳ καὶ ἐνταῦθα οὗτοι οἱ ϲτίχοι (368, 369) κεῖνται A in margine. — 368 τρῷεϲ L. — 370 κατὰ πτόλιν ACDGL Barocc. Vrat. c. A. Mosc. 1. 3. κατὰ πόλιν Mor. Vrat. b. κατὰ ϲτρατὸν EHS Cant. γρ. καταϲτρατὸν A. τοπάροϲ G. — 372 κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ ἀχαιῶν HL. — 373 ἀτρείδηϲ' DL. ἀτρείδηϲιν G. — 374 ἀλεξάνδρου G. ὄρωρε ACG. — 375 αἴ κ' ἐθέλωϲι ACDEGHL. αἴκε θέλωϲι S Cant. Vrat. b. — 376 παύϲεϲθαι Vrat. b. — 377 κείομεν ACDH Mor. Barocc. Townl. Lips. Mosc. 1. κήομεν L. μαχηϲόμεθ' ACDHLS: μαχεϲϲόμεθ' EG Mor. Barocc. — 378 δώῃ GH. δώη CL. δῴη AES. δώιηι D. — 379 ὡϲ A. οἵδ' CGL. * ἠδὲ πίθοντο: libri ἠδ' ἐπίθοντο. — 380 omitt. AD 1. man. L: habent CD in marg. man. rec. EGHS cum aliis. ἐν ἄλλῳ καὶ οὗτοϲ ὁ ϲτίχοϲ A in margine. ἕλοντο C. — 382 εἰν: ἐν D. — 383 παρὰ CDGHL. παρα A. πρυμνῇ Schol. A 490: πρύμνῃ libri. ὁ ACDGHL. τοῖϲι ACDGH. — 384 μέϲϲοιϲϊ CDG. κήρυξ L.

Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριϲτῆεϲ Παναχαιῶν,
ἠνώγει Πρίαμόϲ τε καὶ ἄλλοι Τρῶεϲ ἀγαυοὶ
εἰπεῖν, αἴ κέ περ ὔμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκοϲ ὄρωρε·
κτήματα μέν, ὅϲ' Ἀλέξανδροϲ κοίληϲ ἐνὶ νηυϲὶν
ἠγάγετο Τροίην δ', ὡϲ πρὶν ὤφελλ' ἀπολέϲθαι,
πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔ φηϲιν δώϲειν· ἦ μὴν Τρῶέϲ γε κέλονται.
καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἰπεῖν ἔποϲ, αἴ κ' ἐθέλητε
παύϲαϲθαι πολέμοιο δυϲηχέοϲ, εἰϲ ὅ κε νεκροὺϲ
κήομεν· ὕϲτερον αὖτε μαχηϲόμεθ', εἰϲ ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροιϲί γε νίκην.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
μήτ' ἄρ τιϲ νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέϲθω
μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δὲ καὶ ὃϲ μάλα νήπιόϲ ἐϲτιν,
ὡϲ ἤδη Τρώεϲϲιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἐπίαχον υἷεϲ Ἀχαιῶν

V. l. 385 habet A in margine. ἀτρείδη ACDH Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. ἀτρείδα Mor. ἀτρεῖδαι GLS. τὲ καὶ CH. ἀριϲτῆεϲ παναχαιῶν ACGHS Mor. Cant. Barocc. Lips. εὐκνήμιδεϲ ἀχαιοί DL. ἐϋκνήμιδεϲ ἀχαιοί Vrat. b. c. Mosc. 1. 3. pro var. lect. — 386 τρῷεϲ L. — 387 εἰπέμεν C. αἴ κε περ AL. αἴ κέν πωϲ G. ὔμμι AD. — 388 ὄρωρε ACGH. — 389 ὅϲϲ' AH. κοίλαιϲ G. ἐνι A. νηυϲὶ D. — 390 τροίηνδε L. ὄφελλ' DL. — 391 δόμεναι: δώϲειν E. — 393 οὐ φηϲὶν AD. οὔ φηϲὶν H. οὔ φηϲι E. ἦ μὴν ACGHL Cant. Harl. Townl.: ἤ μιν DES. τρῷεϲ L. — 394 ἠνώγεον ACDGHLS Schol. Ο 725. ἠνώγειον Schol. Π 8. ἠνώγην Mor. vulgo ἠνώγειν. κε θέλητε D. — 395 παῦϲαι δὴ πολέμοιο G. δυϲηχέοϲ A. — 396 κείομεν ACDH Lips. Vrat. b. κήομεν GL. μαχεϲϲόμεθ' Mor. Barocc. — 397 δώη H. δώη CL. δῴη ADS. — 398 ὡϲ A. οἵδ' CGL. ἀκῆν G. — 400 μὴ γάρ τιϲ GH Barocc. Mor. μητάρ τιϲ D. — 401 γνώτω δὲ G. ἐϲτι C. ἐϲτὶ G. — 402 τρῴεϲϲιν L. — 403 ὡϲ A. οἳ δ' E. οἵδ' CGL.

A. c. 393 οὕτωϲ ἦ μὴν (non ἤ μιν) Didymus. ita etiam Herodianus, qui comparat Β 291 ἦ μὴν καὶ πόνοϲ ἐϲτίν. — 394 ἠνώγεον librorum optimorum et Schol V ad Π 8 firmatur auctoritate, neque ulla est causa cur ab his recedamus et praesens ἀνωγέω pro grammaticorum commento habeamus. ut enim a γέγωνα invenitur imperfectum ἐγεγώνει, ἐγεγώνεον, γέγωνε (vid. H. T. 217), ita ab ἄνωγα ἠνώγει, ἠνώγεον, ἄνωγε. de ἠνώγεον olim dubitavi (H. T. 194), nunc in tanto librorum consensu dubitatio nulla potest esse. — 396 κείομεν, conf. H. U. 159. — 398, 399 ὁ ἀϲτερίϲκοϲ, ὅτι ἐντεῦθεν μετάκεινται εἰϲ τὴν ἀποπρεϲβείαν (Ι 693 et 696) Aristonicus. — 396 ἀρίϲταρχοϲ τεθνηιώτων, ἄλλοι δὲ τεθνειώτων Didymus.

μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ἰδαῖ', ἦ τοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαιέμεν οὔ τι μεγαίρω·
οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνηώτων
γίγνετ', ἐπεί κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα.
ὅρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
ὣς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
οἳ δ' ἕατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὁππότ' ἄρ' ἔλθοι
Ἰδαῖος· ὃ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε
στὰς ἐν μέσσοισιν, τοὶ δ' ὡπλίζοντο μάλ' ὦκα,
ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐυσσέλμων ἀπὸ νηῶν
ὠτρύνοντο νέκυς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο
οὐρανὸν εἰσανιών· οἳ δ' ἤντεον ἀλλήλοισιν.
ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα,

V. l. 404 ἀγασάμενοι E. — 405 ἂρ ADGL. — 407 οὕτω Eust. 25, 44; sed 687, 10 οὕτως. — 408 ἀμφι AD. νεκροῖσι DEG. κατακαιέμεν: κατακηέμεν GLS. κατακειέμεν CH Townl. Vrat. b. Mosc. 1. κατακειέμεν' E. κατακαιόμεν D. — 409 κατατεθνειώτων ACDS Et. Mg. 791, 20. Rhet. Gr. III, 155, 15. — 410 γίγνετ' ALS: γίνετ' CDGH Rhet. Gr. III, 155, 16. γίνεται E. μελησέμεν C et man. rec. γρ. μειλισσέμεν. — 412 ὡς A. θεοῖσι D. — 413 προτὶ: ποτὶ S. — 414 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. τρῷες L. — 415 ὁμηγυρέες L. προτιδέγμενοι D 1. man. ὁππότ' ἄρ' DH. ὁππότ' ἂρ A(ἀρ) CL Cant. Harl. Towril. Vrat. c. A. Mosc. 1. 3. ὁππόταν G. ἔλθοι [η] S. — — 416 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἂρ DGL. ἀρ A. ἀπέειπε ACDGH. — 417 μέσσοισϊ H. — 418 ἀμφότεροι [ον] L Vrat. c. 1. man. ἀμφοτέρων Mosc. 3. — 419 ἐϋσέλμων DG. γρ. ἐκαρτύναντο φάλαγγας L. — 420 ὤτρυνον ACHLS. ὄτρυνον DG. νέκυας τ' ADGHLS. νεκυάς τ' C. — 422 ἀκαλαρρειτᾶο A. ἀκαλαρείταο βαθυρόου Et. Mg. 44, 36. — 423 εἰς ἀνιών A. οἳ δ' D. οἵδ' [ὦς] CGHL. ἀλλήλοισι D. — 424 χαλεπὸν C Vrat. b. χαλεπὸν S. — 425 ἄπο ADEGL Bekk. An. 834, 26. ἀπο CH.

A. c. 420 ἀρίσταρχος νέκῦς ἐκτεταμένως καὶ ὀτρύνοντο οὐκ ὄτρυνον Didymus. — 425 ἄπο Herodianus.

δάκρυα θερμὰ χέοντεϲ, ἀμαξάων ἐπάειραν.
οὐδ' εἴα κλαίειν Πρίαμοϲ μέγαϲ· οἳ δὲ ϲιωπῇ
νεκροὺϲ πυρκαϊῆϲ ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήϲαντεϲ ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
ὣϲ δ' αὔτωϲ ἑτέρωθεν ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοὶ
νεκροὺϲ πυρκαϊῆϲ ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήϲαντεϲ ἔβαν κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ.
ἦμοϲ δ' οὔτ' ἄρ πω ἠώϲ, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμοϲ ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸϲ ἤγρετο λαὸϲ Ἀχαιῶν,
τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντεϲ
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχοϲ ἔδειμαν
πύργουϲ θ' ὑψηλούϲ, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖϲι πύλαϲ ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίαϲ,
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλαϲίη ὁδὸϲ εἴη·
ἔκτοϲθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ ϲκόλοπαϲ κατέπηξαν.
ὣϲ οἳ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀϲτεροπητῇ
θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
τοῖϲι δὲ μύθων ἦρχε Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τίϲ ἐϲτι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,

V. L. 426 ἀμαξάων ADLS Mor. Cant. ἁμαξάων CEGH. ἐπάειραν A. — 427 οἳ δὲ C. ἐν ἄλλῳ ἀλλὰ ϲιωπῇ A. — 428 πυρκαιῆϲ A. πυρκαῖηϲ S. ἐπενήνεον: γρ. καὶ ἐπινήνεον, καὶ ἔϲτιν ἰακόν A. — 429 προτὶ ACDHL: ποτὶ GS. — 430 ὡϲ A. αὔτωϲ A. αὔτωϲ GHL. εὐκνήμιδεϲ DGH. — 431 πυρκαϊῆϲ A. — 432 ἐπι A. — 433 οὔτάρ A. — 434 τῆμοϲ δ' ἀμφὶ Barocc. Mor. ἆρ L. ἀρ A. * ἤγρετο: libri ἔγρετο. — 436 ποτὶ: κατὶ H (sic). — 437 πύργουϲ θ': θ' omitt. ADHL Cant. Lips. Vrat. c. Mosc. 1. 3. εἶλαρ H. εἰλαρ A. τὲ A. — 438 ἐνεποίεον A. — 440 ἐπ': ἐν S Cant. ὤρυξαν EG. — 441 ἐν: περὶ HS Cant. — 442 οἳ μὲν C. κάρη κομόωντεϲ AH: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 443 παρ AD. — 444 χαλκοχιτώνων A. — 445 μῦθον D. — 446 τϊϲ ἐϲτὶ CEH. τίϲ ἐϲτὶ G.

A. c. 428 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ πυρκαϊὰϲ (sic) κατὰ γενικὴν Didymus, idem αἱ δὲ Ζηνοδότου (cf. H. T. 54, n. 82) πυρκαϊῇ, καὶ ἔϲτι χαριέϲτερον. — 434 antiqua scriptura ЄΓΡЄΤΟ pro ἤγρετο grammaticos veteres in errorem induxit, ut omitterent ε in η convertere. nam ἔγρετο aoristus ab ἐγείρω sententiae non convenit, ἀγείρω autem ἤγρετο facit, vel si augmentum neglexeris ἄγρετο, conf. Ω 789. — 436 Aristophanes ἐν πεδίῳ. — 443—464 ἀθετοῦνται ϲτίχοι κβ' Aristonicus. ἠθέτουν οἱ περὶ Ζηνόδοτον καὶ Ἀριϲτοφάνη καὶ αὐτὸϲ Ἀρίϲταρχοϲ Schol. AV, conf. Schol. M 17.

ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοιςι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
οὐχ ὁράᾳς ὅτι δὴ αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
τεῖχος ἐτειχίςςαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλαςαν, οὐδὲ θεοῖςι δόςαν κλειτὰς ἑκατόμβας;
τοῦ δ' ἦ τοι κλέος ἔςται ὅςον τ' ἐπικίδναται ἠώς·
τοῦ δ' ἐπιλήςονται, τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἥρῳ Λαομέδοντι πολίςςαμεν ἀθλήςαντε.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήςας προςέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ὢ πόποι ἐννοςίγαι' εὐρυςθενές, οἷον ἔειπες.
ἄλλός κέν τις τοῦτο θεῶν δείςειε νόημα,
ὃς ςέο πολλὸν ἀφαυρότερος χεῖράς τε μένος τε·
ςὸν δ' ἦ τοι κλέος ἔςται ὅςον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
οἴχωνται ςὺν νηυςὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι,
αὖτις δ' ἠιόνα μεγάλην ψαμάθοιςι καλύψαι,
ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
δύςετο δ' ἠέλιος, τετέλεςτο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν,
βουφόνεον δὲ κατὰ κλιςίας καὶ δόρπον ἕλοντο.
νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέςταςαν οἶνον ἄγουςαι

V. L. 448 ὅτι DEGL. OTI Ambros. ὅτε ACH Townl. Lips. Schol. M 4. * δὴ αὖτε: libri δ' αὖτε. κάρη κομόωντες AH: ceteri καρηκομόωντες. — 449 ἐτειχίςαντο CEGH Schol. M 4. ἐτεκτήναντο Hesychius III, 152. ἄμφι D. — 452 * δ' ἦ τοι: vulgo δ' ἤτοι. δή τοι AGH. ὅςον: ὅςην (ο) A. OCHN Ambros. ὅςςον τ' ἐπιςκίδναται G. τ' omitt. L. — 452 τό τ' ἐγὼ A Ambros. L Schol. Φ 446. ὅτ' ἐγὼ CDGHS. — 453 ἥρωϊ CDGHL Schol. ν 35, ο 157. ἥρωι AS Cant. Barocc. ἥρῳ E. ἀθλήςαντε ACDS: ἀθλήςαντες GHL Barocc. Mor. Vrat. b. — 454 τόνδε GHL. νεφεληγερέτα A. — 455 ἐνοςίγαιε G. ἔειπας C. ἔειπας (ες) L. — 456 ἄλλός A. κέν: δή E. — 458 ςὸν: ςοὶ S. τοῦ L. δή τοι DE 691, 1 et 19 LS Vrat. b. A. Mosc. 1. 3. ὅςην (ο) A. OCHN Ambros. τ' omitt. L. — 459 ἄγρει μὲν Mosc. 3. ὅταν CDGL. κάρη κομόωντες AH: ceteri καρηκομόωντες. — 460 οἴχονται GH Mor. Barocc. Townl. Vrat. A. — 461 κατάχευε L. κατέχευε H. καταχεύςω G. καταχεῦςαι Mor. Lips. — 462 αὖθις C. αὖτίς τ' S. καλύψω G. — 464 οἳ μὲν C. — 465 δύςετό τ' CHL Lips. δύςςετό τ' DE bis. δύςετο τ' (δ) A. δύςςατο δ' G. — 467 παρέςταςαν: παρέτρεςαν Schol. O 705.

A. c. 451 ὅςον Zenodotus. ἀρίςταρχος ὅςην, ἄλλοι δὲ ὅςον Didymus. — 452 ἀρίςταρχος τὸ ἐγὼ Didymus. — 453 ἥρῳ Aristarchus διςυλλάβως, hic et Θ 483.

πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰηϲονίδηϲ Εὔνηοϲ,
τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήϲονι, ποιμένι λαῶν.
χωρὶϲ δ' Ἀτρείδῃϲ, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
δῶκεν Ἰηϲονίδηϲ ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοί,
ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι ϲιδήρῳ,
ἄλλοι δὲ ῥινοῖϲ, ἄλλοι δ' αὐτῇϲι βόεϲϲιν,
ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεϲϲι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
δαίνυντο, Τρῶεϲ δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι·
παννύχιοϲ δέ ϲφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺϲ
ϲμερδαλέα κτυπέων· τοὺϲ δὲ χλωρὸν δέοϲ ᾕρει·
οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδιϲ χέον, οὐδέ τιϲ ἔτλη
πρὶν πιέειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέι Κρονίωνι.
κοιμήϲαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

ΙΛΙΑΔΟϹ Θ.

Ἠὼϲ μὲν κροκόπεπλοϲ ἐκίδνατο πᾶϲαν ἐπ' αἶαν,
Ζεὺϲ δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήϲατο τερπικέραυνοϲ

V. L. 470 ἀτρείδῃϲ' DEGHL. — 472 ἔνθεν: ἔνθ' D Et. Gud. 603, 17. ἂρ DEGL. ἀρ A. κάρη κομόωντεϲ AH, ut 459. — 474 δέ: δ' ἐν G Mor. Barocc., conf. H. U. 60. ῥηνοῖϲ D. αὐτῇϲι ADEGHL: αὐτοῖϲι C Bekk. An. 834, 13. Maxim. Tyrius Diss. XXXIX, 1. Philemo 233, 20. Eust. 1012, 33. βόεϲϲι C. — 475 ἀνδραπόδοιϲ Et. Mg. 146, 45. — 476 κάρη κόμόωντεϲ AH. — 477 τρῷεϲ L. — 478 παννύχιον Schol. Θ 2. ϲφι DG Schol. Θ 2. — 482 κοιμίϲϲαντ' L. ἂρ DEGL. ἀρ A.

A. c. 474 ἀυτῇϲι Aristarchus, conf. Aristonicum. — 475 ἀθετεῖται Aristonicus. ἡ τῶν ἀνδραπόδων λέξιϲ νεωτερική ἐϲτι κατὰ τοὺϲ παλαιούϲ. διὸ καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ καὶ Ζηνόδοτοϲ ἠθέτουν τὸ ἔποϲ, ἐν ᾧ κεῖται ἡ λέξιϲ αὕτη Eust. 692, 21. ἀνδραπόδεϲϲι: ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ο ἀνδραπόδοιϲι Didymus. τινὲϲ δὲ ἀνδραπόδοιϲι γράφουϲιν Eust. 692, 24. — 481 πρὶν πιέειν: ἀρίϲταρχοϲ πιέμεναι πρὶν λείψω (sic) Didymus. — 482 Ζηνόδοτοϲ καὶ τοῦτον καὶ τὸν πρῶτον τῆϲ ἑξῆϲ ῥαψῳδίαϲ ἦρκε ϲτίχον Schol. AB.

A. c. 1 Ζηνόδοτοϲ μετατίθηϲι τὴν ἀνατολὴν κάτω πρὸϲ τὸ „οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο“ (53) Aristonicus, conf. Schol. ad Θ 53 et Düntzer. Zenod. p. 154.

ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
    κέκλυτέ μευ πάντές τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι·
[ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.]
μήτέ τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτέ τις ἄρσην
πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσι,
πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὔλυμπον δέ·
ἤ μιν ἑλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
τόσσον ἔνερθ' Ἀίδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσετ' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἁπάντων.
εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι·
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίον δὲ
Ζῆν', ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσσῃ·

V. L. 4 ὑπὸ ACEG Barocc. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1. ὑπο DHL: ἅμα S. ἤκουον DL. — 5 πάντές τε A. πάντες τὲ C. πάντες θεοὶ DG. — 6 omitt. AD, qui habet in marg. man. recent. scriptum. — 7 μήτέ τις οὖν AEH Apoll. de Synt. 25, 19. μήτε τῖς οὖν C. τόγε libri mei praeter L, in quo abest τόγε, cum Apoll. de Synt. 25, 19. Lucian. 44, 6: τόδε Schol. C 514. Maxim. Tyr. Diss. XXXII, 7. μήτέ τις CEH Apoll. de Synt. 25, 19. — 11 δαναοῖσι ACDEGL. — 12 κατα A. οὔλυμπον δὲ A. — 13 ἤ μιν L. ἥ μὶν DG. ἐς: εἰς E. — 14 ἧχι AEH Plato Phaed. 112 A. Et. Mg. 188, 7. — 16 ἔνερθ' ἀΐδαο Plutarchus de Facie in orb. lunae 25. ὅσσον G. οὐρανὸς ἔστ' ACL. — 17 γνώσσετ' G. ὅσσον G. κράτιστος CG. — 18 εἴ δ' L. πειρήσεσθε Rhet. Gr. III, 144, 25. εἰδῆτε Townl. — 19 χρυσείην ἐ G. ἐξουρανόθεν A. — 20 πάντες τ' C. — 21 ἂν: ἄν μ' S Mosc. 1. ἐρύσητ' G. πεδίον δὲ A. — 22 μήστωρ': πάντων Aristoteles περὶ ζώων κινήσεως 4. κάμητε HL Vrat. b. γρ. καὶ πάθοιτε A. — 23 ἀλλ' ὅτε κεν Pseudoplut. 125, 27. ἐρύσαι G. ἐρῦσσαι H. — 24 αὐτῆι κεν θαλάσσηι D.

A. c. 7 θεὸς: ἀρίσταρχος θεῶν Didymus. — 10 ἀπάνευθε: ἐν τῇ ἀριστοφάνους ἀπάτερθε, Ζηνόδοτος μετόπισθε Didymus. — 23 πρόφρων: πρόσσω Ptolemaeus Oroandae. ἐθέλοιμι: ἀρίσταρχος ἐθέλωμι Didymus.

ϲειρὴν μέν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
δηϲαίμην, τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
τόϲϲον ἐγὼ περί τ' εἰμὶ θεῶν περί τ' εἴμ' ἀνθρώπων.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ
μῦθον ἀγαϲϲάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶϲ ἀγόρευϲεν.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εὖ νυ καὶ ἡμεῖϲ ἴδμεν ὅ τοι ϲθένοϲ οὐκ ἐπιεικτόν·
ἀλλ' ἔμπηϲ Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήϲαντεϲ ὄλωνται.
ἀλλ' ἤ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὡϲ ϲὺ κελεύειϲ·
βουλὴν δ' Ἀργείοιϲ ὑποθηϲόμεθ', ἥ τιϲ ὀνήϲει,
ὡϲ μὴ πάντεϲ ὄλωνται ὀδυϲϲαμένοιο τεοῖο.
τὴν δ' ἐπιμειδήϲαϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
θάρϲει τριτογένεια, φίλον τέκοϲ· οὔ νύ τι θυμῷ
πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἤπιοϲ εἶναι.
ὣϲ εἰπὼν ὑπ' ὄχεϲφι τιτύϲκετο χαλκόποδ' ἵππω,
ὠκυπέτα, χρυϲέῃϲιν ἐθείρῃϲιν κομόωντε,
χρυϲὸν δ' αὐτὸϲ ἔδυνε περὶ χροΐ, γέντο δ' ἱμάϲθλην
χρυϲείην εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήϲετο δίφρου.
μάϲτιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέϲθην

V. L. 25 περìῤῥῖον C. περìρίον (ρ supra) D. περϊρρῖον H. περìῤῥίον S. περì ῥύον L. — 26 τά δέ κ' αὖθι Pseudoplut. 125, 27. μετήιορα C. — 27 ὅϲϲον Pseudoplut. 131, 12. εἰμι et εἰμ' A. — 28 ὡϲ A. οἵδ' CGL. ἄρ S. ἀκῆν G. — 29 ἀγόρευϲεν ACGHS Cant. Mor. Vrat. b. c. Mosc. 1. 3. ἀγόρευε D. ἀγόρευεν L. — 32 εὖ νῦν G. ὅτι ϲθένοϲ G. — 34 οἵ κεν C et man. rec. γρ. εἰ. — 35 ὡϲ ϲὺ AL Vrat. b. εἰ ϲύ DEGHS. ἤ ϲὺ C. — 37 ὄλονται L. ὀδυϲϲομένοιο L Vrat. b. A. — 38 νεφεληγερέτα A. — 39 οὐ νύ τϊ DHL. οὐ νύ τοι E. οὔ τοι θυμῷ G. — 40 ἥπιοϲ DG. — 41 ὡϲ A. ὑπόχεϲφι DH. τϋτῖϲκετο H. — 42 χρυϲείῃϲιν ἐθείρῃϲι κομόωνται D. χρυϲείῃϲιν ἐθείρῃϲι E. κομόωντάϲ (ε supra) L. 44 ἐΰτυκτον C. ἐπεβήϲετο CDS Cant. Mor. ἐπϊβήϲετο H. ἐπεβήϲετο (α supra) A. ἐπεβήϲατο GL. — 45 μάϲτιξέν τ' S Cant. ἐλάαν G. * ἀέκοντε: libri ἄκοντε.

A. c. 25, 26 Ζηνόδοτοϲ ἀμφοτέρουϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 28—40 ἀθετοῦνται ϲτίχοι ιγ' ὅτι ἐξ ἄλλων τόπων μετάκεινται Aristonicus. — 29 ἀγαϲϲάμενοι: γράφεται καὶ φραϲϲάμενοι· μᾶλλον δὲ τὸ ἀγαϲϲάμενοι τοῖϲ ἑξῆϲ ϲυνᾴδει Schol. A, conf. Schol. Ι 694. — 32—34 asterisci: ὀρθῶϲ 463—465. in codice versibus 28—34 asterisci sunt adpicti. — 35 ὡϲ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ εἰ ϲύ κελεύειϲ Didymus. — 37 οὐδὲ ἐν τῇ Ζηνοδότου ἐφέρετο (Cod. δὲ ὁ φέρων) Didymus. — 39, 40 asterisci: ὀρθῶϲ Χ 183, 184.

μεϲϲηγὺϲ γαίηϲ τε καὶ οὐρανοῦ ἀϲτερόεντοϲ.
Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Γάργαρον· ἔνθα δέ οἱ τέμενοϲ βωμόϲ τε θυήειϲ.
ἔνθ' ἵππουϲ ἔϲτηϲε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
λύϲαϲ ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν.
αὐτὸϲ δ' ἐν κορυφῇϲι καθέζετο κύδεϊ γαίων,
εἰϲορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν.
οἳ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
ῥίμφα κατὰ κλιϲίαϲ, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήϲϲοντο·
Τρῶεϲ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὡπλίζοντο,
παυρότεροι· μέμαϲαν δὲ καὶ ὧϲ ὑϲμῖνι μάχεϲθαι,
χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
πᾶϲαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔϲϲυτο λαόϲ,
πεζοί θ' ἱππῆέϲ τε· πολὺϲ δ' ὀρυμαγδὸϲ ὀρώρει.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἐϲ χῶρον ἕνα ξυνιόντεϲ ἵκοντο,
ϲύν ῥ' ἔβαλον ῥινούϲ, ϲὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀϲπίδεϲ ὀμφαλόεϲϲαι
ἔπληντ' ἀλλήλῃϲι, πολὺϲ δ' ὀρυμαγδὸϲ ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
ὄφρα μὲν ἠὼϲ ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαόϲ.
ἦμοϲ δ' ἠέλιοϲ μέϲον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,

V. l. 47 ἵκανε DEG Schol. Ξ 283. πολλυπίδακα G. — 48 ἔνθα δέ ADGHLS Schol Γ 320. Cram. An. Ox. II, 329, 4: ἔνθα τέ C. — 50 λύϲαϲ δ' H. ἐξοχέων D. κατὰ ACE: περὶ GHLS Cant. Barocc. Harl. Vrat. b. Mosç. 1. περι D, conf. Ε 776, ubi omnes περὶ exhibent. πολὺν D 1. man. G. πολλὴν C. — 52 τρῴων L. — 53 οἵδ' CGL. κάρη κομόωντεϲ AH: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 54 κατα D. ἀπο A. — 55 τρῷεϲ L. αὖθ' ACD EHLS Harl. Townl. Vrat. b. αὖ G. ὡπλίζοντο libri mei cum Eust. — 56 ὧϲ: libri ὡϲ. A ὡϲ. ὑϲμίνῃ DGL. — 57 καὶ προ D. — 59 θ' omitt. Cant. ὀρυγμαδὸϲ C 1. man. GH. — 60 οἳ δ' L. οἵδ' CH. δὴ ἐϲ D. ἵκοντο: ἵκανον L. γρ. ἵκανον A. γρ. καὶ ἵκανον Mosc. 1. — 61 ῥηνοὺϲ D. ϲυν δ' D. — 62 χαλκεοθωρήκων A. αὐτὰρ CDG. — 63 ἔμπληντ' Mosc. 3. ἀλλήλοιϲι Cant. ὀρυγμαδὸϲ CD post ras. GH. — 64 ἔνθ' ἅμα οἰμωγή G Ammon. de Diff. s. v. ἅμα. ἔνθ' ἅμ' C, conf. Δ 450. ἔνθ' ἄρα L. — 65 τὲ καὶ AC. τε omitt. Ammon. l. l. conf. Δ 451. — 67 πίπτε ACDEGHL.

A. c. 48 ἔνθα τε G. Hermannus ad Hymn. in Ven. 59; conf. Ζ 245, 240, Ψ 680. — 54 τινὲϲ γράφουϲι τοὶ δ' αὐτόθι θωρήϲϲοντο Schol. A. — 55 ὡπλίζοντο: ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ο ὁπλίζοντο Didymus, conf. H. T. 424. — 68 ἀμφιβεβήκει: γρ. ϲὺν τῷ ν ἀμφιβεβήκειν, conf. H. T. 194 sq.

καὶ τότε δὴ χρύϲεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέοϲ θανάτοιο
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἕλκε δὲ μέϲϲα λαβών, ῥέπε δ' αἴϲιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρεϲ ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἑζέϲθην, Τρώων δὲ πρὸϲ οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.
αὐτὸϲ δ' ἐξ Ἴδηϲ μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ
ἧκε ϲέλαϲ μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντεϲ
θάμβηϲαν, καὶ πάνταϲ ὑπὸ χλωρὸν δέοϲ εἷλεν.
ἔνθ' οὔτ' Ἰδομενεὺϲ τλῆ μίμνειν οὔτ' Ἀγαμέμνων,
οὔτε δύ' Αἴαντεϲ μενέτην, θεράποντεϲ Ἄρηοϲ·
Νέϲτωρ οἶοϲ ἔμιμνε Γερήνιοϲ, οὖροϲ Ἀχαιῶν,
οὔ τι ἑκών, ἀλλ' ἵπποϲ ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῷ
δῖοϲ Ἀλέξανδροϲ, Ἑλένηϲ πόϲιϲ ἠυκόμοιο,
ἄκρην κὰκ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχεϲ ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύαϲι, μάλιϲτα δὲ καίριόν ἐϲτιν.
ἀλγήϲαϲ δ' ἀνέπαλτο, βέλοϲ δ' εἰϲ ἐγκέφαλον δῦ,
ϲὺν δ' ἵππουϲ ἐτάραξε κυλινδόμενοϲ περὶ χαλκῷ.
ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηορίαϲ ἀπέταμνε
φαϲγάνῳ ἀίϲϲων, τόφρ' Ἕκτοροϲ ὠκέεϲ ἵπποι
ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν θραϲὺν ἡνίοχον φορέοντεϲ,
Ἕκτορα. καί νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεϲϲεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόηϲε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·

V. L. 69 καὶ τότε δή: αὐτὸϲ δὲ Euseb. Praep. Evang. XIII, 13, 59. — 70 ἐν δὲ τίθει A. ἔνθ' ἐτίθει L. τανηλεγέοϲ A. — 71 τρῴων L. — 72 μέϲα G. — 73 πουλυβοτείρηι A. πολυβοτείρη D. — 74 τρῴων L. — 76 οἳ δὲ CD. — 77 ὑπο ACDH. εἷλεν: ἥρει L. ἐν ἄλλῳ δέοϲ ἥιρει A. — 79 οὐδὲ δύ' D. οὔτ' αἴαντε δύω C. οὐδ' αἴαντε μενέτην Mor. αἴαντε Vrat. A. — 80 δ' οἶοϲ GLS. „ante οἶοϲ deest δ' in Mosc. 1. binis Vindob." Heyne. — 83 κακκορυφὴν CDEGL. κάκκοφυφὴν H. ὅθί τε H. ἵνα τε Aristoteles περὶ ζώων γενέϲεωϲ V, 5. τε omitt. C 1. man. ἐϲτι D. — 86 ϲυνδ' C. περι A. — 87 παρηορέαϲ L. παρηορῆαϲ G. παρηορίαϲ Eust. 700, 40; 702, 58. Cram. Epim. 406, 22. Et. Gud. 521, 35. ἀπέταμνε ACEL Et. Gud. 521, 35. ἀπέταμνεν Cram. Epim. 406, 22: ἀπέτεμνε DGHS Cant. Lips. Mor. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. Cram. Epim. 177, 8. ἀπέτεμνεν Schol. Π 474. — 89 φέροντεϲ G. — 90 ἀπο DG. — 91 ἂρ DGL. ἀρ A.

A. c. 73, 74 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 74 ἑζέϲθην: ἐν ἐνίοιϲ διὰ τοῦ ε̅ ἕζεϲθεν Schol. A. τὸ δὲ ἑζέϲθην ἀντὶ τοῦ ἕζεϲθεν, ὡϲ ἄερθεν. ὅμοιον δέ ἐϲτι τῷ „μιάνθην αἵματι μηροί" (Δ 146) Schol. BL. — 81 ἐτείρετο: ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων ἐδάμνατο Didymus.

cμερδαλέον δ' ἐβόηcεν ἐποτρύνων Ὀδυcῆα·
    διογενὲc Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυccεῦ,
πῇ φεύγειc μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸc ὣc ἐν ὁμίλῳ;
μή τίc τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ.
ἀλλὰ μέν', ὄφρα γέροντοc ἀπώcομεν ἄγριον ἄνδρα.
    ὣc ἔφατ', οὐδ' ἐcάκουcε πολύτλαc δῖοc Ὀδυccεύc,
ἀλλὰ παρήιξεν κοίλαc ἐπὶ νῆαc Ἀχαιῶν.
Τυδείδηc δ' αὐτόc περ ἐὼν προμάχοιcιν ἐμίχθη,
cτῆ δὲ πρόcθ' ἵππων Νηληιάδαο γέροντοc,
καί μιν φωνήcαc ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
    ὦ γέρον, ἦ μάλα δή cε νέοι τείρουcι μαχηταί,
cὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ cε γῆραc ὀπάζει,
ἠπεδανὸc δέ νύ τοι θεράπων, βραδέεc δέ τοι ἵπποι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήcεο, ὄφρα ἴδηαι
οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιcτάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεcθαι,
οὕc ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἑλόμην, μήcτωρε φόβοιο.
τούτω μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶι
Τρωcὶν ἐφ' ἱπποδάμοιc ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
εἴcεται, ἦ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃcιν.

V. l. 92 ἐβόηc' ἐν L. ὀδυccῆα DEG. — 94 πῇ AE 701, 48: ceteri πῆ. ποι L Eust. 1664, 10. Maxim. Tyr. Diss. XXI, 10. ὡc ADH. — 95 μή τϊc CDGHL. — 97 ὡc A. — 98 παρήϊξε DG. παρήιε E. — 99 Τυδείδηc δ': δ' omitt. Apollon. de Pron. 71 A; 80 B. Et. Mg. 172, 57. αὐτόc περ ἐὼν: αὐτὸc πονέων Schol. Theocr. XI, 12. — 100 νηληϊάδεω G. — 101 προcηῦδα D. — 103 cή τε H. ὀπάζει: ἱκάνει HS Cant. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. ἐν ἄλλῳ γῆραc ἱκάνει A. — 106 τρῷοι H. — 108 αἰνείαο D, ο 2. man. αἰνείου H. μήcτωρε ACDGH Mor. Townl. Lips. Mosc. 1. Schol. Ξ 45: μήcτωρα ELS Plato Lach. 191 B diserte. οἱ δὲ γράψαντεc μήcτωρε φόβοιο πάνυ cφάλλονται τοῦ ὀρθοῦ Eust. 702, 24. — 109 κομείτων EL Cram. Epim. 227, 24; 397, 32. κομίτων G. κομείτων [ην] A. κομ[ει]ίτην [ων] C. κομείτην DH Vrat. b. Mosc. 1. prim. man. Cram. Epim. 397, 30. νῶϊ libri fere omnes cum Apoll. de Pron. 117 C; 118 A. Et. Mg. 416, 23. Cram. Epim. 398, 31: νῶϊν G. νῶιν L. — 110 τρῳcὶν L. ἱπποδάμοιc ACH Mor. Vrat. a. b. Mosc. 1. ἱπποδάμοιcιν DES Draco de Metr. 52, 7 diserte. ἱπποδάμοιcϊ θύνομεν G. ἱπποδάμοιcιν θείνομεν L. — 111 ἢ Townl. Schol. Ε 886. Eust. 62, 33. η [ει] A: εἰ CDEGHLS Eust. 1046, 18.

A. c. 103 οὕτωc ἀρίcταρχοc ὀπάζει, ὁ δὲ ἰξίων ἐπείγει Didymus, cf. ad Δ 321. — 108 ἀθετεῖται Aristonicus. Aristarchus μήcτωρε, conf. ad Ε 272. τὸ δὲ μήcτωρε τινὲc μήcτωρα ἐπὶ τοῦ Αἰνείου Schol. V. — 109 ἀρίcταρχοc κομείτων Didymus. τώδε Herodianus, παροξυτόνωc.

ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ.
Νεϲτορέαϲ μὲν ἔπειθ' ἵππουϲ θεράποντε κομείτην,
ἴφθιμοϲ Ϲθένελόϲ τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
τὼ δ' εἰϲ ἀμφοτέρω Διομήδεοϲ ἅρματα βήτην·
Νέϲτωρ δ' ἐν χείρεϲϲι λάβ' ἡνία ϲιγαλόεντα,
μάϲτιξεν δ' ἵππουϲ· τάχα δ' Ἕκτοροϲ ἄγχι γένοντο.
τοῦ δ' ἰθὺϲ μεμαῶτοϲ ἀκόντιϲε Τυδέοϲ υἱόϲ.
καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου, Ἠνιοπῆα,
ἵππων ἡνί' ἔχοντα βάλε ϲτῆθοϲ παρὰ μαζόν.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώηϲαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδεϲ· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένοϲ τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχοϲ πύκαϲε φρέναϲ ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἴαϲε καὶ ἀχνύμενόϲ περ ἑταίρου
κεῖϲθαι, ὃ δ' ἡνίοχον μέθεπε θραϲύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἵππω δευέϲθην ϲημάντοροϲ· αἶψα γὰρ εὗρεν
Ἰφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θραϲύν, ὅν ῥα τόθ' ἵππων
ὠκυπόδων ἐπέβηϲε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερϲίν.
ἔνθά κε λοιγὸϲ ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
καί νύ κε ϲήκαϲθεν κατὰ Ἴλιον ἠύτε ἄρνεϲ,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόηϲε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
βροντήϲαϲ δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
κὰδ δὲ πρόϲθ' ἵππων Διομήδεοϲ ἧκε χαμᾶζε·

V. L. 113 κομίτην CG. — 114 ἴφθιμοϲ AD: ceteri ἴφθιμοι, conf. Ψ 511. — 116 χερϲὶ DG. ϲιγαλόεντα CDEGL: φοινικόεντα AHS Cant. Harl. Vrat. b. c. Mosc. 3. Schol. Π 159. ἐν ἄλλῳ ϲιγαλόεντα A. γράφεται φοινικόεντα Schol. apud Cram. An. Par. III, 33, 6; conf. 137. — 117 μάϲτιξε G. φαίνϊξεν δ' ἵππουϲ H. — 119 ἀφάμαρτε D. ὃ δ' D. ὅδ' CG. — 120 ὑπεργαθύμου G. — 121 ϲτήθεοϲ L. — 122 ἐξοχέων D. — 123 omitt. in textu DH, qui habent in marg. man. recent. scriptum. αὐτ' ἐλύθη Mosc. 1. — 124 πύκαϲεν DH. — 126 κεῖϲθ' Bekk. Anecd. 835, 13 diserte. ὃ δ' D 1. man. ὅδ' CD 2. man. GHL. ἂρ D 1. man, ἀρ A. — 128 ὄν ῥὰ DL. — 129 δίδου δ' ὅγε ἡνία L. — 130 ἔνθά κε CDHL. ἐνθά κε A Et. Gud. 602, 5. — 131 ἠΰτέ γ' ἄρνεϲ S Cant. — 132 ἂρ DG. ἀρ A. — 133 ἀφῆκεν D. — 134 καδδὲ ACDGHL. χαμᾶζε ADE: χαμάζε CGHL.

A. c. 113 τὸ δὲ κομείτην Ἀρίϲταρχοϲ μὲν κομείτων, Ζηνόδοτοϲ δὲ κομείτην Schol. V. pertinet ad 109. — 128 Ἀρχεπτόλεμον: Ἐραϲιπτόλεμον Zenodotus, sed 312 Ἀρχεπτόλεμον, ubi vid. Schol. — 131 ἔν τιϲι τῶν παλαιῶν φέρονται δύο ϲτίχοι „Τρῶεϲ ὑπ' Ἀργείων, ἔλιπον δέ κεν Ἕκτορα δῖον χαλκῷ δῃωθέντα (Cod. δηϊόωντα), δάμαϲϲε δέ μιν Διομήδηϲ" Schol. V.

δεινὴ δὲ φλὸξ ὦρτο θεείου καιομένοιο,
τὼ δ' ἵππω δείϲαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεϲφι.
Νέϲτορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία ϲιγαλόεντα·
δεῖϲε δ' ὅ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προϲέειπε·
Τυδείδη, ἄγε δὴ αὖτε φόβον δ' ἔχε μώνυχαϲ ἵππουϲ.
ἦ οὐ γιγνώϲκειϲ ὅ τοι ἐκ Διὸϲ οὐχ ἕπετ' ἀλκή;
νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδηϲ Ζεὺϲ κῦδοϲ ὀπάζει,
ϲήμερον· ὕϲτερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴ κ' ἐθέλῃϲι,
δώϲει· ἀνὴρ δέ κεν οὔ τι Διὸϲ νόον εἰρύϲϲαιτο,
οὐδὲ μάλ' ἴφθιμοϲ, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόϲ ἐϲτι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπεϲ·
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχοϲ κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
Ἕκτωρ γάρ ποτε φήϲει ἐνὶ Τρώεϲϲ' ἀγορεύων·
Τυδείδηϲ ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενοϲ ἵκετο νῆαϲ.
ὥϲ ποτ' ἀπειλήϲει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
ὢ μοι, Τυδέοϲ υἱὲ δαΐφρονοϲ, οἷον ἔειπεϲ.
εἴ περ γάρ ϲ' Ἕκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήϲει,
ἀλλ' οὐ πείϲονται Τρῶεϲ καὶ Δαρδανίωνεϲ
καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀϲπιϲτάων,
τάων ἐν κονίῃϲι βάλεϲ θαλεροὺϲ παρακοίταϲ.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ φύγαδ' ἔτραπε μώνυχαϲ ἵππουϲ
αὖτιϲ ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶέϲ τε καὶ Ἕκτωρ

V. L. 135 θεοῖο L. — 136 καταπλήτην L. ὄχεϲφι ACDEG. — 137 φύγον CGHLS Cant. Harl. Townl. Mor. Barocc. Lips. Vrat. A. Mosc. 3. φύγον (ε supra) A. φύγεν DE. ϲιγαλόεντα A post ras. φοινικόεντα ἢ ϲιγαλόεντα Eust. 703, 26, conf. 116. — 138 ὅγε θυμῶι D. προϲέειπε CDG. — 139 * δὴ αὖτε: libri δ' αὖτε. — 140 ἦ: ἢ CDE. γινώϲκειϲ ACDEGHL. ὅ τοι: ὅτι CDGHL. — 142 δ' αὖτε D. ἐθέλῃϲι ACEGH. αἴκε θέλῃϲι D. — 143 εἰρύϲαιτο GH Et. Mg. 304, 14. — 144 ἐπεὶ ἢ D. ἐπειὴ A. ceteri ἐπειὴ. ἐϲτι ACDG. ἐϲτὶν L. — 146 κατα A. ἔειπαϲ G Mor. Barocc. ἔειπαϲ (εϲ supra) L. — 147 τόδ': τόγ' G Mor. Barocc. — 148 γάρ: δή E. ἐνι A. τρῴεϲϲ' L. τρώεϲϲιν D. — 149 τυδείδηϲ δ' D. ὑπ' ἐμοῖο E. — 150 τοτέ D. — 152 ὤμοι ACEGH. ἔειπαϲ CH 1. man. — 153 ἕκτωρ τε H. γε omitt. L. — 154 τρῷεϲ L. — 157 φύγαδε, τράπε A. φύγαδ' ἔτρεπε L Et. Mg. 801, 38. ceteri cum Bekk. An. 1229 φύγαδ' ἔτραπε. — 158 αὖθιϲ C. ἀνιωχμὸν A. ἐπι A. τρῷεϲ L.

A. c. 137 φύγον (ε supra): ἀρίϲταρχοϲ φύγον, ἄλλοι δὲ φύγεν, ἐν ἄλλῳ δὲ τὸ φοινικόεντα Didymus. — 139 Zenodotus ἄγε νῶϊ φόβονδε. — 157 οὕτωϲ διὰ τοῦ ᾱ τράπε αἱ ἀριϲτάρχου Didymus.

ἠχῇ θεϲπεϲίῃ βέλεα ϲτονόεντα χέοντο.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυϲε μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
Τυδεΐδη, περὶ μέν ϲε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
ἕδρῃ τε κρέαϲίν τε ἰδὲ πλείοιϲ δεπάεϲϲι·
νῦν δέ ϲ' ἀτιμήϲουϲι· γυναικὸϲ ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
ἔρρε κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἴξαντοϲ ἐμεῖο
πύργων ἡμετέρων ἐπιβήϲεαι, οὐδὲ γυναῖκαϲ
ἄξειϲ ἐν νήεϲϲι· πάροϲ τοι δαίμονα δώϲω.
ὣϲ φάτο, Τυδεΐδηϲ δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
ἵππουϲ τε ϲτρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέϲαϲθαι.
τρὶϲ μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τρὶϲ δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺϲ
ϲῆμα τιθεὶϲ Τρώεϲϲι, μάχηϲ ἑτεραλκέα νίκην.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεϲϲιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύϲαϲ·
Τρῶεϲ καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρεϲ ἔϲτε, φίλοι, μνήϲαϲθε δὲ θούριδοϲ ἀλκῆϲ·
γιγνώϲκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευϲε Κρονίων
νίκην καὶ μέγα κῦδοϲ, ἀτὰρ Δαναοῖϲί γε πῆμα·
νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο
ἀβλήχρ' οὐδενόϲωρα· τὰ δ' οὐ μένοϲ ἁμὸν ἐρύξει·

V. l. 160 ἐπι A. μέγα κορυθαιόλοϲ E. κορυθαιόλοϲ A. — 161 περὶ ACD: πέρι EGHIL. — 162 ἕδρηι D. κρέαϲίν τε ἰδὲ ACDEHIL. τ' ἠδὲ G. δεπάεϲϲι ACDEHIL. — 163 ἄρ DL. ἀρ A. γὰρ G. ἄντι τέτυξο DH. ἀντ' ἐτέτυξο AG Lips. ἀντετέτυξο CEL Et. Mg. 388, 10. Eust. 1261, 64. ἀντιτέτυξο Mosc. 1. — 166 πάροϲ γάρ τοι G. — 167 φᾶτο D. μερμήριζεν LS. μερμήριζε Cant. Mor. — 168 ἵππουϲ τὲ C. τε omitt. L. τρέψαι D. καὶ ἀντῖβϊον H. — 169 μερμήριζε S. κατα bis A. — 170 ἆρ DE. ἀρ A. ἰδέων G. γρ. καὶ ἐπ' ἰδαίων A. μητιέτα L. — 171 τρῴεϲϲι L. — 172 τρῴεϲϲιν L. — 173 τρῷεϲ L. — 174 ἀνέρεϲ ἐϲτὲ CHL. — 175 γιγνώϲκω L: γινώϲκω ACDEGH. — 177 τάδε: τάγε Barocc. μηχανόωντο AC 2. man. D 1. man. GHS: μηχανόωνται C 1. man. D 2. man. Townl. 1. man. μηχανοωνται̊ L. — 178 ἀβλῆχρ' CL. ἀβληχρ" A. ἀβληχρὰ E. ἀμβληχρ' G. ἄβληχρ' Vrat. b. οὐδενόϲωρα A. οὐδὲ νόϲωρα G. ἁμὸν ACE Apoll. de Pron. 142 A. Apoll. Lex. 2, 22. alii ἀμὸν. ἐρύξοι L.

A. c. 163 ἀρίϲταρχοϲ ἀν̓ τοῦ τέτυξο (sic) Didymus. διὰ τοῦ ῑ εἶχον αἱ ἐκδόϲειϲ (h. e. Ἀριϲτάρχου) ἀντιτέτυξο. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸϲ διὰ τοῦ ε̄ ἐξέθετο Schol. BCL (Cod. C omitt. ἀντιτέτυξο). alii ἄντι τέτυξο, quibus obloquitur Herodianus. quid Aristarchus scripserit, ἀντὶ τέτυξο an ἀντιτέτυξο, non patet. — 164—166 ἀθετοῦνται Aristonicus. τούτουϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ ἠθέτηκεν Didymus. — 166 δαίμονα δώϲω: ἐν τῇ Ζηνοδότου πότμον ἐφήϲω Didymus. — 168 ὅτι ὑποτάϲϲουϲιν „ἢ μήτε ϲτρέψαι, μήτ' ἀντίβιον μαχέϲαϲθαι Aristonicus. — 177 οἳ Aristarchus: οἵ' Dionysius Sidonius. — 178 ἀβλήχρ': ἄβληχρ' Heraclides Milesius, conf. Eust. 705, 60. ἁμὸν, conf. ad **Z 414.**

ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτήν.
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυϲὶν ἔπι γλαφυρῇϲι γένωμαι,
μνημοϲύνη τιϲ ἔπειτα πυρὸϲ δηίοιο γενέϲθω,
ὡϲ πυρὶ νῆαϲ ἐνιπρήϲω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούϲ
['Αργείουϲ παρὰ νηυϲὶν ἀτυζομένουϲ ὑπὸ καπνοῦ].
ὣϲ εἰπὼν ἵπποιϲιν ἐκέκλετο φώνηϲέν τε·
Ξάνθέ τε καὶ ϲὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων Λάμπέ τε δῖε,
νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀπιτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
'Ανδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτοροϲ 'Ηετίωνοϲ,
ὑμῖν πὰρ προτέροιϲι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
οἶνόν τ' ἐγκεράϲαϲα πιεῖν, ὅτε θυμὸϲ ἀνώγοι,
ἢ ἐμοί, ὅϲ πέρ οἱ θαλερὸϲ πόϲιϲ εὔχομαι εἶναι.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ ϲπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
ἀϲπίδα Νεϲτορέην, τῆϲ νῦν κλέοϲ οὐρανὸν ἵκει,
πᾶϲαν χρυϲείην ἔμεναι, κανόναϲ τε καὶ αὐτήν,
αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιιν Διομήδεοϲ ἱπποδάμοιο
δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιϲτοϲ κάμε τεύχων.
εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν 'Αχαιοὺϲ
αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβηϲέμεν ὠκειάων.
ὣϲ ἔφατ' εὐχόμενοϲ, νεμέϲηϲε δὲ πότνια Ἥρη,
ϲείϲατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον,
καί ῥα Ποϲειδάωνα, μέγαν θεόν, ἀντίον ηὔδα·

V. L. 179 δὲ: δὴ G ex corr. — 180 ἐπὶ CDG. — 181 δηΐου G. γενέϲθω: γένηται Townl. — 182 ἐμπρήϲω C. — 183 omitt. ACDHL Townl. Harl. Lips.: habent EGH in marg. 2. man. S cum aliis. καπνοῦ: καπνῷ S Cant. Mor. Vrat. a. c. A. Mosc. 1. 3. περὶ καπνῷ ἤγουν ὑπὸ καπνοῦ E 705, 41. — 185 ξάνθέ τε ACD. ξάνθε τὲ H. λάμπέ τε AC Bekk. Anecd. 1143. — 186 ἀποτίνετε G. — 188 ἡμῖν L. παρ ACD. — 189 ἀνώγοι AD: ἀνώγει CEGHL Barocc. Cant. man. sec. Vrat. b. — 190 ὅϲ πέρ οἱ AE Apollon. de Synt. 126, 24. ὅϲπερ οἳ D. ὅϲπερ οἶ L. ὅϲτιϲ οἱ C. — 191 ἐφομαρτῆτον L. αἴ κε λάβωμεν H. — 192 νεϲτορίην GL. ἵκει: ἧκει G Vrat. A. Mosc. 3. ἥκει (γ superscr.) L. — 193 χρυϲίην G. ἔμμεναι GH 1. man. τὲ καὶ C. — 194 ὤμοιϊν C. ὤμοιϲιν L. — 197 αὐτονυχὶ A. αὐτονυχὶ GHL Townl. Vrat. b. Mosc. 1. a pr. man. αὐτονυχεὶ CDES. — 198 ὡϲ A. — 199 εἰνι A. ἐνὶ Schol. A 528. — 200 καὶ ῥὰ ποϲειδάονα D. ηὖδα D.

A. c. 185 ἀθετεῖται Aristonicus, vid. Schol. T 400, Ψ 295. — 189 καὶ παρ' ἀριϲτοφάνει ἀθετεῖται Didymus. in Cod. A est obelus adpictus. ἠθετοῦντο οἱ ϲτίχοι παρά τινων Eust. 707, 23. — 191 Aristarchus ἐφαμαρτεῖτον? conf. Schol. M 412, Ψ 414. ὄφρα: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ αἴκε λάβωμεν Didymus. — 197 αὐτονυχεί: ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ῑ γράφουϲιν Schol. L. τὸ δὲ αὐτονυχεί ἐν τοῖϲ 'Απίωνοϲ μὲν καὶ 'Ηροδώρου διὰ τοῦ ῑ γράφεται, ἄλλοι δὲ διὰ διφθόγγου αὐτὸ ἔγραψαν Eust. 708, 2.

ὢ πόποι ἐννοςίγαι' εὐρυςθενές, οὐδέ νυ coί περ
ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεςὶ θυμός.
οἳ δέ τοι εἰc Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰc δῶρ' ἀνάγουcι
πολλά τε καὶ χαρίεντα· cὺ δέ cφιcι βούλεο νίκην.
εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅcοι Δαναοῖcιν ἀρωγοί,
Τρῶαc ἀπώcαcθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν',
αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενοc οἶοc ἐν Ἴδῃ.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήcαc προcέφη κρείων ἐνοcίχθων·
Ἥρη ἀπτοεπέc, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπεc.
οὐκ ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεcθαι
ἡμέαc τοὺc ἄλλουc, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόc ἐcτιν.
ὣc οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸc ἀλλήλουc ἀγόρευον·
τῶν δ', ὅcον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφροc ἔεργε,
πλῆθεν ὁμῶc ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀcπιcτάων
εἰλομένων· εἴλει δὲ θοῷ ἀτάλαντοc Ἄρηι
Ἕκτωρ Πριαμίδηc, ὅτε οἱ Ζεὺc κῦδοc ἔδωκε.
καί νύ κ' ἐνέπρηcεν πυρὶ κηλέῳ νῆαc ἐίcαc,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεcὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
αὐτῷ ποιπνύcαντι θοῶc ὀτρῦναι Ἀχαιούc·
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλιcίαc καὶ νῆαc Ἀχαιῶν
πορφύρεον μέγα φᾶροc ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,

V. L. 201 ὦ πόποι A. εἰνοcίγαι' G. coί γε (περ supra) H. — 203 οἳ AGL. δέ τε εἰc G. ἀνάγουcι ACEGH Pausanias VII, 25, 12. — 205 κε θέλοιμεν S. κ' ἐθέλημεν L. — 206 τρῷαc L. ζῆν' EL Schol. N 453. ζῆν' (α supra) G. ζῆνα HS. ζῆ ACD. — 207 αὐτοῦ: ν'· αὐτοῦ CD. ν'· (α supra) αὐτοῦ A. — 208 τήνδε GL. μοχθήcαc S. — 209 ἀπτοεπέc A. ἔειπαc GH 1. man. S Mor. Barocc. — 210 ἔγωγ' libri: ἐγὼν G Mor. ἐθέλημι L. — 211 ἐπειὴ AE. ἐπεὶ ἢ D. πολυφέρτατοc DS. φέρτατοc L. — 212 ὡc A. οἳ μὲν C. — 213 ἔεργε ACDEGHL. — 214 πλῆcθεν C. — 215 εἰλομένων· εἴλει EG. — 216 ὅτέ οἱ CGL. ἔδωκε ACGH. — 217 κ' ἐνέπρηcεν S Cant. Harl. Lips. Townl. Vrat. b. ἐνέπρηcεν ἂν E. κ' ἐνέπρηcε C. κεν ἔπρηcεν AHL. κεν ἔπρηcε DG. — 218 ἐπι D. — 220 omitt. L. — 221 φάροc DGH.

A. c. 206, 207 ζῆ — ν'· αὐτοῦ Aristarchus et Nicanor, conf. Didymum et Aristonicum ad Ω 331, H. U. 165. Ζῆν G. Hermannus Element. doctr. metr. § 329, p. 110 (4. edit.). — 207 ἔνθα κάθοιτ' ἀκαχήμενοc Zenodotus. — 209 ἀπτοεπὲc Aristarchus: alii ἀπτοεπέc, conf. Et. Mg. 133, 43. — 213 διχῶc ἀρίcταρχοc καὶ ἔεργε καὶ ἔρυκε Didymus. Ζηνόδοτοc δὲ γράφει τῶν δ' ὅcον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφροc ἔεργεν Schol. A. ὅτι ἔν τιcι γράφεται ἀπὸ τάφρου πύργοc ἔεργεν Schol. A. — 217 κ' ἐνέπρηcεν, non κεν ἔπρηcεν, scribendum esse testantur Θ 182, 235, Ι 242, Μ 198, Ν 319, Ξ 47, Ο 417, 507, 702, Χ 374.

ϲτῆ δ' ἐπ' Ὀδυϲϲῆοϲ μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
ἥ ῥ' ἐν μεϲϲάτῳ ἔϲκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωϲε·
[ἠμὲν ἐπ' Αἴαντοϲ κλιϲίαϲ Τελαμωνιάδαο
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆοϲ, τοί ῥ' ἔϲχατα νῆαϲ ἐΐϲαϲ
εἴρυϲαν ἠνορέῃ πίϲυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·]
ἤυϲεν δὲ διαπρύϲιον Δαναοῖϲι γεγωνώϲ·
αἰδὼϲ Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδοϲ ἀγητοί·
πῇ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριϲτοι,
ἅϲ, ὁπότ' ἐν Λήμνῳ, κενεαυχέεϲ ἠγοράαϲθε,
ἔϲθοντεϲ κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
πίνοντεϲ κρητῆραϲ ἐπιϲτεφέαϲ οἴνοιο,
Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοϲίων τε ἕκαϲτοϲ
ϲτήϲεϲθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἑνὸϲ ἄξιοί εἰμεν
Ἕκτοροϲ, ὃϲ τάχα νῆαϲ ἐνιπρήϲει πυρὶ κηλέῳ.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βαϲιλήων
τῇδ' ἄτῃ ἄαϲαϲ καί μιν μέγα κῦδοϲ ἀπηύραϲ;
οὐ μὲν δή ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν
νηὶ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων·

V. l. 222 μεγακήτεϊ A. — 223 μεϲϲοτάτῳ L. — 224—226 omitt. ACDGL Mor. Barocc. Harl. Townl. Lips. Vrat. b, Mosc. 1. — 224 κλιϲίηϲ S. — 227 ἤϋϲε G Schol. B 408. Et. Mg. 269, 13. — 229 πῆ AE Schol. A 225. Eust. 1198, 12. κενεαυχέαϲ Eust. 1198, 13. κενεαυχέεϲ A. ἠγοράαϲθε A: ἐν ἄλλῳ εὐχετάαϲθε A. — 231 ὀρθοκραιράων A. ὀρθοκεράων G post ras. — 233 τρῴων L. ἀνθ' CDEL Et. Mg. 111, 29. Apoll. Lex. 31, 10. τε post ἑκατὸν omitt. G. — 234 δ' omitt. A. οὐδ' ἑνὸϲ EH: οὐδενὸϲ A Ambros. CDGLS Townl. Vrat. a. b. Mosc. 3. ἄξιοι εἰμὲν GL. ἠμὲν C post ras. — 237 ἄϲαϲ H Lips. Vrat. b. ἆϲἄϲ A. ΑϹΑϹ Ambr. ἄτηι ἄϲαϲ D, ἅ man. rec. ἄαϲαϲ CEGL. ἀπηῦραϲ E. — 238 δή ποτε φημὶ ACDG. γάρ ποτε φημὶ H. — 239 πολυκληῗδι G. ἐνθάδ' HL.

A. c. 228 ἐλέγχεα: ἐλεγχέεϲ Aristarchus, conf. Didym. ad Ε 787. idem Aristarchus Ε 787 διχῶϲ εἶδοϲ ἄριϲτοι et εἶδοϲ ἀγητοί. — 231 (in Cod. A obelo notatus) περιττὸϲ ὁ ϲτίχοϲ Aristonicus, conf. Ariston. ad Υ 84 et Athenaeum II, 39 ἐπεϲημήνατο ὁ γραμματικὸϲ Ἀρίϲταρχοϲ περιγράφειν τὸν ϲτίχον ὃϲ ἀπὸ κρεωφαγίαϲ αὐχεῖν ποιεῖ τοὺϲ Ἕλληναϲ. „ἔϲθοντεϲ κρέα“ καὶ ἑξῆϲ, ὃν δὴ ϲτίχον ὁ Ἀρίϲταρχοϲ περιγράφων ἀθετεῖ Eust. 1198, 15. — 233 ἄνθ': τὸ πλῆρεϲ ἄντα, ὡϲ καὶ τῷ Ἡρωδιανῷ ἀρέϲκει, οὐχὶ δὲ ἀντί, καθὼϲ Ἀριϲτάρχῳ ἔδοξεν Schol. BL. Ἀρίϲταρχοϲ ἀναγινώϲκει „Τρώων ἀνθ' ἑκατόν“ Apoll. Lex. 31, 10, conf. Et. Mg. 111, 29. Cram. An. Ox. II, 466, 18. — 235 ἠθέτητο δὲ καὶ παρὰ Ἀριϲτοφάνει Didymus. ἧττον ἂν φηϲιν Ἀρίϲταρχοϲ ὀνειδιϲτικὸν εἶναι, εἴπερ οὕτωϲ ἐγέγραπτο „Ἕκτοροϲ, ᾧ δὴ κῦδοϲ Ὀλύμπιοϲ αὐτὸϲ ὀπάζει.“ — 237 ἄϲαϲ dedi ex libris optimis, conf. λ 61 ἆϲε, Τ 95 ἄϲατο.

ἀλλ' ἐπὶ πᾶϲι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα,
ἱέμενοϲ Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
ἀλλὰ Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
αὐτοὺϲ δή περ ἔαϲον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
μὴ δ' οὕτω Τρώεϲϲιν ἔα δάμναϲθαι Ἀχαιούϲ.
  ὣϲ φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα,
νεῦϲε δέ οἱ λαὸν ϲῶν ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέϲθαι.
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεϲϲι, τέκοϲ ἐλάφοιο ταχείηϲ·
πὰρ δὲ Διὸϲ βωμῷ περικαλλέι κάββαλε νεβρόν,
ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεϲκον Ἀχαιοί.
οἳ δ' ὡϲ οὖν εἴδονθ' ὅ τ' ἄρ' ἐκ Διὸϲ ἤλυθεν ὄρνιϲ,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεϲϲι θόρον, μνήϲαντο δὲ χάρμηϲ.
  ἔνθ' οὔ τιϲ πρότεροϲ Δαναῶν, πολλῶν περ' ἐόντων,
εὔξατο Τυδείδαο πάροϲ ϲχέμεν ὠκέαϲ ἵππουϲ
τάφρου τ' ἐξελάϲαι καὶ ἐναντίβιον μαχέϲαϲθαι,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτοϲ Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυϲτήν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὃ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππουϲ·
τῷ δὲ μεταϲτρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεϲϲηγύϲ, διὰ δὲ ϲτήθεϲφιν ἔλαϲϲεν.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβηϲε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

V. L. 240 ἔκηα CDEH 1. man. ἔκηον (α supra ο) A. ἔκηον H ex corr. ἔκηον L. ЄΚΑΙΟΝ Ambros. — 241 ἵέμενοϲ AH 1. man. ἱέμενοϲ CDGH 2. man. L. — 242 τόδέ περ μοι G. ἐπικρήηνον L. ἐπικρήιηινον C. ἐπικρήϊνον G. — 243 δέ περ G. hic versus in G Mor. Barocc. post 244 est collocatus. — 244 omitt. Abrosianus. μὴ δ' ACDGHL. τρῴεϲϲιν L. — 245 ὡϲ A. τόνδε D. ὁ πατὴρ G Mor. Barocc. Vrat. a. ὀλοφύρετο CHLS Vrat. b. 2. man. Vrat. A. ὀλοφύρετο (α supra ε) A. δάκρυ χέοντα G: ceteri δακρυχέοντα. — 246 ϲόον A Ambr. CDEHLS. ϲῶον G Mor. ἔμμεναι DGH. ἀπολέϲθαι libri omnes. — 247 πετεεινῶν GL 1. man. Mor. Barocc. — 249 παρ AD. κάμβαλε CGS. ἐν ἄλλῳ θήκατο νεβρὸν A. — 251 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. εἴδονθ' AC DEHL: εἶδον θ' S Cant. Harl. Townl. Mor. Barocc. Vrat. b. εἶδον G. ΙΔΟΝΘ' Ambros. ὅτ' (ι supra) A. ἄρ AEGL. — 252 τρῴεϲϲι L. μνήϲαντό δε A. — 254 τυδείδεω C. ϲχέμεν: ἐχέμεν D 2. man. E. — 255 τάφρον G Mor. τ' omitt. G. καὶ ἀντῖβῖον (γ supra) H. — 256 τρῴων L. — 257 φραδμονίδην S. φραγμονίδην Vrat. c. ὃ μὲν C. ἔτραπεν (ε supra α) A. — 258 μεταϲτραφθέντι L Mor. μεταϲτραφέντι S. δόρι L. — 260 ἐπαυτῶι A. ἐν ἄλλῳ ὑπερώηϲαν δὲ οἱ ἵπποι A.

A. c. 240 δημὸν Ptolem. Ascalonita cum Aristarcho. — 246 ἀρίϲταρχοϲ οὐδ' ἀπολεῖϲθαι Didymus. — 251 εἴδονθ', conf. Γ 154.

τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
τοῖϲι δ' ἐπ' Αἴαντεϲ, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,
τοῖϲι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺϲ καὶ ὀπάων Ἰδομενῆοϲ,
Μηριόνηϲ, ἀτάλαντοϲ Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
τοῖϲι δ' ἐπ' Εὐρύπυλοϲ, Εὐαίμονοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ.
Τεῦκροϲ δ' εἴνατοϲ ἦλθε παλίντονα τόξα τιταίνων,
ϲτῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντοϲ ϲάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
ἔνθ' Αἴαϲ μὲν ὑπεξέφερεν ϲάκοϲ· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρωϲ
παπτήναϲ, ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀιϲτεύϲαϲ ἐν ὁμίλῳ
βεβλήκοι, ὃ μὲν αὖθι πεϲὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεϲϲεν,
αὐτὰρ ὃ αὖτιϲ ἰὼν πάιϲ ὣϲ ὑπὸ μητέρα δύϲκεν
εἰϲ Αἴανθ'· ὃ δέ μιν ϲάκεϊ κρύπταϲκε φαεινῷ.
ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἕλε Τεῦκροϲ ἀμύμων;
Ὀρϲίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὄρμενον ἠδ' Ὀφελέϲτην
Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
[πάνταϲ ἐπαϲϲυτέρουϲ πέλαϲε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.]
τὸν δὲ ἰδὼν γήθηϲεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγαϲ·
ϲτῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καί μιν πρὸϲ μῦθον ἔειπε·

V. l. 261 τόνδε DL. μετ" A. μέτ' EG. — 262 ἔπ' EGH. θοῦροι G Mor. — 263 ἔπ' EGH. — 264 ἀνδρειφόντηι A. ἀνδριφόντῃ DGH. — 265 ἔπ' GH. εὐαίμονοϲ A. — 266 παλίντονα A. — 267 δ' ἄρ ὑπ' DEGL. δ' ἄρ' ἐπ' H. δὲ παρ' A et γρ. ϲτῆ δ' ἀρ ὑπ' αἴαντοϲ. — 268 ὑπεξέφερε DE. — 269 παπτήιναϲ C. ἐπὶ ἄρ τινα G. — 270 βεβλήκοι CHS: βεβλήκει ADEGL. ὃ μὲν C. ἄπο CDL. ὄλεϲϲεν ACDGLS. ὤλεϲεν E. ὄλεϲκεν H. — 271 ὃ ACDGHL. αὖθιϲ C πάϊϲ ACDEHL. ὡϲ ὑπο A. — 272 ὅδε G. — 273 τρῴων L. — 274 ὅρμενον CG. ὁρμενον A. ὀφελέτην G. ἠδὲ φολέϲτην H. — 275 χρόμιόν CDGL. — 276 πολυαιμονίδην ἀμοπάονα A. ἀμοπάονα DG Mor. Townl. ἁμοπάονα CE 712, 53 H 1. man. L. ἄμ' ὀπάονα H 2. man. Apoll. Lex. 121, 29. οἱ γράφοντεϲ ἄμ' ὀπάονα ἐν δυϲὶ μέρεϲι λόγου ϲφάλλονται τῆϲ ὀρθότητοϲ Eust. 712, 54. — 277 omitt. AC DGL Mor. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. prim. man.: habent HS cum aliis. — 278 τόνδε G. — 279 ἀπὸ CDEGHL. ἄπο A. τρῴων L. — 280 ἔειπε ACGH.

A. c. 270 ἀρίϲταρχοϲ βεβλήκοι Didymus. ὄλεϲϲεν, conf. Δ 516, Ρ 733, Τ 317, qui loci ostendunt, non opus esse forma iterativa ὄλεϲκεν, quam Bekkerus induxit. — 271 πάιϲ, conf. Ω 259, H. U. 97. — 276 Πολυαίμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον: ψιλωτέον πάντα, ἵνα κύρια γένηται (cf. H. T. 416 sq.). παραιτητέον δὲ τοὺϲ διαλύονταϲ τὸ Ἀμοπάονα Herodianus. idem τὸ Ἀμοπάονα ἐν ἑνὶ μέρει λόγου ἀναγνωϲτέον· κύριον γάρ.

Τεῦκρε, φίλη κεφαλή, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
βάλλ' οὕτωϲ, αἴ κέν τι φόωϲ Δαναοῖϲι γένηαι
πατρί τε cῷ Τελαμῶνι, ὅ c' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
καί ϲε νόθον περ ἐόντα κομίϲϲατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα ἐυκλείηϲ ἐπίβηϲον.
ϲοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω ὡϲ καὶ τετελεϲμένον ἔϲται·
αἴ κέν μοι δώῃ Ζεύϲ τ' αἰγίοχοϲ καὶ Ἀθήνη
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεϲβήιον ἐν χερὶ θήϲω,
ἢ τρίποδ' ἠὲ δύω ἵππουϲ αὐτοῖϲιν ὄχεϲφιν
ἠὲ γυναῖχ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχοϲ εἰϲαναβαίνοι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲεφώνεε Τεῦκροϲ ἀμύμων·
Ἀτρείδη κύδιϲτε, τί με ϲπεύδοντα καὶ αὐτὸν
ὀτρύνειϲ; οὐ μέν τοι, ὅϲη δύναμίϲ γε πάρεϲτι,
παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠϲάμεθ' αὐτούϲ,
ἐκ τοῦ δὴ τόξοιϲι δεδεγμένοϲ ἄνδραϲ ἐναίρω.
ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχιναϲ ὀιϲτούϲ,
πάντεϲ δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηιθόων αἰζηῶν·
τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυϲϲητῆρα.
ἦ ῥα, καὶ ἄλλον ὀιϲτὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτοροϲ ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμόϲ.
καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
υἱὸν ἐὺν Πριάμοιο, κατὰ ϲτῆθοϲ βάλεν ἰῷ·

V. L. 282 βάλ' D. κέν τοι C. φόοϲ G. — 283 ὅ, c' ἔτρεφε AC. ὅϲ ἔτρεφε DEGHL Mor. — 284 κομίϲατο G. ἐνι AD. — 285 ἐόντ' L. εὐκλείηϲ DEGL. — 286 ἐγὼν EH. ὃ καὶ G Mor. Barocc. ἔϲται: ἐϲτι H post ras. — 287 αἴ κεν μοι DGH. δώη H. δώη L. δῴη ACDEGS. Ζεύϲ τ' ACDHL Barocc. Harl. Ζεὺϲ GS. — 288 ἰλίου ἐκπέρϲαι G Mor. εὐκτίμενον G. — 289 μετεμὲ A. μετ' ἐμεῦ Apoll. Lex. 136, 28. ἐν χειρὶ θείω D. — 290 ἵππω Townl. ὄχεϲφι D. — 292 προϲέφη G. — 294 οὐ μέν μοι ALS Cant. Townl. πάρεϲτι ACDEGH. — 295 παύϲομαι Vrat. b. man. sec. παῦομαι ἢ παύϲομαι Eust. 713, 54. προτὶ ACDGHL: ποτὶ S. — 296 ἐκ τοῦ: αἰεὶ S in marg. Cant. — 297 προέηκα τανυγλώχιναϲ A. — 298 ἀρηιθόων A. αἰζηῶν H. — 299 καὶ τόνδ' οὐ Suidas I, 1, 943, 4. λυϲιτῆρα D. λυϲϲητῆρα ἢ λωβητῆρα Eust. 714, 7. — 300 ῥὰ CDGL. ἀπαὶ νευρῆϲφιν G. — 301 δὲ ἵετο D. — 302 ἀφάμαρτεν G. ὃ δ' D. ὅδ' CGL.

A. c. 284 παρὰ Ζηνοδότῳ οὐδὲ ἦν· ἠθέτητο δὲ καὶ παρὰ Ἀριϲτοφάνει Didymus, conf. Schol. V ad M 371. — 290 οἱ περὶ Ζηνόδοτον καὶ ἀριϲτοφάνην ἵππω Didymus. — 296 δεδεγμένοϲ Aristarchus: Herodianus δεδεχμένοϲ.

τόν ῥ' ἐξ Αἰcύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
καλὴ Καcτιάνειρα, δέμαc εἰκυῖα θεῇcι.
μήκων δ' ὣc ἑτέρωcε κάρη βάλεν, ἥ τ' ἐνὶ κήπῳ,
καρπῷ βριθομένη νοτίῃcί τε εἰαρινῇcιν·
ὣc ἑτέρωc' ἤμυcε κάρη πήληκι βαρυνθέν.
Τεῦκροc δ' ἄλλον ὀιcτὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτοροc ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμόc.
ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἅμαρτε· παρέcφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θραcὺν Ἕκτοροc ἡνιοχῆα,
ἱέμενον πόλεμον δὲ βάλε cτῆθοc παρὰ μαζόν·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώηcαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδεc· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένοc τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχοc πύκαcε φρέναc ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἴαcε καὶ ἀχνύμενόc περ ἑταίρου,
Κεβριόνην δ' ἐκέλευcεν ἀδελφεὸν ἐγγὺc ἐόντα
ἵππων ἡνί' ἑλεῖν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθηcεν ἀκούcαc.
αὐτὸc δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντοc
cμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,
βῆ δ' ἰθὺc Τεύκρου, βαλέειν δέ ἑ θυμὸc ἀνώγει.
ἤ τοι ὃ μὲν φαρέτρηc ἐξείλετο πικρὸν ὀιcτόν,
θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολοc Ἕκτωρ
αὐερύοντα παρ' ὦμον, ὅθι κληὶc ἀποέργει
αὐχένα τε cτῆθόc τε, μάλιcτα δὲ καίριόν ἐcτι,

V. l. 304 ἐξαιcύμηθεν A. ὀπυομένη DG. ὀπηομένη L. — 305 οἰκυῖα G. θεῇcι ACDH Apoll. Lex. 63, 30. καλὴ Καccιέπεια θεοῖc δέμαc ἐοικυῖα Athenaeus XIV, 632, qui laudat hunc versum ut μείουρον. — 306 ὥc ACDEH: alii ὡc. κάρην G. ἐνι A. — 306, 307 omitt. L. — 308 ὡc A. ἤμυccε L ex corr. — 309 ἀπο A. νευρῆφιν CE. νευρῆcφιν G. — 311 παρέcφηλε E 714, 20 G. — 313 ϊέμενον A. ἵέμενον H. νιccόμενον D et man. rec. γρ. καὶ ἱέμενον. πόλεμον δὲ A. — 318 ἐκέλευcεν: ἐκάλεcεν Schol. Λ 521. — 319 ὃδ' CGHL. ἂρ DGL. ἀρ A. — 321 ὃ δὲ C. — 322 τεύκροιο D. ἄνωγεν E. ἀνῶγεν D. — 323 ὃ μὲν C. — 324 κορυθαιόλοc A. κορυθαιόλοc E. — 325 αὐερύοντα A. αὖ ἐρύοντα C et supra man. rec. γρ. DEGLS αὖ ἐρύοντα. C ῷμον. — 326 ἐcτι ACDH. ἐcτὶ G.

A. c. 304 ἀρίcταρχοc αἰcύμνηθεν, καὶ ἡ Ζηνοδότου καὶ ἡ ἀριcτοφάνουc Didymus. Αἰcύνηθεν (sic) διὰ τοῦ ν καὶ αἱ Ζηνοδότου καὶ ἡ Ἀριcτοφάνουc. ἐξ Αἰcύμηθεν ἴcωc τῆc Νιρέωc Cύμηc (B 671). οἱ δὲ αἰcύμνηθεν, ἀπὸ βαcιλικοῦ γένουc Schol. V. — 311 διχῶc ἀλλ' ὅγε τοῦ μὲν ἅμαρτε καὶ ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἅμαρτε Didymus. — 325 οὕτωc χωρὶc τοῦ ῑ ἀποέργει Schol. V.

τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι,
ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκηϲε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ,
ϲτῆ δὲ γνὺξ ἐριπών, τόξον δέ οἱ ἔκπεϲε χειρόϲ.
Αἴαϲ δ' οὐκ ἀμέληϲε καϲιγνήτοιο πεϲόντοϲ,
ἀλλὰ θέων περίβη καί οἱ ϲάκοϲ ἀμφεκάλυψε.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρεϲ ἑταῖροι,
Μηκιϲτεύϲ, Ἐχίοιο πάιϲ, καὶ δῖοϲ Ἀλάϲτωρ,
νῆαϲ ἔπι γλαφυρὰϲ φερέτην βαρέα ϲτενάχοντα.
    ἂψ δ' αὖτιϲ Τρώεϲϲιν Ὀλύμπιοϲ ἐν μένοϲ ὦρϲεν·
οἳ δ' ἰθὺϲ τάφροιο βαθείηϲ ὦϲαν Ἀχαιούϲ·
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοιϲι κίε ϲθένεϊ βλεμεαίνων.
ὡϲ δ' ὅτε τίϲ τε κύων ϲυὸϲ ἀγρίου ἠὲ λέοντοϲ
ἅπτηται κατόπιϲθε, ποϲὶν ταχέεϲϲι διώκων,
ἰϲχία τε γλουτούϲ τε, ἑλιϲϲόμενόν τε δοκεύει,
ὣϲ Ἕκτωρ ὤπαζε κάρη κομόωνταϲ Ἀχαιοὺϲ
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίϲτατον· οἳ δὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε ϲκόλοπαϲ καὶ τάφρον ἔβηϲαν
φεύγοντεϲ, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερϲίν,
οἳ μὲν δὴ παρὰ νηυϲὶν ἐρητύοντο μένοντεϲ,
ἀλλήλοιϲί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶϲι θεοῖϲι
χεῖραϲ ἀνίϲχοντεϲ μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαϲτοϲ·
Ἕκτωρ δ' ἀμφιπεριϲτρώφα καλλίτριχαϲ ἵππουϲ
Γοργοῦϲ ὄμματ' ἔχων ἠὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηοϲ.
    τοὺϲ δὲ ἰδοῦϲ' ἐλέηϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,

V. L. 327 ἔπι A. ἐπὶ οἷ D. ἐπί οἱ G. βάλε DEG. ὀκρυόεντι GS. — 328 χεὶρ ACDE. χεῖρ' GHL. ἔπι A. — 331 ἀμφεκάλυψε ACEGH. — 333 αἰχίοιο D. παῖϲ H. — 334 ἔπι AD. ἐπὶ CEGHL. — 335 αὖθιϲ C. τρῴεϲϲιν L. ἒν A. ἔμμενοϲ D. — 336 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. — 339 ποϲὶ D. διώκων A Townl. πεποιθὼϲ CDEGHLS. γρ. πεποιθὼϲ A. — 340 ἑλιϲϲόμενον AC post ras. DHL. ἑλιϲϲόμενόϲ G Mor. Vrat. c. A. ἑλιϲϲόμενοϲ C 1. man.? δὲ δοκεύει Harl. — 341 ὡϲ A. ὄπαζε D. κάρη κομόωνταϲ AH: ceteri καρηκομόωνταϲ. — 342 οἳ δ' D. οἵδ' G. δὲ, φέβοντο C. δὲ φέβοντο AHLS Cant. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. δ' ἐφέβοντο DEG. — 344 δάμον G. τρῴων L. ὑποχερϲὶ D. — 345 οἳ μὲν C. — 346 θεοῖϲι ACDGH. — 347 ἀνίϲχοντεϲ: ἀναϲχόμενοι Suidas II, 1, 725, 15. — 348 ἀμφιπεριϲτρόφα G. — 349 ἠὲ: ἠδὲ ACDEGHLS et Heynii libri. — 350 τούϲδε G. τούϲδ' D.

A. c. 328 χεὶρ Ptolemaeus Ascalonita: alii χεῖρ'. — 334 vid. Schol. N 423. — 340 οὕτω διὰ τοῦ ν ἑλιϲϲόμενον, τὸν γὰρ ὗν ἐπιϲτρεφόμενον ὑποτηρεῖ Didymus. — 349 ἀρίϲταρχοϲ γοργοῦϲ οἶματ' ἔχων Didymus. Γοργόνοϲ ὄμματ' ἔχων ἠὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηοϲ Zenodotus. „Γοργοῦϲ ὄμματ' ἔχων“ αἱ πλείουϲ τῶν δημωδῶν.

αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὢ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶι
ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
Ἕκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε,
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατὴρ οὑμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι,
σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
ἤ τοι ὃ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ᾔδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν,
εὖτέ μιν εἰς Ἀίδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
ἐξ ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀίδαο,
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς,
ἥ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ἔσται μάν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκώπιδα εἴπῃ.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶιν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,

V. L. 351 προσηῦδα D. — 352 ὦ AD. — 353 δαναῶν: γρ. ἀργείων A. — 355 ὃ δὲ C. ἀνεκτῇ L. — 356 πολλὰ κακὰ GL. ἔοργε ACDGHL. — 358 οὕτως (ο supra ω) H. μένος καὶ θυμὸν G. ὀλέσειε ACDH. — 360 ὁὐμὸς ACEG. οὐμὸς HL. ἀγαθῇσι ACDEGH. — 361 ἀλιτρὸς C 1. man. — 362 οἵ οἱ H μάλιστα πολλάκις L. — 365 ἐξ οὐρανόθεν Apoll. de Synt. 117, 20. — 366 ᾔδη Pausanias VIII, 18, 3. ἤδε' (α supra η) A. ἐνι A. — 367 προύπεμψεν AG. — 370 δέ με L. — 371 ἔλαβε DG. — 372 ἀχῖλῆα CD. — 373 ἔσσεται ἦμαρ ὅταν αὖτε G. ἔσσεται ἦμαρ ὅτ' αὖτε Mor. Barocc. ὅταν CL. ὅτε αὖτε Cant. — 374 omitt. H. μὲν οὖν G. νῦν omitt. C. ἐπέντυνε Vrat. c. — 375 καταδύσα D. — 376 ἴδωμεν Vrat. b. Mosc. 1. ex corr. γρ. ἴδωμεν A. ἴδω G.

A. c. 355 ἀνεκτῶς Aristarchus. — 371, 372 ἀθετοῦνται δύο στίχοι Aristonicus. οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ ἦσαν Didymus.

ἢ νῶι Πριάμοιο πάϊς, κορυθαίολος Ἕκτωρ,
γηθήϲει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύραϲ,
ἦ τιϲ καὶ Τρώων κορέει κύναϲ ἠδ' οἰωνοὺϲ
δημῷ καὶ ϲάρκεϲϲι, πεϲὼν ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν.
    ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη.
ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυϲάμπυκαϲ ἔντυεν ἵππουϲ
Ἥρη, πρέϲβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸϲ αἰγιόχοιο,
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸϲ ἐπ' οὔδει,
ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήϲατο καὶ κάμε χερϲίν,
ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦϲα Διὸϲ νεφεληγερέταο
τεύχεϲιν ἐϲ πόλεμον θωρήϲϲετο δακρυόεντα.
ἐϲ δ' ὄχεα φλόγεα ποϲὶ βήϲετο, λάζετο δ' ἔγχοϲ
βριθὺ μέγα ϲτιβαρόν, τῷ δάμνηϲι ϲτίχαϲ ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖϲίν τε κοτέϲϲεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάϲτιγι θοῶϲ ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππουϲ·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃϲ ἔχον Ὧραι,
τῇϲ ἐπιτέτραπται μέγαϲ οὐρανὸϲ Οὔλυμπόϲ τε,

V. l. 377 νῶι: νῶϊν DH. κορυθαιόλοϲ A. — 378 προφανέντε A Mosc. 1. ex corr. Mosc. 3. a pr. man. προφανεία D 1. man. E 718, 61; 1115, 59. Cram. Epim. 373, 22. προφανεῖϲα Vrat. A. γρ. προφανεῖϲα A. προφανείϲαϲ CD 2. man. L Cant. Townl. man. rec. Barocc. Mor. προφανειϲᾶν S. προφανεῖϲαν Vrat. c. προφανηϲαι H. γρ. προφανήϲαιν C man. rec. προφανήϲαιϲ G post ras. — 379 ἤ τιϲ CD. ὅϲ τιϲ καὶ τρῴων L. κορέϲει G Mor. Barocc. Harl. — 380 ἐπι A. — 381 θεὰ γλαυκῶπῖϲ ἀθήνη H. — 382 ἡ μὲν CD. ἤντυεν Vrat. c. — 383 omitt. D in textu et Townl. 1. man. ἥρα H. — 385 ἑανὸν HL. — 387 ἡ δὲ C et man. rec. γρ. ἡδὲ, cf. ad Ε 736. — 388 θωρήϲετο G. θωρήξατο Townl. — 390 δάμνηιϲι AD. — 391 τοῖϲι τε D. ὀβριμοπάτρη A. ὀμβριμοπάτρη CG Mor. Barocc. Vrat. b. — 392 θοᾶϲ (?) Mor. ἐπεμαίετο EG. ἂρ CDGL. ἀρ A. ἄρ' omitt. E. — 393 μῦκον H. — 394 ταῖϲ G.

A. c. 377 νῶιν Zenodotus. — 378 Ἀρίϲταρχοϲ προφανέντε, ὡϲ πληγέντε κεραυνῷ (455) δυϊκῶϲ· ὁ δὲ Ζηνόδοτοϲ γηθήϲει προφανείϲαϲ ἰδὼν ἐϲ δοῦπον ἀκόντων Didymus. προφανεῖϲα δὲ γράφει Ἀρίϲταρχοϲ δυϊκῶϲ, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸϲ προφανείϲαϲ βούλεται, ϲυϲτέλλων Δωρικῶϲ τὸ ᾱ. lectio unica vera est προφανέντε, nam ut praetermittam digammum neglectum, neque a substantivis generis feminini formae dualis in ᾱ Homero sunt usitatae, neque usquam apud poetam ᾱϲ in accusativo plur. primae declinationis corripitur, ut apud Hesiodum, Pindarum, Theocritum. — 385—387 ἀθετοῦνται ϲτίχοι τρεῖϲ Aristonicus. ἠθέτει δὲ καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ· Ζηνόδοτοϲ δὲ οὐδὲ ἔγραφεν Didymus, conf. ad Ε 734. — 389 λάζετο: λάζυτο Ptolemaeus Oroandae. — 390, 391 ἀθετοῦνται Aristonicus. asterisci: ὀρθῶϲ Ε 746, 747. — 390 δάμνηϲι Dionysius Sidonius: δάμνῃϲι Aristarchus.

ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.
τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χώσατ' ἄρ' αἰνῶς,
Ἶριν δ' ὤτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·
βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μὴ δ' ἔα ἄντην
ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμον δέ.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
γυιώσω μέν σφωιν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατά θ' ἅρματα ἄξω·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός·
ὄφρ' εἰδῇ γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.
Ἥρῃ δ' οὔ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττί κεν εἴπω.
ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐπὶ μακρὸν Ὄλυμπον.
πρώτῃσιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον·
πῇ μέματον; τί σφῶιν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
οὐκ ἐάᾳ Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.

V. l. 396 ῥὰ CDGL. κεντρηνεκέας A. — 397 εἶδε G. ἂρ DGL. ἀρ A. — 398 ὠτρῦνεν H. — 399 μὴ δ' ACGHL. — 400 πτόλεμον δέ A. πόλεμόνδε DE. πόλεμονδε G. — 401 τόδε καὶ G. ὡς καὶ AS Cant. γρ. τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται A. — 402 μὲν σφῶϊν EGL Eust. 641, 24. ἐφ' ἅρματος Et. Gud. 78, 39. — 403 κατα δ' L. κατὰ δ' Vrat. b. κατα θ' D. ἅρματ' EG. — 405 ἀπαλθήσεσθαι S. — 406 ὄφρα ἴδῃ Rhet. Gr. III, 204, 27. ὅταν CD Rhet. Gr. III, 204, 27; 223, 4. — 407 τόσσον G. — 408 ἐνικλᾷν G Zonar. Lex. 644. Cram. An. Ox. II, 363, 24. ὅ, τι G. ὅτι Cram. An. Ox. II, 363, 24. κεν εἴπω L: νοήσω ACDEGLS Et. Mg. 306, 49. Cram. An. Ox. II, 364, 24. Schol. Υ 370. — 409 ὡς A. ἔφατ': φάτο L. ὦρτο δ' G. ἶρις D. ἀελλόπος A. ἀελλόπους G. — 410 omitt. A in textu C 1. man. δ' ἐξ: δὲ κατ' ACDEGHLS. ἰδέων G. ἐπὶ: libri ἐς. — 411 πρώτῃσι DEH. πολυπτύχου A. — 412 δέ σφιν Townl. ἔνεπε G. — 413 πῇ AEH: ceteri πῆ. μαίματον D. σφῶϊ G. — 414 ἐᾶ D. ἀργείοισι D.

A. c. 402 μέν σφωιν Herodianus. conf. Jo. Alex. 24, 7. Apoll. de Pron. 116 C; 141 B; de Synt. 167, 19. — 405 ἀπαλθήσονται altera Aristarchi. — 406—408 asterisci: οὐκ ὀρθῶς 420—422. — 408 ἀρίσταρχος ὅττι κεν εἴπω Didymus. — 410 δ' ἐξ Aristarchus, conf. Aristonicum ad Λ 196 ὅτι νῦν γραπτέον κατ' Ἰδαίων ὀρέων. ὅταν δὲ ἀπὸ τῆς Ἴδης ἐπὶ τὸν Ὄλυμπον „βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐπὶ μακρὸν Ὄλυμπον" ὡς ἀπὸ ἴσου ἐπ' ἴσον.

ὧδε γὰρ ἠπείληϲε Κρόνου πάιϲ, ᾗ τελέει περ·
γυιώϲειν μὲν ϲφῶιν ὑφ' ἅρμαϲιν ὠκέαϲ ἵππουϲ,
αὐτὰϲ δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατά θ' ἅρματα ἄξειν·
οὐδέ κεν ἐϲ δεκάτουϲ περιτελλομένουϲ ἐνιαυτοὺϲ
ἕλκε' ἀπαλθήϲεϲθον, ἅ κεν μάρπτῃϲι κεραυνόϲ·
ὄφρ' εἰδῇϲ γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν ϲῷ πατρὶ μάχηαι.
Ἥρῃ δ' οὔ τι τόϲον νεμεϲίζεται οὐδὲ χολοῦται·
αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττί κεν εἴπῃ.
ἀλλὰ ϲύ γ' αἰνοτάτη, κύον ἀδεέϲ, εἰ ἐτεόν γε
τολμήϲειϲ Διὸϲ ἄντα πελώριον ἔγχοϲ ἀεῖραι.
ἣ μὲν ἄρ' ὣϲ εἰποῦϲ' ἀπέβη πόδαϲ ὠκέα Ἶριϲ,
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸϲ τέκοϲ, οὐκέτ' ἐγώ γε
νῶι ἐῶ Διὸϲ ἄντα βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζειν.
τῶν ἄλλοϲ μὲν ἀποφθίϲθω, ἄλλοϲ δὲ βιώτω,
ὅϲ κε τύχῃ· κεῖνοϲ δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ
Τρωϲί τε καὶ Δαναοῖϲι δικαζέτω, ὡϲ ἐπιεικέϲ.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲα πάλιν τρέπε μώνυχαϲ ἵππουϲ.
τῇϲιν δ' Ὧραι μὲν λῦϲαν καλλίτριχαϲ ἵππουϲ·
καὶ τοὺϲ μὲν κατέδηϲαν ἐπ' ἀμβροϲίῃϲι κάπῃϲιν,
ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸϲ ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐταὶ δὲ χρυϲέοιϲιν ἐπὶ κλιϲμοῖϲι καθῖζον

V. L. 415 omitt. Townl. et substituit versum 401. πάϊϲ Vrat. b. Mosc. 2: παῖϲ ACDGHL. ᾗ: εἰ ACDEGHLS. post hunc G Mor. ὧδε γὰρ ἐξερέει τόδε καὶ τετελεϲμένον ἔϲται. — 416 γυιώϲει L Apoll. de Synt. 167, 16; sed idem de Pron. 24 A γυιώϲειν. — 417 δίφροιο L. κατα DL. ἅρματ' G. — 419 ἀπαλθήϲεϲθαι S Cant. — 420 γλαυκῶπι ACDGHLS Lips. Townl.: γλαυκῶπιϲ Mor. (?) Vrat. a. Mosc. 3. ὅταν CG. ϲῷ: ᾧ G Mor. — 422 εἴωθεν ἐνικλᾷν G. νοήϲῃ ADHS. νοήϲει CG Vrat. b. κεν εἴπῃ L. — 423 ἀλλὰ ϲοὶ L Vrat. b. ϲοί γ' S. κύων ἀδεὲϲ G. ἀδδεὲϲ ACDEHL. — 425 ἂρ DGL. ἀρ ὡϲ A. ἶριϲ D. — 426 προϲ CD. — 427 ὦ A. — 428 νῶϊν CHS Ven. B. νῶι τ' L. νῶ D. πολεμίζειν DE. — 429 ἀποφθείϲθω AE. βιῴτο Mor. — 431 τρῳϲὶ L. — 432 φωνήϲαϲα ἐπέτρεπε L. τράπε CG Barocc. Mor. — 433 τῇϲι G Lips. δ' omitt. D. — 434 ἀβροϲίῃϲι L. ἀμβροϲίοιϲι D. κάπηϲι GH. — 435 ἔγκλιναν Rhet. Gr. III, 203, 30. προϲενώπια AGL. προενώπια (?) Mor. — 436 κάθιζον ACDGL. καθίζοντο H.

A. c. 415 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ῆ ᾗ τελέει περ Didymus. — 420—422 ἀθετοῦνται. asterisci: ὀρθῶϲ 406—408. γλαυκῶπι dedi ex libris melioribus, conf. ε 87 Ἑρμεία χρυϲόρραπι εἰλήλουθαϲ, H. T. 395. — 423, 424 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 423 οὕτωϲ ϲύ διὰ τοῦ υ, τὸ δὲ ἀδεὲϲ δι' ἑνὸϲ δ ὁ ἀρίϲταρχοϲ Didymus. ἀδδεὲϲ Nicias, conf. H. T. 178. — 428 οὕτωϲ νῶϊ χωρὶϲ τοῦ ν̄ Didymus. ὅτι τινὲϲ γρ. ϲὺν τῷ ν̄ κακῶϲ Aristonicus. an Zenodotus? conf. 377.

μίγδ' ἄλλοιϲι θεοῖϲι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.
 Ζεὺϲ δὲ πατὴρ Ἴδηθεν εὔτροχον ἅρμα καὶ ἵππουϲ
Οὔλυμπον δὲ δίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκουϲ.
τῷ δὲ καὶ ἵππουϲ μὲν λῦϲε κλυτὸϲ ἐννοϲίγαιοϲ,
ἅρματα δ' ἂμ βωμοῖϲι τίθει κατὰ λῖτα πετάϲϲαϲ·
αὐτὸϲ δὲ χρύϲειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺϲ
ἕζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποϲϲὶ μέγαϲ πελεμίζετ' Ὄλυμποϲ.
αἳ δ' οἶαι Διὸϲ ἀμφὶϲ Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
ἥϲθην, οὐδέ τί μιν προϲεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὃ ἔγνω ᾗϲιν ἐνὶ φρεϲὶ φώνηϲέν τε·
 τίφθ' οὕτω τετίηϲθον Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
οὐ μέν θην κάμετόν γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ὀλλῦϲαι Τρῶαϲ, τοῖϲιν κότον αἰνὸν ἔθεϲθε.
πάντωϲ, οἷον ἐμόν γε μένοϲ καὶ χεῖρεϲ ἄαπτοι,
οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅϲοι θεοί εἰϲ' ἐν Ὀλύμπῳ.
ϲφῶιν δὲ πρίν περ τρόμοϲ ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ κεν τετελεϲμένον ἦεν·
οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ,
ἂψ ἐϲ Ὄλυμπον ἵκεϲθον, ἵν' ἀθανάτων ἕδοϲ ἐϲτίν.

V. l. 438 εὔτροχον DG. — 439 οὔλυμπον δὲ A. οὔλυμπόνδ' ἐδίωκε CEG οὔλυμπον δ' ἐδίωκε H. ἐξείκετο H. — 440 λῦϲεν AEHL. ἔλυϲε G. ἐνοϲίγαιοϲ G. — 441 ἀμβωμοῖϲι ACDEGL Et Mg. 217, 53. Et. Gud. 118, 15. Apoll. Lex. 53, 22. Cram. An. Par. IV, 8, 22. ἀνβωμοῖϲῖ H. ἅρμα δ' ἅμα βωμοῖϲι Schol. Z 15. κατα ACDH. λῖνα L. πετάϲαϲ DEG Apoll. Lex. 53, 22. Et. Mg. 568, 2. — 442 χρύϲεον DL. ἐπι A. — 443 πολεμίζετ' GL. — 444 αἴδ' CDGL. τὲ καὶ C. — 445 οὐδέ τι ADGHL. μὶν G. — 446 ὃ ACDGHL. ἐνι A. — 448 μέν θην ACDEHLS Cant. Townl. μὲν δὴ G e glossa, conf. Eust. 722, 51 οὐ μέν θην ἤγουν οὐ μὲν δή. κάμετόν ACDEGHL Schol. N 620. ἔνι A: ἐνι D. ἐνὶ CEGHL. μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν Eust. 1726, 26. — 449 τρῷαϲ L. τοῖϲι D. — 451 εἶϲ' CDL. — 452 ϲφῶϊ G. ὑμῶν E. ἔλαβε G. — 453 τ' ἰδέειν: τε ἰδεῖν E. — 454 ὧδε δὲ ἐξερέω H. τὸ δέ κεν: καί κεν L. τὸ δέ κεν τετελεϲμένον ἦεν AS Cant. τὸ δὲ καὶ τετελεϲμένον ἔϲται CD(τόδε)G(τόδε)H. καί κεν τετελεϲμένον ἔπλεν Townl. ἐν ἄλλῳ καί κεν τετελεϲμένον ἔπλεν A. — 456 ἐϲ omitt. G. ἵκεϲθε Cant. ἵκεϲθαι S, quod perinde est. ἐϲτί D.

A. c. 441 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ βωμοῖϲι. ἐν τοῖϲ διογένουϲ ἀμβώνεϲϲι Didymus. Chrysippus ἀμβωμοῖϲι, ὑφέν, Aristarchus ἂμ βωμοῖϲι, conf. Cram. An. Par. IV, 8, 22. Et. Mg 81, 15. H. T. 189. — 448 μέν θην: ἔϲτι δὲ καὶ ἑτεροίαϲ ἐκδόϲεωϲ γραφὴ ὑποδύϲκολοϲ καθ' Ἡρακλείδην αὕτη· οὐ μέντον κάμετόν γε, ἀντὶ τοῦ οὐ μέντοι Eust. 722, 58. ἰϲτέον ὅτι τὸ „οὐ μὲν θὴν κάμετόν γε“ „οὐ μέν τον“ γράφουϲί τινεϲ Ἀργολικῶϲ τε καὶ Κρητικῶϲ Cram. An. Par. III, 42, 17. conf. Eust. 1726, 26. Osann. Quaest. Hom. IV, 20. κάμετόν: καμέτην Zenodotus. — 449 τοῖϲιν: ἀρίϲταρχοϲ τοῖον κότον, καὶ ἔχει τινὰ ἔμφαϲιν Didymus.

ὣc ἔφαθ', αἳ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
πληcίαι αἵ γ' ἥcθην, κακὰ δὲ Τρώεcci μεδέcθην.
ἤ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε,
cκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε cτῆθοc χόλον, ἀλλὰ προcηύδα·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
εὖ νυ καὶ ἡμεῖc ἴδμεν, ὅ τοι cθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήcαντες ὄλωνται.
[ἀλλ' ἤ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ cὺ κελεύειc·
βουλὴν δ' Ἀργείοιc ὑποθηcόμεθ', ἥ τις ὀνήcει,
ὡc μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυccαμένοιο τεοῖο.]
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προcέφη νεφεληγερέτα Ζεύc·
ἠοῦc δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
ὄψεαι, αἴ κ' ἐθέληcθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν cτρατὸν αἰχμητάων·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύcεται ὄβριμος Ἕκτωρ,
πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
ἤματι τῷ, ὅτ' ἂν οἳ μὲν ἐπὶ πρυμνῇcι μάχωνται,
cτείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
ὣc γὰρ θέcφατόν ἐcτι· cέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
χωομένηc, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι
γαίηc καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
ἥμενοι οὔτ' αὐγῇc Ὑπερίονος ἠελίοιο

V. ι. 457 ὡc A. αἴδ' CDL. τὲ καὶ A. — 458 omitt. C 1. man. Lips. ἥcθην D. τρώεcci L. — 459 ἤτοι ἀκέουc' ἦν ἀθηναίη H. εἶπε ACEGH. — 461 οὐ κέχαδε Eust. 723, 46, sed 723, 39 οὐκ ἔχαδε, conf. Δ 24. προcηῦδα D. — 463 ὅ τοι: ὅτι L. ἀλαπαδνόν: ἐπιεικτόν CDEGLS. γρ. οὐκ ἐπιεικτὸν A. — 465 post hunc G Barocc. ἀνδρὸc ἑνὸc ῥιπῇ· ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' (G οὐκ) ἀνεκτῶc, qui legitur 355. — 466—468 omitt. ACD 1. man. ELS Lips. Townl. 1. man. Vrat. b.: habent D in marg. man. rec. GH. — 466 ὡc cὺ κελεύειc Harl. — 470 ἠοῦc μὲν δὴ καὶ G. — 471 κε θέληcθα H. ἐν ἄλλῳ ἦν ἐθέληιcθα A, conf. I 359. βοῶπιc: βοῶπι CS Lips. Townl. Vrat. b. non male. — 472 πολὺν C. — 473 ὄμβριμος CDG Mor. Barocc. — 474 ὄρθαι AE Townl. Vrat. A. Et. Mg. 631, 5. Zonar. Lex. 1470. ὦρθαι CDGHS. ὄρcαι L. — 475 ὅταν CDGHL. οἳ μὲν C. ἐπὶ: παρὰ D. πρύμνοιcι S: ceteri πρύμνῃcι. — 476 περι A. θανόντοc ADGHL Barocc. Mor. Vrat. b. in marg. πεcόντοc CS. γρ. πεcόντοc A. — 477 ὡc A. — 478 ἵκοιαι G. — 480 αὐγαῖc ὑπερήονος L.

A. c. 463—465 asterisci: κακῶc 32—34. — 470 ἠοῦc: ἄαc Zenodotus. — 475, 476 ἀθετοῦνται cτίχοι δύο Aristonicus.

τέρποντ' οὔτ' ἀνέμοιϲι, βαθὺϲ δέ τε Τάρταροϲ ἀμφίϲ.
οὐδ' ἢν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ ϲεῦ ἐγώ γε
ϲκυζομένηϲ ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ ϲέο κύντερον ἄλλο.
ὣϲ φάτο, τὸν δ' οὔ τι προϲέφη λευκώλενοϲ Ἥρη.
ἐν δ' ἔπεϲ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάοϲ ἠελίοιο,
ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τρωϲὶν μέν ῥ' ἀέκουϲιν ἔδυ φάοϲ, αὐτὰρ Ἀχαιοῖϲ
ἀϲπαϲίη τρίλλιϲτοϲ ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴν ποιήϲατο φαίδιμοϲ Ἕκτωρ,
νόϲφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἔπι δινήεντι,
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶροϲ.
ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντεϲ ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
τόν ῥ' Ἕκτωρ ἀγόρευε διίφιλοϲ· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχοϲ ἔχ' ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸϲ
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύϲεοϲ θέε πόρκηϲ,
τῷ ὅ γ' ἐρειϲάμενοϲ ἔπεα Τρώεϲϲι μετηύδα.
κέκλυτέ μευ Τρῶεϲ καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
νῦν ἐφάμην νῆάϲ τ' ὀλέϲαϲ καὶ πάνταϲ Ἀχαιοὺϲ
ἄψ ἀπονοϲτήϲειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεϲϲαν·
ἀλλὰ πρὶν κνέφαϲ ἦλθε, τὸ νῦν ἐϲάωϲε μάλιϲτα
Ἀργείουϲ καὶ νῆαϲ ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάϲϲηϲ.
ἀλλ' ἤ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπά τ' ἐφοπλιϲόμεϲθα· ἀτὰρ καλλίτριχαϲ ἵππουϲ

V. l. 481 βαθὺϲ: πολὺϲ CG. — 482 οὔ ϲευ CEH. οὔ ϲ' D. οὔτ' εὖ ἔγωγε L. — 484 ὣϲ A. — 485 ἐν δὲ πέϲ' Schol. Ω 366. — 486 ἐπι A. — 487 τρῳϲὶν L. τρωϲὶ DEG. μέν ῥ': μὲν E. ἀέκουϲιν A. — 488 τρίλϊϲτοϲ C. τρίλληϲτοϲ D. τριφίλητοϲ Schol. Theocr. XV, 86. ἐρεβενή DH. — 489 τρώων L. αὖτ' GHL Townl.: δ' αὖτ' ACDES. — 390 ἔπι Apoll. de Synt. 308, 27: ἐπὶ ACDEGL. ἐνὶ H Vrat. c. — 492 δ' omitt. E. — 493 ῥ' omitt. G. διῒ φίλοϲ ACDEGHL. — 494 εἶχ' H. ἔχεν δεκάπηχυ Schol. B 67. ἑνδεκάπηχυ A. ἐνδεκάπηχυ DG. — 495 περι D. — 496 τρώεϲϲι μετηύδα ACG. πτερόεντα προϲηύδα HL. πτερόεντ' ἀγόρευε DS Cant. Vrat. b. A. γρ. ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε A. — 497 τρῷεϲ L. ἠδ' D. — 499 προτὶ ACDHL: ποτὶ EGS. — 503 δόρπά τ' C. ἐφοπλιϲόμεϲθα ACDEHS Lips. Cant. Townl. Vrat. A. ἐφοπλιϲόμεθα Vrat. b. ἐφοπλιϲώμεθα G. ἐφοπλιϲόμεϲθ' L. ἐφοπλιζόμεϲθ' Vrat. c. ἀτὰρ ACDS Cant. Lips. Townl. Vrat. A. αὐτὰρ EGHL Mor.

A. c. 493—496 Ζηνόδοτοϲ περιγράφει. ὁ δὲ Ἀρίϲταρχοϲ οἰκειότερον ἐνταῦθα κεῖϲθαι λέγει Aristonicus. — 494 ἔχ' ἑνδεκάπηχυ, conf. ad Z 319. — 501 ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάϲϲηϲ; ἐπεὶ Διὸϲ ἐτράπετο φρήν Zenodotus, conf. Ariston. ad K 45. — 503 ἐφοπλιϲόμεϲθα: ὅτι Ζηνόδοτοϲ γρ. ἐφοπλίζεϲθον. ϲυγχεῖ δὲ τὸ δυϊκόν Aristonicus. de hiatu conf. ad Δ 542.

λύcαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δέ cφιcι βάλλετ' ἐδωδήν·
ἐκ πόλιος δ' ἄξεcθε βόαc καὶ ἴφια μῆλα
καρπαλίμωc, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεcθε,
cῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεcθε,
ὥc κεν παννύχιοι μέcφ' ἠοῦc ἠριγενείηc
καίωμεν πυρὰ πολλά, cέλαc δ' εἰc οὐρανὸν ἵκῃ,
μή πωc καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντεc Ἀχαιοὶ
φεύγειν ὁρμήcωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάccηc.
μὴ μὰν ἀcπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἕκηλοι,
ἀλλ' ὥc τιc τούτων γε βέλοc καὶ οἴκοθι πέccῃ,
βλήμενοc ἢ ἰῷ ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι
νηὸc ἐπιθρῴcκων, ἵνα τιc cτυγέῃcι καὶ ἄλλοc
Τρωcὶν ἐφ' ἱπποδάμοιcι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
κήρυκεc δ' ἀνὰ ἄcτυ διίφιλοι ἀγγελλόντων
παῖδαc πρωθήβαc πολιοκροτάφουc τε γέρονταc
λέξαcθαι περὶ ἄcτυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων.
θηλύτεραι δὲ γυναῖκεc ἐνὶ μεγάροιcιν ἑκάcτη
πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τιc ἔμπεδοc ἔcτω,
μὴ λόχοc εἰcέλθῃcι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
ὧδ' ἔcτω Τρῶεc μεγαλήτορεc, ὡc ἀγορεύω·
μῦθοc δ', ὃc μὲν νῦν ὑγιήc, εἰρημένοc ἔcτω·
τὸν δ' ἠοῦc Τρώεccι μεθ' ἱπποδάμοιc ἀγορεύcω.

V. l. 504 λύcαcθ' Townl. ὑπ' ἐξ CDEGH. ἐξ L. ὑπ' ἐξοχέων A. — 505 πόλεωc G Barocc. ἄξεcθε L: ἄξαcθε ACDEH Schol. K 167. ἄξατε G. — 507 cῖτον δ' D Schol. K 167, ι 166. ἐπι A. — 509 ἥκει (οι supra) C. ἴκει Lips. ἥκῃ Schol. K 418. — 510 κάρη κομόωντεc AH: ceteri καρηκομόωντεc. — 511 ὁρμήcωνται ACDEGL: ὁρμήcονται S Cant. Mor. ὁρμήcωcïν H. — 512 ἀcπουδεὶ Ambros. CDE bis LS Apoll. Lex. 45, 20. ἀcπουδῆ Suidas I, 1, 803, 9. ἐπι βαῖεν A. — 513 τούτων γε: τούτων τε Cram. Epim. 418, 33 et οἴκοθι πέμπει. ΠΕϹϹΗΙ Ambros. παίcῃ L. πέccῃι (ο supra) A. πέccοι Schol. Ξ 439. — 515 νηῶν H. ἐπιθρώcκων A Ambr. DEGH. γρ. ἐπιθρώcκων C man. rec. ἀποθρώcκων CL Cant. γρ. νηὸc ἀποθρώcκων A. ἀπὸ θρώcκων S. ἵνά L. ἵνα τῖc C. — 516 τρωcὶν L. — 517 διῒ φίλοι ACDEGHL Cram. Epim. 397, 33. — 518 πρωθήβουc H Zonar. Lex. 426. ceteri πρωθήβαc cum Et. Mg. 228, 11. πολιοκροτάφουc A. — 519 περὶ Ambr. CDEGHLS. προτι A et γρ. περὶ ἄcτυ. — 520 ἐνὶμμεγαροιcïν C. ἐνι A. — 523 τρῶεc L. — 524 μῦθον G ex corr. ὃc: ὡc L. νῦν μὲν Vrat. b. et in marg. γρ. μὲν νῦν. — 525 τρώεccι L. ἀγορεύω G.

A. c. 513 τούτων: Παρμενίcκοc ἐν τῷ α' πρὸc Κράτητα ὡc Ἀριcτάρχειον γραφὴν προφέρεται κείνων Didymus. πέccῃ: αἱ Ἀριcτοφάνουc πέccοι Didymus. — 524, 525 ἀθετοῦνται δύο cτίχοι Aristonicus.

εὔχομαι ἐλπόμενος Διί τ' ἄλλοιςίν τε θεοῖϲιν
ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεςςιφορήτους,
οὓς κῆρες φορέουςι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
ἀλλ' ἦ τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,
πρῶι δ' ὑπηοῖοι ςὺν τεύχεςι θωρηχθέντες
νηυςὶν ἔπι γλαφυρῇςιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
εἴςομαι, ἤ κέ μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης
πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώςεται, ἦ κεν ἐγὼ τὸν
χαλκῷ δῃώςας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
αὔριον ἣν ἀρετὴν διαείςεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος
μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοιςιν, ὀίω,
κείςεται οὐτηθείς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὣς
εἴην ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα,
τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοιςιν.
ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδηςαν·

V. l. 526 ἔλπομαι εὐχόμενος L Schol. Θ 498, Ξ 45 (Aristonicus). Cram. An. Par. III, 45, 12. Pseudoplut. 132, 23. ἄλλοιςί DGH. θεοῖςι D. — 527 ἐνθάδε G. κηρεςςιφορήτους AC. κηρεςιφορήτους G. κήρεςςι φορητοὺς L. — 529 γρ. ἐπινύκτα A. φυλάξωμεν G. ἡμᾶς G. — 530 ὑπ' ἠοῖοι DE Cram. Epim. 293, 31; 312, 12. Et. Gud. 411, 25. ὑπ' ἠοῖο Cram. Epim. 158, 3. ὑπ' ἠοίῃ Apoll. de Adv. 573, 8. ὑπ' ἠοῖ οἱ A. ὑπ' ἠοί C. ὑπ' ἠοῖ GHL Vrat. b. c. A. Et. Mg. 607, 22; 692, 13. Et. Gud. 195, 42. ςυν A. — 531 ἐπὶ ACDGHL. — 532 * ἤ κέ μ': εἴ κέ μ' AH. εἴ κε μ' G Cant. εἴ κ' ἔμ' S. εἴ κε με τυδείδης L. αἴ κέ μ' C Schol. M 118. Apoll. Lex. 62, 29. Bekk. Anecd. 1289. αἴ κε μ' DE Zonar. Lex. 74. — 533 ἦ κεν: libri ἤ κεν. H εἴ κεν. G Mor. αἴ κεν. — 534 δηϊώςας HS Lips. Townl. φέρωμαι: ἐν ἄλλῳ φεροίμην A. — 535 αἴ κ' DES. αἴ κεν G. εἴκ' (a superscr.) A. — 536 ἀλλ' ἐνὶ D. — 538 ἐςαύριον C. εἰ AH: αἰ CDEGLS. ὡς E. — 539 ἀγήρως AGHL Mor.: ἀγήραος CDES Eust. 750, 20. ἤματα D. — 540 δ' omitt. D. — 541 ἥδε A: ceteri ἧδε. κακὰ G Mor. — 542 ὡς A. ὧς δ' L. ἀγόρευεν L. ἔπι D. τρῷες L.

A. c. 526 οὕτως ἡ γραφὴ εὔχομαι ἐλπόμενος, οὐ τὸ ἐναντίον Didymus. ἔλπομαι εὐχόμενος Zenodotus. — 527 κηρεςςιφορήτους Aristarchus ςυνθέτως, ut παςιμέλουςα, ἐγχεςίμωροι. — 528 ἀθετεῖται Aristonicus. ὁ δὲ Ζηνόδοτος οὐδὲ ἔγραφεν αὐτόν Didymus. — 530 ὑπηοῖοι, conf. C 277, 303. χθιζὸν ὑπηοῖον δ 656. ςτίβη ὑπηοίη ρ 25. substantivum ἠοίη legitur δ 447. — 535—537 ὅτι ἢ τούτους δεῖ τοὺς τρεῖς ςτίχους μένειν, οἷς τὸ ἀντίςιγμα (ͻ) παράκειται, ἢ τοὺς ἑξῆς τρεῖς, οἷς αἱ ςτίγμαὶ (.) παράκεινται. ἐγκρίνει δὲ μᾶλλον Ἀρίςταρχος τοὺς δευτέρους, ὁ δὲ Ζηνόδοτος τοὺς πρώτους τρεῖς οὐδὲ ἔγραφεν Aristonicus. — 538 οὕτως διὰ τοῦ ει τὸ εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς, καὶ τὸ ἀγήρως διὰ τοῦ ω Didymus, conf. H. T. 177.

οἳ δ' ἵππους μὲν λῦcαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
δῆcαν δ' ἱμάντεccι παρ' ἅρμαcιν οἷcιν ἕκαcτοc·
ἐκ πόλιοc δ' ἄξοντο βόαc καὶ ἴφια μῆλα
καρπαλίμωc, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο
cῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
[ἕρδον δ' ἀθανάτοιcι τεληέccαc ἑκατόμβαc.]
κνίcην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴcω
[ἡδεῖαν· τῆc δ' οὔ τι θεοὶ μάκαρεc δατέοντο,
οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ cφιν ἀπήχθετο Ἴλιοc ἱρὴ
καὶ Πρίαμοc καὶ λαὸc ἐυμμελίω Πριάμοιο].
οἳ δὲ μέγα φρονέοντεc ἐπὶ πτολέμοιο γεφύραc
εἵατο παννύχιοι, πυρὰ δέ cφιcι καίετο πολλά.
ὡc δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄcτρα φαεινὴν ἀμφὶ cελήνην
φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμοc αἰθήρ·
ἔκ τ' ἔφανεν πᾶcαι cκοπιαὶ καὶ πρώονεc ἄκροι
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄcπετοc αἰθήρ,
πάντα δέ τ' εἴδεται ἄcτρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
τόccα μεcηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων
Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἑκάcτῳ

V. L. 543 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. λύcαν D. ὑπὸ : ἀπὸ L. ζυγὸν H. — 545 ἄξαντο ACDEGHL Schol. Ι 88. — 547 ἔπι D. — 548 abest ab omnibus libris. — 549 κνίcην AD 1. man.: κνίccην CD 2. man. EGHL Schol. Φ 363. — 550—552 omittunt omnes. inseruit Barnesius cum v. 548. ex Platonis Alcib. II, 149 D. — 553 οἳ δὲ C. ἐπὶ: ἀνὰ Schol. Ι 88. γεφύραc ADGH Barocc. Mor. Schol. Ι 88: γεφύρῃ CLS. γρ. γεφύρῃ A. γεφύρῃ ἢ γεφύραιc Eust. 728, 62. γεφύρῃ ἢ καὶ κατὰ γραφὴν ἄλλην ἐπὶ γεφύραιc Eust. 729, 3. — 554 εἵατο H. παρὰ δέ cφιcι καίετο πυρά GH. — 555 ὥc δ' G. ἀμφι A. — 556 ὅτ' ἔπλετο G. — 557 ἔφανεν ADG Cant. 1. man. Mor. Harl. Townl. 1. man.: ἔφανον CEH. — 557, 558 omitt. L. — 558 οὐρανόθε||| C post ras. ἆρ DEG. ἀρ A. — 559 δὲ εἴδεται G. γέγηθέ τε H. — 560 γρ. καὶ τοῖα μεcηγὺ καὶ ὡc τὰ μεcηγὺ A. μεccηγὺ L. μεcηγὺc G. — 561 τρῴων CL. — 562 ἆρ EGL. ἀρ A. δέ ἑ ἑκάcτῳ H.

A. c. 543 λῦcαν Aristarchus, conf. Didym. ad δ 39. — 555 τινὲc δέ, ὡc ἐν τοῖc Ἀπίωνοc καὶ Ἡροδώρου φέρεται, διχοτομήcαντεc (τὴν cελήνην) ἐν τῷ φαεινὴν τὸ μὲν φάει παρώξυναν, τὸ δὲ νὴν περιέcπαcαν, εἰπόντεc τὴν τῷ „φάει νῆν“, ὅ ἐcτι νέην, ἤγουν ἄρτι φωτίζεcθαι ἀρξαμένην Eust. 729, 25. — 557, 558 ἀθετεῖται, καὶ ὁ ἑξῆc δὲ cυναθετεῖται αὐτῷ Aristonicus. οὐκ ἐφέροντο δὲ οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ. ἠθέτει δὲ καὶ Ἀριcτοφάνηc Didymus. asterisci: ὀρθῶc Π 299, 300. de scriptura ἔφανεν conf. H. U. 288 sq. — 562 χίλι': μύρι' Zenodotus, conf. Schol. Θ 56.

εἵατο πεντήκοντα ϲέλαι πυρὸϲ αἰθομένοιο.
ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύραϲ,
ἑϲταότεϲ παρ' ὄχεϲφιν, ἐΰθρονον ἠῶ μίμνον.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ι.

Ὣϲ οἱ μὲν Τρῶεϲ φυλακὰϲ ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺϲ
θεϲπεϲίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντοϲ ἑταίρη,
πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντεϲ ἄριϲτοι.
ὡϲ δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
βορέηϲ καὶ Ζέφυροϲ, τώ τε Θρήκηθεν ἄητον,
ἐλθόντ' ἐξαπίνηϲ· ἄμυδιϲ δέ τε κῦμα κελαινὸν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκοϲ ἔχευεν·
ὣϲ ἐδαΐζετο θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν Ἀχαιῶν.
Ἀτρεΐδηϲ δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένοϲ ἦτορ
φοίτα κηρύκεϲϲι λιγυφθόγγοιϲι κελεύων
κλήδην εἰϲ ἀγορὴν κικλήϲκειν ἄνδρα ἕκαϲτον,

V. L. 563 εἵατο H. ϲέλαι A. ϲέλᾳ EGS Cant. Mor. Barocc. Lips. Vrat. A. ϲέλα CDL Harl. ϲέλαϲ H. — 564 ἵπποιϲι L. — 565 ἠῶ D.

A. c. 563 ϲέλαι: ϲέλαϊ δὲ γραπτέον, οὐ ϲέλαϲ Schol. BL. τὸ ἑκάϲτῳ ϲυναπτέον τῷ ϲέλαϊ, ἵν' ᾖ παρ' ἑκάϲτῳ ϲέλαϊ Cram. An. Par. III, 16, 34, conf. 172, 16. de scriptura ϲέλαι conf. H. T. 297.

V. L. 1 Ὣϲ A. τρῷεϲ L. — 2 ΘΕϹΠΕϹΙΗΙ Ambros. — 3 βεβουλήατο S. — 4 ἄνεμοι libri. — 5 βορέηϲ A Ambros. CDEHL Strabo I, 28; 29. Apoll. Lex. 12, 1. Schol. Π 765. Schol. Theocr. VII, 111. Eust. 554, 46. Rhet. Gr. III, 100, 12; 202, 27: βορέαϲ G Barocc. Mor. Βορρᾶϲ Rhet. Gr. III, 211, 4. τε: τ' ἐκ Cram. Epim. 47, 3; 87, 28. — 7 πάρεξ C. παρεξ D. πάρεξον ἅλα H. ἔχευεν A Ambros. Townl. Cram. Epim. 379, 17. ἔχευε Strabo I, 53. Schol. μ 276: ἔχευαν CDEGHLS Heynii omnes praeter Townleianum. Et. Mg. 652, 47. Apoll. Lex. 165, 17. Schol. Ω 434, μ 443. — 8 ὡϲ A. ἐνι A. — 9 βεβολημένοϲ: βεβλημένοϲ GS.

A. c. 3 ὅτι ἔνιοι βεβλήατο, καὶ Ζηνόδοτοϲ οὕτωϲ Aristonicus, conf. 9. — 4 [ἡ] ἀριϲτοφάνειοϲ ἀνέμω δυϊκῶϲ Didymus. — 5 βορέηϲ primam in arsi producit, ut τό ῥα Π 228; τὰ περὶ Φ 352; δϲ ἔτληϲ Χ 236; τό οἱ Χ 307; διὰ Γ 357, Δ 135; ἐπεὶ Χ 379, Ψ 2. — 6 ἄμυδιϲ Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita: ἀμυδιϲ Nicias, Pamphilus, conf. πάντ' ἄμυδιϲ Μ 385, μ 413; οἵ τ' ἄμυδιϲ Ν 336. — 7 παρὲξ: πάρεξ Tyrannio, conf. H. T. 333. ἔχευεν: διχῶϲ καὶ διὰ τοῦ $\overline{α}$ Didymus.

μὴ δὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
ἶζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἵστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
ὣς ὃ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ,
σχέτλιος, ὃς τότε μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἀτρείδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,

V. l. 12 μὴ δὲ CDGHL Vrat. b. c. βοᾶν G. μετα A. — 13 ἷζον CGH. ἶζον A. ἕζον δὲ ἐν Schol. I 9. τετιηκότες G. ἀν ACG. — 14 δακρυχέων omnes. ὡς ὅτε κρήνη G. — 15 αἰγίλιπος A. πέτρας G. χέεν Et. Mg. 281, 14. — 16 ὡς A. ὃ ACDGL βαρυστενάχων CDEGHL. μετηῦδα D. — 18 μέγα: μέγας S Et. Mg. 163, 48. Et. Gud. 230, 10. ἐνέδυσε Mor. Barocc. — 19 ὃς πρὶν A Ambr. CDGHLS. — 21 κακὴν ἄτην C 1. man. — 22 δυσκλέᾶ A. — 26 ἐγὼ ACDGHLS. — 28 εὐρυάγειαν L. — 29 ὡς A. οἳ δ' D. οἵδ' CH. — 30 ἄνεῳ AE bis GH Et. Gud. 48, 5: ἄνεω CDL Cram. Ep. 15, 17. τετιηκότες G. — 32 μαχέσσομαι Pseudoplut. 149, 37.

A. c. 14 ὥς τε κρήνη μελάνυδρος: Zenodotus δὲ μετ' Ἀργείοισιν ἔειπεν vel μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν, omissis 15 et 16. — 17 ita Aristarchus, πρὸς γὰρ τοὺς ἀρίστους, οὐ πρὸς τὸ πλῆθος ὁ λόγος Aristonicus, conf. Schol. B 110. — 18 ἀρίσταρχος σὺν τῷ ς μέγας Didymus, cf. ad B 111. — 19 ἀρίσταρχος ὃς τότε μέν μοι Didymus, alii πρὶν ut B 112. — 23—25 ἀθετοῦνται Aristonicus. παρὰ Ζηνοδότῳ οὐκ ἐφέροντο, καὶ ἀριστοφάνης δὲ ἠθέτει Didymus. asterisci: ὀρθῶς B 116—118. — 23—31 Ζηνόδοτος ἦρκε, τὴν δὲ συνέπειαν οὕτως ποιεῖ· „δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι [ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν·] ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο θυμὸν ἀχεύων. τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη (Cod. προσέφη) κρατερὸς Διομήδης" Aristonicus — 32 ἀρίσταρχος διὰ τοῦ η μαχήσομαι Didymus.

ἢ θέμις ἐςτὶν ἄναξ ἀγορῇ· cὺ δὲ μή τι χολωθῇc.
ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδιcαc ἐν Δαναοῖcι,
φὰc ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
ἴcαc᾽ Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντεc.
cοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου πάιc ἀγκυλομήτεω·
cκήπτρῳ μέν τοι δῶκε τετιμῆcθαι περὶ πάντων,
ἀλκὴν δ᾽ οὔ τοι δῶκεν, ὅ τε κράτοc ἐcτὶ μέγιcτον.
δαιμόνι᾽, οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἷαc Ἀχαιῶν
ἀπτολέμουc τ᾽ ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδαc ὡc ἀγορεύειc;
εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸc ἐπέccυται ὥc τε νέεcθαι,
ἔρχεο· πάρ τοι ὁδόc, νῆεc δέ τοι ἄγχι θαλάccηc
ἑcτᾶc᾽, αἵ τοι ἕποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλαί.
ἀλλ᾽ ἄλλοι μενέουcι κάρη κομόωντεc Ἀχαιοί,
εἰc ὅ κέ περ Τροίην διαπέρcομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
φευγόντων cὺν νηυcὶ φίλην ἐc πατρίδα γαῖαν·
νῶι δ᾽, ἐγὼ Cθένελόc τε, μαχηcόμεθ᾽, εἰc ὅ κε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωμεν· cὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.
ὣc ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντεc ἐπίαχον υἷεc Ἀχαιῶν
μῦθον ἀγαccάμενοι Διομήδεοc ἱπποδάμοιο.
τοῖcι δ᾽ ἀνιcτάμενοc μετεφώνεεν ἱππότα Νέcτωρ·

V. L. 33 ἢ Apoll. de Adv. 559, 8 et 14. Cram. An. Par. III, 301, 17. ἡ AD Apoll. Lex. 87, 1. ἥ CGHLS ῆ E Cram. Ep. 192, 14. Pseudoplut. 149, 37. χολώcηc L. — 34 ἀκμὴν μὲν L. δαναοῖcι ACDEGH. — 35 ἔμεν᾽ EG Mor. Cant. Barocc. Mosc. 3. — 36 ἴcαcιν G. οἱ μὲν νέοι D. — 37 διάνδιχ᾽ ἔδωκε DL. παῖc libri. — 38 cκήπτρῶι[ον] A. cκήπτρῳ[ρον] S. cκῆπτρον Schol. Δ 3. Rhet. Gr. III, 219, 28. πέρι L. — 39 οὔ τοι: οὔτι ES Lips. 1. man. Vrat. b. c. δῶκε DH. ὅ, τε A: ὅτι GH. — 42 δέ τοι αὐτῷ AC DGHS Et. Mg. 355, 49. δέ τι[ο] L. δέ τι E. — 43 δέ τι E. — 44 omitt. Townl. 1. man. αἵ cοι E 734, 27. ἕπονται L. — 45 ἀλλά μοι μενέουcϊ C. ἀλλ᾽ ἄλλοι μὲν μενεουcι G. κάρη κομόωντεc AH: ceteri καρηκομόωντεc. — 46 εἰcόκε τροίην εὔπυργον ἕλωμεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ G Mor. Barocc. — 47 cυν A. νηυcὶ φίλαιc εἰc Rhet. Gr. III, 157, 12. — 48 νῶϊ δ᾽ ἐγὼ libri cum Apoll. de Pron. 23 C. Schol. Ε 219 (Herodianus), I, 77: αὐτὰρ ἐγὼ Schol. Δ 407. — 50 ὡc A. οἵδ᾽ CGL. — 52 τοῖcι δὲ καὶ μετέειπε γερήνιοc A in marg.

A. c. 33 ἄναξ ἀγορῇ· cὺ: ἄναξ· ἀγορῇ cὺ Seleucus. — 36 οὕτωc ἀρίcταρχοc ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντεc· γράφεcθαι δὲ φηcὶ καὶ ἡγήτορεc ἠδὲ μέδοντεc (ita Zenodotus teste Aristonico) Didymus. — 42 δέ τοι scribendum est cum omnibus libris, neque enim ante neque post αὐτῷ opus est forma cοί, conf. Ζ 272, Ι 249, ζ 35, λ 134, 371, χ 345, H. U. 136 sqq. — 43 ἄγχι θαλάccηc: nonnulli ἀμφιέλιccαι teste Aristonico. — 44 ἀθετεῖται Aristonicus.

Τυδεΐδη, περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐϲϲι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριϲτος·
οὔ τίϲ τοι τὸν μῦθον ὀνόϲϲεται, ὅϲϲοι Ἀχαιοί,
οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλοϲ ἵκεο μύθων.
ἦ μὴν καὶ νέοϲ ἐϲϲί, ἐμὸϲ δέ κε καὶ πάιϲ εἴηϲ
ὁπλότατοϲ γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζειϲ
Ἀργείων βαϲιλῆαϲ, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεϲ.
ἀλλ' ἄγ' ἐγών, ὃϲ ϲεῖο γεραίτεροϲ εὔχομαι εἶναι,
ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίϲ μοι
μῦθον ἀτιμήϲει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
ἀφρήτωρ ἀθέμιϲτοϲ ἀνέϲτιόϲ ἐϲτιν ἐκεῖνοϲ,
ὃϲ πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντοϲ.
ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπά τ' ἐφοπλιϲόμεϲθα· φυλακτῆρεϲ δὲ ἕκαϲτοι
λεξάϲθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεοϲ ἐκτόϲ.
κούροιϲιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἀτρεΐδη, ϲὺ μὲν ἄρχε· ϲὺ γὰρ βαϲιλεύτατόϲ ἐϲϲι.
δαίνυ δαῖτα γέρουϲιν· ἔοικέ τοι, οὔ τοι ἀεικέϲ.
πλεῖαί τοι οἴνου κλιϲίαι, τὸν νῆεϲ Ἀχαιῶν
ἠμάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουϲι·
πᾶϲά τοι ἔϲθ' ὑποδεξίη, πολέεϲϲι δ' ἀνάϲϲειϲ.
πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείϲεαι, ὅϲ κεν ἀρίϲτην
βουλὴν βουλεύϲῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάνταϲ Ἀχαιοὺϲ

V. L. 53 περὶ ACDHL Schol. Ξ 212. πέρι EG. ἐνὶ CEGL. ἔν A. ἐν H. ἐγκάρτεροϲ Schol. Vind. 133. ad Ξ 212. κρατερόϲ EGL. — 54 μετα A. ἔπλεϲ L. — 55 οὔτίϲ τοι ADEH Et. Mg. 648, 21. οὔτιϲ ϲοι G. ἀχαιῶν (οἱ) L. — 57 καὶ post κε omitt. DG. κε omitt. L. — 58 ὁπλότατοϲ AHL: ὁπλότεροϲ CDEGS. γρ ὁπλότεροϲ A. γενεῆφιν ACDE. — 59 ἔειπαϲ G. — 61 οὐδέ κε τίϲ ACDEGHL. — 62 ἀτιμήϲει (αι) C, αι man. rec. — 64 ἐρᾶται H. ὀκριόεντοϲ S Cant. Lips. 1. man. — 65 μὲν νῦν Towul. — 66 δόρπά τ' ACG. ἐφοπλιϲόμεθα G. — 67 omitt. Townl. παρά: γρ. καὶ περιτάφρον A. περὶ S Cant. ἐκτόϲ: ἐντόϲ Barocc. Mor. — 68 κούροιϲι E. — 69 ἄρχευ G. βαϲιλεύτατοϲ ἐϲϲί DL. — 70 οὔ τοι: οὔτι CG Mor. Mosc. 3. — 72 ἠμάτιαι DH. ἄγουϲι ACEGH. — 73 τοι ἔϲθ' ACDGHL. ϲοι ἐϲτὶν E. ὑποδεξείη A. — 75 βουλεύϲει S Cant. Mor. Vrat. b. Schol. B 371. βουλεύϲοι L. χρεῶν L.

A. c. 57 διὰ τοῦ ε αἱ ἀριϲτάρχου ἦμὲν καὶ νέοϲ Didymus. — 66 φυλακτῆρεϲ: Ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ α φυλακτῆραϲ, τοὺϲ φύλακαϲ Schol. LV. — 73 ὑποδεξείη Herodianus. ἀρίϲταρχοϲ πόλεϲιν γὰρ ἀνάϲϲειϲ Didymus.

ἐϲθλῆϲ καὶ πυκινῆϲ, ὅτι δήιοι ἐγγύθι νηῶν
καίουϲιν πυρὰ πολλά· τίϲ ἂν τάδε γηθήϲειε;
νὺξ δ' ἧδ' ἠὲ διαῤῥαίϲει ϲτρατὸν ἠὲ ϲαώϲει.
    ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
ἐκ δὲ φυλακτῆρεϲ ϲὺν τεύχεϲιν ἐϲϲεύοντο
ἀμφί τε Νεϲτορίδην Θραϲυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
ἠδ' ἀμφ' Ἀϲκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἷαϲ Ἄρηοϲ,
ἀμφί τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε,
ἠδ' ἀμφὶ Κρείοντοϲ υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.
ἕπτ' ἔϲαν ἡγεμόνεϲ φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάϲτῳ
κοῦροι ἅμα ϲτεῖχον δολίχ' ἔγχεα χερϲὶν ἔχοντεϲ·
κὰδ δὲ μέϲον τάφρου καὶ τείχεοϲ ἷζον ἰόντεϲ·
ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαϲτοϲ.
    Ἀτρείδηϲ δὲ γέρονταϲ ἀολλέαϲ ἦγεν Ἀχαιῶν
ἐϲ κλιϲίην, παρὰ δέ ϲφι τίθει μενοεικέα δαῖτα.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖραϲ ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόϲιοϲ καὶ ἐδητύοϲ ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖϲ ὁ γέρων πάμπρωτοϲ ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
Νέϲτωρ, οὗ καὶ πρόϲθεν ἀρίϲτη φαίνετο βουλή·
ὅ ϲφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήϲατο καὶ μετέειπεν·
    Ἀτρείδη κύδιϲτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἐν ϲοὶ μὲν λήξω, ϲέο δ' ἄρξομαι, οὕνεκα πολλῶν
λαῶν ἐϲϲι ἄναξ, καί τοι Ζεὺϲ ἐγγυάλιξε

V. l. 76 πικυνῆϲ G. ὅτί[ε] S. — 77 καίουϲι CDEG. γηθήϲειε ACEGHL Schol. K 204. — 78 ἧδ' A: ceteri ἥδ'. ἠὲ ϲαώϲει ἠὲ διαῤῥαίϲει ϲτρατόν L. — 79 ὡϲ A. οἵδ' CGL. ἠδὲ πίθοντο G: ceteri ἠδ' ἐπίθοντο. — 80 ϲυν A. τεύχεϲϲιν DG. — 86 ἅμ' ἔϲτειχον AELS Pseudoplut. 156, 23. ἅμ' ἔϲτιχον CDGH. — 87 καδδὲ ACDGHL. ἵζον CG. ἶζον A. — 88 κήαντο Schol. I 77. κήαντο G. κείαντο L. (η superscr.) κείαντο ACDEH Vrat. b. A 1. man. Lips. διὰ διφθόγγου δὲ καὶ νῦν τὸ κείαντο παρὰ τοῖϲ παλαιοῖϲ ἀντιγράφοιϲ Eust. 737, 14. δόρπα EL: δόρπον ACDGHS. — 90 ϲφιν G. ϲφϊϲϊ C. — 91 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. — 92 ἐδυτῆοϲ L. ἐξέρον D. ἕντο DG. ἔντο L. — 95 ὅ, ϲφιν AC. ὅϲ ϲφιν GL. εὖ φρονέων CGHLS. ἐΰφρονέων AD. — 97 εἵνεκα L. — 98 λαῶν ἐϲϲὶ ACDEGHL. nullus ἐϲϲίν. καί ϲοι E. ἐγγυάλιξε ACGH.

A. c. 76 οὕτωϲ γρ. ὅτι δήιοι Didymus. — 78 διαῤῥαίϲει: δι' ἑνὸϲ ρ αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 86 ἰακῶϲ τὸ ϲτεῖχον αἱ ἀριϲτάρχου, ἅμα ϲτεῖχον Didymus. — 88 ἀρίϲταρχοϲ μετὰ τοῦ ᾱ δόρπα Didymus. τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν Zenodotus. — 89 ἀρίϲταρχοϲ ἀριϲτέαϲ ἦγεν ἀχαιῶν et ἀρίϲταρχοϲ γέρονταϲ ἀριϲτῆαϲ (sic) Schol. A ex Didymo. forma ἀριϲτέαϲ Pindarus quoque usus est Isthm. VII, 55 — 95 ὅ ϲφιν, non ὅϲ ϲφιν, Aristarchus.

ϲκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιϲταϲ, ἵνά ϲφιϲι βουλεύῃϲθα.
τῶ ϲε χρὴ περὶ μὲν φάϲθαι ἔποϲ ἠδ' ἐπακοῦϲαι,
κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅτ' ἄν τινα θυμὸϲ ἀνώγῃ
εἰπεῖν εἰϲ ἀγαθόν· ϲέο δ' ἕξεται ὅττί κεν ἄρχῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥϲ μοι δοκεῖ εἶναι ἄριϲτα.
οὐ γάρ τιϲ νόον ἄλλοϲ ἀμείνονα τοῦδε νοήϲει,
οἷον ἐγὼ νοέω, ἠμὲν πάλαι ἠδ' ἔτι καὶ νῦν,
ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε, διογενέϲ, Βριϲηίδα κούρην
χωομένου Ἀχιλῆοϲ ἔβηϲ κλιϲίηθεν ἀπούραϲ
οὔ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἐγώ γε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην· ϲὺ δὲ ϲῷ μεγαλήτορι θυμῷ
εἴξαϲ ἄνδρα φέριϲτον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτιϲαν,
ἠτίμηϲαϲ· ἑλὼν γὰρ ἔχειϲ γέραϲ. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεϲθ', ὥϲ κέν μιν ἀρεϲϲάμενοι πεπίθωμεν
δώροιϲίν τ' ἀγανοῖϲιν ἔπεϲϲί τε μειλιχίοιϲι.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ γέρον, οὔ τι ψεῦδοϲ ἐμὰϲ ἄταϲ κατέλεξαϲ.
ἀαϲάμην, οὐδ' αὐτὸϲ ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἐϲτιν ἀνήρ, ὅν τε Ζεὺϲ κῆρι φιλήϲῃ·
ὡϲ νῦν τοῦτον ἔτιϲε, δάμαϲϲε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.

V. l. 99 ἠδὲ: ἠὲ S. ἵνά ϲφιϲι ACD: vulgo ἵνα ϲφίϲι. — 100 τῶ ACGHL. τῶι D. ϲὲ E. πέρι EGHL. περι A. φᾶϲθαι ACGHL. φάϲθαι E, utrumque D. ἠδ' ἀκοῦϲαι G. γρ. ἠδ' ὑποθέϲθαι C man. rec. — 101 κρηιῆιναι C. ὅτ' ἄν AH Schol. Ψ 305. ὅτάν CDGL. ὅταν E Cram. An. Par. III, 235, 18. θυμὸν L. ἀνώγει Vrat. b. ἀνώγοι Cram. An. Par. III, 235, 18. — 102 ὅττί A. — 104 ἄλλοϲ: ἄλλον CH et Harl. pro var. lect. καὶ ἄλλον A in marg. — 106 ἐξέτι libri. διογενὲϲ CE. διογενεῦϲ (ἐϲ superscr.) D. διογενεῦϲ AHLS Cant. Vrat. A. διογενοῦϲ G Vrat. b. γρ. δϊογενευϲ C man. rec. γράφεται καὶ ὅτε διογενεῦϲ Eust. 738, 45. — 107 ἀχιλλῆοϲ GH. — 109 ἀπεμυθεόμην libri: γρ. δὲ καὶ ἐπεμυθεόμην Hesych. I, 233. — 112 ἀρεϲϲάμενοι (ο superscr.) A. πεπίθωμεν D. πεπίθοιμεν (ω superscr.) A. πεπίθοιμεν CEGHLS. — 113 δώροιϲί G. μειλιχίοιϲι CEGH. — 115 ψευδῶϲ G, est glossa, conf. Schol. A τὸ γὰρ ψεῦδοϲ ἀντὶ τοῦ ψευδῶϲ. — 116 ἀντί γε πολλῶν G. — 117 ἐϲτιν AD: ceteri ἐϲτὶν. φιλήϲῃ ADEH: φιλήϲει CG Barocc. Mor. Vrat. b. 1. man. Suidas I, 1, 478, 1. φιλήϲῃ (ει superscr.) L. — 118 ἔτιϲεν ὄλεϲϲε et γρ. ἔτιϲε δάμαϲϲε δὲ λαὸν ἀχαιῶν A. δάμαϲε δὲ πολὺν λαὸν ἀχαιῶν G.

A. c. 99 ἵνά ϲφιϲι veteres, conf. H. T. 413. — 100 φάϲθαι: φᾶϲθαι, conf. H. T. 373. — 106 διογενεῦϲ: περιϲπωμένωϲ ἀναγνῶμεν· ϲυναίρεϲιν γὰρ ἔπαθε τοῦ διογενέοϲ Schol. AD. — 109 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἀπεμυθεόμην Didymus. alii ἐπεμυθεόμην, conf. Apoll. Lex. 38, 7. — 112 ἀρίϲταρχοϲ πεπίθωμεν. ἔϲτι γὰρ πίθωμεν Didymus.

ἀλλ' ἐπεὶ ἀαϲάμην φρεϲὶ λευγαλέῃϲι πιθήϲαϲ,
ἂψ ἐθέλω ἀρέϲαι δόμεναί τ' ἀπερείϲι' ἄποινα.
ὑμῖν δ' ἐν πάντεϲϲι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
ἕπτ' ἀπύρουϲ τρίποδαϲ, δέκα δὲ χρυϲοῖο τάλαντα,
αἴθωναϲ δὲ λέβηταϲ ἐείκοϲι, δώδεκα δ' ἵππουϲ
πηγοὺϲ ἀθλοφόρουϲ, οἳ ἀέθλια ποϲϲὶν ἄροντο.
οὔ κεν ἀλήιοϲ εἴη ἀνήρ, ᾧ τόϲϲα γένοιτο,
οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυϲοῖο,
ὅϲϲά μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχεϲ ἵπποι.
δώϲω δ' ἑπτὰ γυναῖκαϲ ἀμύμονα ἔργα ἰδυίαϲ,
Λεϲβίδαϲ, ἅϲ, ὅτε Λέϲβον ἐυκτιμένην ἕλεν αὐτόϲ,
ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
τὰϲ μέν οἱ δώϲω, μετὰ δ' ἔϲϲεται ἣν τότ' ἀπηύρων,
κούρη Βριϲῆοϲ· ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι
μή ποτε τῆϲ εὐνῆϲ ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
ἣ θέμιϲ ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέϲϲεται· εἰ δέ κεν αὖτε
ἄϲτυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωϲ' ἀλαπάξαι,
νῆα ἅλιϲ χρυϲοῦ καὶ χαλκοῦ νηηϲάϲθω

V. L. 19 λευγαλέοιϲι G Cant. Mor. — 120 ἀπειρέϲι' G. — 122 ἑπτ" A, ut 85. — 124 ἀθλοφόρουϲ A. ποϲϲὶν ἄγοντο L. ποϲὶν EG 1. man. — 127 ὅϲϲά μοι ACD 2. man. H. μοι omitt. D 1. man. ὅϲϲ' ἐμοὶ L. ἠνέγκαντο GL Barocc. Mor. Cant. — 128 ἀμύμονα ACDEH. ἀμύμον' G. ἀμύμοναϲ LS. * ἔργα ἰδυίαϲ: ἔργ' εἰδυίαϲ ACDE(ἔργα)GH(ἔργα)L. — 129 εὐκτίμενον G. — 130 νίκων G. κάλλεϊ νίκων Mor. ἐνίκων πᾶϲαν ἐπ' αἶαν D 1. man. et in marg. φῦλα γυναικῶν. — 131 μὲν οἳ D. μετα A. ἥν ποτ' Eust. 741, 35. Lips. — 132 κούρη: κούρην ADE 741, 4 et 36 GH. κόρην S. ἐπὶ δὲ E: καὶ ἐπι ACL. καὶ ἐπὶ DGHS Schol. T 175. — 133 τῆϲ, εὐνῆϲ ACGH. — 134 ἡ AD. ἣ CGHLS. ᾗ E bis, conf. 1178, 58. — 136 θεὸϲ δῴη Eust. suo more. ἐξαλαπάξαι G Mor. Vrat. b. δῶϲ' ἐξαλαπάξαι Barocc. — 137 χαλκοῦ καὶ χρυϲοῦ C Harl. Vrat. c. Mosc. 3.

A. c. 119 καὶ Ἀγαμέμνων δὲ λέγει που περὶ αὐτοῦ „ἀλλ' ἐπεὶ ἀαϲάμην φρεϲὶ λευγαλέῃϲι πιθήϲαϲ, ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί“, εἰϲ τὴν αὐτὴν τιθεὶϲ πλάϲτιγγα τὴν μέθην τῇ μανίᾳ (οὕτω δὲ τὰ ἔπη ταῦτα προηνέγκατο Διοϲκουρίδηϲ ὁ Ἰϲοκράτουϲ μαθητήϲ) Athenaeus I, 11. ὡϲ δὲ καὶ Ἀγαμέμνων ἀάϲατο οἴνῳ μεθύων κατὰ τὸν Διοϲκουρίδην Eust. 1198, 27. hunc versum Eustath. 1176, 11 post T 137 collocavit. — 128 ἀρίϲταρχοϲ μετὰ τοῦ ϲ̄ ἀμύμοναϲ Didymus, conf. Schol. 270. Eust. 740, 60. fallitur Aristonicus Aristarcho ἀμύμονα tribuens cum Schol. V ἀμύμονα: οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ, Ζηνόδοτοϲ δὲ ἀμύμοναϲ. — 130 ἐξελόμην Aristarchus: Zenodotus ἓξ ἑλόμην, conf. Schol. 131, T 246. — 132 ἀρίϲταρχοϲ κούρη βριϲῆοϲ ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι Didymus, conf. Eust. 741, 36. Schol. I 274.

εἰϲελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Ἀχαιοί,
Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοϲιν αὐτὸϲ ἑλέϲθω,
αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλιϲται ἔωϲιν.
εἰ δέ κεν Ἄργοϲ ἱκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὖθαρ ἀρούρηϲ,
γαμβρόϲ κέν μοι ἔοι· τίϲω δέ μιν ἶϲον Ὀρέϲτῃ,
ὅϲ μοι τηλύγετοϲ τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ.
τρεῖϲ δέ μοί εἰϲι θύγατρεϲ ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Χρυϲόθεμιϲ καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάναϲϲα·
τάων ἥν κ' ἐθέληϲι φίλην ἀνάεδνον ἀγέϲθω
πρὸϲ οἶκον Πηλῆοϲ· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώϲω
πολλὰ μάλ', ὅϲϲ' οὔ πώ τιϲ ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
ἑπτὰ δέ οἱ δώϲω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρὴν ποιήεϲϲαν,
Φηράϲ τε ζαθέαϲ ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδαϲον ἀμπελόεϲϲαν.
πᾶϲαι δ' ἐγγὺϲ ἁλόϲ, νέαται Πύλου ἠμαθόεντοϲ·
ἐν δ' ἄνδρεϲ ναίουϲι πολύρρηνεϲ πολυβοῦται,
οἵ κέ ἑ δωτίνῃϲι θεὸν ὣϲ τιμήϲουϲι,

V. l. 138 κέν τε δατεώμεθα S. ἀχαιῶν H. — 139 δὲ omitt. L. — 140 αἵ τε S Cant. — 141 ἀχαιϊκὸν ADHL 2. man. Strabo VIII, 369: ἀχαϊκὸν CEGL 1. man. S. τὸ δὲ Ἀχαιϊκὸν διὰ διφθόγγου ὁ ποιητὴϲ γράφει ἐν τῇ προπαραληγούϲῃ· τὸ γὰρ διὰ τοῦ ᾱ Ἀχαϊκὸν τῶν ὑϲτέρων ἐϲτὶ Eust. 712, 15. — 142 ἔῃ Eust. 741, 55; 742, 26. — 143 ἐνι AD. ἐνὶ CEGL Et. Mg. 441, 54. — 144 δέ μοι εἰϲὶ ACDEGHL. θυγατέρεϲ C Lips. ἐνι AD. ἐνὶμμεγάρω C. ἐνιμμεγάρῳ S. ἐϋπήκτῳ CDEHS: εὐπήκτῳ AGL. — 145 καὶ Λαοδίκη: καὶ Ἤλεκτρα Eust. 1483, 29. — 146 κ' omitt. G. κε θέληϲι D Townl. Vrat. b. — 147 ἐπὶ μείλια Schol. X 51. Et. Mg. 582, 31. Apoll. Lex. 110, 20. Schol. Apoll. Rhod. III, 146: ἐπιμείλια CDEG HLS. ἐπιμείλια A. — 148 μάλλ' D. ὅϲα L. — 149 εὖ ναιόμενα ACEG. εὐναιόμενα L. — 150 καρδαμίλην GL. ἱρὴν EL. ἱρὴν A. εἰ δὲ καὶ βαρύνεται ἡ πόλιϲ Ἶρα λεγομένη κατὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων, οὐκ ἀνάγκη ζητεῖν Eust. 743, 20. — 152 ἔπειαν G. — 153 νέαται: κέαται H ex corr. γρ. καὶ νάεται A. — 154 ἔνθ' G Barocc. πολύρριν[οι] L post ras. πολύρρηνεϲ ceteri. — 155 κέ, ἑ AH. καί ἑ L. οἵ καὶ ἕ G. ὡϲ A. τιμήϲουϲι ACDEGH.

A. c. 140 ἡ διπλῆ ὅτι ἔνιοι ὑποτάϲϲουϲι „τὴν γὰρ ἀπ' αὖτιϲ ἐγὼ δώϲω ξανθῷ Μενελάῳ" Aristonicus. — 144 ἐϋπήκτῳ, conf. Il. U. 85. — 147 ἐπὶ μείλια Alexio et Apollodorus: ἐπιμείλια Aristarchus, conf. Philem. Gramm. 182, 206. Eust. 742, 60. — 150 Aristarchus Ἱρὴν: alii Ἵρην. — 153 Aristarchus νέαται (ἀντὶ τοῦ νέονται): Apollonius κέαται. ὁ δὲ Νικάνωρ ὄνομά φηϲι τὸ νέαται, ὡϲ „τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειοῦ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντοϲ" (Λ 712) Schol. L. — 154 διὰ τοῦ ἑτέρου ρ̄ τὸ πολύρρηνεϲ αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 155 ἀρίϲταρχοϲ τιμήϲονται Didymus, conf. 297.

καί οἱ ὑπὸ ϲκήπτρῳ λιπαρὰϲ τελέουϲι θέμιϲταϲ.
ταῦτά κέ οἱ τελέϲαιμι μεταλήξαντι χόλοιο.
δμηθήτω· Ἀίδηϲ τοι ἀμείλιχοϲ ἠδ᾽ ἀδάμαϲτοϲ·
τοὔνεκα καί τε βροτοῖϲι θεῶν ἔχθιϲτοϲ ἁπάντων.
καί μοι ὑποϲτήτω, ὅϲϲον βαϲιλεύτερόϲ εἰμι
ἠδ᾽ ὅϲϲον γενεῇ προγενέϲτεροϲ εὔχομαι εἶναι.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
Ἀτρείδη κύδιϲτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
δῶρα μὲν οὐκέτ᾽ ὀνοϲτὰ διδοῖϲ Ἀχιλῆι ἄνακτι·
ἀλλ᾽ ἄγετε κλητοὺϲ ὀτρύνομεν, οἵ κε τάχιϲτα
ἔλθωϲ᾽ ἐϲ κλιϲίην Πηληιάδεω Ἀχιλῆοϲ.
εἰ δ᾽ ἄγε, τοὺϲ ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι, οἱ δὲ πιθέϲθων.
Φοῖνιξ μὲν πρώτιϲτα διίφιλοϲ ἡγηϲάϲθω,
αὐτὰρ ἔπειτ᾽ Αἴαϲ τε μέγαϲ καὶ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
κηρύκων δ᾽ Ὀδίοϲ τε καὶ Εὐρυβάτηϲ ἅμ᾽ ἑπέϲθων.
φέρτε δὲ χερϲὶν ὕδωρ, εὐφημῆϲαί τε κέλεϲθε,
ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρηϲόμεθ᾽, αἴ κ᾽ ἐλεήϲῃ.
ὣϲ φάτο, τοῖϲι δὲ πᾶϲιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
αὐτίκα κήρυκεϲ μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖραϲ ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆραϲ ἐπεϲτέψαντο ποτοῖο,
νώμηϲαν δ᾽ ἄρα πᾶϲιν ἐπαρξάμενοι δεπάεϲϲιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ϲπεῖϲάν τε πίον θ᾽ ὅϲον ἤθελε θυμόϲ,

V. L. 156 ὑπο AD. — 157 καί οἱ C 1. man. DGHL Barocc. Mor. μεταλήξαντι DEGL Lips. Townl. Vrat. b. μεταλάξαντϊ H. μεταλλήξαντι AC. — 158 ἀμείλικτοϲ G. — 159 καί γε G. καί τι Mor. — 164 οὐκ ἔτ᾽ E. ἀχιλλῆϊ G. — 165 κλητοὺϲ AC post ras. DEH: κλειτοὺϲ C 1. man. GLS Caut. Barocc. Mor. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. ὀτρύνωμεν D. — 166 ἀχιλλῆοϲ G. — 167 ἐγὼ ADGHL Et. Mg. 362, 36: ἐγὼν CE. οἳ δὲ A. οἵδε HS. τοὶ δὲ CL. γρ. οἵδε C man. rec. — 168 πρῶτα H. διῒ φίλοϲ ACDEGHL. — 169 ἔπειτα D. μέγαϲ τε G. — 170 ὀδίοϲ AC. ὄδιόϲ L. ὀδῖοϲ DGH. ἐπέϲθω D. — 171 δὲ κέλεϲθε CDL. γε κέλεϲθε G. — 172 κρονίδηι (ωνι) D, ωνι man. rec. ἀρεϲϲάμεθ᾽ H. ἐλεήϲει (οι) L. — 173 ὣϲ A. ἑαδότα DHL. — 176 δεπάεϲϲι D 1. man. — 177 ϲπείϲαν τε· πίον θ᾽ L: ceteri ϲπεῖϲαν τ᾽ ἔπιόν θ᾽ cum Athenaeo V, 180 et Schol. I 222.

A. c. 157 μεταλήξαντι Aristarchus, conf. Schol. 299. — 158 δμηθήτω: καμφθήτω Aristophanes cum Zenodoto. — 159 φηϲὶν ὁ Ἀρίϲταρχοϲ ὅτι ἔνιοι ὑποτάϲϲουϲι τούτῳ „οὕνεκ᾽ ἐπεί κε λάβῃϲι πέλωρ ἔχει, οὐδ᾽ ἀνίηϲιν“, οὐκ εἶναι δὲ ἀναγκαῖον. — 161 διδοῖϲ Aristarchus, ὡϲ ὀρθοῖϲ. — 167 ἀρίϲταρχοϲ ἐγώ, ἄλλοι δὲ ἐγών Didymus. οἳ δὲ Herodianus: alii οἵδε. — 170 ἑπέϲθων ἀντὶ τοῦ ἑπέϲθωϲαν. γρ. δὲ καὶ χωρὶϲ τοῦ ν Schol. A. — 177 γράφεται ϲπεῖϲάν τε πίον θ᾽ Schol. A. ita Aristarchus, conf. H. T. 424; H. U. 99.

ὡρμῶντ' ἐκ κλιϲίηϲ Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο.
τοῖϲι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ,
δενδίλλων ἐϲ ἕκαϲτον, Ὀδυϲϲῆι δὲ μάλιϲτα,
πειρᾶν ὡϲ πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλείωνα.
τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίϲβοιο θαλάϲϲηϲ
πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ ἐννοϲιγαίῳ
ῥηιδίωϲ πεπιθεῖν μεγάλαϲ φρέναϲ Αἰακίδαο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλιϲίαϲ καὶ νῆαϲ ἱκέϲθην·
τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων πόλιν Ἠετίωνοϲ ὀλέϲϲαϲ·
τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλοϲ δέ οἱ οἶοϲ ἐναντίοϲ ἧϲτο ϲιωπῇ,
δέγμενοϲ Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν ἀείδων.
τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
ϲτὰν δὲ πρόϲθ' αὐτοῖο· ταφὼν δ' ἀνόρουϲεν Ἀχιλλεὺϲ
αὐτῇ ϲὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἕδοϲ ἔνθα θάαϲϲεν.
ὣϲ δ' αὔτωϲ Πάτροκλοϲ, ἐπεὶ ἴδε φῶταϲ, ἀνέϲτη.
τὼ καὶ δεικνύμενοϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρεϲ ἱκάνετον, ἦ τι μάλα χρεώ,
οἵ μοι ϲκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐϲτον.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ προτέρω ἄγε δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.

V. r. 180 ὀδυϲῆϊ D. — 181 πειρᾷν G. πεπείθοιεν D. — 182 τώδε H. πολυφλοίϲβοιο A. — 183 εὐχομένωι D. ἐνοϲιγαίῳ G. — 184 αἰγιόχοιο (ακίδαο) D. — 185 μυρμηδόνων G. ἵκοντο CG Barocc. Mor. Harl. Townl. γρ. ἵκοντο A. — 187 καλλῆι L. ἐπι D. ἀργύρεοϲ ζυγὸϲ E Schol. B 293: ceteri ἀργύρεον ζυγὸν cum Plut. de Musica 40. Et. Mg. 412, 7. Et. Gud. 474, 38. Zonar. Lex. 961. περὶ δ' Plutarchus l. l. ἐπί τ' Schol. B 293. — 188 ὀλέϲαϲ G. — 190 ἐναντίον S Townl. — 191 δέγμενοϲ: γρ. καὶ δέχμενοϲ (Cod. δεχόμενοϲ) διὰ τοῦ χ̄. ὁπόταν S. ἀείδειν H. — 192 τώδε H. — 193 ϲτᾶν H. ἀχιλεύϲ C. — 194 θάηϲκεν S. θάαϲκεν Vrat. b. man. rec. ἔνθα κάθητο G Mor. Barocc. e glossa conf. Apoll. Lex. 85, 26 θάαϲϲεν: ἐκάθητο. Et. Mg. 441, 4. — 195 ὡϲ A. αὔτωϲ EGHL. αὐτωϲ A. — 196 τώ: γρ. καὶ τοὺϲ A. — 197 ὦ φίλοι L. — 198 παρ' ἀχαιῶν L Schol. A 138. φιλτάτω AG Mor. φέρτεροί Bekk. An. 1144. — 199 ὡϲ A. ἀχϊλεύϲ C.

A. c. 184 πεπιθεῖν: περιϲπαϲτέον Herodianus. — 191 δέγμενοϲ: δέχμενοϲ, conf. ad Θ 296. — 192 δίχα τοῦ ῑ δὲ τὸ προτέρω Schol. V, conf. H. U. 186. — 197 παρμενίϲκοϲ προφέρεται (sc. ὡϲ Ἀριϲτάρχειον) ἱκάνετον ἡμέτερον δὲ Didymus. — 198 καὶ ἐνθάδε τινὲϲ δυϊκῶϲ φιλτάτω Schol. A.

εἶϲεν δ' ἐν κλιϲμοῖϲι τάπηϲί τε ποφρυρέοιϲιν·
αἶψα δὲ Πάτροκλον προϲεφώνεεν ἐγγὺϲ ἐόντα·
μείζονα δὴ κρητῆρα Μενοιτίου υἱὲ καθίϲτα·
ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπαϲ δ' ἔντυνον ἑκάϲτῳ·
οἳ γὰρ φίλτατοι ἄνδρεϲ ἐμῷ ὑπέαϲι μελάθρῳ.
ὣϲ φάτο, Πάτροκλοϲ δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ.
αὐτὰρ ὅ γε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸϲ αὐγῇ,
ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄιοϲ καὶ πίονοϲ αἰγόϲ,
ἐν δὲ ϲυὸϲ ϲιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.
καὶ τὰ μὲν εὖ μίϲτυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖϲιν ἔπειρε,
πῦρ δὲ Μενοιτιάδηϲ δαῖεν μέγα, ἰϲόθεοϲ φώϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλὸξ ἐμαράνθη,
ἀνθρακιὴν ϲτορέϲαϲ ὀβελοὺϲ ἐφύπερθε τάνυϲϲε,
πάϲϲε δ' ἁλὸϲ θείοιο κρατευτάων ἐπαείραϲ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτηϲε καὶ εἰν ἐλεοῖϲιν ἔχευε,
Πάτροκλοϲ μὲν ϲῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
καλοῖϲ ἐν κανέοιϲιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύϲ.
αὐτὸϲ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυϲϲῆοϲ θείοιο
τοίχου τοῦ ἑτέροιο, θεοῖϲι δὲ θῦϲαι ἀνώγει

V. l. 200 εἶϲε G. κλειϲμοῖϲι A. πορφυρέοιϲι A. — 202 δέ: τε ES Cant. κέραιε AD 1. man. EGL Lips. Mor. Townl. Aristot. Poet. 25. Schol. O 317: κέραιρε CD ex corr. HS Et. Mg. 414, 30; 504, 36. Athenaeus X, 423, conf. I, 10. utrumque Eust. 1398, 1. ἰϲτέον δὲ ὅτι τῶν τινὰ ἀντιγράφων τὸ κέραιε κέραιρε φαϲὶν, ὀλίγα μέντοι καὶ οὐδὲ τὰ ἀκριβέϲτερα Eust. 746, 48. — 204 οἵ L. ὑπέαϲι: ὑπίαϲι Mor. Barocc. — 205 ὡϲ A. φᾶτο D 2. man. — 206 ὃ κρεῖον C. κάμβαλεν HS Apoll. Lex. 103, 35. — 209 ἔϲχεν H. τάμνε EG Schol. Π 747. τέμνεν L. ἀχῖλεύϲ C. — 210 ἔπειρε ACEG. — 211 δαῖε E. — 212 κατα HL. — 213 ἀθρακιὴν H. ἐφύπερθεν L. ἐφ' ὕπερθε C. ἐφύπερθ' ἐτάνυϲϲε Townl. τάνυϲϲε AC DEH. τάνυϲε G. — 214 πάϲϲε δ' ἄρ' ἁλὸϲ H. — 215 εἰϲ ἐλεοῖϲιν L. ἐλεοῖϲιν G Et. Mg. 298, 35. εἰλέοιϲιν S. ἔχευεν ADGH Apoll. Lex. 66, 9. ἔχευε CS. ἔχευαν Et. Mg. 298, 35. ἔθηκεν L Athenaeus IV, 173. ἔθηκεν ἢ ἔχευε Eust. ἐν ἄλλῳ ἔθηκεν A. — 217 αὐτὰρ G. ἀχῖλεύϲ C. — 218 ἀντίοϲ L. ἵζεν C. — 219 θεοῖϲι δὲ et θεοῖϲ ἰδὲ Eust. 749, 23.

A. c. 203 οὕτωϲ κέραιε χωρὶϲ τοῦ ρ̄ (sc. Aristarchus). μέμνηται καὶ ἡρωδιανόϲ Schol. A. κέραιε δίχα τοῦ ρ Ἀριϲτοφάνηϲ (corrige Ἀρίϲταρχοϲ) Schol. L. — 210 διὰ τοῦ ἑτέρου λ τὸ μίϲτυλε Schol. LV, conf. H. T. 389. — 212 ut hic Aristarchus. ἔν τιϲι γράφεται „αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸϲ ἄνθοϲ ἀπέπτατο, παύϲατο δὲ φλόξ Schol. A. μεταγράφουϲιν οὕτωϲ „αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸϲ ἄνθοϲ ἀπέπτατο παύϲατο δὲ φλόξ Eust. 748, 41. ἔνιοι δὲ γράφουϲιν „αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐμαρήνατο, παύϲατο δὲ φλόξ Schol. LV. — 214 ἐπαείραϲ: ἀρίϲταρχοϲ ἀπαείραϲ, ἀπὸ τῶν κρατευτάων ἄραϲ Didymus.

Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάϲ.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖραϲ ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόϲιοϲ καὶ ἐδητύοϲ ἐξ ἔρον ἕντο,
νεῦϲ' Αἴαϲ Φοίνικι. νόηϲε δὲ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
πληϲάμενοϲ δ' οἴνοιο δέπαϲ δείδεκτ' Ἀχιλῆα·
χαῖρ' Ἀχιλεῦ· δαιτὸϲ μὲν ἐίϲηϲ οὐκ ἐπιδευεῖϲ
ἠμὲν ἐνὶ κλιϲίῃ Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο
ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
δαίνυϲθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸϲ ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,
ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα διοτρεφὲϲ εἰϲορόωντεϲ
δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ ϲαωϲέμεν ἢ ἀπολέϲθαι
νῆαϲ ἐυϲϲέλμουϲ, εἰ μὴ ϲύ γε δύϲεαι ἀλκήν.
ἐγγὺϲ γὰρ νηῶν καὶ τείχεοϲ αὖλιν ἔθεντο
Τρῶεϲ ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ ϲτρατόν, οὐδ' ἔτι φαϲὶ
ϲχήϲεϲθ', ἀλλ' ἐν νηυϲὶ μελαίνῃϲιν πεϲέεϲθαι.
Ζεὺϲ δέ ϲφι Κρονίδηϲ ἐνδέξια ϲήματα φαίνων
ἀϲτράπτει· Ἕκτωρ δὲ μέγα ϲθένεϊ βλεμεαίνων
μαίνεται ἐκπάγλωϲ, πίϲυνοϲ Διί, οὐδέ τι τίει
ἀνέραϲ οὐδὲ θεούϲ· κρατερὴ δέ ἑ λύϲϲα δέδυκεν.

V. L. 220 ὅ δ' D. ὅδ' CGL. βάλε C. — 221 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. οἵδ' CGHL. — 222 ἔντο GH. ἐντο DL. — 224 δ' omitt. Schol. Δ 4. ἀχϊλῆϊ H. post hunc S τόνδε (em. τὸν καὶ) φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα. H καί μιν φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα. — 225 ἀχιλλεῦ GH. εἴϲϲηϲ G. ἐπιδευῇϲ A et γρ. εἶϲ. — 226 ἡμέν: εἰμὲν Eust. diserte. ἐνι AD. — 229 διοτροφὲϲ H. — 230 ἀπολέϲθαι (superscr. ϲϲ) L. — 231 ἐΰϲέλμουϲ CDEGH. — 232 αὔλην G. — 233 τρῷεϲ L. τηλέκλητοί HL. τηλεκλῆτοί (superscr. ει) C. — 234 κηάμενοι E 749, 43: κηάμενοι GL. κειάμενοι AC DE 36, 13; 750, 15 H Lips. Townl. Et. Mg. 485, 12. Schol. K 418, ξ 425. κατα A. οὐδ' ἔτι AC: οὐδέ τι DEGHLS. φαϲὶ ACDE. φαϲὶ omitt. H. — 235 ϲχήϲεϲθαι DG. μελαίνῃϲι DEGHL. — 236 ϲφι D: ϲφιν ACGHLS. — 238 πιϲινὸϲ G. — 239 ἓ G.

A. c. 220 θυηλάϲ Herodianus, ὀξυτόνωϲ. — 222 ἐξ ἔρον ἕντο: ἄμεινον εἶχεν ἄν, φηϲὶν ὁ Ἀρίϲταρχοϲ, εἰ ἐγέγραπτο „ἂψ ἐπάϲαντο". ἀλλ' ὅμωϲ ὑπὸ περιττῆϲ εὐλαβείαϲ οὐδὲν μετέθηκεν, ἐν πολλοῖϲ οὕτωϲ εὑρὼν φερομένην τὴν γραφήν Didymus. — 225 ἐπιδευεῖϲ: Ἀρίϲταρχοϲ δὲ χωρὶϲ τοῦ ϲ Didymus (ἐπιδεύει vel potius ἐπιδεύῃ). nonnulli ἐπιδευεῖϲ et ἦμεν pro ἠμὲν teste Aristonico. — 230 ϲαωϲέμεν, conf. Schol. I 681. Bekk. 2. ex coni. ϲόαϲ ἔμεν, coll. [A 117,] Θ 246, O 502. — 236 ϲφι (Aristarchus?): ϲφιν, conf. Schol. V τὸ δὲ ϲφι δίχα τοῦ ν, H. T. 392; H. U. 24; Δ 166, Λ 734, N 713, ξ 86, ο 524. Aristarchus ἐνδέξια: ἐν δεξιᾷ Ptolem. Ascalonita, conf. Schol. H 184, ρ 365.

ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἠῶ δῖαν·
στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα
αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
δῃώσειν παρὰ τῇσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη
φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ υἷας Ἀχαιῶν
τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὑρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
φράζευ ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.
ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
δώσουσ' αἴ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρά σε μᾶλλον
τίωσ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων

V. L. 241 κόψειν L, omisso ἀπο. — 242 μαλεροῦ πυρὸς S (superscr. ῶ, ϊ). — 243 δηϊώσειν C Townl. δηιῶσιν D. ὀρυνομένους G. ἀτυζομένους ἢ ὀρινομένους E. ὑπο A. καπνῷ E. — 244 δέδοικα H. κατα AD. φρένας DL. — 245 libri εἴη, non εἴῃ. — 246 φθίσθαι ACE 749, 52: φθεῖσθαι DE 750, 44 G. φθέσθαι H. φθίσσεσθ' ἐν τροίηι L, φθίσεσθ 1. man. ἐνι D. ἱπποβάτοιο H. — 248 ὑπὸ: ὑπ' ἐκ Vrat. b. 2. man. ὀρυγμαδοῦ GH. ὀρυ[illegible]μαδοῦ C post ras. — 249 αὐτῷ τοι ACDE bis GHLS Apoll. de Pron. 147 C; de Synt. 138, 7. Eust. 769, 51. μῆχος: μῆχαρ Schol. Pind. Ol. II, 31. — 250 τε κακοῦ ἄκος εὑρεῖν S Cant. κακοῦ οὔτ' ἄκος Schol. Pind. Ol. II, 31. πολλὺ G. — 251 ἀλεξήσῃς AE bis GS Mor. Cant. ἀλεξήσεις (superscr. η) L. ἀλεξήσαις H. ἦμαρ DG. — 252 ὦ πόποι Vrat. A. ἐπετέλετο D. — 253 ἤματι DG. πέμπε ACDEGH. — 254 κράτος EL. — 255 αἴ κε θέλωσι DGL Townl. δὲ σὸν μεγαλήτορα H. — 256 ἐνὶ GL. ἐνι D. στήθεσφιν L. — 257 ὄφρά σε C. — 258 τίωσ' ACDEGHLS Cant. Mor. Harl. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. ἠμὲν: οἱ μὲν D Vrat. b. 1. man. — 259 ὡς A. λήθε' L. — 260 παύεο DGE Mor. Barocc. παύε' (superscr. ο) A. παῦε (superscr. ου) Lips. παῦε HL.

A. c. 242 ἐμπρήσειν: ἀρίσταρχος ἐμπλήσειν Didymus. — 246 φθίσθαι: φθεῖσθαι, conf. H. T. 375. — 249 αὐτῷ τοι scribendum est cum Apollonio, ut χ 345, conf. H. U. 142.

ἄξια δῶρα δίδωςι μεταλήξαντι χόλοιο.
εἰ δέ, cὺ μέν μευ ἄκουcον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω,
ὅccά τοι ἐν κλιcίῃcιν ὑπέcχετο δῶρ᾽ Ἀγαμέμνων,
ἕπτ᾽ ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυcοῖο τάλαντα,
αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοcι, δώδεκα δ᾽ ἵππους
πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποccὶν ἄροντο.
οὔ κεν ἀλήιος εἴη ἀνήρ, ᾧ τόccα γένοιτο,
οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυcοῖο,
ὅcc᾽ Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποccὶν ἄροντο.
δώcει δ᾽ ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
Λεcβίδας, ἅc, ὅτε Λέcβον ἐυκτιμένην ἕλες αὐτός,
ἐξέλεθ᾽, αἳ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
τὰc μέν τοι δώcει, μετὰ δ᾽ ἔccεται ἣν τότ᾽ ἀπηύρα,
κούρη Βριcῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται
μή ποτε τῆc εὐνῆc ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
ἣ θέμις ἐcτὶν ἄναξ ἤτ᾽ ἀνδρῶν ἤτε γυναικῶν.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέccεται· εἰ δέ κεν αὖτε
ἄcτυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωc᾽ ἀλαπάξαι,
νῆα ἅλις χρυcοῦ καὶ χαλκοῦ νηήcαcθαι
εἰcελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ᾽ Ἀχαιοί,
Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοcιν αὐτὸc ἑλέcθαι,
αἵ κε μετ᾽ Ἀργείην Ἑλένην κάλλιcται ἔωcιν.
εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ᾽ Ἀχαιικόν, οὖθαρ ἀρούρης,
γαμβρός κέν οἱ ἔοιc· τίcει δέ cε ἶcον Ὀρέcτῃ,

V. l. 261 μεταλλήξαντι ACEGH: μεταλήξαντι DL. Vrat. b. Townl. — 262 δέ κε τοι A. — 263 ὅccά τοι CDH. ἐν: ἐνὶ C. ὑπέcχατο C. — 264 ἑπτ᾽ A. ἑπτὰ G. — 265 ἐείκοcιν G. — 266 ἀθλοφόρους A. — 267—269 omitt. Townl. — 267 ἀμύμονας AC suprascr. man. rec. DHLS. ἔργ᾽ εἰδυίας ACDG(ἔργα)HL. — 271 εὐκτίμενον G. ἕλεν L. — 272 ἐξἕλεθ᾽ A. φύλα D. — 273 μετα A. ἀπηῦρα D. ἀπηῦρεν G ex corr. L. ἀπηῦρε S Townl. ἀπηύρων Mosc. 3. — 274 κούρην CDGHS. καὶ ἐπὶ AGHLS καὶ ἐπι CD. — 275 τῆc, εὐνῆc G. ἐπιβῆναι Vrat. b. — 276 ἡ A Schol. Θ 111. η D. ἣ Lips. Townl. ἥ CGHLS. ἤτ᾽ ἀνδρῶν ἤτε C. καὶ ἀνδρῶν G. ἤτ᾽ omitt. L. — 278 ἀλαπᾶξαι D. — 281 ἑλέcθω Cant. Lips. Mosc. 3. — 283 ἀχαϊκόν GL 1. man. S. εἶθαρ D. 1. man. — 284 ἕηc S. ἕῃc Cant. τίcοι H. ἴcον D.

A. c. 270 ἀμύμονα: οὕτωc ἀρίcταρχοc μετὰ τοῦ c ἀμύμονας Didymus, conf. 128. — 272 ἐξ ἕλεθ᾽ Zenodotus, conf. 130. — 274 ἀρίcταρχοc γράφει κούρη (Cod. κουρηc) βριcῆοc (Cod. βρηcηοῦc) ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον Didymus, conf. 132. — 276 ἣ θέμιc, conf. H. U. 183. — 279 νηήcαcθαι Aristarchus.

ὅϲ οἱ τηλύγετοϲ τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ.
τρεῖϲ δέ οἵ εἰϲι θύγατρεϲ ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Χρυϲόθεμιϲ καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάναϲϲα·
τάων ἥν κ' ἐθέληϲθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεϲθαι
πρὸϲ οἶκον Πηλῆοϲ· ὃ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώϲει
πολλὰ μάλ', ὅϲϲ' οὔ πώ τιϲ ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
ἑπτὰ δέ τοι δώϲει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρὴν ποιήεϲϲαν,
Φηράϲ τε ζαθέαϲ ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδαϲον ἀμπελόεϲϲαν.
πᾶϲαι δ' ἐγγὺϲ ἁλόϲ, νέαται Πύλου ἠμαθόεντοϲ·
ἐν δ' ἄνδρεϲ ναίουϲι πολύρηνεϲ πολυβοῦται,
οἵ κέ ϲε δωτίνῃϲι θεὸν ὣϲ τιμήϲουϲι,
καί τοι ὑπὸ ϲκήπτρῳ λιπαρὰϲ τελέουϲι θέμιϲταϲ.
ταῦτά κέ τοι τελέϲειε μεταλήξαντι χόλοιο.
εἰ δέ τοι Ἀτρείδηϲ μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον,
αὐτὸϲ καὶ τοῦ δῶρα, ϲὺ δ' ἄλλουϲ περ Παναχαιοὺϲ
τειρομένουϲ ἐλέαιρε κατὰ ϲτρατόν, οἵ ϲε θεὸν ὣϲ
τίϲουϲ'· ἦ γάρ κέ ϲφι μάλα μέγα κῦδοϲ ἄροιο.
νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοιϲ, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι ϲχεδὸν ἔλθοι
λύϲϲαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὔ τινά φηϲιν ὁμοῖον
οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓϲ ἐνθάδε νῆεϲ ἔνεικαν.

V. L. 285 ἐνι AD. ἐνὶ CGHL. — 286 δέ οἱ εἰϲι ADL. δέ οἱ εἰϲὶν C. θυγατέρεϲ CGH. ἐνὶμμεγάρωι C. ἐνι AD. ἐϋπήκτω CDHLS. εὐπήκτῳ AG. — 289 ὃ δ' D. ὅδ' CGH. ἠδ' L. ἐπιμείλια ACDGHLS. — 291 δέ οἱ δώϲει H Townl. εὖ, ναιόμενα A. εὖ ναιόμενα CG. εὐναιόμενα L. — 292 καρδαμίλην L. ἱρὴν L. ἲρὴν A. — 294 ἔπειαν G. — 295 κέαται H, ut videtur ex corr. ναίεται Barocc. — 296 ναίουϲιν H. πολύρρηνεϲ A. πολύρηνεϲ Townl. πολύῤῥιν οι L, ut 154. — 297 ὡϲ AD. τιμήϲουϲι CDGH. τιμήϲωϲι A. — 298 ὑπο AH. — 299 καί τοι D. μεταλήξαντι DGL Townl. — 301 αὐτὸϲ τε καὶ L. παναχαιοὺϲ AC. — 302 κατα ADH. ὡϲ A. — 303 τίϲουϲιν ἢ καί ϲφι G. καί ϲφι Cant. — 304 ἔλθοι ADGH Mor. Barocc. Townl. Vrat. b. ἔλθῃ CEL. — 305 ἔχοντ' HL. οὔτινα φηϲὶν ACDGHL. — 306 οἱ G. ἔμμεναι E, idem Townl. omisso οἷ.

A. c. 289 Aristarchus ἐπιμείλια, conf. 147. — 292 Ἱρὴν Herodianus cum Aristarcho, conf. 150. — 296 πολύρηνεϲ Aristarchus, conf. 154. — 297 Aristarchus τιμήϲονται, conf. 155, non τιμήϲωνται ut in Cod. A scriptum est τιμήϲωνται ὡϲ ἐλεύϲωνται, nam ἐλεύϲωνται nihil est. — 299 διὰ τοῦ ἑτέρου λ̄ μεταλλήξαντι αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. recte Bekkerus τὸ ante μεταλλήξαντι inseruit.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
ᾗ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀίδαο πύλῃσιν,
ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
οὔτ' ἐμέ γ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω
οὔτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἠμὲν κακὸς ἠδὲ καὶ ἐσθλός·
κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ἐοργώς.
οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι

V. l. 309 δὴ omitt. D. ἀποειπεῖν C. — 310 φρονέω GH Lips.: κρανέω ACDL Harl. Townl. Vrat. b. Cram. Epim. 192, 24. An. Par. III, 301, 27. κρανέω ἢ φρονέω, διχῶς γὰρ γράφεται Eust. 751, 5. γρ. φρονέω C 2. man. ὥσπερ δὴ κρανέω τε καὶ ὡς τελέεσθαι οἴω Plato Hipp. min. 365 A. ἔσται: ἐστί D. — 311 τρύζοιτε E. τροίζητε D. παρήμενος A Townl. γρ. παρήμενοι A. — 312 μοι ἐκεῖνος G. — 313 κεύθει EGS Mor. Barocc. Vrat. b. A. Mosc. 3. Schol. α 1. Suidas I, 1, 236, 18; I, 2, 571, 6. κεύφη H. εἴπῃ libri cum Plat. Hipp. min. 365 A; 370 A. Schol. A 120, α 1. Bekk. Anecd. 82, 2; 379, 12. Bachm. Anecd. I, 70, 14: βάζει Eust., unde Bothius βάζῃ recepit. — 314 ἐρέω ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται CGL Mor. Barocc. Harl. Lips. Townl. Vrat. b. Plato Hipp. min. 365 A. ἐν ἄλλῳ ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται A. — 315 ἐμέ γ' L. οὔτε μέ γ' CDEH. γρ. οὔτ' ἐμέ γ' C man. rec.: vulgo οὔτ' ἐμεγ'. οἴω CDHL. — 316 ἦεν: ἐστίν Schol. Plat. Rep. 468 C. — 317 δηΐοισι μετ' ADHS et libri Heynii: δηΐοισιν ἐπ' CEGL. — 318 ἴσῃ AD Townl. μοίραι A. πολεμίζει DEL Schol. Plat. Rep. 468 C. πολεμίζῃ A. — 320 ὅ, τ' CG. ὅ, τε ACG. — 321 οὐδέ τϊ μοι CDGH. περίκειται A. — 322 αἰεὶ ACDEGHIL: recentiores αἰέν, quod in nullo codice fertur. — 323 ἀπτῆσι DL. προφέρῃσι ACDEGH Cram. An. Ox. III, 99, 14.

A. c. 310 ἀρίσταρχος ᾗ περ δὴ φρονέω (Cod. φρονίων) Didymus. — 317 ἀρίσταρχος ἐπανδράσι Didymus. — 321 περίκειται Herodianus: περὶ κεῖται Ptolem. Ascalonita. — 322 euphoniae causa scripsi cum libris αἰεὶ ἐμὴν, non αἰέν. eadem de causa A 520, α 341, ν 255 non αἰὲν ἐν, αἰὲν ἐνὶ scribendum est, sed cum omnibus libris αἰεί, quod primus Bekkerus sustulit. οὕτως ἀρίσταρχος πολεμίζειν κατὰ τὸ ἀπαρέμφατον Didymus. de alia scriptura nihil tradiderunt veteres.

μάϲτακ', ἐπεί κε λάβηϲι, κακῶϲ δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
ὣϲ καὶ ἐγὼ πολλὰϲ μὲν ἀύπνουϲ νύκταϲ ἴαυον,
ἤματα δ' αἱματόεντα διέπρηϲϲον πολεμίζων,
ἀνδράϲι μαρνάμενοϲ ὀάρων ἕνεκα ϲφετεράων.
δώδεκα δὴ ϲὺν νηυϲὶ πόλειϲ ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
πεζὸϲ δ' ἕνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
τάων ἐκ παϲέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐϲθλὰ
ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόϲκον
Ἀτρείδῃ· ὃ δ' ὄπιϲθε μένων παρὰ νηυϲὶ θοῇϲι
δεξάμενοϲ διὰ παῦρα δαϲάϲκετο, πολλὰ δ' ἔχεϲκεν.
ἄλλα δ' ἀριϲτήεϲϲι δίδου γέρα καὶ βαϲιλεῦϲι·
τοῖϲι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
εἵλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
τερπέϲθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεϲϲιν
Ἀργείουϲ; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείραϲ
Ἀτρείδηϲ; ἦ οὐχ Ἑλένηϲ ἕνεκ' ἠυκόμοιο;
ἦ μοῦνοι φιλέουϲ' ἀλόχουϲ μερόπων ἀνθρώπων
Ἀτρεῖδαι; ἐπεὶ ὅϲ τιϲ ἀνὴρ ἀγαθὸϲ καὶ ἐχέφρων,
τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὡϲ καὶ ἐγὼ τὴν

V. L. 324 ἐπήν κε λάβηϲι Cram. An. Ox. III, 99, 15. δ' ἄρα οἱ EL. δ' ἄρα οἷ G. δέ τε οἱ ACDH Lips. Harl. Vrat. b. 2. man. δέ τέ οἱ Athenaeus IX, 373. Plutarchus de Amore prolis 2. — 325 μὲν καὶ L. μὲν νύκταϲ ἀῦπνουϲ D. — 326 ἥματα DG. διέπρηϲον CG. — 328 δὴ ϲὺν ACDE 753, 20 GHL Strabo XIII, 584. Schol. Α 163, Φ 550. δὲ ξὺν Schol. Υ 89. δὴ ξὺν Eust. 754, 30. μὲν ϲὺν Max. Tyr. Diss. V, 8. γὰρ ϲὺν Rhet. Gr. III, 167, 3. Plutarchus de Se ipsum citra invid. laud. 6. ἀλάπαξ' ἀνδρῶν G. — 329 ἕνδεκα φημὶ L. — 331 δῶϲκον S. δώϲκον Cant. — 332 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. θοῆϲι ACDGH. — 333 δια CDGHL. παῦρα διδάϲκετο H. ἔχεϲκε G. — 334 βαϲιλεῦϲι CDEGH. — 335 ἀπο A. μόνου EG. — 336 θυμ(η)αρέα L. τῇ περ ἰαύων G Mor. τηπεριαύων L. — 337 τι δε δὴ H. τρώεϲϲιν L. — 339 ἢ ACEGL Towul. Rhet. Gr. III, 124, 9: ἦ DH Et. Mg. 414, 56. Et. Gud. 233, 44. Io. Alexandr. 42, 10. Apoll. Lex. 81, 29. Cram. An. Par. III, 125, 34; 302, 2. Schol. Α 219. Cram. Epim. 193, 1. — 340 ἢ AH Apoll. Lex. 81, 29. Schol. Α 219. Cram. An. Par. III, 125, 34. Et. Mg. 414, 57; 415, 11: ἦ CDEGL Rhet. Gr. III, 115, 16. Apoll. Lex. 163, 6. Cram. An. Par. III, 302, 3. μόνοι EG. — 342 αὐτοῦ: ἑαυτοῦ L.

A. c. 324 ἀρίϲταρχοϲ κακῶϲ δ' ἀραοι(sic). Didymus. conf. alterum scholium Didymi διὰ τοῦ ἄρα γράφουϲιν αἱ Ἀριϲτάρχου κακῶϲ δ' ἄρα οἱ. αἱ δὲ εἰκαιότεραι κακῶϲ δέ τέ οἱ. recentiores perperam δ' ἄρα οἷ, conf. H. U. 141. — 327 ὀάρων Aristarchus. alii ὀρέων vel ὠρέων. — 336 εἵλετ', ἔχει δ': alii εἵλετ' ἔχειν, quod placuit Herodiano. θυμαρέα Herodianus, non θυμηρέα. — 339 ἦ Herodianus Il. Prosod. Α 219. — 340 ἦ Herodianus Il. Pros. Α 219. — 342 αὐτοῦ Apollon. de Pron. 101 B; de Synt. 141, 5: αὐτοῦ Ptolemaeus Ascalonita.

ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτήτην περ ἐοῦϲαν.
νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέραϲ εἵλετο καί μ' ἀπάτηϲε,
μή μευ πειράτω εὖ εἰδότοϲ· οὐδέ με πείϲει.
ἀλλ' Ὀδυϲεῦ ϲὺν ϲοί τε καὶ ἄλλοιϲιν βαϲιλεῦϲι
φραζέϲθω νήεϲϲιν ἀλεξέμεναι δήιον πῦρ.
ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήϲατο νόϲφιν ἐμεῖο,
καὶ δὴ τεῖχοϲ ἔδειμε, καὶ ἤλαϲε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
εὐρεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ ϲκόλοπαϲ κατέπηξεν·
ἀλλ' οὐδ' ὧϲ δύναται ϲθένοϲ Ἕκτοροϲ ἀνδροφόνοιο
ἴϲχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖϲιν πολέμιζον,
οὐκ ἐθέλεϲκε μάχην ἀπὸ τείχεοϲ ὀρνύμεν Ἕκτωρ,
ἀλλ' ὅϲον ἐϲ Ϲκαιάϲ τε πύλαϲ καὶ φηγὸν ἵκανεν·
ἔνθά ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγιϲ δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν.
νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ,
αὔριον ἱρὰ Διὶ ῥέξαϲ καὶ πᾶϲι θεοῖϲι,
νηήϲαϲ εὖ νῆαϲ, ἐπὴν ἅλα δὲ προερύϲϲω,
ὄψεαι, ἢν ἐθέληϲθα καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
ἦρι μάλ' Ἑλλήϲποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούϲαϲ
νῆαϲ ἐμάϲ, ἐν δ' ἄνδραϲ ἐρεϲϲέμεναι μεμαῶταϲ·
εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸϲ ἐννοϲίγαιοϲ,
ἤματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.
ἔϲτι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυϲὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν
ἠδὲ γυναῖκαϲ ἐυζώνουϲ πολιόν τε ϲίδηρον

V. l. 343 δουρικτητήν A. δορικτήτην GS. δορυκτήτην C. — 344 ἀπάτηϲε ACDGH. — 346 ὀδυϲϲεῦ DEGH. ἄλλοιϲι DGH. βαϲιλεῦϲι ACD GH. — 348 ἦ μὲν Schol. I 167. ἐμοῖο Cant. — 349 ἐπαυτῶι A. — 351 ὡϲ A, ceteri ὧϲ. ἀνδροφόνοιο: ἱπποδάμοιο D Harl. — 352 ὄφρ' ἐγὼ C. ἀχαιοῖϲι DG. — 353 ἄπο A. — 354 ὅϲον S et supra ὅτε. ἵκοιτο S Cant. — 355 ἔνθά ποτ' ACDG. — 356 οὐ θέλω G. πολεμιζέμεν ADHL: πολεμίζειν CEGS Schol. I 651. γρ. πολεμίζειν A. — 357 ἱρὰϲ G. θεοῖϲι ACDGH. — 358 ἅλα δὲ D: ceteri ἅλαδε. — 359 αἴ κ' ἐθέληϲθα L Plato Hipp. min. 370 B. Rhet. Gr. III, 141, 16. αἴ κεν τοι G. μεμήλει L Cant. μεμήλῃ (ει) S. μεμήλοι Vrat. b. — 360 ἑλήϲποντον G. — 362 εἰ δέ κεν: εἴ περ E. εὐπλοΐην CDEH, quod Heynius et Bekkerus receperunt. δώῃ GH: δώῃ ACES. δώιηι D. — 363 ἤματι D 2. man. * κε: κεν ADEGHLS Plato Hipp. min. 370 B. Crit. 44 B. κ' ἐν C. φθίην δ' D. — 364 κάλιπον D. — 365 χαλκὸν καὶ χρυϲὸν C. — 366 εὐζώνουϲ GH.

A. c. 343 δουρικτήτην Herodianus (cum Aristarcho?) conf. Schol. Π 123. — 349 ἤλαϲε τάφρον ἐπ' αὐτῷ: ἀρίϲταρχοϲ καὶ ἤλαϲεν ἔκτοθι τάφρον Didymus. — 350 ἐν: περὶ Aristarchus.

ἄξομαι, ἅϲϲ' ἔλαχόν γε· γέραϲ δέ μοι, ὅϲ περ ἔδωκεν,
αὖτιϲ ἐφυβρίζων ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδηϲ. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡϲ ἐπιτέλλω,
ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπιϲκύζωνται Ἀχαιοί,
εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήϲειν,
αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένοϲ· οὐδ' ἂν ἐμοί γε
τετλαίη κύνεόϲ περ ἐὼν εἰϲ ὦπα ἰδέϲθαι·
οὐδέ τί οἱ βουλὰϲ ϲυμφράϲϲομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον.
ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτηϲε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτιϲ
ἐξαπάφοιτ' ἐπέεϲϲιν· ἅλιϲ δέ οἱ. ἀλλὰ ἕκηλοϲ
ἐῤῥέτω· ἐκ γάρ εὑ φρέναϲ εἵλετο μητίετα Ζεύϲ.
ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸϲ αἴϲῃ.
οὐδ' εἴ μοι δεκάκιϲ τε καὶ εἰκοϲάκιϲ τόϲα δοίη
ὅϲϲά τέ οἱ νῦν ἐϲτι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο,
οὐδ' ὅϲ' ἐϲ Ὀρχομενὸν ποτινίϲϲεται, οὐδ' ὅϲα Θήβαϲ
Αἰγυπτίαϲ, ὅθι πλεῖϲτα δόμοιϲ ἐν κτήματα κεῖται,

V. l. 367 ἔλαχόν τε G Barocc. γε omitt. D. γρ. ἅϲϲα λέλογχα (Cod. λελοχ) A. ὅϲπερ AD 2. man. HL: ὥϲπερ CD 1. man. E Harl. Townl. ὅπερ GS Vrat. b. A. — 368 αὖθιϲ C. — 369 ἀγορεύειν E. — 370 ἀμφανδὸν L. ἐπιϲκύζονται DGL Cant. Mor. Townl. — 372 οὐδ': οὐκ E. — 373 τετλαίῃ G. εἰϲῶπα D. — 374 οὐδέ τι CD. οὐδ' ἔτι A. ϲυμφράϲομαι GL 1. man. οὐδεμὲν A. οὐδέμεν G. — 375 αὖθιϲ CL. — 376 ἐξεπάφοιτ' G. — 377 γάρ ἑϋ A. γὰρ εὖ CLS Cant. Harl. Lips. 1. man. Vrat. b. γὰρ ἕο Lips. ex corr. Vrat. A. γάρ οἱ DE bis GH. διπλῆ δὲ ἐνταῦθα γραφή· ἐκ γάρ οἱ φρέναϲ εἵλετο καὶ ἐκ γὰρ εὖ Eust. 757, 14. μητιέτα L. — 378 ἐν καρὸϲ: ὅτι τινὲϲ ἓν μέροϲ λόγου ἀκούϲαντεϲ καὶ προπαροξύναντεϲ „ἔγκαροϲ" ἔγραψαν καὶ τὸν φθεῖρα ἀπέδωκαν Eust. 757, 26. ἄλλοι δὲ γράφουϲι μὲν καὶ αὐτοὶ προπαροξυτόνωϲ „ἔγκαροϲ" καὶ κλίνουϲιν ἔγκαρ ἔγκαροϲ Eust. 757, 35. — 379 τόϲϲα D. δοίῃ G. — 380 ἐϲτι ADG: ceteri ἐϲτί. — 381 ἠδ' ὅϲ' ACDGH Harl. Lips. οὐδ' ὅϲ' E Strabo IX, 414. Pausanias IX, 38, 8. Schol. λ 459. οὐδ' ὅϲα ἐϲ L. ὅϲα ὀρχομενὸν C. ποτινίϲϲεται A. ποτινίϲϲεται C post ras. H Pausanias IX, 38, 8. Strabo IX, 414. Et Mg. 685, 21. ποτινείϲεται DE Harl. Townl. Schol. λ 459. Eust. 1288, 58. ποτινήϲεται GL. τὸ δὲ ποτινείϲϲεται ὅτι διφορεῖται κατὰ τὴν γραφὴν τῷ τε λόγῳ τῶν διὰ τοῦ ιϲϲω ῥημάτων, καὶ ὡϲ ἀπὸ τοῦ νέω νεἴω, τὸ πορεύομαι, ἐν ἄλλοιϲ ῥηθήϲεται Eust. 758, 3, conf. H. T. 316 sq. ἠδ' ὅϲα ACDGHL Harl. Lips. οὐδ' ὅϲα E Strabo IX, 414; XVII, 815. Diodorus I, 45. γρ. οὐδ' ὅϲ' ἐρχομενον καὶ οὐδ' ὅϲα θήβαϲ A. — 382 ὅθι: γρ. καὶ ᾗ ἀντὶ τοῦ ὅθι A, conf. δ 229. δόμοιϲ ἐκτήματα D. ἒν A. ἐνϊ C. ἐνὶ Cant. Strabo XVII, 815. ἔνι Diodorus I, 45.

A. c. 377 γάρ εὑ, conf. H. U. 144.

αἵ θ' ἑκατόμπυλοί εἰϲι, διηκόϲιοι δ' ἀν' ἑκάϲταϲ
ἀνέρεϲ ἐξοιχνεῦϲι ϲὺν ἵπποιϲιν καὶ ὄχεϲφιν·
οὐδ' εἴ μοι τόϲα δοίη ὅϲα ψάμαθόϲ τε κόνιϲ τε,
οὐδέ κεν ὧϲ ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείϲει Ἀγαμέμνων,
πρίν γ' ἀπὸ πᾶϲαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο,
οὐδ' εἰ χρυϲείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλοϲ ἐρίζοι,
ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰϲοφαρίζοι·
οὐδέ μιν ὧϲ γαμέω· ὃ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέϲθω,
ὅϲ τίϲ οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὃϲ βαϲιλεύτερόϲ ἐϲτιν.
ἢν γὰρ δή με ϲόωϲι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
Πηλεύϲ θήν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέϲϲεται αὐτόϲ.
πολλαὶ Ἀχαιίδεϲ εἰϲὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε
κοῦραι ἀριϲτήων, οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται·
τάων ἥν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήϲομ' ἄκοιτιν.
ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέϲϲυτο θυμὸϲ ἀγήνωρ
γήμαντι μνήϲτην ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,

V. l. 383 ἑκατόμπυλοί A. ἑκατοντάπυλαι L. ἂν AE. ἀνὰ D. ἐν L. ἑκάϲταϲ AC: ἑκάϲτην EH Diodorus I, 45. Strabo XVII, 815. ἀνεκάϲτην S. ἑκάϲτῃ DGL Lips. Mor. Mosc. 3. — 384 ἐξιχνεῦϲι G. ἵπποιϲι EL. ἵπποιϲ G. ὄχεϲφι E. — 385 ψάμαθόϲ τε κόνιϲ τε: ψεύδονται ὄνειροι Schol. Theocr. IX, 16. — 386 ὡϲ AD: ceteri ὧϲ· πείϲει ACDE 758, 35 GHL: πείϲῃ E 757, 58 S Cant. recentiores πείϲει'. — 387 ἄπο CDGHL. — 389 χρυϲῇ E. — 390 omitt. Vrat. b. — 391 ὡϲ AD: ceteri ὧϲ. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἑλέϲθω: ἐρέϲθω G Mor. — 392 ὅϲτιϲ οἵ τ' D Cram. Epim. 326, 25: ὅϲτιϲ οἷ τ' ACEGHL Apoll. de Synt. 145, 8. Schol. I 399. ὅϲτιϲ οἵ γ' Pseudoplut. 119, 17. — 393 ϲάωϲι Schol. Π 252. — 394 πηλεὺϲ δή μοι ES Cant. γαμήϲεται L. — 395 πολλαὶ δ' D. ἀχαΐάδεϲ C. ἀχαιΐάδεϲ G. ἀνελλάδα D. ἑλλάδά τε C. — 397 omitt. Townl. 1. man. ἐθέλωμι Apoll. de Coni. 516, 12: ἐθέλοιμι ACDGHLS. — 398, 399 omitt. Mosc. 3. — 398 ἐνθάδε Et. Mg. 9, 45. ἐπέϲϲυται L. ἐπέϲυτο G 1. man. — 399 γήμαντα Mor.

A. c. 383 ἀρίϲταρχοϲ ἑκάϲταϲ, ἄλλοι δὲ ἑκάϲτην Didymus. ἀνὰ ἑκάϲταϲ, οὕτω γὰρ πληθυντικῶϲ καὶ οὐχὶ ἑκάϲτην ἑνικῶϲ πολλοὶ γράφουϲι τῶν παλαιῶν, παραϲημειούμενοι ὡϲ οὐδέποτε πύλην ἑνικῶϲ λέγει ὁ ποιητήϲ, ἀλλὰ πύλαϲ Eust. 758, 10. — 386 πείϲει magis convenit Achilli irato quam πείϲει', quam scripturam primus Wolfius induxit, quem recentiores praeter Bothium et Spitznerum sunt secuti, conf. G. Herm. Opusc. IV, 44. Bekk. Hom. Bl. 42. — 392 ὅϲτιϲ οἷ Herodianus cum Apollonio. de scriptura ὅϲ τίϲ οἵ τ' conf. H. U. 144. — 393 ϲόωϲι Herodianus cum Ptolem. Ascalonita. ϲοῶϲι Tyrannio. ϲάωϲι Apio. — 394 γαμέϲϲεται: ἀρίϲταρχοϲ γυναῖκά γε μάϲϲεται Didymus. — 397 ἀρίϲταρχοϲ ἐθέλωμι (Cod. ἐθέλωμαι) Didymus. — 399 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ κατὰ δοτικήν. ἄλλοι δὲ γήμαντα Didymus.

κτήμαcι τέρπεcθαι, τὰ γέρων ἐκτήcατο Πηλεύc·
οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆc ἀντάξιον οὐδ' ὅcα φαcὶν
Ἴλιον ἐκτῆcθαι, εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνηc, πρὶν ἐλθεῖν υἷαc Ἀχαιῶν,
οὐδ' ὅcα λάινοc οὐδὸc ἀφήτοροc ἐντὸc ἐέργει,
Φοίβου Ἀπόλλωνοc, Πυθοῖ ἔνι πετρηέccῃ.
ληιcτοὶ μὲν γάρ τε βόεc καὶ ἴφια μῆλα,
κτητοὶ δὲ τρίποδέc τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
ἀνδρὸc δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λεϊcτὴ
οὔθ' ἑλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκοc ὀδόντων.
μήτηρ γάρ τέ μέ φηcι, θεὰ Θέτιc ἀργυρόπεζα,
διχθαδίαc κῆραc φερέμεν θανάτοιο τέλοc δέ.
εἰ μέν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
ὤλετο μέν μοι νόcτοc, ἀτὰρ κλέοc ἄφθιτον ἔcται·
εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμι φίλην ἐc πατρίδα γαῖαν,
ὤλετό μοι κλέοc ἐcθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
ἔccεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλοc θανάτοιο κιχείη.
καὶ δ' ἂν τοῖc ἄλλοιcιν ἐγὼ παραμυθηcαίμην
οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆc· μάλα γάρ ἑθεν εὐρύοπα Ζεὺc
χεῖρα ἑὴν ὑπερέcχε, τεθαρcήκαcι δὲ λαοί.
ἀλλ' ὑμεῖc μὲν ἰόντεc ἀριcτήεccιν Ἀχαιῶν
ἀγγελίην ἀπόφαcθε, τὸ γὰρ γέραc ἐcτὶ γερόντων,
ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεcὶ μῆτιν ἀμείνω,

V. l. 401 ἐμοὶ ACDHS: ἐμῆc EGL Barocc. Mor. Eust. 1039, 45. — 402 εὖ ναιόμενον ACEG. εὐναιόμενον L. — 405 ἔνι AE Schol. Ε 422: ἐνὶ CDGHL. — 406 γάρ τοι G. — 407 κτητοί τε H Stobaeus Floril. 118, 2, omisso τε. κτητοί δέ τε D. — 408 δὲ ψυχή: δὲ ἀρετὴ Maxim. Tyr. Diss. XXVIII, 6. — 410 τέ με φηcὶ ACDGHL. τέ μέ φηcι Schol. α 34. τ' ἐμέ φηcι S. — 411 τέλοc δὲ D. κῆραc: μοῖραc Schol. Π 687. — 412 μένω Lips. τριώων L. ἀμφιμάχομαι D. — 413 αὐτὰρ G. — 414 ἵκωμι A: ἵκωμαι CDEGHLS. — 415 ὤλετο μέν μοι G. ὤλετο μὲν Rom. ἐπι ADHL. — 416 οὐδέ κε μ' ADEL. οὐδέ κ' ἐμ' Cant. κιχείῃ AG. — 418 ἀποπλεῖν G. δείετε C et suprascr. man. rec. γρ. ή. — 419 γὰρ ἔθεν CG. γάρ ἔθεν D. — 420 τεθαρρήκαcι S Cant. — 423 φράζονται Mosc. 3. ἐνι D.

A. c. 401 ἐμοί: ἐνίουc φηcὶν ὁ ἀρίcταρχοc γρ. ἐμῆc ψυχῆc οὐκ εὖ Didymus. — 405 Φοίβου: γρ. Ζηνόδοτοc νηοῦ ἀπόλλωνοc Schol. A. — 414 ἵκωμι, conf. H. U. 250. — 416 ἀθετεῖται Aristonicus. οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ ἐφέρετο Didymus.

ἥ κέ cφιν νῆάς τε cόῳ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
νηυςὶν ἔπι γλαφυρῇς, ἐπεὶ οὔ cφιcιν ἥδέ γ' ἑτοίμη,
ἣν νῦν ἐφράccαντο ἐμεῦ ἀπομηνίcαντος.
Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
ὄφρά μοι ἐν νήεςcι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
αὔριον, ἢν ἐθέλῃcιν· ἀνάγκῃ δ' οὔ τί μιν ἄξω.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο cιωπῇ
μῦθον ἀγαccάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
δάκρυ' ἀναπρήcας· περὶ γὰρ δίε νηυςὶν Ἀχαιῶν·
εἰ μὲν δὴ νόcτόν γε μετὰ φρεςὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυςὶ θοῇςι
πῦρ ἐθέλεις ἀΐδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεcε θυμῷ,
πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ cεῖο φίλον τέκος αὖθι λιποίμην
οἶος; cοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
ἤματι τῷ, ὅτε c' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
νήπιον, οὔ πω εἰδόθ' ὁμοιίου πολέμοιο
οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουcι.
τοὔνεκά με προέηκε διδαcκέμεναι τάδε πάντα,
μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ cεῖο φίλον τέκος οὐκ ἐθέλοιμι
λείπεcθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποcταίη θεὸς αὐτὸς

V. L. 424 ἥ καί cφι G Mor. cφι Cant. cόω A. cόοι L. cόῃ CDEGHS Eust. 758, 52. — 425 ἐπὶ ACDGHL. γλαφυρῇcιν DL. ἠδέ γ' A. ἥδέ γ' CH. — 426 ἐφράcαντο DG. ἀπομηνίcαντος A. — 427 φοίνιξ DL. δ' ἄμμι παρ' αὖθι μένων Harl. παράμμι D. — 428 ὄφρά μοι ACDG. ἕποιτο D. — 429 οὔ τί μιν E 761, 13. — 430 ὡς A. οἳδ' CGL. ἀκῆν G. — 431 ἀγαcάμενοι D. ἀπέειπε D. ἀπόειπεν G. προcέειπεν (ἀπέ) H. — 432 φοίνιξ DL. — 433 δάκρυ' ACD 2. man. GLS Schol. Θ 182. Hesych. III, 371: δάκρυ D 1. man. H Apoll. Lex. 134, 29. Schol. Π 3. δάκρυα E, conf. β 81. ἀναπρήcας A. ἀναπλήcας G. περὶ AD Zonar. Lex. 483. Etym. Or. 50, 6: πέρι EGL. περῑ CH. δῖε C. δίε, νηυςὶν AD. — 434 νόcτόν γε AH. μετα AD. — 435 βάλεαι D Vrat. b. βούλεαι G Mor. Barocc. οὐδ' ἔτι A, conf. 374. θοῇcι ACDEGHL. — 437 ἀπο A. — 438 cοὶ δ' ἔμ' H. — 439 ἤματι D. ὅτι E 761, 64. φθίας G. πέμπε ACDEH. — 440 πτολέμοιο GH. — 441 ἀγορέων ACDEH: ἀγοράων GL. τελέθουcι ACEGH. τελέθωcι D. — 442 προέηκε A. — 443 μύθων δὴ G. μύθων τὲ C. ἔμμεναι DH. — 444 ὧς AH. πῶς L. ἀπο A. οὐκεθέλοιμι D.

A. c. 424 cόῳ, conf. ad 681. — 426 ἀπομηνίcαντος Herodianus cum Alexione et Ptolem Ascalonita.

γῆραc ἀποξύcαc θήcειν νέον ἡβώοντα,
οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
φεύγων νείκεα πατρὸc Ἀμύντοροc Ὀρμενίδαο,
ὅc μοι παλλακίδοc περιχώcατο καλλικόμοιο,
τὴν αὐτὸc φιλέεcκεν, ἀτιμάζεcκε δ' ἄκοιτιν,
μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λιccέcκετο γούνων
παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸc αὐτίκ' ὀιcθεὶc
πολλὰ κατηρᾶτο, cτυγερὰc δ' ἐπεκέκλετ' ἐρινῦc,
μή ποτε γούναcιν οἷcιν ἐφέccεcθαι φίλον υἱὸν
ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράc,
Ζεύc τε καταχθόνιοc καὶ ἐπαινὴ Περcεφόνεια.
[τὸν μὲν ἐγὼ βούλευcα κατακτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
ἀλλά τιc ἀθανάτων παῦcεν χόλον, ὅc ῥ' ἐνὶ θυμῷ
δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἀνθρώπων,
ὡc μὴ πατροφόνοc μετ' Ἀχαιοῖcιν καλεοίμην.]
ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεcὶ θυμὸc

V. l. 446 ἀποξήcαc S. θήcει νέον G. — 447 καλλιγύναικα A. — 448 ὁρμενίδαο D. — 449 περὶ, χώcατο A. περίχώcατο L. πέρι χώcατο ES. ceteri περιχώcατο cum Lips. Mosc. 3. — 451 ἢδ' CGHL. ἐμὲ: ἐμῶν S Cant. ἐμεῦ Lips. 1. man. λιccέ[α]cκετο A. — 452 ἐχθήρειε C. — 453 ἔρξα G. ὀϊθεὶc L. — 454 ἐρινῦc AD: ἐριννῦc CEGHL. — 455 ἐφέccεcθαι G 1. man. ἐφέcθαι Mor. ἐφέccαcθαι H. ἐφέcαcθαι D. ἐφέζεcθαι CE Harl. — 456 ἐξέμεθεν D. θεὸc δ' ἐτέλειεν E. δὲ τέλειον H. ἐπ ἀρὰc A. ἐπ' ἀράc DL. — 457 ἐπαινή: αἰπεινὴ DG. [φ]περcεφόνεια A — 458—461 omittunt libri omnes cum Eustathio. — 459, 460 laudat Plutarchus Coriol. 32 ἀλλά τιc ἀθανάτων τρέψεν φρέναc, ὅc γ' ἐνὶ θυμῷ δήμου θῆκε φάτιν, idem de Adulatore et amico 33 versum 461 ὡc μὴ πατροφόνοc μετ' Ἀχαιοῖcιν καλεοίμην. — 462 ἔνθ' ἐμοὶ ADEHL: ἔνθά μοι CS. ἔνθα μοι Mor. Cant. Harl. Townl. Mosc. 3. γρ. ἐνθά μοι A. ἔνθεν μοι G.

A. c. 446 ἡβώοντα: οὕτωc διὰ τοῦ ω καὶ ὅ αἱ ἀριcτάρχου Didymus. — 447 οἷον: τοῖον Zenodotus. Ἑλλάδα καλλιγύναικα: Ὀρμένιον πολύμηλον Demetrius Scepsius apud Strabonem IX, 439 et Eust. 762, 36; vel Ὀρμένιον πολύπυρον teste Eust. 332, 6. — 449 περιχώcατο Alexio, καὶ οὕτωc μᾶλλον ἐπεκράτηcεν ἡ παράδοcιc: alii πέρι χώcατο, conf. H. T. 338 sq. — 453 τῇ: τῇ οὐ Aristodemus Nysaeus cum Sosiphane, conf. Eust. 763, 9. — 455 γούναcιν οἷcιν: ὅτι τινὲc γράφουcιν ἐμοῖcιν Aristonicus. οὕτωc διὰ τοῦ ε ἐφέccεcθαι Didymus. — 456 Herodianus ἐπαράc et ἐπ' ἀράc. — 457 ἐπαινή: οἱ δὲ γράφουcι „καὶ ἐπ' αὐτῷ Περcεφόνεια" Schol. LV. — 458—461 laudat Plutarchus de Audiendis poetis 8, qui addit ὁ μὲν οὖν Ἀρίcταρχοc ἐξεῖλε ταῦτα τὰ ἔπη φοβηθείc. quos si Aristarchus removisset, in editionibus antearistarcheis et in κοιναῖc scripti fuissent; sed neque Aristonico nec Didymo hi versus cogniti fuerant, unde patet de Aristarcho Plutarchum hariolari.

πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι,
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο,
πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον·
οἳ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή,
καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς,
ῥεῖα, λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας δμῳάς τε γυναῖκας.
φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,
ἐς Πηλῆα ἄναχθ'· ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
καί μ' ἐφίλησ' ὡς εἴ τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ,
μοῦνον τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι,
καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·

V. l. 463 κατα AD. ἐνταῦθα σημείωσαι ὡς, εἴ περ κατά τινα τῶν ἀντιγράφων γράφεται „κατὰ μέγαρα στροφάασθαι“ διὰ μικροῦ ο, ἔχοι ἂν μεγάλην ἀπορίαν καὶ δύσλυτον ἡ τοιαύτη γραφή Eust. 764, 2. — 464 πολλά: πολλοὶ Et. Mg. 386, 46. ἔται G. ἀμφὶς ἐόντες: ἐν ἄλλῳ ἐγγὺς ἐόντες A. — 465 μεγάροισι ACDEGH. — 466 εἰλίποδας EGL. — 469 πολὺ δὲ ἐκ G. πολλῶν δ' ἐκ S Apoll. Lex. 98, 5. — 470 εἰνάνυχες (ν supra) C. παρά: περὶ G Mor. — 471 οἳ μὲν C. εἶχον C. — 472 ὑπαιθούσσηι A. ἐν αἰθούσῃ L. ὑπ' αἰθούσης Schol. A 120. Et. Mg. 32, 47. ἐν ἄλλῳ ἐν αἰθούσσῃ A. εὐεργέος Schol. A 120. — 473 ἐνι D. ἐπὶ Schol. Ε 137. — 474 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. scriptum. — 476 ἕρκιον EGL. — 477 τ' omitt. D. δμωιάς A. δμῶας G. — 478 φεύγων E bis G. φεῦγον δ' C. εὐρυχώροιο D 1. man. G. — 479 μήλων: θηρῶν Harl. — 480 πηλῆ' ἄνακτα G. ἄνακτα (χθ' supra) A. γρ. ἐς πηλῆα ἄναχθ' A. — 481 μ' ἐφίλησ' ACS. μ' ἐφίλησε G Mor. Harl. Townl. Vrat. b. Apollon. de Synt. 122, 5. μ' ἐφίλησεν de Synt. 125, 3. με φίλησεν de Pron. 50 C. Bekk. Anecd. 1145. με φίλησέ τ' E. με φίλησ' DHL. ὡς εἴτε DE: ceteri ὡσείτε. φιλήσῃ AE: φιλήσει CDGHLS Cant. Mor. Barocc. Vrat. A. — 482 πολλοῖς G. ἐπι A. κτεάτεσσι CGH.

A. c. 464 Διονύσιος ὁ Θρᾷξ ἐν τῷ πρὸς Κράτητά φησι γεγραμμένου „ἀντιόωντες“ μεταθεῖναι τὸν Ἀρίσταρχον „ἀμφὶς ἐόντες“ Didymus. — 472 ὑπ': ἐν Aristarchus.

ναῖον δ' ἐςχατιὴν Φθίηc Δολόπεςςιν ἀνάςςων.
καί cε τοcοῦτον ἔθηκα θεοῖc ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεςκεc ἅμ' ἄλλῳ
οὔτ' ἐc δαῖτ' ἰέναι οὔτ' ἐν μεγάροιcι πάcαcθαι,
πρίν γ' ὅτε δή c' ἐπ' ἐμοῖcιν ἐγὼ γούνεccι καθίccαc
ὄψου τ' ἄcαιμι προταμὼν καὶ οἶνον ἐπιcχών.
πολλάκι μοι κατέδευcαc ἐπὶ cτήθεccι χιτῶνα
οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
ὣc ἐπὶ coὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγηcα,
τὰ φρονέων, ὅ μοι οὔ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ cὲ παῖδα θεοῖc ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃc.
ἀλλ' Ἀχιλεῦ δάμαcον θυμόν μέγαν· οὐδέ τί cε χρὴ
νηλεὲc ἦτορ ἔχειν· cτρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμή τε βίη τε.
καὶ μὲν τοὺc θυέεccι καὶ εὐχωλῇc ἀγανῇcι
λοιβῇ τε κνίcῃ τε παρατρωπῶc' ἄνθρωποι
λιccόμενοι, ὅτε κέν τιc ὑπερβήῃ καὶ ἁμάρτῃ.
καὶ γάρ τε λιταί εἰcι Διὸc κοῦραι μεγάλοιο,
χωλαί τε ῥυcαί τε παραβλῶπέc τ' ὀφθαλμώ,
αἵ ῥά τε καὶ μετόπιcθ' ἄτηc ἀλέγουcι κιοῦcαι.

V. l. 488 γούνεccι A Townl. γούναccι C. γούναcι D. γούναcι EGH LS Eust. 1283, 36. καθίcαc EG Eust. 1283, 36. — 489 ὄψου τ': ὄψου ACDHLS Cant. Townl. Vrat. b. — 490 πολλάκιc L. ἐπὶ: ἐνὶ S Cant. cτήθεcφι L. — 492 ὡc A. πολλὰ πάθον LS Cant. ceteri πόλλ' ἔπαθον. πόλλ' ἐμόγηcα libri. — 493 θεὸc γόνον ἐξετέλειεν E. ἐξετέλεccαν GL Mor. — 494 ἀλλὰ cὲ ACDE: ἀλλά cε GHL. ἀχϊλεῦ CH. — 495 ἵνά μοι L. ἀμύνοιc E 767, 30; sed 765, 42 ἀμύνῃc. — 496 ἀχιλλεῦ G. οὐδέ τι cε χρὴ CDEGHL. — 497 τρεπτοὶ L Cram. An. Par. III, 385, 7. — 498 omittit Plato Rep. II, 364 D. — 499 καὶ τοὺc μὲν θυcίαιcι Plato Rep. II, 364 D. εὐχωλαῖcιν ἀγαναῖcι G. εὐχωλῇc' A. ἀγανῇcι ACDEH. — 500 κνίccῃ CEGHL. ἐν ἄλλῳ λοίβηc τε κνίcηc τε A. παρατρωπῶcιν G. — 501 ὑπερβήῃ ADEG. ὑπερβήῃ C. ὑπερβῖῃ H. ὑπερβείῃ καὶ ἁμάρτοι L. — 502 τοι λιταὶ L. τε omitt. G. λιταὶ εἰcὶ κοῦραι διὸc μεγάλοιο H. — 503 ῥυccαὶ CEHLS. ὀφθαλμὼ CL. ὀφθαλμῷ HS. ὀφθαλμοὺc G. ὀφθαλμῶν AD Townl. Vrat. b, libri longe praestantissimi, cum Et. Mg. 641, 42. ὀφθαλμῶν ἢ ὀφθαλμὼ Eust. 768, 5 et 17. τὸ δὲ παραβλῶπεc ὀφθαλμώ, ἤγουν ὀφθαλμούc, τέτριπται μὲν πλέον τοῦ ὀφθαλμῶν Eust. 768, 46. — 504 μετόπιcθεν LS.

A. c. 488 οὕτωc διὰ τοῦ ε γούνεccι, ἔχει μέντοι λόγον καὶ ἡ διὰ τοῦ ἄλφα Didymus. — 492 ἀρίcταρχοc πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγηcα Didymus. — 494 ἀλλὰ cὲ Herodianus. — 503 παραβλῶπεc Herodianus, προπεριcπωμένωc.

ἡ δ' ἄτη cθεναρή τε καὶ ἀρτίπος, οὕνεκα πάcας
πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶcαν ἐπ' αἶαν
βλάπτουc' ἀνθρώπουc· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίccω.
ὃc μέν τ' αἰδέcεται κούραc Διὸc ἆccον ἰούcαc,
τὸν δὲ μέγ' ὤνηcαν καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
ὃc δέ κ' ἀνήνηται καί τε cτερεῶc ἀποείπῃ.
λίccονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦcαι
τῷ ἄτην ἅμ' ἕπεcθαι, ἵνα βλαφθεὶc ἀποτίcῃ,
ἀλλ' Ἀχιλεῦ πόρε καὶ cὺ Διὸc κούρῃcιν ἕπεcθαι
τιμήν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐcθλῶν.
εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὄπιcθ' ὀνομάζοι
Ἀτρείδηc, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶc χαλεπαίνοι,
οὐκ ἂν ἐγώ γέ cε μῆνιν ἀποῤῥίψαντα κελοίμην
Ἀργείοιcιν ἀμυνέμεναι χατέουcί περ ἔμπηc·
νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὄπιcθεν ὑπέcτη,
ἄνδραc δὲ λίccεcθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίcτουc
κρινάμενοc κατὰ λαὸν Ἀχαιικόν, οἵ τε cοὶ αὐτῷ
φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ cύ γε μῦθον ἐλέγξῃc
μηδὲ πόδαc· πρὶν δ' οὔ τι νεμεccητὸν κεχολῶcθαι.
οὕτω καὶ τῶν πρόcθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελοc χόλοc ἵκοι·
δωρητοί τε πέλοντο παράῤῥητοί τ' ἐπέεccι.
μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔ τι νέον γε,

V. L. 505 ἀρτίπουc CDGH. — 506 ἐπαῖαν D. — 507 αἵ δ' AD. αἵδ' CGL. ταὶ δ' Vrat. b. ὀπίcω E. — 508 ἅccον ACDEGHL. — 509 τόνδε CGHL. κέ τ' ἔκλυον D. εὐξαμένοιο ACDEGS et Heynii libri: εὐχομένοιο HL. — 510 ὃc δ' ἀνήνηται L. ἀνήνηται ACE bis. καὶ ἐκcτερεῶc G. — 511 δὴ ἄρα E. κίουcαι G. — 512 ἀποτίνῃ L. γρ. ἀποτίνηι A. — 513 ἀχιλλεῦ G. κούραιcιν L. — 514 περ omitt. G. ἐπιγνάπται DG Mor. Cant. Harl. Vrat. b. νόον: φρέναc E. — 515 γὰρ δὴ μὴ D. φέροι: διδοῖ Schol. I 164 ὀνομάζει G. — 516 ἐπι ζαφελῶc L. χαλεπαίνῃ G Barocc. — 519 ἅμ' αὐτίκα H Cant. ἅμ' αὐτίκ' S. ὄπιcθ' G Mor. ὄπιcθ' ὀνομάζει S Cant. Barocc.(?) — 520 ἄνδρε et ἀρίcτω G post ras. ἄνδραc τε S Cant. δ' ἐλίccεcθαι Vrat. b. ἐπι προέηκεν A. ἐπὶ cὲ προέηκεν G. — 521 ἀχαϊκὸν CGH. οἵτε coι D. οἵ τέ coι H. — 522 τῶν γε μὴ H. — 523 μὴ δὲ CDHL. νεμεcητὸν G. — 524 τῷ πρόcθεν G. — 525 κέν τιc L. ἥκοι Apoll. Lex. 73, 9. — 526 τ' ἐπέλοντο CEGLS Mor. Aristoteles Rhet. III, 9. παραρητοί DH. ἐπέεccι ACGH. — 527 νέον τε Vrat. A.

A. c. 506 φθάνει: ὅτι Ζηνόδοτοc γρ. φθανέει Aristonicus, conf. Schol. Φ 562. — 509 εὐξαμένοιο: ἀρίcταρχοc εὐχομένοιο Didymus. dedi ex libris fere omnibus εὐξαμένοιο, quod Homero est usitatum, conf. A 382, 453, Π 236, 531, φ 211. — 516 ἐπιζαφελῶc Herodianus.

ὡϲ ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεϲϲι φίλοιϲι.
Κουρῆτέϲ τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλουϲ ἐνάριζον,
Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνοϲ ἐραννῆϲ,
Κουρῆτεϲ δὲ διαπραθέειν μεμαῶτεϲ ἄρηι.
καὶ γὰρ τοῖϲι κακὸν χρυϲόθρονοϲ Ἄρτεμιϲ ὦρϲε
χωϲαμένη ὅ οἱ οὔ τι θαλύϲια γουνῷ ἀλῳῆϲ
Οἰνεὺϲ ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἑκατόμβαϲ,
οἴῃ δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸϲ κούρῃ μεγάλοιο,
ἢ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόηϲεν· ἀάϲατο δὲ μέγα θυμῷ.
ἡ δὲ χολωϲαμένη δῖον γένοϲ ἰοχέαιρα
ὦρϲεν ἔπι χλούνην ϲῦν ἄγριον ἀργιόδοντα,
ὃϲ κακὰ πόλλ' ἔρδεϲκεν ἔθων Οἰνῆοϲ ἀλῳήν·
πολλὰ δ' ὅ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
αὐτῇϲιν ῥίζῃϲι καὶ αὐτοῖϲ ἄνθεϲι μήλων.
τὸν δ' υἱὸϲ Οἰνῆοϲ ἀπέκτεινεν Μελέαγροϲ,
πολλέων ἐκ πολίων θηρήτοραϲ ἄνδραϲ ἀγείραϲ
καὶ κύναϲ· οὐ μὲν γάρ κε δάμη παύροιϲι βροτοῖϲι·
τόϲϲοϲ ἔην, πολλοὺϲ δὲ πυρῆϲ ἐπέβηϲ' ἀλεγεινῆϲ.
ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαθον καὶ ἀυτήν,
ἀμφὶ ϲυὸϲ κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,

V. L. 528 φίλοιϲι ACDEGH Rhet. Gr. III, 104, 14; 224, 9. — 529 τ' ἐμάχοντο libri cum Apoll. Lex. 103, 15. Et. Mg. 534, 14. Schol. Є 9. Eust. 282, 7. Strab. VIII, 340; X, 463 et 466. Rhet. Gr. III, 104, 14; 224, 9: τε μάχοντο Eust. 305, 31. — 531 ἐρα[illegible]νῆϲ C. ἐρατεινῆϲ C 1. man.(?) G. — 533 τοῖϲ G. ὦρϲε ACDGHL. — 534 χωομένη H. ὅ, οἱ C. ἀλωιῆϲ A. ἀλωιῆϲ C. ἀλωῆϲ G, cf. 540. — 535 ῥέξ' H: ἔρξ' D Harl. Vrat. b. ἔρ ͤξ' A. ἔρξ' L. ῥεξ' C. ἔρεξ' C 1. man. G. — 537 ἀάϲϲατο CL. δὲ: γὰρ L. — 538 ἡ δὲ C. — 539 ἔπι A: ἐπι CL. ἐπὶ DEGH. χλοῦνῖν C. θρέψεν ἐπὶ χλούνην ϲῦν ἄγριον οὐδὲ ἐῴκει θηρί γε ϲιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι Aristoteles Histor. animal. VI, 28. τὸ δὲ ὦρϲε καὶ ἑξῆϲ εὕρηται παρὰ τῷ γεωγράφῳ „θρέψεν ἐπὶ χλούνην ϲῦν·“ παρ' ᾧ καὶ ϲτίχοϲ εὕρηται οὗτοϲ ἐπηγμένοϲ· „οὐδὲ ἐῴκει θηρί γε ϲιτοφάγῳ ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι“ Eust. 772, 46, conf. ι 190, 191. — 540 ἔρδεϲκεν E 753, 23 L. ἀλωιὴν C, utroque spiritu. ἀλῳὴν Eust. 1240, 14. ἀλῳὴν Suidas I, 1, 242, 18. — 541 δένδρεα: δούρατα Max. Tyr. Diss. I, 3. — 542 αὐτῇϲι DEG Et. Mg. 584, 10. Apoll. Lex. 112, 20. Schol. Θ 24. αὐτῇ ϲοι ῥίζοιϲι Et. Gud. 385, 56. αὐτοῖϲιν ἄνθεϲι L. — 544 πολλῶν E. — 545 κε δάμη ADE 773, 58 H. γὰρ ἐδάμη E 770, 27. vulgo κ' ἐδάμη. βροτοῖϲι ACDE GH. — 546 τόϲϲον Cant. πυρῆϲ ἐπέθηκ' L. — 547 ἥδ' CHL. ἔθηκε E bis.

A. c. 534 ἀλῳῆϲ, conf. H. U. 212. — 537 ἢ λάθετ' ἢ οὐκ: ἐκλάθετ' οὐδ' Zenodotus. — 540 ἔρδεϲκεν: ἔῤῥεζεν Ammonius, non ἔῤῥεξεν (Schol. L.)

Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηΐφιλος πολέμιζε,
τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδὲ δύναντο
τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἐόντες·
ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
ἤ τοι ὃ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ
κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης
Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
τῶν τότε, καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
Φοίβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης·
τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
μήτηρ ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
κλαῖ', ὅτε μιν ἑκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
τῇ ὅ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσων,
ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία
κικλήσκουσ' Ἀίδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
πρόχνυ καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,

V. l. 549 κουρήτων τε AC. — 550 ἀρηῗφιλος A. πολέμιζε ACDEHL. πτολέμιζε G. — 551 τόφρα μὲν D. οὐδὲ δύναντο CE bis HS Cant. Townl. οὐδὲ ἐδύναντο G. οὐδ' ἐδύναντο ADL. — 552 ἔκτοσθε DE. — 554 οἰδαίνει G. στήθεσφι Apoll. Lex. 119, 24. — 555 ὃ ACDGHL. — 556 παρα A. — 557 μαρπήσσης ACDH Lips. Harl. Vrat. b. μαρπήσης Townl. μαρπίσσης EGLS. — 558 ἴδεω τε H. ὃς κάλλιστος HL. ἐπὶ χθονίων D. τράφεν ἀνδρῶν H. — 559 καὶ ῥὰ DG. ῥ' ἄνακτος Lips. τόξων G, ut videtur ex corr. — 562 ἂρ DEL. αὐτῇ ἡ αὐτῆς E. — 563 ἀλκυόνος A. οἶτον: οἶκτον H. — 564 κλαῖεν ὅ μιν L. ἀφήρπασε A et γρ. ἀνήρπασε. — 566 ἐξαρέων AD. ἢ ῥὰ DGL. θεοῖσι ACDEGHL. — 568 πολυφέρβην Schol. λ 423. — 569 ἐπαινὴν: αἰπεινὴν D Vrat. A, conf. 457. ἐπαινετὴν G e glossa. περσεφόνειαν (φ supra π) A. — 570 καθιζομένη S. κόλπῳ (οι supra ῳ) S.

A. c. 551 οὐδὲ δύναντο: οὐδ' ἐθέλεσκον Aristophanes. — 558 ὁ δ' Ἀντίμαχος τὰ Ὁμήρου κλέπτων παραδιορθοῖ. Ὁμήρου γὰρ εἰπόντος „Ἴδεώ τ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν" Ἀντίμαχος λέγει „Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων ἦν ἀνδρῶν' Eusebius Praepar. Evang. X, 3, 20. — 564 ὅτε: οὕτως Ζηνόδοτος χρονικῶς et ἀρίσταρχος κλαῖε ὅ μιν Didymus. — 567 Aristarchus κασιγνήτοιο: alii κασιγνητοῖο.

παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆϲ δ' ἠεροφοῖτιϲ ἐρινὺϲ
ἔκλυεν ἐξ ἐρέβεϲφιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουϲα·
τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλαϲ ὅμαδοϲ καὶ δοῦποϲ ὀρώρει
πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίϲϲοντο γέροντεϲ
Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆαϲ ἀρίϲτουϲ,
ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποϲχόμενοι μέγα δῶρον·
ὁππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνοϲ ἐραννῆϲ,
ἔνθά μιν ἤνωγον τέμενοϲ περικαλλὲϲ ἑλέϲθαι
πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμιϲυ οἰνοπέδοιο,
ἥμιϲυ δὲ ψιλὴν ἄροϲιν πεδίοιο ταμέϲθαι.
πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺϲ
οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼϲ ὑψηρεφέοϲ θαλάμοιο,
ϲείων κολλητὰϲ ϲανίδαϲ, γουνούμενοϲ υἱόν·
πολλὰ δὲ τόν γε καϲίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
ἐλλίϲϲονθ'· ὃ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
οἵ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦϲαν ἁπάντων·
ἀλλ' οὐδ' ὣϲ τοῦ θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἔπειθον,
πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμοϲ πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
βαῖνον Κουρῆτεϲ καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄϲτυ.
καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐύζωνοϲ παράκοιτιϲ
λίϲϲετ' ὀδυρομένη, καί οἱ κατέλεξεν ἅπαντα

V. l. 571 ἠεροφοίτηϲ G. ἱεροφοῖτϊϲ H. ἐρινὺϲ D post ras. H. ἐριννὺϲ CEG. ἐρῖνῦϲ A. ἐριννῦϲ L. — 572 ἐρέβευϲφιν ACDEGHLS et Heynii omnes. ἀμείλικτον CD. — 573 τῶνδε G. ἀμφι A. ὁμαδοϲ G. — 574 δὲ λίϲϲοντο ACS Cant. Harl. Lips. δ' ἐλίϲϲοντο DEH. δ' ἐλίϲοντο GL. — 576 ἀμύναι C. ὑπιϲχόμενοι Et. Mg. 783, 51, conf. ο 463. — 577 ἐρα[illegible]νῆϲ C. ἐρανῆϲ D. — 578 ἔνθά μιν ACDL. ἀνώγεον G. περικαλὲϲ D. — 579 πεντηκοντόγυον A. πεντηκοντόγυιον D. οἰνοπέδιον Apoll. Lex. 153, 28. — 582 ἐπ'' ἐμβεβαὼϲ A. ἐπεμβεβαὼϲ ἢ ὑπερβεβαὼϲ E. ὑψηρεφέοϲ A. ὑψιρεφέοϲ C. — 584 τόνγε ACDEH Harl. Lips. Mosc. 3. τόνδε HLS Schol. K 167. καϲιγνήτη Schol. K 167. — 585 ἐλλίϲονθ' D. ἐλίϲϲονθ' CHLS Lips. Harl. Schol. K 167. ἐλίϲϲοντο E. ὁ δὲ C. 586 οἵ, οἱ AC. οἵ οἱ κήδιϲτοι L, conf. κ 225. — 587 ὡϲ A: ceteri ὣϲ. ἐνι D. — 588 'πύκ' ἐβάλλετο ACDEL Harl. Townl. Vrat. b. A: vulgo πύκα βάλλετο. H πῦρ ἐβάλλετο. πύργῳ ἢ ἐπὶ πύργων Eust. 770, 36; 777, 2. — 590 εὔζωνοϲ H.

A. c. 574 οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ δὲ λίϲϲοντο (Cod. δ' ἐλίϲϲοντο) δι' ἑνὸϲ λ Didymus. — 580 ψιλὴν: διὰ τοῦ ϲ, ψιλῆϲ γῆϲ. οὕτωϲ αἱ Ἀριϲτάρχου. δῆλον δὲ ὅτι ἐλλείπει ἡ εἰϲ, ἵν' ᾖ εἰϲ ἄροϲιν Didymus. — 584 καϲίγνηται Aristarchus: alii καϲίγνητοι.

κήδε᾽, ὅϲ᾽ ἀνθρώποιϲι πέλει τῶν ἄϲτυ ἁλώῃ·
ἄνδραϲ μὲν κτείνουϲι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
τέκνα δέ τ᾽ ἄλλοι ἄγουϲι βαθυζώνουϲ τε γυναῖκαϲ.
τοῦ δ᾽ ὠρίνετο θυμὸϲ ἀκούοντοϲ κακὰ ἔργα,
βῆ δ᾽ ἰέναι, χροῒ δ᾽ ἔντε᾽ ἐδύϲετο παμφανόωντα.
ὣϲ ὃ μὲν Αἰτωλοῖϲιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ
εἴξαϲ ᾧ θυμῷ· τῷ δ᾽ οὐκέτι δῶρα τέλεϲϲαν
πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ᾽ ἤμυνε καὶ αὔτωϲ.
ἀλλὰ ϲὺ μή τοι ταῦτα νόει φρεϲί, μηδέ ϲε δαίμων
ἐνταῦθα τρέψειε, φίλοϲ· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
νηυϲὶν καιομένῃϲιν ἀμυνέμεν· ἀλλ᾽ ἐπὶ δώροιϲ
ἔρχεο· ἶϲον γάρ ϲε θεῷ τίϲουϲιν Ἀχαιοί·
εἰ δέ κ᾽ ἄτερ δώρων πόλεμον φθιϲήνορα δύῃϲ,
οὐκέθ᾽ ὁμῶϲ τιμῆϲ ἔϲεαι πόλεμόν περ ἀλαλκών.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
Φοῖνιξ, ἄττα γεραιέ, διοτρεφέϲ, οὔ τί με ταύτηϲ
χρεὼ τιμῆϲ· φρονέω δὲ τετιμῆϲθαι Διὸϲ αἴϲῃ,
ἥ μ᾽ ἕξει παρὰ νηυϲὶ κορωνίϲιν, εἰϲ ὅ κ᾽ ἀυτμὴ
ἐν ϲτήθεϲϲι μένῃ καί μοι φίλα γούνατ᾽ ὀρώρῃ.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, ϲὺ δ᾽ ἐνὶ φρεϲὶ βάλλεο ϲῇϲι·

V. L. 592 κήδεα ὅϲϲ᾽ G. ἀλώῃ G. ἀλώηι A. ἁλῴη E bis, idem 1047, 18; 1268, 27. ἀλώη HL. ἁλώη CD. ὅϲϲα κάκ᾽ ἀνθρώποιϲι πέλει τῶν ἄϲτυ ἁλῴη Aristot. Rhet. I, 7. — 593 ἄνδραϲ μὲν κτείνουϲι: λαοὶ μὲν φθινύθουϲι Aristot. Rhet. I, 7, conf. Z 327. — 594 τὲ C. — 595 ὠρύνετο G. ὠρνύετο S. — 596 ἐδύϲετο CD Schol. N 191. ἐδύϲετο (α) A. ἐδύϲατο GLS. ἐδύϲϲατο EH. — 597 ὡϲ A. ὃ μὲν C. ἀπήμυνε DEGH. — 598 δῶρα τέλεϲαν E: ceteri δῶρ᾽ ἐτέλεϲϲαν. — 599 ἄμυνε L. αὔτωϲ AE bis L Mor. οὕτωϲ H. — 600 μή μοι E. μὴ δέ ϲε ACDGHL. — 601 χαλεπὸν ADH: κάκιον CEGLS. γρ. κάκιον A. — 602 νηυϲὶ DEGH. ἐπι A. δώροιϲ ACD EGS: δώρων HL. — 603 ἴϲον D. — 604 δοίηϲ D 1. man. δύοιϲ Townl. — 605 τιμῆϲ ACDGHS. ἔϲϲεαι G. ἀλαλκῶν D. ἀνάλκων Lips. Vrat. A. — 606 ἀχιλεύϲ C. — 607 φοίνιξ DL. διοτροφὲϲ GH. οὔτε με L. — 608 διὸϲ μοίρᾳ G Mor. Barocc. e glossa. — 609 παρα A. κορωνῆϲιν G. εἰϲ ὅκ᾽ A. εἰϲόκεν DE. ceteri εἰϲόκ᾽. — 610 μένει D Vrat. c. μένει (οι) L. καί με H. ὀρώρει D. Vrat. b. 2. man. ὀρώροι HL. ὀρώιρηι A. — 611 ἐνι AD. ϲῇϲι ACGH.

A. c. 594 δέ τ᾽ ἄλλοι: ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει „τέκνα δὲ δήϊοι (δῆοι?) ἄγουϲι Aristonicus. — 602 δώροιϲ: ἀρίϲταρχοϲ ἐπὶ δώρων, ὅ ἐϲτι μετὰ δώρων Didymus. — 605 Aristarchus et Chaeris τιμῆϲ: alii τιμῆϲ pro τιμήειϲ. scripsi cum Aristarcho et libris τιμῆϲ, sed ita, ut non pro genitivo nominis τιμή habeam, sed pro nominativo adiectivi τιμήειϲ, quod si contrahitur non habet ἰῶτα προϲγεγραμμένον, conf. H. U. 221.

μή μοι cύγχει θυμὸν ὀδυρόμενοc καὶ ἀχεύων,
Ἀτρείδῃ ἥρωι φέρων χάριν· οὐδέ τί cε χρὴ
τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθηαι φιλέοντι.
καλόν τοι cὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅc κ' ἐμὲ κήδῃ.
ἶcον ἐμοὶ βαcίλευε καὶ ἥμιcυ μείρεο τιμῆc.
οὗτοι δ' ἀγγελέουcι, cὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
φραccόμεθ' ἤ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἦ κε μένωμεν.
ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὅ γ' ἐπ' ὀφρύcι νεῦcε cιωπῇ
Φοίνικι cτορέcαι πυκινὸν λέχοc, ὄφρα τάχιcτα
ἐκ κλιcίηc νόcτοιο μεδοίατο. τοῖcι δ' ἄρ' Αἴαc
ἀντίθεοc Τελαμωνιάδηc μετὰ μῦθον ἔειπε·
διογενὲc Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυccεῦ,
ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ
τῇδέ γ' ὁδῷ κρανέεcθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιcτα
χρὴ μῦθον Δαναοῖcι καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἐόντα,
οἵ που νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺc
ἄγριον ἐν cτήθεccι θέτο μεγαλήτορα θυμόν,
cχέτλιοc, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητοc ἑταίρων
τῆc, ᾗ μιν παρὰ νηυcὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
νηλήc· καὶ μέν τίc τε καcιγνήτοιο φονῆοc
ποινὴν ἢ οὗ παιδὸc ἐδέξατο τεθνηῶτοc·

V. l. 612 cύγχῃ Townl. ὀδυρόμενοc καὶ ἀχεύων (ita libri omnes) ἢ καὶ ἄλλωc μή μοι cύγχει θυμὸν ἐνὶ cτήθεccιν ἀχεύων Eust. 778, 12. — 613 οὐδέ τι cε χρὴ ACDGHL. — 614 ἀπέχθηιαι D. ἀπέχθῃ G. — 615 ὅc κέ με AES Cant. Vrat. b. Et. Mg. 509, 29. Apoll. Lex. 98, 29. ὅc κε με G. δc κέ με CH. ὡc κέ με L. κήδει DHS Cant. Vrat. b. 1. man. Et. Mg. 509, 29. Apoll. Lex. 98, 29. κήδει (η supra) L. — 618 ἔνι Schol. A 436. ἐνὶ AD. ἐνὶ CDGHL Zonar. Lex. 909. Et. Mg. 393, 54. δ' omitt. H. φαινομένηφι ADL: φαινομένηφι CEGH. — 619 ἠὲ μένωμεν G Cant. Mor. ἠ[κ]ὲ μένωμεν A. — 622 ἆρ DGL. ἀρ A. — 623 μετα ACL. ἔειπε A. — 625 τελευτὴν S. — 626 τῇ δέ θ' ὁδῷ G. τῆιδ' ὁδῶι C. — 627 post hunc εἰπέμεν ἀτρείδηc ἀγαμέμνονι καὶ μενελάῳ G(ἀτρείδῃ)S Cant. Barocc. Mor. Vrat. A, conf. H 373. — 628 ἑαται AD. εἵαται C. προτιδέγμενοι D. ἀχιλεύc C. — 631 ἧν μιν L. — 632 νηλίc G. καί κέν τίc Schol. Ω 694. φονῆοc (οιο supra) A. φόνοιο CDE bis GHLS. — 633 τεθνηῶτοc L Vrat. b. τεθνειῶτοc (ηι supra) A. τεθνειῶτοc CDEGHS Schol. Soph. El. 210. Suidas II, 2, 537, 12.

A. c. 612 ἀρίcταρχοc ἐνὶ cτήθεccιν ἀχεύων Didymus. ὀδυρόμενοc κινυρίζων Zenodotus. — 614 μή μοι: μή μοι Ptolemaeus Ascalonita. — 632 τίc τε: ἀρίcταρχοc διὰ τοῦ γε Didymus. φονῆοc Aristarchus, non φόνοιο, ut 567. — 633 τεθνειῶτοc: διὰ τοῦ η αἱ ἀριcτάρχου Didymus.

καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας,
τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ποινὴν δεξαμένῳ. σοὶ δ' ἄληκτόν τε κακόν τε
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
οἴης. νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
ἄλλά τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμόν,
αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοί εἰμεν
πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κήδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Αἶαν διογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
πάντά τί μοι κατὰ θυμὸν ἐείσω μυθήσασθαι·
ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὁππότ' ἐκείνων
μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
Ἀτρείδης, ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
πρίν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
Μυρμιδόνων ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθαι
κτείνοντ' Ἀργείους, κατά τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.

V. l. 634 ὃ μὲν C. ἀλλ' ὁ μὲν Schol. Soph. El. 210. — 635 τοῦ δέ τ': τοῦδ' ἔτ' GL. τοῦδ' D. — 636 δεξαμένῳ AC 1. man. D 1. man. H Schol. Soph. El. 210: vulgo δεξαμένου. ἄληκτὸν CDGH. — 637 ἐνι AD. ἐν E. οὕνεκα C. — 638 παρέσχομεν L. — 639 ἄλλά τε ACH. ἐπι A. τοῖσι L. ἶλαον A. — 640 αἴδεσθαι S. ὑπορόφιοι G. δέ τοι εἰμὲν ACDEL. δέ τοι εἶμεν H. δέ τοι ἐσμὲν G. — 642 κήδεστοι Vrat. A. κύδιστοι Schol. $\overset{η}{ε}$ 310. κύδιστοι Lips. ὅσοι D. — 644 κοίραν' ἀχαιῶν G Mor. — 645 πάντα δή μοι H. ἐείσω ACDGHS Cant. Mor. Barocc. Townl. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. Plato Cratyl. 428 C: ἐείσαο E bis L. — 646 κραδίηι A. ὁππότ' ἐκείνων ADHL Et. Mg. 824, 32. ὁππότε κείνων CE Cant. Harl. ὁππότ' ἐκείνου G Mor. Pseudoplut. 136, 19. — 647 ὥς μ' libri: ὅς μ' Et. Mg. 160, 36. Et. Gud. 87, 29. Pseudoplut. 136, 19. ἔρεξεν: ἔθηκε Et. Gud. 582, 19. — 648 ὡς εἴ D: ceteri ὡσεί. — 653 σμύξαι ACE bis Et. Gud. 266, 47. Schol. Λ 666. σμίξαι G. σμῦξαι DH Plato Hipp. min. 371 C. Schol. Apoll. Rhod. III, 762. Cram. An. Ox. II, 447, 22. καὶ ἐπισμύξαι Schol. γ 195. ἀργείους τε κατασμύξαι L. γρ. ὅτι καὶ κατά τε φλέξαι A.

A. c. 636 δεξαμένῳ, conf. Κ 187, Ξ 139, ψ 205. — 639 οὕτως ἐπὶ τῇσι ἐν ἁπάσαις Didymus. — 641 ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀθρόοι ἐκ Δαναῶν Aristonicus. — 645 ἐείσω: ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων διῃρημένως ἐείσαο Didymus, conf. ἐπεφράσω Φ 410, ἐκρέμω Ο 18, 21, ἐκτήσω ω 193. — 653 οὕτως σμύξαι Ἀρίσταρχος· οἶδε [δὲ] καὶ τὴν φλέξαι γραφὴν Didymus.

ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλιϲίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
Ἕκτορα καὶ μεμαῶτα μάχηϲ ϲχήϲεϲθαι ὀίω.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δὲ ἕκαϲτοϲ ἑλὼν δέπαϲ ἀμφικύπελλον
ϲπείϲαντεϲ παρὰ νῆαϲ ἴϲαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυϲϲεύϲ.
Πάτροκλοϲ δ' ἑτάροιϲιν ἰδὲ δμῳῇϲι κέλευϲε
Φοίνικι ϲτορέϲαι πυκινὸν λέχοϲ ὅττι τάχιϲτα.
αἳ δ' ἐπιπειθόμεναι ϲτόρεϲαν λέχοϲ ὡϲ ἐκέλευϲε,
κώεά τε ῥῆγόϲ τε λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
ἔνθ' ὁ γέρῳν κατέλεκτο καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ εὗδε μυχῷ κλιϲίηϲ ἐυπήκτου·
τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεϲβόθεν ἦγε,
Φόρβαντοϲ θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃοϲ.
Πάτροκλοϲ δ' ἑτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ἶφιϲ ἐύζωνοϲ, τήν οἱ πόρε δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
Ϲκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν, Ἐνυῆοϲ πτολίεθρον.
οἳ δ' ὅτε δὴ κλιϲίῃϲιν ἐν Ἀτρείδαο γένοντο,
τοὺϲ μὲν ἄρα χρυϲέοιϲι κυπέλλοιϲ υἷεϲ Ἀχαιῶν
δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλοϲ ἀναϲταδὸν ἔκ τ' ἐρέοντο·
πρῶτοϲ δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
εἴπ' ἄγε μ' ὦ πολύαιν' Ὀδυϲεῦ, μέγα κῦδοϲ Ἀχαιῶν,
ἤ ῥ' ἐθέλει νήεϲϲιν ἀλεξέμεναι δήιον πῦρ,
ἦ ἀπέειπε, χόλοϲ δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε πολύτλαϲ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ·

V. l. 654 ἀμφι D. δέ τοι: δέ μιν Plato Hipp. min. 371 C. τῇ 'μῆι A. τῇ μῆι D. τῇ 'μῇ CEG Plato Hipp. min. 371 C. Cram. An. Par. III, 380, 22. τῇ 'μῇ L. τῇ μῇ S. τῆμῇ Apoll. de Synt. 126, 19. τῆμῇ Et. Mg. 757, 25. Schol. N 817. τημῇ Zonar. Lex. 1728. τ' ἡμῇ H. — 655 μάχῃ, ϲχήϲεϲθαι L. ϲχήϲαϲθαι G. — 656 ὡϲ A. οἳ δὲ C. οἵδ' GL. — 658 ἠδὲ H δμωιῇιϲι A. δμωῖϲι L. κέλευϲε ACG. κέλευε E. ceteri κέλευϲεν. — 659, 660 omitt. G et pro his in margine habet ϲτίχοϲ φοίνικϊ ϲτορέϲαι πυκινὸν λέχοϲ ὡϲ ἐκέλευϲε. — 660 αἳ δ' D. αἵδ' CL. ὣϲ S. ἐκέλευϲε ACDH. ἐκέλευεν et ἐκέλευε E. ἐκέλευε Vrat. A. — 662 δίαν DH. ἔμιμνε H. — 663 ἀχϊλεὺϲ C. ἐϋπήκτου CGH: εὐπήκτου ADEL. — 664 ἦγε ACEGH. — 665 καλλιπάρῃοϲ EHL: ceteri καλλιπάρηοϲ. — 666 παρ C. — 667 εὔζωνοϲ GHL. τὴν οἷ G. ἀχϊλεύϲ C. — 668 ϲκύρρον L. — 669 οἳ δ' CHL. κλιϲίῃϲιν CG. κλιϲίῃϲ HL. κλιϲίην AD, conf. H 313. — 673 εἶπ' CD. εἴπ" A. ὀδυϲϲεῦ DGH. — 674 ἐθέλῃ Vrat. b. ἀλεξέμεναι ACDGH Harl. Townl. Vrat. b. A. ἀμυνέμεναι ELS. — 675 δ' ἔτ' AEG: δέ τ' CDHL. — 676 προϲέειπεν D.

A. c. 654 τῇ ἐμῇ, conf. H. U. 287. — 657 ϲπείϲαντεϲ: ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριϲτάρχου λείψαντεϲ, καὶ ἐν πολλαῖϲ τῶν ἀρχαίων Didymus. — 660 ὡϲ ἐκέλευϲε: Ζηνόδοτοϲ ἐγκονέουϲαι Schol. L. — 664 Zenodotus τῷ δὲ γυνὴ παρέλεκτο Κάειρ', ἣν Λεϲβόθεν ἦγε.

Ἀτρείδη κύδιϲτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
κεῖνόϲ γ' οὐκ ἐθέλει ϲβέϲϲαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
πιμπλάνεται μένεοϲ, ϲὲ δ' ἀναίνεται ἠδὲ ϲὰ δῶρα.
αὐτόν ϲε φράζεϲθαι ἐν Ἀργείοιϲιν ἄνωγεν,
ὅππωϲ κεν νῆάϲ τε ϲόῳϲ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν.
αὐτὸϲ δ' ἠπείληϲεν ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
νῆαϲ ἐυϲϲέλμουϲ ἅλα δ' ἑλκέμεν ἀμφιελίϲϲαϲ.
καὶ δ' ἂν τοῖϲ ἄλλοιϲιν ἔφη παραμυθήϲαϲθαι
οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆϲ· μάλα γάρ ἑθεν εὐρύοπα Ζεὺϲ
χεῖρα ἑὴν ὑπερέϲχε, τεθαρϲήκαϲι δὲ λαοί.
ὣϲ ἔφατ'· εἰϲὶ καὶ οἵδε τάδ' εἰπέμεν, οἵ μοι ἕποντο,
Αἴαϲ καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὣϲ γὰρ ἀνώγει,
ὄφρά οἱ ἐν νήεϲϲι φίλην ἐϲ πατρίδ' ἕπηται
αὔριον, ἢν ἐθέληϲιν· ἀνάγκη δ' οὔ τί μιν ἄξει.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ
μῦθον ἀγαϲϲάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶϲ ἀγόρευϲε.
δὴν δ' ἄνεῳ ἦϲαν τετιηότεϲ υἷεϲ Ἀχαιῶν·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
Ἀτρείδη κύδιϲτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

V. L. 678 οὐ θέλει G. ϲβέϲαι CDEGH. — 680 αὐτόν ϲε CDLS Apoll. de Synt. 138, 8: αὐτὸν ϲὲ AGH. — 681 ϲόῳϲ: ϲόηϲ AH Cant. Lips. Townl. Vrat. a. b. A. ϲόηϲ CLS. ϲώιηιε D 1. man. ϲώηιϲ D 2. man. ϲόοιϲ Vrat. c. Mosc. 3. ϲώϲηϲ G Mor. Barocc. — 682 φαινομένηφι ADL. φαινομένῃφι CEGH. — 683 ἐϋϲέλμουϲ CDEGH. ἐλξέμεν L. — 685 δήεται DH. — 686 γὰρ ἔθεν CDGHL. — 688 ὡϲ A. γρ. εἶϲι C man. rec. οἶδε A. εἰϲὶ δὲ οἵδε Lips. — 689 κήρυκεϲ H. — 690 φοίνιξ D. παρελέξατο G. ὡϲ A. — 691 ὄφρά οἱ ACDHL. ὄφρα οἱ G. — 692 οὔτι μὴν D. μὶν G. — 693 ὡϲ A. οἳ δ' L. οἶδ' CG. — 694 ἀγόρευϲε AH. ἀγόρευϲεν DEL. ἀγόρευε C Harl. Vrat. A. ἀπέειπε G Cant. Barocc. Mor. ἀπόειπεν S. — 695 ἄνεῳ AEGLS Et. Mg. 266, 9.

A. c. 680 αὐτόν ϲε Herodianus cum Apollonio: αὐτὸν ϲὲ Ptolemaeus Ascalonita. — 681 Ἀρίϲταρχοϲ ϲοῷϲ καὶ ϲαῷϲ Didymus, conf. Herod. ad I 393. — 688–692 ἀθετοῦνται Aristonicus. τούτουϲ τοὺϲ ϲτίχουϲ Ἀριϲτοφάνηϲ ἠθέτει, Ζηνόδοτοϲ τὸν αὔριον (692) μόνον Didymus. — 694 Ζηνόδοτοϲ μὲν οὐ γράφει, Ἀρίϲταρχοϲ δὲ ἀθετεῖ Schol. A. Ζηνόδοτοϲ δὲ τὸν ϲτίχον οὐκ ἔγραφεν, Ἀριϲτοφάνηϲ δὲ ἠθέτει Didymus. ἀγαϲϲάμενοι: γράφεται καὶ φραϲϲάμενοι, conf. Schol. Θ 29. — 698 μή: διὰ τοῦ δ̄ οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ μηδ' ὄφελεϲ Didymus.

μὴ ὄφελες λίϲϲεϲθαι ἀμύμονα Πηλείωνα,
μυρία δῶρα διδούϲ· ὃ δ' ἀγήνωρ ἐϲτὶ καὶ ἄλλωϲ·
νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃϲιν ἐνῆκαϲ.
ἀλλ' ἦ τοι κεῖνον μὲν ἐάϲομεν, ἤ κεν ἴῃϲιν,
ἤ κε μένῃ· τότε δ' αὖτε μαχήϲεται, ὁππότε κέν μιν
θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἀνώγῃ καὶ θεὸϲ ὄρϲῃ.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡϲ ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντεϲ·
νῦν μὲν κοιμήϲαϲθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
ϲίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένοϲ ἐϲτὶ καὶ ἀλκή·
αὐτὰρ ἐπεί κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλοϲ ἠώϲ,
καρπαλίμωϲ πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππουϲ
ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸϲ ἐνὶ πρώτοιϲι μάχεϲθαι.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἐπήνηϲαν βαϲιλῆεϲ,
μῦθον ἀγαϲϲάμενοι Διομήδεοϲ ἱπποδάμοιο.
καὶ τότε δὴ ϲπείϲαντεϲ ἔβαν κλιϲίην δὲ ἕκαϲτοϲ,
ἔνθα δὲ κοιμήϲαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

ΙΛΙΑΔΟϹ Κ.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυϲὶν ἀριϲτῆεϲ Παναχαιῶν
εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·

V. L. 698 μὴ ὄφελεϲ AEHLS Schol. Aristoph. Nub. 41. Schol. Eurip. Med. 1. Et. Mg. 586, 18. Et. Gud. 390, 18. Zonar. Lex. 1490. Schol. I 63, Π 25, 74, 76. Apoll. Lex. 7, 17. Cram. An. Ox. II, 431, 5. μὴ ὤφελεϲ D Eust. 1046, 17. μὴ δ' ὄφελεϲ C. μηδ' ὄφελεϲ G. ἀμύμονα Πηλείωνα: ἀμύμονοϲ Αἰακίδαο Schol. Aristoph. Nub. 41. — 699 ὃ δ' D. ὅδ' GHL. ἄλλωϲ: γρ. καὶ αὔτωϲ A. — 703 ἐνι D. ϲτήθεϲϲιν ἀνώγῃ: ἀνώγει Townl. Vrat. c. Mosc. 3. ϲτήθεϲϲιν ὀρίνῃ E. ϲτήθεϲϲι κελεύοι L. — 704 ἐγὼ CD GHLS et Heynii omnes. — 707 ῥοδοδάκτυλοϲ A. ἠώϲ D. — 708 προ AD. — 709 ἐνι AD. ἐν C. — 710 ὡϲ A. οἵδ' CGHL. ἐπήνηϲαν ACEL Harl. Vrat. b. ἐπήνεϲαν DGHS. — 712 κλιϲίην δὲ D. κλιϲίηνδ' E. κλιϲίηθεν C et man. rec. γρ. κλιϲίηνδε. — 713 ἔνθαδε D. ἐνθάδε G.

A. c. 700 ἐνῆκαϲ: ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ ᾱ ἀνῆκαϲ Didymus.

V. L. 1 ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρεϲ [ἱπποκορυϲταὶ] Aristoteles Poet. 25. παναχαιῶν A.

A. c. Φαϲὶ τὴν ῥαψῳδίαν ὑφ' Ὁμήρου ἰδίᾳ τετάχθαι καὶ μὴ εἶναι μέροϲ Ἰλιάδοϲ, ὑπὸ δὲ Πειϲιϲτράτου τετάχθαι εἰϲ τὴν ποίηϲιν Schol. V. φαϲὶ δὲ οἱ παλαιοὶ τὴν ῥαψῳδίαν ταύτην ὑφ' Ὁμήρου ἰδίᾳ τετάχθαι καὶ μὴ ἐγκαταλεγῆναι τοῖϲ μέρεϲι τῆϲ Ἰλιάδοϲ, ὑπὸ δὲ Πειϲιϲτράτου τετάχθαι εἰϲ τὴν ποίηϲιν Eust. 785, 41. conf. H. T. 12. — 1 ἄλλοι: ὦλλοι Zenodotus, conf. ad B 1.

ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεϲὶν ὁρμαίνοντα.
ὡϲ δ' ὅτ' ἂν ἀϲτράπτῃ πόϲιϲ Ἥρηϲ ἠυκόμοιο,
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέϲφατον ἠὲ χάλαζαν
ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούραϲ,
ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα ϲτόμα πευκεδανοῖο,
ὣϲ πυκίν' ἐν ϲτήθεϲϲιν ἀνεϲτενάχιζ' Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐκ κραδίηϲ, τρομέοντο δέ οἱ φρένεϲ ἐντόϲ.
ἤ τοι ὅτ' ἐϲ πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρήϲειε,
θαύμαζεν πυρὰ πολλά, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
αὐλῶν ϲυρίγγων τ' ἐνοπὴν ὅμαδόν τ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ' ἐϲ νῆάϲ τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰϲ ἐκ κεφαλῆϲ προθελύμνουϲ ἕλκετο χαίταϲ
ὑψόθ' ἐόντι Διί, μέγα δ' ἔϲτενε κυδάλιμον κῆρ.
ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίϲτη φαίνετο βουλή,
Νέϲτορ' ἔπι πρῶτον Νηλήιον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
εἴ τινά οἱ ϲὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,
ἥ τιϲ ἀλεξίκακοϲ πᾶϲιν Δαναοῖϲι γένοιτο.
ὀρθωθεὶϲ δ' ἔνδυνε περὶ ϲτήθεϲϲι χιτῶνα,
ποϲϲὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖϲιν ἐδήϲατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἑέϲϲατο δέρμα λέοντοϲ,
αἴθωνοϲ μεγάλοιο, ποδηνεκέϲ· εἵλετο δ' ἔγχοϲ.
ὣϲ δ' αὔτωϲ Μενέλαον ἔχε τρόμοϲ, οὐδὲ γὰρ αὐτῷ

V. L. 5 ὅταν CEGL Schol. Λ 4. ἀϲτράπτει Schol. Λ 4. ἥραϲ H. — 7 ὅτε πέρ τε χιών: πολλὰϲ δὲ χιὼν Schol. Aristoph. Nub. 261. — 8 πόθι A. — 9 ὡϲ A. ἐνὶ L. ἀνεϲτενάχιζ' ACDGHLS Cant. Harl. Mor. Townl. Vrat. b. Rhet. Gr. III, 106, 22: ἀνεϲτονάχιζ' E. — 10 νεόθεν C 1. man. κραδίαϲ G. — 11 ἀθρήϲειε CDEHL. — 12 θαύμαζε G Schol. K 408. τὰ καίοντ' Cant. — 13 ϲυρίγγων θ' ὅμαδον Aristot. Poet. 25. ἐνοπῆϲ, ὁμάδου τ' Max. Tyr. Diss. I, 3. ἐνοπῇ id. XXVIII, 2. — 14 νῆαϲ τ' ἀπίδοι D. τ' εἴδοι L. — 15 πολλὰϲ δ' Vrat. b. — 17 ἧδε A. κατα D. — 18 ἐπι D. ἐπὶ ACGHL. — 19 ϲυν S. ϲυμμῆτιν CDHL Townl. ἀμείνονα C et man. rec. γρ. ἀμύμονα. τεκτήναιτο C. — 20 ἀλεξίκακοϲ A. πᾶϲι DG. — 21 δ' ἔντυνε L. περι A. — 22 ὑπὸ ACDGH Barocc. Mor. Harl. ὑπαὶ ELS. ἐδύϲατο Cant. πέδηλα G. πέδιλλα L. — 23 ἀμφι D. ἑέϲϲατο CDH. ἕϲϲατο GLS Barocc. — 25 ὡϲ A. ὡϲαύτωϲ H. αὔτωϲ C ex corr. EGL Schol. K 10. αὐτῷ: αὖ, τῶι A. αὖ τῷ G.

A. c. 10 τρομέοντο: Zenodotus φοβέοντο, conf. Ariston. ad K 25. — 18 Pamphilus ἔπι: ἐπὶ Ptolem. Ascalonita. — 19 ϲὺν μῆτιν: εἰϲὶν οἳ ἀνέγνωϲαν καθ' ἓν μέροϲ λόγου (ϲυμμῆτιν), ὡϲ εὔμητιν, κακῶϲ Schol. A. — 25 αὐτῷ Tyrannio: αὖ τῷ Ptolem. Ascalonita, Herodiano utrumque probante.

ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἕθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ᾽ ὑγρὴν
ἤλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
θήκατο χαλκείην, δόρυ δ᾽ εἵλετο χειρὶ παχείῃ.
βῆ δ᾽ ἴμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων ἤνασσε, θεὸς δ᾽ ὣς τίετο δήμῳ.
τὸν δ᾽ εὗρ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
νηὶ πάρα πρυμνῇ· τῷ δ᾽ ἀσπάσιος γένετ᾽ ἐλθών.
τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
    τίφθ᾽ οὕτως ἠθεῖε κορύσσεαι; ἦ τιν᾽ ἑταίρων
ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ᾽ αἰνῶς
δείδω μὴ οὔ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθὼν
νύκτα δι᾽ ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
    τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
κερδαλέης, ἥ τίς κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσει
Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
Ἑκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ᾽ ἱεροῖσιν.
οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ᾽ ἔκλυον αὐδήσαντος,
ἄνδρ᾽ ἕνα τοσσάδε μέρμερ᾽ ἐπ᾽ ἤματι μητίσασθαι,

V. L. 26 ἐφίζανεν L. ἔπιπτεν Schol. A 194, Ξ 304. — 27 δή ἕθεν A. πουλλὴν ἐφυγρὴν G. πολλὴν C 1. man. (?) D. — 29 κάλυψε ACDEGH. — 30 κεφαλῆφιν ACEGH. — 31 θείκατο G. — 33 ἄνασσε G. ὡς AD. — 34 τιθείμενον G. τιθέμενον Mor. — 35 παρα A. παρὰ CDEGHL. — 37 ἤ G. ἦ τίν᾽ DL. — 38 ὀτρυνέεις: ὀτρύνεις ACDGHLS. τρῴεσσιν L. ἐπίσκοπον τρώεσσιν D. — 39 οὔ τίς E: ceteri οὔτις. μήποτε οὔτις Eust. 798, 60. — 40 ἀνδράσι δυσμενέεσσι D. — 41 μάλα τοι H. μάλα κεν E. μάλα ἂν Eust. 798, 61. ἔσται: εἴη DE bis Eust. 798, 61. ἔσται (εἴη) A et in marg. γρ. ἔστιν. — 43 διοτροφὲς GH. — 44 ἥ τίς κεν A. εἴ τίς κεν Schol. I 393. ἐρύσεται E Schol. I 393. — 46 ἐπιφρένα θῆκ D. — 48 τόσσα δὲ H. ἐπ᾽ ἤματι ACDEHL: ἐν ἤματι GS Cant. Lips. Mor. Vrat. A. Mosc. 3.

A. c. 32 οὕτως ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ν̅ ἀνστήσων Didymus, conf. H. T. 394. — 38 διῄρηκεν ἀρίσταρχος ὀτρυνέεις Didymus. Aristarchus ἐπίσκοπον (ὡς κατάσκοπον): Nicias ἔπι σκοπόν. alii ἐπισκοπόν. — 41 ὁ Ἰξίων ἐστί γράφει Schol. V. δημήτριος ἰξίων ἐν ἄλλῳ θρασυκαρδ Schol. A. — 46 θῆχ᾽: ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων εἶχ᾽ ἱεροῖσιν Didymus. — 48 ἀρίσταρχος ενήματι Didymus.

ὅϲϲ' Ἕκτωρ ἔῤῥεξε διίφιλοϲ υἷαϲ Ἀχαιῶν,
αὔτωϲ, οὔτε θεᾶϲ υἱὸϲ φίλοϲ οὔτε θεοῖο.
ἔργα δ' ἔρεξ', ὅϲα φημὶ μεληϲέμεν Ἀργείοιϲι
δηθά τε καὶ δολιχόν· τόϲα γὰρ κακὰ μήϲατ' Ἀχαιούϲ.
ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεϲϲον
ῥίμφα θέων παρὰ νῆαϲ· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέϲτορα δῖον
εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνϲτήμεναι, αἴ κ' ἐθέληϲιν
ἐλθεῖν ἐϲ φυλάκων ἱερὸν τέλοϲ ἠδ' ἐπιτεῖλαι.
κείνῳ γάρ κε μάλιϲτα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸϲ
ϲημαίνει φυλάκεϲϲι καὶ Ἰδομενῆοϲ ὀπάων
Μηριόνηϲ· τοῖϲιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιϲτα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸϲ Μενέλαοϲ·
πῶϲ γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κελεύειϲ;
αὖθι μένω μετὰ τοῖϲι δεδεγμένοϲ εἰϲ ὅ κεν ἔλθῃϲ,
ἦε θέω μετὰ ϲ' αὖτιϲ, ἐπὴν εὖ τοῖϲ ἐπιτείλω;
τὸν δ' αὖτε προϲέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
αὖθι μένειν, μή πωϲ ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν
ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ ϲτρατόν εἰϲι κέλευθοι.
φθέγγεο δ' ᾗ κεν ἴῃϲθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι
πατρόθεν ἐκ γενεῆϲ ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαϲτον,

V. l. 49 ἔρεξε DG. διῒ φίλοϲ ACDEGHL. — 50 αὔτωϲ EGH Schol. K 167. αὐτωϲ A. φίλοϲ υἱὸϲ G Barocc. — 51 ὅϲϲα G. ἀργείοιϲι ACD. — 52 κακὰ μητίϲατ' L. — 53 Αἴαντε E. αἴαντα G ex corr. cum ceteris. — 54 παρὰ DGL Barocc. ἐπὶ ACHS. ἐπινέϲτορα A. — 55 αἴ κ' ἐθέληϲιν EGLS. αἴ κε θέληϲιν C. αἴ κε πίθηται ADH. γρ. αἴ κ' ἐθέληϲι A. — 56 ἢ δ' D. — 57 κείνου ACDL: κείνῳ GH Heynius, qui κείνου in textu habet, κείνῳ non commemorat. πιθοίατο: πῠθοίατο (ι suprascr.) H, conf. Wolf. Proleg. 34. — 59 τοῖϲι CDEG. γὰρ ἐτράπομέν γε G. — 61 γάρ τοι (μοι suprascr.) H. μύθῳ (ον suprascr.) S. — 62 μετα AD. παρὰ S Cant. — 63 μετὰ ϲ' DG: μετά ϲ' ACEHL. αὖθιϲ G. ἐπὴν αὐτοῖϲ G Mor. εὖ omitt. C in quo add. man. rec. αὖ. ἐπιτείλλω G. ἐπιτέλλω Barocc. — 65 ἀμβροτάξομεν H. ἀβροτάζομεν Schol. Apoll. Rhod. I, 1355. ἀλλήλοιϲιν GL. — 66 ἐρχόμενοι G, conf. E ἐρχομένω ἤγουν ἐρχόμενοι. ϲτρατὸν εἰϲὶ CDL. — 67 ἢ κε L. ἐγρηγόρθαι G. ἐγρήγορθε L. τὸ ἐγρήγορθαι τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων προπαροξύνουϲιν ὡϲ Αἰολικόν Eust. 790, 2. ἄνοχθῒ C.

A. c. 51, 52 ἀθετοῦνται Aristonicus. καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ προηθέτει Didymus. — 53 ἀρίϲταρχοϲ δυϊκῶϲ αἴαντε Didymus. ὁ δὲ Τήλεφοϲ λέγει κακῶϲ εἰρηκέναι τὸν Δίθυμον Schol. A. — 54 ἀρίϲταρχοϲ παρὰ νῆαϲ Didymus. — 65 τὸ δὲ ἀβροτάξομεν ψιλωτέον Herodianus. — 67 ἐγρήγορθαι Herodianus, conf. Eust. 790, 5. Et. Mg. 312, 40. Cram. An. Par. III, 79, 4 et 9. Cram. An. Ox. IV, 421, 32. ἄνωχθι Herodianus.

πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι
Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἵει κακότητα βαρεῖαν.
ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτείλας.
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
ἀσπὶς καὶ δύο δοῦρε φαεινή τε τρυφάλεια.
πὰρ δὲ ζωστὴρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
Ἀτρείδην προσέειπε καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·
τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
ἠέ τιν' οὐρήων διζήμενος ἤ τιν' ἑταίρων;
φθέγγεο, μὴ δ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
γνώσεαι Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὅ κ' ἀυτμὴ
ἐν στήθεσσι μένῃ καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.

V. l. 69 μὴ δὲ CDGHL. — 70 ἄμμι ACDGL: vulgo ἄμμιν. ἡμῖν E bis, idem 791, 44. — 71 ἐπι ADGHLS. ἐπὶ CE. γεινομένοισιν ACE: γινομένοισιν DGS. γιγνομένοισιν HL. — 72 ἀπέπεμψεν L Lips. — 73 ὃ CD GHL. — 74 τόν ῥ' Cant. εὗρε G. — 75 ἐνι AD. ἐνὶ CEHL. πάρ δὲ G. παρ δ' S. ποικίλ' ἔκειτο ADEGH: ποικίλα κεῖτο CLS Cant. Harl. Vrat. b. 1. man. — 76 δοῦρα S Cant. τριφάλεια L. — 77 παρ D. παναίολος A. — 78 ζώνυθ' D Lips. Townl. ζώνυτο E. εἰς EH. θωρήσοιτο D. — 79 οὔ μιν Townl. Schol. A 250. ἐπέτρεπε CEL Schol. A 250. ἐπέτραπε (ε supra α) A. ἐπέτραπε DGHS Mor. Harl. Vrat. b. Schol. Λ 636. — 80 ἆρ GL. ἀρ A. — 81 ἐξερέεινεν L. — 82 οὕτως (ο supra ω) Vrat. A. ἀνα AD. ἔρχεται DGL Mor. — 83 ὅτέ θ' L. ὅτε γ' G. εὕδουσιν DH. — 84 οὐρίων C 1. man. — 85 μὴ δ' ACDGHL. τίπτε σε χρειώ G. τίπτε δὲ χρειώ L. — 86 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Vrat. b. suprascr. — 88 γνώσεαι ACDGHS Cant. Barocc. Mor. Harl. Vrat. b. pro var. lect. c. A. Mosc. 1. Apoll. de Pron. 31 A; de Synt. 73, 5. εἴσεαι EL, addito in E τουτέστι γνώσεαι, quod si minus bene esset firmatum, non dubitarem glossema dicere, conf. Hesych. II, 34 εἴσεαι: γνώσῃ. περι D. πέρι EGL. — 89 ἐνέεικε H. — 90 στήθεσι G.

A. c. 71 γεινομένοισιν, conf. X 477, Ψ 79, Ω 128, 210, δ 208, η 198. — 79 ἀρίσταρχος ἐπέτρεπε Didymus. — 84 ἀθετεῖται Aristonicus.

πλάζομαι ὧδ᾽, ἐπεὶ οὔ μοι ἐπ᾽ ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
ἱζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε᾽ Ἀχαιῶν.
αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ᾽ ἀλαλύκτημαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
στηθέων ἐκθρῴσκει, τρομέει δ᾽ ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
ἀλλ᾽ εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ᾽ ὕπνος ἱκάνει,
δεῦρ᾽ ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
δυσμενέες δ᾽ ἄνδρες σχεδὸν εἵαται· οὐδέ τι ἴδμεν,
μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν᾽ Ἀγάμεμνον,
οὔ θην Ἕκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλά μιν οἴω
κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
σοὶ δὲ μάλ᾽ ἕψομ᾽ ἐγώ· ποτὶ δ᾽ αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
ἠμὲν Τυδεΐδην δουρὶ κλυτὸν ἠδ᾽ Ὀδυσῆα
ἠδ᾽ Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν.
ἀλλ᾽ εἴ τις καὶ τοῦσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
ἀντίθεόν τ᾽ Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ᾽ ἐγγύς.

V. l. 91 ὁμμασι, νήδυμος A. — 93 πέρὶ δείδια A. πέρι δείδια CE bis GHLS Athenaeus XV, 688. περιδείδια D. — 94 ἀλαλύκτημαι A. ἀλύκτημαι GH 1. man. L. — 95 ἐκθρώισκει A. ὑπο ADL. ὕπο E Athen. XV, 688. — 96 εἴ τοι G. οὐδέ σε γ᾽ L. — 97 εἰς ADGH. καταβήομεν A. μεταβείομεν Townl. εἴδωμεν D. — 98 ἀδηκότες A. ἀδδηκότες ES Schol. μ 281. — 99 κοιμήσονται S Cant. Mosc. 3. ἐπιπάγχυ ADGHL Mor. — 100 εἴαται C. ἴσμεν L. — 104 οὔ θην: οὐ δὴ E. μητιέτα L. — 105 ἐκτελέσει DS. που νῦν CDE 791, 54 GHS Mor. Harl. Cant. Mosc. 3. ἔλπεται GH 1. man. Mor. Harl. Cant. Mosc. 3. νυν ἐέλπεται (δ superscr.) A. νυν ἐέλπεται E 792, 15 L Schol. Φ 428. ὀΐω CDGHL. — 106 ἀχϊλεὺς C. — 107 μεταστρέφῃ L. — 108 ποτι AD. προτὶ CL. — 109 δουρὶ κλυτὸν A. ὀδυσσῆα D. — 111 ἀλλ᾽ ἄγε τις E 792, 45. τοῦσδε A. καλέσειε D. — 112 τ᾽ omitt. L. — 113 ἑκαστάτωι A. καὶ οὐ μάλ᾽ L.

A. c. 93 περιδείδια: πιθανώτερόν πώς ἐστιν ἀναστρέφειν· δύναται δὲ καὶ τὸ ἕτερον Herodianus, conf. H. T. 338 sq. — 95 ἐκ θρώσκει Nicias et ὕπο. — 97 καταβείομεν, conf. H. U. 151. — 98 ἀδηκότες Aristarchus, conf. H. T. 179. ἠδὲ καί: ἠδέι Zenodotus. — 111 τοῦσδε, non τούσδε, veteres.

ἀλλὰ φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
νεικέϲω, εἴ πέρ μοι νεμεϲήϲεαι, οὐδ' ἐπικεύϲω,
ὡϲ εὕδει, ϲοὶ δ' οἴῳ ἐπέτρεψεν πονέεϲθαι.
νῦν ὄφελεν κατὰ πάνταϲ ἀριϲτῆαϲ πονέεϲθαι
λιϲϲόμενοϲ· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτόϲ.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ γέρον, ἄλλοτε μέν ϲε καὶ αἰτιάαϲθαι ἄνωγα·
πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεϲθαι,
οὔτ' ὄκνῳ εἴκων οὔτ' ἀφραδίῃϲι νόοιο,
ἀλλ' ἐμέ τ' εἰϲορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενοϲ ὁρμήν.
νῦν δ' ἐμέο πρότεροϲ μάλ' ἐπέγρετο καί μοι ἐπέϲτη·
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὓϲ ϲὺ μεταλλᾷϲ.
ἀλλ' ἴομεν· κείνουϲ δὲ κιχηϲόμεθα πρὸ πυλάων
ἐν φυλάκεϲϲ', ἵνα γάρ ϲφιν ἐπέφραδον ἠγερέθεϲθαι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
οὕτωϲ οὔ τίϲ οἱ νεμεϲήϲεται οὐδ' ἀπιθήϲει
Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
ὣϲ εἰπὼν ἔνδυνε περὶ ϲτήθεϲϲι χιτῶνα,
ποϲϲὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖϲιν ἐδήϲατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήϲατο φοινικόεϲϲαν,
διπλῆν, ἐκταδίην, οὔλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχοϲ ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆαϲ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυϲῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,

V. L. 115 νεικέω H. εἴ πέρ μοι ACDE. νεμεϲήϲεαι: νεμεϲήϲεται G Mor. γρ. νεμεϲήϲεται A. — 116 ἐπέτρεψε G. — 118 ἀνεκτή C et man. rec. γρ. καὶ ἀνεκτόϲ, conf. Λ 610. — 120 αἰτιάϲαϲθαι Barocc. — 121 μεθίει ACDEGHL, conf. Eust. 793, 40. — 124 μάλ': μέγ' Et. Mg. 574, 31. — 126 δὴ κιχηϲομεθα D. προ A. — 127 ἠγερέεϲθαι ACDEGHLS Apoll. Lex. 91, 11. Et. Mg. 471, 8. Et. Gud. 278, 52. Cram. An. Par. III, 374, 12. — 129 οὔτίϲ, οἱ A. οὔτίϲ οἱ DH. οὔτιϲ τοι L. οὔτῖϲ ϲοι C et man. rec. γρ. οἱ. οὔτιϲ ϲοι Townl. — 131 ἐνέδυνε S. ἔδυνε L. ϲτήθεϲι G. — 132 ὕπο A. ὑπαὶ LS. ὑπὸ C et man. rec. γρ. αι. ἐδύϲατο H Cant. πέδηλα G. πέδιλλα L. — 133 ἄμφι A. — 134 ἐπενήνετο L. — 136 χάλκοχιτώνων A. — 137 ἔπειθ' C. ὀδυϲϲῆα G.

A. c. 115 εἴ περ Aristarchus: alii εἰ καί. — 124 ὁ Ἰξίων μέγ' ἐπέγρετο, καὶ μήποτε ἡ Ἀριϲτάρχειοϲ οὕτωϲ εἶχεν Didymus. — 127 ϲφιν: μιν Zenodotus. διὰ τοῦ θ αἱ ἀριϲτάρχου ἠγερέθεϲθαι (Cod. ἠγερεϲθαι). — 129 ἔξω τοῦ τ οὔτιϲ, οἱ Didymus. — 130 διὰ τοῦ ε ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει Schol. A. — 134 Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita οὔλη: οὐλὴ Nicias.

ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέςτωρ
φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
ἐκ δ' ἦλθε κλιςίης καί cφεας πρὸς μῦθον ἔειπε·
τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ cτρατὸν οἶοι ἀλᾶcθε
νύκτα δι' ἀμβροςίην, ὅ τι δὴ χρειὼ τόςον ἵκει;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέςτωρ·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυςςεῦ,
μὴ νεμέςα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅν τ' ἐπέοικε
βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἠὲ μάχεcθαι.
ὣς φάθ', ὁ δὲ κλιςίην δὲ κιὼν πολύμητις Ὀδυςςεὺς
ποικίλον ἀμφ' ὤμοιςι cάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δὲ κίχανον
ἐκτὸς ἀπὸ κλιςίης cὺν τεύχεςιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εὗδον, ὑπὸ κραςὶν δ' ἔχον ἀςπίδας· ἔγχεα δέ cφιν
ὄρθ' ἐπὶ cαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
λάμφ' ὥς τε cτεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
εὗδ', ὑπὸ δ' ἔςτρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο,
αὐτὰρ ὑπὸ κράτεςφι τάπης τετάνυςτο φαεινός.
τὸν παρςτὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέςτωρ,
λὰξ ποδὶ κινήςας, ὦτρυνε τε νείκεςέ τ' ἄντην·
ἔργεο Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
οὐκ ἀίεις, ὡς Τρῶες ἐπὶ θρῳςμῷ πεδίοιο

V. l. 139 περι D. — 140 καὶ cφέας GL. ἔειπε ACDGH. — 141 οὕτω ἐπὶ A. οὕτως ἐπὶ DH Vrat. b. 2. man. γρ. κατανήας A. κατὰ νῆα κατὰ Lips. ἀλᾶcθαι G. ἀλάαcθε L, omisso οἶοι. — 142 διαμβροςίην D. γρ. καὶ ὀρφναίην A. ὅ, τι^{ε} S. ἤκει L. ἵκοι Barocc. Mor. — 145 Ἀχαιοῖς Zonar. Lex. 385. — 146 ἕπε' Townl., ceteri ἕπευ. ἐπεγείρομεν L. ἐπέοικε ACD HL. ἐπέεικε G. ὃν ἐπέοικε E. — 148 ὡς A. ἔφαθ' G. ὃ δὲ C. κλιςίην δε A. κλιςίην γε D. — 150 * δὲ κίχανον: libri δ' ἐκίχανον. — 151 ἀμφι D. — 152 κραςὶ G. cφι D. — 154 ὥς τ' ἀcτεροπὴ DS Cant. ὡς ἀcτεροπὴ L, conf. Λ 66, 184. διὸς πατρὸς D. — 155 εὗδεν ὑπο^{σι} δ' L. ῥινὸς Schol. ε 426; Λ 731. — 156 ὕπο AD. ἐπὶ Schol. ε 281. τάπις G. — 157 πὰρ cτὰς AG Mor. παραςτὰς DL. — 158 ὄτρυνὲ L. — 159 ἔγρεο CELS: ὄρcεο ADGH Vrat. b. Eust. 519, 32 διὸ καὶ ὁ Νέςτωρ τῷ Διομήδει κειμένῳ που φηςίν· „ἔγρεο μή τίς τοι (καθ)εύδοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ“, quem versum laudat Diog. Laert. VI, 2, 6 (μήτις cοι εὕδοντι κτλ.), conf. Θ 95. — 160 τρῷες L.

A. c. 146 ἀρίςταρχος χωρὶς τοῦ υ ἀλλ' ἕπε' ὄφρα Didymus. — 153 cαυρωτῆρος: cαυρωτῆρας Aristophanes. — 158 asteriscus: κακῶς ο 45. — 159 διχῶς ἀρίςταρχος ἔγρεο καὶ ὄρcεο Didymus. — 160 θρῳςμῷ Apollonius Archibii: θρωςμῷ χωρὶς τοῦ ἰῶτα Didymus, conf. H. U. 217.

εἵαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
ὣς φάθ', ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
σχέτλιός ἐσσι γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὔ ποτε λήγεις.
οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἷες Ἀχαιῶν,
οἵ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλήων
πάντῃ ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι γεραιέ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα φίλος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μέν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοί,
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς.
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι.
ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος υἱὸν
ἄνστησον, σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος, εἴ μ' ἐλεαίρεις.
ὣς φάθ', ὃ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἑέσσατο δέρμα λέοντος
αἴθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἵλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.
οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
οὐδὲ μὲν εὕδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον,
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες.
ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην

V. l. 161 εἵαται ACH. εἵατ' D. δ' ἔτι: δέ τι CDG. δέ τις Vrat. c. Mosc. 3. δέ τε E Vrat. b. ἐρύκοι Harl. Vrat. c. — 162 ὡς A. ἔφαθ' ὃδ' G. ὃ δ' CL. ὕπνου E. μάλα σφοδρῶς C. ἀνόρουσε ACDGL. ἀνόρουε H. — 163 προσηῦδα D. — 164 σχέτλιος ἐσσὶ CL Et. Mg. 740, 30. — 166 βασιλείων D. — 167 πάντῃ AE: ceteri πάντη. ἀμήχανος ἐσσὶ GL Et. Gud. 602, 3. — 168 αὖτε προσέειπε: ἐν ἄλλῳ ἠμείβετ' ἔπειτα A. — 169 πάντα γέρων Barocc. κατα A. ἔειπας CG. — 170 εἰσὶ DEG 1. man. H. δέ: καὶ D. — 176 γὰρ ἐσσὶ DG. εἴ με ἐλείρεις G. — 177 ὡς A. ἔφαθ' ὃδ' G. ὃ δ' CDL. ὤμοισιν C. ἑέσσατο CDHL. ἑέσατο G Barocc. — 180 οἵδ' CGL. ἐναγρομένοισιν E. ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν ADHLS Cant. Harl. Vrat. A. ἀγρομένοισι γένοντο CG. — 182 εἵατο D. — 183 περι A. δυσωρήσονται A. δυσωρήσονται CDEGLS Et. Mg. 292, 50. — 184 ὥστε D.

A. c. 161 δ' ἔτι: ἀρίσταρχος ὀλίγος δέ τε. γρ. δὲ καὶ ὀλίγος δ' ἀπο χῶρος ἐέργει Didymus. — 169 φίλος: τέκος Aristophanes. — 176 οὕτως διὰ τοῦ ν ἄνστησον αἱ Ἀριστάρχου Didymus. — 183 δυσωρήσωσιν ex Apoll. Lex. 60, 26 receperunt viri docti.

ἔρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν· ἀπό τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
ὣς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιιν ὀλώλει
νύκτα φυλασσομένοισι κακήν· πεδίον δὲ γὰρ αἰεὶ
τετράφαθ', ὁππότ' ἐπὶ Τρώων ἀίοιεν ἰόντων.
τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ
[καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]·
οὕτω νῦν φίλα τέκνα φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος
αἱρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
ὣς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν.
τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ἤισαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάασθαι.
τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἑδριόωντο
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
πιπτόντων, ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἕκτωρ
ὀλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νὺξ ἐκάλυψεν.
ἔνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφαυσκον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἑῷ αὐτοῦ
θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
ἐλθεῖν; εἴ τινά που δηίων ἕλοι ἐσχατόωντα,
ἤ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
ἅσσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλιν δὲ

V. l. 185 ἔρχεται D. διόρεσφιν D. ὀρυγμαδὸς CGH. ἐπαυτῶι A. ὑπ' αὐτῶι D. ὀρώρει ὑπ' αὐτοῦ H. — 186 ἀπο A. τε σφίσιν GL. τέ σφϊν CD. ὀλώλει Bekk. Anecd. 1146. — 187 ὡς A. τῶν, νήδυμος G. ἀπο D. βλεφάρων G. ὄλωλε Eust. 1073, 58. — 188 φυλασσομένοισι: φυλασσομένων γε G. πεδίον δὲ A. πεδίον γὰρ DGH. — 189 τέτραφθ' Lips. Townl. ἐπι D. τρώων L. — 191 omitt. AD in t. L Harl. Townl.: habent CD 2. man. in marg. GHS. καὶ σφέας G. — 192 μὴ δέ CHL. — 196 τοῖσι δ' D. — 197 συμμητιάασθαι A. — 200 αὖθις CH. ἐπετράπετ' C. ὄμβριμος CGH Mor. Barocc. — 201 περι ACD. — 202 ἀλλήλοισιν ἐπίφαυσκον L. πίφασκον G. πέφασκον H. — 203 δὲ μύθων ἦρχε: ἐν ἄλλῳ δὲ καὶ μετέειπε A. — 204 πεπίθοι G. αὐτῶ L. — 205 μετα A. τρῶας L. — 206 εἴη τινά που H. — 207 εἴ τινά Harl. Cant. Townl. Et. Mg. 791, 39. φήμην CGH 1. man. Vrat. b. c. γρ. φήμην Townl. ἐνι AD. τρώεσσι L. — 208 ἅσσά τε ACDGH. μετα D. — 209 παρα A. πόλιν δὲ A.

A. c. 187 νήδυμος Aristarchus σὺν τῷ ν̄. — 208—210 asterisci: κακῶς 409—411.

ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς.
ταῦτά κε πάντα πύθοιτο καὶ ἂψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
ἀσκηθής· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καί οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή.
ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὄιν δώσουσι μέλαιναν,
θῆλυν ὑπόρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,
αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων,
Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἕποιτο καὶ ἄλλος,
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
σύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν,
ὅππως κέρδος ἔῃ· μοῦνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ,
ἀλλά τε οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἕπεσθαι.
ἠθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρηος,
ἤθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἤθελε Νέστορος υἱός,
ἤθελε δ' Ἀτρείδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος,
ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς καταδῦναι ὅμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

V. L. 210 γ' omitt. G. — 211 ταῦτά κε CDE. ταῦτά τε [κ] A. ταῦτά τε Ambr. GHL (τὲ) Cant. Barocc. Mor. Townl. Vrat. b. in litura. — 212 ΕΙΗΙ Ambros. — 217 δ' omitt. E. — 218 ὡς A. οἵδ' GL. — 221 δύναι H. ἐόντων CDEGH Harl. Vrat. b. ἐόντων [α] AS. ἐόντα L. — 222 τρῴων CL. εἴ τις μοι CGHL. — 223 θαρσαλεώτερος ἐστὶν L. ἔστι Barocc. Mor. — 224 σὺν δὲ Schol. Γ 211. ἐρχομένω [ν] G. καί τοι L. ὃ ACDGHL. — 225 κέρδιον εἴη G Mor. εἴη DL. εἴ πέρ τε ACEH. εἴπέρ τι L. εἴπερ τὶ G. νοήσει C. νοήσοι L. — 226 τε omitt. L. — 227 ὡς A. οἵδ' CGHL. ordo in G est 227, 229, 230, 228, 231. — 228 θεράποντε GL. — 230 omitt. S Mosc. 3. δουρὶ κλεῖτὸς [υ] A. δουρικλυτὸς CG. δουρυκλυτὸς DG. ceteri δουρικλειτὸς. — 231 ὀδυσσεὺς DEGS. καταδῦναι: δῦναι S. — 232 τρῴων L. ἀεὶ GL. γὰρ ἐνὶ S. — 233 καὶ omitt. HS.

A. c. 216 ὑπόῤῥηνον δὲ γράφει διὰ τοῦ ἑτέρου ρ̄ Schol V. — 224 ἐρχομένω Aristarchus: alii ἐρχομένων.

τὸν μὲν δὴ ἕταρόν γ' αἱρήϲεαι, ὅν κ' ἐθέληϲθα,
φαινομένων τὸν ἄριϲτον, ἐπεὶ μεμάαϲί γε πολλοί.
μὴ δὲ ϲύ γ' αἰδόμενοϲ ϲῇϲι φρεϲὶ τὸν μὲν ἀρείω
καλλείπειν, ϲὺ δὲ χείρον' ὀπάϲϲεαι αἰδοῖ εἴκων,
ἐϲ γενεὴν ὁρόων, μὴ δ' εἰ βαϲιλεύτερόϲ ἐϲτιν.
ὣϲ ἔφατ', ἔδειϲεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.
τοῖϲ δ' αὖτιϲ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέϲθαι,
πῶϲ ἂν ἔπειτ' Ὀδυϲῆοϲ ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
οὗ περὶ μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸϲ ἀγήνωρ
ἐν πάντεϲϲι πόνοιϲι, φιλεῖ δέ ἑ Παλλὰϲ Ἀθήνη.
τούτου γ' ἑϲπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸϲ αἰθομένοιο
ἄμφω νοϲτήϲαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆϲαι.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε πολύτλαϲ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
Τυδείδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε μήτέ τι νείκει·
εἰδόϲι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοιϲ ἀγορεύειϲ.
ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώϲ,
ἄϲτρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρῴχωκεν δὲ πλέων νὺξ

V. l. 235 τὸν: τῶν HS Cant. γρ. τῶν C man. rec. — 236 γε πάντεϲ H. — 237 μὴ δὲ ACDGHL. — 238 ὀπάζεαι (ϲ) H, ϲ man. rec. — 239 μὴ δ' CDGHL. βαϲιλεύτατόϲ H Mor. Barocc. ἐϲτιν: εἴη L. — 240 ὡϲ A. ἔδδειϲε E bis. — 241 τοῖϲι δ' D. αὖθιϲ C. προϲέειπε L. — 242 ἔμ' αὐτὸν Townl., ceteri κελεύετέ μ' αὐτὸν cum Apollon. de Pron. 57 C. — 243 ὀδυϲϲῆοϲ DGH. — 244 περὶ ACD Schol. B 831: πέρι EGHL. μέν γε πρόφρων G. — 246 τοῦδ' G 1. man. τούτου 2. man. omisso γ'. — 247 περίοιδε A. περίειδε G. — 249 μὴ τάρ με D. αἴνεαι D. μήτέ τι ACDHL Apoll. de Synt. 296, 16. Schol. Θ 4. μή τε γε νείκει G. — 250 γὰρ τοιαῦτα H. ἀγορεύοιϲ H. — 251 εἴομεν G. ἄνυται G. — 252 παρῴχηκεν ACEH Hesychius I, 306. Schol. α 58. Aristoteles Poet. 25. παρῴχηκε DGL Schol. I 71. Bekk. Anecd. 1249. Cram. Epim. 375, 12. Rhet. Gr. III, 103, 1. πλέων DE 802, 7 G 2. man. HL Aristot. Poet. 25. Schol. α 58: πλέω AC E 802, 20 G 1. man. S Cant. Lips. Mor. Harl. Vrat. b. 1. man. Hesych. III, 344. Schol. I 71. Cram. Epim. 375, 12. πλέον Porphyrius, Rhet. Gr. III, 103, 1. πλεονὺξ Bekk. Anecd. 1249. τὸ δὲ πλέω εἰ μὲν δίχα τοῦ ν γράφεται δηλοῖ ἂν ὡϲ ἡ νὺξ κατὰ πλέω μοῖραν τῶν δύο παρῆλθεν, εἰ δὲ μετὰ τοῦ ν̄ γράφεται, λέγει ἂν ὅτι παρῴχετο πλέων νὺξ τῶν δύο μοιρῶν.

A. c. 240 ἀθετεῖται Aristonicus. οὐδὲ ἐν τῇ Ζηνοδότου δὲ ἦν Didymus. — 242 κελεύετέ μ' Aristarchus, Ptolem. Ascalonita, Herodianus II. Pros. I 680: κελεύετ' ἔμ' Alexio. — 246 γ' ἑϲπομένοιο Aristarchus: γε ϲπομένοιο Ptolem. Ascalonita. — 247 περίοιδε Aristarchus: alii περὶ vel πέρι οἶδε. — 252 ἀρίϲταρχοϲ παρῴχωκεν Didymus. οὕτωϲ καὶ Δωρόθεοϲ ἐν τριακοϲτῷ πρώτῳ τῆϲ Ἀττικῆϲ λέξεωϲ ἀξιοῖ γράφειν, τὴν μὲν πρώτην διὰ τῆϲ οι διφθόγγου, τὴν δὲ δευτέραν διὰ τοῦ ω, παροίχωκεν, ἀποτεινόμενοϲ πολλὰ πρὸϲ Ἀριϲτόνικον καὶ Τρύφωνα

τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.
ὣϲ εἰπόνθ' ὅπλοιϲιν ἔνι δεινοῖϲιν ἐδύτην.
Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμοϲ Θραϲυμήδηϲ
φάϲγανον ἄμφηκεϲ, τὸ δ' ἑὸν παρὰ νηὶ λέλειπτο,
καὶ ϲάκοϲ· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
ταυρείην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥ τε καταῖτυξ
κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
Μηριόνηϲ δ' Ὀδυϲῆι δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
καὶ ξίφοϲ· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
ῥινοῦ ποιητήν· πολέϲιν δ' ἔντοϲθεν ἱμᾶϲιν
ἐντέτατο ϲτερεῶϲ· ἔκτοϲθε δὲ λευκοὶ ὀδόντεϲ
ἀργιόδοντοϲ ὑὸϲ θαμέεϲ ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
εὖ καὶ ἐπιϲταμένωϲ· μέϲϲῃ δ' ἐνὶ πῖλοϲ ἀρήρει.
τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνοϲ Ἀμύντοροϲ Ὀρμενίδαο
ἐξέλετ' Αὐτόλυκοϲ πυκινὸν δόμον ἀντιτορήϲαϲ·
Ϲκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
Ἀμφιδάμαϲ δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήιον εἶναι,
αὐτὰρ ὃ Μηριόνῃ δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι·
δὴ τότ' Ὀδυϲϲῆοϲ πύκαϲεν κάρη ἀμφιτεθεῖϲα.
τὼ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοιϲιν ἔνι δεινοῖϲιν ἐδύτην,

V. r.. 253 δ' ἔτι: δέ τι L. δέ τοι H. — 254 ἐνι D. ἐνὶ EGH Eust. 1168, 62. — 255 ἔδωκε EG. — 256 ἄμφικεϲ G. νηῒ ACDEGHLS Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. olim vulgo νηυϲὶ. — 257 ἀμφι D. κεφαλῆφιν ACEG. ἔθηκε ACDEGH. — 258 ἄλοφον CDE bis GL Et. Mg. 175, 1. λοφον Apoll. Lex. 96, 23. ἄφαλον H. καταίτυξ DL. — 259 κάρην GH ex corr. man. rec. — 260 ὀδυϲϲῆϊ DG. — 261 ἀμφι DH. κεφαλῆφιν AEG. ἔθηκε ACDEGH. — 262 πόλεϲι EG. δ' ἔνδοθεν G. — 263 ἔκτοϲθεν G Vrat. b. c. — 264 ἀργειόδοντοϲ C 1. man. ἀγριόδοντοϲ G. — 265 μέϲη H. ἐνι DL. πῆλοϲ C. — 266 ῥα C. τὴν ἄρα τ' ἐξ Zonar. Lex. 687. — 268 ϲκανδείᾳ δ' G. τινὰ δὲ τῶν νεωτέρων ἀντιγράφων καὶ οὐ πάνυ ἀκριβῶν Ϲκανδείᾳ γράφουϲιν ἀντὶ τοῦ ἐν Ϲκανδείᾳ Eust. 804, 32. — 269 ξυνήϊον G. — 270 ὃ ACDGHL. — 271 πύκαϲε E. κάρην GH ex corr. man. rec. — 272 τῶι D. ἐνὶ ACGH. ἐνι D.

ἄλλωϲ γράφονταϲ, ἐπιδείξαϲ τὸ οἴχωκεν Ἰακόν· οὕτωϲ δὲ καὶ Ἀπολλώνιοϲ ὁ τεχνικὸϲ οἶδε τὴν γραφὴν Herodianus. Variant libri inter οἴχωκε et ᾤχωκε Aeschyl. Pers. 13; Soph. Ai. 896; Herod. I, 189; IV, 127, 166; VIII, 72, 108, 126; de scriptura ᾤχηκα nihil est traditum.

A. c. 253 ἀθετεῖται Aristonicus. Ζηνόδοτοϲ οὐδὲ (Cod. δὲ) ἔγραφεν. Ἀριϲτοφάνηϲ ἠθέτει Didymus. — 258 ἄλλοφον: Ἀρίϲταρχοϲ ἄλοφον Didymus. — 266 Ἐλεῶνοϲ: Ἑλεῶνοϲ Ptolem. Ascalonita. ἄλλοι δὲ γράφουϲιν ἐξ Ἑλεῶνοϲ Strabo IX, 439. — 268 Aristarchus Ϲκάνδειανδ' ut Λ 21 πεύθετο γὰρ Κύπρον δέ, conf. Ariston. ad h. l. et Λ 21.

βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίϲτουϲ.
τοῖϲι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρῳδιὸν ἐγγὺϲ ὁδοῖο
Παλλὰϲ Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖϲι
νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντοϲ ἄκουϲαν.
χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυϲεὺϲ, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ·
κλῦθί μευ αἰγιόχοιο Διὸϲ τέκοϲ, ἥ τέ μοι αἰεὶ
ἐν πάντεϲϲι πόνοιϲι παρίϲταϲαι, οὐδέ ϲε λήθω
κινύμενοϲ· νῦν αὖτε μάλιϲτά με φῖλαι Ἀθήνη,
δὸϲ δὲ πάλιν ἐπὶ νῆαϲ ἐυκλεῖαϲ ἀφικέϲθαι,
ῥέξανταϲ μέγα ἔργον, ὅ κε Τρώεϲϲι μελήϲει.
δεύτεροϲ αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο Διὸϲ τέκοϲ, ἀτρυτώνη·
ϲπεῖό μοι, ὡϲ ὅτε πατρὶ ἅμ' ἕϲπεο Τυδέϊ δίῳ
ἐϲ Θήβαϲ, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελοϲ ᾔει.
τοὺϲ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀϲωπῷ λίπε χαλκοχίτωναϲ Ἀχαιούϲ,
αὐτὰρ ὃ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοιϲι
κεῖϲ'· ἀτὰρ ἂψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήϲατο ἔργα
ϲὺν ϲοὶ δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφραϲϲα παρέϲτηϲ.

V. L. 273 βᾶν H. παρ' αὐτόθι G. — 274 ἐρωιδϊὸν C. — 275 εἶδον GL. ὀφθαλμοῖϲι ACDGH. — 276 διορφναίην D. — 277 ὄρνιθι Eust. 12, 29; 514, 21. τὸ δὲ χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθι Ὀδυϲϲεὺϲ οἱ μὲν κατ' ἔκθλιψιν γράφουϲι χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυϲεὺϲ, οἱ δὲ παλαιοὶ ἐντελῶϲ γράψαντεϲ παράγουϲιν αὐτὸ εἰϲ ἔνδειξιν ϲυνιζήϲεωϲ δύο βραχειῶν ϲυλλαβῶν τῆϲ θι καὶ τῆϲ ο̅ εἰϲ μίαν βραχεῖαν Eust. 805, 18. ὀδυϲϲεὺϲ CDG. — 278 κλῦθί μοι CDH Schol. Soph. Ai. 1. κλῦθί μοι (ευ) A. ἥτέ μοι ACHL. ἡτέ μοι D. — 280 κιννύμενοϲ L. νῦν δ' D. φῖλαι A. φίλαι DE Lips. φίλε' CGHL Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. τὸ δὲ φίλαι κατὰ πολλὰ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων ὡϲ ἀπὸ τοῦ φίλημι ῥήματοϲ, πολλὰ μέντοι τῶν ἀντιγράφων ψιλογραφοῦϲιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ φίλεε κατὰ ἔκθλιψιν, νῦν αὖτε μάλιϲτά με φίλε' Ἀθήνη Eust. 805, 30, conf. ad Ε 117. — 281 ἐϋκλεῖᾶϲ A. ἐϋκλείαϲ CHL Et. Mg. 392, 20. Zonar. Lex. 908. εὐκλείαϲ DEG. ἐφικέϲθαι A. — 382 κεν ACDEGHL. τρῳεϲϲι L. μελήϲη C. μελήϲει (οι) L. — 284 κλύθι H. ἐμοῖο L Mor. — 286 τε omitt. DGL Lips. ἄγγελοϲ ἦλθε D. — 287 ἆρ DEGL. ἀρ A. ἀϲϲωπῶ CL. χαλκοχίτωναϲ A. — 288 ὃ ACDGHL. καδμείοιϲι ACGH. — 289 αὐτὰρ DG. ἆψ λιπὼν L. — 290 δία D. ὅτέ οἱ CHL Et. Mg. 691, 41. προφράϲα D Townl. Vrat. c.

A. c. 273 κατ' αὐτόθι Herodianus, non καταυτόθι vel κάτ' αὐτόθι. — 274 ἐρῳδιὸν Herodianus, conf. H. U. 215. — 275 Παλλάϲ: Ζώπυροϲ δὲ ἀντὶ τοῦ Παλλὰϲ „πελλὸν“ γράφει. τρία γάρ φηϲι γένη ἐρωδιῶν, πελλόϲ, πύγαργοϲ, καὶ τρίτοϲ ὁ ἀφροδίϲιοϲ Eust. 804, 62, similia Schol. LV. — 277 ἐκ πλήρουϲ ὄρνιθι Schol. V, conf. H. U. 126. — 278 κλῦθί μοι, conf. ad Ε 115. — 281 ἐϋκλεῖαϲ Aristarchus, conf. H. U. 156.

ὣς νῦν μοι ἐθέλουϲα παρίϲταϲο καί με φύλαϲϲε.
ϲοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
ἀδμήτην, ἣν οὔ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυϲὸν κέραϲιν περιχεύαϲ.
ὣς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰϲ Ἀθήνη.
οἳ δ' ἐπεὶ ἠρήϲαντο Διὸϲ κούρῃ μεγάλοιο,
βάν ῥ' ἴμεν ὥϲ τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
ἂμ φόνον, ἂν νέκυαϲ διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶαϲ ἀγήνοραϲ εἴαϲ' Ἕκτωρ
εὕδειν, ἀλλ' ἄμυδιϲ κικλήϲκετο πάνταϲ ἀρίϲτουϲ,
ὅϲϲοι ἔϲαν Τρώων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ·
τοὺϲ ὅ γε ϲυγκαλέϲαϲ πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
τίϲ κέν μοι τόδε ἔργον ὑποϲχόμενοϲ τελέϲειε
δώρῳ ἔπι μεγάλῳ; μιϲθὸϲ δέ οἱ ἄρκιοϲ ἔϲται.
δώϲω γὰρ δίφρόν τε δύω τ' ἐριαύχεναϲ ἵππουϲ,
οἵ κεν ἄριϲτοι ἔωϲι θοῇϲ ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν,
ὅϲ τίϲ κε τλαίη, οἷ τ' αὐτῷ κῦδοϲ ἄροιτο,
νηῶν ὠκυπόρων ϲχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέϲθαι,
ἠὲ φυλάϲϲονται νῆεϲ θοαὶ ὡϲ τὸ πάροϲ περ,
ἦ ἤδη χείρεϲϲιν ὑφ' ἡμετέρῃϲι δαμέντεϲ

V. l. 291 ὡϲ A. — 292 δ' ἄρ' ἐγὼ Vrat. b. ἤνιν E. — 293 ἀδμῆτιν L. ἣν ACDGHL Schol. Arat. 132. Apoll. Lex. 9, 20: τὴν S Cant. Schol. B 293, Z 201. οὔ πω: οὔ πώ τιϲ Schol. B 293. οὔπω τιϲ Apoll. Lex. 9, 20. — 294 κέραϲι DGH. περιχεύϲαϲ GH Cant. Townl. — 295 ὡϲ A. — 296 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. ἐπεὶ οὖν ἠρήϲαντο L. — 297 βᾶν ῥ' H. — 298 ἀμφόνον ἀννέκυαϲ ACDEH. ἀμφόνον Schol. Θ 441. Cram. An. Par. IV, 8, 28. ἂν φόνον E 810, 11; 860, 50 L. ἀν φόνον G. ἂν νέκυαϲ E 810, 11 L Schol. Θ 441. ἀννέκυάϲ τε G. διά τ': ἀνά τ' Eust. 25, 19; 82, 42. — 299 τρῷαϲ L. εἴαϲ' AD Vrat. b. εἴαϲεν CE bis GHLS. — 300 ἄμυδιϲ G. κικλήιϲκετο A. — 301 ὅϲϲοι ἔαϲι τρώων D. τρώων L. — 303 τελέϲειε CEGL. τελεέϲϲει Schol. K 204. — 304 ἐπὶ CDEGHL. — 305 γάρ οἱ L. δίφρόν τε C. — 306 ἄριϲτοι ἔωϲι G Barocc. Mor. ἄριϲτοι ἔαϲι L. ἀριϲτεύωϲι ACDHS. ἀριϲτεύουϲιν E 808, 26. ἀριϲτεύωϲιν ἢ ἄριϲτοι ἔωϲι E 806, 19. ἔπι A. — 307 ὅϲ τίϲ C. κε AL: κεν CDEGHS. τλαίῃ AG. οἵ τ' AD. — 308 ὠκυπόρων: ὠκυπόδων L. ἐλθέμεν E 806, 20: ἐλθεῖν E 806, 36; 807, 22. — 309 τοπάροϲ GHL.

A. c. 291 Zenodotus et Aristarchus παρίϲταο: alii παρίϲταϲο. με φύλαϲϲε: πόρε κῦδοϲ Zenodotus. — 292 ἦνιν Ptolemaeus Oroandae: ἤνιν Tyrannio. — 398 ἂμ φόνον: δύο μέρη λόγου εἰϲίν· ἀνὰ φόνον γάρ Et. Mg. 93, 27. — 306 οἵ κεν ἄριϲτοι ἔωϲι θοῇϲ ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν Aristarchus. αὐτοὺϲ οἳ φορέουϲιν ἀμύμονα Πηλείωνα Zenodotus. καλοὺϲ οἳ φορέουϲιν α. Π. Aristophanes. — 307 οἳ Herodianus. — 310—312 asterisci: κακῶϲ 397—399.

φύξιν βουλεύουϲι μετὰ ϲφίϲιν, οὐδ' ἐθέλουϲι
νύκτα φυλαϲϲέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότεϲ αἰνῷ.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ.
ἦν δέ τιϲ ἐν Τρώεϲϲι Δόλων, Εὐμήδεοϲ υἱόϲ,
κήρυκοϲ θείοιο, πολύχρυϲοϲ, πολύχαλκοϲ·
ὃϲ δή τοι εἶδοϲ μὲν ἔην κακόϲ, ἀλλὰ ποδώκηϲ·
αὐτὰρ ὃ μοῦνοϲ ἔην μετὰ πέντε καϲιγνήτηϲιν.
ὅϲ ῥα τότε Τρωϲίν τε καὶ Ἕκτορι μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸϲ ἀγήνωρ
νηῶν ὠκυπόρων ϲχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέϲθαι.
ἀλλ' ἄγε μοι τὸ ϲκῆπτρον ἀνάϲχεο, καί μοι ὄμοϲϲον
ἦ μὲν τοὺϲ ἵππουϲ τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ
δωϲέμεν, οἳ φορέουϲιν ἀμύμονα Πηλείωνα.
ϲοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιοϲ ϲκοπὸϲ ἔϲϲομαι οὐδ' ἀπὸ δόξηϲ.
τόφρα γὰρ ἐϲ ϲτρατὸν εἶμι διαμπερέϲ, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουϲιν ἄριϲτοι
βουλὰϲ βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἠὲ μάχεϲθαι.
ὣϲ φάθ', ὃ δ' ἐν χερϲὶ ϲκῆπτρον λάβε καί οἱ ὄμοϲϲεν·
ἴϲτω νῦν Ζεὺϲ αὐτόϲ, ἐρίγδουποϲ πόϲιϲ Ἥρηϲ,
μὴ μὲν τοῖϲ ἵπποιϲιν ἀνὴρ ἐποχήϲεται ἄλλοϲ
Τρώων, ἀλλὰ ϲέ φημι διαμπερὲϲ ἀγλαϊεῖϲθαι.
ὣϲ φάτο καί ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοϲε, τὸν δ' ὀρόθυνεν.

V. L. 311 βουλεύονται G. μετα A. οὐδ' ἐθέλουϲι ACEGH. οὐδὲ θέλουϲιν D Cant. οὐδὲ θέλουϲι S. — 312 ἀδηκότεϲ ACDGH Lips. Townl. Vrat. b. ἀδδηκότεϲ ELS. — 313 ὡϲ A. οἵ δ' L. οἵδ' CG. — 314 τρώεϲϲι L. — 316 δ' ἤτοι Et. Mg. 484, 43. ποδώκυϲ G. ποδῶκυϲ Barocc. Mor. Cant. ποδώκηϲ (ὺϲ) L. — 317 ὃ ACDGHL. μετα A. καϲιγνήτηιϲι D. — 318 ὃϲ ῥὰ CDL. τρωϲί G. τρωϲὶν L. — 321 ἀλλά μοι L. ἀλλ' ἄγέ μοι H. ὄμωϲον L. — 322 ἠμὲν DL Schol. A 77. μὴ μὲν τοὺϲ Suidas II, 2, 1181, 2. ἵππουϲ τὲ A. — 323 γράφεται καὶ ποδώκεα καὶ ἀμύμονα A. — 324 οὐχ' E 808, 33. ἔϲομαι G 1. man. Apoll. Lex. 60, 15. ἄπο GS. ἀπο A. — 325 εἰϲ H. — 328 ὡϲ A. ὃϲ L. ἔφαθ' GL. ὅδ' CGL. ὤμοϲϲεν G. — 329 αὐτὸϲ Ζεὺϲ D. — 331 τρώων ἀλλά ϲε φημὶ L. ἀλλὰ ϲέ φημι EH. ἀλλὰ ϲὲ φημὶ ACDG. — 332 ὡϲ A. ἐπίορκον A. ἐπὶ ὅρκον Vrat. b. ἐπεὶ ὅρκον H. ἐπώμοϲε: ἀπώμοϲε CE 806, 36 GLS. ἀπώμοϲϲεν D. ἀπιώμοϲε (ἐ) H. γρ. ἐπ C man. rec. ὤμοϲεν Schol. Γ 276. ὀρόθυνε G.

A. c. 317 καϲιγνήτηϲιν Aristarchus: Zenodotus καϲιγνήτοιϲι. — 321 οὕτωϲ ἀνάϲχεο διὰ τοῦ ō αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 324 ἐν δὲ τῷ οὐχ' ἅλιοϲ ϲκοπὸϲ ἔϲϲομαι γράφουϲιν οἱ περὶ Ἡρόδωρον ὅτι εὕρομεν ἐν πολλοῖϲ εἰϲ τὸ χ̄ ἀπόϲτοφον Eust. 809, 4. — 332 οὕτωϲ διὰ τοῦ ε τὸ ἐπώμοϲεν αἱ ἀριϲτάρχου Didymus.

αὐτίκα δ’ ἀμφ’ ὤμοιϲιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
ἕϲϲατο δ’ ἔκτοϲθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
κρατὶ δ’ ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἕλε δ’ ὀξὺν ἄκοντα,
βῆ δ’ ἰέναι προτὶ νῆαϲ ἀπὸ ϲτρατοῦ. οὐδ’ ἄρ’ ἔμελλεν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἄψ Ἕκτορι μῦθον ἀποίϲειν.
ἀλλ’ ὅτε δή ῥ’ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ’ ὅμιλον,
βῆ ῥ’ ἀν’ ὁδὸν μεμαώϲ· τὸν δὲ φράϲατο προϲιόντα
διογενὴϲ Ὀδυϲεύϲ, Διομήδεα δὲ προϲέειπεν·
οὗτόϲ τιϲ Διόμηδεϲ ἀπὸ ϲτρατοῦ ἔρχεται ἀνήρ,
οὐκ οἶδ’ ἢ νήεϲϲιν ἐπίϲκοποϲ ἡμετέρῃϲιν,
ἦ τινα ϲυλήϲων νεκύων κατατεθνηώτων.
ἀλλ’ ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
τυτθόν· ἔπειτα δέ κ’ αὐτὸν ἐπαΐξαντεϲ ἕλοιμεν
καρπαλίμωϲ· εἰ δ’ ἄμμε παραφθήῃϲι πόδεϲϲιν,
αἰεί μιν ἐπὶ νῆαϲ ἀπὸ ϲτρατόφι προτιειλεῖν,
ἔγχει ἐπαΐϲϲων, μή πωϲ προτὶ ἄϲτυ ἀλύξῃ.

V. l. 333 ὤμοιϲιν C. ὤμοιϲι βάλλετο G. — 334 εἵϲατο Cram. Ep. 162, 18. εἵϲατο id. 382, 7. ἔκτοϲθε DE. ἔκτοϲθι L. — 335 ἐπί, κτιδέην AC. ἐπὶ κτιδέην EGS Apoll. Lex. 105, 19. Schol. Nicandr. Ther. 196. ἐπι κτιδέην D. ἐπ’ ἰκτιδέην HL Cant. Lips. Harl. Vrat. A. — 336 προτὶ A: ποτὶ CGLS. ποτι D. ἐπὶ H Vrat. c. ἀπο A. ἂρ DGL. ἀρ A. — 338 ῥ’ omitt. E. κάλιφ’ DG. ὅμιλλον G. — 339 ἂν E. ἀνοδὸν D. τόνδε L. δ’ ἐφράϲατο CDGS Harl. Et. Mg. 799, 25. — 340 ὀδυϲϲεὺϲ DG. — 341 οὗτόϲ τοι ACDEGHLS Cram. Epim. 414, 1 et 18. Ammon. de Diff. s. v. οὗτοϲ. Eust. 1409, 29. — 342 $\overset{ει}{ἣ}$ A. — 343 ἥ τινὰ CDL. κατατεθνηώτων L Lips. 1. man. Vrat. b. 2. man. κατατεθνειώτων ACDE bis GHS. — 344 παρ᾽ ἐξελθεῖν A. παρὲξ ἐλθεῖν Eust. 810, 42. — 345 δεκαὐτόν D. ἕλ$\overset{ω}{οι}$μεν A. — 346 παραφθαίῃϲι AE. παραφθαίηϲι DGH. παραφθάνηϲι L. — 347 ἐπὶ: ποτὶ A. προτι CDH. προτὶ ἢ ποτὶ E 810, 18 et 48. ϲτρατόφιν ACDEH LS. ϲτρατόϲφιν G. προτιειλεῖν ACDEGL. ποτιειλεῖν HS. — 348 ἔγχεϊ AG. ἐπ’ ἀΐϲϲων L. προτὶ ACDEHL: ποτὶ GS. ἀλίξῃ G.

A. c. 334 πολιοῖο: οὐκ ἀγνοοῦμεν τὴν ἀκριβῆ γραφὴν „πελιοῖο“ Cram. Epim. 344, 4. conf. Et. Mg. 680, 21 πολιοὶ λύκοι: γράφονται καὶ πελειοί (sic), πυῤῥοὶ ἢ μέλανεϲ· ὡϲ παρὰ τῷ ποιητῇ Ἰλιάδοϲ Κ (334) „ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο“. — 335 ἐπί: ἔπι Ptolem. Ascalonita. κτιδέην Aristarchus, non ἰκτιδέην. — 341 ἀρίϲταρχοϲ οὗτόϲ τιϲ. ὡμολόγουν καὶ αἱ πλείουϲ Didymus, conf. Schol. Κ 477. — 343 ἀρίϲταρχοϲ [κατα]τεθνηώτων Didymus. asteriscus: οὐκ ὀρθῶϲ 387. — 346 οὕτωϲ ϲχεδὸν αἱ πᾶϲαι Didymus. in codice lemma non est, sed pertinere videtur ad παραφθαίῃϲι, cui iota adscriptum non debetur. quod si coniunctivus est, scribendum est παραφθήῃϲι, ita Thiersch. Gr. § 223 c. — 347 ἀρίϲταρχοϲ ἐπινῆαϲ Didymus.

ὣϲ ἄρα φωνήϲαντε παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεϲϲι
κλινθήτην· ὃ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃϲιν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀπέην ὅϲϲόν τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται
ἡμιόνων, αἳ γάρ τε βοῶν προφερέϲτεραί εἰϲιν
ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείηϲ πηκτὸν ἄροτρον,
τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔϲτη δοῦπον ἀκούϲαϲ·
ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποϲτρέψονταϲ ἑταίρουϲ
ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἕκτοροϲ ὀτρύναντοϲ.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄπεϲαν δουρηνεκὲϲ ἢ καὶ ἔλαϲϲον,
γνῶ ῥ' ἄνδραϲ δηίουϲ, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὁρμήθηϲαν.
ὡϲ δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρηϲ,
ἢ κεμάδ' ἠὲ λαγωὸν ἐπείγετον ἐμμενὲϲ αἰεὶ
χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὃ δέ τε προθέῃϲι μεμηκώϲ,
ὣϲ τὸν Τυδείδηϲ ἠδ' ὁ πτολίπορθοϲ Ὀδυϲϲεὺϲ
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲϲ αἰεί.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήϲεϲθαι φυλάκεϲϲι
φεύγων ἐϲ νῆαϲ, τότε δὴ μένοϲ ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδείδῃ, ἵνα μή τιϲ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
φθαίη ἐπευξάμενοϲ βαλέειν, ὃ δὲ δεύτεροϲ ἔλθοι.

V. l. 349 ὡϲ A. παρ" ἐξ A. πάρεξ CGL Et. Gud. 374, 13. παρεξ D. νεκύεϲϲι ACDGH. — 350 ὃδ' CGL. ἂρ ACDEG. — 351 ὅϲϲόν τ' C Et. Mg. 642, 36. ὅϲον τ' DG. ἐπὶ, οὖρα A. ἐπὶ οὖρα E 811, 6. ἐπιοῦρα D 1. man. ἐπίουρα CD 2. man. GHLS Et. Mg. 642, 36. Schol. θ 124. οὖρα ἢ προπαροξυτόνωϲ ἐπίουρα Eust. 811, 10. πέλονται: φέρονται C. — 352 αἳ ACDEGL. — 354 ἐπεδραμέτην CE bis: ἐπιδραμέτην ADGHLS Apoll. Lex. 72, 31, conf. Ψ 418, 433, 447. δδ' D. ὃδ' CGHS. ἂρ ADGL. — 355 κατα D. ἀποϲτρέψανταϲ G. — 356 τρῴων L. — 358 ῥ' omitt. G. γνῶ δ' ἄρα δηΐουϲ S. λαιψηρά τε G Barocc. αἰψηρὰ δὲ Apoll. Lex. 17, 19. — 359 αἶψα: γρ. καὶ ὦκα A. ὁρμήθηϲαν AH: ὡρμήθηϲαν CDEGLS. — 360 καρχαρόδοντε A. κύνεϲ D. κύνε, οἵ τ' ἐπὶ θήρηϲ Pseudoplut. 123, 19. — 362 ἀνυλήενθ' D. μεμηλώϲ Vrat. c. Mosc. 3. μεμυκώϲ Mor. — 363 ὡϲ A. ἠδ' ὁ ACDH Cant. Harl. Lips. Vrat. b. A: ἠδὲ GL, conf. B 278. — 365 μιγήϲαϲθαι G. φυλάκεϲϲι ACDGH — 366 ἔβαλ' S. — 367 χαλκοχιτώνων A. — 368 φθαίῃ ADG. ὃ δὲ C. ἔλθοι DGH Cant. Barocc. Mor. ἔλθῃ ACE bis LS.

A. c. 349 ὣϲ ἄρα φωνήϲαντε παρέξ Aristarchus. ἐν μέντοι τῇ Ἀριϲτοφάνουϲ καὶ ἄλλαιϲ ἑτέρωϲ ἐφέρετο· „ὡϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ· ἐλθόντεϲ δ' ἑκάτερθε παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεϲϲι κλινθήτην Didymus. — 354 ἀρίϲταρχοϲ ἐπεδραμέτην Didymus. — 359 τὸ ὁρμήθηϲαν Ἰακῶϲ Didymus. — 362 ὁ τε ϲύνδεϲμοϲ οὐκ ἦν ἐν ταῖϲ ἀριϲτάρχου Didymus. scripsit igitur Aristarchus ὑλήεντα, ὃ δὲ προθέῃϲι.

δουρὶ δ' ἐπαΐϲϲων προϲέφη κρατερὸϲ Διομήδηϲ·
ἠὲ μέν', ἠέ ϲε δουρὶ κιχήϲομαι, οὐδέ ϲέ φημι
δηρὸν ἐμῆϲ ἀπὸ χειρὸϲ ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.
ἦ ῥα, καὶ ἔγχοϲ ἀφῆκεν, ἑκὼν δ' ἡμάρτανε φωτόϲ.
δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον ἐΰξου δουρὸϲ ἀκωκὴ
ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ' ἄρ' ἔϲτη τάρβηϲέν τε
βαμβαίνων, ἄραβοϲ δὲ διὰ ϲτόμα γίγνετ' ὀδόντων,
χλωρὸϲ ὑπὸ δείουϲ. τὼ δ' ἀϲθμαίνοντε κιχήτην,
χειρῶν δ' ἁψάϲθην· ὃ δὲ δακρύϲαϲ ἔποϲ ηὔδα·
ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύϲομαι· ἔϲτι γὰρ ἔνδον
χαλκόϲ τε χρυϲόϲ τε πολύκμητόϲ τε ϲίδηροϲ,
τῶν κ' ὔμμιν χαρίϲαιτο πατὴρ ἀπερείϲι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
θάρϲει, μηδέ τί τοι θάνατοϲ καταθύμιοϲ ἔϲτω·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέωϲ κατάλεξον·
πῇ δὴ οὕτωϲ ἐπὶ νῆαϲ ἀπὸ ϲτρατοῦ ἔρχεαι οἶοϲ
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουϲι βροτοὶ ἄλλοι;
ἤ τινα ϲυλήϲων νεκύων κατατεθνηώτων;
ἦ ϲ' Ἕκτωρ προέηκε διαϲκοπιᾶϲθαι ἕκαϲτα
νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ; ἦ ϲ' αὐτὸν θυμὸϲ ἀνῆκε;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·

V. l. 370 ἢ μένε G. οὐ δέ ϲε φημὶ ACGHL. οὐδέ ε φημὶ D. — 371 ἀπὸ [υ] A. — 372 ἢ ῥὰ CDHL. ἀφῆκεν [ε] A. — 373 ἐΰξου AGS Cant. Vrat. b. εὔξου Et. Mg. 394, 44. ἐϋξόου CDEHL Schol. Κ 357. — 374 ὃδ' CGHL. ὁδὰρ D. ἂρ EGL. ἀρ A. — 375 γίνετ' ACDEGHL Et. Mg. 187, 30. — 376 * ὑπὸ: ὑπαὶ ACEGHL. ὑπ' αἰδείουϲ D. — 377 ἀψάϲθην omnes, non ἠψάϲθην, conf. Β 171, Ο 127, Ψ 666. ὃ L. ηὔδα D. — 379 πολύκμητόϲ A. — 380 χ' ὔμμιν DG Mor. Townl. Vrat. b. χ' ὑμῖν H. ὧν ὑμῖν E. — 383 μηδέ τι τοι ACDG. μὴ δέ τι τοι HL. ϲοι E. — 384 κατάλεξον: γρ. ἀγόρευϲον L. — 385 πῇ AEH: ceteri πη. ποῖ Harl. γρ. ποῖ C. τίφθ' S Cant. γρ. ποῦ A. δὴ Eust. 810, 30: ceteri δ'. — 386 διορφναίην D. γρ. ἀμβροϲίην Vrat. b. ὅτε γ' G. ὅτε Lips. omisso θ'. — 387 ἤ L: ceteri ἤ. ἢ τινὰ D. κατατεθνειώτων DS. κατατεθνειότων G. κατατεθνηώτων [ει] H. — 388 ἦ: libri ἤ. ἢ ϲ' D. — 389 νῆαϲ ἀνα D. ἐπι A. ἐπὶ CGHL. * ἦ ϲ': ἤ ϲ' ACH. ἢ ϲὲ αὐτὸν E. ἢ ϲαυτὸν DGL. θυμὸν ἀνώγει L. ἀνῆκε ACGH. — 390 ὕπο ACL. δὲ τρέμε Schol. Η 216.

A. c. 373 ἐΰξου: ἐϋξοῦ Ptolem. Ascalonita. — 376 ὑπὸ, conf. Η. U. 47, Ε 817, Ν 224, Ο 4, ε 52, ι 236, 396. — 387 ὅτι ἐκ τῶν ἐπάνω (343) μετάκειται Aristonicus. ἠθέτει καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ Didymus. οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ κατατεθνειώτων Didymus.

πολλῇςίν μ' ἄτῃςι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ,
ὅς μοι Πηλείωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
δωςέμεναι κατένευςε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
ἀνδρῶν δυςμενέων ςχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέςθαι,
ἠὲ φυλάςςονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
ἦ ἤδη χείρεςςιν ὑφ' ἡμετέρῃςι δαμέντες
φύξιν βουλεύουςι μετὰ ςφίςιν, οὐδ' ἐθέλουςι
νύκτα φυλαςςέμεναι καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῷ.
τὸν δ' ἐπιμειδήςας προςέφη πολύμητις Ὀδυςςεύς·
ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός,
ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
ἀνδράςι γε θνητοῖςι δαμήμεναι ἠδ' ὀχέεςθαι,
ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆι, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἕκτορα, ποιμένα λαῶν;
ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήια, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;

V. l. 391 πολλῇςί E. ἄτῃςιν D. παρεκνόον ACD post ras. HL. — 392 πηλείονος G. — 393 χαλκῷ omitt. H. — 398 βουλεύουςι GL Mor. Harl. γρ. βουλεύουςι C man. rec. βουλεύοιτε ACDH. ἐθέλουςι G Mor. Harl. ἐθέλουςιν L. γρ. οὐδ' ἐθέλουςι C man. rec. ἐθέλοιτε ACDH. ἐν ἄλλῳ φύξιν βουλεύουςι μετὰ ςφίςιν οὐδ' ἐθέλουςι A. — 399 ἀδηκότες A. ἀδδηκότες LS. vulgo ἀδηκότες cum CDGH Lips. Townl. Vrat. b. — 400 δ' omitt. L — 402 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 404 ἄλλῳ ἢ DG. ἀχιλλῆϊ G. ὃν E. — 408 πῶς δαὶ AHL Apoll. de Synt. 6, 9; 77, 9. Ammon. de Diff. s. v. δαί. Bekk. Anecd. 971, 11; 1178. Apoll. Lex. 56, 27. Et. Gud. 132, 47. πῶς δὲ DG Cram. Anecd. Par. III, 13, 17; 284, 28. πῶς δέ τε H suprascr. πῶς δ' αἱ CE.

A. c. 391 ἀριςτοφάνης ἤπαφεν ἕκτωρ Didymus. — 397—399 παρὰ Ἀριςτοφάνει ἠθετοῦντο, ἐν δὲ ταῖς Ἀριςτάρχου ἐγέγραπτο εἰ ἤδη Didymus. οὕτως γραπτέον βουλεύουςι καὶ [ἐ]θέλουςι, τὸ γὰρ ςφίςιν ἐν τῷ περί τινών ἐςτι λόγῳ, ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς, ᾧ ἀκόλουθα δεῖ εἶναι τὰ ῥήματα Aristonicus. τῶν παρακειμένων ὀβελῶν οὐκ ἔςτιν αἰτίαν εὑρεῖν διὰ τῶν Ἀριςταρχείων ὑπομνημάτων. Ἀμμώνιος δὲ ὁ Ἀριςτάρχειος πρῶτον μὲν ςτιγμαῖς φηςὶ τὸν Ἀρίςταρχον παραςημειώςαςθαι, εἶτα δὲ καὶ τέλειον ἐξελεῖν, τάχα διὰ τὸ ἐπὶ δευτέρου προςώπου τὸ ςφίςι τετάχθαι καὶ ἄνωθεν (310—312) μετενηνέχθαι Schol. A. haec primo adspectu inter se videntur pugnare, cuius discrepantiae causam fuisse puto diversitatem utriusque recensionis Aristarchi, qui in posteriore hos versus damnavit, in priore βουλεύουςι et ἐθέλουςι scripsit, eosque punctis notavit, quibus ostenderet, se dubitare an genuini essent. — 408 δαὶ Aristarchus, conf. H. T. 220. ὅτι ςύνδεςμος ὁ $\overset{\delta}{\kappa\alpha\iota}$ (sic) καὶ οὐκ ἄρθρον Aristonicus.

ἅϲϲά τε μητιόωϲι μετὰ ϲφίϲιν, ἢ μεμάαϲιν
αὖθι μένειν παρὰ νηυϲὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλιν δὲ
ἂψ ἀναχωρήϲουϲιν, ἐπεὶ δαμάϲαντό γ' Ἀχαιούϲ.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε Δόλων, Εὐμήδεοϲ υἱόϲ·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέωϲ καταλέξω.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖϲιν, ὅϲοι βουληφόροι εἰϲί,
βουλὰϲ βουλεύει θείου παρὰ ϲήματι Ἴλου,
νόϲφιν ἀπὸ φλοίϲβου· φυλακὰϲ δ', ἃϲ εἴρεαι, ἥρωϲ,
οὔ τιϲ κεκριμένη ῥύεται ϲτρατὸν οὐδὲ φυλάϲϲει.
ὅϲϲαι γὰρ Τρώων πυρὸϲ ἐϲχάραι, οἷϲιν ἀνάγκη,
οἳ δ' ἐγρηγόρθαϲι φυλαϲϲέμεναί τε κέλονται
ἀλλήλοιϲ. ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
εὕδουϲι· Τρωϲὶν γὰρ ἐπιτραπέουϲι φυλάϲϲειν·
οὐ γάρ ϲφιν παῖδεϲ ϲχεδὸν εἵαται οὐδὲ γυναῖκεϲ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
πῶϲ γὰρ νῦν Τρώεϲϲι μεμιγμένοι ἱπποδάμοιϲιν
εὕδουϲ', ἦ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεοϲ υἱόϲ·
τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέωϲ καταλέξω.
πρὸϲ μὲν ἁλὸϲ Κᾶρεϲ καὶ Παίονεϲ ἀγκυλότοξοι
καὶ Λέλεγεϲ καὶ Καύκωνεϲ δῖοί τε Πελαϲγοί.
πρὸϲ Θύμβρηϲ δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυϲοί τ' ἀγέρωχοι
καὶ Φρύγεϲ ἱππόμαχοι καὶ Μῄονεϲ ἱπποκορυϲταί.

V. l. 409 ἅϲϲά τε ACDHL. ἄϲϲά τε Et. Mg. 167, 36. ἅϲϲα τε Eust. 813, 36. μετα D. μεμάαϲι D. — 410 πόλιν δὲ AD. — 413 τοὶ γὰρ ACGH. ἐγὼ ϲοὶ L. ἐγώ ϲοι Harl. ἐγὼ δὴ G. καταλέξω: ἀγορεύϲω D Townl. — 414 εἰϲὶ DG. — 415 ϲήματι: ϲήματοϲ Schol. Λ 166. — 416 ἀπο A. ἤρεαι G. — 418 ὅϲϲαι μὲν CGHL Barocc. Mor. Cant. Harl. Lips. Vrat. A. ὅϲ-
γάρ μὲν
ϲαι γὰρ DE bis. Zonar. Lex. 880. μὲν A. γὰρ S. τρῴων L. — 419 οἵδ' C. οἵ γ' G Barocc. οἵ τ' L Vrat. b. — 420 πολύκλητοί τ' ἐπίκουροι AGHS Cant. Mor. Harl. — 421 εὕδουϲιν ADH. τρωϲὶ DEG. τρῳϲὶ L. — 422 ϲφι DG. εἱαται D. — 423 προϲέβη L. πολύμητιϲ A. — 424 γὰρ δὴ H
νῦν
Harl. γὰρ δὴ A. τ' ἄρ νῦν Lips. Mosc. 3. τρῴεϲϲι L. ἱπποδάμοιϲι D. — 425 εὕδουϲιν G. ἦ A: ceteri ἤ. — 427 τοὶ γὰρ DGH Barocc. ἐγώ τοι AHS Barocc. ἐγὼ δὴ G. ἀτρακέωϲ G. ἀγορεύϲω D. — 428 ἀργυρότοξοι Cram. An. Ox. II, 458, 12. — 430 μυϲϲοί D. — 431 ἱππόμαχοι L: ceteri ἱππόδαμοι. μηϊόνεϲ DH.

A. c. 409—411 ἀθετοῦνται Aristonicus. asterisci: ὀρθῶϲ 208—210. — 413 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ ἀγορεύϲω Didymus. — 424 νῦν Nicanor. — 425 ἦ Herodianus. — 427 καὶ ταῦτα Schol. BL. — 431 ἀρίϲταρχοϲ ἱππόμαχοι Didymus.

ἀλλὰ τί ἢ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεϲθε ἕκαϲτα;
εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὅμιλον,
Θρήικεϲ οἶδ᾽ ἀπάνευθε νεήλυδεϲ, ἔϲχατοι ἄλλων·
ἐν δέ ϲφιν Ῥῆϲοϲ βαϲιλεύϲ, πάιϲ Ἠϊονῆοϲ.
τοῦ δὴ καλλίϲτουϲ ἵππουϲ ἴδον ἠδὲ μεγίϲτουϲ·
λευκότεροι χιόνοϲ, θείειν δ᾽ ἀνέμοιϲιν ὁμοῖοι.
ἅρμα δέ οἱ χρυϲῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤϲκηται·
τεύχεα δὲ χρύϲεια πελώρια, θαῦμα ἰδέϲθαι,
ἤλυθ᾽ ἔχων· τὰ μὲν οὔ τι καταθνητοῖϲιν ἔοικεν
ἄνδρεϲϲιν φορέειν, ἀλλ᾽ ἀθανάτοιϲι θεοῖϲιν.
ἀλλ᾽ ἐμὲ μὲν νῦν νηυϲὶ πελάϲϲετον ὠκυπόροιϲιν,
ἠέ με δήϲαντεϲ λίπετ᾽ αὐτόθι νηλέι δεϲμῷ,
ὄφρά κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
ἠὲ κατ᾽ αἶϲαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦε καὶ οὐκί.
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη κρατερὸϲ Διομήδηϲ·
μὴ δή μοι φύξίν γε Δόλων ἐμβάλλεο θυμῷ,
ἐϲθλά περ ἀγγείλαϲ, ἐπεὶ ἵκεο χεῖραϲ ἐϲ ἁμάϲ.
εἰ μὲν γάρ κέ ϲε νῦν ἀπολύϲομεν ἠὲ μεθῶμεν,
ἦ τε καὶ ὕϲτερον εἶϲθα θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν
ἠὲ διοπτεύϲων ἢ ἐναντίβιον πολεμίξων·
εἰ δέ κ᾽ ἐμῆϲ ὑπὸ χερϲὶ δαμεὶϲ ἀπὸ θυμὸν ὀλέϲϲηϲ,

V. l. 432 τί ἤ Et. Mg. 415, 20. τί ἤ με Schol. A 219. τίη γέ με G. τίη μεῦ H. τίη μὲ διεξερέεϲθαι ταῦτα ἕκαϲτα Mor. Barocc. διεξερέεϲθαι Apoll. Lex. 82, 2. παρεξερέεϲθαι Schol. A 219. Et. Mg. 415, 20. — 433 τρῴων L. — 434 οἶδ᾽ A. νεήλιδεϲ L. — 435 ϲφι D Schol. Eurip. Rhes. 393. πάιϲ E: παῖϲ ACDGHLS. — 437 ὅμοιοι G. — 438 ἅρματα δὲ χρυϲῷ HL Lips. τὲ A. — 440 κατὰ θνητοῖϲιν AEHL. — 441 ἄνδρεϲϲι DEGH. — 442 μὲν omitt. Lips. Mosc. 3. νῦν omitt. Cant. ἐμὲ μὲν νηυϲὶν πελλάϲϲετον Vrat. A. πελάϲϲατον Mosc. 3. ὠκυπόροιϲι D. — 443 ἠέ, με A. ἢ ἐμὲ D ex corr. H. — 444 ὄφρά κεν ACH. πειραθῆτον H. ἐμοῖο S. — 445 ἤ ῥα AGS Cant. Mor. Harl. Lips. Townl. Vrat. b. A. ἤ ῥὰ C. ἦ ῥὰ H. ἦ ῥα D. ἠὲ EL. οὐκί: οὐχὶ G. — 446 ἂρ DG. ἀρ A. — 447 φύξίν γε A. — 448 ἁμάϲ C: ἀμὰϲ ADE 819, 19 ἐμὰϲ GHL (om. ἐϲ) Townl. in ras. χεῖραϲ ἐμεῖο ἢ μᾶλλον χεῖραϲ ἐϲ ἀμὰϲ Eust. 817, 36. — 449 καί ϲε CD. ἀπολύϲομαι ἠὲ μεθῶμαι G. ἀπολύϲομαι Barocc. — 450 εἴ τε Apoll. Lex. 64, 33. ἦτε D. ἦϲθα H 1. man. L. γρ. ἤιϲθα H. — 451 διοπτεύϲων (ειν supra) S. διοπτεύϲειν Vrat. b. 1. man. ἀντίβιον E. πτολεμίξων D. πτολεμίξων (ειν supra) S. πτολεμίζων H. πολεμίζειν L. πολεμίξων ACEG Cant. Harl. Vrat. A. — 452 ὑπο A. δαμεὶϲ ACDEGHLS. τυπεὶϲ A sup. γρ. τυπεὶϲ Vrat. b. ἀπο CDH. ὀλέϲϲαϲ (η supra) H.

A. c. 445 ἀρίϲταρχοϲ ἠὲ κατ᾽ αἶϲαν Didymus. οὐκι, non οὐχί, Aristarchus conf. H. T. 328. — 449 ἀπολύϲομεν Schol. V. μεθῶμεν, conf. B 299 δαῶμεν, X 381 πειρηθῶμεν. — 452 ἀρίϲταρχοϲ ὀλέϲϲαιϲ Didymus.

οὐκέτ' ἔπειτα ϲὺ πῆμά ποτ' ἔϲϲεαι Ἀργείοιϲιν.
ἦ, καὶ ὃ μέν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
ἁψάμενοϲ λίϲϲεϲθαι, ὃ δ' αὐχένα μέϲϲον ἔλαϲϲε
φαϲγάνῳ ἀΐξαϲ, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρϲε τένοντε·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃϲιν ἐμίχθη.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἕλοντο
καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
καὶ τά γ' Ἀθηναίῃ ληΐτιδι δῖοϲ Ὀδυϲϲεὺϲ
ὑψόϲ' ἀνέϲχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενοϲ ἔποϲ ηὔδα·
χαῖρε θεὰ τοίϲδεϲϲι· ϲὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιβωϲόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτιϲ
πέμψον ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν ἵππουϲ τε καὶ εὐνάϲ.
ὣϲ ἄρ' ἐφώνηϲεν, καὶ ἀπὸ ἕθεν ὑψόϲ' ἀείραϲ
θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ ϲῆμά τ' ἔθηκε,
ϲυμμάρψαϲ δόνακαϲ μυρίκηϲ τ' ἐριθηλέαϲ ὄζουϲ,
μὴ λάθοι αὖτιϲ ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
τὼ δὲ βάτην προτέρω διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
αἶψα δ' ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν τέλοϲ ἷξον ἰόντεϲ.
οἳ δ' εὗδον καμάτῳ ἀδηκότεϲ, ἔντεα δέ ϲφι
καλὰ παρ' αὐτοῖϲι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόϲμον,

V. L. 454 ὃ μέν μοι L. — 455 ὅδ' CGHL. ἔλαϲϲε ACEG. — 456 ἀπο D. — 457 φθεγγομέν[η] || H. φθεγγομένη Aristoteles de Part. animal. III, 10. γράφεται φθεγγομένη Eust. 818, 4. Schol. L. τοῦδε Macrob. Sat. V. 13, 2. — 458 κεφαλῆφιν CEG. — 459 λυκίην G. — 460 τάδ' L. — 461 ὑψόθ' H. ἀνέϲχε S. — 462 τοῖϲδεϲϲι ACDEL. τοῖϲδέϲϲι H. τοῖϲδεϲι Bekk. Anecd. 863, 1. τοῖϲ, δή γε ϲὲ G. — 463 ἐπιβωϲόμεθ' ADHL. ἐπιβωϲόμεθα E 818, 15 et 44 G. ἐπι[δ]βωϲόμεθ' S. ἐπιδωϲόμεθ'[βω] C, add. βω man. rec. ἐπιδωϲόμεθ' Ven. B Lips. 1. man. αὖθϊϲ C. — 464 θρηϊκῶν H. ἵππουϲ τε: ἐν ἄλλῳ ἄγυρίν τε A. τὲ H. — 465 ὡϲ A. ἀρ G. ἀπο A. — 466 ἀνα D. δῆλον Cant. ἐπι A. ϲῆμ' ἔθηκεν L. ἔθηκε ACDEH. ἔχευαν Bekk. An. 797, 12. — 468 αὖθϊϲ C. — 470 θρηϊκῶν H. ἶξον CEHL Et. Mg. 750, 38. Apoll. Lex. 151, 2: ἶξον A. ἵξον D Et. Gud. 524, 47. ἦξαν G. ἶξαν Cant. — 471 οἵ δ' D. οἵδ' CGHL. ἀδηκότεϲ ACDGH Barocc. Townl. Vrat. b. ἀδδηκότεϲ ELS. ϲφι CDG Schol. K 153. — 472 αὐτοῖϲιν E.

A. c. 457 φθεγγομένου, conf. H. T. 28. — 463 ἀρίϲταρχοϲ ἐπιδωϲόμεθα, ἵν' ἢ δώροιϲ τιμήϲομεν Didymus. ἐπιβωϲόμεθα, εἰϲ βοήθειαν ἐπικαλεϲόμεθα. γράφεται καὶ ἐπιδωϲόμεθα, ἵν' ἢ δώροιϲ τιμήϲομεν Et. Mg. 357, 52, conf. Apoll. Lex. 73, 1 et 2. βώϲομαι est forma Ionica, qua Herodotus saepissime, Homerus α 378, β 143 usus est. — 465 διήλλαττον αἱ ἀριϲτάρχου ὑψόϲε καὶ ὑψοῦ Didymus. — 466 ϲὺν τῷ ν̅ μυρίκην Didymus. δέελον Aristarchus.

τριϲτοιχί· παρὰ δέ ϲφιν ἑκάϲτῳ δίζυγεϲ ἵπποι.
Ῥῆϲοϲ δ' ἐν μέϲῳ εὗδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέεϲ ἵπποι
ἐξ ἐπιδιφριάδοϲ πυμάτηϲ ἱμᾶϲι δέδεντο.
τὸν δ' Ὀδυϲεὺϲ προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·
οὗτόϲ τοι Διόμηδεϲ ἀνήρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
οὓϲ νῶιν πίφαυϲκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖϲ.
ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένοϲ· οὐδέ τί ϲε χρὴ
ἑϲτάμεναι μέλεον ϲὺν τεύχεϲιν, ἀλλὰ λύ' ἵππουϲ·
ἠὲ ϲύ γ' ἄνδραϲ ἔναιρε, μελήϲουϲιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
ὣϲ φάτο, τῷ δ' ἔμπνευϲε μένοϲ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη,
κτεῖνε δ' ἐπιϲτροφάδην, τῶν δὲ ϲτόνοϲ ὤρνυτ' ἀεικὴϲ
ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
ὡϲ δὲ λέων μήλοιϲιν ἀϲημάντοιϲιν ἐπελθών,
αἴγεϲιν ἢ ὀίεϲϲι, κακὰ φρονέων ἐνορούϲῃ,
ὣϲ μὲν Θρήικαϲ ἄνδραϲ ἐπῴχετο Τυδέοϲ υἱόϲ,
ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
ὅν τινα Τυδείδηϲ ἄορι πλήξειε παραϲτάϲ,
τὸν δ' Ὀδυϲεὺϲ μετόπιϲθε λαβὼν ποδὸϲ ἐξερύϲαϲκε,
τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπωϲ καλλίτριχεϲ ἵπποι
ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοίατο θυμῷ
νεκροῖϲ ἀμβαίνοντεϲ· ἀήθεϲϲον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
ἀλλ' ὅτε δὴ βαϲιλῆα κιχήϲατο Τυδέοϲ υἱόϲ,
τὸν τρειϲκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα

V. l. 473 τριϲτοιχί DL Vrat. b. τριϲτοιχεί ACEGH. τριϲτοιχί (ει superscr.) S. παρα D. — 474 μέϲϲῳ εὔδεϲκε G Mor. — 475 ἐξ επιδιφριάδοϲ A. — 476 τοὺϲ (ον superscr.) S. τοὺϲ Cant. ὀδυϲϲεὺϲ DGH 1. man. ἰδὼν προπάροιθεν G. διομήδεά A. — 478 νῶϊ DE Schol. K 447. πίφαϲκε GH Vrat. b. πέφνομεν S. — 479 οὐδέ τι ϲε ACDGHL. χρὴ omitt. H. — 480 ϲυν AD. — 481 ἠὲ ϲὺ δ' L. ἢ ϲύγε E bis. μελήϲουϲι CDEG. δ' ἐμοὶ A Harl. δέ μοι CDEG HLS, conf. Ε 228. — 482 ὡϲ A. — 484 ἐρυθαίνετο: φοινίϲϲετο Schol. Aristoph. Pac. 302. Suidas II, 2, 1563, 16. — 486 ἐνορούϲοι G Vrat. A. Mosc. 3. ἐνορούϲει CL. — 487 ὡϲ A. — 488 δυώδεκ' G. αὐτὰρ H. — 490 ὀδυϲϲεὺϲ DG. ἐξερύϲαϲκε ACDEG. — 491 κατα D. καλῖτρϊχεϲ H. — 492 μὴ δὲ CDGH. — 493 ἀήθεϲϲον AEL Schol. Ε 231. ἀέθεϲϲον D. ἀήθεϲϲον (αν superscr.) C. ἀήθεϲϲαν GH Harl. αὐτόν Schol. Ε 231. — 495 τριϲκαιδέκατον AGH. ἀπηῦρα D.

A. c. 475 ἐξ Herodianus: alii ἔξ. — 477 οὗτόϲ τοι Aristarchus. — 478 οὓϲ Aristarchus, alii ὃν. — 489 πλήξειε: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ πλήξαϲκε Didymus. — 495 τρειϲκαιδέκατον Schol. A. ἀντὶ τοῦ τρειϲκαιδεκατ (sic) A in margine, conf. H. T. 229.

ἀcθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέcτη
τὴν νύκτ', Οἰνεΐδαο πάϊc, διὰ μῆτιν Ἀθήνηc.
τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυcεὺc λύε μώνυχαc ἵππουc,
cὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶcι καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου
τόξῳ ἐπιπλήccων, ἐπεὶ οὐ μάcτιγα φαεινὴν
ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήcατο χερcὶν ἑλέcθαι·
ῥοίζηcεν δ' ἄρα πιφαύcκων Διομήδεϊ δίῳ.
αὐτὰρ ὃ μερμήριζε μένων ὅτι κύντατον ἕρδοι,
ἢ ὅ γε δίφρον ἑλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
ῥυμοῦ ἐξερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψόc' ἀείραc,
ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρῃκῶν ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
εἷοc ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
ἐγγύθεν ἱcταμένη προcέφη Διομήδεα δῖον·
νόcτου δὴ μνῆcαι μεγαθύμου Τυδέοc υἱὲ
νῆαc ἔπι γλαφυράc, μὴ καὶ πεφοβημένοc ἔλθῃc,
μή πού τιc καὶ Τρῶαc ἐγείρῃcιν θεὸc ἄλλοc.
ὣc φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶc ὄπα φωνηcάcηc,
καρπαλίμωc δ' ἵππων ἐπεβήcετο· κόψε δ' Ὀδυccεὺc
τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰc ἐπὶ νῆαc Ἀχαιῶν.
οὐδ' ἀλαὸc cκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξοc Ἀπόλλων,
ὡc ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέοc υἱὸν ἕπουcαν·

V. l. 496 κεφαλῆφιν ACEG. — 497 οἰνίδαο D. — 498 ἄρ DEG. ἀρ A. ὀδυccεὺc DH. — 499 cυν D. ἤιειρεν A. εἴηρεν L. — 501 ποικίλην G. — 502 ῥοίζηcε EG Bekk. Anecd. 771, 17. ῥοίζεcκεν Barocc. πιφάcκων GH Bekk. An. 771, 17. — 503 ὃ CDGHL. μερμήριξε A. ὅ, τι G. κύντατον ACGHL Barocc. Mor. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 3. κύντερον DES. ἔρδοι GL. — 504 τεύχεα κεῖτο L. — 505 ἢ A: ceteri ἤ. ὑφοῦ L. — 506 ἢ ὅγε τῶν C. θρηκῶν ἀνδρῶν D. ἀπο CDL. — 507 *εἷοc: libri ἕωc. δ
η
ACDGHL. κατα D. τόφρ' ἀθήνη L. — 508 προcεφώνει C. — 510 ἐπι AD. ἐπὶ CEGHL. μή κεν L. ἔλθηιc et ἔλθοιc D eadem manu. — 511 μή που τιc ACDGHL. τρῷαc L. ἐγείρῃcι DE bis GH. — 512 ὡc A. ὃ δὲ C. θεᾶc προφωνηcάcηc S. — 513 ἐπεβήcετο ACHLS Cant. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 3. ἐπεβήcατο DE ter G. κόψε ACDEGHL Cant. Mor. Harl. Vrat. b. — 515 ἀλαὸc cκοπιὴν A: ἀλαοcκοπιὴν CDE ter GL Et. Mg. 57, 10. ἀλαο[ν]cκοπιὴν H. vulgo ἀλαοcκοπίην. ἔχεν Mosc. 3.

A. c. 497 ἀθετεῖται Aristonicus. οὔτε ἐν Ζηνοδότῳ (scribendum ἐν τῇ Ζηνοδότου vel παρὰ Ζηνοδότῳ) οὔτε ἐν τῇ Ἀριcτοφάνουc ἐφέρετο Didymus. — 505 διχῶc ὑψοῦ καὶ ὑψόcε Didymus, conf. 465. — 513 οὕτωc ἀρίcταρχοc, ἄλλοι δὲ ἐπεβήcατο Didymus. κόψε primus restituit Spitznerus cum libris fere omnibus: vulgo κόπτε, quod in libris meis non inveni. — 515 ἀλαὸc cκοπιὴν Aristarchus: ἀλαὸν cκοπιὴν Zenodotus, conf. H. T. 184.

τῇ κοτέων Τρώων κατεδύςετο πουλὺν ὅμιλον,
ὦρςεν δὲ Θρῃκῶν βουληφόρον Ἱπποκόωντα,
Ῥήςου ἀνεψιὸν ἐςθλόν. ὃ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούςας,
ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἔςταςαν ὠκέες ἵπποι,
ἄνδράς τ' ἀςπαίροντας ἐν ἀργαλέῃςι φονῇςιν,
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄςπετος ὦρτο κυδοιμὸς
θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
ὅςς' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι ςκοπὸν Ἕκτορος ἔκταν,
ἔνθ' Ὀδυςεὺς μὲν ἔρυξε διίφιλος ὠκέας ἵππους,
Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θορὼν ἔναρα βροτόεντα
ἐν χείρεςς' Ὀδυςῆι τίθει, ἐπεβήςετο δ' ἵππων.
μάςτιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέςθην
[νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ].
Νέςτωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄιε φώνηςέν τε·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ψεύςομαι, ἦ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει.
αἲ γὰρ δὴ Ὀδυςεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
ὧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλαςαίατο μώνυχας ἵππους.
ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή τι πάθωςιν
Ἀργείων ὥριςτοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.

V. L. 517 τρῴων L. κατεδύςατο GS. κατεδύςςετο L. πολὺν D. — 518 ὦρςε GL. — 519 ὃ δ' L. ὅδ' C. — 520 ἔρημον Lips. Townl. Mosc. 3. ἔςταςαν A. — 521 ἄνδράς τ' A. ἀςπέροντας G. ἀργαλέοιςι Cant. φόνηςι D. — 522 ἂρ DEGL. ἀρ A. ὀνόμηνεν H. ὀνόμινεν D. — 523 τρῴων L. — 526 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. ἵκοντο G Barocc. — 527 ὀδυςςεὺς DG. ἔρυκε Vrat. b. διῒ φίλος ACDGHL. — 528 χαμᾶζε ADE: χαμάζε CGHL. — 529 ὀδυςςῆϊ G. ἐν ἄλλῳ ὀδυςῆϊ δίδου A. ὀδυςςῆος ἐτίθει S. ἐπεβήςετο ACGHL Barocc. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 3. ἐπεβήςατο D ex corr. — 530 μάςτιζεν L. δ' ἵππους ACGH: δ' ὀδυςεὺς L Barocc. Mor. Townl. δ' ὀδυςςεὺς G. ἐν ἄλλῳ μάςτιξεν δ' ὀδυςςεύς A. * ἀέκοντε: libri ἄκοντε. — 531 omitt. AC Townl.: habent DEGHLS. ἐπὶ H. — 534 ἔτυμόν τόϊ ἐρέω A. ἔτυμόν τοι GH Mor. Barocc. — 535 μ' omitt. L. ἀμφι D. — 536 γὰρ ὀδυςςεύς τε D. ὀδυςςεύς G. — 537 ὧδ': ὡς δ' Et. Mg. 175, 20. Apoll. Lex. 48, 20. τρῴων L. — 538 κατα AD. πάθειεν (οι superscr.) L. — 539 οἱ ἄριςτοι libri. ὑπο A. τρῴων L. ὀρυγμαδοῦ C 1. man. GH.

A. c. 522 Zenodotus ante 520 collocavit. — 534 παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ οὐκ ἦν ὁ ςτίχος Schol. V. — 538 ἀρίςταρχος δείδοικα μεταφρεςὶ Didymus, conf. δ 825. retinui κατὰ φρένα, ut A 555, Ι 244, ω 353. — 539 ἀρίςταρχος ἀργείων ὥριςτοι καὶ ἄνευ τοῦ ῑ Didymus, conf. H. U. 202 sq.

οὔ πω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
καί ῥ' οἳ μὲν κατέβηϲαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντεϲ
δεξιῇ ἠϲπάζοντο ἔπεϲϲί τε μειλιχίοιϲι.
πρῶτοϲ δ' ἐξερέεινε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
εἴπ' ἄγε μ' πολύαιν' Ὀδυϲεῦ, μέγα κῦδοϲ Ἀχαιῶν,
ὅππωϲ τοῦϲδ' ἵππουϲ λάβετον· καταδύντεϲ ὅμιλον
Τρώων; ἦ τίϲ ϲφωε πόρεν θεὸϲ ἀντιβολήϲαϲ;
αἰνῶϲ ἀκτίνεϲϲιν ἐοικότεϲ ἠελίοιο.
αἰεὶ μὲν Τρώεϲϲ' ἐπιμίϲγομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάζειν παρὰ νηυϲὶ γέρων περ ἐὼν πολεμιϲτήϲ·
ἀλλ' οὔ πω τοίουϲ ἵππουϲ ἴδον οὐδὲ νόηϲα.
ἀλλά τιν' ὔμμ' ὀίω δόμεναι θεὸν ἀντιάϲαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ ϲφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺϲ
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διόϲ, γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
ὦ Νέϲτορ Νηληιάδη, μέγα κῦδοϲ Ἀχαιῶν,
ῥεῖα θεόϲ γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνοναϲ, ἠέ περ οἵδε,
ἵππουϲ δωρήϲαιτ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰϲιν.
ἵπποι δ' οἵδε γεραιὲ νεήλυδεϲ, οὓϲ ἐρεείνειϲ,
Θρηίκιοι· τὸν δέ ϲφιν ἄνακτ' ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ
ἔκτανε, πὰρ δ' ἑτάρουϲ δυοκαίδεκα πάνταϲ ἀρίϲτουϲ.

V. L. 540 ἂρ ADEGL. — 541 ἐπι D. — 542 δεξιῆϲ S Cant. Vrat. b. A. Mosc. 3. δεξίῃ τ' et δεξίῃ Eust. 823, 6. μειλιχίοιϲι ACDGH. — 544 εἶπ' L. εἰπ' A. ὀδυϲϲεῦ DEG. — 545 ὅπωϲ (π superscr.) C. τοῦϲδ' A. τοὺϲ D. καταδύντε S Cant. καταδύντ' ἐϲ L. — 546 τρώων L. ἠ τϊ H. τί ϲφῶε C 1. man. D. ϲφῶε GHL. ὑμῖν, i. e. ϲφῶι Eust. 823, 10. ϲφῶε, πόρεν A. πόρε G. — 547 ἐοικότας (εϲ superscr.) S. — 548 οὐδέ τι φημὶ ACDEGL. οὐδ' ἔτι φημὶ H. — 549 παρα A. — 550 τοιούϲδ' G. τοιούτουϲ L. * οὐδὲ νόηϲα: libri οὐδ' ἐνόηϲα. — 551 ὔμμ' DG. οἴω D. θεῶν L. — 552 γάρ ϲφωε S. γὰρ ϲφῶε DL. νεφεληγερέτα A. — 556 γε θέλων CDS Cant. Lips. Townl. οἶδε A. — 557 ΔΩΡΗϹЄΤ' Ambros. δωρήϲετ' L. δωρήϲεται Townl. δωρήϲαιτο H. δωρήϲοιτο E. ἐπεὶ ἦ A. ἐπειὴ E: vulgo ἐπειή. πολυφέρτεροί εἰϲι D. πολυφέρτερόϲ ἐϲτιν S. πολὺ φέρτερόϲ ἐϲτιν Cant. — 558 οἶδε AD. οἵγε L. — 559 θρήκιοι S. ἄνακτα L. — 560 παρ CD. παρ' ἑταίρουϲ G. δυοκαίδεκα AGH. δυωκαίδεκα L.

A. c. 545 λάβετον: λαβέτην Zenodotus. — 546 οὕτωϲ ϲφωε διὰ τοῦ ε̅ καὶ πόρεν ἰακῶϲ. οὕτωϲ καὶ ἀρίϲταρχοϲ καὶ ἡρωδιανόϲ Schol. A. ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει ϲφῶϊ Aristonicus. ϲφῶε Ixion, conf. Apoll. de Pron. 114 A. alii ϲφω ἔπορεν. — 518 ἐπιμίϲγομαι: ὁ Ἰξίων ἀναμίϲγομαι Schol. V.

τὸν τρειcκαιδέκατον cκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
τόν ῥα διοπτῆρα cτρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἕκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶεc ἀγαυοί.
ὣc εἰπὼν τάφροιο διήλαcε μώνυχαc ἵππουc
καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴcαν χαίροντεc Ἀχαιοί.
οἳ δ' ὅτε Τυδείδεω κλιcίην εὔτυκτον ἵκοντο,
ἵππουc μὲν κατέδηcαν ἐυτμήτοιcιν ἱμᾶcι
φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεοc ἵπποι
ἕcταcαν ὠκύποδεc μελιηδέα πυρὸν ἔδοντεc.
νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνοc
θῆκ' Ὀδυcεύc, ὄφρ' ἱρὸν ἑτοιμαccαίατ' Ἀθήνῃ.
αὐτοὶ δ' ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάccῃ
ἐcβάντεc κνήμαc τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούc.
αὐτὰρ ἐπεί cφιν κῦμα θαλάccηc ἱδρῶ πολλὸν
νίψεν ἀπὸ χρωτὸc καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
ἔc ῥ' ἀcαμίνθουc βάντεc ἐυξέcταc λούcαντο.
τὼ δὲ λοεccαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ
δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆροc Ἀθήνῃ
πλείου ἀφυccόμενοι λεῖβον μελιηδέα οἶνον.

ΙΛΙΑΔΟC Λ.

Ἠὼc δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοιcι φόωc φέροι ἠδὲ βροτοῖcι·

V. L. 561 τριcκαιδέκατον AGL. — 562 τὸν ῥὰ CL. — 563 τὲ H. τε omitt. G. τρῷεc L. — 565 ἦcαν C. — 566 οἵδ' CGL. ὅτε δὴ H. τυδείδαο G. ἐύτυκτον C. ἐΰτΰκτον H. — 567 ἱμᾶcι A Ambr. CEGH. — 569 ἑcταcαν AD. ἔcταcαν GL. — 570 ἐνι AD. ἐν S. — 571 θῆχ' ὀδυcεὺc C. ὀδυcceὺc DG. ἱερὸν G Lips. ἑτοιμαcαίατ' CD. ἑτοιμαcαίατο E. — 573 τε ἰδὲ ACDEH Apoll. Lex. 109, 4. τε ἠδὲ G. τ' ἠδὲ Et. Mg. 570, 3. Cram. Epim. 172, 7. τε ἰδ' αὖ λόφουc L. τε ἰδ' αὖ λόφον Harl. — 574 cφι G. — 575 ἄπο A. ἀνέψυχεν L. ἀνέψυχε Townl. ἀνέψυχθε GH. — 576 εὐξέcταc D. ἐϋξέcτουc S. — 577 τώδε G. — 579 ἀφυccόμενοι A Harl. ceteri ἀφυccάμενοι.

A. c. 561 τινὲc γράφουcι τὸν τετρακαιδέκατον cκοπὸν εἵλομεν Aristonicus. — 579 οὕτωc ἀρίcταρχοc· ἄλλοι δὲ ἀφυccάμενοι Didymus, conf. ad Γ 295.

V. L. 2 ὄρνυθ' Townl. φέρῃ EL ex em. Lips. Harl. βροτοῖcι ACDGH.

Ζεὺϲ δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέραϲ μετὰ χερϲὶν ἔχουϲαν.
ϲτῆ δ' ἐπ' Ὀδυϲϲῆοϲ μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
ἥ ῥ' ἐν μεϲϲάτῳ ἔϲκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωϲε,
ἠμὲν ἐπ' Αἴαντοϲ κλιϲίαϲ Τελαμωνιάδαο
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆοϲ, τοί ῥ' ἔϲχατα νῆαϲ ἐίϲαϲ
εἴρυϲαν ἠνορέῃ πίϲυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
ἔνθα ϲτᾶϲ' ἤυϲε θεὰ μέγα τε δεινόν τε
ὄρθι', Ἀχαιοῖϲιν δὲ μέγα ϲθένοϲ ἔμβαλ' ἑκάϲτῳ
καρδίῃ, ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι.
τοῖϲι δ' ἄφαρ πόλεμοϲ γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεϲθαι
ἐν νηυϲὶ γλαφυρῇϲι φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν.
Ἀτρείδηϲ δ' ἐβόηϲεν ἰδὲ ζώννυϲθαι ἄνωγεν
Ἀργείουϲ· ἐν δ' αὐτὸϲ ἐδύϲετο νώροπα χαλκόν.
κνημῖδαϲ μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃϲιν ἔθηκε
καλάϲ, ἀργυρέοιϲιν ἐπιϲφυρίοιϲ ἀραρυίαϲ·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ ϲτήθεϲϲιν ἔδυνε,
τόν ποτέ οἱ Κινύρηϲ δῶκε ξεινήιον εἶναι.
πεύθετο γὰρ Κύπρον δὲ μέγα κλέοϲ, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
ἐϲ Τροίην νήεϲϲιν ἀναπλεύϲεϲθαι ἔμελλον·
τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενοϲ βαϲιλῆι.
τοῦ δ' ἤ τοι δέκα οἶμοι ἔϲαν μέλανοϲ κυάνοιο,
δώδεκα δὲ χρυϲοῖο καὶ εἴκοϲι καϲϲιτέροιο·
κυάνεοι δὲ δράκοντεϲ ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
τρεῖϲ ἑκάτερθ', ἴριϲϲιν ἐοικότεϲ, ἅϲ τε Κρονίων

V. l. 3 ἐπι A. — 4 μετα A. — 8 ἀχϊλῆοϲ C. τοί ῥ': οἳ E. ἔϲχατοι L. — 10 μέγά τε C. — 11 ἀχαιοῖϲι CDE Schol. Aristoph. Acharn. 16. — 12 κραδίῃ CDH. ἄληκτον CD Lips. — 15 ἠδὲ G. ἐβόηϲ' ἠδὲ Barocc. ζώνυϲθαι CDE 827, 7. — 16 ἐδύϲατο ACDE bis G. ἐδύϲϲατο HL. ἐδύϲετο Cant. ἐνδύϲατο νώροπα χαλκὸν (ῶ) S. — 17 κνημίδαϲ CGH. πρῶτον G. περι A. ἔθηκε ACGH. — 18 ἐπὶ ϲφυρίοιϲ DH. ἐπιϲφυρέοιϲιν L. — 19 θώρακα G. περι D. ἔδυνε ACDGH. — 20 Κινύραϲ Schol. Pind. Nem. VIII, 28. — 21 κύπρον δὲ AD. — 22 ἀναπλεύϲαϲθαι C Cant. Schol. A 105. — 24 δή τοι HL Harl. δῆτα Et. Mg. 618, 1. οἶμοι C. — 26 προτι AD. ποτὶ CEHS. — 27 ἑκάτερθεν S. ἑκάτερθι^{εν} L. ἴριϲιν DEH. ἴρεϲϲιν Hesych. II, 369. Apoll. Lex. 92, 29. Townl.

A. c. 13, 14 ἀθετοῦνται Aristonicus. asterisci: ὀρθῶϲ B 453, 454. καὶ παρὰ Ἀριϲτοφάνει δὲ ἠθετοῦντο, παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ οὐδὲ ἦϲαν Didymus. — 26 ἐν τῇ Ἀριϲτοφάνουϲ ϲμερδαλέοι δὲ δράκοντεϲ ἐλειχμῶντο Didymus. — 27 Ζηνόδοτοϲ ἐρίδεϲϲιν Schol. A.

ἐν νέφεϊ ϲτήριξε, τέραϲ μερόπων ἀνθρώπων.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοιϲιν βάλετο ξίφοϲ· ἐν δέ οἱ ἧλοι
χρύϲειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
ἀργύρεον, χρυϲέοιϲιν ἀορτήρεϲϲιν ἀρηρόϲ.
ἂν δ' ἕλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀϲπίδα θοῦριν,
καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦϲαν,
ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦϲαν ἐείκοϲι καϲϲιτέροιο
λευκοί, ἐν δὲ μέϲοιϲιν ἔην μέλανοϲ κυάνοιο.
τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοϲυρῶπιϲ ἐϲτεφάνωτο
δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμόϲ τε Φόβοϲ τε.
τῆϲ δ' ἐξ ἀργύρεοϲ τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
κυάνεοϲ ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦϲαν
τρεῖϲ ἀμφιϲτρεφέεϲ, ἑνὸϲ αὐχένοϲ ἐκπεφυυῖαι.
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφοϲ καθύπερθεν ἔνευεν.
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸϲ ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴϲω
λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπηϲαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
τιμῶϲαι βαϲιλῆα πολυχρύϲοιο Μυκήνηϲ.
ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαϲτοϲ
ἵππουϲ εὖ κατὰ κόϲμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλέεϲ ϲὺν τεύχεϲι θωρηχθέντεϲ
ῥώοντ'· ἄϲβεϲτοϲ δὲ βοὴ γένετ' ἠῶθι πρό.

V. l. 28 νέφεϲι Vrat. b. Schol. Γ 121. ϲτήριξεν D. — 29 ἀμφι D. ἆρ DGL. ἀρ A. ὤμοιϲι D. ἦλοι L. ἡλοι A. — 30 χρύϲεοι D. αὐτὰρ H. — 32 ἀν DH. ἐν δ' CL. γρ. ἀν C man. rec. πολυδαίδαλον A. θούρην G. — 33 περὶ CDHL. — 35 ἒν A. ἔην: ἦν CL. — 36 ἐπι D. βλοϲϲυρῶπϊϲ C. ἐϲτεφάνωται Schol. Λ 40. — 38 ἐξ, non ἒξ' libri. ἐξαργύρεοϲ CD. αὐτοῦ ADG Mor. Barocc. αὐτῷ CEH ex corr. S Et. Mg. 328, 35. αὐτῶν L. — 40 ἀμφιϲτεφέεϲ CDHS. ἀμφιϲτεφέεϲ ἢ ἀμφιϲτρεφέεϲ E 829, 10. — 42 καθ' ὕπερθεν Vrat. b. — 43 δοῦρα E bis Vrat. A. — 44 ἀπ' αὐτόθι L. — 45 ἐπι D. δ' ἐγδούπηϲᾶν A. δὲ γδούπηϲαν DG. δ' ἐκδούπηϲαν CL Vrat. A. δ' ἐνδούπηϲαν Harl. — 48 κατα D. αὖτ' ἐπι A. τάφρον L. — 49 ϲυν A. τεύχεϲϲι G.

A. c. 28 οὕτωϲ ἰακῶϲ τὸ ϲτήριξε Didymus, alii igitur νέφει ἐϲτήριξε. — 33, 34 scribebatur πέρι . . . . ἦϲαν et περὶ . . . ἦϲαν teste Herodiano. — 36 ἐπὶ Herodianus. — 38 αὐτοῦ: οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ. γράφεται δὲ καὶ ἐπ' αὐτῷ Didymus. — 40 οὕτωϲ αἱ Ἀριϲτάρχου ϲὺν τῷ ρ̄ ἀμφιϲτρέφεεϲ Didymus. — 45 ἐγδούπηϲαν Aristarchus.

φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοϲμηθέντεϲ,
ἱππῆεϲ δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
ὦρϲε κακὸν Κρονίδηϲ, κατὰ δ' ὑψόθεν ἧκεν ἐέρϲαϲ
αἵματι μυδαλέαϲ ἐξ αἰθέροϲ, οὕνεκ' ἔμελλε
πολλὰϲ ἰφθίμουϲ κεφαλὰϲ Ἄϊδι προϊάψειν.
Τρῶεϲ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρῳϲμῷ πεδίοιο,
Ἕκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Αἰνείαν θ', ὃϲ Τρωϲὶ θεὸϲ ὣϲ τίετο δήμῳ,
τρεῖϲ τ' Ἀντηνορίδαϲ, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
ἠίθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοιϲιν.
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοιϲι φέρ' ἀϲπίδα πάντοϲ' ἐίϲην.
οἷοϲ δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιοϲ ἀϲτὴρ
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτιϲ ἔδυ νέφεα ϲκιόεντα,
ὣϲ Ἕκτωρ ὁτὲ μέν τε μετὰ πρώτοιϲι φάνεϲκεν,
ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοιϲι κελεύων· πᾶϲ δ' ἄρα χαλκῷ
λάμφ' ὥϲ τε ϲτεροπὴ πατρὸϲ Διὸϲ αἰγιόχοιο.
οἳ δ', ὥϲ τ' ἀμητῆρεϲ ἐναντίοι ἀλλήλοιϲιν
ὄγμον ἐλαύνωϲιν ἀνδρὸϲ μάκαροϲ κατ' ἄρουραν
πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταφρέα πίπτει·
ὣϲ Τρῶεϲ καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοιϲι θορόντεϲ

V. L. 51 μέγ' ADS Cant. Mor. Harl. Barocc. μεθ' CGHL Apoll. Lex. 162, 29. ἱππέων D. ἐπι A. — 52 μετεκείαθον DH. ἒν A. — 53 κατα C. ἐέρϲαϲ E. — 54 ἐξαιθέροϲ A. ἔμελλε ACDEGH. — 55 πολλὰϲ δ' Townl. προϊάμψειν S. — 56 τρῷεϲ L. θρωιϲμῶι A: ceteri θρωϲμῷ. — 57 πουλυδάμαντα L. πολυδάμαντα D. — 58 τρωϲὶ C. ὼϲ AD. ἐτίετο H. — 59 πόλυμον S. — 60 ἀθανάτοιϲι D. — 61 παντόϲ' ἐΐϲην ADGH Mor. Harl. παντόϲε ἴϲην CEL post ras. S. — 63 τότε Mor. Mosc. 3. ὅτε D. ποτὲ H. αὖθϊϲ C. ϲκοτόεντα Vrat. b. — 64 ὅτε E. τοτὲ CD 1. man. ποτὲ D 2. man. μέν τοι D. τε omitt. L. ὅτε μέν γε Vrat. A. φάνεϲκε D. — 66 ὥϲ τ' ἀϲτεροπή G. ὡϲ ἀϲτεροπὴ Mor. conf. K 154. — 67 οἵδ' CGHL. ὡϲ Rhet. Gr. III, 201, 26. — 68 ἐλαύνωϲιν: ἐλαύνουϲιν CDEL. ἐλαύνοντο Schol. Theocr. X, 2. κατάρουραν A. — 69 κριθῶν ACDEGHL cum ceteris et Schol. T 222. — 70 ὡϲ A. τρῷεϲ L.

A. c. 51 φθὰν Aristarchus. μέγ' Aristarchus et Herodianus: μεθ' Schol. V. — 55 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ κεφαλὰϲ ἐνθάδε Didymus, conf. Ariston. et not. ad A 3. — 56 θρωϲμῷ, conf. H. U. 217. — 62 οὔλιοϲ: alii αὔλιοϲ teste Aristonico, conf. Et. Mg. 641, 6. — 64 ὁτὲ Herodianus, Il. Prosod. A 493. — 66 ὥϲ τε ϲτεροπή, conf. ad K 154. — 69 κριθέων scribendum est vel contra libros, nam genetivus primae declinationis non nisi praecedente iota in ῶν desinit. Eadem de causa corrigendae sunt librorum scripturae ϲῶν Ε 818; πρώτων Ο 656; ἀργεννῶν C 529; ῥιζῶν Φ 243. excipitur τῶν K 253, μ 64.

δῄουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
ἴϲαϲ δ' ὑϲμίνη κεφαλὰϲ ἔχεν· οἳ δὲ λύκοι ὣϲ
θῦνον. Ἔριϲ δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύϲτονοϲ εἰϲορόωϲα·
οἴη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοιϲιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὔ ϲφιν πάρεϲαν θεοί, ἀλλὰ ἕκηλοι
ϲφοῖϲιν ἐνὶ μεγάροιϲι καθείατοϲ, ἧχι ἑκάϲτῳ
δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχαϲ Οὐλύμποιο.
πάντεϲ δ' ᾐτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὕνεκ' ἄρα Τρώεϲϲιν ἐβούλετο κῦδοϲ ὀρέξαι.
τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὃ δὲ νόϲφι λιαϲθεὶϲ
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδεϊ γαίων,
εἰϲορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε ϲτεροπήν, ὀλλύντάϲ τ' ὀλλυμένουϲ τε.
ὄφρα μὲν ἠὼϲ ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαόϲ·
ἦμοϲ δὲ δρυτόμοϲ περ ἀνὴρ ὡπλίϲϲατο δεῖπνον
οὔρεοϲ ἐν βήϲϲῃϲιν, ἐπεί τ' ἐκορέϲϲατο χεῖραϲ
τάμνων δένδρεα μακρά, ἅδοϲ τέ μιν ἵκετο θυμόν,
ϲίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρέναϲ ἵμεροϲ αἱρεῖ,
τῆμοϲ ϲφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγαϲ

V. l. 71 δηῖουν CDL. δῄϊον οἱ δ' ἕτεροι Schol. T 222. οὐδέτεροι L. — 72 ὑϲμίνῃ ACEGHỊ Eust. 847, 53; 1181, 42. ἔχον CGHL. εἶχεν (ον supra) S. εἶχον Eust. 832, 4; 847, 54. οἳ δὲ C. ὡϲ A. — 73 ἂρ E. ἂρ (α supra) A. ἄρα χαῖρε CL. εἰϲορόωντα Mosc. 3. — 74 γὰρ ῥὰ L. παρετύγχανεν D. — 75 ϲφι D. — 76 ϲφοῖϲιν ACDH Harl. Lips. Mosc. 3. ἐν ϲφοῖϲιν μεγάροιϲ ἐκάθηντο E. οἷϲιν GLS. γρ. οἷϲιν A. ἐνι AD. καθήατο S. ἧιχι AD. ἔνθα E. — 77 κατα A. κατὰ ϲτίχαϲ D. ὀλύμποιο G. — 79 τρῴεϲϲιν L. — 80 ἂρ CGL. ἀρ A. ἄρ D. ὃ δὲ C. — 81 ἀπάνευθ' ἐκαθέζετο H. — 82 τρῴων L. τε omitt. G. — 83 τ' ἀϲτεροπὴν L. ὀλύνταϲ τ' ὀλυμένουϲ τε D. ὀλλύνταϲ (ων supra) τ' ὀλλυμένουϲ (ων supra) τε S. — 85 πίπτε ACDEGHL. δε D. — 86 ὡπλίϲατο DEG Schol. Θ 53. δεῖπνον ACDEHLS Cant. Harl. Townl. Mosc. 3. δόρπον G. — 87 ἐμβήϲηιϲιν D. ἐμ βήϲϲῃϲιν Hesych. III, 242. βήϲῃϲιν G 1. man. L Townl. ἐπεί γ' E. τε κορέϲϲατο L. — 88 ἅδοϲ A: ceteri ἄδοϲ. τέ μιν εἵλετο Townl. θυμῷ L. — 89 ϲίτου τὲ ACH. περι A. — 90 φάλαγγα Plutarchus de Aud. poët. 6.

A. c. 72 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἡ ὑϲμίνη τὰϲ κεφαλὰϲ ἴϲαϲ εἶχεν Didymus. ἄλλοι δὲ ἴϲαϲ δ' ὑϲμίνῃ κεφαλὰϲ ἔχον Schol. A. — 75 πάρεϲαν Herodianus. — 76 ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ ῑ τὸ ἧχι Didymus, conf. ad A 607. — 78—83 ἀθετοῦνται Aristonicus. τούτουϲ καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ ἠθέτει, παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ οὐδὲ ἐγράφοντο Didymus. — 86 δεῖπνον: Zenodotus δόρπον. — 88 ἅδοϲ Herodianus cum Aristarcho, conf. H. T. 179. μάκρ' ἄδδοϲ Christ. griech. Lautlehre pg. 265.

κεκλόμενοι ἑτάροιϲι κατὰ ϲτίχαϲ. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτοϲ ὄρουϲ', ἕλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἑταῖρον Ὀιλῆα πλήξιππον.
ἦ τοι ὅ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενοϲ ἀντίοϲ ἔϲτη·
τὸν δ' ἰθὺϲ μεμαῶτα μετώπιον ὀξέι δουρὶ
νύξ', οὐδὲ ϲτεφάνη δόρυ οἱ ϲχέθε χαλκοβάρεια,
ἀλλὰ δι' αὐτῆϲ ἦλθε καὶ ὀϲτέου, ἐγκέφαλοϲ δὲ
ἔνδον ἅπαϲ πεπάλακτο· δάμαϲϲε δέ μιν μεμαῶτα.
καὶ τοὺϲ μὲν λίπεν αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ϲτήθεϲι παμφαίνονταϲ, ἐπεὶ περίδυϲε χιτῶναϲ·
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' Ἶϲόν τε καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίξων,
υἷε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήϲιον, ἄμφω
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε· ὁ μὲν νόθοϲ ἡνιόχευεν,
Ἄντιφοϲ αὖ παρέβαϲκε περικλυτόϲ· ὥ ποτ' Ἀχιλλεὺϲ
Ἴδηϲ ἐν κνημοῖϲι δίδη μόϲχοιϲι λύγοιϲι,
ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεϲϲι λαβών, καὶ ἔλυϲεν ἀποίνων.
δὴ τότε γ' Ἀτρείδηϲ εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ ϲτῆθοϲ βάλε δουρί,
Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖϲ ἔλαϲε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
ϲπερχόμενοϲ δ' ἀπὸ τοῖιν ἐϲύλα τεύχεα καλὰ

ἐν ἐκ
V. l. 91 κατα D. ἐν CG Harl. Mor. ἐκ S. ἐκ D. ἂν L. ἀν A. ἂν H.
νύ
γρ. ἐκ δ' ἀγαμέμνων A. — 94 ἀντίον G. — 96 ῥῆξ' H. δόρυ ϲχέθε C Apoll. Lex. 97, 13. δόρυ ἔϲχεθε Townl. χαλκοβάρεια A. — 98 δάμαϲε G 1. man. — 99 αὐτόθι L. — 100 περίδηϲε L. περίδυϲε A. — 101 ὃ CDG HL. ῥιϲόν τε G. ἐξεναρίζων L. — 102 δύο D 2. man. τε καὶ H. — 103 ἐόντε L Eust. 502, 28. Schol. Δ 499. Et. Gud. 410, 31. ἐόνταϲ libri praeter L. — 104 οὔϲ ποτ' E. ὅν ποτ' Apoll. Lex. 169, 34. ἀχιλεὺϲ C. — 105 κνήμαιϲι G. κνήμηϲι Harl. λύγοιϲι ACDEG Zonar. Lex. 481. Apoll. Lex. 169, 34. — 107 τῶν τότε S Cant. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 108 κατα A. βάλεν χαλκήρεϊ δουρὶ D Vrat. b. A. — 109 παρ' L. ἔλαϲεν D. — 110 ἀπο D.

A. c. ἀρίϲταρχοϲ βιάνορα Didymus. — 94 ἀντίοϲ: ἀντίον Zenodotus et Aristophanes. — 97 ἐγκέφαλοϲ δέ: ὅτι Ἀπολλώνιοϲ ποιεῖ ἐγκέφαλον δέ, καὶ τὸν ἑξῆϲ ἀθετεῖ Aristonicus, conf. H. T. 56. — 100 περίδυϲε χιτῶναϲ: ὅτι ἔν τιϲι γράφεται ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα Aristonicus. — 101 βῆ ῥ' Ἶϲον Aristarchus: βῆ Ἶϲον Zenodotus. Βήριϲον Posidippus, conf. Apoll. de Synt. 66, 5. ἀρίϲταρχοϲ δὲ, Ἶϲόν τε καὶ Ἄντιφον γράφει G in margine. — 103 ἀριϲτοφάνηϲ ἐόντε Didymus. — 104 ὥ: ὅν Zenodotus, conf. Ariston. ad 106 et 111. — 106 ὅτι τὸ πλῆρεϲ ποιμαίνοντε, Ζηνόδοτοϲ δὲ ἔοικε δέχεϲθαι ποιμαίνοντα, καὶ γὰρ „ὅν ποτε“ γράφει Aristonicus.

γιγνώϲκων· καὶ γάρ ϲφε πάροϲ παρὰ νηυϲὶ θοῇϲιν
εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδηϲ ἄγαγεν πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ.
ὡϲ δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείηϲ νήπια τέκνα
ῥηιδίωϲ ϲυνέαξε λαβὼν κρατεροῖϲιν ὀδοῦϲιν,
ἐλθὼν εἰϲ εὐνήν, ἁπαλόν τέ ϲφ' ἦτορ ἀπηύρα·
ἡ δ' εἴ πέρ τε τύχῃϲι μάλα ϲχεδόν, οὐ δύναταί ϲφι
χραιϲμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμοϲ αἰνὸϲ ἱκάνει·
καρπαλίμωϲ δ' ἤιξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
ϲπεύδουϲ', ἱδρώουϲα, κραταιοῦ θηρὸϲ ὑφ' ὁρμῆϲ·
ὣϲ ἄρα τοῖϲ οὔ τιϲ δύνατο χραιϲμῆϲαι ὄλεθρον
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοιϲι φέβοντο.
    αὐτὰρ ὁ Πείϲανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον μενεχάρμην,
υἱέαϲ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονοϲ, ὅϲ ῥα μάλιϲτα
χρυϲὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένοϲ ἀγλαὰ δῶρα
οὐκ εἴαϲχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ,
τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόνταϲ, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέαϲ ἵππουϲ·
ἐκ γάρ ϲφεαϲ χειρῶν φύγον ἡνία ϲιγαλόεντα,
τὼ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὣϲ
Ἀτρείδηϲ· τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέϲθην·
    Ζώγρει Ἀτρέοϲ υἱέ, ϲὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοιϲ κειμήλια κεῖται,
χαλκόϲ τε χρυϲόϲ τε πολύκμητόϲ τε ϲίδηροϲ,
τῶν κέν τοι χαρίϲαιτο πατὴρ ἀπερείϲι' ἄποινα,

V. l. 111 γιγνώϲκων L: γινώϲκων ACDGH. παρα A. θοῆιϲι D. — 112 ἀχῖλεύϲ C. — 115 ἀπηύρᾱ A. ἀπηῦρα D. — 116 ἡ δ' D. ἦδ' CG. εἴ πέρ DE. ϲφι AC. — 117 γὰρ μὲν G. ὑπο ACDH. ὑπότρομοϲ G. — 119 κρατεροῦ CL. — 120 ὡϲ AD 1. man. ὣϲ ρα S. — 121 τρῴων L. — 122 ὁ ACDGHL. — 123 ὅϲ ῥὰ L. — 125 εἴαϲχεν G. — 126 δὴ omitt. S. δύω GS. δύῶ H. παῖδ' ἔλαβε Vrat. b. τοῦπερ δὴ λάβε παῖδε δύο Lips. — 127 ἐόνταϲ L. — 128 γὰρ ϲφέαϲ L. γὰρ ϲφῶν G. γὰρ ϲφῶν Mosc. 3. φύγον libri mei. — 129 τώδε G. ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. ὡϲ A. — 131 ἀτρέωϲ G Barocc. Harl. — 132 ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοιϲ: ἐν ἀφνειοῦ πατρόϲ D Mosc. 3. γράφεται ἐν ἀφνειοῦ πατρόϲ Eust. 836, 26. — 133 πολύκμητόϲ A. — 134 κέν τι Lips.

A. c. 116 ὅτι δύναται ἑκατέρωϲ ἀναγινώϲκεϲθαι, καὶ κατὰ διαϲτολὴν τύχῃϲι, καὶ τετύχῃϲι ὡϲ λελάχωϲι Aristonicus. — 123 δαΐφρονοϲ: Zenodotus κακόφρονοϲ. — 125 εἴαϲχ': εἴα? — 127 ἐόνταϲ: ἐόντε conf. 103. — 128 φύγον: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ φύγεν Didymus. — 129 οὕτωϲ ἐναντίον Didymus, conf. H. T. 193. — 132 Ζηνόδοτοϲ πολλὰ δ' ἐν ἀντιμάχοιο πατρόϲ Didymus.

εἰ νῶι ζωοὺϲ πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν.
ὣϲ τώ γε κλαίοντε προϲαυδήτην βαϲιλῆα
μειλιχίοιϲ ἐπέεϲϲιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουϲαν·
εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονοϲ υἱέεϲ ἐϲτόν,
ὅϲ ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
ἀγγελίην ἐλθόντα ϲὺν ἀντιθέῳ Ὀδυϲῆι,
αὖθι κατακτεῖναι μὴ δ' ἐξέμεν ἂψ ἐϲ Ἀχαιούϲ,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸϲ ἀεικέα τίϲετε λώβην.
ἦ, καὶ Πείϲανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὦϲε χαμᾶζε
δουρὶ βαλὼν πρὸϲ ϲτῆθοϲ· ὃ δ' ὕπτιοϲ οὔδει ἐρείϲθη.
Ἱππόλοχοϲ δ' ἀπόρουϲε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε,
χεῖραϲ ἀπὸ ξίφεϊ τμήξαϲ ἀπό τ' αὐχένα κόψαϲ,
ὅλμον δ' ὣϲ ἔϲϲευε κυλίνδεϲθαι δι' ὁμίλου.
τοὺϲ μὲν ἔαϲ'· ὃ δ' ὅθι πλεῖϲται κλονέοντο φάλαγγεϲ,
τῇ ῥ' ἐνόρουϲ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοί.
πεζοὶ μὲν πεζοὺϲ ὄλεκον φεύγονταϲ ἀνάγκῃ,
ἱππεῖϲ δ' ἱππῆαϲ, ὑπὸ δέ ϲφιϲιν ὦρτο κονίη
ἐκ πεδίου, τὴν ὦρϲαν ἐρίγδουποι πόδεϲ ἵππων,
χαλκῷ δηιόωντεϲ. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων ἕπετ', Ἀργείοιϲι κελεύων.
ὡϲ δ' ὅτε πῦρ ἀίδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέϲῃ ὕλῃ,
πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμοϲ φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι

V. L. 136 προϲηυδάτην L deest augmentum hoc loco et X 90. προϲηύδα, προϲηύδων, μετηύδα nusquam augmento carent. — 139 ποτε ἐν E. ἐνι D. τρῴων L. — 140 ὀδυϲϲῆϊ DGH. — 141 μὴ δ' ACDGHL Et. Mg. 347, 43. — 142 τίϲεται D. — 143 ὦϲε Eust. 835, 43. χαμᾶζε ADE: χαμάζε CGHL. — 144 ὃ δ' D. ὅδ' CGL. οὖδαϲ ἔρειϲεν L. — 145 ἐξενάριξε ACEG. — 146 ἀπο ACH. ἀπό δ' τ' A. — 147 ὅλμον DH. ὡϲ AD. κιλίνδεϲθαι L. — 148 ὅδ' CGH. — 149 τῇ ῥα G. εὐκνήμιδεϲ CDGHL. ἄλλοι ἀριϲτῆεϲ Παναχαιῶν Schol. Λ 167. — 151 ἱππεῖϲ δ': ἱππῆεϲ δ' D Schol. AD ad Λ 153. ὑπο DGLS. δέ ϲφιν GL. — 152 τήν ῥ' H. ἐρίγδουποι A. — 153 δηϊόοντεϲ G. αὐτὰρ H. — 155 ὥϲ δ' G. — 156 πάντῃ DE: ceteri πάντη. φέρει: φέροι Mosc. 3. γράφεται καὶ ἄνεμοϲ ϲτρέφει Eust. 838, 2.

A. c. 135 ζωούϲ: Aristophanes ζωώ. — 138 δαΐφρονοϲ: κακόφρονοϲ Zenodotus, ut 123, teste Schol. V. — 142 τοῦ: οὗ Zenodotus. τινάϲ φηϲιν Ἀρίϲταρχοϲ [γράφειν] ϲφοῦ πατρόϲ, αὐτὸϲ δὲ τοῦ πατρόϲ Schol. AV. — 144 ἀρίϲταρχοϲ οὖδαϲ ἔρειϲεν Didymus, non οὔδει ἐρείϲθη ut Schol. V. — 146 τμήξαϲ: ἀρίϲταρχοϲ πλήξαϲ Didymus, conf. H. T. 341. — 151 ἱππῆεϲ δ' ἱππῆαϲ ὑπὸ ϲφίϲι δ' Lehrsius Quaest. Ep. 242 ex coniectura. tum vero scribendum esset ὑπό ϲφιϲι, non ὑπὸ ϲφίϲι, quod idem est atque ὑφ' ἑαυτοῖϲ.

πρόῤῥιζοι πίπτουϲιν ἐπειγόμενοι πυρὸϲ ὁρμῇ·
ὣϲ ἄρ' ὑπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι πῖπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενεϲ ἵπποι
κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύραϲ,
ἡνιόχουϲ ποθέοντεϲ ἀμύμοναϲ. οἳ δ' ἐπὶ γαίῃ
κείατο γύπεϲϲιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοιϲιν.
Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺϲ ἔκ τε κονίηϲ
ἔκ τ' ἀνδροκταϲίηϲ ἔκ θ' αἵματοϲ ἔκ τε κυδοιμοῦ·
Ἀτρείδηϲ δ' ἕπετο ϲφεδανὸν Δαναοῖϲι κελεύων.
οἳ δὲ παρ' Ἴλου ϲῆμα, παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
μέϲϲον κὰπ πεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐϲϲεύοντο
ἱέμενοι πόλιοϲ· ὃ δὲ κεκληγὼϲ ἕπετ' αἰεὶ
Ἀτρείδηϲ, λύθρῳ δὲ παλάϲϲετο χεῖραϲ ἀάπτουϲ.
ἀλλ' ὅτε δὴ Ϲκαιάϲ τε πύλαϲ καὶ φηγὸν ἵκοντο,
ἔνθ' ἄρα δὴ ἵϲταντο καὶ ἀλλήλουϲ ἀνέμιμνον.
οἳ δ' ἔτι κὰμ μέϲϲον πεδίον φοβέοντο βόεϲ ὥϲ,
ἅϲ τε λέων ἐφόβηϲε μολὼν ἐν νυκτὸϲ ἀμολγῷ
πάϲαϲ· τῇ δέ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺϲ ὄλεθροϲ·
τῆϲ δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖϲιν ὀδοῦϲι
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύϲϲει·
ὣϲ τοὺϲ Ἀτρείδηϲ ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίϲτατον· οἳ δὲ φέβοντο.
πολλοὶ δὲ πρηνεῖϲ τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεϲον ἵππων

V. l. 157 πρόριζοι D. — 158 ὡϲ A. ἂρ DL. ἀρ A. ἄρα G. ὑπατρείδηι A. ἐπ' ἀτρείδῃ L. πίπτε CDEGHL. — 160 κειν" A. κεῖν' C. κεινὰ G. ἀνα AD. — 161 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 162 γύπεϲϲι DEGL. — 166 οἱ δὲ C. παρίλου D. παρ' ἴλλου Harl. Vrat. A. Mosc. 3. — 167 καππεδίον ACDGHL. κὰπ πεδίον Strabo XIII, 593. Schol. K 415. — 168 ἱέμενοι DG. πόλεωϲ ACDEGHLS. ὁ δὲ C. ἀεὶ G. — 169 δὲ παλάϲϲετο ACDGH Harl. Vrat. b. δ' ἐπαλάϲϲετο EL. — 170 τε omitt. G. ἵκοντο: ἵκανον H. — 171 ἄρα διΐϲταντο G. καὶ omitt. L. — 172 οἵδ' CH. οἳ δέ τι L. καμμέϲϲον ADH. καμμέϲον CGL. ὡϲ A. — 173 ἐκ νυκτὸϲ G. — 174 ἀναφαίνετ' G. — 175 δ' omitt. G. ὀδοῦϲι ACDEG. — 177 ὡϲ A. — 178 οἳ C. δὲ φέβοντο CE 838, 42 HLS Townl. δὲ ἐφέβοντο G. δ' ἐφέβοντο ADE 838, 38. — 179 κάππεϲον H.

A. c. 157 ἐπειγόμενοι Aristarchus. — 165 ϲφεδανὸν Aristarchus, non ϲφεδανῶν ut Φ 542, conf. H. T. 354. — 168 πόλιοϲ correxit F. A. Wolfius, conf. Ε 791, Ζ 364, Θ 505, 545, Υ 52, Φ 540, 563, 567, 608, Χ 456, 464, Ω 329, ubi libri fere omnes πόλιοϲ exhibent; sed Ε 744 in libris πόλεων legitur pro πόλιων. — 179, 180 ἀθετοῦνται ἀμφότεροι καὶ ἀϲτερίϲκοι παράκεινται, ὅτι κατὰ τὴν Πατρόκλου ἀρίϲτειαν τάξιν ἔχουϲι, νῦν δὲ οὔ Aristonicus. prior versus non legitur in Patroclia sed tantum posterior Π 699, qui in Cod. A asteriscum non habet adpictum, neque ex-

Ἀτρείδεω ὑπὸ χερσί· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
ἵξεσθαι, τότε δή ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης,
οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
Ἶριν δ' ὤτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·
βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα, τὸν Ἕκτορι μῦθον ἐνίσπες.
ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ἀναχωρείτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς ἢ βλήμενος ἰῷ
εἰς ἵππους ἅλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
κτείνειν, εἰς ὅ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται
δύῃ τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν·
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ζεύς με πατὴρ προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι.
ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,

V. L. 180 ἀτρείδαο G. ὑπο A. περὶ πρὸ AEH. περὶ προ CD. πέρι πρὸ L. θῦιεν A. — 181 ἔμελλον CGH Lips. Harl. un. Vrat. man. rec. — 182 δὴ ῥὰ L. — 183 ἴδης ἐκ G. πηδηέσσης G. — 184 δὲ στεροπὴν CDE 839, 10 GHL. δὲ ᾶστεροπὴν A. — 185 ὤτρυνεν D. χρυσόπτερον A. — 186 ἐνίσπες A: ἔνισπε CDGHLS Schol. Aristoph. Av. 877. — 187 ὄφρα μέν HL. — 189 ἀναχωρήτω Townl. ἀνάχθω L. — 190 δήοισϊ H. κατα A. — 192 ἄλεται EGHL Et. Orionis 65, 1. ἄ[..]λεται C. ἄλλεται Et. Mg. 59, 13; 307, 11. ἅλεται A Zonar. Lex. 593. ἁλεται D. τότέ οἱ CL. — 193 εἰσόκε libri. ἐϋσέλμους CDG. — 194 ἐπι ADH. ἔλθοι C Mosc. 3. — 195 ὡς A. — 198 κολλητοῖσι D. — 201 τεὴν D. — 202 ὄφρα μέν κεν ὁράᾳς Schol. A 225.

---

stat ad eum scholium Aristonici. Ζηνόδοτος οὐκ ἔγραφεν, Ἀριστοφάνης δὲ ἠθέτει τὸν „Ἀτρείδεω ὑπὸ χερσίν“ Didymus. secundum Schol. V Aristophanes utrumque eiecit, Zenodotus neutrum, nisi forte scribendum est Ζηνόδοτος δὲ οὐ γράφει.

A. c. 184 ἀρίσταρχος μετὰ τοῦ ᾱ ἀστεροπήν Didymus, conf. K 154, Λ 66. — 186 βάσκ' ἴθι: βάσκιθι Tyrannio, conf. ad B 8. — 192 ἅλεται Herodianus.

θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς ἢ βλήμενος ἰῷ
εἰς ἵππους ἅλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
κτείνειν, εἰς ὅ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηαι
δύῃ τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις,
Ἕκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας.
ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων.
ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν
ἢ αὐτῶν Τρώων ἠὲ κλειτῶν ἐπικούρων.
Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἠύς τε μέγας τε,
ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·
Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα,
μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὼ καλλιπάρηον·
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἥν·

V. l. 203 ἀναίροντα Lips. — 204 ἀπόεικε Vrat. A. — 205 δήοισι H. κατα A. — 207 ἄλεται CGHL. ἄλεται A. ἀλεται D. τότε σοι C 2. man. GL Mor. Harl. Vrat. A. τότε οἱ C 1. man. Lips. Townl. ἐγγϋαλῖξω H. — 208 εἰσόκε libri. ἐϋσέλμους DG. — 209 ἐπϊ CD. ἔλθοι C Mosc. 3. — 210 ἣ μὲν C. ἆρ DGL. ἀρ A. ὡς AD. εἰποῦσα G. ἀπεβήσατο μακρὸν ὄλυμπον G Barocc. Mor. — 211 ἐξοχέων D. ἆλτο C. ἄλτο Townl. χαμᾶζε ADE: χαμάζε CGHL. — 212 δοῦρε Harl. κατα D. πάντῃ AE: ceteri πάντη. — 213 μάχεσθαι S. μαχέεσθαι Harl. — 214 οἳ δ' DL. οἵδ' CH. — 216 στᾶν δ' C. ἐν δ': ἐκ δ' CDHL Townl. Vrat. b. — 217 ἔθελε DEG 1. man. — 218 ἔσπετε H. — 219 ἀντίος CDGH: ἀντίον E 839, 61 LS Cant. Vrat. b. man. sec. ἀντίος (ν superscr.) A. — 220 τρώων L. ἢ καὶ κλειτῶν G. ἠὲ κλητῶν Townl. — 222 ἐν: ἐνὶ L, conf. B 661, Γ 201. — 223 κισσεὺς S. κισσὶς L. ἐνι D. ἐνῒ H. — 224 θεανῶ D. καλλιπάρῃον EHL: ceteri καλλιπάρηον. A καλλιπάρηον.

A. c. 215 ἑτέρωθεν: ἔν τισιν καὶ αὐτοὶ Schol. A. — 219 ἀντίος Zenodotus et Aristophanes: ἀντίον Aristarchus. — 222 μήλων: θηρῶν Zenodotus. — 223 Κισσῆς ὡς Ἑρμῆς Herodianus.

γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
ϲὺν δυοκαίδεκα νηυϲὶ κορωνίϲιν, αἵ οἱ ἕποντο.
τὰϲ μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆαϲ ἐίϲαϲ,
αὐτὰρ ὃ πεζὸϲ ἐὼν εἰϲ Ἴλιον εἰληλούθει·
ὅϲ ῥα τότ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονοϲ ἀντίοϲ ἦλθεν
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
Ἀτρείδηϲ μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχοϲ,
Ἰφιδάμαϲ δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκοϲ ἔνερθε,
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸϲ ἔρειϲε βαρείῃ χειρὶ πιθήϲαϲ·
οὐδ' ἔτορε ζωϲτῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἀργύρῳ ἀντομένη μόλιβοϲ ὣϲ ἐτράπετ' αἰχμή.
καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἕλκ' ἐπὶ οἷ μεμαὼϲ ὥϲ τε λίϲ, ἐκ δ' ἄρα χειρὸϲ
ϲπάϲϲατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦϲε δὲ γυῖα.
ὣϲ ὃ μὲν αὖθι πεϲὼν κοιμήϲατο χάλκεον ὕπνον
οἰκτρόϲ, ἀπὸ μνηϲτῆϲ ἀλόχου, ἀϲτοῖϲιν ἀρήγων,
κουριδίηϲ, ἧϲ οὔ τι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
πρῶθ' ἑκατὸν βοῦϲ δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέϲτη,
αἶγαϲ ὁμοῦ καὶ ὄϊϲ, τά οἱ ἄϲπετα ποιμαίνοντο.
δὴ τότε γ' Ἀτρείδηϲ Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε,
βῆ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
τὸν δ' ὡϲ οὖν ἐνόηϲε Κόων, ἀριδείκετοϲ ἀνδρῶν,
πρεϲβυγενὴϲ Ἀντηνορίδηϲ, κρατερόν ῥά ἑ πένθοϲ
ὀφθαλμοὺϲ ἐκάλυψε καϲιγνήτοιο πεϲόντοϲ.
ϲτῆ δ' εὐρὰξ ϲὺν δουρὶ λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,

V. l. 227 μετα AL. — 228 δυοκαίδεκα ACG. — 230 ὅ ACDGHL. ἐών AH. — 231 ὃϲ ῥὰ DL. ἀντίοϲ A. ἦλθε D. — 232 οἵδ' CGHL. ἐπαλλήλοιϲιν A. — 233 παρ D pro παραί. — 234 κατὰ θώνην L. θώρακοϲ G. ἔνερθε ACE Apoll. Lex. 81, 14. — 235 ἐπι D. ἔρειϲε: ἔρυκε L. — 236 παναίολον A. — 237 μόλιβοϲ ACDEHL Apoll. Lex. 15, 13. μόλυβδοϲ G ex corr. Vrat. A. ὡϲ AD. — 238 τότε D 1. man., nunc τόγε. εὐρὺ κρείων A. — 239 ἐπί οἱ E 840, 64 H. ἐπι οἱ D. λῖϲ S. — 240 ϲπάϲατο CDEG. — 241 ὡϲ AD 1. man. E. ὃ μὲν C. — 242 ἄπο CD 2. man. post ras. EGH. ἀλόχοιο C. — 243 χάριν οἶδε CH. ἔδωκε ACDEGH. — 244 ἔδωκεν G. — 245 ὄϊαϲ C. — 246 ἐξενάριξε ACG. — 247 ἀν A. ἀνόμιλον D. — 248 ἀριδείκετοϲ A. — 249 κρατερὸν ῥαοι H. ῥὰ ἔπενθοϲ G.

A. c. 230 διχῶϲ καὶ ἐών καὶ ἰών Didymus. — 239 οἷ Herodianus. Aristarchus λίϲ: λῖϲ Aeschrio, conf. Eust. 841, 23. — 251 εὐρὰξ Herodianus, conf. Eust. 842, 43.

νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέϲην, ἀγκῶνοϲ ἔνερθεν,
ἀντικρὺ δὲ διέϲχε φαεινοῦ δουρὸϲ ἀκωκή.
ῥίγηϲέν τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧϲ ἀπέληγε μάχηϲ ἠδὲ πτολέμοιο,
ἀλλ᾽ ἐπόρουϲε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲϲ ἔγχοϲ.
ἤ τοι ὃ Ἰφιδάμαντα καϲίγνητον καὶ ὄπατρον
ἕλκε ποδὸϲ μεμαώϲ, καὶ ἀύτει πάνταϲ ἀρίϲτουϲ·
τὸν δ᾽ ἕλκοντ᾽ ἀν᾽ ὅμιλον ὑπ᾽ ἀϲπίδοϲ ὀμφαλοέϲϲηϲ
οὔτηϲε ξυϲτῷ χαλκήρεϊ, λῦϲε δὲ γυῖα·
τοῖο δ᾽ ἐπ᾽ Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραϲτάϲ.
ἔνθ᾽ Ἀντήνοροϲ υἷεϲ ὑπ᾽ Ἀτρείδῃ βαϲιλῆι
πότμον ἀναπλήϲαντεϲ ἔδυν δόμον Ἄϊδοϲ εἴϲω.
αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο ϲτίχαϲ ἀνδρῶν
ἔγχεϊ τ᾽ ἄορί τε μεγάλοιϲί τε χερμαδίοιϲιν,
ὄφρά οἱ αἷμ᾽ ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἕλκοϲ ἐτέρϲετο, παύϲατο δ᾽ αἷμα,
ὀξεῖαι δ᾽ ὀδύναι δῦνον μένοϲ Ἀτρεΐδαο.
ὡϲ δ᾽ ὅτ᾽ ἂν ὠδίνουϲαν ἔχῃ βέλοϲ ὀξὺ γυναῖκα,
δριμύ, τό τε προϊεῖϲι μογοϲτόκοι εἰλείθυιαι,
Ἥρηϲ θυγατέρεϲ πικρὰϲ ὠδῖναϲ ἔχουϲαι,
ὣϲ ὀξεῖ᾽ ὀδύναι δῦνον μένοϲ Ἀτρεΐδαο.
ἐϲ δίφρον δ᾽ ἀνόρουϲε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
νηυϲὶν ἔπι γλαφυρῇϲιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
ἤυϲεν δὲ διαπρύϲιον Δαναοῖϲι γεγωνώϲ·

V. L. 252 κατα D. — 254 ῥίγηϲε E. τ᾽ ἄρ᾽ (δ᾽) A. ἂρ DGL. — 255 οὐδὲ L. ὣϲ libri. πολέμοιο S. — 256 ἀνεμοτρεφὲϲ A. — 257 ὃ ADGHL. ὃ omitt. C. — 258 μεμαὼϲ omitt. L. — 259 ἀνόμιλον AD. — 261 κάρη(ν) G. — 262 ἔνθα G. ὑπατρείδηι A. — 263 ἔδυν ADEGH: ἔβαν CLS Cant. Lips. Townl. — 264 ὃ ACDGHL. — 265 ἔγχει H. χερμαδίοιϲι D. — 266 ὄφρά οἱ ACDHL Et. Mg. 106, 21. ἐξωτειλῆϲ A. — 267 ἐτέρϲατο G 2. man. — 268 ὀξεῖαι δ᾽, non ὀξεῖαι, libri mei cum Cant. Mor. Harl. Townl. ὀδῦναι CD. — 269 ὅταν CDEHL Schol. A 519, Θ 513. Schol. Pind. Ol. VIII, 111. Schol. Apoll. Rhod. I, 262. Plutarchus de Amore prolis 4. — — 270 τό, τε AH. τό τοι C. τό γε Harl. Vrat. A. προϊεῖϲαι D. προϊᾶϲι Plutarchus de Amore prolis 4. μογοϲτόκοι A. εἰλήθυιαι G. — 271 θυγατέραϲ D. — 272 ὀξεῖαι D. ὀδῦναι CD. — 273 ἐπέτελλε ACGH. — 274 ἐπι A. ἐπὶ CDEGHL. ἐλαύνειν AD. — 275 ἤυϲε DG.

A. c. 257 ὄπατρον Herodianus, ψιλῶϲ, conf. Eust. 843, 9. — 263 ἔδυν Herodianus. — 270 Aristarchus μογοϲτόκοι: alii μογόϲτοκοι, conf. Eust. 843, 55.

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὑμεῖϲ μὲν νῦν νηυϲὶν ἀμύνετε ποντοπόροιϲι
φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺϲ
εἴαϲε Τρώεϲϲι πανημέριον πολεμίζειν.
ὣϲ ἔφαθ', ἡνίοχοϲ δ' ἵμαϲεν καλλίτριχαϲ ἵππουϲ
νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέϲθην·
ἄφρεον δὲ ϲτήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίῃ,
τειρόμενον βαϲιλῆα μάχηϲ ἀπάνευθε φέροντεϲ.
Ἕκτωρ δ' ὡϲ ἐνόηϲ' Ἀγαμέμνονα νόϲφι κιόντα,
Τρωϲί τε καὶ Λυκίοιϲιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύϲαϲ·
Τρῶεϲ καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρεϲ ἔϲτε, φίλοι, μνήϲαϲθε δὲ θούριδοϲ ἀλκῆϲ.
οἴχετ' ἀνὴρ ὤριϲτοϲ, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχοϲ ἔδωκε
Ζεὺϲ Κρονίδηϲ. ἀλλ' ἰθὺϲ ἐλαύνετε μώνυχαϲ ἵππουϲ
ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχοϲ ἄρηϲθε.
ὣϲ εἰπὼν ὤτρυνε μένοϲ καὶ θυμὸν ἑκάϲτου.
ὡϲ δ' ὅτε πού τιϲ θηρητὴρ κύναϲ ἀργιόδονταϲ
ϲεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ ϲυῒ καπρίῳ ἠὲ λέοντι,
ὣϲ ἐπ' Ἀχαιοῖϲιν ϲεῦε Τρῶαϲ μεγαθύμουϲ
Ἕκτωρ Πριαμίδηϲ, βροτολοιγῷ ἶϲοϲ Ἄρηι.
αὐτὸϲ δ' ἐν πρώτοιϲι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
ἐν δ' ἔπεϲ' ὑϲμίνῃ ὑπεραέι ἶϲοϲ ἀέλλῃ,
ἥ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕϲτατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ Πριαμίδηϲ, ὅτε οἱ Ζεὺϲ κῦδοϲ ἔδωκεν;
Ἀϲαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην

V. r. 277 νῦν omitt. D. ποντοπόροιϲι ACG. — 278 οὔ κε με μητιέτα L. — 279 τρῴεϲϲι L. πανημέριον A. — 280 ὥϲ A. φάθ' D. ἵμαϲε EL. — 281 ἐπὶ ACDGHL. ἀέκοντε Harl. Lips.: ἄκοντε libri mei. — 282 δὲ, νέρθε A: δ' ἔνερθε HLS Cant. Townl. — 283 φέροντε S. — 284 ἐνόηϲεν L. — 285 τρωϲί L. — 286 τρῷεϲ L. — 287 ἔϲτε AD: ἐϲτὲ CGHL. — 288 ὤριϲτοϲ AH. μέγα G. ἔδωκε ACDEGH. — 290 ἄρηιϲθε D. — 291 ὥϲ A. — 292 ὅτέ H. ποῦ C. που DH. θηρατὴρ H. — 293 ϲεύει C. κάπρίῳ (ω) S. κάπρῳ Vrat. A. Mosc. 3. — 294 ὥϲ A. ἀχαιοῖϲι CEG. ϲεῦεν D. τρῷαϲ L. — 297 ὑπεραεῖ H. — 298 ἥ, τε A. καθ' ἀλλομένη D. — 300 ὅτέ οἱ CGH. πριαμίδηϲ βροτολοίγωι ἶϲοϲ ἄρηϊ A. — 301 ἀϲαῖον ACDEH Harl. Townl.: ἀϲϲαῖον GLS.

A. c. 290 ὑπέρτερον: ἀρίϲταρχοϲ ὑπέρτεροι Didymus. — 297 ὑπεραέϊ Herodianus. ὅτι ἔν τιϲι γράφεται ὑπὲρ οὔρεοϲ ἶϲοϲ ἀέλλῃ Aristonicus. — 301 Ἀϲαῖον Herodianus.

καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἠδ᾽ Ἀγέλαον
Αἰϲυμνόν τ᾽ Ὦρόν τε καὶ Ἱππόνοον μενεχάρμην.
τοὺϲ ἄρ᾽ ὅ γ᾽ ἡγεμόναϲ Δαναῶν ἕλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
πληθύν, ὡϲ ὁπότε νέφεα Ζέφυροϲ ϲτυφελίξῃ
ἀργεϲτᾶο νότοιο, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόϲε δ᾽ ἄχνη
ϲκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆϲ·
ὣϲ ἄρα πυκνὰ καρήαθ᾽ ὑφ᾽ Ἕκτορι δάμνατο λαῶν.
ἔνθά κε λοιγὸϲ ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
καί νύ κεν ἐν νήεϲϲι πέϲον φεύγοντεϲ Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ᾽ Ὀδυϲϲεύϲ·
Τυδείδη, τί παθόντε λελάϲμεθα θούριδοϲ ἀλκῆϲ;
ἀλλ᾽ ἄγε δεῦρο πέπον παρ᾽ ἔμ᾽ ἵϲταϲο· δὴ γὰρ ἔλεγχοϲ
ἔϲϲεται, εἴ κεν νῆαϲ ἕλῃ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη κρατερὸϲ Διομήδηϲ·
ἤ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήϲομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
ἡμέων ἔϲϲεται ἦδοϲ, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺϲ
Τρωϲὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτοϲ ἠέ περ ἡμῖν.
ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ᾽ ἵππων ὦϲε χαμᾶζε
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριϲτερόν· αὐτὰρ Ὀδυϲϲεὺϲ
ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτοϲ.
τοὺϲ μὲν ἔπειτ᾽ εἴαϲαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυϲαν·
τὼ δ᾽ ἀν᾽ ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡϲ ὅτε κάπρω

V. l. 304 τοῦϲ A. ἂρ D. ἀρ A. — 305 ὁπότ᾽ ἂν νέφεα H. ζέφυροϲ νέφεα LS Strabo I, 29. ϲτυφελίξει CE 845, 55 et 59. ϲτυφελίζει E 845, 51. — 306 ἀργέϲταο L. ἀργεϲτάο Et. Mg. 136, 28. ceteri ἀργεϲτᾶο cum Apoll. Lex. 42, 26. Strab. I, 29. — 308 πολυπλάγκτοιο A. πολυπλάκτοιο DGH. — 309 κάρηνα L. δάμναντο L. λαῶν E 845, 56: ἀνδρῶν E 846, 28. — 310 ἔνθά κε ACDGHL. γένοιτο S. ἔργ᾽ ἐγένοντο L. — 313 παθόντεϲ D. — 314 δεῦρο omitt. C. παρ᾽ ἔμ᾽ A. παρὲμ᾽ D. παρ᾽ ἐμ᾽ G. — 315 αἴ κε C. ἕλῃ νῆαϲ E. ἕλοι L. κορυθαιόλοϲ DE. — 318 ἡμῶν E. ἦδοϲ D. εἶδοϲ G. — 319 τρῳϲὶν L. τρωϲὶ DE. τρωϲί γε βούλεται G. βούλεται CDEG HLS Mor. Barocc. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. A. — 320 χαμᾶζε AD. χαμάζε GHL. χάμᾶζε (sic) C ex corr. — 321 κατα A. — 323 εἴαϲεν DH Lips. ἀπέπαυϲεν DH. — 324 ἀν A. ἂν.E. ἀνόμιλον D. κάπρῳ L.

A. c. 306 ἀργεϲτᾶο Herodianus προπεριϲπωμένωϲ. — 314 ἵϲταϲο: ἵϲταο Aristarchus cum Zenodoto, conf. H. T. 292. — 318 ἦδοϲ Herodianus: ἧδοϲ Trypho, conf. H. T. 270. — 319 βόλεται Aristarchus, conf. α_234.

ἐν κυϲὶ θηρευτῇϲι μέγα φρονέοντε πέϲητον·
ὣϲ ὄλεκον Τρῶαϲ πάλιν ὁρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀϲπαϲίωϲ φεύγοντεϲ ἀνέπνεον Ἕκτορα δῖον.
ἔνθ' ἑλέτην δίφρόν τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίϲτω,
υἷε δύω Μέροποϲ Περκωϲίου, ὃϲ περὶ πάντων
ᾔδεε μαντοϲύναϲ, οὐδὲ οὓϲ παῖδαϲ ἔαϲκε
ϲτείχειν ἐϲ πόλεμον φθιϲήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι
πειθέϲθην· κῆρεϲ γὰρ ἄγον μέλανοϲ θανάτοιο.
τοὺϲ μὲν Τυδείδηϲ δουρὶ κλειτὸϲ Διομήδηϲ
θυμοῦ καὶ ψυχῆϲ κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
Ἱππόδαμον δ' Ὀδυϲεὺϲ καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.
ἔνθά ϲφιν κατὰ ἶϲα μάχην ἐτάνυϲϲε Κρονίων
ἐξ Ἴδηϲ καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλουϲ ἐνάριζον.
ἤ τοι Τυδέοϲ υἱὸϲ Ἀγάϲτροφον οὔταϲε δουρὶ
Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰϲχίον· οὐ γάρ οἱ ἵπποι
ἐγγὺϲ ἔϲαν προφυγεῖν, ἀάϲατο δὲ μέγα θυμῷ.
τοὺϲ μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὃ πεζὸϲ
θῦνε διὰ προμάχων, εἵωϲ φίλον ὤλεϲε θυμόν.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόηϲε κατὰ ϲτίχαϲ, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺϲ
κεκληγώϲ· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγεϲ.
τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγηϲε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ,
αἶψα δ' Ὀδυϲϲῆα προϲεφώνεεν ἐγγὺϲ ἐόντα·

V. l. 325 θηρευτῆϲ L. πέϲοιτον L. — 326 ὡϲ A. τρῷαϲ L. παλινορμένω A. πάλιν ὁρμένω E 847, 6 et 22 S Vrat. b. A. — 329 πέρι GL. — 330 οἶδεν μαντοϲύναϲ H. οὐδ' ἑοὺϲ ACDEGHL Harl. Townl. Vrat. A. Mosc. 3. οὐδὲ ἑοὺϲ Mor. Vrat. b. ἔαϲκε ACDEGH. — 331 εἰϲ D. τώδε οἱ G. — 332 μέλανεϲ G. — 333 δουρὶ, κλειτὸϲ A. δουρὶ κλυτὸϲ Vrat. b. δουρϊκλυτὸϲ CD. — 334 ἀπηῦρα D. — 335 ἱππόδαμόν A. ἱππόδομον D. ὀδυϲϲεὺϲ DGH. ἐξενάριξε L. — 336 ἔνθά ϲφιν ACGHL. ἔνθά ϲφι D. κατ' G. ἐτάνυϲε DEGL. — 337 τοὶ δ': οἳ δ' LS. οἵδ' GH. — 339 οὐ γάρ οἱ ACDEGLS: οὐδέ οἱ H. ἐν ἄλλῳ οὐδὲ γὰρ ἵπποι A. — 340 ἦϲαν C. πρὸ φυγὴν G. — 341 ἀπάνευθεν L. ὃ ACDGHL. — 342 δια A. οἷοϲ φίλον H 1. man. — 344 τρῴων L. — 345 τόνδε G. ῥίγηϲεν AD. ἐρίγηϲε H. ἐρίγηρε S. ἰδὼν ἐνόηϲε C Lips. Townl. γράφεται ἐνόηϲε A. γράφουϲί τινεϲ ἰδὼν ἐνόηϲε Eust. 848, 24, conf. Λ 599.

A. c. 325 διχῶϲ θηρευτῆρϲι καὶ θηρευτῇϲι Didymus, conf. Μ 41, H. T. 281. — 326 παλινορμένω Aristarchus et Hermappias: πάλιν ὁρμένω Tyrannio, cf. Et. Mg. 648, 33. — 330 οὐδὲ οὓϲ hic et Β 831 scriptum est invitis libris, qui οὐδ' ἑοὺϲ exhibent; nam ε in ἑοὺϲ nullo pacto produci potest, nihil autem obstat, quin ε ante ϝοὺϲ in caesura semiseptenaria producatur. — 339 οὐ γάρ οἱ dedi ex libris optimis: recentiores digammi causa οὐδέ οἱ ex Bentlei coniectura, conf. ad Β 665.

νῶιν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος Ἕκτωρ·
ἀλλ' ἄγε δὴ cτέωμεν καὶ ἀλεξώμεcθα μένοντεc.
    ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόcκιον ἔγχοc,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυcκόμενοc κεφαλῆφιν,
ἄκρην κὰκ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκόc,
οὐδ' ἵκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
τρίπτυχοc αὐλῶπιc, τήν οἱ πόρε Φοῖβοc Ἀπόλλων.
Ἕκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
cτῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν καὶ ἐρείcατο χειρὶ παχείῃ
γαίηc· ἀμφὶ δὲ ὄccε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
ὄφρα δὲ Τυδείδηc μετὰ δούρατοc ᾤχετ' ἐρωὴν
τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείcατο γαίηc,
τόφρ' Ἕκτωρ ἔμπνυτο, καὶ ἂψ ἐc δίφρον ὀρούcαc
ἐξέλαc' ἐc πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
δουρὶ δ' ἐπαΐccων προcέφη κρατερὸc Διομήδηc·
    ἐξ αὖ νῦν ἔφυγεc θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ c' ἐρύcατο Φοῖβοc Ἀπόλλων,
ᾧ μέλλειc εὔχεcθαι ἰὼν ἐc δοῦπον ἀκόντων.
ἦ θήν c' ἐξανύω γε καὶ ὕcτερον ἀντιβολήcαc,
εἴ πού τιc καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάῤῥοθόc ἐcτι.
νῦν αὖ τοὺc ἄλλουc ἐπιείcομαι, ὅν κε κιχείω.
    ἦ, καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυτὸν ἐξενάριξεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδροc, Ἑλένηc πόcιc ἠυκόμοιο,

V. l. 347 ὄμβριμοc CH. — 348 cτέωμεν ADGHLS Cant. Barocc. Mor. Lips. Et. Mg. 727, 28. cταίωμεν C Vrat. A. cτέομεν E bis Mosc. 3. ἀλεξώμεθα CDGH, conf. X 231. — 349 ἢ ῥὰ CDGHL. δολιχόcκιον A. — 350 κεφαλῆφι D. κεφαλῆφιν E ter. κεφαλῆιφι A. — 351 κακκόρυθα AC DGL. κἀκκόρυθα H. ἄπο A. — 354 ὦκα πέλεθρον L. ἀπέλαθρον G. — 355 ἐρειπὼν C. — 356 ἀμφι D. — 357 δόρατοc C. — 358 δια A. καταείcατο A. γαίῃ C Schol. M 103. Hesych. II, 422. γαίῃ Lips. — 359 * ἔμπνυτο: libri ἄμπνυτο. — 362 ἤ τέ τοι D. ἤ τε τοι G. — 363 νῦν δ' C. c' omitt. L ἐρύcατο ACDEGHL: ἐρύccατο recentiores quidam cum Barnesio. — 366 εἴ που τιc ADHL. εἰ που τῖc C. ἢ πού τιc G. ἐμοί γε AC: ceteri ἔμοιγε. θεὸc E. ἐcτι ACDEGH. ἐcτίν L. ἐν ἄλλῳ ἐπιτάρροθοc εἴη A. — 367 δ' αὖ D. — 368 δουρὶ κλυτὸν A. δουρικλειτὸν L. ἐξενάριζεν A: ceteri ἐξενάριξεν. — 369 ἠϋκόμοιο A.

A. c. 348 cτέωμεν, conf. H. U. 152. μένοντεc: μένοντε Zenodotus. — 356 obelus cum asterisco, ὀρθῶc E 309. προηθέτει Ἀριcτοφάνηc· Ζηνόδοτοc δὲ οὐδὲ ἔγραφεν Didymus. — 359 ἔμπνυτο, ni fallor, Aristarchus, conf. H. T. 290. — 363 ἐρύcατο, conf. ad B 859. — 368 ἐξενάριξεν Zenodotus. ἀρίcταρχοc παρατατικῶc ἐξενάριζεν Didymus, conf. E 842.

Τυδείδῃ ἔπι τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν,
στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
ἤ τοι ὃ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
αἴνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων
καὶ κόρυθα βριαρήν· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε
καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὃ δὲ μάλα ἡδὺ γελάσσας
ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
    βέβληαι, οὐδ' ἅλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι
νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἑλέσθαι.
οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
οἵ τέ σε πεφρίκασι λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες.
    τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
τοξότα, λωβητήρ, κέραι ἀγλαέ, παρθενοπῖπα,
εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὔχεαι αὔτως.
οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάις ἄφρων·

V. l. 370 ἐπι A. ἐπὶ CDGHL. — 371 ἀνδροκμήτωι A. ἔργωι C et man. rec. γρ. τύμβῳ. — 372 ἴλλου Cant. cum aliis. 373 ὃ μὲν C. — 374 στήθεσφιν G. ὦμον L. — 375 ὃ δὲ C. ἀνεῖλκε CDEGHS. ἀνεῖλκεν L. ἄνελκεν A. — 376 ἔκφυγε: ἔκπεσε L, conf. B 266. — 377 διαμπερὲς GHL. — 378 ὃ δὲ C. μάλ' L. γελάσας D Barocc. — 379 λόχου τ' G. ηὗδα D. — 380 βέβλη' H. ὄφελόν γε Vrat. A. — 381 θυμὸν ὀλέσσαι H. ὀλέσαι ἢ μᾶλλον ἑλέσθαι Eust. 850, 10. — 382 καὶ omitt. GL. τρῷες L. — 383 οἵ τέ σε ACDEHL. — 385 κέραι A. κέρα DEGL Et. Mg. 504, 56. Cram. An. Ox. II, 382, 31. κέρᾳ H. καὶρ (ε supra) C. κέρ' Apoll. Lex. 98, 11. Eust. 401, 41. παρθενοπίπα DGL. ἕτεροι δὲ παρθενοπῖα γράφουσιν E 851, 57. — 388 νῦν δ' ἐμ' Mosc. 3. ταρσῷ Apoll. Lex. 55, 24. αὔτως A. αὕτως GEH Bekk. An. 238, 27; 630, 30. Pseudoplut. 138, 30. οὕτως Cram. An. Ox. III, 69, 19 (Cod. A αὔτως). — 389 ὡς εἴ με ACDEHL Apoll. Lex. 22, 31. ὡσεί με G Et. Gud. 364, 6. βάλῃ Suidas I, 1, 196, 5.

A. c. 370 ἔπι Herodianus. — 375 ἀνεῖλκε Schol. BL: Aristarchus ἄνελκε, conf. H. T. 238. — 383 οἵ τε σὲ Alexio. — 385 σὺν τῷ ῑ ἔγραψάν τινες τὸ κέραι, ἵνα ᾖ δοτική, ὁμοίως τὸ δέπαι (κ 316) καὶ „γήραι ὕπο λιπαρῷ" (λ 136). οὕτως δὲ καὶ δοκεῖ ἐπικρατεῖν ἡ παράδοσις, ὡς καὶ Ἀλεξίων ἀξιοῖ Herodianus. alii κέρα πληθυντικῶς, conf. Cram. An. Ox. II, 382, 29, H. U. 179. Aristarchum κέραι scripsisse colligo ex scholio Aristonici „ὅτι κέραι οὐ τῇ τριχὶ ψιλῶς, ἀλλ' ἐμπλοκῆς τι γένος. τὸ δὲ παρθενοπῖπα τινὲς παρθενοπῖα, παρθένοις ἐοικώς Schol. A.

κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρῃ,
ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον ἄνδρα τίθηςι·
τοῦ δὲ γυναικὸς μέν τ' ἀμφίδρυφοί εἰςι παρειαί,
παῖδές τ' ὀρφανικοί· ὃ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἠὲ γυναῖκες.
ὣς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυςεὺς δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἔςτη πρόςθ'· ὃ δ' ὄπιςθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
ἐκ ποδὸς ἕλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουςε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
νηυςὶν ἔπι γλαφυρῇςιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
οἰώθη δ' Ὀδυςεὺς δουρὶ κλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
ὀχθήςας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤμοι ἐγώ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἴ κε φέβωμαι
πληθὺν ταρβήςας· τὸ δὲ ῥίγιον, αἴ κεν ἁλώω
μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβηςε Κρονίων.
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
ὃς δέ κ' ἀριςτεύῃςι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
ἑςτάμεναι κρατερῶς, ἤ τ' ἔβλητ' ἤ τ' ἔβαλ' ἄλλον.
εἷος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων ςτίχες ἤλυθον ἀςπιςτάων,

V. l. 391 ὑπεμεῖο A. ἐμοῖο GHS. ἐπαύροι L. — 392 ἄνδρα: αἶψα libri. τίθηςι ACDEGHL. — 393 μέν τοι G. τ' omitt. EH. ἀμφίδρυφοι εἰςὶ GL. — 394 παῖδές τ' CDH Townl. παῖδες δ' (τ superscr.) A. ὃδ' αἵματι G. ὁ δὲ αἵματι E. ἐρέφθων L. — 395 περὶ, πλέες A. περιπλέες CDHL. — 396 ὡς A. ὀδυςςεὺς DG. δουρὶ κλυτὸς A. — 397 ὅδ' CGH. ὀξὺ ἢ ὠκὺ E 852, 43. — 398 * ἕλκ': εἷλκ' ACDGHLS. εἷλκεν E. — 399 ἐπέτελλε ACGHS. — 400 ἐπὶ ACDGHL. ἐλαύνειν HL. ἤχθετο γὰρ κῆρ: γρ. ὠκέας ἵππους A. — 401 ὀδυςςεὺς DG. δουρὶ κλυτὸς A. — 402 παρέμιμνε E. ἔλαβε DG. — 404 ὤμοι ACDE bis G. μέγα μὲν (κεν superscr.) Harl. — 405 ἀλώω DL. — 407 τί ἤ Io. Alex. 42, 24. τί ἢ Cram. An. Par. III, 302, 23. τιή Eust. 1274, 61. libri τίη. — 408 ὅτι DG. — 409 ἔνι omitt. L. τὸν δὲ A: τόνδε CDEG HLS. χρειώ GL. — 410 ἦτε βάλ' D. — 411 * εἷος: ἕως ACDEGH 1. man. L Draco de Metr. 8, 15. εἵως H ex corr. ὃ ACDGHL. — 412 τρῴων L.

A. c. 391 ἔν τιςι γράφεται ἐπαύρω Schol. A. — 392 αἶψα: ἀρίσταρχος ἄνδρα τίθηςι Didymus. — 395 περὶ πλέες Ptolemaeus Ascalonita et Alexio: περίπλεες Tyrannio. — 397 ἕλκ', conf. 357. — 404 ὤμοι, conf. H. U. 188. — 409 τὸν δὲ Tyrannio, probante Herodiano: τόνδε Alexio, conf. H. T. 362.

ἕλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροί τ' αἰζηοὶ
σεύωνται, ὃ δέ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσιν,
ἀμφὶ δέ τ' ἀίσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται, οἳ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινόν περ ἐόντα,
ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα διίφιλον ἐσσεύοντο
Τρῶες. ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηιοπίτην
οὔτασεν ὦμον ὕπερθεν ἐπάλμενος ὀξέι δουρί,
αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἔννομον ἐξενάριξε.
Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων ἀίξαντα,
δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' ἄρ' Ἱππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρί,
αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σώκοιο.
τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φώς·
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ὦ Ὀδυσεῦ πολύαινε, δόλων ἆτ' ἠδὲ πόνοιο,
σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἱππασίδῃσι,
τοιώδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε ἀπούρας,

V. l. 413 μετα D. μετά σφισι E bis H. — 414 ἀμφι D. — 415 σεύωνται ADELS Cant. Townl. Vrat. b.: σεύονται CGH. ὃ δέ τ' L. ὅδέ τ' H. ὅδε τ' G. — 416 γναμπτοῖσι CHL Mor. Harl. 1. man. Lips. γναπτοῖσι Barocc. γναπτῇσι Townl. γένυσιν E bis GL 1. man. γένυσι Apoll. Lex. 42, 24. — 417 ἀμφι D. ἀμφί τε ἀΐσσονται AGHL Barocc. ἀμφί τ' ἀΐσσονται CES. ἀίσσοντα L. — 418 γίγνεται GL: γίνεται ACDEH. — 419 ὧς ῥὰ DL. ὀδυσσῆϊ G. ὀδυσσῆα D. διῒ φίλον ACDEGHL. ἐσεύοντο L. — 420 τρῷες L. ὃ δὲ C. μὲν omitt. G. δηϊοπήτην G. διοπίδην L. — 421 ὕπερθε μετάλμενος HS Harl. Vrat. b. Mosc. 3. γρ. καὶ ὕπερθε μετάλμενος A. δουρί: γρ. χαλκῷ A. — 422 καὶ ὅρμενον C. ὅρμενον Harl. ἐξενάριξε CH. — 423 χερσιδάμαντα A. ἀΐξαντα AD: ἀΐσσοντα CHLS Barocc. Mor. Lips. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 2. ἀΐσοντα G. γρ. καὶ ἀΐσσοντα A. — 424 κατα AD. — 425 νύξ' D. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 426 ὅδ' CGHL. ἂρ CDGL. ἀρ A. — 427 αὐτοκασίγνητον A. — 428 φῶς D. — 429 μάλα G. — 430 ὀδυσσεῦ EG. ὀδυσεῦς H. ἆτε EG. αὖτ' Mosc. 3. — 431 ἱππασίδῃσι ACE. γρ. ἱπασιδῆϊν A. — 432 τοιῶδ' A.

A. c. 413 ἕλσαν Herodianus. idem μετὰ σφίσι. τιθέντες: δὲ ἕλσαν Zenodotus. — 421 οἳ δὲ ὕπερθε μετάλμενος Schol. BL. — 424 οὕτως ἀρίσταρχος δουρὶ κατα προτμηστιν (sic) Didymus. κατὰ πρόσμησιν διὰ τοῦ σ. ἐν τισι κεῖται τὸ τ (διὰ τοῦ τ?) Schol. V. — 427 εὐηγενέος: εὐηφενέος, conf. Schol. Ψ 81. — 432 τοιώδ', non τοιῶδ', Herodianus. ὅτι ἀκαίρως προσέρριπται τὸ ἡμιστίχιον „καὶ τεύχε' ἀπούρας" Aristonicus.

ἤ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶϲ ἀπὸ θυμὸν ὀλέϲϲῃϲ.
ὥϲ εἰπὼν οὔτηϲε κατ' ἀϲπίδα πάντοϲ' ἐίϲην.
διὰ μὲν ἀϲπίδοϲ ἦλθε φαεινῆϲ ὄβριμον ἔγχοϲ,
καὶ διὰ θώρηκοϲ πολυδαιδάλου ἠρήρειϲτο,
πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔργαθεν, οὐδέ τ' ἔαϲε
Παλλὰϲ Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκαϲι φωτόϲ.
γνῶ δ' Ὀδυϲεὺϲ ὅ οἱ οὔ τι τέλοϲ κατακαίριον ἦλθεν,
ἂψ δ' ἀναχωρήϲαϲ Ϲῶκον πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
ἆ δείλ', ἦ μάλα δή ϲε κιχάνεται αἰπὺϲ ὄλεθροϲ.
ἤ τοι μὲν ἔμ' ἔπαυϲαϲ ἐπὶ Τρώεϲϲι μάχεϲθαι.
ϲοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἤματι τῷδ' ἔϲϲεϲθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὖχοϲ ἐμοὶ δώϲειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
ἦ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὖτιϲ ὑποϲτρέψαϲ ἐβεβήκει,
τῷ δὲ μεταϲτρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεϲϲηγύϲ, διὰ δὲ ϲτήθεϲφιν ἔλαϲϲε.
δούπηϲεν δὲ πεϲών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
ὦ Ϲῶχ', Ἱππάϲου υἱὲ δαΐφρονοϲ, ἱπποδάμοιο,
φθῆ ϲε τέλοϲ θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξαϲ.
ἆ δείλ', οὐ μέν ϲοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

V. L. 433 ἤ A. ἢ CD. ὑπο CD. ὀλέϲϲειϲ DS Cant. — 434 ὡϲ A. οὔταϲε L. πάντοϲε, ῑϲην AD. πάντοϲε ῑϲην L post ras. S. — 435 ὀμβριμον CH. — 436 δια A. ἠρήρϊϲτο H. — 437 χρό' ἐέργαθεν L. οὐδ' ἔτ' Lips. ἔαϲε AGH Lips. ἔαϲϲε C. — 438 ἀθήνη G. — 439 ὀδυϲϲεὺϲ EG. ὅτῐ οὔτῐ C. τέλοϲ A: ceteri βέλοϲ. κατακαίριον ADHL Schol. Λ 451: ceteri κατὰ καίριον. ἦλθε D. — 441 ἆ δεῖλ' H. ὦ δεῖλ' L. — 442 μὲν ἔμ' ACGHLS Lips. Townl. Mosc. 2. 3. vulgo μέν ῥ' ἔμ' cum DE. τρώεϲϲι L. — 443 ἐγὼν EG. — 444 ἦματι D. ἔϲεϲθαι EGL 1. man. δ' omitt. L. δαμέντι DG Lips. δαμέντε L. — 445 ἀίδῃ L. — 446 ὃ μὲν C. αὖθιϲ C Schol. Π 697. — 448 ἔλαϲϲε ACGH. ἔλαϲε E. — 449 δούπηϲε G 1. man. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 450 ϲῶκ' L. — 452 ἆ D. δεῖλ' CHL. δειλὲ E bis. δύϲμοροϲ, οὐδ' ἄρα τῷγε πατὴρ Plutarchus Consol. ad Apoll. 30.

A. c. 437 Zenodotus χρόα: χροὸϲ Aristarchus. — 439 βέλοϲ Zenodotus. ἀρίϲταρχοϲ τέλοϲ Didymus. αἱ Ἀριϲτάρχου οὕτωϲ· τέλοϲ καὶ ϲχεδὸν ἅπαϲαι Schol. A. κατὰ καίριον Aristarchus cum Zenodoto. — 441 δείλ': δειλέ· οὕτωϲ δὲ καὶ Ἀρίϲταρχοϲ ἔγραφεν ἐκ πλήρουϲ, ὡϲ Δίδυμοϲ μαρτυρεῖ Nicanor. περιϲπᾷ οὖν τὸ ἆ δεῖλε. ἐν δὲ τῇ Ὁμηρικῇ προϲῳδίᾳ . . . . . . Schol. ap. Cram. An. Par. III, 177, 1. — 442 μὲν ἔμ': de productione brevis syllabae solita in semiternaria dixi in Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 502 sqq. conf. Η 77, Υ 243, φ 32. — 446 φύγαδε Herodianus. — 450 ἐκ πλήρουϲ ἀρίϲταρχοϲ ὦ ϲῶκε (Cod. ὡϲ ὦκε) Didymus. — 451 Aristarchus τέλοϲ: βέλοϲ Zenodotus, conf. 439 — 452 δείλ': δειλέ Aristarchus, ut 441.

ὅϲϲε καθαιρήϲουϲι θανόντί περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
ὠμηϲταὶ ἐρύουϲι περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντεϲ.
αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦϲί γε δῖοι Ἀχαιοί.
ὣϲ εἰπὼν Ϲώκοιο δαΐφρονοϲ ὄβριμον ἔγχοϲ
ἔξω τε χροὸϲ ἕλκε καὶ ἀϲπίδοϲ ὀμφαλοέϲϲηϲ·
αἷμα δέ οἱ ϲπαϲθέντοϲ ἀνέϲϲυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τρῶεϲ δὲ μεγάθυμοι ὅπωϲ ἴδον αἷμ' Ὀδυϲῆοϲ,
κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντεϲ ἔβηϲαν.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐξοπίϲω ἀνεχάζετο, αὖε δ' ἑταίρουϲ.
τρὶϲ μὲν ἔπειτ' ἤϋϲεν, ὅϲον κεφαλὴ χάδε φωτόϲ,
τρὶϲ δ' ἄϊεν ἰάχοντοϲ ἀρηΐφιλοϲ Μενέλαοϲ.
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προϲεφώνεεν ἐγγὺϲ ἐόντα·
Αἶαν διογενὲϲ Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
ἀμφί μ' Ὀδυϲϲῆοϲ ταλαϲίφρονοϲ ἵκετ' ἀυτή,
τῷ ἰκέλη, ὡϲ εἴ ἑ βιῴατο μοῦνον ἐόντα
Τρῶεϲ, ἀποτμήξαντεϲ ἐνὶ κρατερῇ ὑϲμίνῃ.
ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
δείδω μή τι πάθῃϲιν ἐνὶ Τρώεϲϲι μονωθείϲ,
ἐϲθλὸϲ ἐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖϲι γένηται.

V. l. 453 θανόντί περ A. — 454 ἐρύουϲι ACDEH 1. man. L. ἐρύουϲιν Et. Mg. 822, 11: ἐρύϲουϲι GH ex corr. S Cant. Barocc. Mor. Harl. πυκνά: μακρὰ H. — 455 ἔμ' εἴ κε θάνω: ἐπεί κε θάνω Eust. cum libris. κτεριοῦϲί με libri cum Bachm. Anecd II, 268, 18. — 456 ὡϲ A. ὄμβριμον CH. — 457 ἔξω τ' ἐκ χροὸϲ C. ἔξω δ' ἐκ Ven. B. ἕλκε L: εἷλκε ACDGHS. εἷλκεν E. — 459 τρῷεϲ L. δὲ: δ' αὖ L Harl. Vrat. b. Mosc. 3. conf. Є 27, N 737, ο 229. ὅπωϲ ἴδον ADG Mor. et pro var. lect. Vrat. b. ὅταν ἴδον Barocc. ἐπεὶ ἴδον CEHLS. γρ. καὶ ἐπεὶ ἴδον A. ὀδυϲϲῆοϲ DG. — 462 ὅϲϲον G. — 463 ἀρηῒφιλοϲ A. — 464 ἆρ DG. ἀρ A. προϲεφώνει E. — 466 ταλαϲίφρονοϲ A. ἵκετο φωνὴ ACDEGS Cant. Lips. Mor. Barocc. Harl. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 2. — 467 ἰκέλη CDGHL. ὡϲ, εἴ A. ὡϲ εἴ CEH Schol. Ξ 1, Π 22. ὡϲ εἰ D Et. Mg. 198, 50. ὧϲ εἴ L. ὡϲεὶ G Et. Gud. 530, 7. βιῴϲατο Vrat. b. Mosc. 3 — 468 τρῷεϲ L. ἐνι AD. — 470 πάθηιϲι A. πάθῃϲι μετὰ GH Barocc. Harl. Townl. Mosc. 3. πάθῃϲιν μετὰ Zonar. Lex. 483. γρ. μετὰ Τρώεϲϲι A. πάθῃϲιν ἐνὶ Τρώεϲϲιν ἢ μετὰ Τρώεϲϲι E 856, 22. ἐνι AD. τρῴεϲϲι L.

A. c. 454 ὠμηϲταὶ Aristarchus: ὠμῆϲται Tyrannio. ἐρύουϲι Aristarchus: ἐρυοῦϲι Alexio. hanc futuri formam poëtae solitam indocti librarii mutaverunt in ἐρύϲουϲι, conf. Ξ 422, Ο 351, Ρ 235, 396, Χ 67; τανύω φ 97, 127, 174; ἀνύω Δ 56, Λ 265. — 455 ἀρίϲταρχοϲ αὐτὰρ ἔμ' εἴ κε θάνω Didymus, conf. Herod. ad 454. — 457 ἀρίϲταρχοϲ ἕλκε Didymus. — 458 δέ οἱ Aristarchus: δὲ οὗ Zenodotus — 459 ὅπωϲ ἴδον retinui cum libris optimis, conf. Μ 208, γ 373. magis usitatum est ἐπεὶ ἴδον, conf. Δ 217, Є 27, Λ 745, Μ 83, Ο 279, Π 427, Ϲ 225, Χ 236, β 155. — 466 ἀρίϲταρχοϲ ἵκετ' ἀϋτὴ Didymus, conf. Schol. V.

ὣϲ εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἕϲπετο ἰϲόθεοϲ φώϲ.
εὗρον ἔπειτ' Ὀδυϲῆα διίφιλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
Τρῶεϲ ἕπον ὡϲ εἴ τε δαφοινοὶ θῶεϲ ὄρεϲφιν
ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆϲ· τὸν μέν τ' ἤλυξε πόδεϲϲι
φεύγων, ὄφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρωρῇ·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε δαμάϲϲεται ὠκὺϲ ὀιϲτόϲ,
ὠμοφάγοι μιν θῶεϲ ἐν οὔρεϲι δαρδάπτουϲιν
ἐν νέμεϊ ϲκιερῷ· ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων
ϲίντην· θῶεϲ μέν τε διέτρεϲαν, αὐτὰρ ὃ δάπτει.
ὥϲ ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυϲῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
Τρῶεϲ ἕπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὅ γ' ἥρωϲ
ἀίϲϲων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲϲ ἦμαρ.
Αἴαϲ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων ϲάκοϲ ἠύτε πύργον,
ϲτῆ δὲ παρέξ· Τρῶεϲ δὲ διέτρεϲαν ἄλλυδιϲ ἄλλοϲ.
ἦ τοι τὸν Μενέλαοϲ ἀρήιοϲ ἔξαγ' ὁμίλου
χειρὸϲ ἔχων, εἵωϲ θεράπων ϲχεδὸν ἤλαϲεν ἵππουϲ.
Αἴαϲ δὲ Τρώεϲϲιν ἐπάλμενοϲ εἷλε Δόρυκλον
Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὖτα,
οὖτα δὲ Λύϲανδρον καὶ Πύραϲον ἠδὲ Πυλάρτην.
ὡϲ δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸϲ πεδίον δὲ κάτειϲι

V. L. 472 ὡϲ A. ὃ μὲν C. ὅδ' CGHL. φῶϲ D. — 473 εὗρεν H. ὀδυϲϲῆα G. διῒ φίλον ACDEGHL. ἄρ DGL. ἀρ A. αὐτὸν (ωι supra) A. — 474 τρῷεϲ L. * ἕπον: libri ἕπονθ'. ὡϲ εἴ τε ADE: ceteri ὡϲεί τε. δαφεινοὶ G. θῷεϲ GH. ὄρεϲφι D. — 475 ἀμφέλαφον D. ὅν τ': ὅν ῥ' G Barocc. Mor. — 476 ἀπο A. ἀπὸννευρῆϲ L. πόδεϲϲι ACDEGH. — 477 ὀρώρει D. — 478 ἐπειδὰν L. τόνδε H. πικρὸϲ ὀϊϲτοϲ D. — 479 θῷεϲ GH. — 480 post τε add. man. rec. in G οἱ. λὶν L Apoll. Lex. 108, 31. λίν' Et. Mg. 567, 6. λῖν' H. ceteri λῖν cum Schol. Λ 239. Bekk. Anecd. 1231. — 481 θῷεϲ G. ὃ ACDGHL. — 482 ὢϲ ῥὰ DL. ὀδυϲϲῆα G. ποικιλομήτιν G. ποικιλομῆτιν L 1. man. ποικιλόμητιν Mosc. 3. — 483 τρῷεϲ L. ἕπον: ἕποντο DE Flor. Rom. πολλοί τ' ἄλκιμοι H. — 484 ἔγχεϊ ἀμύνεν (sic) D. — 485 ἦλθεν D. πῦργον G. post hunc add. in G Barocc. χάλκεον ἑπταβόειον, ὅ οἱ τύχιοϲ κάμε τεύχων, qui legitur H 220. — 486 πὰρ' ἐξ A. τρῷεϲ L. τρῶεϲ δ' ἔτρεϲϲαν H. — 488 χειρὸϲ ἑλὼν Townl — 489 τρῴεϲϲιν L. — 490 οὖτα CDGL. — 491 οὖτα DGL. πύραϲϲον καὶ πυλάρτην G. — 492 πέδιον δὲ D. πεδίον δε A. κάτειϲι ACDEGHL.

A. c. 474 ἕπον dedi ex coniectura, ut 483 libri fere omnes exhibent, nam medio poëta non utitur, conf. H. S. pg. 108. de productione syllabae brevis in caesura semiternaria egi in Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 505. — 480 ϲκιερῷ: γλαφυρῷ Zenodotus. λῖν Herodianus: Aristarchus λὶν, conf. 239. — 492 κάτειϲι: δίηται Zenodotus.

χειμάῤῥους κατ᾽ ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ᾽ ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει,
ὣς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἕκτωρ
πεύθετ᾽, ἐπεί ῥα μάχης ἐπ᾽ ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα, βοὴ δ᾽ ἄσβεστος ὀρώρει
Νέστορά τ᾽ ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήιον Ἰδομενῆα.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων
ἔγχεΐ θ᾽ ἱπποσύνῃ τε, νέων δ᾽ ἀλάπαζε φάλαγγας·
οὐδ᾽ ἄν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
ἰῷ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
τῷ ῥα περίδεισαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
μή πώς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἕλοιεν.
αὐτίκα δ᾽ Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον·
ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, πὰρ δὲ Μαχάων
βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ᾽ ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
ἰούς τ᾽ ἐκτάμνειν ἐπί τ᾽ ἤπια φάρμακα πάσσειν.
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
αὐτίκα δ᾽ ὧν ὀχέων ἐπεβήσετο, πὰρ δὲ Μαχάων

V. l. 493 κατόρεσφιν D. ὀπάζων Schol. Δ 487. — 495 δ᾽ ἀφυσγετὸν C. — 496 ὡς A. — 497 πω δ᾽ ἕκτωρ S. — 498 ἐπεὶ ῥὰ DL. ἐπαρϊστερὰ H. — 499 παρ A. καμάνδρου L Harl. ῥὰ DGL. ἔνθα μάλιστα E. — 500 πίπτε ACDEGHL. — 502 μετα A. — 503 ἔγχει θ᾽ H. ἀλάπαζε G post ras. ἀλάπαδνε S. ἀλάπαξε φάλαγγα Et. Gud. 601, 21. — 504 πω: που L. — 506 μαχάονά τε G. — 507 κατα A. — 508 ῥὰ L. περίδεισαν L: ceteri περίδδεισαν. πνέοντες G. — 509 μὴ πως μιν ACDHL. μετακλινθέντος (ε supra ο) A. μετακλιθέντος CH Lips. cum aliis. — 512 παρ D. — 513 μενέτω S pro βαινέτω. τάχιστα DG. — 514 ἰατρὸς Plato Symp. 214 B. — 516 ὡς A. — 517 ἐπεβήσατο GH. παρ CD.

A. c. 495 Aristarchus ἀφυσγετὸν: ἀφύσγετον Tyrannio. — 503 νέων pars maior grammaticorum: νεῶν Aristarchus, Alexio, Ptolemaeus Ascalonita. — 515 ἀθετεῖται Aristonicus. καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτει· Ζηνόδοτος δὲ οὐδὲ ἔγραφεν Didymus. laudant hunc versum Max. Tyr. Diss. X, 2. Stobaeus Floril. 102, 1. Pseudoplut. 157, 46.

βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱός, ἀμύμονος ἰητῆρος·
μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
Ἕκτορι παρβεβαώς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
"Ἕκτορ, νῶι μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν
ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνων·
εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἅρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
ἱππῆες πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς ἀίοντες
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὃ δὲ ἵετο δῦναι ὅμιλον
ἀνδρόμεον ῥῆξαί τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
ἧκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν

V. L. 519 μάστιξε E bis G. ἵππους ACD: ἐλάαν E bis GHLS Cant. Barocc. Townl. Vrat. b. Mosc. 2. γρ. ἐλάαν A. ἀέκοντε Lips.: ἄκοντε libri mei. — 520 ἔπι A. ἐπὶ CDEGHL — 521 τρῷας L. ἐνόησε C. — — 523 δαναοῖσι DG. — 525 τρῷες L. ἐπίμιξ D (sic). ἄλλοι C et suprascr. αὐτοί. — 528 κεῖθ' Lips. ἵππους τὲ AH. ἵππους καὶ ἅρμα L. ἅρματ' CGS Cant. Mor. Vrat. A. ἅρματα D. — 530 ὀρώρει D Lips. Townl. ὀρώρει (ε suprascr.) H. — 531 ὡς A. ἵμασε DEG. — 532 τοί: οἱ Schol. Pind. Pyth. III, 48. — 533 τρῷας L. — 535 αἳ περι A. παρὰ δίφρον Mor. — 536 ἂρ DG. ἀρ (δ suprascr.) A. — 537 ἐπισώτρων GL. ἐπὶ σώτρων D. ὃ δὲ ἵετο C. — 538 ῥῆξαί τε A. ἐν A. — 539 δ' ἐχάζετο H. — 540 ὃ ACDGHL. αὐτὰρ τῶν ἄλλων Plutarchus de Aud. poët. 6.

A. c. 528 κεῖσ': κεῖθ' Zenodotus. — 537 ἀπ' ἐπισσώτρων: οὕτως κατὰ συναλοιφὴν ἐν ταῖς Ἀριστάρχου Didymus, i. e. non ἀπὸ πισσώτρων vel ἀπ' ὀπισσώτρων, conf. Schol. A ad Ε 725 ἔν τισι γρ. ὀπίσσωτρα διὰ τοῦ ο, quam lectionem servant A Syr. Υ 394; D Ψ 505; A Ψ 519. „Quaeres: quomodo ergo alii legerunt? Scilicet ἐπισσοότρων" Heynius, male. — 538 οὕτως ἀρίσταρχος ῥῆξαι τε διὰ τοῦ τε Didymus. — 539 ἀρίσταρχος δουρὶ κατὰ δοτικὴν Didymus.

ἔγχεΐ τ' ἄορί τε μεγάλοιϲί τε χερμαδίοιϲιν,
Αἴαντοϲ δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
[Ζεὺϲ γάρ οἱ νεμεϲᾶθ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.]
Ζεὺϲ δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγοϲ ἐν φόβον ὦρϲε·
ϲτῆ δὲ ταφών, ὄπιθεν δὲ ϲάκοϲ βάλεν ἑπταβόειον,
τρέϲϲε δὲ παπτήναϲ ἐφ' ὁμίλου, θηρὶ ἐοικώϲ,
ἐντροπαλιζόμενοϲ, ὀλίγον γόνυ γουνὸϲ ἀμείβων.
ὡϲ δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεϲϲαύλοιο
ἐϲϲεύαντο κύνεϲ τε καὶ ἀνέρεϲ ἀγροιῶται,
οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶϲι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέϲθαι
πάννυχοι ἐγρήϲϲοντεϲ· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὔ τι πρήϲϲει· θαμέεϲ γὰρ ἄκοντεϲ
ἀντίον ἀΐϲϲουϲι θραϲειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τάϲ τε τρεῖ ἐϲϲυμενόϲ περ·
ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόϲφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
ὣϲ Αἴαϲ τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένοϲ ἦτορ
ἤιε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε νηυϲὶν Ἀχαιῶν.
ὡϲ δ' ὅτ' ὄνοϲ παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήϲατο παῖδαϲ
νωθήϲ, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶϲ ἐάγη,
κείρει τ' εἰϲελθὼν βαθὺ λήιον· οἱ δέ τε παῖδεϲ
τύπτουϲιν ῥοπάλοιϲι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·

V. L. 544 omittunt libri: laudant Aristoteles Rhet. II, 9 (νεμέϲαϲχ'). Plutarchus de Aud. Poët. 6, 14 (γάρ τοι νεμεϲᾷ . . . . μάχοιο). Pseudoplut. 137, 35 (de Vita et poësi Homeri II, 132). — 544 αἴαντι EL. ὑψίζυγοϲ A. ἐϲ φόβον G. ὦρϲε ACEGH. — 545 ὄπιϲθεν G. ὄπιϲθε E. ϲάκοϲ θέτο L. hunc versum omitt. H. — 546 τρέϲε G. — 548 ἄπο A. μεϲαύλοιο DG Apollon. Lex. 13, 27. — 549 ἐϲϲεύοντο ACDEGHLS. κῦνεϲ GH. τὲ A. — 550 οἵ τέ μιν ACEH. οἰτέ μιν D. ceteri οἴτε μιν. πίαρ DG. — 551 παννύχιοι L. ἐγρήϲοντεϲ DL. ὃ δὲ C. — 552 πρήϲει D. πράϲϲῃ G. — 553 ἀντίον CDGL Mor. Harl. Vrat. b. ἀντίοι AEHS, conf. P 662. — 555 ἀπὸ νόϲφιν CDEL. ἀπὸ νόϲφι G. vulgo ἀπονόϲφι. — 556 ὡϲ A. τρῴων L. — 557 ἀέκων A. πέρι L. δῖεν G. — 558 ὥϲ δ' G. — 559 νωθεῖϲ G. πέρι G. — 560 βαθυλήϊον D. — 561 τύπτουϲι DEG. βίῃ δέ τε νηπίῃ GH.

A. c. 546 ἀριϲτοφάνηϲ δι' ὅμιλον Didymus. — 548—557 Ζηνόδοτοϲ ἀθετεῖ Aristonicus. — 549 οὕτωϲ διά τοῦ ο ἐϲϲεύοντο Didymus, haud dubie falsus, nam Aristarchum fugere non potuit, in comparatione imperfecto locum non esse, sed aoristo. ad similem locum O 272, ubi libri mei omnes ἐϲϲεύοντο exhibent, idem Didymus adnotavit ἀρίϲταρχοϲ ἐϲϲεύαντο διὰ τοῦ α καὶ ἅπαϲαι, quem secutus et hoc loco ἐϲϲεύαντο scripsi, quod recentiores editores auctore G. Hermanno Opusc. II, 49 receperunt. — 551 κρειῶν Herodianus. — 553 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ν ἀντίον Didymus. — 555 ἀπὸ νόϲφιν, conf. H. U. 88.

σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
ὣς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἕποντο.
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
αὖτις ὑποστρεφθείς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἱπποδάμων· ὁτὲ δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ
ἱστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
ἕλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν ὀιστῷ

V. L. 562 σπουδῇ τ' ACD(σπουδὴ)EGH et Heynii libri. σπουδῇ δ' L, ita Dindorf. Spitzner. ἐξήλασαν E. ἐξέλασσαν G. ἐξήλασσε D. ἐπί τε κορέσσατο D. ἐκορέσατο E. — 563 ὡς A. — 564 τρῷες L. πολυηγερέες: τηλεκλειτοί A Ambr. DH.τηλεκλητοί GLS Cant. Mor. Townl. man. rec. τηλεκλέιτοί (η supra ει) C, conf. Z 111. — 565 ξϋστοῖσϊν H. ξυστοῖς μέσσον L. — 567 αὖθις CL Lips. ὑποστραφεὶς G. — 568 τρῴων L. ὅτε L. ὁτὲ C et D ex corr. man. rec., uterque ὅτε 1. man. φεύγειν ACDGLS. φεύγειν (ων supra ειν) H. φεύγειν ἢ φεύγων E. φεύγων Townl. — 569 ἐπι A. — 570 τρῴων L. θύνε DH. — 571 ἀπο A. — 572 ὅρμενα CDGH. — 573 πολλά δε D. μεσηγὺ CD. χρόα καλὸν Mosc. 3. Rhet. Gr. III, 246, 11, conf. O 316. — 575 ἐνόησεν CDHL. εὐδαίμονος Lips. — 576 πυκνοῖσι Cant. βελέεσσι ADGH. — 577 ῥά DGL. — 578 φασιάδην G Barocc. Townl. — 579 ὑπο AD. — 583 ἕλκετ' AGLS Cant. Vrat. A. εἷλκε τ' Vrat. b. Mosc. 3. εἷλκεν CDH. ἐν ἄλλῳ εἷλκεν ἐπευρυπύλωι A.

A. c. 562 ἐκορέσσατο Schol. V. — 564 ἀρίσταρχος πολυηγενέες (sic) τ' ἐπίκουροι Didymus. recte Schol. V πολυηγερέες, ἐκ πολλῶν ἀγερθέντες. — 568 φεύγειν, conf. M 32 ποταμοὺς ἔτρεψε νέεσθαι. δ 260 κραδίη τέτραπτο νέεσθαι. — 583 ἕλκετ', conf. A 194, 210 et τόξα τιταίνεσθαι Ε 97, Λ 370, φ 259.

δεξιόν· ἐκλάcθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
ἂψ δ' ἑτάρων εἰc ἔθνοc ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
ἤυcεν δὲ διαπρύcιον Δαναοῖcι γεγωνώc·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορεc ἠδὲ μέδοντεc,
cτῆτ' ἐλελιχθέντεc καὶ ἀμύνετε νηλεὲc ἦμαρ
Αἴανθ', ὃc βελέεccι βιάζεται· οὐδέ ἕ φημι
φεύξεcθ' ἐκ πολέμοιο δυcηχέοc. ἀλλὰ μάλ' ἄντην
ἵcταcθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
ὣc ἔφατ' Εὐρύπυλοc βεβλημένοc· οἳ δὲ παρ' αὐτὸν
πληcίοι ἔcτηcαν, cάκε' ὤμοιcι κλίναντεc,
δούρατ' ἀναcχόμενοι. τῶν δ' ἀντίοc ἤλυθεν Αἴαc,
cτῆ δὲ μεταcτρεφθείc, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνοc ἑταίρων.
ὣc οἳ μὲν μάρναντο δέμαc πυρὸc αἰθομένοιο·
Νέcτορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήιαι ἵπποι
ἱδρῶcαι, ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόηcε ποδάρκηc δῖοc Ἀχιλλεύc·
ἑcτήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακήτεϊ νηί,
εἰcορόων πόνον αἰπὺν ἰῶκά τε δακρυόεccαν.
αἶψα δ' ἑταῖρον ἑὸν Πατροκλῆα προcέειπε
φθεγξάμενοc παρὰ νηόc· ὃ δὲ κλιcίηθεν ἀκούcαc
ἔκμολεν ἶcοc Ἄρηι, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
τὸν πρότεροc προcέειπε Μενοιτίου ἄλκιμοc υἱόc·
τίπτέ με κικλήcκειc Ἀχιλεῦ; τί δέ cε χρεὼ ἐμεῖο;
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοc προcέφη πόδαc ὠκὺc Ἀχιλλεύc·

V. L. 586 ἤϋcε G et 2. man. δὴ pro δὲ. — 588 ἀμύνατε Harl. ἦμαρ D. — 589 Αἴαντι E. αἴανθ'^{τι} A, conf. 544. οὐδέ ἑ φημὶ ACDEGHL. — 590 φεύξαcθ' Lips. Mosc. 3. φεύξεcθαι L. — 592 ὡc A. οἳ δὲ C. αὐτῶι D. — 593 ἑcτηcαν A. ἔcτηcαν CDEL. ἔcταcαν^{η} G. ἔcταcαν Townl. Mosc. 3. Flor. ἔcταcαν H. ὤμοιcι C. — 594 ἀντίοc libri mei. ἐν ἄλλῳ τῶν δὲ cχεδὸν ἤλυθεν αἴαc A. ἦλθεν C 1. man. — 595 μεταcτραφθεὶc G. — 596 οἳ μὲν C. μάρνατο H. — 597 φέρων L. ΝΗΛΗΪΟΙ Ambros. νηλήϊοι L Townl. 1. man. — 600 εἰcτήκει ACDEGHLS. πρύμνῃ libri. — 601 ἰῶκα τὲ L. — 602 προcέειπε ACE Rhet. Gr. III, 203, 17. — 604 ἶcoc D. ΑΡΧΗΙ Ambros. — 606 τίπτέ με ACHL. ἀχιλλεῦ DEG. πῆ δέ cε χρειὼ ἐμεῖο G. τί δέ τε E. τὶ δὲ χρειὼ L. ΕΜΟΙΟ Ambros. — 607 ἀχϊλεύc C. τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκηc δῖοc ἀχιλλεύc G Mor. Barocc.

A. c. 589 Αἴανθ' δc: Αἴαντοc Zenodotus. — 597 Νηλήιαι: alii Νηλήιον teste Schol. V. — 600 ἀρίcταρχοc ἑcτήκει Didymus. — 601 ὅτι τινὲc γράφουcιν ἰῶ, εἶτα καταδακρυόεccαν Aristonicus.

δῖε Μενοιτιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαριςμένε θυμῷ,
νῦν δίω περὶ γούνατ' ἐμὰ ςτήςεςθαι Ἀχαιοὺς
λιςςομένους· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
ἀλλ' ἴθι νῦν Πάτροκλε διίφιλε Νέςτορ' ἔρειο,
ὅν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
ἦ τοι μὲν τά γ' ὄπιςθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
τῷ Ἀςκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
ἵπποι γάρ με παρήιξαν πρόςςω μεμαυῖαι.
ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
βῆ δὲ θέειν παρά τε κλιςίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οἳ δ' ὅτε δὴ κλιςίην Νηληιάδεω ἀφίκοντο,
αὐτοὶ μέν ῥ' ἀπέβηςαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
ἐξ ὀχέων· τοὶ δ' ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων
ςτάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
ἐς κλιςίην ἐλθόντες ἐπὶ κλιςμοῖςι καθῖζον.
τοῖςι δὲ τεῦχε κυκειῶ ἐυπλόκαμος Ἑκαμήδη,
τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρςεν Ἀχιλλεύς,
θυγατέρ' Ἀρςινόου μεγαλήτορος, ἥν οἱ Ἀχαιοὶ
ἔξελον, οὕνεκα βουλῇ ἀριςτεύεςκεν ἁπάντων.
ἥ ςφωιν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν

V. L. 608 τῷ ἐμῷ GH: τῷ' μῷ CE Plutarchus de Aud. poët. 13. τῶ' μῶ AL. ΤΩΙ ΜΩΙ Ambros. τῶι μῶι D. τώμῷ S Et. Mg. 657, 26. τῴμῷ Apoll. de Synt. 126, 18. — 609 οἴω CDEL. ΟΙΩΙ Ambros. — 610 ἀνεκτός ADEHL: ἀνεκτή CG Vrat. b. man. sec. — 611 διῖ φίλε ACD GHL. ἔροιο Ammon. de Diff. s. v. ἐρωτᾶν. — 613 ὄπιςθεν G. ἔοικε AC DGH Schol. A 299. — 614 αὐτὰρ H. εἶδον CG. — 615 omitt. Townl. 1. man. παρήϊςαν S. πρόςω DG. — 616 ὡς A. — 617 θέειν: ἐν ἄλλῳ βῆ δ' ἰέναι A. νῆας ἐῖςας CH Lips. Ven. B. — 618 οἵδ' CGL. ἀλλ' ὅτε H. — 619 μέν ῥ': μὲν E. πολυβότειραν D. — 621 ἐξοχέων D. τοὶ δ' ACD Harl. Mosc. 3. οἳ δ' LS. οἵδ' H. οἱ δ' EG. — 622 ςτᾶν δὲ CH. ποτι D. πνοιῇι C. πνοὴν E. — 623 κάθιζον CDGHL. — 624 κυκεῶ D. ἐϋπλόκαμος A. εὐπλόκαμος EGH. — 625 ὅτε πέρςεν CEL: ὅτ' ἔπερςεν ADGHS Harl. Mosc. 3. — 626 ἣν οἱ G. οἱ omitt. L. οἱ, ἀχαιοὶ A. — 628 ςφωϊν ADH Apoll. Lex. 135, 14. ςφῶϊν CEL Athenaeus XI, 492. ςφῶϊ G.

A. c. 608 τῷ ἐμῷ: τῷ' μῷ, conf. H. U. 287. — 610 ἀνεκτός Herodianus cum Aristarcho, conf. Κ 118. — 622 οὕτως διὰ τοῦ τέ ςτάν τε Didymus. τε δυϊκῶς Schol. V. lectio Aristarchea erat ςτάν τε, aliorum ςτὰν δὲ, nam si ςτάντε scripsisset δυϊκῶς, non opus erat illud adnotare, quum pluralem ςτάντες versus non admittat. — 625 ὅτε πέρςεν, conf. H. U. 86 sq. — 627 ἥ ςφωϊν Herodianus.

καλὴν κυανόπεζαν ἐύξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆϲ
χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον, ποτῷ ὄψον,
ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν,
πὰρ δὲ δέπαϲ περικαλλέϲ, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιόϲ,
χρυϲείοιϲ ἥλοιϲι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
τέϲϲαρ' ἔϲαν, δοιαὶ δὲ πελειάδεϲ ἀμφὶϲ ἕκαϲτον
χρύϲειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένεϲ ἦϲαν.
ἄλλοϲ μὲν μογέων ἀποκινήϲαϲκε τραπέζηϲ
πλεῖον ἐόν, Νέϲτωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
ἐν τῷ ῥά ϲφι κύκηϲε γυνὴ εἰκυῖα θεῇϲιν
οἴνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
κνήϲτι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε,
πινέμεναι δὲ κέλευϲεν, ἐπεί ῥ' ὥπλιϲϲε κυκειῶ.
τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
μύθοιϲιν τέρποντο πρὸϲ ἀλλήλουϲ ἐνέποντεϲ.
Πάτροκλοϲ δὲ θύρῃϲιν ἐφίϲτατο, ἰϲόθεοϲ φώϲ.
τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸϲ ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ,

V. l. 629 κυανόπεζαν A. ἐπαυτῆϲ A. αὐτῆϲ CDHL Lips. Athen. XI, 492. αὐτῇ EGS. γρ. ἐπ' αὐτῇ A. — 630 χάλκεον D. κυάνεον G. ἐπι D. — 631 ἠδὲ: πὰρ δὲ Apollon. Lex. 168, 12. οἱ μὲν ἀλφίτου ἱεροῦ γράφουϲιν ἀκτήν, οἱ δὲ ἱερὸν ἀκτήν E 868, 29. — 632 παρ CD. γηραιὸϲ G. — 634 πελίαδεϲ D. ἀμφὶ CS. — 635 ὑποπυθμένεϲ CD 1. man. H Athenaeus XI, 492. ὕπο πυθμένεϲ Athen. XI, 491. ceteri ὑπὸ πυθμένεϲ cum Apoll. Lex. 161, 1. — 640 κνήϲτι ACDE Athen. XI, 492. Suidas II, 1, 302, 17; 304, 20. Apoll. Lex. 101, 5. Et. Gud. 330, 33. Zonar. Lex. 1224. κνῆϲτι L. κνήϲτῃ G. κνήϲτεϊ H. κνήϲτει (ϲτι superscr.) S. κνήϲτει Phot. Lex. 227. Suidas II, 1, 1043, 5. κνήϲτεϊ Et. Mg. 522, 16. χαλκείῳ Et. Gud. 330, 33. ἐπι DH. λευκὰ πάλυνε CEGH Athenaeus XI, 492. λευκὰ πάλυνεν DL. γρ. λευκὰ πάλυνε A. λευκ" ἐπάλυνε A. hunc versum laudat Plato in Ione 538 C κνήϲτι χαλκείῃ, παρὰ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον. — 641 δὲ κέλευϲεν L: vulgo δ' ἐκέλευϲεν. δ' ἐκέλευεν H Athenaeus l. l. ὤπλιϲε GES. κυκεῶ G. — 643 μύθοιϲι DGL. — 645 τόνδε G. ἄπο H.

A. c. 632 διχῶϲ ἀρίϲταρχοϲ ἦγ' (Cod. ειγ') ὁ γεραιόϲ, καὶ εἶχ' ὁ γεραιόϲ Didymus. — 635 ὑπὸ πυθμένεϲ Alexio cum Aristarcho: alii ὑποπυθμένεϲ, quam scripturam defendit Athenaeus XI, 492 contra Dionysium Thracem, quem κατὰ διαίρεϲιν ἀναγνῶναι tradidit, conf. Eust. 869, 5 sqq. — 636 ἄλλοϲ Ptolem. Ascalonita et Herodianus cum Aristarcho: alii ἄλλοϲ vel ὦλλοϲ, rursus alii ἀλλ' ὃϲ (de Machaone), quibus adversatur Athenaeus XI, 493. — 639 κνῆ: τινὲϲ τῶν 'Αριϲταρχείων ἐκδόϲεων „κνέε τυρόν" λέγουϲι κατὰ διάλυϲιν Eust. 872, 18. — 640 κνήϲτι: τινὲϲ δὲ καὶ διὰ διφθόγγου γράφουϲιν ἐκ τοῦ κνῆϲτιϲ κνήϲτεωϲ 'Αττικῶϲ Eust. 872, 1, male, conf. similes formas dativi Z 335, C 407, Ψ 315, 316, 318, 560, Ω 18, γ 381, λ 191, ν 299. — 641 κυκειῶ Herodianus.

ἐc δ' ἄγε χειρὸc ἑλών, κατὰ δ' ἑδριάαcθαι ἄνωγε.
Πάτροκλοc δ' ἑτέρωθεν ἀναίνετο εἶπέ τε μῦθον·
    οὐχ ἕδοc ἐcτὶ γεραιὲ διοτρεφέc, οὐδέ με πείcειc.
αἰδοῖοc νεμεcητὸc ὅ με προέηκε πυθέcθαι,
ὅν τινα τοῦτον ἄγειc βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸc
γιγνώcκω, ὁρόω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
νῦν δὲ ἔποc ἐρέων πάλιν ἄγγελοc εἶμ' Ἀχιλῆι.
εὖ δὲ cὺ οἶcθα γεραιὲ διοτρεφέc, οἷοc ἐκεῖνοc
δεινὸc ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόῳτο.
    τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιοc ἱππότα Νέcτωρ·
τίπτέ τ' ἄρ' ὧδ' Ἀχιλεὺc ὀλοφύρεται υἷαc Ἀχαιῶν,
ὅccοι δὴ βέλεcιν βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδε
πένθεοc, ὅccον ὄρωρε κατὰ cτρατόν· οἱ γὰρ ἄριcτοι
ἐν νηυcὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδείδηc, κρατερὸc Διομήδηc,
οὔταcται δ' Ὀδυcεὺc δουρὶ κλυτὸc ἠδ' Ἀγαμέμνων·
[βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλοc κατὰ μηρὸν ὀιcτῷ·]
τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο
ἰῷ ἀπὸ νευρῆc βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺc
ἐcθλὸc ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει.
ἦ μένει εἰc ὅ κε δὴ νῆεc θοαὶ ἄγχι θαλάccηc
Ἀργείων ἀέκητι πυρὸc δηίοιο θέρωνται,
αὐτοί τε κτεινώμεθ' ἐπιcχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἲc
ἔcθ' οἵη πάροc ἔcκεν ἐνὶ γναμπτοῖcι μέλεccιν.
εἴθ' ὣc ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδοc εἴη,

V. L. 646 κατα CDL. ἄνωγε ACE. — 647 εἶπε τὲ L. — 648 διοτροφὲc G 1. man. H. πείcηc Townl. — 649 προέηκε A. — 651 γιγνώcκω L: γινώcκω ACDGH. — 652 νῦν δ' GL. ἔποc ἐξερέων L. — 653 διοτροφὲc G 1. man. H. — 654 τάχά CD. ἀνήρ, οἷοc καὶ ἀναίτιον αἰτιάαcθαι Plutarchus de Adul. et amico 26. — 656 τίπτ' GL, omisso τ'. ἄρ CDGL. ἀρ A. τὰρ H. ὧιδ' D. ἀχιλλεύc EGH. — 657 βέλεcι D. βελέεccι S. οὐ δέ τι A. οἶδε ACDH. — 658 πένθοc D. κατα D. — 659 νηυcὶ DE. — 661 οὔταται S. ὀδυccεὺc DEG. δουρὶ κλυτὸc unus A. — 662 omitt. ACDEHL Lips.: habent C in marg. man. rec. D in marg. 3. man. GS et si Heynio fides est habenda omnes libri eius praeter Lips. — 664 ἀχῒλεύc C. — 666 ἧ CGL Townl. ἡ A. εἰcόκε omnes. — 667 δήοιο H. δηοῖο Mosc. 3. δηοῖο Lips. — 668 κτεινώμεθα G. ἐπὶ cχερὼ C. ἐπιcχερῷ G. ἐμοὶ ἲc G Barocc. Mor. — 669 γναπτοῖcι G et un. Vrat. μέλεccι D. — 670 ὡc A. τέ μοι ADEH Eust. 885, 33, conf. Ψ 629. vulgo δέ μοι ut H 157.

A. c. 650 ἄγειc Aristarchus. — 652 πάλιν ἄγγελοc Aristarchus, Alexio, Ptolemaeus Ascalonita: alii παλινάγγελοc. — 659 οὐτάμενοι Aristarchus: Pamphilus οὐταμένοι.

ὡϲ ὁπότ' Ἠλείοιϲι καὶ ἡμῖν νεῖκοϲ ἐτύχθη
ἀμφὶ βοηλαςίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἰτυμονῆα,
ἐϲθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃϲ ἐν Ἤλιδι ναιετάαϲκε,
ῥύϲι' ἐλαυνόμενοϲ. ὃ δ' ἀμύνων ᾗϲι βόεϲϲιν
ἔβλητ' ἐν πρώτοιϲιν ἐμῆϲ ἀπὸ χειρὸϲ ἄκοντι,
κὰδ δ' ἔπεϲεν, λαοὶ δὲ περίτρεϲαν ἀγροιῶται.
ληίδα δ' ἐκ πεδίου ϲυνελάϲϲαμεν ἤλιθα πολλήν,
πεντήκοντα βοῶν ἀγέλαϲ, τόϲα πώεα οἰῶν,
τόϲϲα ϲυῶν ϲυβόϲια, τόϲ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
ἵππουϲ δὲ ξανθὰϲ ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
πάϲαϲ θηλείαϲ, πολλῇϲι δὲ πῶλοι ὑπῆϲαν.
καὶ τὰ μὲν ἠλαϲάμεϲθα Πύλον Νηλήιον εἴϲω
ἐννύχιοι προτὶ ἄϲτυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεύϲ,
οὕνεκά μοι τύχε πολλὰ νέῳ πόλεμον δὲ κιόντι.
κήρυκεϲ δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
τοὺϲ ἴμεν, οἷϲι χρεῖοϲ ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ·
οἳ δὲ ϲυναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορεϲ ἄνδρεϲ
δαίτρευον· πολέϲιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖοϲ ὄφειλον,
ὡϲ ἡμεῖϲ παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωϲε βίη Ἡρακληείη

V. L. 672 ἀμφι D. βοηλαϲίηϲ D Vrat. b. A. βοηλαϲίῃϲ (ay supra) S. — 673 ὑπεροχίδην C Lips. ναιετάαϲκε ACEGH. — 674 ῥύϲει H. ὅδ' CGHL. οἷϲι Mor. — 675 ἀπο A. ὑπὸ L. — 676 καδδ' ACGHL. καδδέπεϲεν D. ἔπεϲε E. — 677 ϲυνελάϲαμεν DG. — 678 τόϲϲα G. μήλων L et γρ. οἰῶν. — 679 ϲυβόϲια ACEGHS Apoll. Lex. 146, 7. Strabo VIII, 351. Zonar. Lex. 1688. Hesych. IV, 89. ϲυβώϲια D. ϲυβόϲεια L Towul., quod probat Thiersch. Gramm. § 147, 11. conf. ξ 101. — 680 ἵππουϲ τε G. — 681 πολλαῖϲι G. πωλῆιϲι D. ὑπῆϲαν: ὑπῆρχον L. — 182 ὡϲ τὰ E. ἠλαϲάμεθα G. — 683 προτὶ ACDEG. πρὸ τὶ H. ποτὶ LS. γέγηθε DG. — 684 πόλεμον δὲ A. — 685 δὲ λίγαινον DES. φαινομένηφι AD. φαινομένῃφι CEGH. — 686 χρέωϲ A. χρέοϲ DEG Mosc. 3. χρε[illegible]οϲ C. ὠφείλετ' D Mos. 3. ὠφείλετ' (o supra) H. — 687 οἵ δὲ C. — 688 πολέϲι EG. πολλεϲῖν C. ὄφειλον ADHL: ὄφελλον CE Barocc. ὄφειλλον G. — 689 ὧϲ DEGHL. — 690 γάρ ῥ' ADE: γὰρ ἐκάκωϲε CGHLS Lips. Cant. Ven. B. Vrat. b. A. Flor. Rom. βίη ἡρακληείη H.

A. c. 672 ἀρίϲταρχοϲ ἑνικῶϲ βοηλαϲίῃ Didymus. — 677 Aristarchus ληῖδα: λήιδα Menecrates. — 686 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ χρεῶϲ (sic) Didymus. Ἀριϲτοφάνηϲ δὲ χρεῖοϲ καὶ ὠφείλετο Schol A. hoc falsum esse nemo non videt, nam χρεῖοϲ ὠφείλετ' versus non minus recusat, quam χρέωϲ ὀφείλετ', quod est in Cod. A. differt scriptura inter χρέωϲ ὠφείλετ' et χρεῖοϲ ὀφείλετ': illud est Aristarchi, hoc Aristophanis. — 688 ὄφειλον: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ ὄφελλον Didymus. — 689 ὡϲ Aristarchus: alii ὥϲ, utrumque Nicanor, sed praefert ὡϲ. Πύλῳ: alii ἐν πόλει ἦμεν teste Schol. D. — 690 γάρ ῥ': γάρ, conf. B 39, Ξ 30, P 403, ε 321, φ 32, Annal. Gymn. Austr. 1871, 506.

τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅccoι ἄριcτοι.
δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶυ μέγ' οἰῶν
εἵλετο κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ,
τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν
ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
δαιτρεύειν, μή τίς οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστυ
ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἳ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες
ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὔ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς.
ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος·
τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.

V. L. 691 κατα CD. ἔκταθεν ACDGS. δὲ κτάθεν Harl. ἔκτα^{θ}νεν H. ἔκτανεν L Vrat. A. Rom. ἔκταθεν ἢ ἔκτανεν Eust. 874, 23; 879, 26. ὅσοι D. — 692 ἀμύμον^{ος}ες L. ἀμύμονες H: ceteri ἀμύμονος cum Cant. Barocc. Mor. Schol. λ 286. Schol. Apoll. Rhod. I, 152. υἷες L Schol. λ 286. ὗες H. — 694 χαλκοχίτωνες A. — 695 ὑμέας G. μηχανόωνται Schol. K 68. — 696 τὲ C. — 697 τριακόσια G. — 698 τὸ χρεῖος L. γαίῃ L et γρ. δίῃ. — 700 μετάεθλα D. τρίποδας S. — 702 κάχεσθε H. ἀφίῃ G. — 704 ἔδωκε ACEGH. — 705 μή τίς οἱ AE: ceteri μήτις οἱ. — 706 ἀμφὶ δὲ A Harl. ἀμφι δὲ D. ἀμφί τ' G. γρ. ἀμφί τε ἄστυ A. — 707 ἔρδομεν C 2. man. E bis. ἱερὰ EGH. θεοῖσι D. οἳ δὲ C. — 709 πασσυδίῃ EGL: ceteri πανσυδίῃ cum Cant. Lips. μετα D. μολίωνε CD. μολίον' ἐθωρήσσοντο Lips. — 710 ὄντ' L. — 711 ἔστι δέ τι^{ς} θρυόεσσα D. — 712 ἐπαλφειῶι D. ἀλφειοῦ G Barocc. Schol. I 153. νεάτῃ H. πυμάτη Strabo VIII, 349. — 713 ἀμφ' ἐστρατόωντο AH Vrat. b. διαρρέσαι L.

A. c. 694 Ἐπειοί: ὅτε ἔν τισι γράφεται Ἀχαιοί Aristonicus. — 699 ὑποπτεύεται ὡς νόθον Schol. BLV ad Θ 185. — 705 μετάκειται ἐκ τῶν ἐν Ὀδυσσείᾳ (ι 42) λεγομένων Aristonicus. Ζηνόδοτος οὐδὲ ἔγραφε Didymus. — 709 πανσυδίῃ Aristarchus, conf. H. T. 394.

ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
ἄγγελος ἦλθε θέουϲ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήϲϲεϲθαι
ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
ἀλλὰ μάλ' ἐϲϲυμένουϲ πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺϲ
εἴα θωρήϲϲεϲθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππουϲ·
οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήια ἔργα.
ἀλλὰ καὶ ὧϲ ἱππεῦϲι μετέπρεπον ἡμετέροιϲι,
καὶ πεζόϲ περ ἐών, ἐπεὶ ὧϲ ἄγε νεῖκοϲ Ἀθήνη.
ἔϲτι δέ τιϲ ποταμὸϲ Μινυήιοϲ εἰϲ ἅλα βάλλων
ἐγγύθεν Ἀρήνηϲ, ὅθι μείναμεν ἠῶ δῖαν
ἱππῆεϲ Πυλίων, τὰ δ' ἐπέῤῥεον ἔθνεα πεζῶν.
ἔνθεν πανϲυδίῃ ϲὺν τεύχεϲι θωρηχθέντεϲ
ἔνδιοι ἱκόμεϲθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
ἔνθα Διὶ ῥέξαντεϲ ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποϲειδάωνι,
αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
δόρπον ἔπειθ' ἑλόμεϲθα κατὰ ϲτρατὸν ἐν τελέεϲϲι,
καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεϲιν οἷϲιν ἕκαϲτοϲ
ἀμφὶ ῥοὰϲ ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
ἀμφίϲταντο δὴ ἄϲτυ διαῤῥαῖϲαι μεμαῶτεϲ.
ἀλλά ϲφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον ἄρηοϲ·
εὖτε γὰρ ἠέλιοϲ φαέθων ὑπερέϲχεθε γαίηϲ,
ϲυμφερόμεϲθα μάχῃ Διί τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.

V. l. 715 ἀπολύμπου CD. θωρήϲεϲθαι GL 1. man. — 716 ἀέκοντα A. κατα DH. κατὰ GL. — 717 ἐϲϲυμένωϲ Cant. — 718 θωρήϲεϲθαι G. ἀπέκρυψε GL. — 719 πω CH. τι E. — 720 ὧϲ AD Io. Alexandr. 31, 34: ceteri ὥϲ. ἡμετέροιϲι ACDGH. — 721 ὥϲ Cram. Epim. 449, 15. — 722 μινύνιοϲ G. — 724 ἐπέρρεον ADGL Mor. Barocc. ἐπέρρεεν CE bis HS Rhet. Gr. III, 232, 20. ἔθνεα πολλὰ Mor. Barocc. Cant. — 725 ἐνθάδε Mor. Barocc. ἔνθα γε παϲϲυδίῃ G. παϲϲυδίῃ EL. — 726 ἔνδειοι E. εὔδειοι L. — 726, 727 ἐνδῖοι ῥέξαντεϲ ὑπερμένεϊ ἱερὰ καλὰ G. — 727 ὑπερμένε D. ὑπερμενέ' L. — 728 ταῦρόν τ' Townl. ποϲιδάωνι A. ποϲειδάονι G. — 729 ἀγελείην G Mor. Barocc. ἀγελείῃ Townl. — 730 ειλόμεϲθα D. ἐλόμεθα G. κατα D. τελέεϲϲι ACDEGH. — 731 ἐπ' ἔντεϲιν L. — 732 ἀμφι D. — 733 δὴ (ἐ) A. δι' ἄϲτυ L Townl. Vrat. b. διαρραῖϲαι AD Harl. διαπραθέειν CEGHLS. γρ. διαπραθέειν A. — 734 ϲφι L: ϲφιν ACDEGH. προπάροιθε, φάνη C. — 735 ὑπερέϲχε G. — 736 ἐμφερόμεϲθα Vrat. A. μάχην L.

A. c. 714 ἀλλ' ὅτε: ἄλλο τε Bekker. (2) ex coniectura. — 720 ὧϲ Herodianus cum Aristarcho et Tyrannione, conf. A 116, Γ 159, H. T. 380. — 730 δόρπον: δεῖπνον Zenodotus, conf. Λ 86. — 733 διαῤῥαῖϲαι reposui ex libris optimis, conf. 713.

ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
πρῶτος ἐγὼν ἕλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
Μούλιον αἰχμητήν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαο,
πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
ἣ τόσα φάρμακα ᾔδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί,
ἤριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα
ἡγεμόν' ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἶσος,
πεντήκοντα δ' ἕλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
φῶτες ὀδὰξ ἕλον οὖδας ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα,
εἰ μή σφωε πατὴρ εὐρὺ κρείων ἐνοσίχθων
ἐκ πολέμου ἐσάωσε καλύψας ἠέρι πολλῇ.
ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·
τόφρα γὰρ οὖν ἑπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο
κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλισίου ἔνθα κολώνη

V. L. 738 πρῶτον Barocc. κόμισα E. — 740 θυγατέρ' H. ἔχε D. — — 741 ᾔδη ADE. ἤδη GL. ἤδει CS Cant. Vrat. b. ᾔδει H. εἶδεν Schol. Theocr. II, 16. ὅσσα G. — 744 στὴν DG. ῥὰ D. αὐτὰρ G. μεγάθυμοι ἵπποι L. ἀχαιοί Mor. — 746 ἱππέων G. — 747 ἐγὼ G. ἐνόρουσα DH: ἐπόρουσα ACEGLS Cant. Barocc. Mor. Harl. Vrat. b. A. Flor. — 749 φύντες pro φῶτες L. ὑπο A. — 750 μολίωνε CGL. — 751 μὴ σφῶε DGHL. εὐρὺ κρείων A. — 753 ἐγγυάλιξε ACDEG. — 754 διά, σπιδέος A. διὰ σπιδέος C 1. man. Apoll. Lex. 144, 3: δι' ἀσπιδέος C man. rec. DEGHLS Et. Gud. 85, 26. — 755 κτείνοντες αὐτοὺς D. — 756 ὄφρα G. μέσφ' ἐπὶ Strabo VIII, 342. — 757 ὠλένης L. ἀλισίου AD: ἀλεισίου CDGLS Cant. Mor. Barocc. Harl. Lips. Townl. Vrat. b. A. Strabo VIII, 342; 352. Eust. 304, 32. Et. Mg. 61, 39. ἀλ(ει)ησίου H. ἀλησίου E Steph. Byz. 72, 17. conf. B 617, ubi libri omnes ἀλεισίου.

A. c. 737 ὅτι τινὲς καὶ Ἀχαιῶν γράφουσιν Aristonicus, conf. 694. — 747 ἐνόρουσα dedi pro ἐπόρουσα, conf. 91, 149, 216. — 751 σφῶι Zenodotus? conf. A 8, K 546, H. T. 356 sq. — 754 διὰ σπιδέος Zenodotus, Amerias, Herodianus (ἡρωδιανὸς διὰ σπιδέος Schol. A): δι' ἀσπιδέος Aristarchus, Crates, Ptolem. Ascalonita. utrumque probavit Alexio. conf. Et. Mg. 271, 8. Eust. 882, 53. Hesych. I, 302. — 757 Ἀλισίου Aristarchus. ἡ δὲ γραφὴ τῆς προπαραληγούσης τοῦ Ἀλῃσίου διφορεῖται· ὁ μὲν γὰρ τὰ ἐθνικὰ γράψας κατὰ στοιχεῖον (Steph. Byz. 72, 17) διὰ τοῦ η οἶδεν αὐτήν· ὁ δὲ ἐτυμολόγος (Et. Mg. 61, 37) διὰ διφθόγγου Eust. 883, 6.

κέκληται, ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἂψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλον δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
ὣς ἔον, εἴποτ' ἔον γε μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἴω
πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεί κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε Μενοίτιος ὧδ' ἐπέτελλεν
ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε.
νῶι δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλε.
Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πουλυβότειραν.
ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὕρομεν ἔνδον
ἠδὲ σέ, πὰρ δ' Ἀχιλῆα. γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
πίονα μηρί' ἔκαιε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον
σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσι.
σφῶι μὲν ἀμφὶ βοὸς ἕπετον κρέα, νῶι δ' ἔπειτα

V. L. 758 κέκλιται H Et. Mg. 61, 39 cum glossa ὅπου ἡ κολώνη παράκειται. αὖθις CH. — 759 ἔνθα δὲ L. — 760 ἂψ ἐπὶ L. βουπρασίου (ιο superscr.) C. — 761 πάντως δ' H. — 762 ὣς ἔην G Mor. εἴποτ' ἔην γε ACDE bis GH Suidas I, 2, 749, 15. Et. Mg. 317, 55(?). ἀχῖλεὺς C. — 763 εὖ (η superscr.) τέ μιν H. ὀΐω DGL. — 764 μετακλαύσασθαι H Lips. ἀπο CDHL. — 765 ὡιδ' ἐπέτελλε D. — 766 πέμπε ACDEGH. — 767 νῶϊν H. δὲ ἔνδον ACE. δ' ἔνδον DGHL. — 768 πάντα κάλ' L. ἐπέτελλε AGH. ὡς ἐκέλευε C. — 769 εὖ ναιετάοντας ACDGHL. — 770 ἀγείροντες ACDEGH Townl. Vrat. b. Schol. Θ 2. ἐγείροντες L. ἀγείραντες edit. veteres praeter Rom. πουλυβότειραν A. πολυβότειραν D. πουλυβότειραν ἢ καλλιγύναικα E 875, 52. ἐν ἄλλῳ καλλιγύναικα A. — 772 παρ C. ἀχιλλῆα G. — 773 ἔκηε ACDE GLS. ἔκῃε H. ἔκηεν Schol. X 66. βοῶν G Mor. Barocc. — 774, 775 omitt. H in textu. — 775 ἱεροῖσι ACDG. — 776 ἀμφι D. βοῶν G Barocc.

A. c. 762 εἴ ποτ' ἔον γε recte Buttmannus Ampl. Gramm. I. pg. 530* ex L et Lips. revocavit, eumque secuti sunt recentiores. — 763 τῆς: antiqua scriptura videtur fuisse ἧς, conf. P 25 ἧς ἥβης ἀπόνητο. Bekk. 2 ϝῆς. — 767 νῶι Aristarchus. δέ τ' ἔνδον in libris meis non reperi; quare Heynio fidem non habeo, qui ex libris suis variam scripturam non affert nisi δὲ ἔνδον ex Veneto utroque. δέ τ' ἔνδον editum est inde a Florentina, idque retinui, nam hiatus δὲ ἔνδον excusari non potest. — 767—785 ἀθετοῦνται Aristonicus. ἠθετοῦντο καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει Didymus. — 773 ἀρίσταρχος μηρία καῖε Didymus.

cτῆμεν ἐνὶ προθύροιcι· ταφὼν δ' ἀνόρουcεν Ἀχιλλεύc,
ἐc δ' ἄγε χειρὸc ἑλών, κατὰ δ' ἑδριάαcθαι ἄνωγε,
ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅ τε ξείνοιc θέμιc ἐcτίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύοc ἠδὲ ποτῆτοc,
ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων ὔμμ' ἅμ' ἕπεcθαι·
cφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τὼ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
Πηλεὺc μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆι
αἰὲν ἀριcτεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
coὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιοc, Ἄκτοροc υἱόc·
τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερόc ἐcτιν Ἀχιλλεύc,
πρεcβύτεροc δὲ cύ ἐccι· βίῃ δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλ' εὖ οἱ φάcθαι πυκινὸν ἔποc ἠδ' ὑποθέcθαι,
καί οἱ cημαίνειν· ὁ δὲ πείcεται εἰc ἀγαθόν περ.
ὣc ἐπέτελλ' ὁ γέρων, cὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
ταῦτ' εἴποιc Ἀχιλῆι δαΐφρονι, αἴ κε πίθηται.
τίc δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ cὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναιc
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφαcίc ἐcτιν ἑταίρου.
εἰ δέ τινα φρεcὶν ᾗcι θεοπροπίην ἀλεείνει,
καί τινά οἱ πὰρ Ζηνὸc ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλὰ cέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλοc λαὸc ἑπέcθω
Μυρμιδόνων, αἴ κέν τι φόωc Δαναοῖcι γένηαι·
καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμον δὲ φέρεcθαι,
αἴ κέ cε τῷ ἴcκοντεc ἀπόcχωνται πολέμοιο
Τρῶεc, ἀναπνεύcωcι δ' ἀρήιοι υἷεc Ἀχαιῶν

V. ι. 777 ἐνι D. προθύρηcι Vrat. b. ἀχϊλεύc C. — 778 κατα CDHL. ἐδριάαcθαι DG. ἄνωγε CDEH. — 779 τε pro τ' εὖ E. — 780 τάρπωμεν L. — 781 μύθοιcι D. ὕμμ' DH. ὕμ' G: ἅμ': ἅμμιν E 884, 9. — 782 cφῶ δε D. cφῶϊ δὲ G. τώ: οἱ E. ἐπέτελον D. — 783 ἀχιλλῆϊ G. — 785 coἱ δὲ ὁ πατὴρ ἐπέτελλε E 875, 58. αὖ L Mor. ὡιδ' A. — 786 ὑπέρτερόc: ὑπέρτατόc Et. Mg. 225, 34; 228, 16. Zonar. Lex. 427. ἀχιλεύc C. — 787 cὺ ἐccὶ GL. — 788 εὖ οἵ D, gravis 2. man. φᾶcθαι ACDH. ἦδ' D ex corr. man. rec. ἠδ' ὑποθέcθαι ἢ ἠδ' ἐπακοῦcαι E. — 789 ὃ δὲ C. — 790 ὡc D 1. man. — 791 ἀχιλλῆϊ G. — 792 κεν C. cυν D. ὀρίνειc H. — 795 παρ D. ὑπέφραδε L. — 796 cὲ μὲν S Cant. — 797 κέν τοι C. ἤν που τί φόοc G. ἤν πού τι Barocc. φάοc Eust. 1060, 45. γένηται G Mor. γένοιcθε ἢ γένηαι E. γένοιο Eust. 1060, 45; 1128, 55. — 798 πόλεμον δὲ AD. — 799 τῷ γ' Schol. Γ 166. εἴcκοντεc Lips. τῶι ἴcκοντεc D 1. man., nunc τῷ ἐΐcκοντεc ex corr. ἀπόcχονται D. — 800, 801 omitt. L.

A. c. 782 ζηνόδοτοc ἠθελέτην Aristonicus. — 794, 795 Ζηνόδοτοc περιέγραψεν Aristonicus. — 799 ἴcκοντεc Zenodotus, Alexio, Herodianus: εἴcκοντεc Aristarchus, vid. Et. Mg. 272, 13.

τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευϲιϲ πολέμοιο.
ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτεϲ κεκμηότας ἄνδραϲ ἀυτῇ
ὤϲαιϲθε προτὶ ἄϲτυ νεῶν ἄπο καὶ κλιϲιάων.
ὣϲ φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ὄρινε,
βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆαϲ ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.
ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆαϲ Ὀδυϲϲῆοϲ θείοιο
ἷξε θέων Πάτροκλοϲ, ἵνά ϲφ' ἀγορή τε θέμιϲ τε
ἤην, τῇ δὴ καί ϲφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
ἔνθά οἱ Εὐρύπυλοϲ βεβλημένοϲ ἀντεβόληϲε,
διογενὴϲ Εὐαιμονίδηϲ, κατὰ μηρὸν ὀιϲτῷ,
ϲκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιοϲ ῥέεν ἱδρὼϲ
ὤμων καὶ κεφαλῆϲ, ἀπὸ δ' ἕλκεοϲ ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόοϲ γε μὲν ἔμπεδοϲ ἦεν.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενοιτίου ἄλκιμοϲ υἱόϲ,
καί ῥ' ὀλοφυρόμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ἆ δειλοί, Δαναῶν ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ,
ὣϲ ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδοϲ αἴηϲ
ἄϲειν ἐν Τροίῃ ταχέαϲ κύναϲ ἀργέτι δημῷ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ διοτρεφὲϲ Εὐρύπυλ' ἥρωϲ,
ἤ ῥ' ἔτι που ϲχήϲουϲι πελώριον Ἕκτορ' Ἀχαιοί,
ἦ ἤδη φθίϲονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντεϲ.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλοϲ βεβλημένοϲ ἀντίον ηὔδα·
οὐκέτι διογενὲϲ Πατρόκλειϲ ἄλκαρ Ἀχαιῶν
ἔϲϲεται, ἀλλ' ἐν νηυϲὶ μελαίνῃϲιν πεϲέονται.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντεϲ, ὅϲοι πάροϲ ἦϲαν ἄριϲτοι,

V. L. 801 ὀλίγη δέ τιϲ G. ἀνάπαυϲιϲ Lips. — 802 ῥεῖα δ' ἂν L. κεκμηῶταϲ A. κεκμηκόταϲ G. — 803 ὤϲεϲθε CGS Mor. Barocc. Harl. Lips. Vrat. b. A. ὤϲεϲθαι H. προτιάϲτυ D. πρὸ τι H. ποτὶ S. — 804 ὡϲ A. ἐνι A. ὄρινε ACH. ὄρυνε G. — 805 βῆδε D. ἐπὶ νῆαϲ Townl. ἀχιλλῆα G. — 806 ὀδυϲῆοϲ D. — 807 ἵξε D. ἶξε A. ἦξε G. ἵνά ϲφ' ACHL Bekk. An. 1154: vulgo ἵνα ϲφ'. — 808 ἤην: εἶεν G Barocc. εἴη^εν H. βωμὸϲ G. — 809 ἔνθά οἱ ACDL. ἀντεβόληϲε ACG Townl. — 810 κατα A. — 811 κατα A. κατὰ δὴ G 2. man. — 813 γέ μιν D. — 814 ἄλκιμοϲ: γρ. ἀγλαόϲ Vrat. b. — 815 προϲηῦδα D. — 816 ἆ D. ὦ G Mor. Barocc. — 817 ὡϲ AE. ἂρ DL Apoll. Lex. 67, 14. ἀρ A. — 818 ἄϲϲειν Barocc. ἐνὶ L. ἀργέτῃ L. ἀργέτι δημῷ: γρ. ἠδ' οἰωνούϲ A. — 819 διοτροφὲϲ GH. — 820 ἦ ῥ' ACDEH. ἤ ῥά τι πού G. — 821 ἤ A: ceteri ἦ. — 822 βεβλημένοϲ AD EGHS Mor. Barocc. Vrat. b. πεπνυμένοϲ CL. ἐν ἄλλῳ πεπνυμένοϲ A. ηὗδα D. — 824 μελαίνῃϲι DG. — 825 ὅϲοι πάντεϲ ἦϲαν H.

A. c. 802, 803 ἀθετοῦνται καὶ ἀϲτερίϲκοι παράκεινται Aristonicus. ὀρθῶϲ Π 44, 45, ubi vid. Schol. — 807 ἵνά ϲφ', conf. H. T. 413.

ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
χερσὶν ὕπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
μηροῦ δ' ἔκταμ' ὀϊστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε,
ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.
ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀίομαι ἕλκος ἔχοντα,
χρηίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν ἄρηα.
  τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν Εὐρύπυλ' ἥρως;
ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλῆι δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν·
ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.
  ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
ἔνθά μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
ὀξὺ βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν
χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἥ οἱ ἁπάσας
ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

V. L. 826 νηυσὶ D. — 827 ὑπὸ DEL. τρώων L. ὄρνυτ' G. ὤρνυται L. αἰὲν ACDEGHL cum libris Heynii. — 828 ἐπινῆας ἀχαιῶν D. — 829 μηροῦ τ' L. — 830 χλιαρῷ Lips. 2. man. Vrat. A. ἐπι DL. ἐπὶ δὲ G. — 831 προτι D. φασὶν CDE 886, 58 GHL. — 832 δικαιότερος G Mor. Barocc. — 833 ἰατρὸς Et. Mg. 678, 24. γὰρ omitt. G. ἠδὲ: καὶ G. — 834 ἐνι D. ἐν L. — 836 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. τρώων L. — 838 πῶς τάρ A. πῶς τ' ἆρ CDGL. πῶς ἆρ E. πῶς κεν Cram. Epim. 367, 29. Schol. Ω 22. — 839 ὄφρ' omitt. L. ἐνίσπων L. ἐνίψω Cram. Ep. 141, 27. — 840 ἐπέτελε D. — 842 ὑπο L. — 813 ἐν κλϊσῖῃ H. — 844 ἔνθά μιν CDHL. μὶν G. μαχαίρῃ omitt H. — 845 περιπευκὲς A. — 846 χλιαρῷ Cant. Lips. Vrat. A. — 847 ὀδυνήφατον A.

A. c. 831 δεδιδάχθαι: Ζηνόδοτος δεδάασθαι Didymus. — 832 δικαιότατος Aristarchus. — 838 ἔοι: Ζηνόδοτος διά τοῦ η ἔην Didymus. — 841 σεῖο μεθήσω: Ζηνόδοτος δὲ ἀμελήσω· ποιητικώτερον δὲ τὸ ἕτερον Didymus. σεῖ', quod Bekkerus ante ἀμελήσω inseruit, non est in codice, nec poëta eo est usus, sed σεῦ, conf. ad Z 454.

ΙΛΙΑΔΟϹ Μ.

Ὣϲ ὁ μὲν ἐν κλιϲίῃϲι Μενοιτίου ἄλκιμοϲ υἱὸϲ
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἳ δὲ μάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶεϲ ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
τάφροϲ ἔτι ϲχήϲειν Δαναῶν καὶ τεῖχοϲ ὕπερθεν
εὐρύ, τὸ ποιήϲαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλαϲαν, οὐδὲ θεοῖϲι δόϲαν κλειτὰϲ ἑκατόμβαϲ,
ὄφρά ϲφιν νῆάϲ τε θοὰϲ καὶ ληίδα πολλὴν
ἐντὸϲ ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
ὄφρα μὲν Ἕκτωρ ζωὸϲ ἔην καὶ μήνι' Ἀχιλλεὺϲ
καὶ Πριάμοιο ἄνακτοϲ ἀπόρθητοϲ πόλιϲ ἔπλε,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχοϲ Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅϲϲοι ἄριϲτοι,
πολλοὶ δ' Ἀργείων οἳ μὲν δάμεν, οἳ δὲ λίποντο,
πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλιϲ δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυϲὶ φίλην ἐϲ πατρίδ' ἔβηϲαν,
δὴ τότε μητιόωντο Ποϲειδάων καὶ Ἀπόλλων
τεῖχοϲ ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένοϲ εἰϲαγαγόντεϲ,
ὅϲϲοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἅλα δὲ προρέουϲι,

V. L. 1 ὁ μὲν C. κλιϲίῃ G. — 2 οἳ L. οἳδ' CH. δὲ μάχοντο AGS Harl. Mosc. 2. ceteri δ' ἐμάχοντο cum Ambrosiano. — 3 τρῷεϲ L. ἄρ DEGL. ἀρ A. ΑΡ' Ambros. ἔμελλε A Ambr. CDEGH. — 5 ἀμφι D. ΑΜΦΙΤΕ Ambros. 1. man., nunc ΔΕ. — 7 ὄφρά ACDGH. ϲφι DG. — 8 ἔχῶν H. — 9 τῶ καὶ C Vrat. b. A. Flor. τό κεν Townl. τὸ καὶ ADG HLS Cant. Barocc. Mor. Lips. Harl. Mosc. 2. Apollon. de Synt. 289, 8; de Adverb. 613, 25. Apoll. Lex. 153, 29. — 10 ἀχϊλεὺϲ C. — 11 ἔπλε A Ambr. CS. ἔπλεν EH Rhet. Gr. III, 103, 20. ἔπλευ DG. ἦεν L. — 12 δε C. μέγα omitt. G. — 13 κατα C 1. man. τρῴων L. ὅϲοι D. — 14 οἳδ' D. οἵδ' CHL. δὲ λίποντο AES Lips. Mosc. 2. Rhet. Gr. III, 103, 23. ceteri δ' ἐλίποντο cum Ambrosiano et Schol. Ο 2. — 16 ἐϲ πατρίδα γαῖαν ἔβηϲαν D. — 17 τότε δηριόωντο Et. Mg. 266, 40. τότ' ἐδηριόωντο Zonar. Lex. 500. libri τότε μητιόωντο cum Apoll. de Coni. 524, 1. ποϲιδάων A. — 18 εἰϲάγοντεϲ G. — 19 ἅλα δὲ AD. προρέουϲι ACEGH: προρέουϲιν Ambr. DL Schol. in Plat. Euthyphr. 3 C.

A. c. 11 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἔπλε Didymus, quod Bekkerus mutavit in ἔπλεν, fortasse deceptus Scholio V Ἀρίϲταρχοϲ ἔπλεν ϲὺν τῷ ν ἐκ τοῦ ἔπελεν ϲυγκοπὴν δεχόμενοϲ. Ζηνόδοτοϲ ἔπλε. ἀποκοπὴ τοῦ ἔπλετο, cuius fides est nulla. etiam Nicanor laudat ἔπλε. de ν paragogico conf. H. U. 162.

Ῥῆϲόϲ θ' Ἑπτάπορόϲ τε Κάρηϲόϲ τε Ῥοδίοϲ τε
Γρήνικόϲ τε καὶ Αἴϲηποϲ δῖόϲ τε Ϲκάμανδροϲ
καὶ Ϲιμόειϲ, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
κάππεϲον ἐν κονίῃϲι καὶ ἡμιθέων γένοϲ ἀνδρῶν·
τῶν πάντων ὁμόϲε ϲτόματ' ἔτραπε Φοῖβοϲ Ἀπόλλων,
ἐννῆμαρ δ' ἐϲ τεῖχοϲ ἵει ῥόον· ὗε δ' ἄρα Ζεὺϲ
ϲυνεχέϲ, ὄφρά κε θᾶϲϲον ἁλίπλοα τείχεα θείη.
αὐτὸϲ δ' ἐννοϲίγαιοϲ ἔχων χείρεϲϲι τρίαιναν
ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμαϲι πέμπε
φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέϲαν μογέοντεϲ Ἀχαιοί,
λεῖα δ' ἐποίηϲεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήϲποντον,
αὖτιϲ δ' ἠιόνα μεγάλην ψαμάθοιϲι κάλυψε,
τεῖχοϲ ἀμαλδύναϲ· ποταμοὺϲ δ' ἔτρεψε νέεϲθαι
κὰρ ῥόον, ᾗ περ πρόϲθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.
ὣϲ ἄρ' ἔμελλον ὄπιϲθε Ποϲειδάων καὶ Ἀπόλλων
θηϲέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει
τεῖχοϲ ἐύδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸϲ μάϲτιγα δαμέντεϲ
νηυϲὶν ἔπι γλαφυρῇϲιν ἐελμένοι ἰϲχανόωντο,
Ἕκτορα δειδιότεϲ, κρατερὸν μήϲτωρα φόβοιο.

V. L. 20 θ' omitt. L. κάρηϲϲόϲ D. ῥόδιόϲ CDHL. — 21 κάμανδροϲ GL Mor. Barocc. — 25 ἵει G. ἱει D. ὕε G. — 26 ϲυννεχὲϲ A Harl. Schol. M 12. ὄφρά κε ACH. — 28 θεμέλια G. πέμπε ACDEGHL. — 30 ἐποίηϲε C 1. man. EG. ἐποίηϲαν Vrat. b. 1. man. ἐλήϲποντον G. — 31 αὖθιϲ C. κάλυψε AGH. — 32 ἔϲτρεψε Schol. M 33. — 33 κὰρ ῥόον EH: καρρόον A. καρρόον CDG Apoll. Lex. 95, 28. καῤῥόον L Harl. Lips. Mosc. 2. Et. Mg. 467, 22. ἵεν GH. ἱεν D. ἶη A. γρ. καὶ ἶεν A. καλλίροον C Lips. — 34 ὡϲ A. ἂρ DE bis L. ἔμελλεν H. ποϲιδάων A. — 35 ἀμφι DHL. δεδήει E ter H. — 36 εὔδμητον G. — 38 ἐπὶ ACDEGHL. γλαφυρῇϲι G. ἐελμένοι ADH 1. man. S. Apoll. Lex. 62, 31: ἐεργμένοι CE 891, 27 GH sup. Barocc. Mor. Harl. Vrat. in litura. ἐεργμένοι ἢ ἐελμένοι E 891, 24 et 29. — 39 δειδιότεϲ κρατερὸν. μήϲτωρα A.

A. c. 20 Aristarchus Κάρηϲοϲ: Καρηϲόϲ Tyrannio, conf. Eust. 890, 2. τὸ Κάρηϲοϲ ἓν ἔχει τὸ ϲ Herodianus. Ῥοδίοϲ Herodianus, conf. Eust. 890, 7. — 25 ἐννῆμαρ: ἓν δ' ἦμαρ Callistratus teste Schol. B. τὸ δὲ ἐννῆμαρ τινὲϲ δι' ἑνὸϲ γράφουϲι νῦ καὶ δαϲύνουϲιν ὧν καὶ ὁ Μαλλώτηϲ Κράτηϲ ἐϲτίν Eust. 890, 35. — 26 ϲυνεχὲϲ: ἀρίϲταρχοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ διὰ τοῦ ἑτέρου ν̄ Didymus. — 30 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἐποίηϲεν Didymus. — 33 variat scriptura inter ἵεν, ἱεν et ἵει, conf. Herod. ad h. l., qui ἵει praefert, ἵεν vero reicit. vide Et. Mg. 467, 22. Eust. 891, 13. ἡ κοινὴ ἵει ἐϲτίν Herodianus. — 34 ἄρ' ἔμελλον: Ζηνόδοτοϲ γράφει ὣϲ ἤμελλον ὄπιϲθε Aristonicus.

αὐτὰρ ὅ γ' ὡς τὸ πρόσθεν ἐμάρνατο ἶσος ἀέλλῃ.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι
κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται σθένεϊ βλεμεαίνων·
οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
ἀντίοι ἵστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειὰς
αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔ ποτε κυδάλιμον κῆρ
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα·
ταρφέα δὲ στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·
ὣς Ἕκτωρ ἀν' ὅμιλον ἰὼν ἐλλίσσεθ' ἑταίρους,
τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι
τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
εὐρεῖ', οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
ῥηιδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἕστασαν υἷες Ἀχαιῶν
πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
ἔνθ' οὔ κεν ῥέα ἵππος ἐύτροχον ἅρμα τιταίνων
ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσι.

V. l. 40 τοπρόσθεν HL. τὸ πρῶτον C. μάρνατο S. ἴσος D. — 41 ὅταν CEHL. θηρευτῆσι ACDEGH. — 42 κάπρος G. — 43 ἀρτύναντας G. — 44 ἀντίοι libri. ἀντίοι ἢ ἀντίον E 891, 43. — 46 ἀγηνορίῃ S. — 47 omittit H in textu, habet in marg. man. rec. ταρφεά C. τάρφεά Apoll. Lex. 7, 22. — 48 ὅππῃ AE: ceteri ὅππῃ· ἰθύσει CDEL. ἰθύσει (η) S. — 49 ὡς A. ἐλίσσεθ' CL Cant. Mor. ἐλίσεθ' Townl. ἐλίσεθ' (σ) G. ἐλίσσεθ' H. — 50 διαβαίνειν E. διαβήμεναι Townl. οὐ δὲ A. — 51 χραιμέτιζον (ε) C. δ' ἐχρεμέτϊζον H. — 52 χείλει ἑσταότες L. χείλεϊ ἢ δισυλλάβως χείλει ἑσταότες καὶ ἄλλως δὲ χείλει ἐφεσταότες E 892, 26. ἐφεσταῶτες Townl. ἀπο CH. ἄπο L. — 53 ἆρ EGL. ἀρ A. τ' ἄρ' et man. rec. γρ. γὰρ C. οὐ γὰρ Townl. — 54 ἐπϊρρεφέες G Barocc. Mor. Cant. Harl. — 55 ἑστασαν G. ὕπερθε CDG Townl. — 56 ἠρήρειστ' οὓς ἕστασαν Pseudoplut. 156, 44. ἕστασαν H. — 58 εὔτροχον G. ἐΰξοον Vrat. A. ἐύξοον ἢ ἐύτροχον E. — 59 ἐσβαίῃ H. τελέουσι ACGH. ἢ τελέουσι Vrat. A.

A. c. 40 ἐμάρνατο: ἀριστοφάνης ἐμαίνετο Didymus. — 41 ἔν τισι θηρευτῆρσι Schol. A, conf. ad Λ 325. — 44 ἀντίοι: γρ. ἀντίον, οὕτως γὰρ ἀρίσταρχος Didymus. — 46 ἀγηνορίη: οὕτως χωρὶς τοῦ ῑ ἀρίσταρχος, ὃς γρ. ἡ ἀγηνορία Didymus. — 49 ἐλλίσσεθ' et εἰλίσσεθ' Nicanor. τὸ δὲ ἐλίσσετο ἀμφεβλήθη· τινὲς μὲν γὰρ ἐδάσυναν, νοοῦντες αὐτὸ ἀντὶ τοῦ εἱλίσσετο, ἐστρέφετο, τινὲς δὲ ἐψίλωσαν Eust. 892, 23. — 54 ἀριστοφάνης διαπασαν (sic) Didymus. — 55 ἕστασαν Aristarchus, Ptolemaeus Ascalonita, Herodianus, δασέως. iidem v. 56 ἕστασαν, ψιλῶς, conf. Et. Mg. 382, 21. — 59 ἐσβαίη: καββαίη Zenodotus et Aristophanes.

δὴ τότε Πουλυδάμαϲ θραϲὺν Ἕκτορα εἶπε παραϲτάϲ·
Ἕκτόρ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
ἀφραδέωϲ διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέαϲ ἵππουϲ.
ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· ϲκόλοπεϲ γὰρ ἐν αὐτῇ
ὀξέεϲ ἑϲτᾶϲι, προτὶ δ' αὐτοὺϲ τεῖχοϲ Ἀχαιῶν.
ἔνθ' οὔ πωϲ ἔϲτιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεϲθαι
ἱππεῦϲι· ϲτεῖνοϲ γάρ, ὅθι τρώϲεϲθαι ὀίω.
εἰ μὲν γὰρ τοὺϲ πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει
Ζεὺϲ ὑψιβρεμέτηϲ, Τρώεϲϲι δὲ ἵετ' ἀρήγειν,
ἦ τ' ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέϲθαι,
νωνύμνουϲ ἀπολέϲθαι ἀπ' Ἄργεοϲ ἐνθάδ' Ἀχαιούϲ·
εἰ δέ χ' ὑποϲτρέψωϲι, παλίωξιϲ δὲ γένηται
ἐκ νηῶν, καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
οὐκέτ' ἔπειτ' ὀίω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεϲθαι
ἄψορρον προτὶ ἄϲτυ ἑλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡϲ ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντεϲ.
ἵππουϲ μὲν θεράποντεϲ ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλέεϲ ϲὺν τεύχεϲι θωρηχθέντεϲ
Ἕκτορι πάντεϲ ἑπώμεθ' ἀολλέεϲ· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
οὐ μενέουϲ', εἰ δή ϲφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.

V. L. 61 τ' omitt. D. ἠδ' A. τριψων L. ἐπικούρ~~ω~~ν[οι] A. — 62 διά: γρ. περὶ A. ἐλαύνομεν ὠκέαϲ ἵππουϲ, ἤ κατά τιναϲ, οὐ μέντοι καλῶϲ, ἐλαύνετε μώνυχαϲ ἵππουϲ E 892, 55. — 63 ἢ δὲ C. περόαν G. ἐναυτῆι A. ἀν' αὐτὴν C. — 64 ἑϲτᾶϲι DG: ceteri ἑϲτᾶϲιν. προτὶ D Schol. V. ποτὶ A. περὶ CGHLS Cant. Lips. Mor. Townl. Vrat. b. Flor. — 65 οὔπω G Barocc. ἐϲτὶν ACL. ἐϲτὶ G ἐϲτι D. — 66 ἱππεῦϲιν DH. — 67 εἰ μὲν γὰρ δὴ ACDEGHL. εἰ μὲν δὴ S. πάγχι L. ἀλαπάξει L. — 68 τριψεϲϲι L. δὲ ἵετ' L: δὲ βούλετ' ACDEGHS. βούλετο νίκην ἢ μάλιϲτα Τρώεϲϲι δὲ βούλετ' ἀρήγειν Eust. 893, 5. — 69 ἤτ' D. ἐγὼν Bachm. Anecd. II, 142, 6. ἔγωγε θέλοιμι L. — 70 νωνύμνουϲ AH Apoll. Lex. 117, 20: νωνύμουϲ CDGLS. νωνύμουϲ ἢ νωνύμνουϲ E. — 71 παλίωξιϲ A. δέ: τὲ G. — 72 ἐνιπλήξομεν H. — 73 οὐκ ἔτ' E. οἴω CDH. — 74 πρὸ τὶ H. ἐλιχθέντων ACGL. ελιχθέντων D. — 75 ἐγὼ ACDEGHLS cum libris Heynii. — 76 τάφρον G Barocc. — 78 ἀολέεϲ D.

A. c. 61 ἑϲτᾶϲι προτί, conf. Φ 532 ἔλθωϲι προτί, Χ 217 Ἀχαιοῖϲι προτί, Κ 347 ϲτρατόφι(ν) προτιειλεῖν, H. U. 254 sq. — 66 ἱππεῦϲι: ἱππῆαϲ Aristophanes cum Zenodoto. — 67 ἀριϲτοφάνηϲ εἰ μὲν γὰρ τοὺϲ πάγχυ Didymus, pro Ἀριϲτοφάνηϲ habet Schol. V Ἀρίϲταρχοϲ. — 68 βούλετ': ἵετ' (sic) ἀρήγειν οὕτωϲ πᾶϲαι Didymus, de πᾶϲαι conf. H. T. 138 sqq. — 70 νωνύμνουϲ, conf. H. U. 274. — 77 Ζηνόδοτοϲ διὰ τοῦ τ̄ τὼϲ ἂν ἐγὼ εἴπω Didymus. — 79 Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ πεῖραρ ἑνικῶϲ Didymus.

ὣϲ φάτο Πουλυδάμαϲ, ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθοϲ ἀπήμων,
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ϲὺν τεύχεϲιν ἆλτο χαμᾶζε.
οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶεϲ ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
ἀλλ' ἀπὸ πάντεϲ ὄρουϲαν, ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορα δῖον.
ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαϲτοϲ
ἵππουϲ εὖ κατὰ κόϲμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·
οἳ δὲ διαϲτάντεϲ, ϲφέαϲ αὐτοὺϲ ἀρτύναντεϲ,
πένταχα κοϲμηθέντεϲ ἅμ' ἡγεμόνεϲϲιν ἕποντο.
οἳ μὲν ἅμ' Ἕκτορ' ἴϲαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
οἳ πλεῖϲτοι καὶ ἄριϲτοι ἔϲαν, μέμαϲαν δὲ μάλιϲτα
τεῖχοϲ ῥηξάμενοι κοίλῃϲ ἐπὶ νηυϲὶ μάχεϲθαι.
καί ϲφιν Κεβριόνηϲ τρίτοϲ εἵπετο· πὰρ δ' ἄρ' ὄχεϲφιν
ἄλλον Κεβριόναο χερείονα κάλλιπεν Ἕκτωρ.
τῶν δ' ἑτέρων Πάριϲ ἦρχε καὶ Ἀλκάθοοϲ καὶ Ἀγήνωρ,
τῶν δὲ τρίτων Ἕλενοϲ καὶ Δηίφοβοϲ θεοειδήϲ,
υἷε δύω Πριάμοιο· τρίτοϲ δ' ἦν Ἄϲιοϲ ἥρωϲ,
Ἄϲιοϲ Ὑρτακίδηϲ, ὃν Ἀρίϲβηθεν φέρον ἵπποι
αἴθωνεϲ μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Ϲελλήεντοϲ.
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐὺϲ πάιϲ Ἀγχίϲαο,
Αἰνείαϲ, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνοροϲ υἷε,
Ἀρχέλοχόϲ τ' Ἀκάμαϲ τε, μάχηϲ εὖ εἰδότε πάϲηϲ.
Ϲαρπηδὼν δ' ἡγήϲατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
πρὸϲ δ' ἕλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήιον Ἀϲτεροπαῖον·
οἳ γάρ οἱ εἴϲαντο διακριδὸν εἶναι ἄριϲτοι

V. L. 80 ὡϲ A. ἄδε CDE 893, 30 et 47. — 81 ἐξοχέων AD. ἅλτο D. χαμᾶζε ADE: χαμάζε CGHL. — 82 τρῷεϲ L. — 83 ἀπο D. ἄπο G. ἀπο-
π
βάντεϲ L. ἀποβάντεϲ H. — 85 αὖτ' H. ἐπιτάφρωι A τάφρον L. — 86 ἀρτύναντο L. — 87 ἕποντο: ἕκαϲτοι L. γρ. ἕκαϲτοϲ A. — 88 οἳ μὲν C. ἕκτορ' A. — 90 τεῖχόϲ τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήϲειν (ἐμπρήϲειν G Barocc.) πυρὶ νῆαϲ GS Cant. Mor. Barocc. Harl. Vrat. A. fragm. Mosc. ἐν ἄλλῳ τεῖχοϲ ῥηξάμενοι κοιλῇιϲ ἐπὶ νηυϲὶ μάχεϲθαι A ut in textu. — 91 παρ DH. ἂρ G. ἀρ A. — 94 ἕλενοϲ H. — 95 δύο CD, conf. H. U. 46. τρίτοϲ: τρίτατοϲ DG. πριάμου τρίτατοϲ Barocc. Mor. Vrat. b. — 96 τὸν C. — 97 ἄπο AG Io. Alexandr. 26. 30: ἀπὸ CDHL. — 98 παῖϲ H. — 99 τῷ γε: τῷδε H. — 101 ἡγεῖτο L: ceteri ἡγήϲατ', D ἡγήϲατο. ἀγακλυτῶν Draco de Metr. 10, 23. — 102 προϲ CD. — 103 οἳ γὰρ DG. οἳ γάρ CHL.

A. c. 85 αὖθ': τὸ ὅλον αὖτε ἐπιτάφρῳ Schol. A. τινὲϲ αὖθι Schol. V. — 87 ἕποντο: alii ἕκαϲτοι teste Nicanore. — 101 ἡγεῖτο defendit Ahrens. de hiatus Homerici legitimis quibusdam generibus pg. 24, conf. 88, 91, 93, 98.

τῶν ἄλλων μετά γ' αὐτόν· ὃ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
οἳ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῇσι βόεσσι,
βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι
βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
ἀλλ' οὐχ' Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι,
νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος, παρὰ νηῶν
ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
ἔγχεϊ Ἰδομενῆος, ἀγαυοῦ Δευκαλίδαο.
εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι·
τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἅρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν
εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων
ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς

V. l. 104 μετὰ δ' H. μετ' αὐτὸν G. ὃ δ' DL. ὅδ' CGH. δια A. — 105 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. πυκτῇσι G. βόεσσι ACDGH. — 106 οὐδέ τ' ἔφαντο ACDGHLS cum libris Heynii. οὐ γὰρ ἔφαντο E. — 107 σχήσεσθαι DG. μελαίνῃσι DEG. — 108 ἄλλοι πάντες D. τρῷες L. τηλεκλειτοί AC DG 1. man. H. Townl. 1. man. Vrat. b. τηλεκλητοί G 2. man. L. τελεκλειτοί (η supra ει) S. — 111 ἵππον Cant. — 112 αὐτοῖσι DG. πέλασσεν G. νηυσὶ D. θοῇσι ACDGH. — 113 ἄρ CDEGL. ὑπο AGHL. — 114 ἵπποισι DEL. ὄχεσφι D. — 115 ἐπινοστήσειν L. προτι D. πρὸ τὶ H. ποτὶ GS. — 116 πρόσθε D. δυσώνυμον A. — 117 ἔγχει C 1. man. DH. δευκαλίονος G. δευκαλίωνος Mor. Barocc. — 118 ὅπου Ἀχαιοὶ E. — 119 νείσοντο D Harl. Lips. Townl. Vrat. A. Fragm. Mosc. νίσοντο (ει supra ι) C. νίσσοντο (ει supra ι) H. νίσοντο Vrat. b. ἵπποισι DEG. ὄχεσφι CDG. — 120 τὲ H. ἅρματα DG. — 121 ἐπικεκλισμένας G. — 122 ἑτάρων G. — 123 σαώσειαν G. μετα A. — 124 ἔχεν οἵδ' L. — 125 κεκλήγοντες ACDEHS: κεκληγότες GL Townl. ἔφατο H.

A. c. 106 οὐδ' ἔτ' Barnesius correxit, conf. Indic. ad editionem meam Odysseae pg. 347. — 119 νίσσοντο, conf. H. T. 316 sq. — 125 κεκλήγοντες Herodianus. videntur fuisse qui κεκληγῶτες scriberent conf. Did. ad Π 430 κεκλήγοντες: κεκληγῶτες ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου. Ξ 30 κεκληγῶτες καὶ κεκλήγοντες διχῶς αἱ Ἀριστάρχειοι. Herod. ad μ 256 ἐὰν διὰ τοῦ ω προπερισπᾶται, ἐὰν δὲ διὰ τῶν ντ, ὡς λέγοντας.

σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,
νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δύ' ἀνέρας εὗρον ἀρίστους,
υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητάων,
τὸν μὲν Πειριθόου υἷα, κρατερὸν Πολυποίτην,
τὸν δὲ Λεοντῆα, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηι.
τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
ἕστασαν ὡς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
αἵ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
ὣς ἄρα τὼ χείρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι
μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φέβοντο.
οἳ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐύδμητον βόας αὔας
ὑψόσ' ἀνασχόμενοι ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ
Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε.
οἳ δ' ἤ τοι εἵως μὲν ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
ὄρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·

V. l. 126 μελαίνῃσι DG Schol. Ο 56. — 128 υἱέας G. — 129 υἱέα Townl. — 131 πυλάων CDEHLS: θυράων AG. γρ. καὶ πυλάων A. — 132 ἕστασαν EGL. ὡς ὅτε δρύες (L δρῦες) ἐν GL Mor. τε omitt. C post ras. Lips. τοι pro τε Vrat. b. A. ὑψικάρηνοι A. — 133 ἤματα DG. ἠμαπάντα A. — 134 ῥίζῃσι DEG. διηνεκέεσ' G. διηνεκέες Mor. Cant. — 135 ὡς A. τὼ: τοὶ E. βίηφι ADHL. βίῃφι CEG. — 136 οὐδὲ φέβοντο ACE 896, 6 LS Townl. Lips. Eton. (?) fragm. Mosc. Schol N 389. — 137 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. εὐθὺς Rhet. Gr. III, 237, 7. εὔδμητον GH. — 138 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. ὕψος L. — 139 ἀμφιάνακτα D. καὶ post ἄνακτα omitt. L. — 140 ἀδάμαντα ACDGHS Cant. Mor. Barocc. Harl. fragm. Mosc. Vrat. b. Flor. ἀκάμαντα L. — 141 οἵδ' CGH. οἳ δὴ τοι L. οἱ δή τοι D Harl. Townl. fragm. Mosc. ἕως E. ἕως (τε) H. εὐκνήμιδας DGH. ΕΥΚΝΗΜΕΙΔΑΣ Ambros. ἐϋκνήμιδας ἀχαιοὺς C. — 143 ὄρνυον ADLS Schol. Μ 127 ΟΡΝΥΟΝ Ambros.: ὤρνυον CEGH Barocc. Townl. ἐόντας L Barocc. Cant. Vrat. A. Flor. ΕΟΝΤΑΣ Ambros. ἐόντας (ες) S. ἀμύνασθαι E.

A. c. 127, 128 ἀνέρας .... ἀρίστους, υἷας ὑπερθύμους: ἀνέρε ..... ἀρίστω, υἷε ὑπερθύμω Zenodotus et Aristophanes. — 130 τινὲς ἐπάγουσι τῷ ἶσον Ἄρηϊ „υἱὸν ὑπερθύμοιο Κορωνοῦ Καινεΐδαο“ (= Β 746) Schol. V. — 131—153 Ἡφαιστίων δὲ διπλῆν τὴν γραφὴν εἶναι ἔφη, καὶ δεῖν περιγράφειν ἢ τοὺς ι' στίχους (131—140) τοὺς ἀπὸ τοῦ „τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε“ μέχρι τοῦ „Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα“, ἢ τοὺς ιγ' (141—153) τούς ἀπὸ τοῦ „οἱ δ' ἤτοι εἵως μὲν“ μέχρι τοῦ „λαοῖσι καθύπερθε“ Porphyrius. — 137 αὔας Ptolem. Ascalonita et Herodianus: αὑάς Nicias. — 138 ἔκιον: κιέτην Aristophanes cum Zenodoto, conf. Schol. 127. — 139 Ἰαμενὸν Aristarchus ψιλῶς. Ptolem. Ascalonita inter Ἰαμενὸν et Ἱαμενόν haesitat, conf. Et. Mg. 463, 31 et Herodianum ad 193, qui assentitur Aristarcho. — 142 οὕτως ἀρίσταρχος ἐόντες κατὰ τὴν εὐθεῖαν Didymus.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
ἀγροτέροισι σύεσσιν ἐοικότε τώ τ' ἐν ὄρεσσιν
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,
δοχμώ τ' ἀΐσσοντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται, εἰς ὅ κέ τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕληται·
ὣς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς
ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο
λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν.
οἳ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐυδμήτων ἀπὸ πύργων
βάλλον ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων
νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὡς πῖπτον ἔραζε,
ἅς τ' ἄνεμος ζαὴς νέφεα σκιόεντα δονήσας
ταρφειὰς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
ὣς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἠμὲν Ἀχαιῶν
ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἀύτευν
βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
δή ῥα τότ' ᾤμωξέν τε καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ

V. L. 144 τρῷας L. αὐτὰρ G γένετ' CDL. φόβος: πόνος L. — 145 ΤΩΙ Ambr. πρόσθεν G. ἀΐξαντε: ὁρμήσαντε? Eust. 896, 25. — 146 ἐοικότες DHS Townl. Vrat. b. A. τώ τ': οἵ τ' H Townl. ὄρεσσι DH. — 147 ΔΕΧΕΤΑΙ Ambros. δεδέχαται H. δέχατο . . . . ἐόντα Zonar. Lex. 1229. — 148 δοχμῶ L. περι τέ σφισιν D. περὶ δέ σφισι Townl. in C man. rec. add. δὲ post περὶ. — 149 ἐκτάμνοντε CH Lips. post ras. ὑπαι D. — 150 γίγνεται L. ΓΙΓΝΕΤΑΙ Ambr. γίνεται ADEGH Draco de Metr. 28, 15. τε omitt. L. ἐκ E 896, 33: ἀπὸ E 896, 36. ἕλοιτο Barocc. — 151 ὡς AD 1. man. ἐπὶ: ἐνὶ L. στήθεσφι D. — 153 λαοῖσι DE. καθῦπερθε A. καθύπερθεν G. βίηφι ADH. βίηφι CEG. — 154 οἵδ' CGHL. εὐδμήτων DH. — 155 σφῶν δ' D. — 156 ὥς E. πῖπτον A Schol. M 278: πίπτον CDEGHL. — 158 πολυβοτείρῃ D. — 159 ὡς AD 1. man. — 160 τρῴων L. κόρυθος (ε superscr.) A. ἀμφ' αὐτὸν L. αὖον D. ἀῦτεον H. ἀῦτευν ἤγουν ἀῦτεον E 897, 15. — 161 βαλλόμεναι (ων superscr.) A. — 162 δὴ ῥὰ CDHL. ᾤμωξέ τε G. καὶ ἐπεπλήγετο L. ᾧ . . . μηρῷ C ex corr. man. rec. D Townl., conf. O 113, 397, ν 198.

A. c. 144 φόβος Aristarchus. — 147 οὕτως ἐν ἁπάσαις δέχαται Didymus. — 148 δοχμώ Herodianus. — 153 λαοῖσιν: λάεσσιν Zenodotus. τὸ δὲ βίηφι χωρὶς τοῦ ῑ ἐστιν Schol. V, conf. H. U. 185. — 157 ζαής Ptol. Ascalonita et Herodianus cum Aristarcho, vide Herod. ad μ 313: alii ζάης. — 158 Aristarchus et Ptolem. Ascalonita ταρφειάς: ταρφείας Dionysius Thrax, conf. Herod. ad T 355, A 52. — 159 οὕτως διὰ τοῦ ō ῥέον. ὁμηρικὸν τὸ σχῆμα Didymus. alii ῥέεν, conf. Schol. N 617. — 160 ἀμφ' αὖον Herodianus. — 161 ἀρίσταρχος βαλλομένων ἄλλοι δὲ βαλλόμεναι Didymus. βαλλόμεναι: οὕτω Ζηνόδοτος Schol. V.

Ἄϲιοϲ Ὑρτακίδηϲ, καὶ ἀλαϲτήϲαϲ ἔποϲ ηὔδα·
    Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ ϲὺ φιλοψευδὴϲ ἐτέτυξο
πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἐγώ γ' ἐφάμην ἥρωαϲ Ἀχαιοὺϲ
ϲχήϲειν ἡμέτερόν γε μένοϲ καὶ χεῖραϲ ἀάπτουϲ.
οἳ δ', ὥϲ τε ϲφῆκεϲ μέϲον αἰόλοι ἠὲ μέλιϲϲαι
οἰκία ποιήϲωνται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέϲϲῃ,
οὐδ' ἀπολείπουϲιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντεϲ
ἄνδραϲ θηρητῆραϲ ἀμύνονται περὶ τέκνων,
ὣϲ οἵ γ' οὐκ ἐθέλουϲι πυλάων καὶ δύ' ἐόντε
χάϲϲαϲθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ ἁλῶναι.
    ὣϲ ἔφατ', οὐδὲ Διὸϲ πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸϲ ἐβούλετο κῦδοϲ ὀρέξαι.
    ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃϲι μάχην ἐμάχοντο πύλῃϲιν.
ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὣϲ πάντ' ἀγορεῦϲαι.
πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχοϲ ὀρώρει θεϲπιδαὲϲ πῦρ
λάινον· Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ
νηῶν ἠμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχείατο θυμὸν
πάντεϲ, ὅϲοι Δαναοῖϲι μάχηϲ ἐπιτάρροθοι ἦϲαν.
ϲὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηιοτῆτα.
    ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱόϲ, κρατερὸϲ Πολυποίτηϲ,
δουρὶ βάλεν Δάμαϲον κυνέηϲ διὰ χαλκοπαρῄου·
οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυϲ ἔϲχεθεν, ἀλλὰ διὰ πρὸ
αἰχμὴ χαλκείη ῥῆξ' ὀϲτέον, ἐγκέφαλοϲ δὲ

V. L. 163 ηὗδα D. — 164 φιλοψευδὴϲ A. φιλοψευδήϲ γ' S. — 166 ἡμέτερόν τε Townl. — 167 οἵδ' CGHL. — 168 ποιήϲωνται AD Lips. 2. man. Vrat b. 1. man. ποιήϲονται CEGHLS Rhet. Gr. III, 158, 12. ἔπι AE: ἐπὶ CDGL Rhet. Gr. III, 158, 12. Et. Gud. 392, 25. ἐνὶ H. — 169 ἀπολείπουϲι DEG. — 171 ὡϲ AD 1. man. οἵ γ': οἵδ' DL. ἐόντεϲ DG Barocc. — 172 χάϲαϲθαι DEG. ἠὲ κτάμεν D. κατακτάμεν' G. ἀλῶναι A. — 173 ὡϲ A. πεῖθεν H. πεῖϲε L. πεῖθε G post ras. — 175 πύλῃϲι G. — 176 δ' ἐμὲ L. ὡϲ AD. ἀγορεῦϲαι (ειν supra) A. — 177 πάντῃ AE: ceteri πάντη, ita Rhet. Gr. III, 218, 8; 238, 22. — 179 ἀκαχήατο LS Cant. Eton. 1. man. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. θυμὸν libri mei cum Cant. Harl. Eton. Lips. Fragm. Mosc. Vrat. b. ἐν ἄλλῳ θυμῷ A. — 180 ὅϲϲοι G. — 181 ϲυνδ' CD. — 183 βάλε G. χαλκοπαρήου A. χαλκοπαρείου G. — 184 διὰ πρὸ ADL: ceteri διαπρό. δι' αὐτῆϲ Townl. — 185 χαλκείη ACD: ἱεμένη L Barocc. Townl. ἱεμένη G. ἰαμένη H, conf. Υ 399 (Ο 543, Υ 280, Φ 70).

A. c. 171 Aristarchus οἵδ', alii οἵ γ'. — 175—181 ἀθετοῦνται Aristonicus. ἠθετοῦντο δὲ καὶ παρὰ Ἀριϲτοφάνει, παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ οὐδὲ ἐγράφοντο Didymus, vid. Ariston. ad Ο 414.

ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμαςςε δέ μιν μεμαῶτα.
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὄρμενον ἐξενάριξεν·
υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὄζος Ἄρηος,
Ἱππόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωςτῆρα τυχήςας.
αὖτις δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυςςάμενος ξίφος ὀξὺ
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
πλῆξ' αὐτοςχεδίην· ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος οὔδει ἐρείςθη·
αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέςτην
πάντας ἐπαςςυτέρους πέλαςε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
ὄφρ' οἳ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
τόφρ' οἳ Πουλυδάμαντι καὶ Ἕκτορι κοῦροι ἕποντο,
οἳ πλεῖςτοι καὶ ἄριςτοι ἔςαν, μέμαςαν δὲ μάλιςτα
τεῖχός τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήςειν πυρὶ νῆας,
οἵ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεςταότες παρὰ τάφρῳ.
ὄρνις γάρ cφιν ἐπῆλθε περηςέμεναι μεμαῶςιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριςτερὰ λαὸν ἐέργων,
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεςςι πέλωρον
ζωόν, ἔτ' ἀςπαίροντα· καὶ οὔ πω λήθετο χάρμης.
κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ ςτῆθος παρὰ δειρὴν
ἰδνωθεὶς ὀπίςω· ὁ δ' ἀπὸ ἕθεν ἧκε χαμᾶζε
ἀλγήςας ὀδύνῃςι, μέςῳ δ' ἐνὶ κάββαλλ' ὁμίλῳ,
αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇς ἀνέμοιο.
Τρῶες δ' ἐρρίγηςαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν

V. l. 186 δάμηςε G. μιν omitt. G. — 187 Πέλωρα Vrat. b. ὅρμενον C. ὀρμενον A. — 189 κατα A. — 190 αὖθις C. ἐρυςάμενος D. — 191 διομίλου D. ὅμιλον H. — 192 ὅδ' CGHL. ἂρ ADGL. οὔδει ἐρείςθη: οὖδας ἔρειςεν L. — 194 πέλαςεν H. — 195 οἱ ACDGHL. ἐνάριξαν S. ἀπέντεα D. ὑπ' ἔντεα H. — 196 οἱ ACDGHL. — 197 omitt. A in textu. — 198 τε omitt. L. ῥῆξαι . . . . ἐνιπρῆςαι D, ceteri ῥήξειν et ἐνιπρήςειν cum Cant. Mor. Barocc. Harl. Lips. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. — 199 ἑςταότες L. παρα A. περὶ H. τάφρον DH Townl. — 200 ἀπῆλθε G. μεμαῶςι D. μεμαῷςϊν G. — 204 γάρ αὐτον A Apoll. de Pron. 33 A; 41 C; 77 C. Plato Ion. 539 B. Bekk. Anecd. 1153. ἔχοντα omitt. G et τὸ post κατὰ add. — 205 ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. ἀποέθεν A. χαμᾶζε ADE Apoll. de Pron. 97 C; de Adv. 599, 19: χαμάζε CGHL. — 206 ἐνι CD. ἐν S. ἐγκάββαλ' H Townl. Plato Ion. 539 C. κάμβαλ' CS Lips. Vrat. A. Flor. — 207 πέτετο: ἕπετο Plato l. l. πέτετο ποτὶ πνοιῇς G. — 208 τρῷες L. ὅπως: ἐπεὶ Draco de Metr. 6, 24. Bachm. Anecd. II, 185, 1. Villoison. Anecd. II, 86. ὄφιν: ὄπφιν S. ὄ''φιν Cant. ὄφ̄ιν H.

A. c. 192 οὖδας ἔρειςεν Aristarchus, conf. Λ 144. — 193 Ἰαμενὸν Herodianus cum Aristarcho, conf. ad 139. — 201 Aristarchus ὑψιπέτης, alii ὑψιπετῆς (ab ὑψιπετήεις Χ 308). — 204 γάρ αὐτον Herodianus cum Apollonio. — 205 ἰδνωθείς Alexio cum ceteris, ψιλῶς. — 208 ὄφιν:

κείμενον ἐν μέϲϲοιϲι, Διὸϲ τέραϲ αἰγιόχοιο.
δὴ τότε Πουλυδάμαϲ θραϲὺν Ἕκτορα εἶπε παραϲτάϲ·
Ἕκτορ, ἀεὶ μέν πώϲ μοι ἐπιπλήϲϲειϲ ἀγορῇϲιν
ἐϲθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε
δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ᾽ ἐνὶ βουλῇ
οὔτε ποτ᾽ ἐν πολέμῳ, ϲὸν δὲ κράτοϲ αἰὲν ἀέξειν·
νῦν αὖτ᾽ ἐξερέω ὥϲ μοι δοκεῖ εἶναι ἄριϲτα.
μὴ ἴομεν Δαναοῖϲι μαχηϲόμενοι περὶ νηῶν.
ὧδε γὰρ ἐκτελέεϲθαι ὀίομαι, εἰ ἐτεόν γε
Τρωϲὶν ὅδ᾽ ὄρνιϲ ἦλθε περηϲέμεναι μεμαῶϲι,
[αἰετὸϲ ὑψιπέτηϲ ἐπ᾽ ἀριϲτερὰ λαὸν ἐέργων,]
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεϲϲι πέλωρον
ζωόν· ἄφαρ δ᾽ ἀφέηκε, πάροϲ φίλα οἰκί᾽ ἱκέϲθαι,
οὐδ᾽ ἐτέλεϲϲε φέρων δόμεναι τεκέεϲϲιν ἑοῖϲιν.
ὣϲ ἡμεῖϲ, εἴ πέρ τε πύλαϲ καὶ τεῖχοϲ Ἀχαιῶν
ῥηξόμεθα ϲθένεϊ μεγάλῳ, εἴξωϲι δ᾽ Ἀχαιοί,
οὐ κόϲμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευϲόμεθ᾽ αὐτὰ κέλευθα·
πολλοὺϲ γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὕϲ κεν Ἀχαιοὶ
χαλκῷ δῃώϲωϲιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
ὧδέ χ᾽ ὑποκρίναιτο θεοπρόποϲ, ὃϲ ϲάφα θυμῷ
εἰδείη τεράων καί οἱ πειθοίατο λαοί.
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·

V. l. 209 μέϲϲω H. — 211 πωϲ AC. — 212 ἔοικε ACEGH. — 213 πάρεξ DH. ἐνι AD. — 214 οὔτέ ποτ᾽ ACGHL. ϲόνδε C. κράτοϲ: ἐν ἄλλῳ ϲὸν δὲ κλέοϲ A. — 215 νῦν αὖτ᾽ ACDHL Lips., vulgo νῦν δ᾽ αὖτ᾽. ἐρέω G. ἄριϲτον ἢ ἄριϲτα E. — 216 μαχηϲάμενοι D. — 218 τρῳϲὶν L. ὄρνιϲ ἐπῆλθε ACDEGHLS. μεμαῶϲι CD. — 219 omitt. A in textu CD in t. H in text. Lips. — 221 ἄφαρ δ᾽ ἕηκε D. οἰκία G. οἰκι᾽ οἰκέϲθαι D. — 222 οὐδὲ τέλεϲϲε S. — 223 ὡϲ AD 1. man. εἴπέρ τε ACDEGH: vulgo εἴπερ τε. — 224 εἴξουϲϊ C. — 225 ναῦφι L. ναῦϲφιν Barocc. αὐτοκέλευθ D. — 226 τρῴων L. — 227 δηϊώϲουϲιν G Lips. Flor. δηϊόϲουϲιν L. δηϊόϲωϲιν C. δηϊώϲωϲιν D. δηϊώϲωϲι Townl. Vrat. b. δῃώϲωϲιν H. δῃώϲωϲι Fragm. Mosc. Eton. — 228 ᾧδέ H. ὑπεκρίνετο G. ὑπεκρίνετο (αι) H. ὑποκρίνατο Eton. Fragm. Mosc. — 229 ΕΙΔΕΙΗΙ Ambros. ΠΕΠΙΘΟΙΑΤΟ Ambros. — 230 ἀρ D. ἀρ A. ἂρ CL. ἄρα G. κορυθαιόλοϲ A.

ἄλλοι δὲ ὄπφιν μετέγραψαν Eust. 900, 12, conf. 1577, 53; 1775, 35. ὄφιν Herodianus apud Villoison. Anecd. II, 86.

A. c. 211 Aristarchus ἐπιπλήϲϲειϲ διὰ τοῦ π: alii ἐνιπλήϲϲειϲ. — 218 ὄρνιϲ ἦλθε: χωρὶϲ τῆϲ προθέϲεωϲ αἱ ἀριϲτάρχου Didymus, conf. ὡϲ δ᾽ ὄρνῖϲ ἀπτῆϲι Ι 323; ἔϲτι πόλῖϲ Ἐφύρη Ζ 152; Κιϲϲηῒϲ ἄλοχοϲ Ζ 299. — 230 τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη Aristarchus: Zenodotus τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα μέγαϲ.

Πουλυδάμα, cὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἶcθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆcαι.
εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ cπουδῆc ἀγορεύειc,
ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεcαν αὐτοί,
ὃc κέλεαι Ζηνὸc μὲν ἐριγδούποιο λαθέcθαι
βουλέων, ἅc τέ μοι αὐτὸc ὑπέcχετο καὶ κατένευcε·
τύνη δ' οἰωνοῖcι τανυπτερύγεccι κελεύειc
πείθεcθαι, τῶν οὔ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
εἴτ' ἐπὶ δεξί' ἴωcι πρὸc ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
εἴτ' ἐπ' ἀριcτερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
ἡμεῖc δὲ μεγάλοιο Διὸc πειθώμεθα βουλῇ,
ὃc πᾶcι θνητοῖcι καὶ ἀθανάτοιcιν ἀνάccει.
εἷc οἰωνὸc ἄριcτοc, ἀμύνεcθαι περὶ πάτρηc.
τίπτε cὺ δείδοικαc πόλεμον καὶ δηιοτῆτα;
εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περικτεινώμεθα πάντεc
νηυcὶν ἐπ' Ἀργείων, cοὶ δ' οὐ δέοc ἔcτ' ἀπολέcθαι·
οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήιοc οὐδὲ μαχήμων.
εἰ δὲ cὺ δηιοτῆτοc ἀφέξεαι, ἠέ τιν' ἄλλον
παρφάμενοc ἐπέεccιν ἀποτρέψειc πολέμοιο,
αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶc ἀπὸ θυμὸν ὀλέccειc.
ὣc ἄρα φωνήcαc ἡγήcατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ἠχῇ θεcπεcίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺc τερπικέραυνοc
ὦρcεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
ἥ ῥ' ἰθὺc νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
θέλγε νόον, Τρωcὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδοc ὄπαζε.

V. L. 231 οὐκέτι G. — 232 AMEIMONA Ambr. ἀμύμονα S et in marg. ἀμείνονα. τοῦδε: τούτου L. — 234 ἐξάρα ACD. — 236 ἅc τέ AE GL. ἃc τέ CDH: vulgo ἅcτε. κατένευcε A Ambr. CEGH. — 238 μετὰ τρέπομ' A. μετατρέπομαι GL. — 239 ἐπιδέξι' Cant. Mor. ἠὼ τ' D. — 240 ἐπαριcτερὰ A. — 243 ἀμύναcθαι ES Rom. Bekk. Anecd. 1271. Schol. Eurip. Phoen. 902. — 245 γε omitt. H. περικτεινώμεθα ACDEGH Stob. Floril. VIII, 4. alii περὶ κτεινώμεθα. — 246 ἐπαργείων A. — 248 ἀφίξεαι D Cant. ἢ έτιν D. εἴ τέ τιν' C. — 249 ἀποcτρέψειc CDEGHLS Cant. Mor. Harl. Eton. Fragm. Mosc. Lips. ἀποτρέψηc Townl. πολέμοιο: πολεμίζειν H. — 250 ὑποδουρὶ A. ἀπὸ omitt. G. ἄπο AC. ὀλέcειc G. ὀλέccηc Eton. Lips. Fragm. Mosc. — 251 ὡc A. οἱ δ' E. — 252 τερπικέραυνοc A. — 253 ὦρcεν: ὦcεν G. θύελλα D. — 255 τρῳcὶν L. τρωcὶ CDEG Schol. Ε 334. ὄπαζε ACGH. ὄπαccεν L. ὀπάζει Et. Mg. 627, 27. Schol. Ε 334.

A. c. 231 Πουλυδάμα Aristarchus: Zenodotus et Chamaeleo Πουλυδάμαν. — 246 παρὰ Ζηνοδότῳ νηυcὶν ὑπαργείων Didymus.

τοῦ περ δὴ τεράεϲϲι πεποιθότεϲ ἠδὲ βίηφι
ῥήγνυϲθαι μέγα τεῖχοϲ Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
κρόϲϲαϲ μὲν πύργων ἔρυον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξειϲ,
ϲτήλαϲ τε προβλῆταϲ ἐμόχλεον, ἃϲ ἄρ' Ἀχαιοὶ
πρώταϲ ἐν γαίῃ θέϲαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
τὰϲ οἵ γ' αὐέρυον, ἔλποντο δὲ τεῖχοϲ Ἀχαιῶν
ῥήξειν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
ἀλλ' οἵ γε ῥινοῖϲι βοῶν φράξαντεϲ ἐπάλξειϲ
βάλλον ἀπ' αὐτάων δηίουϲ ὑπὸ τεῖχοϲ ἰόνταϲ.
ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
πάντοϲε φοιτήτην, μένοϲ ὀτρύνοντεϲ Ἀχαιῶν.
ἄλλον μειλιχίοιϲ, ἄλλον ϲτερεοῖϲ ἐπέεϲϲι
νείκεον, ὅν τινα πάγχυ μάχηϲ μεθιέντα ἴδοιεν·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅϲ τ' ἔξοχοϲ ὅϲ τε μεϲήειϲ
ὅϲ τε χερειότεροϲ, ἐπεὶ οὔ πω πάντεϲ ὁμοῖοι
ἀνέρεϲ ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπαϲι.
καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γιγνώϲκετε. μή τιϲ ὀπίϲϲω
τετράφθω ποτὶ νῆαϲ ὁμοκλητῆροϲ ἀκούϲαϲ,
ἀλλὰ πρόϲϲω ἵεϲθε καὶ ἀλλήλοιϲι κέλεϲθε,
αἴ κε Ζεὺϲ δώῃϲιν Ὀλύμπιοϲ ἀϲτεροπητὴϲ
νεῖκοϲ ἀπωϲαμένουϲ δηίουϲ προτὶ ἄϲτυ δίεϲθαι.
ὣϲ τώ γε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.

V. L. 256 βίηφι ACDGHL. βίῃφι E bis. — 258 ἔριπον ADH Lips. Townl. Vrat. b. 1. man. — 259 ἐμόχλευον GHS Apoll. Lex. 134, 33. ἀρ A. ἂρ DEL. — 261 αὐέρυον A. αὖ ἔρυον CDEGHLS. — 262 νυ CDH. — 263 οἵ γ' ἐν HLS Cant., conf. H 474, N 406, H. U. pg. 60. — 264 αὐτέων G. ἰόνταϲ: ἐόνταϲ S Cant. — 265 κελευτιόων δ' ἐπὶ πύργῳ Schol. N 125. — 266 φοιτοίτην G Barocc. κατά τινα τῶν ἀντιγράφων διὰ διφθόγγου γράφεται φοιτείτην ὡϲ τὸ κομείτην (Θ 113). — 267 ἐπέεϲϲι ACGH Rhet. Gr. II, 391, 7. — 269 μεϲϲήειϲ G. — 271 ἅπαϲι ACDEGH. — 272 γιγνώϲκετε L: γινώϲκετε ACDEGH. — 273 ποτὶ CHLS. ποτι A: vulgo προτὶ. ἀκούϲαϲ AG Barocc. Harl. ἀκούων CDHLS Et. Mg. 625, 14. A . . . ΩΝ Syr. γρ. καὶ ἀκούων A. — 274 πρόϲω LS Syr. ἴεϲθε A. ἵεϲθε CGHL. ἵεϲθαι D. — 275 αἴ κεν D. δώῃϲιν AD. ΔΩΗϹΙΝ Syr. — 276 νῖκοϲ C Townl. Eton. Vrat. A. Fragm. Mosc. προτὶ ACG. πρὸ τὶ H. προτιάϲτυ D. ποτὶ LS. — 277 ὡϲ A. τώ γε: οἵγε H. ὤτρυναν D. ἀχαιῶν
ὠν
οὐϲ S.

A. c. 276 ἀρίϲταρχοϲ νῖκοϲ διὰ τοῦ ῑ Didymus. Ἡρωδιανὸϲ διὰ μόνου τοῦ ῑ Schol. BL. τὸ δίεϲθαι ἡ παράδοϲιϲ προπαροξύνει Herodianus, conf. Et. Mg. 273, 14. Zonar. Lex. 48. H. T. 226. — 277 κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων προβάοντε, οἷον προβαίνοντεϲ καὶ ἀμείβοντεϲ τόπον ἐκ τόπου. διχῶϲ οὖν Didymus.

τῶν δ', ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα·
κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρώονας ἄκρους
καὶ πεδία λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
καί τ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλά τε πάντα
εἴλυται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
ὣς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιούς,
βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.
    οὐδ' ἄν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ
τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἑὸν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
ὦρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὣς βουσὶν ἕλιξιν.
αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἐίσην,
καλὴν χαλκείην, ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς
ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειὰς
χρυσείῃς ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον·
τὴν ἄρ' ὅ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,

V. l. 278 πίπτουσι D. πίπτωσιν ἔραζε Townl. — 279 ὅτέ H. μητιέτα L. — 280 πιφασκόμενος GH Mor. — 281 κοιμίσας CL Cant. Lips. κοιμίσσας Harl. ὄφρ' ἂν καλύψοι L. — 282 ἄκρας H. — 283 λωτεῦντα AC DEGHLS Syr. Apoll. Lex. 109, 21. Pseudopl. 106, 40. — 284 ἐφαλὸς D. πολιῆς omitt. D. λιμέσι E. — 285 ἀλλά τε ACHL. — 286 εἴλυται D 2. man. HL. εἰλῦται AD 1. man. εἰλῦται ἢ εἰλύαται E 904, 55, conf. 905, 25. εἰλύατο Vrat. b. 1. man. γρ. εἰλύαται A, ita CG. καθ' ὕπερθ' CD. ἔτ' D pro ὅτ'. ἐπιβρίσει CEH. — 287 ὡς AD 1. man. ἀμφοτέρωθε ἢ ἀμφοτέρωσε E. ποτῶντο G. — 288 αἳ μὲν C. ἆρ DEG. ἀρ A. εἰς τρῶας G. τρῷας L. αἳ δ' D. αἵδ' CGHL. τρῴων L. — 289 ὑπερ AD. ὑπὲρ CEGH. ὄρωρεν H. — 290 τρῷες L. — 291 ἐρήξαντο Lips. — 292 ἆρ DEGL. ἀρ A. ΑΡ' Syr. ἑὸν omitt. D. μητιέτα L. — 293 ἀργείοισιν D. ὡς AD 1. man. [ΕΛΙ]ΞΕΙΝ Syr. — 294 πρόσθεν σχέτο L. ἔχετο πάντοσε ἴσιν S. πάντοσε ἴσην DL. πάντοσε ἶσην A. — 295 χαλκείην: χρυσείην Vrat. b. A. ἐξήλατον S Cant. — 296 ἔλασεν H. ἔντοσθε CE bis. ἔραψε H. — 297 χρυσείοις D. χρυσείαις E. διηνεκέεσσι G. — 298 ἆρ DG. ἀρ A. δοῦρα G Mor.

A. c. 281 ἔμπεδον Aristarchus: ἄσπετον Massiliensis. — 283 λωτεῦντα: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ō λωτοῦντα Didymus. οὕτως αἱ Ἀριστάρχου καὶ ἡ Μασσαλιωτική Schol. V, conf. Schol. L ἡ Μασσαλιωτικὴ ἔκδοσις λέγει λωτοῦντα. — 286 εἰλῦται vel εἴλυται Herodianus. — 295 ἐξήλατον Zenodotus et Nicanor: ἐξήλατον Aristarchus, conf. Eust. 905, 60 sqq. — 296 ἤλασεν: ἐξέλασ' Zenodotus. — 297 Ptolem. Ascalonita et Herodianus περὶ κύκλον: alii περίκυκλον.

βῆ ῥ' ἴμεν ὥϲ τε λέων ὀρεϲίτροφοϲ, ὅϲ τ' ἐπιδευὴϲ
δηρὸν ἔῃ κρειῶν, κέλεται δέ ἑ θυμὸϲ ἀγήνωρ
μήλων πειρήϲοντα καὶ ἐϲ πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
εἴ περ γάρ χ' εὕρῃϲι παρ' αὐτόφι βώτοραϲ ἄνδραϲ
ϲὺν κυϲὶ καὶ δούρεϲϲι φυλάϲϲονταϲ περὶ μῆλα,
οὔ ῥά τ' ἀπείρητοϲ μέμονε ϲταθμοῖο δίεϲθαι,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἢ ἥρπαξε μετάλμενοϲ, ἠὲ καὶ αὐτὸϲ
ἔβλητ' ἐν πρώτοιϲι θοῆϲ ἀπὸ χειρὸϲ ἄκοντι·
ὥϲ ῥα τότ' ἀντίθεον Ϲαρπηδόνα θυμὸϲ ἀνῆκε
τεῖχοϲ ἐπαΐξαι διά τε ῥήξαϲθαι ἐπάλξειϲ.
αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προϲέφη, παῖδ' Ἱππολόχοιο·
Γλαῦκε, τί ἢ δὴ νῶι τετιμήμεϲθα μάλιϲτα
ἕδρῃ τε κρέαϲίν τε ἰδὲ πλείοιϲ δεπάεϲϲιν
ἐν Λυκίῃ, πάντεϲ δὲ θεοὺϲ ὣϲ εἰϲορόωϲι;
καὶ τέμενοϲ νεμόμεϲθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθαϲ,
καλὸν φυταλιῆϲ καὶ ἀρούρηϲ πυροφόροιο.
τῶ νῦν χρὴ Λυκίοιϲι μέτα πρώτοιϲιν ἐόνταϲ
ἑϲτάμεν ἠδὲ μάχηϲ καυϲτείρηϲ ἀντιβολῆϲαι,
ὄφρά τιϲ ὧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων·
οὐ μὰν ἀκληεῖϲ Λυκίην κάτα κοιρανέουϲιν

V. l. 300 εἴῃ D. ἔῃν G. — 301 εἰϲ A. γρ. καὶ ἐϲ πυκινὸν A. — 302 γὰρ ἄν χ' εὕρῃϲι G. παραυτόφι DE. παρ' αὐτὸν Lips. — 303 ἐν κυϲὶ H. δούρεϲι C 1. man. G. δούραϲι E. περι AD. — 304 οὐρά D. ῥα C. μέμονεν H. — 305 ἀλλ' ὃ γὰρ DGH. ἀρ A. ἄρ' omitt. L. ὄγε ἢ E. ἥρπαζε D 1. man. S. — 306 ἀπο A. — 307 ὧϲ ῥὰ GL. ὡϲ ἄρα D. ἀνῆκε ACG Syr. — 308 ἐπαῗξαι Schol. Π 558: ἐπαΐξαι ACDEGL Syr. Eust. 900, 38. ἐπαΐξαϲ H. — 310 τί, ἡ νῶϊ A. τι δὴ νῶϊ D. ΤΊΗΔΕΝΩ͂Ι Syr. — 311 κρέαϲί τε ἠδὲ G. τε ἰδὲ ACDEHL Syr. ΔΕΠΑΕϹϹΙ Syr. — 312 ὡϲ A. εἰϲορόωϲι ACDEGH. ΕΙϹΟΡΌΩϹΙΝ Syr. — 313 παρόχθαϲ D. — 314 καλλὸν D. πυρροφόροιο C. πυρïφόροιο G. — 315 τῶ ACGHL Syr. τῷ DE. μετὰ CEGH. — 316 καΰϲτείρηϲ ACGH. καυϲτηρῆϲ D. ἀΰϲτηρῆϲ S. ἀντιβολῆϲαι A. — 317 ὄφρά τιϲ ACDH. ᾧδ' H. λυκῖων ὧδ' εἴπη C. — 318 οὐ μὴν L Vrat. b. ἀκληεῖϲ ADHLS Cant. Harl. Lips. Townl. Eton. Fragm. Mosc. Vrat. b. Schol. K 167. ΑΚΛΉΕΙϹ Syr. ἀκλεεῖϲ CG. ἀκλειεῖϲ E 906, 27; 907, 49. διὰ τοῦ η (ἀκληεῖϲ) πολλὰ τῶν ἀκριβῶν ἀντιγράφων ἔχει Eust. 907, 53. κάτα κοιρανέουϲιν H: κατακοιρανέουϲιν ACDEGL Schol. K 167. ΚΑΤΑΚΟΙΡΑΝΈΟΥϹΑΝ Syr.

A. c. 303 τὸ δὲ δούραϲι „δούρεϲϲι" γράφουϲιν οἱ ἀκριβέϲτεροι Eust. 906, 19. — 311 τε ἰδὲ, conf. ad Δ 147. — 318 οὕτωϲ ακλεεϲ αἱ ἀριϲτάρχου καὶ αἱ χαριέϲτεραι Didymus. ἀκλεεϲ δὲ Ἀρίϲταρχοϲ κατὰ ϲυγκοπὴν ὡϲ τὸ δυϲκλέα (B 115) Schol. A. scribendum est ἀκληεῖϲ ut ζαχρηεῖϲ M 347, 360.

ἡμέτεροι βαϲιλῆεϲ, ἔδουϲί τε πίονα μῆλα
οἶνόν τ' ἔξαιτον μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἲϲ
ἐϲθλή, ἐπεὶ Λυκίοιϲι μέτα πρώτοιϲι μάχονται.
ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
ἔϲϲεϲθ', οὔτέ κεν αὐτὸϲ ἐνὶ πρώτοιϲι μαχοίμην
οὔτέ κε ϲὲ ϲτέλλοιμι μάχην ἐϲ κυδιάνειραν·
νῦν δ', ἔμπηϲ γὰρ κῆρεϲ ἐφεϲτᾶϲιν θανάτοιο
μυρίαι, ἃϲ οὐκ ἔϲτι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι,
ἴομεν, ἠέ τῳ εὖχοϲ ὀρέξομεν, ἠέ τιϲ ἡμῖν.
ὣϲ ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκοϲ ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθηϲε.
τὼ δ' ἰθὺϲ βήτην Λυκίων μέγα ἔθνοϲ ἄγοντε.
τοὺϲ δὲ ἰδὼν ῥίγηϲ' υἱὸϲ Πετεῶο Μενεϲθεύϲ·
τοῦ γὰρ δὴ πρὸϲ πύργον ἴϲαν κακότητα φέροντεϲ.
πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
ἡγεμόνων, ὅϲ τίϲ οἱ ἀρὴν ἑτάροιϲιν ἀμύναι·
ἐϲ δ' ἐνόηϲ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω,
ἑϲταότεϲ, Τεῦκρόν τε νέον κλιϲίηθεν ἰόντα,
ἐγγύθεν· ἀλλ' οὔ πώϲ οἱ ἔην βώϲαντι γεγωνεῖν·
τόϲϲοϲ γὰρ κτύποϲ ἦεν, ἀυτὴ δ' οὐρανὸν ἷκε,
βαλλομένων ϲακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν
καὶ πυλέων· πᾶϲαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτὰϲ

V. l. 319 ἔδουϲι δὲ Townl. τε omitt. Syr. — 320 οἶνον δ' Vrat. A. — 321 μετα A. μετὰ CDEGHL Syr. — 322 περι, τόνδε S. φυγόντε ACH Harl. Lips. Eton. Fragm. Mosc. φυγόντεϲ DEGLS Syr. Pseudoplut. 146, 55. Clem. Alexandr. Strom. VI, 2 § 21. — 324 οὔτέ κεν ACDGH. ἐνι AD. πρώτοιϲι: προμάχοιϲι S Cant. — 325 οὔτέ κε ACH. οὐτέ κε D. κέ ϲε EL Syr. μάχην ἀνὰ C. εἰϲ Clem. Alex. l. l. — 326 ἐφεϲτᾶϲι DGL. ἐφέϲταϲαν Vrat. A. — 327 βροτὸν φυγεῖν G. — 328 ἠέ τω δόξαν L. εἴ κε τῳ εὖχοϲ Clem. Alexandr. — 329 ὡϲ A. ἔφατ'ο L. ἐπετράπετ' C. ἀπίθηϲε ACG Syr. — 330 ἰθὺϲ: γρ. εὐθὺϲ Lips. ἰθὺϲ βλήτην G. ἄγοντεϲ GL Barocc. — 331 τοὺϲδε G. ῥίγηϲεν C 1. man. Lips. ῥίγηϲε G. — 333 πάπτηνεν C. πάπτηνε E. ἀνα AD. — 334 ὅϲτιϲ οἱ ACD. εἴ τϊϲ οἱ H. ἀμύνει G Mor. Barocc. ἀμῦναι D. ἀμύνοιεν L. — 335 ἐνόηϲε αἴανταϲ G. — 336 ἑϲταότεϲ L. — 337 οὔ πώϲ C. οὔπω G. βώϲοντι L. — 338 τόϲοϲ E. τόϲϲον Apoll. Lex. 54, 3. ἷκε ACE. ἧκεν GL. ΙΚΕΝ Syr. ἷκεν DH. ἧκε Et. Mg. 171, 34. — 339 τρῖφαλειῶν L. — 340 πᾶϲαι A Apoll. Lex. 75, 16. Et. Mg. 657, 25: πάϲαϲ CDEGHLS Syr. Barocc. Townl. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. cum plerisque. πάϲαιϲ Harl. ἐπῴχατο AH Et. Mg.

A. c. 330 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ μέγα ἔθνοϲ ἄγοντε δυϊκῶϲ Didymus. — 333 πύργον: τεῖχοϲ Bekker. (2) ex coniectura. — 337 Aristarchus γεγωνεῖν: γεγώνειν Ptolem. Ascalonita, conf. H. T. 217. — 340 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ πάϲαϲ γὰρ ἐπώχατο Didymus. τὸ δὲ ἐπῴχατο διὰ τοῦ ᾱ καὶ

ἱϲτάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντεϲ ἐϲελθεῖν,
αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θοώτην·
    ἔρχεο δῖε Θοῶτα, θέων Αἴαντα κάλεϲϲον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριϲτον ἁπάντων
εἴη, ἐπεὶ τάχα τῆδε τετεύξεται αἰπὺϲ ὄλεθροϲ.
ὧδε γὰρ ἔβριϲαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάροϲ περ
Ζαχρηεῖϲ τελέθουϲι κατὰ κρατερὰϲ ὑϲμίναϲ.
εἰ δέ ϲφιν καὶ κεῖθι πόνοϲ καὶ νεῖκοϲ ὄρωρεν,
ἀλλά περ οἶοϲ ἴτω Τελαμώνιοϲ ἄλκιμοϲ Αἴαϲ,
καί οἱ Τεῦκροϲ ἅμ' ἑϲπέϲθω τόξων εὖ εἰδώϲ.
    ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθηϲεν ἀκούϲαϲ,
βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχοϲ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ϲτῆ δὲ παρ' Αἰάντεϲϲι κιών, εἶθαρ δὲ προϲηύδα·
    Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέοϲ φίλοϲ υἱὸϲ
κεῖϲ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάϲητον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριϲτον ἁπάντων
εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺϲ ὄλεθροϲ·
ὧδε γὰρ ἔβριϲαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάροϲ περ

368, 35; 657, 25. ἐπώχατο Harl. Apoll. Lex. 75, 16. ἐπῴχετο CDGS Syr. ἐπώχετο L Barocc. Fragm. Mosc. Vrat. A. ἐπῴχετο ἢ ἐπῴχατο E. τοίδε CG.

V. L. 341 εἰϲελθεῖν H. — 342 ΑΙΑΝΤΕ Syr. — 343 αἴαντα ACDGHS Cant. Mor. Harl. Vrat. b. A. αἴαντε EL Syr. — 344 ὃ ACDGHL. γάρ χ' ἄριϲτον G. — 345 τεύξεται D. — 346 τοπάροϲ H. τοπάροϲ L, accentu supra o eraso. — 347 Ζαχρειεῖϲ G. ξαχρῆϲ (ει supra) H. — 348 ϲφι DG Syr. κακεῖθι DH Syr. κἀκεῖθι G. — 349 ἄλκιμοϲ υἱοϲ D. ἄλκιμοϲ omitt. G. — 350 ἅμ' ἑπέϲθω CDGS. ἅμα ϲπέϲθω H. ΑΜΑϹΠΕϹΘΩ Syr. — 351 ὡϲ A. κῆρυξ ACGH. κήρυξ DL Syr. — 352 δε D. θέων DG. παρὰ AD: κατὰ CGHS Syr. Cant. Harl. Townl. Eton. Fragm. Mosc. Schol. M 333. κατὰ λαὸν L. γρ. κατὰ τεῖχοϲ A. — 353 ϲτῆ δὲ παρ': ϲτῆ δ' ἄρ ἐπ' E. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων κάλλιον ἔχουϲι τὸ ϲτῆ δὲ παρ' Αἰάντεϲϲι Eust. 905, 35. προϲηῦδα D. — 355 διοτροφέοϲ H. — 356 ἀντιάϲητε G. — 347 ὃ ACDGHL. — 358 τεύξεται G. — 359 τοπάροϲ HL.

ϲὺν τῷ ῑ (conf. Et. Mg. 368, 35), οἷον ἐπικεκλιμέναι ἦϲαν, ἐπέκειντο. Ζηνόδοτοϲ ἐπῴχετο Aristonicus. ἐὰν γράφεται ἐπῴχετο, τὸ πρὸ αὐτοῦ πάϲαϲ γραφέϲθω, unde patet Aristarchum non πάϲαϲ sed πᾶϲαι scripsisse, quod exhibet Venetus A. conf. Apoll. Lex. 75, 14. Et. Mg. 657, 25.

A. c. 342, 343 Αἴαντα: Αἴαντε Zenodotus. — 348 ἐκ πλήρουϲ τὸν ϲύνδεϲμον καὶ κεῖθι (Aristarchus), Didymus. ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει εἰ δέ ϲφιν κἀκεῖϲε Aristonicus. — 350 ἀθετεῖται Aristonicus. καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ ἠθέτει Didymus. — 359 ὧδε Aristarchus: Zenodotus κεῖϲε.

Ζαχρηεῖϲ τελέθουϲι κατὰ κρατερὰϲ ὑϲμίναϲ.
εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμοϲ καὶ νεῖκοϲ ὄρωρεν,
ἀλλά περ οἶοϲ ἴτω Τελαμώνιοϲ ἄλκιμοϲ Αἴαϲ,
καί οἱ Τεῦκροϲ ἅμ' ἑϲπέϲθω τόξων εὖ εἰδώϲ.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε μέγαϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ.
αὐτίκ' Ὀιλιάδην ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Αἶαν, ϲφῶι μὲν αὖθι, ϲὺ καὶ κρατερὸϲ Λυκομήδηϲ
ἑϲταότεϲ Δαναοὺϲ ὀτρύνετον ἶφι μάχεϲθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖϲ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο.
αἶψα δ' ἐλεύϲομαι αὖτιϲ, ἐπὴν εὖ τοῖϲ ἐπαμύνω.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἀπέβη Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ,
καί οἱ Τεῦκροϲ ἅμ' ᾖε καϲίγνητοϲ καὶ ὄπατροϲ·
τοῖϲ δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
εὖτε Μενεϲθῆοϲ μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
τείχεοϲ ἐντὸϲ ἰόντεϲ, ἐπειγομένοιϲι δ' ἵκοντο,
οἳ δ' ἐπ' ἐπάλξειϲ βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶϲοι,
ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ·
ϲὺν δ' ἐβάλοντο μάχεϲθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' ἀυτή.
Αἴαϲ δὲ πρῶτοϲ Τελαμώνιοϲ ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπήδοντοϲ ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών, ὅ ῥα τείχεοϲ ἐντὸϲ
κεῖτο μέγαϲ παρ' ἔπαλξιν ὑπέρτατοϲ· οὐδέ κέ μιν ῥέα
χείρεϲϲ' ἀμφοτέρῃϲ ἔχοι ἀνήρ, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,

V. L. 360 Ζαχρειεῖϲ G. κατα D. ΚΡΑΤΕΡΗΝ ΥϹΜΙΝΗΝ Syr. — 361 ΟΡΩΡΕ Syr. — 362 ἄλκιμοϲ omitt. G. — 363 ἅμα ἑπέϲθω CDGS. ΑΜΑ ϹΠΕϹΘΩ Syr. — 364 ὡϲ A. — 365 προϲηΰδα D. — 366 αὖθι omitt. H. ϲὺ καὶ: καὶ ὁ GH. — 368 κεῖθι εἶμι G. — 369 omitt. G Barocc. αὖθϊϲ CH. εὖ omitt. C in quo man. rec. substituit καὶ. ἐπιτείλω ἢ ἐπαμύνω E. — 371 ἤϊε A in marg. DGL. ΗΙΕ Syr. — 372 τοῖϲ δ' ἄρα H. πανδήων G. — 373 ΟΥΤΕ ΜΕΝΕϹΘΗΟϹ Syr. — 374 omitt. Syr. ἐελδομένοιϲι Towl. ἐπειγομένοιϲ δὲ ἵκοντο L. ἵκοντο: ἵκανον S Cant. Vrat. b. pro var. lect. — 375 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 377 ϲυν D. ἐβάλλοντο G. — 379 Ἐπικλῆα: Ὀϊκλῆα Apoll. Lex. 140, 20. — 380 ὀκρυόεντι L. ὃ ῥά L. ὅϲ ῥά G. ὅϲ ῥα D 2. man. — 381 οὐδέ κε μιν CH Syr. κε omitt. D. κεν G. ῥεῖα H. — 382 χείρεϲϲ' ἀμφοτέρῃϲ A in marg. CL. χείρεϲϲ' ἀμφοτέρῃϲιν H Towl. χείρεϲϲιν ἀμφοτέραιϲ E. χείρεϲϲιν ἀμφοτέροιϲιν D. χείρεϲιν ἀμφοτέρῃϲ

A. c. 360 Ζαχρηεῖϲ Herodianus. — 363 ἀθετεῖται Aristonicus. — 365 Ὀϊλιάδην: ἄρ' Ἰλιάδην Zenodotus, conf. N 694, 712; Ξ 442; O 333. — 366 ϲφῶι: ϲφῶε Zenodotus. — 368 κεῖϲ': ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει κεῖθι Aristonicus. — 371 εἴρηται (350, 362) ὅτι διεϲκεύαϲται Schol. A. — 372 ἀθετεῖται Schol. V. — 382 χείρεϲϲ' ἀμφοτέρῃϲ ἔχοι Aristarchus: „χειρί γε τῇ ἑτέρῃ ἔχοι“ αἱ κοινότεραι.

οἷοι νῦν βροτοί εἰϲ'· ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείραϲ,
θλάϲϲε δὲ τετράφαλον κυνέην, ϲὺν δ' ὀϲτέ' ἄραξε
πάντ' ἄμυδιϲ κεφαλῆϲ· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼϲ
κάππεϲ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὀϲτέα θυμόϲ.
Τεῦκροϲ δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἱππολόχοιο,
ἰῷ ἐπεϲϲύμενον βάλε τείχεοϲ ὑψηλοῖο,
ᾗ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦϲε δὲ χάρμηϲ.
ἂψ δ' ἀπὸ τείχεοϲ ἆλτο λαθών, ἵνα μή τιϲ Ἀχαιῶν
βλήμενον ἀθρήϲειε καὶ εὐχετόῳτ' ἐπέεϲϲι.
Ϲαρπήδοντι δ' ἄχοϲ γένετο Γλαύκου ἀπιόντοϲ,
αὐτίκ' ἐπεί τ' ἐνόηϲεν· ὅμωϲ δ' οὐ λήθετο χάρμηϲ,
ἀλλ' ὅ γε Θεϲτορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήϲαϲ
νύξ', ἐκ δ' ἔϲπαϲεν ἔγχοϲ· ὃ δ' ἑϲπόμενοϲ πέϲε δουρὶ
πρηνήϲ, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Ϲαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἑλὼν χερϲὶ ϲτιβαρῇϲιν
ἕλχ', ἣ δ' ἕϲπετο πᾶϲα διαμπερέϲ, αὐτὰρ ὕπερθε
τεῖχοϲ ἐγυμνώθη, πολέεϲϲι δὲ θῆκε κέλευθον.
τὸν δ' Αἴαϲ καὶ Τεῦκροϲ ὁμαρτήϲανθ' ὃ μὲν ἰῷ
βεβλήκει τελαμῶνα περὶ ϲτήθεϲϲι φαεινὸν
ἀϲπίδοϲ ἀμφιβρότηϲ· ἀλλὰ Ζεὺϲ κῆραϲ ἄμυνε
παιδὸϲ ἑοῦ, μὴ νηυϲὶν ἔπι πρυμνῇϲι δαμείη·
Αἴαϲ δ' ἀϲπίδα νύξεν ἐπάλμενοϲ, οὐδὲ διὰ πρὸ

Lips. Eton. χειρί γε τῇ ἑτέρῃ AG Barocc. Mor. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. Schol. M 449. ἔχοι A in marg. CGHL Lips. Townl. Eton. φέροι AH sup. Barocc. Mor. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. χείρεϲϲιν ἀμφοτέραιϲ ἢ χειρί γε τῇ ἑτέρῃ ἔχοι τουτέϲτι κρατοίη ἢ φέροι Eust. 910, 11.

V. L. 383 τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰϲι Pseudoplut. 115, 49. εἰϲι D 2. man. G. ὅδ' CGHL. ἂρ ADEGL. ἐν ἄλλῳ ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷοϲ A. — 384 θραῦϲε ἢ θλάϲϲε E. ἄραξε ACEGH Syr. — 385 ὃ δ' L. ὅδ' CGH. ἂρ DEG. ἀρ A. ἄρ' omitt. L Syr. — 386 ἀφ' ὑψηλοῦ: γρ. ἀπευεργέοϲ A. — 388 ἐϲϲύμενον S. — 389 ΒΡΑΧΕΙΟΝΑ Syr. — 390 δ' omitt. D. ἄλτο L. ἀλτο C. — 391 εὐχετόῳτο EG. ἐπέεϲϲι ACDEH Syr. — 395 νύξ' ἐν δ' H. ἔϲπαϲ' L. ὃ δ' DL. ὅδ' C. ἐπάλμενοϲ πέϲε G. δὲ ϲχόμενοϲ περὶ δουρί Hesych. IV, 120. βάλε δουρὶ Vrat. b. — 396 ἀμφι D. — 397 ἂρ ADGL. ϲτιβαρῆϲι L. — 398 ἣδ' CGL. ὕπερθε ACE Syr. — 399 ἐγυμνώθην D. δ' ἔθηκε H. — 401 ϲτήθεϲϲι CEHLS Syr. Cant. Lips. Fragm. Mosc. ϲτήθεϲφι ADG. — 402 ἄμυνε ACDEGH Syr. — 403 ἐπὶ ACDGHL Syr. πρύμνηϲι libri. δαμείῃ AG. — 404 νύξε μετάλμενοϲ L. οὐδὲ CD 1. man. HL Harl. Fragm. Mosc. Vrat. b. ἠδὲ (ου sup.) A. ἡ δὲ D ex corr. EGS. γρ. ἡ C sup. διαπρὸ libri.

A. c. 391 ἀθρήϲειε Herodianus, ψιλῶϲ. — 401 ϲτήθεϲϲι: ϲτήθεϲφι conf. Β 388, 544, Ε 452, 822, Μ 151, 425. — 404 οὕτωϲ οὐδὲ διὰ πρό αἱ Ἀριϲτάρχου. ἡ δὲ κοινὴ ἡ δὲ διά πρό Didymus.

ἤλυθεν ἐγχείῃ, ϲτυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.
χώρηϲεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιοϲ· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
χάζετ', ἐπεί οἱ θυμὸϲ ἐέλπετο κῦδοϲ ἀρέϲθαι.
κέκλετο δ' ἀντιθέοιϲιν ἑλιξάμενοϲ Λυκίοιϲιν·
    ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδοϲ ἀλκῆϲ;
ἀργαλέον δέ μοί ἐϲτι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
μούνῳ ῥηξαμένῳ θέϲθαι παρὰ νηυϲὶ κέλευθον·
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
    ὣϲ ἔφαθ', οἳ δὲ ἄνακτοϲ ὑποδείϲαντεϲ ὁμοκλὴν
μᾶλλον ἐπέβριϲαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγαϲ
τείχεοϲ ἔντοϲθεν, μέγα δέ ϲφιϲι φαίνετο ἔργον·
οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
τεῖχοϲ ῥηξάμενοι θέϲθαι παρὰ νηυϲὶ κέλευθον,
οὔτέ ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίουϲ ἐδύναντο
τείχεοϲ ἂψ ὤϲαϲθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλαϲθεν.
ἀλλ' ὥϲ τ' ἀμφ' οὔροιϲι δύ' ἀνέρε δηριάαϲθον,
μέτρ' ἐν χερϲὶν ἔχοντεϲ, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,
ὥ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴϲηϲ,
ὣϲ ἄρα τοὺϲ διέεργον ἐπάλξιεϲ· οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων

V. l. 406 χώρηϲε EG. χώρηϲαν C 1. man. D Fragm. Mosc. 1. man. οὐδ' ὅ γε: οὐδέ γε G Mor. Barocc. — 407 ἐέλδετο C 2. man. GH Syr. Mor. Barocc. ἐέλδεται L. ἐέλπετο (δ supra π) A. ἔλπετο E. — 408 ἀντιθέοιϲι καθαπτόμενοϲ S Cant. Townl. ἐλιξάμενοϲ H. — 409 ἆρ DEGHL Barocc. Townl. ἀρ A. τίπτ' ἆρ Vrat. b. μεθείετε H Townl. — 410 δέ μοι ἐϲτὶ ACDEHL. — 411 παρα A. — 412 ἐφομαρτεῖτε EHL Syr. ἐφομαρτεῖτον ACDGS Mor. Barocc. Harl. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. ἐφομαρτεῖτον (ε supra ο) Townl. δέ τοι: δέ τι S Cant. Mor. Barocc. δέ τ' G. — 413 ὥϲ A. οἵ δὲ C. ὑποδείϲαντεϲ L: ceteri ὑποδδείϲαντεϲ. — 414 ἐπέβρηϲαν D. βουληφόρον A. ἀμφιάνακτα D. — 416 ἔντοϲθε CD. ἔνδοθεν E. δέ ϲφι G. — 419 οὔτέ ποτ' ACGHL. — 420 ὤϲεϲθαι G Vrat. A. ταπρῶτα G. ΤΑΠΡΩ͂ΤΑ Syr. — 421 οἱ δ' ὥϲτ' Apoll. Lex. 125, 3. οὔροιϲιν H. — 422 ἐπιξύνωι A. — 423 ὥ τ': οἵ τ' Townl. ἐνι AD. ἐρίζετον DG Townl. ἴϲηϲ: νίκηϲ Apoll. Lex. 169, 33. — 424 ὡϲ AD 1. man. ἆρ S. οἵ δ' D. οἵδ' CGL. αὐτάων DL. post hunc insertus est in GL versus βάλλον ἀμυνόμενοι χαλκήρεϲιν ἐγχείῃϲιν, conglutinatus ex Μ 155 et Ϲ 534.

A. c. 407 ἐέλπετο Aristarchus: alii ἐέλδετο. — 412 ἀρίϲταρχοϲ ἐφαμαρτεῖτε, ἄλλοι δὲ ἐφομαρτεῖτον, ἄλλοι δὲ ἐφομαρτεῖτε Didymus, conf. ad Ψ 414 διχῶϲ ἀλλ' ἐφαμαρτεῖτον. — 420 οὕτωϲ πέλαϲθεν ἰακῶϲ Didymus. — 423 Ζηνόδοτοϲ ὥτ' ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ Didymus.

δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήιά τε πτερόεντα.
πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χρόα νηλέι χαλκῷ,
ἠμὲν ὅτεῳ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν
ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής,
ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
ἰσάζους', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται·
ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε,
πρίν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἕκτορι δῶκε
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
  ὄρνυσθ' ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαὲς πῦρ.
  ὣς φάτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἳ μὲν ἔπειτα
κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
Ἕκτωρ δ' ἁρπάξας λᾶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων

V. l. 425 ΔΗΟΥΝ Syr. δηῖουν DH. δήουν ἢ δηῖουν E, conf. Ε 452. στήθεσφι Vrat. A. — 426 ἐϋκύκλους C. — 427 κατα D 1. man. — 428 ὅτεῳ: ὅτῳ A Ambr. CEGS Schol. O 449. ὅτω DHL Syr. γυμνωθέντι L. — 430 πάντη AEH Schol. Φ 20. πάντῃ Ambros. CDGL Syr. δὴ: δὲ G. δ' οἱ L. — 431 τρώων L. — 432 omitt. Ambrosianus. ὣς: libri ὥς. A ὡς. — 433 ἔχεν Apoll. Lex. 149, 4. ὥς τε: ὥτε Cram. Epim. 446, 23 et 28 diserte. ὥτε Io. Alexandr. 32, 6 et Et. Mg. 825, 23 pro ὡσεῖτε. χερνήτης Apoll. Lex. ἀλῆτις Apoll. Lex. 24, 9. — 434 εἰρίον D 2. man. E. — 435 ἄροιτο Rhet. Gr. II 295, 27. ἕληται Schol. Π 7. — 436 ὡς AD 1. man. ἐπι D. ἴσα G. πόλεμος Lips. Flor. — 437 δὴ omitt. C 1. man. ΥΠΕΡΤΑΤΟΝ Ambros. δῶκε A Ambr. CEGH Syr. — 438 ἐσύλλατο L. — 439 ἤϋσε DG. τρώεσσι L. δαναοῖσι H. — 440 τρῶες L. ῥήγνυσθέ τε L. — — 441 ἐνΐετε H. ἐνείετε Townl. — 442 ὡς A. ἔφατ' AE. οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 443 οἳ μὲν C. — 445 λάαν DGH. ὃς ῥὰ DGL.

A. c. 428 Zenodotus ὅτεῳ: altera lectio ὅτῳ videtur Aristarcho deberi. — 430 Aristarchus δὴ: δ' ἢ Tyrannio. — 433 ὥτε Herodianus teste Eustath. 117, 39. — 435 οὕτως μετὰ τοῦ ν ἀνεικέα, ἔξω νείκους. ἄμεινον δέ φησιν (sc. Ἀρίσταρχος) ἀεικέα, τὸν εὐτελῆ. ἐν δὲ τῷ πρὸς τὸ Ξένωνος παράδοξον προφέρεται ἀμεμφέα μισθόν Didymus. ἔν τισι μετὰ τοῦ ν̄ ἀνεικέα, ἔξω νείκους Schol. A. — 444 ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες: ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυον αὐδὴν Zenodotus, conf. Ariston. ad 439 et 442.

ἑϲτήκει πρόϲθε, πρυμνὸϲ παχύϲ, αὐτὰρ ὕπερθεν
ὀξὺϲ ἔην· τὸν δ' οὔ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίϲτω
ῥηιδίωϲ ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεοϲ ὀχλίϲϲειαν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰϲ'· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶοϲ.
τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάιϲ ἀγκυλομήτεω.
ὡϲ δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρϲενοϲ οἰὸϲ
χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθοϲ ἐπείγει,
ὣϲ Ἕκτωρ ἰθὺϲ ϲανίδων φέρε λᾶαν ἀείραϲ,
αἵ ῥα πύλαϲ εἴρυντο πύκα ϲτιβαρῶϲ ἀραρυίαϲ,
δικλίδαϲ ὑψηλάϲ· δοιοὶ δ' ἔντοϲθεν ὀχῆεϲ
εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληὶϲ ἐπαρήρει.
ϲτῆ δὲ μάλ' ἐγγὺϲ ἰών, καὶ ἐρειϲάμενοϲ βάλε μέϲϲαϲ,
εὖ διαβάϲ, ἵνα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλοϲ εἴη,
ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρουϲ θαιρούϲ· πέϲε δὲ λίθοϲ εἴϲω
βριθοϲύνῃ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆεϲ
ἐϲχεθέτην, ϲανίδεϲ δὲ διέτμαγεν ἄλλυδιϲ ἄλλη
λᾶοϲ ὑπὸ ῥιπῆϲ. ὃ δ' ἄρ' ἔϲθορε φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντοϲ ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
ϲμερδαλέῳ, τὸν ἕεϲτο περὶ χροΐ, δοιὰ δὲ χερϲὶ

V. l. 446 ἑϲτήκει CEHS Cant. Lips. Fragm. Mosc. Vrat. A: εἱϲτήκει ADGL. ΙϹΤΉΚΕΙ Syr. πρόϲθεν CEL. ὕπερθε D. — 447 κεν GL. δύω CG. — 448 ἐπάμαξαν D. ἐφ' ἄμαξαν CGL Mor. Vrat. b. ὀχλίϲειαν EL 1. man. S. ὀχλήϲειαν DG Mor. Barocc. — 449 τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰϲι Pseudoplut. 115, 49. εἰϲι DG. ὃ G. — 450 θῆκε S Cant. πάιϲ: libri παῖϲ. — 451 δ' omitt. E. φέροι Townl. — 452 ὀλίγον τε CDEGHLS Syr. Cant. Mor. Harl. Fragm. Mosc. ὀλίγόν τε A. vulgo ὀλίγον δέ, cui scripturae fides est nulla. — 453 ὡϲ AD 1. man. — 454 αἵ ῥά G. ΡΑΤΕΠΥΛΑϹ Syr. — 455 ἔκτοϲθεν Townl. — 456 ἐπημοιβοί G. ΚΛΗΕΙϹ Syr. — 457 ἐν ἄλλῳ ϲτῆ δ' ἀρ ἐπουδὸν ἰὼν A. μέϲαϲ E. — 458 οἳ: libri οἱ. — 459 ἀπ' omitt. D. ἐπ' CG Syr. Vrat. b. 2. man. Eton. Fragm. Mosc. θηρούϲ L. δὲ: δὴ G. δ' αὖ L. — 460 ἀμφι DH. ἂρ ADEGL. — 461 ϲχεθέτην G. δὲ omitt. Syr. διέτμαγον DG ex corr. HL Flor. ἄλλῃ E. — 462 ὑπὸ AD GH Syr. Et. Mg. 552, 57. Cram. An. Ox. III, 385, 11. Schol. Soph. Oed. Col. 195. Bekk. Anecd. 1181, 1219, 1259: ὕπαι CL Schol. Μ 12. Eust. 387, 21; 1447, 53. ὑπὸ ἢ ὕπαι E. ὃδ' CGHL. ἂρ DGL. ἀρ A. ὅρ' omitt. H Schol. Π 558. — 464 ἕεϲτο CDH. χερϲὶ ACG Syr.

A. c. 446 ἀρίϲταρχοϲ ἑϲτήκει χωρὶϲ τοῦ ῑ Didymus. — 450 καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ ἠθέτει. Ζηνόδοτοϲ δὲ οὐδὲ ἔγραφεν Didymus. — 451 οὕτωϲ διὰ τοῦ ε̄ φέρει Didymus. — 458 μή οἱ scribendum est, non μή οἱ, propter reflexivam pronominis notionem, conf. H. U. 144 sq. — 462 λᾶοϲ Herodianus. ὑπὸ Herodianus: ὕπο Tyrannio. de ὕπαι conf. H. U. 62.

δοῦρ' ἔχεν. οὔ κέν τίς μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήςας
νόςφι θεῶν, ὅτ' ἐςᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὄςςε δεδήει.
κέκλετο δὲ Τρώεςςιν ἑλιξάμενος καθ' ὅμιλον
τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
αὐτίκα δ' οἳ μὲν τεῖχος ὑπέρβαςαν, οἳ δὲ κατ' αὐτὰς
ποιητὰς ἐςέχυντο πύλας. Δαναοὶ δὲ φόβηθεν
νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὅμαδος δ' ἀλίαςτος ἐτύχθη.

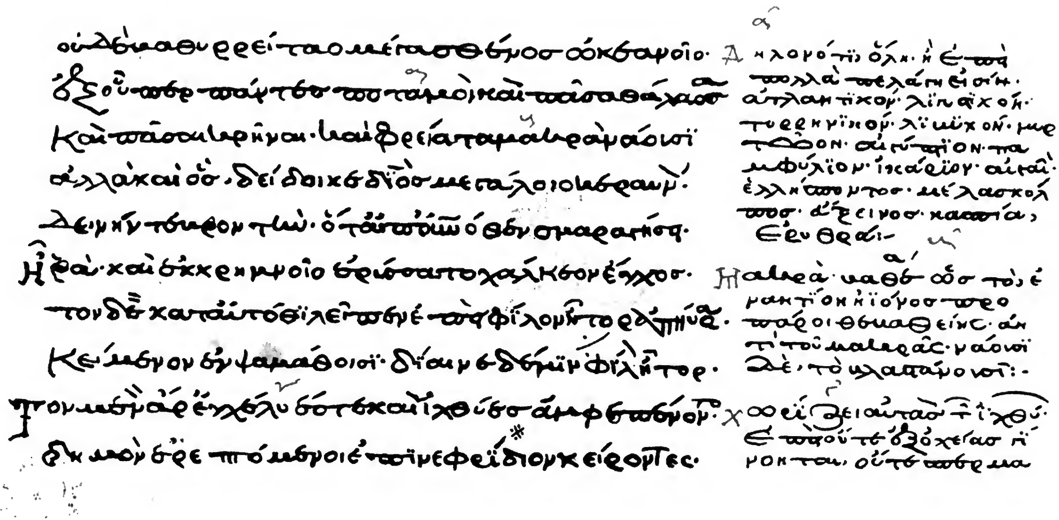

V. L. 465 ΕΧΟΝ Syr. οὔ κεν τίς L. οὐκ ἄν τίς ACEGHS Syr. Schol. N 1. οὐκ ἂν D, accentus 2. man. ἐρυκάκοι libri cum Schol. N 1. ἐρυκάκη D. — 466 πέρι δ' ὄςςε L. περὶ δ' Cant. Vrat. b. pro var. lect. δεδήει DEH. ὄςςἐδεδήει G. — 467 τρώεςςι ἑλιξάμενος L. — 468 ὀτρύνοντος ἄκουςαν Schol. M 12. — 469 οἳ μὲν C. οἳ δὲ C. — 470 ΔΕΦΟΒΗΘΕΝ Syr. δὲ φόβηθεν Townl. Fragm. Mosc. ceteri δ' ἐφόβηθεν. — 471 ἀνα AD.

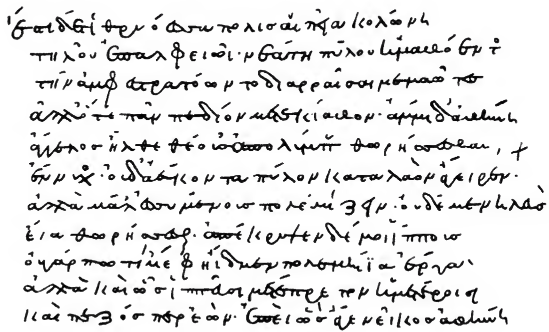

A. c. 465 ἀρίςταρχος οὔ κέν τίς μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήςας Didymus. — 468 οὕτως διὰ τοῦ ο ὀτρύνοντι Didymus. alii igitur ὀτρύναντι, conf. β 422, ι 488, 561, ξ 79, ο 217, 287.

Specimen Codicis C Φ 195-204.

Specimen Codicis D. Λ 711 - 721.

Henkel, Dr. Hermann, Studien zur Geschichte der griechischen Lehre vom Staat. gr. 8. geh. n. 1 Thlr. 6 Ngr.

Huschke, Ph. Ed., zu den altitalischen Dialekten. gr. 8. geh. n. 24 Ngr.

Jahrbücher für classische Philologie. Herausgegeben von Alfr. Fleckeisen. V. Supplementband. 5. Heft. n. 20 Ngr.

——— ——— VI. Supplementband. 1. Heft. n. 1 Thlr. 26 Ngr.

Kock, Theodorus, Veri similia. gr. 8. geh. n. 24 Ngr.

Lucili, C., saturarum reliquiae. Emendavit et adnotavit Lucianus Mueller. Accedunt Acci (praeter scaenica) et Suei carminum reliquiae. gr. 8. geh. n. 3 Thlr.

Luebeck, Aemilius, Hieronymus quos nouerit scriptores et ex quibus hauserit. gr. 8. geh. n. 1 Thlr. 10 Ngr.

Renner, Dr. ph. **J. G.,** über das Formenwesen im griechischen Epos und epische Reminiscenzen in der älteren griechischen Elegie. gr. 4. geh. n. 24 Ngr.

Rühl, Franz, die Textesquellen des Justinus. gr. 8. geh. n. 1 Thlr.

Sommerbrodt, Julius, Lucianea. I. Handschriftliches. II. Beiträge zur Kritik. gr. 8. geh. n. 1 Thlr. 6 Ngr.

Stoll, H. W., Die Götter und Heroen des classischen Alterthums. Populäre Mythologie der Griechen und Römer. Mit 42 Abbild. 4. Aufl. 8. geh. 1 Thlr. 15 Ngr., eleg. geb. 2 Thlr.

Symmachi, Q. Aurelii, relationes. Recensuit Guilelmus Meyer. gr. 8. geh. n. 16 Ngr.

Teuffel, W. S., Geschichte der Römischen Literatur. Zweite Auflage. gr. 8. geh. n. 4 Thlr. 10 Ngr.

Vollbrecht, F., Wörterbuch zu Xenophon's Anabasis. Mit 70 Holzschn. u. 4 lith. Taf. 2. Aufl. gr. 8. geh. 18 Ngr.

Wiggert, Friedrich, Vocabula latinae linguae primitiva. Handbüchlein der lateinischen Stammwörter. Sechzehnte Auflage. 8. geh. 7½ Ngr.

Wölfflin, Eduard, Antiochos von Syrakus und Coelius Antipater. gr. 8. geh. n. 16 Ngr.

Bibliotheca Scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana.

Ciceronis, M. Tullii, epistolae. Recognovit Dr. A. S. Wesenberg. Vol. I. gr. 8. geh. 1 Thlr.

Dictys Cretensis ephemeridos belli Troiani libri sex. Recognovit Ferdinandus Meister. 8. geh. 15 Ngr.

Fabulae Romanenses graece conscriptae ex recensione et cum adnotationibus Alfredi Eberhard. Vol. I quo continentur de syntipa et de Aesopo narrationes fabulosae partim ineditae. 8. geh. 1 Thlr. 7½ Ngr.

Plutarchi Chaeronensis moralia ex recensione Rudolphi Hercheri. Vol. I. 8. geh. 18 Ngr.

Senecae, Annaei, oratorum et rhetorum sententiae divisiones colores. Recognovit Adolphus Kiessling. 8. geh. 1 Thlr. 15 Ngr.

Schulausgaben griechischer und lateinischer Classiker mit deutschen Anmerkungen.

Aeschylus Prometheus nebst den Bruchstücken des *Προμηθεὺς λούμενος*. Von N. Wecklein. gr. 8. geh. 18 Ngr.

Ciceronis, M. Tullii, Cato maior de senectute. Von Gustav Lahmeyer. Dritte Auflage. gr. 8. geh. 5 Ngr.

Cicero's Rede für den Dichter Archias. Für den Schulgebrauch herausgegeben von Fr. Richter. gr. 8. geh. $4\frac{1}{2}$ Ngr.

Curti Rufi, Q., historiarum Alexandri Magni Macedonis libri qui supersunt. Für den Schulgebrauch erklärt von Dr. Th. Vogel. II. Bändchen. Buch VI—X. Mit 1 Karte. gr. 8. geh. $22\frac{1}{2}$ Ngr.

Herodotos. Von Dr. K. Abicht. II. Band. Buch III u. IV. 2. Aufl. gr. 8. geh. 21 Ngr.

Homer's Ilias. Von Karl Friedrich Ameis. Erster Band. Erstes Heft. Gesang I—III. Zweite vielfach berichtigte Auflage, besorgt von Dr. C. Hentze. gr. 8. geh. 9 Ngr.

——— Zusätze und Berichtigungen zum Anhang, gratis.

Homer's Odyssee. Von K. F. Ameis. Erster Band. Erstes und zweites Heft. Gesang I—VI und VII—XII. Fünfte Auflage, besorgt von Dr. C. Hentze. gr. 8. geh. à 12 Ngr.

——— ——— Anhang zum I. Heft. 2. Aufl. gr. 8. geh. 9 Ngr.

Horatius Satiren und Episteln. Von G. T. A. Krüger. 7. Aufl. gr. 8. geh. 21 Ngr.

Ovidii Nasonis, P., metamorphoses. Auswahl für Schulen. Von Dr. Johannes Siebelis. I. Heft. Buch I—IX. Siebente Auflage. Bes. von Dr. Friedrich Polle. gr. 8. geh. 15 Ngr.

Platon's ausgewählte Schriften. Für den Schulgebrauch erklärt von Dr. Christian Cron und Julius Deuschle. Erster Teil. Verteidigungsrede des Sokrates und Kriton. Erklärt von Dr. Christian Cron. Fünfte Auflage. gr. 8. geh. 9 Ngr.

Plutarch's ausgewählte Biographien. Von Otto Siefert und Friedrich Blass. III. Bändchen. Themistokles und Perikles. Von Fr. Blass. gr. 8. geh. 12 Ngr.

——— ——— IV. Bändchen. Aristides und Cato. Von Fr. Blass. gr. 8. geh. 9 Ngr.

Sophokles. Von Gustav Wolff. II. Theil. Electra. Zweite Auflage. gr. 8. geh. 10 Ngr.

Taciti, Cornelii, historiarum libri qui supersunt. Schulausgabe von Dr. Carl Heraeus. Erster Band. Buch I. u. II. Zweite vielfach verbesserte Auflage. gr. 8. geh. 15 Ngr.

Tacitus, Cornelius, dialogus de oratoribus. Von Georg Andresen. gr. 8. geh. $7\frac{1}{2}$ Ngr.

Xenophon's Anabasis. Für den Schulgebrauch erklärt von Ferdinand Vollbrecht. II. Bändchen. Buch IV—VII. Vierte verbesserte und vermehrte Auflage. gr. 8. geh. 12 Ngr.

Druck von B. G. Teubner in Leipzig.